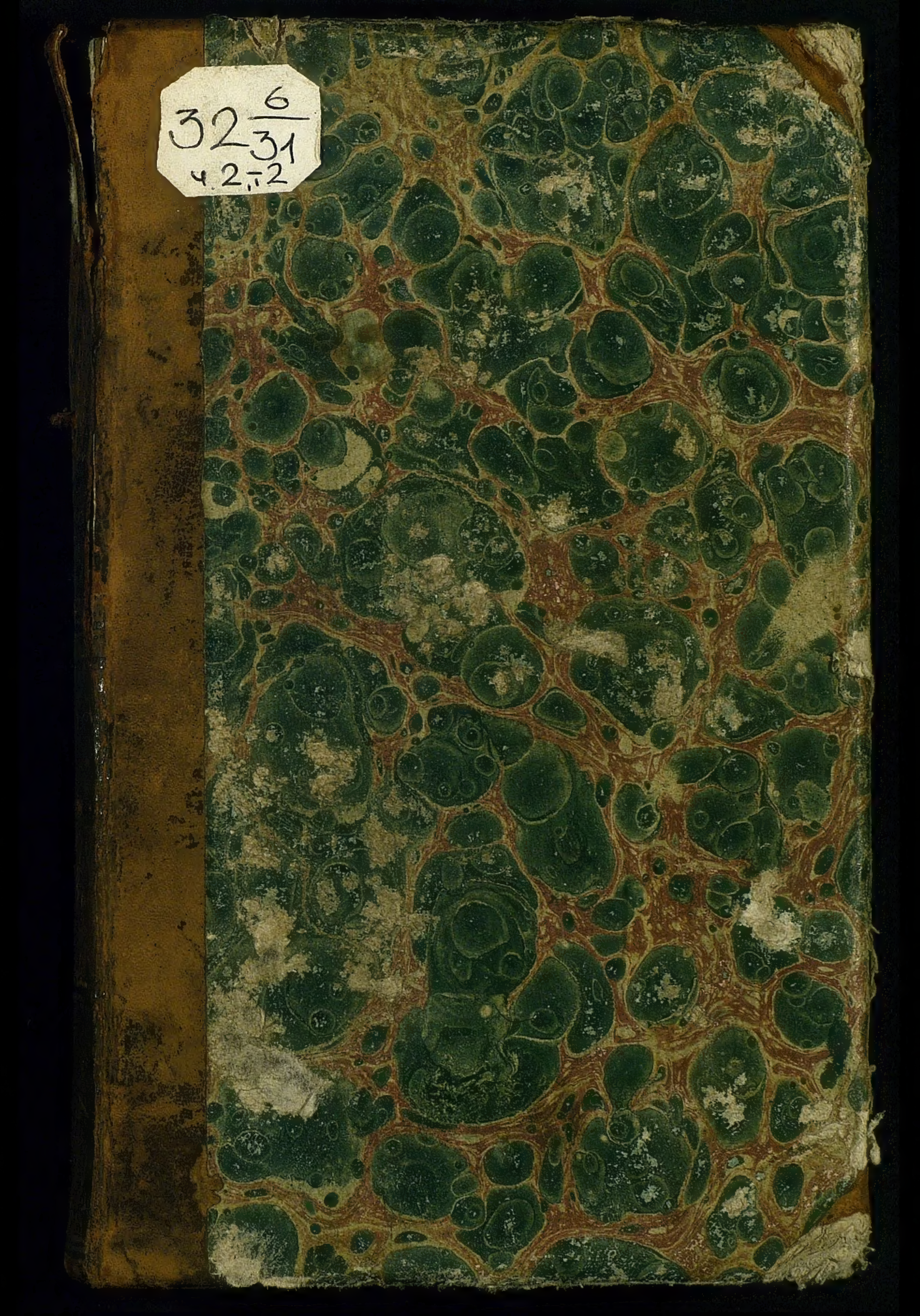
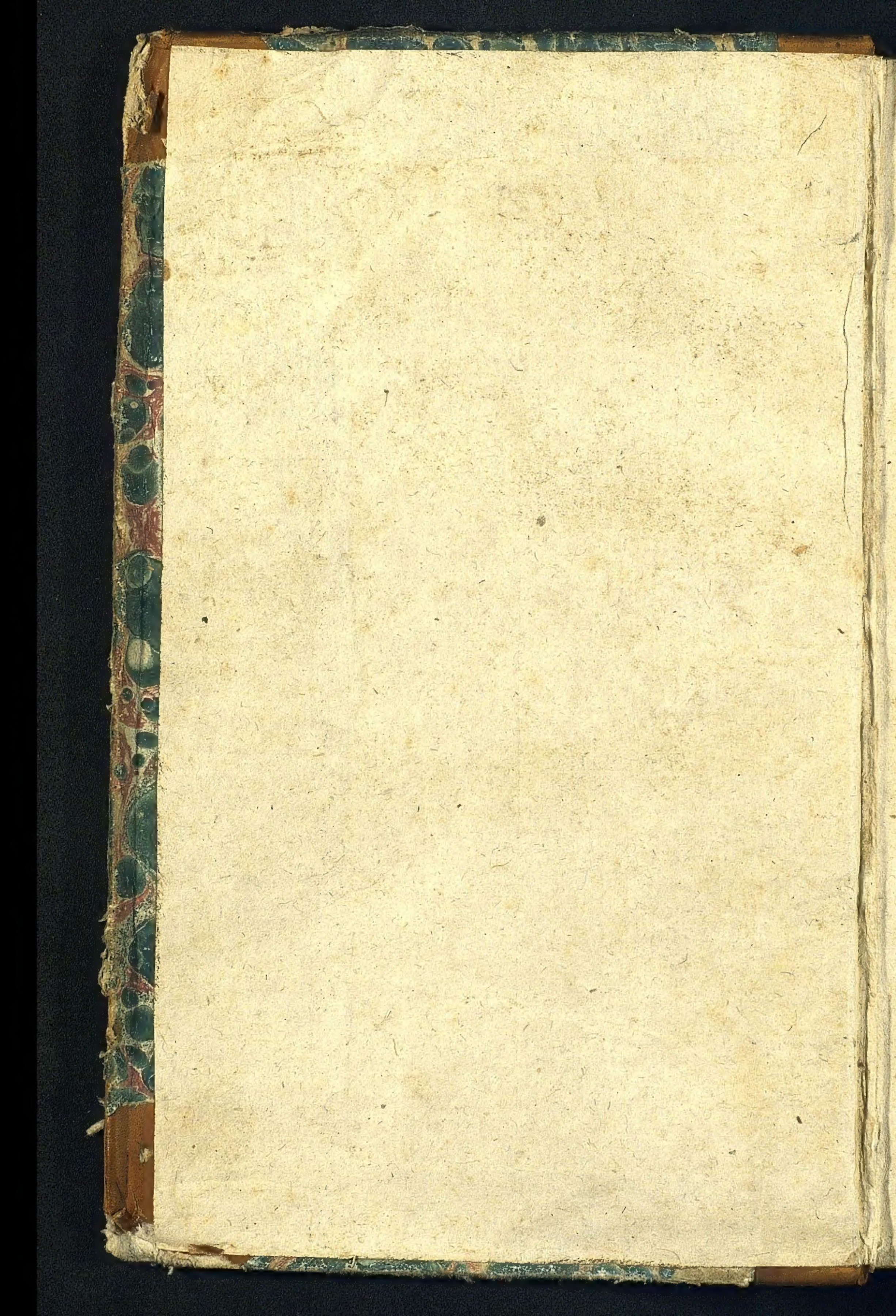
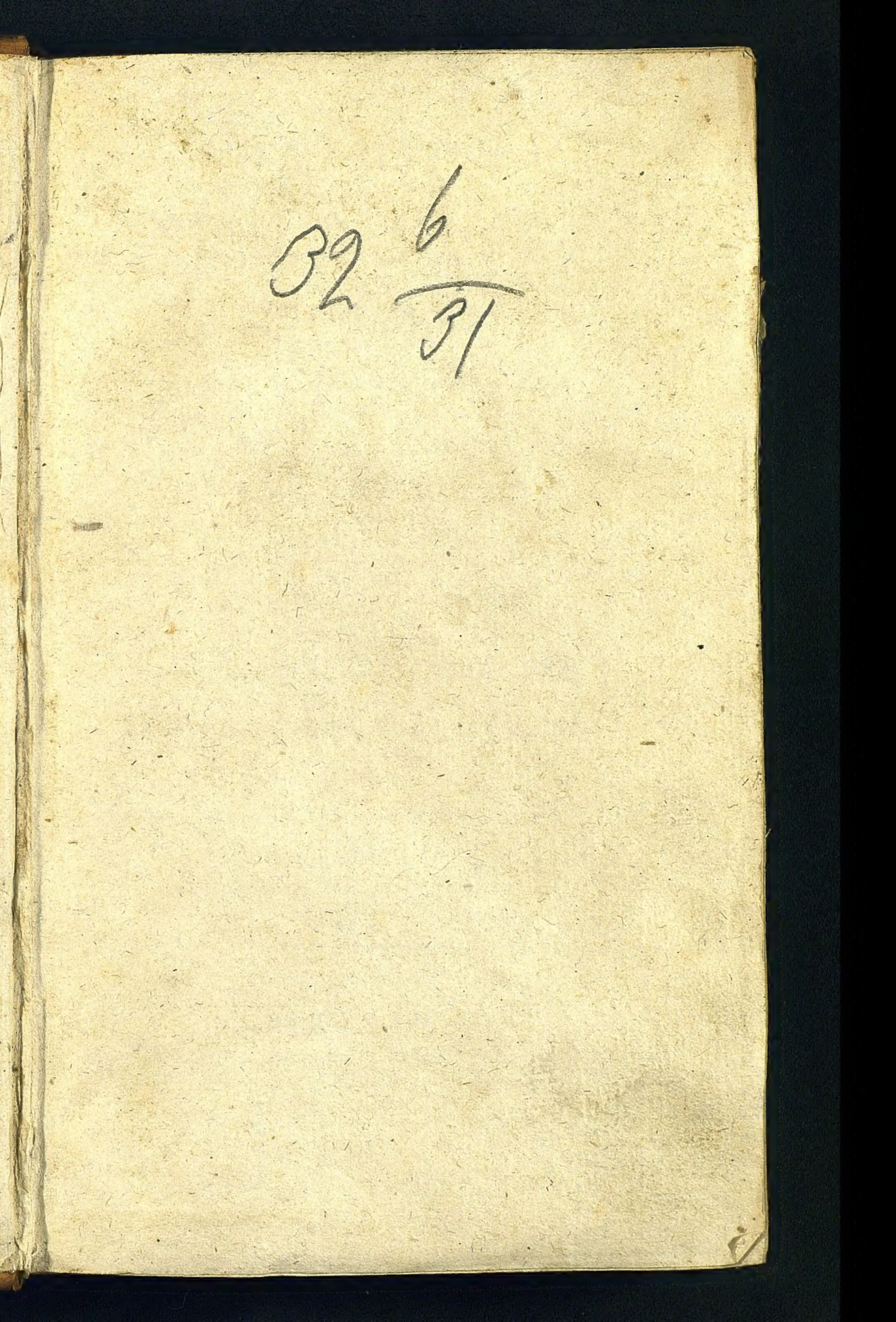
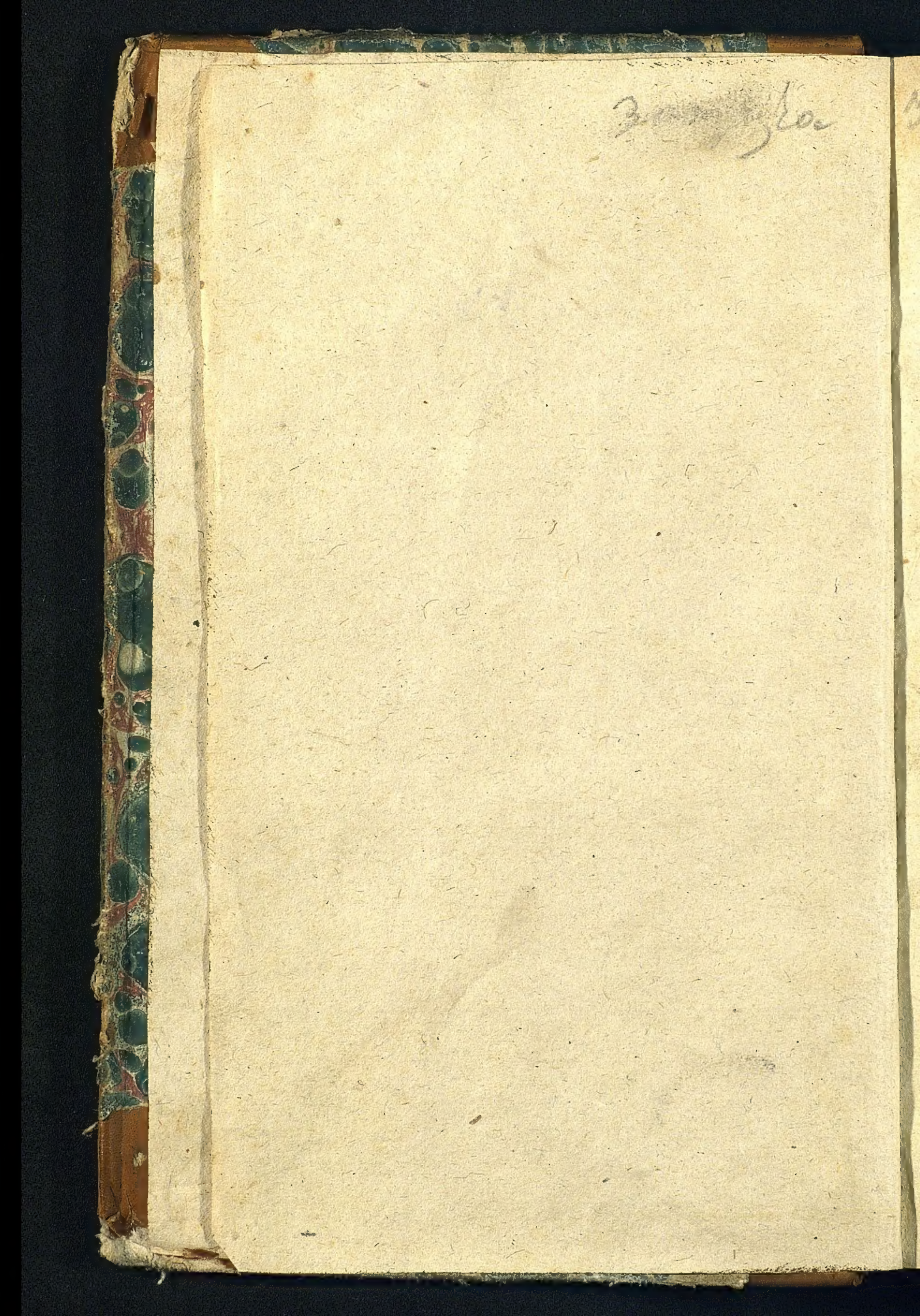

32 6/31

ΔΟΚΙΜΙΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΛΗΣΙΕΣΤΑΤΗΣ

ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΣ ΤΗΣ

ΣΛΑΒΟΝΟ-ΡΩΣΣΙΚΗΣ

γλώσσης πρὸς τὴν

ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ.

Συνταχθὲν ὑπὸ

Κωνσταντίνου Πρεσβυτέρου

καὶ Οἰκονόμου

τοῦ ἐξ Οἰκονόμων.

ΜΕΡΟΣ Β.

ΛΕΚΤΙΚΟΝ. Α—Π.

Τόμος Β.

ОПЫТЪ

О БЛИЖАЙШЕМЪ СРОДСТВѢ

ЯЗЫКА

СЛАВЯНО-РОССІЙСКАГО СЪ ГРЕЧЕСКИМЪ.

Сочиненный

пресвитеромъ и экономомъ

Константиномъ Экономидомъ.

ЧАСТЬ II,

Содержащая въ себѣ реченія.

ТОМЪ II.

Ἐν Πετρουπόλει. αωκη.

САНКТПЕТЕРБУРГЪ.

въ типографіи департамента народнаго просвѣщенія.

1828.

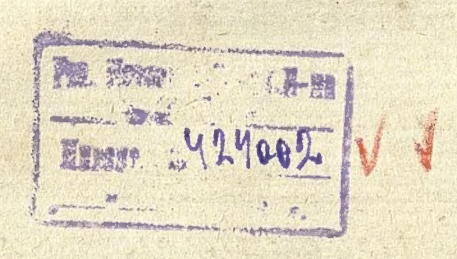
Ὃς ἂν τὰ ὀνόματα εἰδῇ, εἴσεται καὶ τὰ πράγματα. (*Πλάτ. Κρατύλ.*)

Кто знаетъ имена вещей, тотъ познаѐтъ и вещи. (Платонъ въ разговорѣ Кратила.)

НАПЕЧАТАНО

По опредѣленію и на иждивеніи ИМПЕРАТОРСКОЙ Россійской Академіи.

Ἐτυπώθη διορισμῷ καὶ φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ῥωσσικῆς Ἀκαδημίας.

Τὰ συντεμημένα ὀνόματα τῶν ἐθνῶν, ὧν παραβάλλονται αἱ λέξεις.	Сокращенныя имена народовъ, которыхъ сравниваются реченія.	
'Αγ. 'Αγγλιςὶ.	Анг.	По Англійски.
'Αλβ. 'Αλβανιςὶ.	Алб.	— Албански.
'Αρ. 'Αραβιςὶ.	Ар.	— Арабски.
'Αγσξ. 'Αγγλοσαξονιςὶ.	Англс.	— Англосаксонски.
Βαλ. Βαλλησιαςὶ (κατὰ Βαλλησίες).	Вал.	— Валлійски.
Βνδ. Βενδιςὶ (κατὰ Βένδας, Venedas).	Венд.	— Вендски.
Βομ. Βμ. Βοεμιςὶ.	Бог.	— Богемски.
Γλ. Γαλλιςὶ.	Фр.	— Французски.
Γρμ. Γρ. Γερμανιςὶ. ἀρχ. Γρ. ἀρχαίως Γερμανιςὶ.	Нѣм.	по Нѣмецки. Др. Нѣм. по древнему Нѣмец.
Γτ. Γοτθιςὶ.	Гот.	— Готоски.
Δν. Δανιςὶ.	Дат.	— Датски.
'Εβ. 'Εβραϊςὶ.	Евр.	— Еврейски.
Ζνδ. Ζενδιςὶ (α).	Зенд.	— Зендски (а).
'Ισλ. 'Ισλανδιςὶ.	Исл.	— Исляндски.
'Ισπ. 'Ισπανιςὶ.	Исп.	— Испански.
'Ιτ. 'Ιταλιςὶ.	Ит.	— Итальянски.
Κρν. Καρνιολιςὶ.	Кар.	— Карніольски.
Κρτ. Κροατιςὶ.	Кроат.	— Кроатски.
Κτσξ. Κατω-Σαξονιςὶ.	Ниж.Сак.	— Нижне-Саксонски.
Λετ. Λεττιςὶ (κατὰ Λέττας).	Латш.	— Латышски.
Λιθ. Λιθυανιςὶ.	Лит.	— Литовски.
Λτ. Λατινιςὶ.	Лат.	— Латынѣ.
Προ. Περσιςὶ.	Пер.	— Персидски.
Πλ. Πολωνιςὶ.	Пол.	— Польски.
'Ρσ. 'Ρωσσιςὶ.	Рос.	— Россійски.
Σ. ἢ, συνήθ. Συνήθως, κατὰ τὴν κοινῶς τὰ νῦν λαλυμένην ἑλληνικὴν γλῶσσαν.	Обык.	— Обыкновенно употребляемому Греч. языку.
Σβ. Σβεκιςὶ.	Швц.	— Шведски.
Σξ. Σαξονιςὶ.	Сакс.	— Саксонски.
Σλβ. Σλαβονιςὶ.	Слв.	— Славянски.
Σλοβ. Σλοβακιςὶ.	Слов.	— Словакіски.
Σνσκ. Σκρ. Σανσκριτιςὶ (β).	Санскр.	— Санскритски (в).
Σρβ. Σερβιςὶ.	Серб.	— Сербски.
Τυρ. Τρ. Τυρκιςὶ.	Тур.	— Турецки.
Ταт. Ταταριςὶ.	Тат.	— Татарски.

(α) *Ζενδικὴ, ἢ Ζωροαςρικὴ, ἀρχαία διάλεκτος τῶν Περσῶν.*

(β) *Σανσκριτικὴ (= εὐσύνθετος, ἢ ἐντελὴς), ἢ καὶ Βραχμανικὴ, ἀρχαία διάλεκτος τῶν Ἰνδῶν, ἣν ἐλάλυν οἱ Βραχμᾶνες.*

(а) Зендское или Зороастрово есть древнее нарѣчіе Персовъ.

(в) Санскритское (благосложное или совершенное), также и Браминское, есть древнее нарѣчіе Индѣйцевъ, которымъ говорили Брамины.

Αἱ συγκεκομμέναι λέξεις. Сокращенія реченій.

Ἀρχ. ἀρχαίως, τὸ πρότερον.	Древ. Древлѣ.
Βλ. βλ. βλέπε.	См. Смотри.
Ἐπιφών. Ἐπιφώνημα.	Межд. Междометіе.
Ἐπρ. Ἐπίῤῥημα.	Нар. Нарѣчіе.
Εκκλ. Ἐκκλησιαςικῶς. λέξις Ἐκκλησιαςική.	Церк. По церковному, слово церковное.
Ἐλλ. ἐλλειπ. ἐλλειπτικῶς.	Недст. Недостаточно.
Ἴσ. ἴσως.	Можетъ быть.
Κτλ. κτλ. καὶ τὰ λοιπά.	И пр. и пр. И прочая, и прочая.
Λ. λέξις.	Реч. Реченіе.
Πρόθ. Πρόθεσις.	Предл. Предлогъ.
Πὸβλ. Παράβαλε.	Срвн. Сравни.
Σύνδ. Σύνδεσμος.	Сою. Союзъ.
Σημ. Σημείωσαι.	Прим. примѣть.
Συγγ. Συγγενές.	Срод. Сродственникъ.
Συγκ. Συγκοπή.	Сокр. Сокращеніе.
Ὑποκορ. ὑποκοριςικόν.	Уменш. уменшительное.

*Τὸ * σημαίνει, ὅτι ἡ ἑπομένη λέξις ἐςὶ προφανῶς ξενική· καὶ ἢ ἑλληνική, ἢ ἄλλης τινὸς γλώσσης, σχέσιν ἔχουσα πρὸς τὴν ἑλληνικήν.*

Τὸ ⫩ σημαίνει ἴσον, ἰσοδύναμον.

Знакъ * показываетъ то, что слѣдующее за нимъ реченіе есть явно чужестранное, Греческое, или какаго нибудь другаго языка, но имѣющее связь съ Греческимъ.

⫩ Означаетъ равенство, равносиліе.

Σημείωσις. Ἅπασαι αἱ καθ' ἕκαςον ςοιχεῖον ἀριδήλως ἑλληνικαὶ λέξεις παρελείφθησαν, ὡς ὁμολογέμενα δανείσματα· κατελέγησαν δὲ τέτων ὅσαι μόνον διαφέρεσι κατὰ τὴν γραφὴν, ἢ ἄλλως πως μετεπλάσθησαν ἐκ τῶν πρωτοτύπων.

Примѣчаніе. Выпущены изъ сего Словаря всѣ тѣ реченія, коихъ происхожденіе отъ Греческаго языка никакому сомнѣнію подлежать не можетъ. Замѣченныя же только тѣ изъ реченій, которыя различествуютъ въ письмѣ, или инымъ какимъ образомъ измѣнились отъ первообразныхъ.

А. А.

А. *а.* А. а. (Азъ. *ἄζ.*) = Α, *α*, *καὶ* = *ο*, *ε*, я (*βλ. Μέρ. Α.* '*Αλφάβητ.*). *а҃* = *ά* (i). *҂а* = *α* (1000).

А (*καὶ*, *ἀλλὰ*) *ἀ* (*ὅθεν*, *ἀ-τὰρ* = *ἀ*, *τὲ*, *ἄρα*· *καὶ αϜ*, *αὖ*, *τε*, *αὐτὰρ*, *καὶ λτ.* autem, *αὖτεν*, *ὡς*, *ἔπειτεν*· at, *ἀ*, *τὲ*. '*Εκ τϐ α καὶ τὰ*, *Ϝὰ*, *γὰ*, *κὰ*, *καὶ*, *γὲ*, *κε*, *λτ.* que, *τε*, et, *κτλ.*)

Абіе(*ἐυθέως*)*ἄπα-ρ*, *ἄφαρ*, *ἄπς* (*ἀπὸ*), *ἄψα*, *αἶψα*, *Σ. ἀψὰ*, *Σκρ.* abi, api. (*βλ.* '*Ρείμ. λ. ἄφαρ*).

*Авва̀ (*Γρφ.*) *ἀββᾶ*, *Χλδ.* abba. '*Αρβ.* aba = *ἄππα*, *ἀπφὰ*, *ἀπφὺς*, *Λτ.* avus, ab-avus.

Авось (*ἴσως*) = а — о — се (*Ϝο* — се, *ὅθεν ἀρχαίως*, восе = *Ϝὸς σίος*. *βλ.* сь. *ὡς καὶ* е—то = *ὅ τὸς*, *ὅθεν* вотъ. *βλ.* се) = *ἄ* — *ὧς!* *ἄϜῶς!* (*ἄ*, *ὅτως!* *δύναται*).

Агнецъ, *ὁ*, Агница, *ἡ*, *ἁγνὸς*, *ἁγνὰς*=*ἀμνὸς*, *ἀμνὰς* [*γ* = *μ*, *ὡς*, *ϛυμνὸς*, *ϛυγνός*. *βλ.* '*Ρείμερ. λ. ἁγνός*], *Λτ.* agnus, agna, '*Ιτ.* agnello, *Γλ.* agneau. — *Καὶ*, Агня̀, *κατὰ διαλέκτϐς*, Ягня̀ = agnus.

*Агновый, *ἄγνινος* (*ἐξ ἄγνϐ τϐ φυτϐ*). *Γρφ.*

Аз, az (*Βοεμ. καὶ Πολων.*) *ἄς* (*ἕως*) = *ὡς*, *ὥς*, *κε*, *λτ.* us, usque, *Γλ.* jusque, *Γρμ.* unz, *ἀρχ.* umzte (Tripart. 292).

Азъ, *Σλβ. καὶ* '*Ρσ. ἀρχ.* Язъ, *τὰ νῦν*, Я, *Πλ.* ja = *ἀγ* (*γ*=*ζ*, *βλ. μέρ. Α.* '*Αλφάβ. καὶ τμῆμ. Β. κεφ. Ε.* § *β.*), *ἐγ* = *ἐγὼ*, *ἔγωγε*, *ἐγώνη*, *ἐγὼν*,

ἐγώνγα, ἰὼ, ἰὼν, ἰών γα· Λετт. ez, (es), Λτ. ego, 'Ιτ. jo, 'Ισπ. y, 'Αλβαν. oun, oune, Γλ. Je, Βδ. Jest, Γτϑ. ik, Γρ. ich, Αγ. j, Σβ. jag, Δν. Jeg, Ισλ. eg, Σκρ. agam. [Τȣ̃ ἐγὼ ϑέμα φαίνεται τὸ ε (ἔω, εἰμὶ; ἢ ἔω, εὔω = ἄω, πνέω;), ἐὼ, ε = ει = ι, ἰὼ, μετὰ τȣ̃ F ἐFὼ, ἐγὼ (ὡς, λίω, λίον, ὀλίον, ὀλίγον, ὀλίζον)· ἔτω καὶ τὸ азъ = а, зе = же = γε, γω. γ = з, βλ. зна́ю, зе́лва].

Ай, αἴ, ὠή, ahi, eheu, κτλ.

А́ки, (ὡς) ὄκη, ὄκως, (ὅπως), καὶ Акы. (Δοβρόβ. σελ. 12). βλ. Я́ко.

*Акса́митъ, αρχ. (ὁ Τȣρ. κατηφὲς, Ба́рхатъ) ἑξάμιτον (Βυζαντινοὶ). Акса́митный, ἑξαμίτινον.

*Ала́дья, (λάγανα) ἐλάδεια, ἐλαιώδεα, καὶ Ола́дья.

Але, ale (Πολων. Βοεμ· κτλ.) = ἀλλὰ.

*Але́мбикъ, Αρβ. al-ambyk, Σ. λαμπύκος = ἄμβυξ, καὶ ἄμβιξ, (ἐκ τῆς ἀμπὶ, ἀμφὶ, ὡς καὶ, ἄμβων, διὰ τὸ περιφερὲς), ἄμβυκος, μετὰ τȣ̃ 'Αραβικȣ̃ ἄρϑρȣ, ἀλ— ἀμβύκος. Βλ. Кубо́къ.

А́лчу, Алка́ю (πεινῶ) ἀλγῶ, ἀλγέω. Λετ. alke. —А́лчный, А́лченъ (πειναλέος) = ἀλγεινὸς, Λιϑ. alkanas, alkins. — Алчба̀ (πεῖνα. τὸ б = F, βλ. Та́тъ), ἄλγFα = ἄλγη, ἀλγηδὼν, ἄλγος. [τὸ ἀλγῶ συνώνυμον τȣ̃ πονῶ, πένω, πένομαι, ὅϑεν καὶ πεινῶ, πεῖνα. τὸ δὲ λτ. algor (λακων. ἄλγορ = ἄλγος), σημαίνει ψύχος (ὡς καὶ τȣ̃το ἀλγεινόν), καὶ algeo = ἀλγέω.]

А́мо (ὅπȣ, οὗ.) = а, мо (ὡς, ma, мо. βλ. máмо) ᾧ πȣ (π = φ = μ).

Арáва (ὄχλος), Ταταρικ· πρβ. ἄραβος, βλ. Барабáнъ.

*Аргатія, Σρβ. ἐργάτης (ὡς, φήτης = витія). τὸ Σ. ἀργατιὰ (περιληπτικῶς)=ἐργάται (ἐργασία), βλ. рáбъ.

Аркáнъ (σχοινίον θηρευτῶν), ὀρκάνη, Πρ. orkgan.

*Арфа. Σ. ἅρπα. Μ. Λτ. harpa, 'Ιτ. harpe, Γλ. harpe, Γρ. Harfe, ἐκ τῦ ἅρπη (διὰ τὸ δρεπανοειδὲς τῦ σχήματος).

*Астéрикъ (εἶδος φυτῦ καὶ λίθυ). ἐπλάσθη ἐκ τῦ ἀςὴρ, ἀςερικὸς, ὡς ἀςερίας, ἀςερόεις.

Ась, (πῶς;) = а, сь. βλ. Я.

Атỳ (ἐπιφώνημα πρὸς κύνας θηρευτικὸς)=а, тỳ = ἆ τῦ (αὐτῦ). Атỳкаю = А, тỳ λέγω, ἐπιθωΰζων κύνας θηρευτικὰς, οἷον τὰς Σ. λαγωνίκας (= Λακωνικὰς), κτλ.

Аý, ἰοὺ, ὠὴ, ἰή. Аýкаю, ἰαχέω, ἀΰτέω.

Ахáнъ, (εἶδος δικτύου), τὸ Ταταρ. achan. πρβ. ἀχανὲς, ἀχάνη, κτλ.

Áхъ, Áхаю (ἄh), ἄχος, ἀχέω. βλ. Охъ.

Аще (εἰ) = ас це (ὡς, сице = си, це. βλ. Сéй) ἄςκε, αἴς κε (αἴκε, αἴκα).—τὸ θέμα α, ὅθεν, αἶ, ἂν=(ἐ) εἰ, εἴκε, ἒ—ἂν, ἢν.

Σημ. Πάνυ ὀλίγαι Σλαβονικ. καὶ 'Ρωσσικ. λέξεις ἄρχονται ἀπὸ Α. τύτυ δ' αἴτιον οἶμαι τόδε· τῶν γὰρ καθ' Ἕλληνας ἀπὸ Α ἀρχομένων ὀνομάτων, ἐν μὲν τοῖς τρέπουσι τὸ α εἰς ο, καὶ е, καὶ я αἱ Σλαβονικαὶ διάλεκτοι· τῶν δὲ πλείςων προφέρυσι τὸ α μετά τινος πνευματισμῦ οἷον в, г, з, с, κτλ. (ὡς, αἴω,

вѢю· ἀλέω, валя́ю· ἄζω, га́жу· ἀμὲς, самъ, κτλ.). Οἵ γέ μην 'Ρῶσσοι ἐν τῇ κοινῇ διαλέκτῳ προφέρȣσιν ὡς α σχεδόν τι πάντα τὰ μὴ ὀξυτονέμενα ο, οἷον, харашо́ τὸ хорошо́, κτλ. Αὐτῶν δὲ τῶν ἀπὸ τȣ̃ α ἀρχομένων ὀνομάτων πολλά γε εἰσιν 'Ελληνικὰ, ὡς, адъ, ᾅδης, акриды, κτλ. ἅπερ, ὡς ἐκ τῆς 'Ελληνικῆς μετενηνεγμένα προφανῶς, παραλείπομεν.

Б.

Б. в. Б, б. (Бу́ки = τῷ b, τῶν Γερμανῶν, κτλ.) = β, π, φ.

Ба, (ἐπιφών.) πᾶ, πᾶ!

Ба́ба (μάμμη, μαῖα), Σ. βάβω (β = μ = μάμμα. βλ. Ма́терь), καὶ συνθέτ. βαβόγραια (ἐσχατόγηρως). 'Αλβ. Οὐγκ. baba. [τὸ Σ. ἐν Θετταλ. βαμβύτσα = βομβύκη, βομβύλη = ληκύθιον].

Ба́бка (ἀςράγαλος) = βέμβις, ιξ, ηξ, κα (βέβικα, ε = α). τὸ, τί ἦν εἶναι, ἢ ἡ καθόλȣ ἰδέα τȣ̃ ὀνόματος ἐμφαίνει ςροφὴν, σῶμα ςρεπτὸν, περιφερὲς (ὡς καὶ ἀςράγαλος, ςράγω = ςράφω, ςρέφω). καὶ εἴη ἂν τὸ βέμβιξ συγγεν· τȣ̃ ἄμβιξ (βλ. Але́мбикъ) = πέμφιξ, πόμφος = Ϝόμφὸς, ὀμφαλὸς (βλ. Пу́пъ)· ὅθεν καὶ βόμβυξ, -βύλη, Σ. βαμβέλα, λιον, καὶ βομβύκιον (κάλυξ), καὶ ὁ βάμβαξ, πάμβαξ (διὰ τὸ περιφερές). 'Εκ δὲ τȣ̃ βόμβος (βομβέω, ὀνοματοπ.), ὁ βόμβυξ, βομβύκιον, βόμβυκα = Ба́бочка (ψυχὴ, Σ. πεταλέδα, λτ· papilio = βομβυλιὸς). βλ. καὶ Пупы̀рь, Пчела̀.

Ба́влю (*βάλλω*) *ἀπαρέμφ.* Бавити, *ὡς ἐκ τȣ̃* баву = *βάβω βαύω, ἀντὶ βάλω, βάλλω* (*ὡς αὐκυὼν = ἀλκυὼν, αἰολικῶς.*) Бавлюсь, *βάλλομαι* (*ἀναβάλλομαι, ἐπιχειρῶ*). избавля́ю, *ἐκβαϜλέω, ἐκβάλλω* (*τινὰ τῶν δεινῶν = ῥύομαι*) *κτλ. βλ. καὶ* ваблю.

Баго́ръ (*ὄγκινος*) *βάγορ, βάγος = Ϝάγος, ἄγος,* [*ἄγω, ἀγνύω, ὄγω, ὅθεν ἄγκος, ἀγκύλος, ὄγκος, Λτ.* uncus. *'Ρείμ. λ. ὄγω.*]

Бакла́нъ, *πελεκὰν,* pelecanus carbo.

Бала́каю, (*ληρῶ*) *βλάγω, βλάζω, ὡς* болта́ю.

Бадья, баде́йка (*εἶδος κάδδȣ*) *βάτιον, βατιάκιον, βατιακὴ, Λτ.* batiola, *κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. βατιακή.*

Балу́ю, (*μωραίνω*). Ба́ловень (*μωρὸς ἄτακτος*). *Ϝαλύω, ἀλάω. Ϝαλεὸς,* (*ἀλεὸς, ἠλεὸς*) *καὶ Ϝαλαὸς, παλαὸς, παλαιὸς, Σ. παλαϜὸς, παλαυὸς, παλαβὸς, παλαβόνω.*

*Балъ. *Γλ.* bal, *Γρ.* Ball, *'Ιτ.* ballo, *Μ. Λτ.* balo. (*βάλλω = πάλλω, πάλος. ὅθεν*) *βαλλίζω, βαλλισμὸς.*

*Банду́ра, *πανδȣ́ρα. 'Ιτ.* pandora, *κτλ. ὅθεν καὶ Γλ.* mandore.

Ба́йка, (*βαΐκα*) *βαύκα, βαύκη, βαύκιον, καυκίον.*

*Банкъ (*ἀργυραμοιβȣ̃ τράπεζα*) *'Ιτ.* banca, banco, *Γλ.* banque, *κτλ. ἐκ τȣ̃ Μ. λτ.* bancha, banchus, *ἀντὶ* abacus, *ἄβαξ, ἄβακος,* (*ἄβαγκος*).

*Ба́ня, (λȣτρὸν) Γλ. bain, 'Ιτ. bagno, Λτ. balneum, βαλανεῖον. (βλ. καὶ Adelung. λ. Bad.)

Бараба́нъ (τύμπανον), Бараба́ню (τυμπανίζω) ϝαραβάσσω, ϝάραβος, (ϝαράβανον. ὡς τὸ τύμπανον) „ τυμπάνων ἀραγμοῖς (Εὐρπ.)

Барабо́щу (ἐνοχλῶ, θορυβῶ) ϝαραβάσσω, ῥαβάσσω.

Бара́нъ (κριὸς) βαῤῥὴν, = ἀῤῥὴν, ἀρνός. „ βάριχοι, ἄρνες. βαρεῖον, πρόβατον. βάρον, θρέμμα (Ἡσύχ.) Τȣρ. baran, Ταт. καὶ Πρ. beren.

Бара́хтаюсь (ἀπισχυρίζομαι, ἀνταγωνίζομαι) ϝορεχθέω, ὀρεχθέω.

*Барбари́съ, βέρβερις. βλ. Adelung. Λτ. berberis.

*Ба́рка. Σ. βάρκα. 'Ιτ. barca, Γλ. barque, κτλ. βάρις. (βλ. Adelung. λ. barke). ἢ πιθανώτερ. συγγενὲς φάλκης, φάλκις (οἷον φάλκη, φάλκα, λ = ρ. φάρκα) Γρμ. Balken, 'Ιτ balco, falco, κτλ. ἐκ τȣ̃ φάλος, πάλος, Λτ. palus. (βλ. 'Ρεἰμ. λ. φάλκης.)

Барсъ, πάρδος. felis pardus. (ὁ πάνθηρ.)

Баснь, βλ. Баю.

Ба́тя (πάτας) = πατὴρ, λτ. pater, 'Ιτ. padre, Γλ. pére, Γρ. Vater, 'Αγ. father, Σβ. fader, Πρ. pader, peder, Σκρ. peter, piter. — Ба́-

пюшка, (ὑποκορις.) πατερίδιον. ὡς Σ. παππάκης. βλ. пипаю.

Бáцъ, πάξ (πάω, πάζω, πάτω, πατάω, — σσω).

Бáю, βάω, φάω, βάζω, βάσκω, φάσκω (λέγω).
Бáснь (μῦθος) βάξις, φάσις. Бáсенникъ (μυθοποιός), Бáхаръ (μυθολόγος) βάκτης, βαβάκτης, φάσκανος, βάσκανος, (φάσκω). ἐκ τῦ ἄω, λατ. ajo Ϝάω, φάω, βάω, βάγω, Γερ. jagen, sagen (Kanne.)

Баю́, Бáй. — Баю́каю, βαυκάω, βαυκαλάω (ἐκ τῦ πεποιημένου, βάου, βαῦ· ἢ βαύω = αὔω, ἰαύω, βλ. 'Ρείμ. λ. βαυκαλάω.)

Бдю́ (ἀγρυπνῶ) φάδω, φαίδω· ἢ, Ϝίδω, ἴδω, λτ. vido, video, (ὡς τὸ βλέπω, καὶ ὁρῶ). καὶ 'Ιτ. bado (προσέχω, καὶ προσμένω, ὡς λτ. specto, expecto). ἢ βάδω (Бѣду́) = πατῶ (βέβηκα, ἵσαμαι): ἀρχ. Γρ. beite, baite (προσμένω), Αγ. bite, κτλ.

Бедрà (μηρὸς) βέθρα, βάθρον, βλ. Спегно́· (βάδω, Бѣдỳ).

Бе́зъ (ἄνευ, ἄνε, Γερ. ohne, λτ. sine) Ϝέξ, ἐξ, ἔξω. ὅθεν, βεκὰς ('Ησύχ.) ἑκάς, ἐκός, λ. secus, ἐκτός. βλ. 'Ρείμ. λ. ἑκάς.

Бе́рдо (κτεὶς ὑφαντικὸς), Σρβ. brdo (κτεὶς· 2, ὅρος), ἴσως ἐκ τῦ Бреду̀ (περάθω, περάω), πέρατον, περάτη· ἢ μᾶλλον Бе́рдо, Брдо̀ (ὁ κτεὶς) = Ϝέρδον, ἔρδον (βλ. Ору́діе) = γέρδον (ἔρδω), ὡς, γέρδης = ὑφάντης· ὅθεν καὶ Σ. γερδίζω (ἐντείνω ϛήμονα εἰς ὑφὴν, πηννίον εἰς κέντησιν), καὶ, γεργέφιον (ἐργάθιον, φ=θ, ἐργάτιον, ἐργαϛήριον, ὡς, ἐργάτης ἠλακάτη).

τὸ δὲ Брдо (ὄρος) = βὸρθὸν (ὀρθὸν, ὡς ἡ Ὄρθυς)· ἤ τέτο γεν ἐκ τε Бреду, συγγ. Беру.

Берегу, Σλ. Брегу (τηρῶ, φυλάττω, ἐπιμέλομαι) φρέγω, αἰολ. = φράγω, φράσσω. — ἤ, φράζω, ζομαι· ὅθεν Небрегу (ἀμελῶ, ὀλιγωρῶ), οἷον ἀφράγω, ἀφράζω, ὀ φράζομαι· небрежеши, νὴ (ὀ) φράζεσαι (= ὀ μέλει σοι. Λεκ. Ι, 40)—. φράζω, καὶ φράσσω, συγχέονται, ἀμφότερα γὰρ παρὰ τὸ Ϝράγω, ῥάγω, ζω, ῥάσσω· ἐκ δὲ τοῦ Берегу, Брегу, φράγω (е = а) τὸ Берегъ.

Берегъ, Σλ. Брегъ, βρέγος, βράγος=βράχος= ῥάχος, ῥαχία, ῥηγμῖν (ὁ λιμὴν, ἐκ τε ῥάσσω, ῥήσσω), καὶ, φράγος, φραγμὸς. πρβ. Γλ. Berge= ὄχθη. [Τὸ Γερμ. Berg (ὄρος), συγγ. τε, Πέργη (ὄρος Τυῤῥηνικὸν), καὶ, πέργαμον, καὶ Βέργη (πόλεως ὄνομα) = Burg (πόλις)· ὡς πάλιν τὸ Μακεδον· βύργος = πύργος (καὶ φύρκος, δωρικ. φερκος, καὶ φόρκος, καὶ πόρκος = ὄρκος, ἕρκος, αἰολ. ὕρκος, μετὰ τῶν πνευματισμῶν π, β, φ, καὶ ἄρκυς, λτ. arx). τὰ πάντα ἐκ τε ἔργω, Γρμ. bergen (καὶ Perg, Pferg =ἕρκος, Γλ. berg, ὅθεν, berger)=εἴργω, ἄρκω. Ἕτερον δὲ τὸ, βύριον (πόλις), Σκρ. pura. καὶ βρία, ἡ πόλις, Θρᾳκισὶ. βλ. Ῥείμ. λ. πέργαμος.]

Беремя, Σλ. Бремя, βάρεμα, βάρημα, φόρημα, βάρος (βάρω = φάρω, φέρω). ὅθεν λατ. pario (φορείω = γεννῶ), parere, peperi, partum=φόρτος (φάρος) βάρος, (ὁ φερόμενος τῆς κοιλίας καρπός)· καὶ τὸ Γρμ. gebären, geboren, ἐκ τε baren = βάρεν, φά-

ρεν, φέρεν, φέρειν (ἐκφέρειν καρπὸν κοιλίας). καὶ τὸ schwar ἀρχ. swar, = βαρὺς, μετὰ τȣ πνευματισμȣ σ. καὶ ἐν τοῖς συνθέτ — bar = λτ. — fer = — φόρος. οἷον fruchtbar = frugifer = καρποφόρος. (βάρω, φάρω, πάρω, φέρω, πέρω, φορῶ, πόρω, συγγενῆ, καὶ τὸ φάρω = φέρω, φαίνεται ἐν τῷ φαρέτρα (βλ. Ῥειμ. λ. φάρω). ὅθεν Беременная (ἔγγυος) Σ. βαρεμένη. ὡς τὸ „ βαρύνεται ἡ γαςὴρ. (Λȣκν. Διάλ. ἐρωτ.) συγγ. беру. βλ. καὶ Бре́мя.

Беру̀ (λαμβάνω, ἐπαίρω) φέρω. Λτ. fero καὶ poro, φορῶ, ὅθεν porto. (ὡς καὶ paro, paravi= πόρω, πορέω, πορίζω.) Γτθ. bairan. Αρχ. Γρ. bäre, bare, Αγ. bear, Σβ. barar, καὶ Ἑβρ. farah, Ζεν. berwar, perwar, Σκρ. barad berwa, perwa. κτλ — Боръ, φόρος. выбира́ю, (ἐκλέγω) ἐκφορέω. Со-бира́ю συμ-φορέω (ἀθροίζω). ὅθεν Собо́ръ (ἄθροισις, σύναξις, οἷον συμφόρησις λαȣ, Ἐκκλησία πρωτεύȣσα, καὶ Собо́рная це́рковь, ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία). βλ. καὶ Боры.

Бершъ, Γερ. διάλεκτ. Börs, Bersich, Parsch, Perss, Pertsch, πέρξ, πέρκη, perca aspera. βλ. Adelung λ. börs.

Би́ричъ, Ρσ. Би́рючъ Ϝῆρυξ, γῆρυξ, κῆρυξ (ἐκ τȣ ἀρύω, μετὰ τȣ Ϝ. γαρύω, καρύω, σσω. τὸ δὲ Ϝ = γ. καὶ β), Λȣσατ. bericz. Κρν. berizh, Βμ. birzic.

Бирчій (ἐταςὴς, ἐξεταςὴς) πειραςὴς. (λέξις ἀρχαία.)

Бію, πείω, = παίω (ἐκ τῦ πάω, πέω, πίω, ὅθεν πίτω, πίτνω, πέτω, πάτω, πατάσσω. Λτ. battuo. Γρ. batte, Γλ. battre, Σβ. badda, ’Αγ. beat, καὶ Σκρ. pit). Бúтва, καὶ Бóй (μάχη, ὡς πάταγος, καὶ βόμβος τῶν μαχομένων). у-бuваю (ἀποκτείνω) ὡς τὸ παίω, καὶ πατάσσω (Ματθ. κς. 31. ’Ιησ. Ναυῆ. κ. 9) βλ. καὶ война́.

Благій, бла́гъ, га, го, (ἀγαθὸς, θὴ, θὸν) βλαγὸς, βλακὸς (μαλακὸς, μάλαξ, μλάξ, βλάξ, μλακὸς, βλακὸς = βληχρὸς, ἱλαρός). блажу (μακαρίζω). πρβλ. λ. placo, placeo, placidus, συγγ. flacco, flacus, flacidus, βλακέω, βλάζω, κτλ. τὸ Σκρ. bhalah, bhala, bhalam = bonus (ἀγαθός.)

Блажу (μωραίνω) βλάζω, πλάζω. Блажъ. βλάξ, καὶ βλακία. Блажну (σκανδαλίζω) πλάγχω. (πλανῶ). βλ. ‘Ρείμ. λ. ἀπλάκητος, καὶ μῶλυς.

Бла́то, Ρσ. боло́то, Σ. βάλτος (τὸ ἕλος = ἄλτος, Ϝάλτος, ἄλσος ἐκ τῦ ἄλδω. βλ. Σημ. Κριτικῶν ἐις Γρηγ. Κορίνθ. περὶ διαλέκτ.) ’Αλβαν. mpelte. — боло́тный, (ἕλειος) Σ. βάλτινος, βαλτήσιος.

Бле́кну, (μαραίνομαι, ὠχριῶ), Бле́клый (μεμαραμένος, ἄχρυς), Γερ. bleik, bleich, bleichen (λευκαίνειν, ἄχρυν ποιεῖν.) ’Ασξ blaecan,

ablican *Σβ.* bleca, *Fλευκὸς*, *Fλεύκω*, *λευκαίνω.* [*τὸ Λτ.* pallidus, pallus, pallo, palleo, pallesco, *ἐκ τῦ φαλὸς* (*λευκὸς*, *λαμπρός*) *φάλιος*, *φαλάω. κτλ. ὅθεν καὶ τὸ φαῦλος*, *καὶ* flavus, *Γρμ.* falb, *'Ιτ.* falbo. *κτλ.* (*'Ρείμ. λ. φαλὸς*) *βλ.* Блѣдъ.]

Блескъ (*λάμψις*), Блещу (*λάμπω*) *φλέσκω*, *φλέσκ*, *ἀντὶ φλὲξ* (*φλὸξ*, *ὡς φλέγος*) *φλέξω* = *φλέγω* (*ὡς δύσκω*, *ἐκ τῦ δύξω*, = *δύω. ἴσκω* = *ἴξω*, *κτλ.*) *'Εκ τῦ φλέFω*, *φλύω φλύγω καὶ τὸ λτ.* fulgeo, fulgor. *ὡς τὸ* „*χρυσῦ δ' ἄνθεμα φλέγει* (*Πινδ.*) *ἢ Fλεύσω βλεύσσω* (*λεύω*, *λεύσσω* (*ὅθεν καὶ Fλεύω*, *βλέβω*, *βλέπω*) *Fλὺξ*, *λὺξ*, *λύκη*, *Λτ.* lux, *Γρ.* Blitz (*ἀςραπὴ*) blitzen (*ςράπτειν*) *'Αγ.* to blaze (*φλέγω*, *καίω*), *'Αρχ. Γρ.* blas, blast (*λάμψις*, *πῦρ*, *δᾴς*, *ἀςραπὴ*), *καὶ Πολ.* luskanie, luscasie (*ςίλψις*, *ςίλβει*, *ςράπτει*) *κτλ.*

Блею. *βλάω* = *βαλάω*, (*Σ. βελάζω*) *βλήσσω*, *βλήχομαι. Λτ.* balo, *Γλ.* bele, beugle. *Κρν.* bleju. *καὶ Γρ.* blöke.

Близъ *πλησίον* (*πλὴς*) *πέλας*. Бли́зный, *πλησίος*, *ὁ πλησίον.* Бли́жу, *πλήζω*, *πλάζω*, *πελάζω.* приближа́ю *προσπλάζω*, *προσπελάζω*, *κτλ.*

Блинъ (*εἶδος πλακουντίε*) *πέλανος. Γλ.* bignet. — *τὸ Πολ.* placek. = *πλακῦς*, *λ.* placenta, (*ἐκ τῦ πλάξ*, *πλακὸς*, *πλακῦς.*)

Бло́на (*τὸ ὕςερον τῆς λεχῦς. λτ.* placenta, *πλακῦς*) *βλένα*, (*ε*=*ο*), *βλέννα*, *βλέννος*, *βλένος.*

(βλέω, βλόω, Γρμ. blouen = turgere). βλ. 'Ρείμ. λ. βλάω, καὶ βλέννα.

Блохá (ψύλλος, ψύλλα) σπύλος, πύλος, πύλα, μεταθ. (πύλϜα, πλύϜα, πλοϜα.) ὡς λτ. pulex, (πύλαξ=ψύλαξ), Γλ. puce, Σκρ. pische, 'Ουγ. bolcha, Γρ. Floh, 'Αγ. flea, 'Ολ. vloo, vlooy, (ἐκ τȣ͂ fliehen = ἵπτασθαι. Adelung.)

Блуждỳ (πλανῶμαι, ἀσελγαίνω), за-блуждáю (πλανῶμαι, ἁμαρτάνω.) Блýдный (ἄσωτος.) Блудъ (πορνεία). φλύδος, φλύζω, φλυδάω, φλοιδάω (φλεγυῶ, λ. flagro, flagitium) φλυδερός. [φλύζω, φλάζω, φλαδέω (ἐπὶ βρασμȣ͂, καὶ ζέσεως, καὶ ταραχῆς.) συγγενῆ βλάζω, πλάζω, ὅθεν καὶ πλακία, ἀπλακία, ἀμπλακία, βλ. 'Ρείμ. λ. πλάω, φλάω, φλέω.]

Блѣдъ, блѣдный (ὠχρὸς) πελιδνός. ἢ συγγεν. φαλὸς, φαλ(δ)ὸς [ὡς λτ. candus, candidus, ἐκ τȣ͂ canus (κάω, κανὸς, ὅθεν καινὸς, καὶ καῦνος) = καλὸς = λαμπρός] μεταθ. ὅιον φλαδὸς, φλεδός, (ὡς falvus μεταθ. ἐκ τȣ͂ φαῦλος, φάϜλος, φαλὸς, φαλλός), λτ. pallus, pallidus. Γλ. pâle. — блѣднѣю (ὠχριῶ), βλ. Блéкну.

Блюдо (πινάκιον) πλατίον (πλάτον. Γλ. plat, 'Ιτ. piato, κτλ.) блюдолúзъ, ὡς τὸ, λειχοπίναξ.

Блюдỳ (τηρῶ, φυλάττω) βλέδω (δ=β, ὡς βελφὶς δελφὶς, ἄραδος ἄραβος) ἀντὶ βλέβω, βλέπω. καὶ οἷον βλύδω, ὡς ἀπὸ τοῦ Ϝλύζω = λύσσω,

λεύσσω, ὅθεν λύκη, λύχνος, = Fλεύω, βλέβω, βλέπω. ,, блюдите себе, βλέπετε σφὲ (ἑαυτὲς. Β. Ἰωάν. α, 9). συγγ. Γρ. blicken, Ὀλ. blyken, ἀρχ. Γρ. lugen (λύγειν, λύκειν) = λεύειν, λεύσσειν.

Блюю (ἐμέω, ἐμῶ = λ. vomo) βλύω, βλύζω, ἀπο — βλύζω (ἰλ. Ι, 487.)

Блющъ (κισσὸς) ἐσχηματίσθη, ὡς τὸ φλοῦς φλέως, (ςοιβή).

Бляха, πλάκα, πλάξ, Γλ. plaque, Γρ. Blech, Ὀλ. bleck. κτλ.

Бо, (γὰρ). ибо (καὶ γὰρ). που, ἤπου.

Бобъ (κύαμος) πόFα (πόα) λακ. πύα, ὅθεν πύανος, πύανος, πύννος. Λτ. faba, Γρ. Bohne, Ἰσλ. baun, Ὀλ. boon, Λιθ. pupa, (πFύα, πύβα, πύπα, καὶ πόβα, πάβα, φάβα.) κτλ.

Богъ (θεὸς) βοF-ὸς (βογὸς) φοFὸς = θοFὸς = θεFὸς, θεὸς, (β = φ = ἀιολικ. θ. ὡς θλίβω, φλίβω, βλί(β)ω, βλίω. καὶ θέρω, θάρω, φέρω, fervo, φάρω, варю. καὶ, θέω, φέω, φέFω (φέγω, φεύγω) бѣгу, κτλ. κατὰ τὲς Κρῆτας Θιὸς (λακωνικ. Σιὸς), καὶ θεῦς (Λτ. deus δεῦς, Ζεῦς). τὸ δὲ θεὸς (ε = ο) = θοὸς. (ὡς ἐλπὶς ὀλπὶς, ἐργάνη ὀργάνη, ἀιολικ.) μετὰ τὲ F. θογὸς, ὡς καὶ τὸ θεὸς μετὰ τὲ F, θεγὸς, προφέρεσι συνήθως πολλοὶ τῶν Ἠπειρωτῶν. καὶ τὸ λαὸς, λαγός, κτλ. [Ὁ Ἡσύχ. ἔχει καὶ ,, βαγαῖος, μέγας, πολὺς, ταχὺς, καὶ ὁ Ζεὺς ὁ Φρύγιος, ὁ καὶ Μα-

ζεύς. — τὸ βαγαῖος ἐκ τῆ βάγας, βάγις β = μ (βλ. ἀλφάβ.) = μάγας, μάγις, λτ. magis = μέγας (ὡς καὶ μάγαρον = μέγαρον. ε = α. αἰολικ.) καὶ „ βάγιον, μέγα. (συγκριτικὸν ὀδέτερ. ἐκ τῆ μάγας (μέγας) μαγίων (μεγίων, ὅθεν μέγιςος) μάγιον. (ὁι δὲ Κριτικοὶ ἐξέλαβον τὸ βάγιον τῆ 'Ησυχ. = Ϝάγιον, ἅγιον). τὸ δὲ μάγις, λτ. magis, μάγας, μέγας γίνεται ἐκ τῆ μάω, μέω, ὅθεν καὶ μάσις (ἀφ' ἧ μασίων, μάσσων, μέσσων, μέζων, μείζων, ἐκ δὲ τῆ μάσσων καὶ τὸ Μαζεύς). καὶ μᾶκος (μῆκος) μακερὸς (μακρός). ὅθεν τὸ μάκαρ, ἐπὶ θεῆ (κυρίως = μέγας, ὑψηλὸς, ἰσχυρὸς, ὅθεν μακάριος.) „ Θεὸι μάκαρες, καὶ Μάκαρες (ἁπλῶς), ὡς καὶ ὁι Κρείττονες, καὶ τὸ Κρεῖττον (ἐπὶ θεῆ, παρὰ τὸ κράτος ἰωνικ. κρέτος, = κραταιός. βλ. 'Ρείμ. λέξ. μακρὸς καὶ μάκαρ.) "Ωςε τὸ Богъ ἔιη ἂν = βάγις, βάγας, (μάγας, μέγας) (α = ο) βόγας, βόγις, βόγ-ις. Быга ὀνομάζεσι καὶ οἱ Μαγγούσιοι καὶ ἄλλα τινὰ 'Ασιανὰ ἔθνη τὸν θεὸν, κατὰ τὸ λεξικὸν τῆ Παλλᾶ (Pallas) τόμ. α]. 'Εκ τῆ Богъ, τὸ κύριον ὄνομα παρὰ Πολωνοῖς Богданъ (Бог-данъ) = Θεόδοτος λτ. Deodatus, Θεοδόσιος, Δοσίθεος, Δωρόθεος, κτλ. "Οθεν καὶ τὸ ἐθνικὸν Βόγδανος, καὶ Βογδανία συνήθ. ἡ Μολδαβία = Θεοδοσία. (βλ. καὶ Богашый, καὶ Могу.)

Бога́тый, бога́тъ, богты́рь, *καὶ χυδ.* бога́чь (*πλούσιος*) *οἷον μεγάτεος, μέγατος, ὡς ἐκ τοῦ μέγας* (*μέγαθος, μεγάθεος, μέγεθος*) *ἀντὶ μεγάλος, καὶ* (*μάγις, μᾶκος*) *μάκετος, μακέτης, μακέτηρ, μακεστὴρ, μάκιστος.* [*μ=β. καὶ α=ο, οἷον βογάτεος, βογάτης=μαγάτεος, μαγάτης, μαγέτης. καὶ βογάτηρ, = μαγέτηρ, μακέτηρ. ἐκ τοῦ μάω, μάγω, μόγω,* могу, *ὡς τὸ μεγιστὰν, μεγιστεύς. καὶ λτ.* magnus, magnates *ἐκ τοῦ μάκανος, μᾶκος*]. *Φαίνεται συγγενὲς* Богъ *ὡς λτ.* dives (*ἐκ τοῦ* dis, deus = *Δὶς, Διὸς, Δεῦς*) *διFῖος δῖος. Τὸ δὲ Μακέτης καὶ Μακεδνὸς = μακεδανὸς, ἀπέβη παρ' Ἕλλησιν ἐθνικὸν = Μακεδών.* [*παραβάλλουσι καὶ τὸ Σνκρτ.* bhoga, *Ζενδ.* beghe. *ἀλλὰ τὸ λτ.* beatus = *βιοτὸς* (*βίοτον ἔχων, συνήθ. βιωτικός, ἐκ τοῦ* beo = *βέω, βείω, βιῶ*), *καὶ τὸ Περσ. καὶ Τουρκ.* bacht = *ἐυτυχία, ὀυδεμίαν σχέσιν ἔχουσι, δοκῶ, πρὸς τὸ* Богатый]. *βλ.* Богъ *καὶ* Могу.

Бо́дрый, бодръ, (*γρήγορος, ἰσχυρὸς, δραστικὸς*) *φοδρὸς = σφοδρός* (*ὡς φὴξ, = σφήξ*). *ἢ φαδρὸς φαιδρός.* (*ὡς τὸ φαικὸς = ἐνεργὸς, ἀκμάζων*). *τὸ δὲ Σκρ.* badra, *Γρ.* bieder (*ἐυθὺς, χρηστὸς, λτ.* probus).—Бо́дрость *σφοδρότης, ἢ φαιδρότης.*

Боду́, бода́ю, (*κυρίσσω, κερατίζω — κεντῶ*) *βόθω, βοθέω, βοθύω* (*ὅθεν βόθυνος*), *λτ.* fodio.

*Бока́лъ βαυκάλιον (βαυκαλὶς) Σ. βωκάλιον, (Λτ. poculum?) μ. λτ. baucalis, 'Ιτ. boccale, Γλ. bocail, bocal, Γρ. Pokal, Bocal. καὶ 'Αρβ. baucal.

Бокъ, (πλευρὰ) πάγος, πάγη, παγὶς. Σ. παγίδα. (πάγω, πήγω.)

Боло́то, βλ. блато.

Боло́нь (ςέαρ δένδρε, τὸ κυριολεκτικώτερον, λευκὸν, λ. alburnum, ὅθεν Γαλ. aubier. Γρ. Splint, Spint), φλόος (μεταθ. φόλος, φόλον). [φλόος, φλε͂ς, ὁ μετὰ τὸν ἔξω λοπὸν τε͂ δένδρε δεύτερος φλοιὸς, ὁ καὶ φλέως, καὶ φιλύρα, καὶ βύβλος, λτ. liber, Γρ. Bast — 'Εκ τε͂ φλόος καὶ τὸ λ. flos, ἄνθος, χλόη, θαλερότης φυτῶν.] Боло́ные, (δάσος) φολόϊνον, = φλόϊνον, ἢ φυλλιῶν (= εἰνοσίφυλλον) βλ. καὶ липа.

Болта́ю (πλήσσω τὸ ὕδωρ — τραυλίζω, φλυαρῶ) πλατάω, (μεταθ. παλτάω) πλατάσσω, πλαταγέω, λτ. blatto, blattero. [πλάζω (πλάσσω, πλήσσω) = βλάζω, βλάσσω, βλάττω = φλάζω = ἀσαφῶς καὶ ἀδιαρθρώτως λαλῶ, (Γαλην. Γλωσσ.) πρβλ. καὶ τὰ Γ'ρμ. blattern, pladdern, blodern, plodern, pludern, plaudern, plauppern, κτλ. πλάω, πλέω, πλέω, πλύω, βλάω, βλέω, βλόω, βλύω, φλάω, φλέω, φλόω, φλύω, συγγενῆ.]

*Болтъ, (εἶδος ἥλου) βαλτὸν, βλητὸν, βλῆτρον (ἐκ τε͂ βάλλω, ὅθεν καὶ βάλανος).

Гρ. Bolzen, *'Αγ.* bolt, *'Ιτ.* bolzone, *Γλ.* boulon, *κτλ.*

Большо́й (*μέγας*) *πολλὸς*, *πολλοςὸς*, *πυλύς*. Бо́льшій, *καὶ* Бо́лшій (*συγκριτικ.*), *ἐκ τοῦ* Болій (*ὡς ἀπὸ ῥίζης*, боле, бол), *πολέως*, *πλέως*, *πλέων*, *πλείων*, *Λ.* plus, *Γερ.* full, fell, vel, voll, *καὶ* fülle = *πλέω*, *πλήθω*. *βλ.* Вели́кій.

Бо́ль, *πόνος* (*ἄλγος*, *νόσος*. *λ*=*ν*. *ὡς*, *φίντατος*, *φίλτατος*· *λίτρον*, *νίτρον*). Болю̀, *πονῶ*. Больный, бо́ленъ, *πονῶν*.

*Бо́мба, *Σ.* *βόμβα*. *'Ιτ.* bomba, *Γλ.* bombe, *Γλ.* bombe, (*βόμβος*.)

Бо́мба (*εἶδος ὑφάσματος*. damas de laine), *βόμβαξ*, *βάμβαξ*.

Бо́рзый, бо́рзъ (*ταχὺς*), *φορὸς* (*φόρς*, *βόρς*, *φ*=*β*. *ἐκ τοῦ φέρω* = Беру̀)· *καὶ τὸ λτ.* fortis (*ἰσχυρὸς*) = *φορὸς*, *φερτὸς* (*ὅθεν φέρτερος*), *ὡς*, *μόρος*, mors, mortis, *κτλ.*

Бормочу̀, (*γογγύζω*), *Σ.* *φρομάζω* (*φριμάζω*), *φρέμω*, fremo (= *χρέμω*), *φρυάσσω*.

Борови́къ (*εἶδος ἀμανίτου*, bolvitus bovinus), *ἐκ τοῦ* Бо́ръ (*ἄλσος*), *ἐφ' οὗ φύεται*· *ἐκ* = *βόλβιτον*.

Бо́ровъ (*κάπρος*), *κατὰ διαλέκτους*, brav, Бровь. beran = *Ϝέῤῥας*, *ἔῤῥας*, *καὶ ἔῤῥαος*, *λτ.* aries *καὶ ἐῤῥωὸς*, (*πᾶν ἀρσενικὸν θρέμμα*, *κάπρος*, *κριὸς*), *Λτ.* verres, *Γλ.* verrat, *Σκρ.* varaha. [*ἐκ τοῦ ἄῤῥης*, *'Ιων.* *ἔῤῥην*, *ἔῤῥας*, *κτλ.* *βλ.* Бара́нъ].

Борода̀, *βλ.* Брада̀.

Борозда̀, βλ. Бразда̀.

Борона̀ (λίσγος), Σλ. Брана̀, Οὐγ. borona —. Бороную, бороню̀, φαρύνω, φάρος, φαρόω (ὅθεν, οἷον φαρόνη. ὡς ἐκ τῦ φάρω, πάρω, πέρω, Беру̀, περόνη). βλ. Бразда̀.

Бо́ръ, Бо́ры (πτυχαὶ, ῥυτίδες), συγγ. φάρω, ὡς τὸ φαρκίς. (πάρω, βάρω = Беру̀, φάρω, φέρω).

Бо́ръ (ἄλσος πιτύων, πίτυς, Κροτ. σχῖνος), Τρμ. Föhre· Беру̀? φέρω, πέρω, πείρω (πέρος, βλ. Бразда̀), διὰ τὸ ἀκανθῶδες τῦ φυτῦ; τὸ Γλ. forret φασὶν ἐκ τῦ λτ. foris· βλ. Дво́ръ.

Борю̀ (μάχομαι) πόρω, πάρω, πέρω, πείρω, πειράω. (ὡς τὸ „ ἐπειρήσαντο πάλῃ, ἀέθλοις, πόδεσσιν. Ὅμηρ.)· ἐκ τῦ πάρω, πέρω, καὶ τὸ λτ. perio—rior, experior. τὸ δὲ πάρω = φάρω, φέρω, ὅθεν Γρ. fahren, erfahren, Fahr, Gefahr = periculum (πεῖρα, πειρασμὸς, ἐπιβελή), Gefährde (δόλος), κτλ. βλ. Беру̀.

Босый, Бо́съ (ἀνυπόδετος, πεζὸς), πὸς, λακωνικ. πὸρ = πῦς, (ὅθεν, οἷον, ποσὸς, ὡς πέζα, πεζός), Λτ. pedis, pes (πῦς), Ἰτ. piede, Γλ. piè, Γοτ. fotus (πῦς, ποδὸς), Γρ. Fuss, Ἰσλ. fotur, Ἀγ. foot, καὶ Πρ. path.— „ходить босикомъ hόδεῖν (ὁδεύειν) ποσὶ (πεζικῶς). συγγεν. Пѣшій. ἕτερον δὲ τὸ Τερ. bosch = κενός.

Ботаю, πατάω, πατάσσω (πάτω, πάω, Бію, παίω).

*Ботъ (εἶδος πλοίε) Γρ. Both, Ὀλ. boot, Ἀγ. boat, μσ. Λτ. batus, batelus, Ἰτ. ba-

tello, *Γλ.* bateau, (*καὶ Πέρ.* betif, *Σκρ.* poda = *πλοῖον*). *συγγ. βῶτις, βȣ̃τις* (бочка), *καὶ Ἑβρ.* bath, *βάτος* (*Λȣκ. ις΄.* 6). *βλ.* Adelung, *λ.* Both.

Ботъ, Ботóгъ, Батóгъ (*βακτηρία*) *βατὴρ, βατηρία. Γλ.* batton, *Ἰτ.* bastone.

*Бóты (*πληθυντικ.*) *βαττὰ, βάσσαι*, (*ὑποδήματα, ἐκ τȣ̃ βάω, βατῶ, πατῶ*), *Γλ.* botte, *Ἰτ.* botta. *Αγ.* boot. *κτλ.*

Ботѣю (*πιαίνω, παχύνω —νομαι*)*βοτέω*, [*βόω, βάω, πάω, πάσσω, πάζω, πασὸς, παχὺς παχύνω. βλ. Ῥείμ. λ. πάω.*]

Бóчка (боча) *βῶτις, βȣ̃ττις, βύτις, βυτίον* (*Σ. βȣτζίον, καὶ βότζα*), *βυτίνη. Βμ.* butina, *Λτ.* buttis, *Γρ.* Butte, Bottich. *Ἰτ.* botte, *Ἰσπ.* botta. *κτλ.*

Боюсь (*μέσον=φοβȣ̃μαι*), *ἐκ τȣ̃ ἀῤῥήτȣ* бою = *φόω, φάω, φέω, ὅθεν φέϜω, φέβω* (*φόβος*) *φόβω, φοβέω, ȣ̃μαι. καὶ φάϜω, φάβω, λ.* paveo, (*φάβη, φάβορ, λ.* pavor) *Σκρ.* bhajo. [*ἐκ τȣ̃ φέω, φεύω, καὶ μετ᾽ ἄλλȣ διγάμματος, τὸ φεύϜω, φεύγω. ὅθεν* бѣгý]. бoя́знь, *φόασις,* = *φόβασις, φόβος. Λιθ.* baisube.

Боя́ринъ, *καὶ* Боля́ринъ. *καὶ συγκοπῇ* Бáринъ (*μεγιςὰν, κύριος, δεσπότης δούλȣ*) *ὅθεν, Σ. βοϊάρος* (*ἐν τῇ Μολδοβλαχίᾳ*), *Γλ.* bojar. [*τὴν λέξιν ὁ Τατίσσεφος νομίζει Σαρματικὴν, σημαίνȣσαν κυρίως, σοφόν. Εἰ μὴ ἦν τὸ λ ἐν τῷ*

Болѧринъ κατ' ἐπένθεσιν, εἶχεν ἄν τις ἀντιτάξαι πρὸς τȣτο τὸ πολυάῤῥην, πολύῤῥην (πολυπρόβατος), κατ' ἔκπτωσιν τȣ λ, Боѧринъ οἷον, ποάῤῥην). Οἱ μεγιςᾶνες καὶ δεσπόται ἦσαν τὸ πάλαι (τί δ' ȣχὶ καὶ νῦν;) πολυπρόβατοι καὶ πολυκτήμονες, ὡς ὁ πολυάῤῥην Θυέςης, (Ἰλ. Β. 109.) Ἔςι δ' οὖν τὸ Бояринъ, (ὡς καὶ τὸ Боязнь, ἐκ τȣ боюсь) = φοαρὸς (φ = β, βοαρός), ἀντὶ φοβερὸς. Γίνονται δὲ δήπȣ οἱ Βοϊάροι καὶ φοάροι, ἤτοι φοβεροὶ πρὸς τοὺς ἥττονας, καταχρώμενοι τῇ ἐξȣσίᾳ.

Брада̀, Ῥωσσ. Борода̀ ,(πώγων, γένειον), Γρ. Bart, Βαλλ. barf, Αγ. beart, bart, Γλ. barbe, Ἰτ. barba, (ὅθεν καὶ barbiere, καὶ Περ. καὶ Τȣρ. berber), λτ. barba = φορβὰ, φορβὴ. [φέρβω, ὅθεν καὶ φέρβα, λτ. herba, καὶ ἡ fibra ἐκ τȣ φέρβα, μεταθ. φέβρα, ὡς καὶ Брада̀=barba, (δ=β, ὡς, ἄραβος, ἄραδος) — οὕτω καὶ τὰ, ἄνθος, λάχνη, χνόος, ἴȣλος, μεταφέρονται ἀπὸ τῶν φυτῶν καὶ εἰς τὸ γένειον, καὶ ὁ πάππος, ἀπὸ τȣ ἀνθρώπȣ εἰς τὸ φυτὸν. καὶ οἱ ἀνθέρικες, γένεια ςαχύων, κτλ. Οἱ ἀρχαῖοι ἔφερβον (ἔτρεφον) πώγωνα. ὅθεν καὶ τὸ παλαιὸν Νορδικὸν, grön, (barba) συγγ. ἀρχ. Γερ. gron, granan (crescere, αὔξειν). ὡς πάλιν, Scör (barba) ἐκ τȣ scora (ἐντέμνειν), scëran (κείρειν), παρὰ τοῖς εἰωθόσι κείρειν τὸ γένειον. (βλ. Grimms gramm.

tom. β). ἄλλοι παράγ. τὸ Γρ. bart ἐκ τῦ ἀρχ. bar = vir, ὁ ἀνήρ, ἐκ τῦ ἶς, ἴρ, Fίρ. ἢ ἐκ τῦ Borst (ἀκανθώδης θρίξ), κτλ. βλ. Adelung.]

Браздà, Ῥωσσ. Бороздà (ἄρθρα, αὖλαξ, ἄροσις, κτλ.) Браздю̀, Ῥωσ. Борожжу̀, φαρύσδω, φαρύζω, (μεταβολῇ τῶν ςοιχείων, φαρόσδω, φορόζω, συγκοπῇ καὶ μεταθέσ. φράσδω) ἐκ τῦ φαρόω, φάρω, ὅθεν φαρκὶς, Λτ. porca, Γρ. Furche, κτλ. [φάρω (φάω, πάω, σπάω, σπάζω, κτλ.) ψιλώτερον, πάρω, πέρω, πείρω, πόρω. Λ. foro, forare, Γρ. bohren, Κσξ. baren, Ἀγ. bore, Ἰσπ. barrenar, μ. Λτ. bironare, (περονάω), καὶ Ἀρβ. berren, Ἑβ. baar, (σκάπτειν). πρὸς τὸ bohren, συγγενεύει καὶ τὸ Γρ. furchen (ἀροτριᾷν), Ἀσξ. furian, κτλ. ὡς πάλιν, πέρω, πέρσω, = Γλ. percer].

Бракъ, (γάμος), ἴσως ἐκ τῦ Берỳ (φέρω, ὡς τὸ, ἄγεσθαι γυναῖκα.) ἢ συγγενὲς τῦ ἀπηρχαιωμένῦ προίκω, ὅθεν προὶξ, πρὼξ, πρῶκος, λ. procus (μνήςωρ). καὶ τὸ Γρ. Braut, καὶ Frau, οἷον προία, καὶ προίτη, ὡς ἐκ τῦ προίω (ἀντὶ προίκω) ὅθεν freien, (μνῶμαι, νυμφεύομαι), Freier (μνήςωρ). (βλ. Kanne, περὶ συγγεν. τῆς Ἑλλην. καὶ Γερμαν. γλώσσ. σελ. 112). καὶ τὸ Bräutigam, (νυμφίος) σύνθετ. ἐκ τῦ προίτη καὶ γάμος, ὡς προίτην γαμῶν. Ἀλλ' ὁ σοφὸς Ῥείμερ. ὀρθότερον,

παράγει τὸ Frau, ἐκ τοῦ Freye, καὶ ἐκδέχεται = domina, (καὶ Γοτθ. Frauja = dominus, καὶ frija = frey), ὡς καὶ τὸ λτ. liberi (τὰ τέκνα) ἐκ τοῦ liber, libera. οἱ οἰκοδεσπόται καὶ τὰ τέκνα ἦσαν ἐλεύθεροι, οἱ δὲ λοιποὶ οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ, οἰκέται καὶ δοῦλοι. (βλ. Ῥείμ. λ. παῖς.)

Бракъ (ἔκκριμμα, ἀπόῤῥηγμα, Σ. ἀποδιαλέγιον) τὸ Γερ. brack. — Бракýю (ἐκκρίνω, διαλέγων ἀποῤῥίπτω. Σ. ἀποδιαλέγω), οἷον βρακέω, βράκω, βράγω, βρᾶγμα. [καὶ βράσσω, βράζω, βράσμα, ἀπόβρασμα. ἐκ τοῦ ῥάσσω, ῥάζω, ῥάγω. καὶ Γερ. braken = brechen, Ϝρήγειν, ῥηγνύειν.]

Брань (πόλεμος, μάχη, ἔρις, ἐπίπληξις). Браню̀ (ἐπιπλήττω, ἀπειλῶ). βράνω, βρένω (ὅθεν βέβρενται, βροντὴ) = βρέμω, βρόμος, βριμάω, ῶμαι, καὶ δασύτερον, φριμάω. λ. fremo, Γρ. brümmen, Ἀσξ. bremman, καὶ Ἑβρ. brem.

Брать (ἀδελφὸς) φράτ-ωρ, φράτωρ, φρητὴρ (Ἡσύχ. οὗτος ἔχει καὶ λέξιν ἐλλειπῆ „βρα... = ἀδελφοὶ, ὑπὸ Ἠλείων.) λ. frater, Γτ. brothr, Γρ. Bruder, ἀρχ. pruader, bruader, Ἰσλ. brodur, Βαλ. brawd, Σκρ. brata, brader, καὶ Περ. berader.— Бра́тія (ἀθροιστικὸν = ἀδελφότης, ἀντὶ ἀδελφοὶ) φρατία, φρατρία.

Бра́шно, βρῶσις. Бра́шный, βρώσιμον, βρῶμα. [παῤβ. Γρ. Brod (ἄρτος) βρωτὺς, Κσξ. brood,

braud, *Αγ.* bread, *καὶ Ταταρ.* brot, broe, *κτλ. τὸ 'Εβ.* brah = *βρώθω.*]

Бревно̀, (*δοκὸς*) *καὶ* Бервно̀ = *πρέβνον, ἀντὶ πρέμνον,* (*ὡς, μέμβλω, βέβλω=μέλλω, κτλ.*)

Брегу̀, *βλ.* Берегу̀.

Бре́гъ, *βλ.* Бе́регъ.

Бреду̀, (*βάδην πορεύομαι*), (*πρήδω, πρήζω*) *πρήσσω, ὡς „ διαπρήσσειν κέλευθα* (*"Ομ*). Бродъ, *πόρος, πορθμός, Γρμ.* Furth, *ἐκ τȣ̃* fuhren, fahren, *κτλ. καὶ 'Ρωσ.* Брожу̀ (*πλανῶμαι*—2) *βράζω* (*ἐπὶ ζυμȣμένων ὑγρῶν* „ пиво въ бочкѣ бродитъ, *Σ. ἡ πίβα εἰς τὸ βȣτζίον βράζει.*) *'Εκ τȣ̃ πέρω, περάω, περάσω, γίνεται τὸ πρήσσω. ἐκ δὲ τȣ̃ πρέω* (*ὀνοματοπεποιημένȣ*) *γίνεται πρήθω, Σ. πρήζω, πρηδὼν, πρηϛὴρ. διὰ τȣ̃το συμπίπτȣσιν εἰς τὸ* Бреду̀ *αἱ τȣ̃ πρήθω, καὶ πρήσσω,* (*περάω*) *σημασίαι. εἰ μὴ ἐπλάσθη ἐκ τȣ̃ βράζω* (*βράδω, βρέδω*) *ἐπὶ τῆς δευτέρας σημασίας τȣ̃ βράζειν* (*Γρ.* brauen, *μ. λτ.* brasso, braxo). *ὅθεν φαίνεται καὶ τὸ* Брага́ (*εἶδος ζύθȣ*), *ὡς καὶ τὸ βρύτος, βρȣ̃τος* (*βρύττω, βρύχω.*)

Бре́жу (*παραλαλῶ, καθ' ὕπνον, ἢ ἔξυπνος*) *βράζω, βρύζω, βρύω, βρυάζω,* (*ὡς καὶ φλάζω, φλύζω.*)

Бре́згую (*βδελύττομαι, σικχαίνομαι, ἐπὶ γευϛῶν*), *ὡς ἐκ τοῦ* Бре́згу, *βρύσκω, βρύξω, βρύζω=βρύγω, Ϝρύγω, ῥυγγάω, ὅθεν ἐρύγω, ἐρυγγάω, ἐρεύγω-γομαι* (*ἐμέω*).

Бре́мя βλ. Bеpéмя. Бременю̀, βαρύνω (ἐπιφορτίζω) κτλ.

Бре́ніе (ἄργιλος, πηλὸς), Бре́нный, (πήλινος, εὔθραυςος) συγγ. αἰολ. φρένω, φράνω, = θράνω, θρανεύω, θρανευτὸς, θράνος, ὡς καὶ θράγω, θράγγω, λτ. frango, (θράω, θραύω, θράζω).

Бренчу̀, βρεντῶ, αἰολικ. = βροντῶ (βομβῶ, κροτῶ.)

Бріюю, βλ. Брѣю.

Бровь, ἀ-βροὺς, Μακεδονικ. = ὀ-φρὺς, ὀφρὺς Σ. φρύδι. Πολ. brwi, Λιθ. bruvis, Γρ. Braue (Augen-braue. βλ. Adelung. καὶ 'Ρείμ. λ. ὀφρὺς). 'Αγ. brow, 'Ολ. brawe, Πρ. ebru. Σκρ. bruwo, κτλ. Междубровіе = μεσόφρυον.

Броня̀ (θώραξ), ἀρχ. Γρ. brünne — Бороню̀ (σκέπω, ὑπερασπίζομαι) φορινῶ, φορίνη. [φορίνη, δέρμα παχὺ, ὅθεν τὸ Броня, ὁ θώραξ, ὡς ἐκ δέρματος, καθὰ καὶ Λτ. lorica (lorum, λῶρος, ἱμὰς), Γλ. cuirasse, ἐκ τοῦ cuir, λ. corium, χόριον (δέρμα) κτλ. Πρβ. βοέη, βοῦς, ῥινὸς (δέρμα), ἀντὶ τῆς ἐκ δερμάτων ἀσπίδος, 'Ιλ. Η, Δ, κτξ.]

Броса́ю, Бро́шу (ῥίπτω. — 'Ρωσσικ.) Ϝράσσω, ῥάσσω, (ῥάω, ῥέω, ῥύω, ruo, ῥίω, ῥίπω, πτω.)

Брощъ (ἐρυθρόδανον, ῥίζα, συνήθ. ῥιζάριον) Ϝρουσσὸς, ρυσὸς, ἐρυσὸς = ῥυθὸς, ἐρυθὸς, ἔρυθος, ἔρευθος. (Σλαβονικόν). βλ. Δοβρόβ. σελ. 115.

Брыжи́, (*εἶδος περιτραχηλίου πολυπτύχου καὶ ῥυσσοῦ*) *Γαλ.* fraise, *Fρυσσός*, *-σοὶ*, *Fρυσὶς*, *ῥυτὶς*, *Fρύζω*, *ῥύσσω*. *Γλ.* fraiser. *καὶ Fρύγω*, *φρύγω*. *Λτ.* rugo, *κτλ.* (*βλ.* *'Ρείμ.* *λ.* *φρίσσω*). *ὅθεν* Брызе́йка (*τὸ μεσεντέριον*), *οἷον ῥυσσωτὸν*, *ῥυσταχτὸν*, *διὰ τὰς ἐν αὐτῷ ῥυτίδας καὶ πτυχάς*.

Бры́зжу (*πιδύω*) *Fρήζω* (*ῥήσσω*), *ῥήγω*, *ῥήγνυμι*, — *μαι*, (*ὡς*, *ῥῆξαι δάκρυ*). *ἐκ τοῦ ῥάζω*, *καὶ τὸ ῥοίζω*, *ῥοιζέω*. ,, Звѣрь брызнулъ, (*ὁ*) *φὴρ ῥοίζησε* (*μετὰ ῥόθου ἔφυγε*). Брызгу́нъ *ὁ ῥάζων*, *ῥαίνων ἐν τῷ λαλεῖν*. *βλ.* *καὶ* Прыщу.

Брыка́ю (*λακτίζω*) *Fρήκω*, *ῥήγω*, *ῥήσσω*. ,, *πέδον ῥήσσωσι πόδεσσι*. (*'Απολλών.* *καὶ "Ομ.*) *βλ.* *καὶ* прыгаю.

Брѣю, *καὶ* Бріи́ю, (*ξυρίζω*), *πρίω*, *πρίζω*. *ἢ Fρίω*, *Fραίω* (*ῥαίω*, *ῥάω*, *ῥάγω*, *ῥήσσω*, *ῥάζω*, *ῥάδω*, *Λτ.* rado, *Γλ.* raser.)

Брю́згну (*ῥυσσοῦμαι*) *Fριγνόω*, *ῥικνόω*, *ῥικνοῦμαι* (*ἐκ τοῦ ῥίσσω*, *Fρίσσω*, *φρίσσω*, *φρίξω* (*φρίσκω*, *φρύσκω* — *σγω*, Брю́згу) *συγγ.* *ῥάζω*, *ῥύζω*, *ῥύσσω*, *ῥυσσὸς*, *ῥυτὶς*.) *βλ.* Брыжи.

Брюзжу̀, (*βριμῶμαι*, *ἐπιπλήττω*) *βρύζω*=*βρύσσω*, *βρύττω*, *βρύκω*, *βρύχω*. *Πρβ.* *Γρ.* brausen, *βράζειν*, *Σβ.* brusa, *Γλ.* bruis, bruir, *κτλ.* — Брюзга̀, *βρυγμὸς*, *βρυχὴ* (*βρίμη*, *βρίμησις*). — Брюзгли́вый, *βρυχητὴς*, *Γρ.* brausend, (*Γλ.* brusque, *'Ιτ.* brusco?) *κτλ.*

Брю́хо (κοιλία), ἀρχ. Γρ. bru. συγγ. βρύω, (ὅθεν ἔμβρυον), καὶ βρὺξ, βρυχὸς; ἢ βρύγχος, (βρύχος) βρόγχος (βρύκω, καταπίνω); [τὸ Κσξ. brüche = ὑπογάστριον. τὸ Γρ. brüch, = βρακίον, βράκες (ἀναξυρίδες Σκυθῶν, καὶ Γάλλων). καὶ ἀρχ. Γρ. brucha = ζώνη. (καὶ ἡ ζώνη καὶ τὸ βρακίον δεσμεύονται ἐπὶ τῆς κοιλίας). βλ. Adelung. λ. brüch.

Бряца́ю, Брячу̀, Бря́каю (ψοφῶ, κροτῶ) βράκω, βράχω, βράσσω, βράζω, (ῥάζω).

Бу́бенъ (τύμπανον) βυβὸν, βυβὸς (βύω, βύζω, ἐκ τοῦ ἤχου βυ, βου, ὅθεν καὶ βύκτης, βυκάνη, buccina, κτλ. τὸ δὲ „ βυδὸς, μουσικὸς, ἐκ τοῦ Fύδω, ὕδω, ἄδω, = ἀοιδὸς (Ἡσύχ.)

Бугъ (ὁ ποταμὸς Ὕπανις) ἴσως, Fοῦγ-ος, οὖγος, ὕγος. [ἐκ τοῦ ὕγω, ὕFω, ὕω, ὅθεν ὑγερὸς, ὑγρὸς. ὡς ὕω, ὕδω, ὕδωρ. οὕτως ἐκ τοῦ ὕω, μετὰ τοῦ F, Fύω, ἐσχηματίσθη καὶ τὸ φύω (Бы-ю, βλ. Быва́ю.) ὅθεν φῦκος, κτλ. (βλ. Угра). τῶν δὲ Σλαβονιςῶν τινὲς πάνυ ἀπιθάνως παράγουσι καὶ τὸ Богъ, (Θεὸς) ἐκ τοῦ Бугъ, δικαιολογοῦντες τὴν ἐτυμολογίαν ὡς ἐκ τῆς τῶν παλαιῶν Σλαβόνων μυθολογίας, οἵτινες ἐδόξαζον καὶ Θεοὺς ἐνύδρους, καὶ εἰναλίους, κατὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς Νηρεῖς, καὶ Νηρηΐδας. κτλ.]

Буда́ра (πλοῖον ποτάμιον, καὶ πᾶσα ναῦς ἀτέχνως νεναυπηγημένη), Σ. βουττάρα, βουτσάρα, = βοῦτις μεγάλη. βλ. Бо́чка, καὶ Бошъ,

Бузина̀ (ἀκτέα. *Λτ.* sambucus), *Σ.* βούζιον. [ἴσως, βύζω, βυζὸς, = ναστὸς, μεστὸς, ὡς μεστὸν ἐντεριώνης, ἧς ἐξαιρουμένης γίνεται κοῦφον (κενὸν) τὸ ξύλον, ὅθεν πάλιν, *Σ*, κουφοξυλέα.]

Бу́й, Бу́ій (μωρὸς) βούειος? ἢ *Γλ.* fou.

Бу́йволъ, βούβαλος. *Σ.* βουβάλιον, *Λτ.* bubalus, *'Ιτ.* buffallo, *Γλ.* bufle, *Γρ.* Büffel, *Βμ.* buwol, *Πολ.* bowl.

Букъ (φηγὸς) *Λτ.* fagus, *Γλ.* feau, fau, foyard, *Γρ.* Buche. κτλ.

Бу́ква (γράμμα) συγγ. *Γρ.* Buch (βίβλος), ἴσ. φηγὸς (ὡς εἰς φηγοῦ φλοιὸν γραφόντων τῶν παλαιῶν, καθὰ καὶ βίβλος ἐκ τῆς βύβλȣ.) ἢ πύκα, πȣ́κϜα = πυκτὶς, πυξίον (γραφικὸς πίναξ, ἀλφαβητάριον), ἐκ τȣ̃ πυκὸς, δωρικ. πȣκὸς (πυκνὸς) πύξος. βλ. книга.

Буль (ἦχος ὕδατος ἐξ ἀγγείȣ ςενοςόμȣ) βουλ, ὀνοματοποιΐα, ὡς καὶ (βυλὸς) βυλλάω, bullio, Булькаю, βλ. καὶ пузырь.

Бума́га (χάρτης) ἐκ τοῦ βόμβακος, βόμβαξ, βάμβαξ, πάμβαξ. „ βαμβακινὸν (ἐλλειπτ. χαρτίον. (Βυζαντινοὶ.) βόβακος, βόμαγος, (β = μ. βλ. ἀλφάβητ.)· οὕτως εἶπον καὶ Веммараны, ἀντὶ μεμβράνειοι, membranei. βλ. кожа.

Бурда̀, φύρδα, (θολὸν ποτὸν), καὶ *Ταт.* burdá.

Бурчу̀, *βρύζω*, *βρύσσω*. *ἢ βορύζω*, (*βορβορύζω*, (*ἐπὶ κορκορυγῆς κοιλίας, καὶ ζυμουμένου ζύθου*, *ὡς Γρ.* brausen, (*βράζειν*).

Бу́рый *καστανοειδὴς*, *ἐπὶ ἵππων*, *καὶ ἀλωπέκων*), *πυῤῥὸς*, *πυῤῥίας*. (*ὡς τὸ*, *αἴθων ἵππος*, *ἀλώπηξ* (*Ὅμ*). *Λτ.* burrus. (*βλ. καὶ* Adelung, *λ.* braun). Бурѣю, *πυῤῥάω*, *πυῤῥάζω*. (*ἐπὶ τοῦ τοιούτου χρώματος*).

Бу́ря (*καταιγὶς*) *βοῤῥᾶς*, *'Ιτ.* bora, borrasca, *κτλ.* Бурный, (*καταιγιδώδης*, *θυελλώδης*, *βίαιος*) *βοῤῥεινὸς*, *βόῤῥειος*. (*ἡ φούρα*, *φούρια*, *Λτ.* furia,=*θούρα*, *θοῦρος*, *θύρω*, *θούρω*, *αἰολ. φούρω*.) *τὸ* Бурлю̀ (*ἀνησυχάζω*, *θορυβῶ*) *συμφωνεῖ μετὰ τοῦ βρυαλλίζω*, (*Σ. βουρλίζω*), *Γλ.* brouiller (*συγχύζειν*). „ *βρουλὸς*, *πονηρὸς* (*'Ησύχ.*)

*Бушы́ль, *τὸ Γλ.* bouteille, *βωτίον*, *βωτίλλιον*.

Бу́хну, (*παχύνομαι*, *οἰδαίνω*) *πυκνόω*, *πυκνῶ*, *ἢ βυκόω*, *βυκῶ*. *Σ. βουκόνω*, „ *βεβυκῶσθαι*, *πεπρῆσθαι*. (*'Ησύχ. ἐκ τοῦ βύω*, *βύνω*, *βύζω*, *βύκτης* (*βύκη*,) *λτ.* buca, bucca, *ὅθεν ἡ συνήθ. βοῦκα*). *καὶ τὸ συνήθ. βέχαβος*, *πέχαβος* (*μπέχαβος*), *ὁ χαῦνος καὶ οἰδαλέος*, (*οἷον βύκαβος*, *ἐκ τοῦ βύκη*, *ὡς ἐκ τοῦ λύκη*, *λύκαβος*, *ὅθεν λυκάβας*.) *πρβ τὸ 'Ιτ.* bocca (*στόμα*)=buca, *βύκη*, *ἐκ τοῦ βύζω*. *ὡς καὶ τὸ στόμα*=*στόμος*, *στόβος*, *ἐκ τοῦ στέβω*, *στείβω*, (*στύπω*, *Σ. στουπόνω*). *β*, *καὶ π*=*μ*. *βλ. 'Ρείμ.*

Бучу̀, *βύζω* (*βομβῶ*), *ὡς τὸ* „ *βύας ἔβυξε*.

Бы (*μόριον διστακτικὸν*, *καὶ δυνητικὸν*, *ὡς τὸ ἂν*), *ἐκ τοῦ* Бытии, *φύω*, *φύειν*, (*φῦ*), *ὡς τὸ Λτ.* esset. *ἢ Fείη*, *εἴη*. (*Δοβρόβισκ.*) *βλ.* Бывáю. *ἴσως καὶ ὁ εἰ σύνδεσμ.* (*ἐκ τȣ̃ εἴη*) *Fει.*

Бывáю, (*γίνομαι*) *ἀπαρέμ.* бы́ти, *'Ρωσ.* быть *τὸ θέμα* бы (*Δοβρόβισκ.*) = *φύ-ω*, *φύω*, *φυFέω*, *φυέω*, *καὶ φίω*. *Λτ.* fuo, *καὶ* fio. *Σκρ.* biwaha, *κτλ. μέλ.* буду, *φέτω*, *φύτω*, (*τ* = *σ*) = *φύσω*. *ὡς ἐκ τȣ̃ φόω* (= *φύω*) *φώω* (*ὅθεν φὼς* = *ἄνθρωπος*, = *φύσας*, *ἢ φὺς*, *φυτὸν*, *γέννημα*. *καὶ φωτεύω* = *γεννάω*,) *φῶμι*, *τὸ λτ.* forem, es, et, *καὶ* fore *ἀπαρέμφ.* = *φῶσαι* (= *φῦναι*, *γεννηθῆναι*, *ἔσεθαι*). *καὶ πάλιν*, *φάω*, (*φάξω*) facio (= *φύω*, *γείνω*, *εἰς γένεσιν παράγω* = *ποιῶ*) *καὶ* factus (= *πεφυκὼς*, *γεγονὼς*. *βλ. 'Ρείμ. λ. φώω*). *καὶ τὸ Περσικ.* bud = буду (*ἔσομαι*. *ὡς βοηθητικ. τȣ̃ μέλλοντος*. *βλ. Μερ. Α. ῥῆμα*) — Бытiè (*γένεσις*) *φυτία*, *φύτησις*, *φύτις*, *φύσις*· *καὶ* Бытьè, Бытъ, *βίοτος*, (*περιουσία*). *ὡς τῆς Σ. τὸ εἶνας*, *τὰ ὑπάρχοντα.*

Бурáвъ (*τρύπανον*), Бурáвлю (*τρυπανίζω*) *πεῖρας*, *πειρὰ*, *περατήριον*, *πείρω*, *περάω*, *περάFω*, (бураву), *πόρω*, *λ.* foro, *Γερ.* bohren, Borher, *Γλ.* perçoir, *κτλ. βλ.* Браздà.

Быкъ (*ταῦρος*) *βοῦς*, *βώξ*, *Λτ.* box, (*ἐκ τȣ̃ βόω*. *ἢ βύω*, *βύξ*. *ὡς*, *βάω*, *βήκη*, *Λτ.* vacca, *κτλ. ὀνοματοπεποιημένα ἐκ τοῦ μυκηθμοῦ*

τῶν ζώων.) *πϱβ.* *Γϱ.* bujche, *Οὐγ.* bika, *Τϑϱ.* boga, *Σϰϱ.* baswa, *ϰλ.* *βλ.* Волъ.

Быстрый (*ταχὺς, ὀξὺς*), Быстрѧю, убыстрѧю (*σπεύδω*), *Ϝοιςϱήεις, Ϝοιςϱέω.* [*τοῦ* Быстръ *συγγενὴς φαίνεται καὶ ὁ Ἴςϱος. ὡς ἐκ τϑ οἴω, οἰςός, οἶςϱος, ὅτω καὶ ἴω* (*ἰςὸς*) *Ἴςϱος. τὸ δὲ οἴω = εἴω, ἴω, ἕω*, eo, *καὶ ἴω, ἵημι. βλ. Ῥειμ. λ. οἴω.*]

Быліе (*χλόη, βοτάνη*) *φυλλὶς, φυλλὰς, φύλλον* (*πᾶν φυτὸν — φύω*).

Бѣгу̀ (*φεύγω*) *φέγω, φύγω = φέβω, φεύω,* (*φέω, φέϜω, φέβω, φεύω, φεύϜω*) *φεύγω.* (*βλ.* Боюсь). Бѣгъ (*φυγή*) *φέϜος, φέβος, φόβος = φυγή.* Бѣглый, *φυγηλὸς, φυγάς.* Бѣжаніе, *φύζα,* (*δϱόμος, ταχὺς*) *ϰτλ. πϱβλ. Λιϑ.* begu, *καὶ* begmi, (*φύγω καὶ φύγημι.*) *τό φέϜω διάλεκτός τις ἀπήγγελλε φέγω,* (*Μακεδονικῶς, φ=β, βέγω,* Бѣгу̀.) *ὅτι Ϝ=γ, καὶ β, ἢ, υ.*

Быо̀, *βλ.* Біо̀,

Бѣда̀, (*σύμπτωμα, πεϱιπέτεια, κίνδυνος, δυςύχημα*) *πέτα, πέτεια.* (*ὅϑεν πεϱιπέτεια*).

Бѣднякъ (*χωλὸς*) *πιτνὰς, πετὴς* (*ὅϑεν πεϱιπετὴς,*) *ὡς πεπτωκώς. καὶ* Бѣдный (*πένης*), *ὡς τὸ, πτωχὸς* (*πέπτωκα*). Бѣднѣю (*πενητεύω*) *πιτνέω, ὡς πτωχεύω.* [*ἐκ τϑ πέτω = πίπτω, πιτνῶ, ὡς καὶ πάτω, πάϑω, πάϑη, πάϑος, πήϑω, ὅπϑ ἀνήκει καὶ τὸ Γλ.* pitiè (*οἶκτος*), *καὶ πέϑω* (*ποϑῶ*) *λτ.* peto, petulo, petulans. *πϱβ. Γϱ.* Bettler (*ἐπαίτης*) *ἐκ τϑ* betteln, bit-

ten, bethen, (δέεσθαι), καὶ Γτ. bitagva, ἐπαίτης, κτλ. βλ. Grimms Grammat. Tm. 11. p. 25]. τὸ БѢдный, Σλβ.=κυλλὸς· ἐκ τε̃ БѢдю̀.

БѢдю̀, ду̀, ἢ ВѢжду̀, πρωτότ. τε̃ συνθέτε ПобѢждáю (νικω̃), βέσδω (βέζω), βέδω = βάτω = βατω̃, πατω̃, ἐπι—πατω̃. ἤ, πέτω (=πιτνω̃, πίπτειν ποιω̃), πέθω, πείθω(=У-бѢждáю), συγγεν· τε̃ πάτω, Паду̀, πατάσσω, (πάω, παίω, Бію̀). πρβ. νικω̃, ἐκ τε̃ νέκω (=νύσσω, κτείνω, λτ. neco). Ἢ καὶ (πέδη, πε̃ς, ὅθεν καὶ πηδω̃), πεδάω, πεδω̃, ὡς τὸ λτ. vinco= φίγγω, σφίγγω, δεσμεύω, (Δέσμιοι, νεκροὶ, πτώματα, τη̃ς νίκης παράσημα!). ПобѢди́тель (νικητὴς, ὡς ἐκ τε̃ бѢди́тель), ἐπιπεδητὴς,—δήτωρ (victor, φίκτωρ = σφίγκτωρ)· ἤ, πατητὴς. ПобѢ́да (νίκη), πέδα, πέδη, ἐπι—πέδα. ἤ, πέθα (πάθη, БѢда̀), πέτα (ἐπίπτωσις, πάταξις).

БѢ́лый, БѢ́лъ, (λευκὸς), БѢлѢ́ю (λευκάινομαι), БѢлю̀ (λευκαίνω), πέλος, πέλλος (ὅθεν λτ. pullus), πελιὸς, πολιὸς, πολιω̃, ε̃μαι. Ἢ πιθανώτ. φελὸς=φαλὸς (λευκὸς), φάλιος, Γρ. fahl, φαλόω (ἐκ τε̃ φάω, φαλὸς, φανὸς, βλ. ПѢ́на)· ὅθεν, Бѣль, (νη̃μα λινε̃ν, λευκὸν). БѢ́лье (λευκὰ ἱμάτια. Σ. πλυςικὰ, Γλ. le linge).

БѢ́съ (διάβολος), Πολ. bies, bis, συγγεν. λτ. peius, peior, pessimus, Γρ. böse, (κακὸς), Ὀλ. boos, Χλδ. becsh, Περ. bed. φαίνεται συγγεν. Бію̀ (παίω), οἷον, παι̃σος (παίσσων), ἢ καὶ τε̃ БѢда̀ (πέθα, πάθη, πένθος, $\vartheta = \sigma$), πέσος (πένθες, πάθες αἴτιος. βλ. Чéртъ);

Οὐ γὰρ ἄν τις δικαίως παράγοι τὴς λέξιν ἐκ τῦ вѣмь (вѣдмь = *βείδημι, οἶδα, εἴσω*), *ὥςε εἶναι οἶον, ἐσσὴν* (*ἴςωρ*), *Ϝεσσὴν* (*ὡς, δαίω, δαίμων*). *Ἀλλὰ καὶ τὸ λτ.* peius, *καὶ τὸ Γρ.* böse *φαίνεται συγγεν· τῦ πέτω*, peto, *πάτω, πάω, φάω, φάζω, φένω, καὶ, φέω, παρενθ. θ, φθέω, φθείρω.*

Б. B.

Б, б. *Ῥωσ.* В, в (Вѣди. *βιέδι. ὡς τὸ λτ.* v.) = Β, *β, καὶ π, καὶ φ, καὶ αἰολικ* = *δ. καὶ* = *Ϝ* = *β* (*βλ. Μέρ. Α. ἀλφάβ.*). Б҃ = *β'* (2). *καὶ* Б҃І = *ιβ'* (12). *καὶ* ҂Б = *͵β* (2000).

Ва́блю (*δελεάζω*), *φάϜλω* = *φάλλω, λ.* fallo, *Γρ.* fallen, fällen, *σφάλλω, ὡς ναὶ φέλλω, φηλέω, φηλόω, φηλήτωρ, φηλήτης,* (*ἀπατεὼν, δόλιος. ὅθεν* Ва́било = *δέλεαρ*). *τὸ ἀπαρέμφ.* ва́бити, *ὡς ἐξ ἐνεςῶτος*, Ва́бю, *ὅθεν τὸ λ φαίνεται ἐπενθετικὸν, καθὰ καὶ εἰς τὸ* Ба́влю· *ἐν δὲ τῷ βάλλω* = *πάλλω* = *φάλλω* (*βάλω, φάλω*), *τὸ λ ἐςὶ θεματικὸν, ὅθεν εἰς τὰ ἄῤῥητα* Ба́вю, *καὶ* Ва́бю, *ἐτράπη τὸ λ εἰς υ*=*β* (*αυ*=*αβ*) *αἰολικῶς, ὡς τὰ τῶν Κρητῶν, αὐγῶ* = *ἀλγῶ· αὖσος* = *ἄλσος· αὐκὰ* = *ἀλκὰ, κτλ. οὕτω καὶ βάλω*=*βαύω,* (*βάβω, βαύειν*, Ба́вити), *καὶ φάλω* = *φαύω,* (*φάβω, φάβειν*, Ва́бити). *πρβ τὸ Γλ.* au, *ἐκ τῦ* al, *ὡς*, général, généraux· capello = chapeau· capillo = cheveau. *καὶ* au = a le. aux =

ὰ les. οὕτω καὶ ʽΟλλανδ. houden, hüten = Γρμ. halten = ἅλδεν, ἅλδειν (τρέφειν, καὶ κρατεῖν). ʽΩσαύτως καὶ ευ = ελ. ὡς, εὐθεῖν = ἐλθεῖν, κτλ. βλ. ʽΡειμ. λ. Αυ.

Вава́каю (ἐπὶ φωνῆς κισσῶν, ὀρτύγων, τεττίγων, βατράχων) βαβάγω = βαβάζω, βάσκω. „ βάσκελλος, κίσσα. βάβακοι, βάτραχοι, ὑπὸ ʽΗλείων, ὑπὸ δὲ τῶν Ποντίων, τέττιγες (ʽΗσύχ.)

Ва́га βλ. Ва́жу.

Ва́жду̀, Важда́ю (ἐγκαλῶ, κατηγορῶ) βάσδω, βάζω, βάσκω. „ βάσκει, κακολογεῖ (ʽΗσύχ.) βλ. καὶ Васнь.

Ва́жу (θέλγω) βάζω=βάδω (ἅζω, ἅδω, Ϝάδω) ὡς καὶ γάδω (Ϝάδω) ἡδύνω, καὶ „ βάδομαι, ἀγαπῶ (Ϝάδομαι. ʽΗσύχ). Β—Важива́ю (ἐθίζω) βαδέω, ἀδέω. (ἡ συνήθεια ἀρέσκει).

Ва́жу (βαρῶ). Ва́га (βάρος, ζυγὸς). Ва́жникъ (ζυγοςάτης). Ва́жность (βάρος, βαρύτης, σεμνότης). Ва́жный, (βαρὺς, μέγας, ἀξιόλογος) βάγω, (γ=ζ, ва́жу, ὅθεν Ϝάγος, ὡς τὸ ἄχθος, καὶ οἷον Ϝαγὴ = Ϝαξία, ἀξία, Ϝάξιος, ἄξιος ἐκ τȣ̃ ἄγω, ἄξω = βαρῶ). уважа́ю (σέβομαι) βαγέω = ἀγέω, ἄγω, (ὡς „ ἄγω τι μέγα — δια τιμῆς ἄγειν, κτλ.) Πῤβ. Γρ. Wage (ζυγὸς) wägen (ςαθμίζειν) Αοξ. waegan, Σβ. waga, κτλ. (καὶ Τȣρ. βεζνὲ = ζυγός). βλ. καὶ Вѣжу.

Ва́жу, ὅθεν отва́живаю, *Πολ.* waze, *Βμ.* odwezim, (παραθαῤῥύνω). отва́живаюсь (καταθαῤῥῶ, κατατολμῶ). *Γρ.* wage, συγγ. wege, (bewege) Ϝάγω, Ϝάγομαι. (πρβ. λ. vago, vagus). γ = ж.

Валю́ (καταβάλλω) βάλλω, φάλλω, σφάλλω. *Λτ.* fallo, *Γρμ.* fällen. καὶ Валю́сь βάλλομαι, σφάλλομαι (πίπτω).

Валя́ю (κυλίω) Ϝαλάω = ἁλίω, ἁλίνδω, καλίνδω. (ἄλω, ἕλω, εἰλέω, ὅλω, Ϝόλω, (βόλϜω) ὅθεν βολβὸς) λτ. volvo, *Γρ.* wälzen, ἀρχ. vualden, vuelzan, *Ασξ.* weltan. *Σβ.* wälta, *Λιθ.* voloju, κτλ. — Вале́къ, κύλινδρος, ὡς τὸ, Ϝαλὴς, *Γρ.* walze.

*Ва́нна, (πύελος λουτροῦ) βᾶνος, βῆνος (κιβωτὸς). βλ. καὶ Adelung. λ. vanne.

Вапъ (ἐρυθροῦν μολυβδοκόνδυλον), βάππα, αἰολικ. = βάμμα. Ва́плю (κονιῶ. ἐκ τῦ Вапу, τὸ λ. ἐπενθετ.) βάπω, βάφω. καὶ Ва́пно (κονία, ἄσβεςος) βάπος, βάφος, βαφὴ, — καὶ квапъ, μετὰ τῦ Ϝ = κ. παρὰ δὲ *Πολ.* καὶ *Μοραβ.* квап = κάλαμος γραφικός.

Варга́нъ (σάλπιγξ) Ϝάργανον, ἔργανον, ὄργανον. Варга́ню (σαλπίζω) Ϝαργάνω, = ὀργαίνω, ὀργανίζω.

Варъ (καύσων, καὶ ζέον ὕδωρ) φάρος, ἀντὶ φέρος, αἰολ. = θέρος, θέρμα, φέρμα. *Γρ.* Wärme. καὶ φερμὸς, *Γρ.* warm. *Λτ.* formus. ἀρχ. *Γρ.* uvarmo. καὶ θερμὸν (ἐλλ. ὕδωρ.

Σ. θερμὸς). θερμὰ (ἑλλ. λουτρὰ). Варю̀ (ἕψω, πέπτω. καὶ ἐπὶ ἡλίου, φλέγει) φάρω, φέρω, = θέρω, θέρμω. Γρ. wärme. κτλ. самова́ръ (αὐθέψης) οἷον ἀμόφαρ — ἐς = ἀμόθερὲς (αὐτόζεον) κτλ. ἀνάγεται εἰς τὸ врѣю.

Варя́ю, περάω, πορέω (προάγω). предваря́ю (προέρχομαι, προφθάνω) προπορέω, — ρεύομαι. „ предвариша ихъ, προϋπέρησαν οὓς, (προῆλθον αὐτούς. (Μάρκ. ς, 3). τὸ Λιθ. puru (σιγῇ βαδίζω) = πόρω, πορέω, ἐκ τῦ πέρω = φέρω — ρομαι, λτ. fero, — ror, Γρμ. fahren, führen, baren κτλ.

Василѣкъ, κύανον, centaurea cyanus (φυτὸν) καὶ τὸ Σ. βασιλικὸς (ὤκιμον βασιλικὸν).

Ва́снь (ἔρις). Ва́сню (ἐρίζω) βάσκω, βασκαίνω, φάσκω, φάσω, φάσις, ὡς τὸ Важду̀.

Вата́га (φατρία, πατριὰ) ἴσ. ἐκ τοῦ Ба́тя (πάτας, πατία, ὡς πατὴρ, πατριὰ.) ἢ λέξ. Ταταρ.

*Ва́тъ, βάτος, (Ἑβραϊκ. = κάδος (Λουκ). βλ. Ботъ.

*Ватъ, βατὶς (ἰχθὺς) Λτ. Raja batis.

Ватру̀шка, βουτυρικὸν (εἶδος πλακοῦντος).

Вашъ (ὑμὸς, ὑμέτερος) φὸς = σφὸς, σφέτερος, τλ. vester. (ὡς нашъ = νὸς, νφὸς, ἐκ τῦ νῶϊ, νωΐτερος, noster.)

Ва́ю (γλύφω) φαέω, φάω (πάω, σπάω, σφάω, ὅθεν καὶ φάϜω, φάγω. ὡς γράω, γράϜω, γράβω, γράφω, γλάφω, γλύφω). Ва́нїе

(γλύψις, γλυφὴ, γλύμμα, γλυπτὸν), ὡς (φάαινα) φάγαινα.

Вдовà (χήρα) Γρ. Wittwe, ἀρχ. widuvo, witeva, wituwa, Ἀγ. widow, Κσξ. wedewe, Γλ. veuve, Ἰτ. vedova, Λτ. vidua, ἐκ τȣ̃ vido, divido (διαιρῶ), Ἐτρουρικῶς iduo, οὐ, κατὰ Βόσσιον, ἐκ τοῦ, εἰς δύω (δίχα) ἢ ἰδίω, ἴδιος, FιδίFα, Fιδία (κεχωρισμένη, ὡς „ ἰδίᾳ φρενῶν = χωρὶς.) ἀλλὰ vido = fido (findo, σχίζω, ὡς vates, fates, φάτης) = φίδω (κόπτω, σχίζω, ὅθεν καὶ φείδω, — δομαι, ὡς ἐκ τȣ̃ φάρω, πάρω, parco)=φίζω, σφίζω, σφάζω, σπάζω, (πάω, φάω, φίω). ὅθεν viduus, vidua = φιδὸς, φιδὴ (= ἀπεσχισμένος — σμένη, ὡς καὶ χῆρος, — ρα, ἐκ τȣ̃ χάω) καὶ οἶον φιδέος (viduus) φιδόα, φιδόFα (βιδόβα, вдовà.) καὶ Σανσκρ. Widahwa. (βλ. Ῥείμ. λ. χῆρος, καὶ φείδομαι.)

Вéдро, Fαῖθρος, = αἶθρα, αἰθρία. Вéдриваю, ὅθεν Вывéдриваюсь, Fαιθριάω, ἀιθριάζω. Πρβ. Γρ. heiter (αἴθριος) ἐκ τοῦ ἀρχαίου eit (πῦρ) eiten, aiten = αἴθειν, αἶθορ, αἶθος, ἀιθὴρ.

Ведрò (εἶδος μέτρου ὑγρῶν. Σ. βέδρον) ἴσ. Fυδρία, ὑδρία.

Веду̀ (ἄγω, φέρω) βέδω=βάδω (ὡς βέλλω, βάλλω) βάζω, βιβάζω (Ῥείμ. λ. βάδω). Σκρ. vadi, λ. vado, Γρ. waden, waten. Ἀγ. to wade,

Γλ. g-uide = *καὶ* Вождỳ, Вожỳ (*ὁδηγῶ*). Провождáю (*παραπέμπω*, *προάγω*), *Σ.* *προβοδῶ* (*προϜοδῶ*, *ἢ* *προβαδέω*, *ῶ*).

Везỳ. = *Λτ.* veho = *Ϝέχω*, *ὄχω*, *ὀχέω* (*ἄγω ἐπὶ ὀχήματος*, *ἁμάξης*, *ἢ πλοίου*), *καὶ* Вожỳ (ж, *ζ* = *χ*, *βλ.* *Μερ.* *Α.* *'Αλφάβ.*), *Λιθ.* wezju, *κτλ.* Вози́ло (*ἅμαξα*), *Ϝὄχημα.* *Λτ.* vehela, vectura, *Σκρ.* vahana. *τὸ Γρ.* Wagen = *Ϝάγαννα*, *ἄγαννα*, *ἡ ἅμαξα*, *ἐκ τοῦ ἄγω* (*'Ησύχ.*)

Велблю́дъ (*κάμηλος*), *ὅθεν καὶ* Велбýдъ (*κάμιλος*, *τὸ σχοινίον*, *Λουκ.* *ιή*, 25). *καὶ τὸ* Велблю́д = Велбýд (*τὸ λ. ἐπενθετ.*), *Ϝέλπουτ—Ϝέλποντ—Ϝέλπαντ—* = *Ϝελέφαντς—ἐλέφαντος*, (*μετὰ τοῦ Ϝ. ὡς καὶ*, *βελφὶς*, *δελφὶς ἐκ τοῦ ἐλλὸς*, *ἔλλοψ*, *ἔλοπς*, *ἔλαφος*, *ἔλφος*, *Ϝέλφις*, *Ϝελφὶν*, *ῖνος.* *οἱ δὲ Κόπται* telphinos *λέγουσι τὸ*, *ἐλέφας*, *μετὰ τοῦ ψιλοῦ πνεύματος τ.*), *καὶ χωρὶς τοῦ Ϝ*, *Γοτθ.* ulband (*ἡ κάμηλος*) = *ἐλφάντ* = (*ὀλφάντ—*) *ἐλέφαντος*, *ἐλέφας.* [*Τὸ ἐλέφας φαίνεται ἐκ τοῦ 'Αραβικοῦ* al-fil, *ἢ πιθανώτερον*, *ἐκ τοῦ 'Εβραϊκοῦ* aleph = *βοῦς*, *καὶ οἱ ἀρχαῖοι Λατῖνοι τοὺς ἐλέφαντας ὠνόμαζον* boves. *ἡ ἰδέα τῆς λέξεως τοῦ ἐλέφας*, aleph, *ἐμφαίνει πιθανώτατα τὸ*, *μεγας*, *ὅθεν ὡς ἐκ τοῦ μεγέθους ὠνομάσθησαν διὰ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος παρ' 'Εβραίοις μὲν ὁ βοῦς*, *παρ' Ἕλλησι δὲ ὁ ἐλέφας*, *παρὰ δὲ Σλάβοσι καὶ Γότθοις ἡ κάμηλος.* *Καὶ ἡ μὲν*

κάμηλος (τὸ ζῶον) ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ καὶ Περσ. gamel, καὶ Ἀραβ. gemel· ἡ δὲ κάμηλος, ἢ κάμιλος (τὸ σχοινίον), ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ chaebael, chobel, Γλ. cable, Γρ. Kabel, καὶ (β=μ) κάμιλ—ος, Kamehl (βλ. Adelung λ. Elephant καὶ Kamehl). Μήποτε δὲ τὸ Велблюдъ, Велбудъ ἐςὶν αὐτὸ τὸ βελφὸς (βελφὲς) βελφὶν= δελφὶν, ἐκ τῦ ἑλὸς (ὡς εἴπομεν), ἕλλοψ, λτ. velox (ὡς, ὄψ, vox), ὁ ταχὺς καὶ ἐλαφρὸς, ὅθεν καὶ τὸ ἔλαφος, καὶ αὐτὸ τὸ ἐλαφρὸς (ἐλαφερὸς, ἐκ τῦ ἑλω, ἐλάω. βλ. Ῥείμ. λ. ἕλλοψ), συνώνυμον τῦ Ἑλληνικῦ, δρομὰς, Γαλ. dromadaire, ἡ Σ. γοργοκάμηλος?]. Πρὸς τὸ Велбудъ, παρηχεῖ καὶ τὸ νῦν, Βελβενδὸς, ὄνομα καλῆς κώμης Μακεδονικῆς (Βέλβεδος, ὡς, Λέβεδος, καὶ Βέλβενδος, παρενθέσ. ν (ὡς σκολόπεδρα,—πενδρα· ἔχιδνα, ἔχιδρα, συνήθ. ὄχενδρα)· ἔςι δ', ἴσως, βελβετὸς (δὸς)=βολβιτὸς, βολβὸς (συγγεν. βελφὺς, δελφὺς, ὡς τὸ Δελφοὶ, διὰ τὸ βολβοειδὲς ἢ κοῖλον τῦ τόπυ.).

Велій (μέγας), βέλιος = βαλιὸς, βαλαιὸς. „ βαλαιὸς, μέγας, πολὺς, ταχὺς (Ἡσύχ.). καὶ Великій, Великъ, ἀρχ. Γρ. walig. κτλ. [τὸ βάλιος ἢ βαλιὸς, κυρίως = ποικίλος καὶ ταχὺς = Γρμ. belle, baule, ὅθεν τὸ τῦ Ἡσυχ. βαλαιὸς πρὸς μὲν τὸ ταχὺς εἴη ἂν τὸ αὐτὸ καὶ βαλιός. ἐπὶ δὲ τῦ μέγας, πολὺς, εἴη ἂν τὸ βαλιὸς συγγενὲς τῦ μάλα, ἐκ τῦ μάλος, μάλις (ὅθεν μάλιςα) μάλιος, μ=

β. βάλιος, Βέλій. (*παρὰ τὸ μάω, μέω, ὅθεν καὶ τὸ μέγας. βλ.* Богъ). *Ἔςι, δὲ τὸ* Βέλій, Великъ *ἐκ ῥίζης* Вель: *πρὸς ὅπερ ἀντιτάξαι ἄν τις καὶ τὸ Ϝῆλις, Ϝᾶλις* (*βέλις*). *Ἔςι δὲ ἧλιξ, ἡλίκος, ἁλίκος, Ϝελίκος* (*βελίκος*) = *ταλὸς, τηλὸς* (*μακρὸς*) *ταλίκος, τηλίκος, ὅθεν καὶ τᾶλις, δᾶλις, δολιχὸς. βλ. Ῥεὶμ λ. τηλίκος*]. Велічу (*μεγαλύνω*). Велічіе (*μέγεθος σώματος ὡς τὸ ἡλικία*) *κτλ. Διάφορον δὲ τὸ* Βέλій *παρὰ τὸ* 6όлій (*συγκριτικὸν* = *μείζων*) 6олѢй = *πολέων, πλέων, ὡς ἐκ ῥίζης* 6оле, 6ол = *πολὺς, ὅθεν καὶ* большóй.

Велю, *βέλω* = *κέλω* (*κελεύω*) [*ἐκ τοῦ ἔλω, κέλω, βέλω, δέλω, θέλω, βόλω, βούλω. β, θ, κ, δ. πνεύματα*].

Вéрба (*ἰτέα, κλάδος, βάϊον*) *Ϝέρπα* = *ἔρπα, ὅρπη, ὅρπηξ. ἢ συγγ.* вервь (*ἐκ τοῦ Ϝέρω, εἴρω. ὡς, βίω, βίττος*, vitex. *βλ.* вію).

Вервь, вéрвіе (*σπαρτίον, σχοινίον*) *Ϝέρβα* = *ἕρμα* (*β* = *μ*) *ὅρμος, ὁρμιὰ* (*ἔρω, εἴρω, ἔρσις*). *ὅθεν Γλ.* verve = *ὁρμὴ, καὶ* vervelle = *ὅρμος, ὁρμιά.*

Вéржу, вергáю, (*ῥίπτω*) *Ϝέργω* = *ϜέρϜω* (*ἔρω*) *ἀντὶ ῥέω, ῥέϜω, ῥέβω, ῥέπω, ῥίπω* (*ῥίπτω*) *Γρ*, werfen, *Ϝερίπειν, ἐρείπειν. ἢ ῥέω, ῥεύω,* (*υ*=*β καὶ π*) *ῥέβω, ῥέπω, ῥίπω, καὶ* (*β*= *γ*) *ῥέγω, μεταθ. ἔργω* (*ὡς ῥέω, ἔῤῥω*) *Ϝέργω.* (*βλ. Ῥείμ. λ. ῥέπω*). *τὸ Λ.* vergo = *ἐκκλίνω.*

Ве́прь (*κάπρος*) *ἐκ τοῦ φὴρ*, *ἄφηρ* (*ὡς φακῆ ἀφάκη. στάχυς, ἄσταχυς. κτλ.*) *ἔφηρ*, *ἔπηρ*. *Γρ*. Eber, *F*епрь, (*βέπερ*) *Λτ*. aper, *καὶ μετὰ τοῦ F δασυτέρου πνεύματος* (*κ*) *κάπερ-ος*, *κάπρος*. [*καὶ κάπρα=αἴξ*, *Τυῤῥηνοὶ* (*Ἡσύχ*). *ὅθεν καὶ Λτ*. capra—*καὶ* caper *ὁ τράγος*. *Ἐκ τοῦ φὴρ*, *καὶ τὸ Γρ*. Pferd (*ἵππος*) plattd. perd, ferd, *τὸ δὲ* d, *Γερμανικοῦ σχηματισμοῦ κατάληξις*, *ὡς τὸ* hund *ὁ κοὺν*, *κὺν*, *κύων*, *κτλ*. *βλ*. Kanne p. 71.]

Ве́редъ (*ἕλκος*, *ἀπόστημα*). Вережу̀, *πρήζω*, *πρήθω*, *πρηδὼν*, *Σ*. *πρῆσμα*. *ἢ Γρ*. Schwär (Geschwür) *ἐκ τοῦ Σβ*. var, *Ἀγ*. wyr, *Φιννιστὶ* veri (*πύος*) *συγγ*. *Λτ*. virus.

Верезжу̀, Верещу̀ (*ἐπὶ παίδων κλαυθμυριζόντων*) *Fαράζω*, *βράζω*, *ῥάζω*, *ῥύζω*, *ῥύγω*, *ὀρύγω*, *ὠρύγω*.

Ве́рескъ, *Fερίκα*, *ἐρίκη*. erica vulgaris (*φυτὸν*).

Вери́га, *πληθ*. — ги (*δεσμὰ*) *Fέργος*, *Fέργεα* (*ἕρκος*, *ἕρκεα*, *ἔργω*, *εἴργω*, *εἱρκτὴ*).

Вертѣ́пъ (*σπήλαιον*) *Fέρτις*, *ἕρτις* = *κρημνὸς* (*Ἡσύχ*). *ἐκ τοῦ ἔρω*, *ἔῤῥω*, *ῥέω*, *ῥέπω*, *ῥίπω*, *ἐρίπω*, *ἐρίπνη*.

Вертъ (*κῆπος*) *Λτ*. hortus, *χόρτος*. *ἢ Fερτὸς*, *ἑρτὸς ἐκ τοῦ ἔρω*, *ἔργω*, *ὅθεν ἕρκος*, *ὅρκος*, *ἔρχατος*, *ὄρχατος*.

Верхъ (*κορυφὴ*, *ἄκρον*). Верху̀ (*ἄνω*, *ὑψοῦ*). Верхо́вный (*κορυφαῖος*). Вершу̀ (*κορυφόω*,

κεφαλαιῶ, κραίνω). Совѣршáю (συντελῶ, καταρτίζω), συγγ. (ὄρσω, ὄρω, ἄρω, ἄρσω, ἄρχω, ἀριχὸς, ὀριχὸς) ἀρχὸς, ὀρχὸς, ἀρχὴ, ἄρχω, ὄρχαμος. κτλ. βλ. Ῥειμ. λ. ἄρχω, ὄρω. (οἷον Ϝαρχὸς, α=ε, Ϝερχὸς, Ϝέρχω, ἄρχω, ἀρχὴ=ἄκρον).

Верчỳ, πέρσω, πέρω (πείρω)· 2) = verto (στρέφω = τρέπω, μεταθ'. verto).

Веснà (ἔαρ) ἐκ=φέννος, = Ϝέννος, ἔννος, Λτ. annus, [ἐνιαυτὸς, ὡς πάλιν τὸ ἔαρ, συναιρέσ. ἦρ, Ϝῆρ, λτ. ver, καὶ εἶαρ, Κρητικῶς ἴαρ (ὅθεν τὸ Γρ. Jahr), ἐκλαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ, καθὰ καὶ τὸ ποίη, καὶ σπορὰ, καὶ θέρος, καὶ τὸ Λτ. æstas (θέρος)=αἶθος, = æstas, ætas = ἔτος· βλ. Ῥειμ. λ. ἔαρ]. τοῦ δ' αὖ ἔννος, ἔνος, συγγενὲς τὸ ἔνη, ἔννη, καὶ ἔνας, ἔναρ (= μεθαύριον καὶ αὔριον, ὡς καὶ τὸ ἦρ = ἠὼς, ὄρθρος), ἀλλ' ἐδὲ τὸ, ἔνας, συμφωνεῖ πρὸς τὸ Веснà (ὡς ἄν τις εἴποι Ϝένας, Ϝέσνα, παρενθέσ. τȣ͂ c, ὡς плеснà=πλέ(σ)νος, πλέννος, βλέννος· ἢ καὶ Веснà, θηλυκ.= φέννος, ἀρσεν., ὡς мздà = μισθὸς). ἀλλ' ἐδὲ τὸ Λτ. vernus, verna (= Ϝερινὸς, ἠρινὸς, ἠρινὴ, ἐαρινὴ ὥρα), καὶ οἷον, (r=s), vesna, παραβάλλοιτ' ἂν δικαίως πρὸς τὸ Веснà· ἔςι γὰρ τȣ͂το=Ϝеснà=Éсень, Óсень ἐκ τȣ͂ Вѣю, βλ. Óсень.

Весéліе (εὐφροσύνη). Веселю̀ (εὐφραίνομαι) ἴσως,=Ϝακάλω (c=κ=γ), ἀγάλλω, λομαι, ἀγαλλία [οὐ γὰρ, οἶμαι, = πεσέλλω, πσέλλω,=

ψέλλω (ὡς песо́къ, πεσῶχος = ψῶχος, κατ' ἀνάλυσιν τοῦ ψ (πσ), καὶ παρένθεσιν τοῦ ε), ὡς ἀπὸ τοῦ ψέω, ψίω, ψιάω, ἐψιάω, ψιάδω, ψιάζω = χαίρω· ψιὰ καὶ ψειὰ = χαρὰ· ψίεις = χαίρων, εὐδαίμων, μακάριος (῾Ησύχ.), βλ. καὶ ῾Ρείμ. λ. ψιὰ].

Весьма̀ (λίαν), βλ. Весь.

Ве́сь (κώμη) = Λτ. vicus = Ϝοῖκος, Γτ. weihs, wehs, ἀρχ. ᾽Αγ. wick.

Ве́сь, вся̀, всѐ, συγγ. πᾶς (οἷον πὲς), πᾶσα (πσᾶ), πᾶν, Σκρ. wisch, weischwa, Ζνδ. wesh, veso, Λιθ. wisu, κτλ. ὅθεν Весьма̀, ἐκ τοῦ весь, καὶ τῆς καταλήξ. ма = πάνυ (πᾶν). [Τὸ πᾶς (πάας), ἴσως ἐκ τοῦ πάω, φάω, φάζω, Вяжу̀, ὡς, ὅλος (ὅλοι = Γρμ. alle), ἐκ τοῦ ὅλω, ἕλω volvo, ἑλίσσω. καὶ τὸ λτ. omnis ἴσ. ὁμοῦ, ἅμα (οἷον ὁμανὸς); ὡς, ὁμαλὸς].

Ве́тхій, Ве́тхъ, Ϝέτειος, Ϝέτος, Λ. vetus, ὡς, ἐτοστὸς, vetustus.

Ве́чь (κώδων) βὲξ (ε = α), ἀντὶ βὰξ (ὅθεν ἄβαξ), βάβαξ, (βαβάζω, ἐκ τοῦ βάω, βάζω, Σ. = ἠχῶ). Ве́че, Ве́чье (ἐκκλησία, συμβούλιον λαοῦ (ἀρχ. Вѣче, ἀρχ. Σλαβ. Вѣще, βλ. τὸ συγγ. Вѣща́ю, βάζω. καὶ Вѣту́ю, ὅθεν καὶ Вѣть, (От-вѣтъ), φάτις, βάξις, φάσις. [βάζω, φάζω, φάω, συγγενῆ, ἐκ τοῦ ἄω].

Ве́черъ, Λτ. vesper, Ϝέσπερος, ἑσπέρα. Вече́рній, Ϝεσπερινὸς (Невече́рній, ἀνέσπερος,

Тривечерній, τριέσπερος, κτλ). Вечерня, Ϝεσπερινὴ, ἐλλειπ. προσευχὴ, ὡς ἑσπερινὸς, ἐλλ. ὕμνος (Ἐκκλ.) Вечеря Ϝεσπερία (ἐλλ. τράπεζα) ἑσπέρισμα = δεῖπνος, Вечеряю Ϝεσπεράω, ἑσπερίζω = δειπνῶ, κτλ.

Вещь (ὄν, πρᾶγμα) Ϝένς, ἔνς, (ὅθεν ἔντες, ἔντασιν = ὄντες, ἐσι) Λτ. ens, Γρ. Wesen— Вещи, Ϝέντα, ὄντα (ἐσία, περιεσία). Вещество (ὕλη, ἐσία) Ϝεςὼ, ἐςὼ (οἷον ἐςότης) δωρ. ἐσσία, λτ. essentia, κτλ. [ἀνήκει ἐις τὸ есмь, есть, Ἀλλ᾽ ὁ σοφὸς Δοβρόβισκ. παράγ. πιθανώτερον ἐκ τῦ Вѣщаю, φάσκω (instit. p. 87). Οὕτω καὶ τὸ λτ. res, ἐκ τῦ reo, ῥέω (λέγω) ὡς καὶ τὸ ῥῆμα = χρῆμα, πρᾶγμα, παρὰ τῇ θείᾳ Γρφ. (Λεκ. α, 37) τινὲς δὲ ἐξέλαβον οὕτω καὶ τὸ λόγος. (βλ. Brunck. ἐις Σφκλ. Οἰδ. Κολ. ϛ. 1150. καὶ Οἰδ. τύρ. 1144). καὶ τὸ Γρμ. Sache, ἐκ τῦ sagen (λέγειν). κατὰ δὴ ταῦτα τὸ вещъ = φατὸν, φάτις, φάξις, βάξις (βέξ-ις.)

Вижду, Вижу Ϝίδω, Ϝείδω, ἰδέω (δ=ζ) Σερβ. Видим (Ϝείδημι) λ. video—καὶ Видаю.—Видъ, Ϝῖδος εἶδος (ὄψις) — Видимый, Ϝίδημος = ἴδηλος, ἴδαλος, ἰδητὸς (ὁρατὸς). не-видимый αὐΐδετος, ἀΐδηλος (ἀόρατος). Видный, Виденъ, Ϝιδανὸς (ὁρατὸς, φανερὸς εὐειδὴς). за-вижду (φθονῶ) ὡς λτ. invideo (= ἐπιδεῖν, ἐμβλέπειν, ἐποφθαλμίζειν, ὀφθαλμίζειν). про-вижду, προϜίδω (προβλέπω) λτ. provideo.

Свидѣтель (μάρτυς) = ἴδυιος, ἴδυος, Ϝίδυος σ-Ϝιδήτωρ, οἷον συνίδυος) εἴδυος, ὡς συνίςωρ καὶ αὐτόπτης.

Визжу̀ (ἐπὶ πλαυθμοῦ παίδων, κυνῶν, χοίρων) βύζω, καὶ ὕϊζω.

Ви́лы (πληθ. δίκρανον, τριόδες, καὶ ἡ συνήθ. φέρκα) Ϝῆλοι, ἧλοι. ἧλος (ἕλω). καὶ (Вила) ὑποκρ. Вилка τὸ συνήθ. πειροῦνι τὸ ἐπιτραπέζιον. Γαλλ. fourchette, fourche ἐκ τοῦ λτ. furca = πόρκα, πόρκη, ἀντὶ πόρπη=περόνη (κ = π, ὡς lupus λύκος. καὶ π = φ, φόρκα φέρκα, ὅθεν καὶ φέρκα συνήθ. τὸ καὶ ἄλλως διχάλι, ἡ δίχηλος ςαλὶς, σχαλὶς (βλ. Ῥείμρ. λ. πόρκος, πόρπη).

Виля́ю, Ϝειλέω, εἰλέω, —ομαι (ςρέφομαι, διαφεύγω).

Вина̀ (αἰτία, ἔγκλημα) ἐκ τοῦ вію, βίω, βία, βί(ν)α. [τὸ βίω = μίω, ὅθεν λατ. vio (δεσμεύω) βιὸς, βία, κυρίως δεσμὸς, ὅθεν ἀνάγκη. κτλ.]

Вино̀, Ϝοῖνος, οἶνος (ὡς καὶ Βοινώα = Οἰνόη, πόλις. Στράβ. Η, 338) κατὰ διάλεκτ. οἶνον λ. vinum, Βνδ. vinu, Λιθ. winas, Γρ. Wein, Αγ. wine, Σβ. win, Ὁλ. wyn, (ἐν τῇ κάτω Βρετταν. g—vin, guin, καὶ Βλαχιςὶ ginu. Ϝ= β, καὶ γ) ἐν Καυκάσῳ wün, hwino.—Вина́рь (ἀμπελουργὸς) λτ. vinitor, vinarius, Γλ. vigneron, (οἰνωρὸς) ἐκ τοῦ vigne, λτ. vinea =

οἴνη (ἀρχαίως, ἡ ἄμπελος). Вѝнничіе (ἕλιξ ἀμπέλȣ) ὡς οἰνὰς, οἴνη, οἰναρὶς (ἀμπέλȣ κλῆμα) κτλ.

Витáю (καταλύω, σκηνόω) φοιτάω. ὅθεν τὸ обитáю (κατοικῶ) ἀντὶ об-витáю, οὐκ ἀναλογεῖ πρὸς τὸ λτ. habito. βλ. Выкну.

*Високóсъ = βίσεκτος (δίσεκτος) bisextus.

Вѝтязь (ἥρως, ἀρήϊος) Ϝίτας, ἴτης.

Вихáю (κινῶ) Ϝοίχω, (ὄχω, ὀχέω).

Вихръ, Вѝхоръ (λαίλαψ) Ϝῆχορ, ἦχορ (ἦχος, ἄχω, ἄω, ἀήρ). ἢ βραχμὸς (βράχω. „ ἔβραχεν αἰθὴρ ('Απολών).

*Вѝшня (prunus cerasus) Σ. βύσσινα, βυσσινία, ἰτ. visciola, Γρ. Weichsel, κτλ. καὶ Τȣρ. wischne.

Вію̀, 'Ρσ. Вью̀ (ἑλίσσω, συςρέφω) βίω. Λτ. vio, vieo, Βνδ. wiem, Γρ. winde, ἀρχ. wihe. [βίω, αἰολικ = μίω (δεσμεύω, ἑλίσσω) μίττος, αἰολ. βίττος λτ. vitta, συγγ. ἴτυς, ἰτέα, οἶτος, οἰσὸς, οἶσυς, οἰσύα, οἶσαξ, οἶταξ, οἴτηξ, Λτ. vitex, Γρ. Wiede (λύγος) Weide. καὶ λτ. vitis (κλῆμα) ὡς ἱμαντώδη φυτὰ, καὶ πρὸς τὸ δεσμεύειν ἐπιτήδεια, ὡς καὶ τὸ ἑλίκη, ἕλιξ λτ. salix (ϳάλιξ). 'Εκ τȣ̃ βίω καὶ τὸ βία (κυρίως, δεσμὸς) λτ. vis, ἴς, βιὸς κτλ. βλ. Вина̀, καὶ 'Ρειμ. λ. μίω]. τὸ δὲ, обувáю, ὑποβίω (ὑποδέω). óбувь, ὑπόδημα, κτλ. βλ. ую.

Влáга (ὑγρασία, ἰκμὰς). Влáжу (ὑγραίνω, νοτίζω) βλάζω (βλάγα) βλάδος, πλάδα, πλάδος

βλαδαρὸς, πλαδαρὸς, Вла́жный, κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. βλάω.

Власть (ἐξȣσία). Владаю καὶ Владѣю (ἐξȣσιάζω, ἄρχω, δεσπόζω). Владыка (δεσπότης) Γτ. waldendeo (δεσπότης) Γρμ. walten, Gevalt, Λιθ. walduti, Φιννιςὶ walitsema (ἄρχειν) συγγ. Λτ. validus, valeo (ἰσχύω) φαλέω, = θαλέω θάλω ('Ρειμ.) θαλέθω, φαλέθω, θ. = δ, φαλέδω, (φ = β) βαλέδω, συγκοπ. βάλδω, βλάδω, βλαδέω (ὡς ἄλω, ἀλέδω, ἀλέθω, ἄλδω, ἄλθω, ἀλθέω.) ἢ οὐλέω, οὔλω, οὐλότης (ὡς ὁλότης) οὔλιος, ἔλιμος (ὁλοκληρωτικός. ἐκ τȣ̃ ὅλω, ὅλος, ὅλω, καὶ ἄλω, ἀλέω, Fαλέω) κτλ. [ὅθεν καὶ τὰ κύρια ὀνόμ. Vales, Valentianus, Βάλης, Οὐάλης, Οὐαλεντιανὸς. κτλ. τὸ δὲ Σκρ. Bala, = validus, συμφωνεῖ καὶ πρὸς τὸ βαλὴν (βασιλεὺς, ἄρχων (Αἰσχύλ.) καὶ Περσ. καὶ Τȣρ. Valli].

Влаю. (κυμαίνω) βλάω, λ. flo, φλάζω (παφλάζω) Γρ. walle, ὡς βλύω, φλύω, φλύζω, φλοίδω, φλοῖσβος, φλυκτὶς, λ. fluo, flucto, fluctus, καὶ φλανύω, Волную (κυματίζω) φλάνος, Волна̀, Σλβν. Влна̀ (κῦμα) Γρ. Welle, κτλ. Ἢ βάλω (μεταθ. βλάω) = βέλω = ἄλω, ἔλω, ὅλω voluo (συςρέφω) ἐλίνω, Fελίνω (Fελινύω Волную) ἔλινος, ὅλινος (ὄλνος, ὄλνα, Волна̀ διὰ τὴν συςροφὴν. ὡς (ὅλος) ὀλὴν, ὠλὴν, ὄλενος, ὠλένη, ulna, διὰ τὸ κυρτὸν.). Ἐκ τȣ̃ ἄλω (ἔλω) φαίνεται καὶ ἡ

ἅλς, ὅθεν ἅλασσα, μετὰ τοῦ πνεύματος θάλασσα, δάλασσα, κτλ. καὶ τὸ ἀρχ. Γρμ. wahl, wiell — ἅλς, ὅθεν καὶ Wallfisch ἢ Walfisch ἡ φάλαινα (balaena).

Влекѹ Fέλκω ἕλκω (μεταθ. βλέκω, βέλκω) Λιθ. welku, κτλ. Вόлокъ, ὁλκὸς (ἰσθμὸς μεταξὺ δύω ποταμῶν δὶ οὗ μεθέλκουσι τὰ πλοιάρια). облекаю (ἐνδύω) ἐφέλκω, (περιβάλλω ἱμάτιον. καὶ τὸ ἱμάτιον ἐφέλκεται ἐπὶ τοῦ ἐνδυομένου). ὅθεν, óблакъ, óблако (νέφος) οἷον ἐφόλκιον, ἱμάτιον, περίβλημα τοῦ οὐρανοῦ, ὡς „ φάρη, ἱμάτια, νεφέλαι (Ἡσυχ.) καὶ „ ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις (ψαλ. ξβ.) τὸ δὲ ἕλκω, ἐκ τοῦ ἕλω, ἐλάω. ὅθεν καὶ Волочéный Fελκυσὸς ἐλατὸς (ἐπὶ μετάλλων). Волочи́льня, ἐλατήριον. ὡς ἑλκυσικόν (ἕλκανον) κτλ. ἐκ δὲ τοῦ ἕλω, καὶ εἴλω εἰλέω, ἑλίω, ἑλίσσω, εἰλύσσω, εἴλυμα, ἔλυμα = ἱμάτιον (Ἡσύχ.)

Влнà. Σλ. βλ. Волнà Ῥωσσικ. βλ. καὶ Влáю.

Внукъ (ἔγγονος) Σρβ. унукъ, Fῆνιξ, ἦνις (νέος) Οὐγ. unoka, Ἰνδ. anga, Γρ. Enkel, ἔγγονος. βλ. καὶ Adelung. λ. Enkel.

Внѣ (ἔξω) βλ. Вонъ.

Во. συγκοπ. въ (πρόθ = ἐν, εἰς) Fως, ὡς (= ἐς, βλ. Ῥέιμ. λ. ὡς). Ἑβρ. ba, b. (=ἐν). ἢ πο-τὶ. ποτ. (πρὸς). ἢ, Γτθ. bi = ἐ — πὶ, πὶ, συγγεν· Γρ. by, bey, ἐν τοῖς συνθ. be κτλ. (βλ. Ῥείμ. λ. ἐπὶ).

Вода̀ *Fύδας*, *ὕδας* [*υ=ο*, *βόδας*, *θηλυκ.* вода̀, *ὡς λτ.* unda, uda, *οἷον ὕδα. οὕτω καὶ ἄλλα ἑλληνικῶς ὀυδέτερα, παρὰ δὲ Σλάβοις θηλυκὰ, ὡς*, гора, *ὄρος.* слава, *κλαῦος*, *κλέος.* вѣра *φέῤῥος* (*θύῤῥος*). ряса, *ῥάσον*, *κτλ. παράβλ. τὰ διφορέμενα ἑλληνικά, πάθη καὶ πάθος, σκάφη καὶ σκάφος, νάπη καὶ νάπος, ῥόδον λτ.* rosa, *κτλ.*] *Φρυγιςὶ βέδυ. καὶ ὕδος* (*ὕδορ*, *ὕδωρ*), *Λτ.* udus, *Σκρ.* uda, oda, *καὶ* udakam (*θάλασσα*). *καὶ*, (*ὡς εἴ περ, ἐκ τοῦ βάδυ, βάδος, ἄδος*), *Γτθ.* vato, *Γρ.* wate, Wasser. *Αγ.* water, *Λτ.* vadum (vada salsa. Virgil.) *Λετ.* udens. *κτλ.* **Εὑρίσκεται** *καὶ ἆα*, *ἄχα* (*ὕδωρ*), *ὅθεν Ἀχελῷος* (*ποταμὸς*) *καὶ Ἀχάτης* (*Σικελίας ποταμὸς*) *καὶ Ἀχέρων. ὡς πάλιν Ἄα, ποταμὸς Λιβονίας, καὶ ἄλλος Κουρλανδίας παρὰ Μιτάβαν* (Митава, *Γρ.* Mitau) *κτλ. καὶ ὁ κατὰ Πίνδον ποταμὸς Ἀῶος Ἀλβαν.* Voiussa, *καὶ ἄλλως* Vedis. *Ἐκ τοῦ ἄχα παρήχθη τὸ Λτ.* aqua, *Γτθ.* ahwa, *Γλ.* eau, *Ασξ.* ea, *ἀρχ. Γρ.* ache, *ὅθεν* Achen, (*βλ.* Adelung) *καὶ Περ.* ab, *καὶ* au. *παρὰ Μολόκαις* oua, *ἐν δ' Αὐςραλίᾳ* vadi, *κτλ.* Водоте́ча (*διώρυξ*)*βυδο-ςαγὴς=ὑδροῤῥόα.* Водяный, *ὑδάνεος = ὑδαλέος, ὑδαρὴς* (*ἐπὶ καρπῶν*). Наводня́ю (*ἐπικλύζω*) *ἐφυδαίνω. ὡς, ἐφυδρεύω.* Водопа́дъ (*καταῤῥάκτης, οἷον ὑδοπετὴς*) *κτλ.* (*ὁ Πλάτων λέγει τὸ ὕδωρ καὶ τὸ πῦρ ὀνόματα βαρβαρικὰ* (*Φρυγικὰ, ἢ*

Θρακικά). *τὸ Θέμα τοῦ ὕδωρ, ὕδω, ὕω. βλ.* *'Ρείμ. λ. ὕω. βλ. καὶ λ.* Ока.

Война̀ (*μάχη*) Вóй (*στρατὸς*), *βοὴ, φωνή. ὡς, ἀϋτὴ* ("*Ομ*) *κραυγὴ* (*Θεόφ.*) *καὶ Γρ.* Krieg [Krey, Geschrey=*κραυγή. ἀρχαιότ.* war, werre, *ὅθεν 'Ιτ.* guerra, *Γλ.* guerre, (*γϜῆρυς*) *ὡς ἐκ τῆς ἐν τῇ μάχῃ κραυγῆς, βοῆς, ἀϋτῆς, φωνῆς*] Воюю (*πολεμῶ*). Воитель (*μαχητὴς*) *βοάω, βοητὴς = βοὴν ἀγαθὸς* ("*Ομ*).

Волга *βλ.* Ревень.

Волкъ (*λύκος*) *Ϝόλκος, ὀλκὸς* (*'Ησύχ. „ ὀλκὸς· λύκος. ἔστι δὲ καὶ χόρτου ὄνομα.*) *μεταθ. ἐκ τοῦ λύκος, ὕλκος, 'Αλβαν.* wulk, *ὄλκος* (*υ = ο. ὡς, στύλος, στόλος· ὕδας*, вода̀). *καὶ* (*κ=π*) *Λτ.* lupus. *μεταθ.* ulpus, Ϝulfus, *Γρ.* Wolf, *Δαν.* wolp, *Σβ.* ulf. *κτλ. βλ. τοῦ σοφοῦ* Grimms grammat. th. II. p. 186.)

Волдырь (*φλύκταινα, φλυκτὶς*) *οἷον φολδὶρ = φλυδὶρ, φλυδὶς, φλυδὴ, φλυζάκιον* (*φλύζω, φλύδω, καὶ φλάζω*) *Γρ.* Blase, (*ὡς καὶ ἐκ τοῦ φυσῶ, φύσιγξ, φυστὴ, λ.* pusta, pustula.

Волна̀ *καὶ Σλ.* Влна̀ (*ἔριον*) *Γρ.* Wolle, *'Ισλ.* ull. *συγγ. βέλλω = ἕλλω* (*τίλλω*) *λ.* vello, (*ὡς πέκω, πόκος*). *ἢ βαλλὸς = μαλλός. οὐ γὰρ, ἴσως, συγγενὲς τοῦ* Власъ, Волосъ. *ὡς τὸ Γρ.* Haar (*θρίξ.*) *= εἶρος, ἔρος, ἔριον* (*μαλλός.*)

Волна̀. *βλ.* Влаю.

Волосъ, *Σλ.* Власъ (*θρὶξ*) *συγγ.* *πῖλος*, (*πόλος*). *Λτ.* pilus, *Γλ.* poil, *Σκρ.* vala, pile, *Περσ.* pal. (*βλ. Ῥείμ. λ. Πῖλος*). *Παράβ.* *καὶ Λτ.* pellis, vellus (*κώδιον*) *Γρ.* Fell, *φέλλα*, *πέλλα*. [*ἐκ τοῦ πῖλος*, pilus, *καὶ τὸ Λτ.* filum (*μῖτος*) *μ. λτ.* filacium, *ὅθεν Ὀλλ.* vlas, flasch, *καὶ τὰ τῶν ἄλλων Γρ. διαλέκτων* flax, fleax, fles, *πᾶν τριχοειδές*, *ὡς κρόκη*, *κτλ.* *καὶ Γρ.* Flachs, (*λῖνον*) *βλ.* Adelung]. *τὸ δὲ ἴȣλος*, *ȣ̓̃λος* (*ȣ = υ.* vlos;) *σημαίνει χνȣ̃ν γενείου*, *καὶ τρίχα ἑλικώδη· ἐκ τȣ̃ ἕλω*, *ὅλος*.

Волхвъ (*μάγος*) *βολχϜ-ὸς*, *βολγὸς*, *βολχὶν*, *βολγὶν = θολγὶν*, *θελγὶν* (*ο = ε*, *ὡς δολφὺς*, *δελφύς*) = *τελχὶν* — Волхвую (*μαγεύω*, *μαντεύω*) *βολχύω*, *βολγέω*, *βέλγω = θολγέω*, *θελγέω*, *θέλγω*. [*Βέλγω*, *βολγὸς*, = *μέλγω*, *μολγός*, *αἰολικῶς*. *Ἄλλαι διάλεκτοι ἔλεγον δέλγω*, *καὶ θέλγω*, *ἀντὶ μέλγω*, *ἀμέλγω* = *μαλάσσω*, *Λτ.* mulceo, *ἐφάπτομαι*, *θεραπεύω* (foveo, *ὡς οἱ χειροῦργοι τὰς πληγὰς*, *καθὸ „ χειροτέχναι ἰητορίης.*) *καὶ ἑπομένως*, *μαγεύω δι' ἐπαφῶν*, *καὶ λόγων γοητευτικῶν*. *διότι θεραπεύοντες τὰς πληγὰς ἐπέλεγον καί τινας ἐπῳδάς καὶ γοητείας οἱ ἀρχαῖοι*, *ὡς βλέπομεν παρ' Ὁμήρῳ*, *κτλ.* *ὅθεν τὸ θέλγω ἐξελήφθη καὶ ἐπὶ τῆς δι' ᾠδῶν κηλήσεως* (delectatio) *καὶ προσέτι ἐπὶ πάσης γοητευτικῆς ἀπάτης*, *καὶ θαμβώσεως*, *καὶ βασκανίας*, *κτλ.* *καὶ οἱ Θελγῖνες*, *οἱ καὶ ἄλλως Τελχῖνες*,

διαγράφονται ὡς βάσκανοι καὶ κακοῦργοι γόητες. (*βλ. 'Ρείμ. λ. θέλγω*). *"Αλλοι παρήγαγον τὸ* Волхвъ *ἐκ τῶν ἐθνικῶν Βούλγαρος, καὶ Βέλγης* (*βλ. Καραμψῖν. τόμ. α. σημ.* 65. *καὶ* Tripartit. p. 179) *βλ. καὶ* колдунъ].

Волчéкъ, Волчóкъ (*βέμβιξ*) *ἐκ τοῦ* Валяю, *Ϝαλέω, ἁλίω, ἑλίσσω, Ϝέλιξ-ὡς, ὄλω*, volvo, *βολβὸς. κτλ.*

Вóлъ (*βοῦς, ταῦρος*) *ὀνοματοποιΐα ὡς ἐκ τοῦ* Блею, *βαλάω, οἷον βῆλος* (*ὡς βόω, βοῦς*) *καὶ βῆλα* (= *πρόβατα, βληχητὰ*) *Βμ.* wul, *Βνδ.* bola, *Γϱ.* bulle, *'Αγ.* bull, *'Ολλ.* bolle, *Σκϱ.* bal, *βλ. καὶ* Быкъ. [*τὸ δὲ βίςων, βόλινθος, βόνασος, λτ.* bonassus. *καὶ βίσων, λτ.* bison, tis, *ἀϱχ. Γϱμ.* Wisant, *εἶδος ἀγρίȣ βοὸς ἐκ τῆς ἐν Θϱάκῃ Βιςωνίας*].

Вóлю, *βόλω, βούλω,—λομαι, βέλω, Σεϱβ.* волим (*βόλημι*) *Λτ.* volo, *ἀπαϱέμφ.* velle, *'Ιτ.* voglio, *Γλ.* vouloir, *Γϱ.* wollen, *ἀϱχ.* wellan, *Γτθ.* willian, *'Ασξ.* wilan, *Σβ.* wilia. *κτλ.* Вóля, *βόλα* (*αἰολικ.* = *βουλὴ, θέλησις*). Волúтель *βουλητὴς* (*θελητὴς*). Вóльный, Вóленъ, *βόλων, βουλόμενος* (*ἐθελούσιος, ἐθελοντὴς, καὶ ἐλεύθεϱος*) *ὡς τὸ βούλιος.*

Волы́нка (*ἀσκαύλης. Σ. γάειδα. βλ.* гудокъ) *φόλλιξ, φόλλις, Λτ.* follis = *φύλαξ, θύλαξ, θυλάκιον* (*οἷον φολύγκιον, φολύγκα. ὑποκοϱις.*)

* *

Вопію, καὶ Вопіяю (βοῶ). Вóпль (=Вопъ, τὸ λ ἐπενθετικόν = κραυγὴ, θρῆνος) Fάπω, Fαπύω, Fαπύη, ἀπύω, ἠπίω, ὅθεν ἠπιάω. κτλ. Γρ. wuffe, Αγ. wohop. (Tripart p. 577.)

Вóнъ, Внѣ (ἔξω) Fάνε, ἄνευ, ἄνις, λτ. sine (τὸ ς, πνεῦμα — ἄνευθε, ἀπάνευθε, χωρὶς, μακρὰν) καὶ α = ο, (ὄνε, ὄνις, Fόνε) Γρ. ohne, ἀρχ. ahn, anig, anen. (βλ. 'Ρείμ. λ. ἄνευ). ἐκ τοῦ ἄνε (ὄνε) καὶ τὸ Γρμ. von (Fon, ohn) = ἀπὸ, ὡς καὶ ἡ ἀπὸ = ἄνευ, ἄνευθε.

Воня (ὀσμὴ) Fόνα, [ἐκ τȣ̃ ἄνω (ἄω) ἄνεμος, καὶ ἀνέθω, ἄνθω, ἄνθος, καὶ ἔνω, ὄνω, ὄνθω, ὄνθος. Λακων. (θ = φ) ὄμφω, ὀμφὴ (ὀσμὴ), ὡς πάλιν ἄω, ὄω, ὄδω, ὄσδω, ὄζω, ὀσμὴ]. Воняю, Fανέω (ὄζω). Вонь (δυσωδία) Fόνος = ὄνθος κτλ. ὁ 'Ησύχ. ἔχει „ ἀνιάκειν (ἴσ. ἀνιάειν, = ἀνίειν, ἀνίω, ἀνέω, ἄνω) = ὄζειν. πρβ. τὸ Σ. βενιὰ = ὄνθος βοός·

Ворóна, Σλ. Врáна, κορώνα, κορώνη, Σ. κερένα, κρένα. καὶ Вóронъ, Σλ. Вранъ, κόραξ, λ. corvus cornix, Γρ. Krähe. κτλ. [ἐκ τȣ̃ κρὰ, κρὸ, κρὰξ, κράζω, κρώζω, κόραξ. τὸ δὲ Врана, Вранъ = ὄρνις, ὄρνιξ λτ. cornix (τὸ c πνευματισμὸς) μεταθ. ῥόνις, Fρόνις, βρόνις (α = ο, ὡς, ἄνω, ὄνω) Вранъ. καὶ Fόρονις, Вóронъ].

Ворошý (σαλεύω, σκαλίζω, ταράσσω) φορύσσω. πεποιημένον, ὡς τὸ Ворчý.

Ворчу̀ (ἐπὶ φωνῆς γαλῶν, κυνῶν, γογγυςῶν, ἐπιπληκτικῶν), βάρζω (βόρζω)=βράζω, ῥάζω, βορβορύζω. — Воркýю (γογγύζω) = βράκω, βράχω, βραυκάω, βραυκανάω, βρύκω, βρύχω, — χομαι.

Вóръ, φὼρ, λτ. fur. Ворýю (κλέπτω) οἷον φωριάω, φωράω. κτλ.

Вóсемь = óсемь. μετὰ τȣ̃ в = F.

Вóскъ (κηρὸς) = Γρ. Wachs, κτλ. συγγ. viscus, βισκὸς, Fισκὸς, ἰξὸς. [ἐκ τȣ̃ ἔχω, ἕξω, ἑξὸς (μεταθ. ἑσκὸς, Fοσκὸς), διὰ τὸ κολλητικόν].

Вóстрый=острый μετὰ τȣ̃ в = F.

Вотолà (παιδικὸν χιτώνιον) βαίτη, βαιτύλη?

Вóтъ=Fο—то=ὅ—τὸς, Fότος (ȣ̃τος).

Вóхра = óхра μετὰ τȣ̃ в = F.

Вóшь, γενικ. вшѝ, Βενδ. vsh=πσὶς, ψὶς, ψεὶς, ψεὶρ, Σ. ψεῖρα, ἐκ τȣ̃ φθεὶς, φθεὶρ, ῥὸς (θ=σ, λακωνικ· καὶ φσ=πσ=ψ, ὡς, ψύω=φθύω, πτύω· ψὲ=σφέ)· вс=φσ, πσ· παρενθέσ· о, Вóшь (βλ. Песокъ), οἷον φόσις, ἀντὶ (φσὶς), πσὶς (ἐκ τȣ̃ φθέω, φθίω, φθείρω)· καὶ τὸ λτ. pediculus pedicus, οἶμαι, ἐκ τȣ̃ pedis, ἀντὶς pdis=φθὶς, φθεὶς (θ=d. ὡς, πίθω, fido). καὶ Τȣρκ. bit.

Вóю (ὠρύομαι, θρηνῶ), βόω, γόω (β=γ) вóй, βοὴ, γοὴ, γόος = Выю, βλ. Выпи.

Врáгъ (ἐχθρὸς). Враждýю (ἐχθραίνω, ἐγκοτῶ) βράσδω, βράζω, ῥάζω, ῥάγω, ῥάκτης, βράκτης, (βράγ—της). ὡς καὶ, ῥάγα (ὁρμὴ, βία), καὶ ῥαίω, ῥαιςὴρ, κτλ. πρβ. λ. rabies, Γλ. rage, κτλ. συγγ. Ражу̀, Рѣжу, ὅθεν καὶ

Врáгъ, Fραγὰς (χαράδρα). Оврáгъ (ἑλώδης χαράδρα).

Вражу̀, Вражбю̀ (ВражFу), 'Ρσ. Ворожу̀ (μαντεύω) φράζω, φράδω, φράσωρ, φραςὴρ (φράδμων) Вражби́тель (μάντις), ὥς, φάω, φάτης, vates. βλ. Колду́нъ.

Вра́на, Вра́нъ, βλ. Воро́на.

Вра́ска (ῥυτίς) φαρκὶς (βλ. Бо́ръ, Бо́ры). ἢ βράξις, ῥάξις, ῥῆξις, ῥακὶς, ῥάκος. „ προσώπε ῥάκη ('Αρςφν. Πλέτ.)

Вра́чъ (ἰατρὸς) = Γερ. Arzt, ἐκ τε̃ λ. artista, ars (τέχνη = ἀρετή.) ἢ ἐκ τε̃ Вражу̀ [ὡς Ва́лiи, ἰατρὸς καὶ μάντις, ἐκ τε̃ Ва́ю, φάω. κατὰ τὸ ἐπαοιδὸς, καὶ (ἔπω) ἤπιος, ἠπιάω = θέλγω, θεραπεύω, διὰ τὰς μετ' ἐπῳδῶν χειρεργίας καὶ ἀλοιφὰς· οὕτω καὶ τὸ, μάντις φαίνεται ἐκ τε̃ μάζω. βλ, Колду́нъ].

Вращу̀, Враща́ю (ςρέφω) = λ. verto βλ, Верчу̀.

Врежду̀, 'Ρσ. Врежу̀ (βλάπτω, φθείρω), ἐκ τε̃ Врѐдъ (βλάβη, λύμη), Вреду̀ = πρέθω, πράθω = πέρθω, λτ. perdo (θ = d.)

Вре́мя (χρόνος, καιρὸς) φρέμα = φέρμα, θέρμα, θέρμη, θέρος (βλ. καὶ τὸ Лѣто, καὶ τὸ Γερμ. Jahr = ἴαρ, εἴαρ, ἔαρ), ἐκ τε̃ Врѣю, Варю̀, φάρω, φέρω = θέρω (ѣ = е, ὅθεν κατὰ διαλέκτ. γράφεται καὶ Врѣме). Τὸ δὲ χρόνος (= Κρόνος, κορονὸς, κορόνα, κορώνα, ἐκ τε̃ κύρω, κορὸς, χορὸς = γύρος, κύκλος, ὥς καὶ τὸ Λατιν. annus = anus, annulus [δακτύλιος] ἐκ τε̃ ἔνος, ἔννος, ὅθεν ἐν τοῖς συνθέτ. — ennis, biennis, triennis), ἐκ οἰςὸν παραβαλλόμενον πρὸς τὸ Время (οἷον δὴ, χρέμα, χρόμα ἀντὶ, χρόνος· μ = ν, β = χ, ὡς, βρέμω, χρέμω, fremo)· εἰ γὰρ ὕτως ἐξῆν μεταπλάττειν τὰς λέξεις, ἦν ἂν καὶ γραμματικώτερον ἀποδεῖξαι συγγενῆ τε̃ Κρόνε τὸν Οὐρανὸν· ἔςαι γάρ πε καὶ

ὁ ὀρανὸς (δωρικῶς ὠρανὸς = ὀρανὸς) μετὰ τοῦ πνευματισμοῦ τῶν ἀρχαίων Ϝορανὸς, Κορανὸς, Κορονὸς, Κρόνος, (*διὰ τὸ γυρὸν τοῦ σχήματος, βλ.* Небо.) *καὶ μετὰ διπλοῦ πνευματισμοῦ, ΚϜορανὸς, Ϝορανὸς, Ϝαρονὸς, Ϝρόνος, βρόνος, βρόνα βρένα, βρέμα,* время. *ἢ ου = υ = β, βρανός βραμὸς, βρέμος,* время. *Ἀλλὰ ταῦτα βεβιασμένα καὶ μυθώδη· τὸ δὲ οὐρανὸς παράγουσι πιθανώτερον ἐκ τοῦ ὁρᾷν* (*βλ. Ῥείμερ. λ. ὀρανὸς καὶ Κρόνος*). *Ἄλλοι πρβλ. τὸ Λτ.* bruma (*χειμερινὴ τροπὴ, καὶ ἀρχὴ τοῦ ἐνιαυτοῦ.* „ tempus à bruma ad brumam vocatur annus (Varr.) *καὶ ὅλον τὸ ἔτος.* (Ovid. Eleg. 8. Lib. 4.) *τὸ δὲ* bruma *ἐκ τοῦ* brevis (Varr.) *ἢ βρόμος, βρόμιος* (*ὁ Βάκχος ὡς ἑορταζομένων τότε τῶν βακχικῶν*, bachanalia (*Τζέτζης, καὶ Ἰώσ. Σκαλιγ.*)

Врỳ *βρύω, βλίω, φλύω* (*φλυαρῶ*) *καὶ* вра́каю (*βράχω*). *ἢ συγγ.* Врѣю.

*Врухъ, *βροῦχος,* bruchus.

Врху. *βλ.* млачỳ.

Врѣю (*βράζω, ζέω, παφλάζω*) *φρέω = φέρω* (*θέρω*) *φέρϜω, λτ.* ferveo. *συγγ.* варъ.

Вторы́е, Второ́й, *δεύτερος, βεύτερος.* (*βεύτορος, συγκοπ. β—τόρος*) *β = δ, ὡς βελφύς, δελφὺς.*

Вчерà, вчера́сь (*ἐχθὲς*) *ἐκ τοῦ* ве́черъ, *ὡς*

ὀψὲς = ἐχθὲς. Κρῆτες. παράβ. καὶ σερὸς = ἐχθὲς. Ἠλεῖοι (Ἡσύχ) λτ. sero (ὀψὲ).

Вы́дра, βύδρα Σ = Ϝύδρα, ὕδρα (ἐνυδρὶς. mustela lutra) Σκρ. udra, Λιθ. udra, Γρ. otter, Σβ. utter. (Tripart. 116.)

Въ βλ. Во.

Вы — (ἐκ, πρόθ. ἐν συνθέσει) = Γρ. weg. — = Ϝὲκ, ἐξ, λ. ex. (βλ. Δοβρόβισκ. institut. pag. 403). Ἄλλοι παράγεσι παρὰ τὸ вонъ.

Възъ, Вз, Воз, Вос (πρόθ. ἐν συνθέσει) πος— = ποτ—ποτὶ (πρὸς) οἷον, Возгла́віе, (προσκεφάλαιον, воз — Глава = ποτ, γαβαλά, γλαβά, κεβλή, οἷον, ποτ — γλάβαιον) καὶ ἀντὶ τῆς ἀνά. βλ. Δοβρόβ. pag. 414.

Вы́кну, Выка́ю, ὅθεν ввыка́ю, обыка́ю, (ἐθίζω, εἴωθα) ὡς ἐκ τῦ Вы́ку, Ϝείκω, εἴκω, ἴκω = ἴσχω, ἔκω, ἔΧω, ἐκ μεταθέσ. = χέω, χάω, χαύω, habeo. Ἐκ τῦ ἔχω, ἕξις, λτ. habitudo, habitus, Γλ. habitude.—καὶ Γρμ. ἀρχ. eigen, aigen, = ἔχειν, ὅθεν eigen, ἕξις = Eigenschaft. Ἡ λέξις ἐμφαίνει τὸ μόνιμον, ςάσιμον. ὡς καὶ τὸ ἦθος, ἔθος, (обы́чай) ἐκ τῦ ἔδω, ἕζω, ἔθος (ὅθεν λτ. suetus.) καὶ λακων. ἔσος, Ϝέσος, βέσος (Ἡσύχ.). Ἐκ τοῦ ἔκω ἔχω, καὶ τὸ οἶκος. ἢ χέω, χαύω, καύω, κόω, κοῖος, μεταθέσ. οἶκος. ἴσως δὲ τῦτο καὶ παρὰ τὸ ὄγω, ὄγκος, ὄκος. (βλ. Ῥειμερ.)

Вымя (*μαςὸς, ἐπὶ ζώων*) *βύμα*, *βύμμα*=*μύμμα* = *μάμμα*, *Λτ.* mamma, *ὡς Γρμ.* Mamme, Meme, Memme, Mama, Mome, Mume. *καὶ Τερκ.* memmé. *κτλ. ἐκ τῦ βύω*, *βύμα*, (*ὡς ἐκ τῦ μάω*, *μάμα*, *μάμμα*, *καὶ μάσσω*, *μάζω*, *μαζὸς*.) *τὸ δὲ βύω*=*μύω*, *μύζω*, *μυζάω*, *Σ. βυζάνω*, *καὶ βυζίον* (*μυζίον*) = *μαζίον*, *μαζὸς*, *μαςὸς*. (*β*=*μ*. *ὡς*, *βίω*, *μίω*.) *βλ.* '*Ρειμ. λ. μάμμα*.

Выну (*διηνεκῶς*) *δηνῦ*, *δηνὸν*, *δὴν*, *δηναιὸν* (*β* = *δ· ὡς*, *δέρεθρον*, *βέρεθρον*.)

Высота (*ὕψος*, *ὕψωμα*). Высокій, Высокъ (*ὑψηλὸς*). Вышу (*ὑψῶ*). *τὸ θέμα*, Выс = *Fύς*, *ὕς*. *ὅθεν* *ϝύς*, sus, (susque, deque) susum, (*ὅθεν* sursum, sursus.) *οἷον Fυσὸς*, *Fύσιος*, *Fύσσω* = *ὑπς*, *ὑπὸ*, *ὕποσος*, *ὕψος*, *ὑψὸς*, *ὕψιος* (*ὅθεν ὕψιςος*) *ὑψόω· ἡ δὲ ὑπὸ συγγενὴς τῆς ὑπέρ*. [*ἢ τὸ ὕψος*, *ἐκ τῦ ὑβὸς ὑπτὸς*, *ὕπς*, *ὕψ*, (*Fυψ· καὶ ψ*=*σ*, *Fυσ*, Выс) *βλ.* '*Ρειμ. λ. ὕψος*, *καὶ ὕςερος*.]

Выя (*τράχηλος*) *φυὰ*, *φυὴ* (= *μέγεθος*, *ὡς ἐξέχων?*) *ὡς καὶ τὸ αὐχὴν ἐκ τῦ αὔγω*, *ἄFγω* (*ἄγω*) *αὐγέω*, *λτ.* augo, augeo = *αὔξω*, *αὐξέω*, *Γρμ.* wachsen. *ἢ καὶ τὸ* Выя, *ἐκ τῦ* вью, вію = *βίω* = *μίω* (*ςρέφω*) *ὡς τὸ βιὸς* (*βιὰ*), *καὶ αὐτὸ*, *πιθανώτερον*, *τὸ αὐχὴν ἐκ τῦ αὔγω*, *ἄFγω*, *μεταθέσ.*=*Fάγω*, *βάγω*, *ἄγω* (*Γρμ.* bagen, biegen) *ἀγνύω*=*κλῶ*, *λυγίζω*, *ςρέφω*, (*ὡς εὔςροφον τὸ μέλος*, *καὶ*

καμπτὸν, καὶ κατανεῦον, ἀνανεῦον, νεῦον, ἐφ' ἑκάτερα, ὅθεν καὶ τὸ κλασαυχενίζεσθαι) βλ. ницъ.

Вьѡ, *βλ.* Віѡ.

Выпь (*μέρος, μερὶς*) *Ϝοῖτος, οἶτος* (= *μοῖρα*, sors, *βλ. Ῥείμερ.*) *ἐκ τῦ οἴω.*

Выóнъ (*ἰχθὺς*, petromyzon fluvialis) *ὡς τὸ, βαιών.*

Вѣ́жа (*πύργος, καὶ σκηνὴ*) *βῆζα* = *βῆσσα* (*ἄντρον, σπήλαιον, κοίλωμα.*)

Вѣ́жда (*βλέφαρον*) *συγγ.* (*φαίζω*) *φαίδω, οἷον φαίδα* (*ὡς φαίδων*) *φαῖζα, φαῖσδα· οὕτω καὶ βλέφαρον ἐκ τῦ βλέπω. ἢ ἀνάγεται εἰς τὸ* Ви́жду.

Вѣкъ (*αἰὼν*) *ἐκ τοῦ* Вѣю (*Ϝαίω, Γρμ.* wehen = *πνέω, ὡς καὶ τὸ αἰὼν, ἐκ τοῦ αἴω, ἄω· κυρίως* = *πνοὴ, ζωὴ, καὶ ἡ ταύτης διάρκεια, χρόνος.*) *ϜαιϜὼν* (*βαιγ-ὼν. Ϝ=β, καὶ γ· καὶ γ=κ, βαικ-ὼν*) *ὡς αἰϜών, λτ.* ævum. (*τὸ δὲ Γρμ.* ewig, *Γοτθ.* aiw = *αἰϜεὶ, Τευτ.* ewo, *ἀϊδιότης.*) *Εἰ δ' ἦν τὸ* Вѣкъ *συγγενὲς τῦ* Вѣко, *ἦν ἂν* = *φαῖκος, φέγγος, ὡς τὸ φέννος, ὁ ἐνιαυτὸς, κατά τινας, ἐκ τοῦ φένω, φαίνω* (*φαίω, φαίζω, φαικὸς.*). *Τὸ δὲ Λτ.* sæculum, *ἐκ τῦ ἀῤῥήτυ θετικοῦ* sæcus, *ᾠήθησαν τινὲς εἶναι* = secus = *Ϝεκὸς, Ϝεκὸς, βεκὸς, βεκὰς* (*Ἡσύχ.*) = *ἑκὰς* (*μακρὰν*) *ὅθεν καὶ ἀνεκὰς, καὶ ἀνέκαθεν, ἐπὶ χρόνυ. ἔμοι*

γε δ' οὖν οὐ πιςὰ λέγειν οὗτοι δοκῦσι. Πρὸς τὸ Σλαβον. ВѢкъ παράβλ. τὸ Γρμ. Woche (ἑβδομάς) ἀρχαιότ. wekho, wehho, Κτσξ. wecke, Ασξ. wuka, Ἀγ. weck, Σβ. wik. κτλ. ἔςι δ' οὐδὲν ξένον ἄλλα παρ' ἄλλοις χρονικὰ διαςήματα τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασιν ὀνομάζεσθαι (βλ. часъ). καὶ τὸ Γρμ. alt (παλαιὸς) καὶ Alter (ἡλικία, χρόνος,) συγγεν. alo, καὶ olim, olo, olesco, adoleso=ἄλω, ἄλδω (αὔξω) ἀλδὴς, καὶ ἀλαιὸς, ὅθεν τὸ παλαιὸς· (τὸ γὰρ αὐξάνον παλαιοῦται.). ВѢчный, ВѢченъ, αἰώνιος. ДолговѢчный, δολιχαίων. κτλ. βλ. καὶ ВѢчу.

ВѢко (βλέφαρον) φαικὸς [λαμπρός, φαίζω, φαίδω, φάξ, φάκκες (ὀφθαλμοὶ) λτ. facies]. 2) = καλαθίσκος, κιβώτιον) φαικὸς=φακὸς (σκεῦος. Ἡσύχ. ὕςις ἔχει καὶ „ φάκται, ληνοὶ, πύελοι, συπίαι.) ἢ φακκὸς = (φασκὸς) φάσκωλος (ἐκ τοῦ ἀσκὸς, Δωρικ· ἀκκόρ. βλ. Ῥείμ. λ. φακὸς, καὶ φάσκωλον. Λτ. pasceolus.) [τὸ δὲ Γρ. Becher, (ποτήριον) Ἰσλ. bikar, = βίκορ, βίκος, βεῖκος, καὶ βῆκος (πίθος) ὑποκρ. βικίον, μ. Λατ. bicarium, picarium.]

ВѢмь (ἐκ τῦ ВѢдмь. τὸ θέμα ВѢд, ВѢду, ВѢдиши, (Δοβρόβ. σελ. 353.) Ϝείδημι, Ϝείδω, ϝίδω (οἶδα) καὶ ВѢдаю, Ϝειδέω. Βμ. wedim, Λιθ. wem, Ἰσλ. wita, Ἀγ. wit, Ὀλ. wete, Σβ. wetar, Σκρ. weda, widia (εἴδω, ἴδω,

καὶ οἶδα) Γρ. weissen, wissen, Ϝίσω, Ϝίσημι. Βνδ. wesu, κτλ. Вѣдунъ (προγνώςης, μάγος) Ϝείδων, εἰδώς, ἴδμων. Вѣдомый, Вѣдомъ Ϝειδόμενος (γνωςός). Сóвѣсть (συνειδός). повѣдаю, εἰδοποιῶ (διηγȣ̃μαι) ὡς (ἐκ τοῦ ἴδω, ἴσω, ἴςωρ,) ἱςορέω, κτλ.

Вѣнéцъ (ςέφανος ἐκ τȣ̃ Вѣня=κλάδος) βαϊνός, βαινός, (ἐκ τȣ̃ βαΐς, βαΐον, δωρικ. βάϊξ, συγγεν, σπάδιξ. βλ. Ῥειμ. λ. βαΐον). ἠφηνός, φὴν=σφὴν, σφηνός. [ἐκ τȣ̃ σφάω, σφίω, σφίγω, σφίγγω, φίγγω, λ. vincio: ὡς καὶ ςέφανος, ἐκ τȣ̃ ςέφω, ςέπω, ςέβω, ςείβω. καὶ τὸ Вѣнéцъ = sertum, διάφορον παρὰ τὸ corona. Ἐκ τȣ̃ σφάω, σφέω, καὶ τὸ σφηκόω=σφίγγω, καὶ σφηνόω, ὡς ἐκ τȣ̃ φίω, σφίω, φίδω, φίνδω, λτ. fido, fides, σφιδὴ (χορδή) findo, Τερμ. binden. καὶ φένδω, fendo, σφενδόνη, λτ. funda. καὶ φίω, φιμὸς = σφιγμός. (βλ. Вѣнокъ). Ἐκ τȣ̃ вію παράγουσι τινὲς τὸ Вѣнецъ οἷον βι(ν)ὸς = βιός. Ἄλλοι θεωροῦσι τὴν καθόλȣ ἔννοιαν τῆς λέξεως ὡς ἐμφαίνȣσαν κύκλον, (κατὰ τὸ corona, κορώνα, χορώνα, κορὸς = γυρός), καὶ παραβάλλȣσι τὸ ὄνομα πρὸς τὸ Γλ. anneau, λτ. annulus, annus, ennis = ἔννος, Ϝένος, φέννος, ὁ ἐνιαυτὸς = ἐνὶ αὐτῷ ὢν, εἰς ἑαυτὸν κυκλικῶς ἐπιςρέφων, ὁ κύκλος τοῦ ἔτους, ὅθεν καὶ „ ςέφανος ἐνιαυτοῦ. (βλ. веснà καὶ врéмя.)

ἀλλ' ἢ κατὰ Δοβρόβισκ. ἐτυμολογία τȣ̃ Вѣ-нéцъ *ἐκ τȣ̃* Вѣня *δοκεῖ μοι ἡ ὀρθοτάτη.*]

Вѣно (*φερνὴ, προὶξ*) *φέννος? = ἄφεννος* (*ἐτήσιον εἰσόδημα, φερνή*).

Вѣнóкъ (*σάρωθρον ἐκ κλάδων φυλλοφόρων συνεσφιγμένον*) *ἐκ τȣ̃* Вѣня, (*θαλὸς κλάδος*) *= βαι(ν)ὸν, βαΐον,* Вѣїе, *καὶ* Ваїя, *βαΐς* (*θαλός*). *ἢ φῆνα=σφῆνα, σφήναξ* (*φήναξ*) *σφήκωμα,* (*βλ.* Вѣнéцъ). *ἐκ τȣ̃ σφίω, σφίγγω, συγγεν. σφάζω, σπάζω, ὡς κλάδος ἐκ τȣ̃ κλάω.*

Вѣра (*πίςις*). Вѣрный, Вѣренъ (*πιςός*). Вѣрую, Вѣрю (*πιςεύω*) *φέῤῥα=θέῤῥα=θέῤῥος* (*θάῤῥος*) *φεῤῥέω, φέῤῥω=θέῤῥω=θεῤῥέω* (*θαῤῥέω*) *φέῤῥυνος = θάρσυνος, θαῤῥαλέος, ὡς καὶ φάρυμος, καὶ φαρυνὸς ἐκ τȣ̃ φάρος = θάρος, θάῤῥος.* (*βλ. Ῥείμ. λ. φάρυμος*). *Ἄλλοι παρέβαλον τὸ* Вѣра *πρὸς τὸ λτ.* verus (*ἀληθής, ἀντὶ* veritas *= ἀλήθεια, ὡς ὀνομάζεται ἡ πίςις ἡ ὀρθόδοξος, Ῥωμ.* Α. 25, *καὶ ἀλλαχȣ̃ τῶν θείων γραφῶν*). *καὶ ἦν ἂν τὸ ἔτυμον ὀρθὸν, εἴγε τὸ* Вѣра *μὴ προῄδεισαν οἱ Σλάβονες, καὶ πρὶν ἢ τὰ τῆς εἰς Χριςὸν πίςεως διδαχθῶσι· τȣ̃το δ' ȣ̓κ ἄν τις ȣ̃τω προχείρως ὁμολογήσειε, πολλῷ δὲ μᾶλλον πιθανώτερον φαίνεται χρῆσθαι καὶ τȣ́τȣς ἀνέκαθεν τῷ ὀνόματι, καθὰ δὴ καὶ τȣ̀ς Λατίνȣς τῷ* fides, *καὶ τȣ̀ς Ἕλληνας τῷ πίςις. Οὔτε γὰρ τὸ πίςις ἀλήθειαν κυρίως σημαίνει* (*εἰ μὴ μεταληπτικῶς, ὡς ἐν ταῖς θείαις Γρα-*

φαῖς.) καὶ τὸ οὐσιαςικὸν ВѢра *πρὸς τὸ ἐπίθετον* vera, *ἐκ τȣ̃* verus, *οὐκ ἂν συμφέροιτο ὁμαλῶς καὶ κατὰ κανόνας. Ἔστι τοίνυν τὸ* вѢра, *φέῤῥα, ἀντὶ φέῤῥος=θέῤῥος, θάῤῥος (ὡς μάθη=μάθος. λάθη, λάθος, κτλ.βλ.* Водà.) *ἐκ τȣ̃ φέῤῥω = θέῤῥω αἰολικ. ἀντὶ θαῤῥῶ (ὡς φὴρ, θὴρ) ε = α· ὡς, θέλπω, θέλπος, ἀντὶ θάλπω, θάλπος· καὶ θέρσος, θερσέω (ἀντὶ θαρσέω) ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα Θερσίτης (= Θράσων). Τὸ δὲ θέῤῥω, θάῤῥω, θαῤῥῶ, ἐκ τȣ̃ θάρω, θέρω (=θερμαίνω, θάλπω) καὶ αἰολ· φέρω, φερέω (ὅθεν ἴσ. καὶ τὸ λτ.* vereo-or, *αἰδοῦμαι, σέβομαι, ὡς καὶ τὸ, θεραπεύειν θεοὺς (Ξνφ.) Ἐκ τȣ̃ θάρω τὸ, θάῤῥος = θερμότης ψυχῆς, εὐψυχία, πεποίθησις, ὅθεν καὶ ἡ πίςις. ὁ πιςεύων θαῤῥεῖ, καὶ θερμῶς θεραπεύει (τιμᾷ) Οὕτω καὶ τὸ πίςις, ἐκ τȣ̃ πίθω, πείθω, πέποιθα = θαῤῥῶ. καὶ πίθω, (πίδω, δ = θ) τὸ λτ.* fido (confido) fides. *καὶ τὸ Γρμ.* träuen = *θαῤῥεῖν, (πιςεύειν) βλ. καὶ* Adelung.

ВѢщую (*ῥητορεύω*) *φητύω, φητέω, φητεύω (ὅθεν προφητεύω—τεία.) = φητίζω, φατίζω.* ВѢтія, *καὶ* ВѢтія, *φητίας (ῥήτωρ) φάτης, λτ.* vates. завѢщую (*ἀναγγέλλω ἐπὶ πριτηρίȣ*). завѢтъ (*διαθήκη*), *διαφατίζω, διαφάτισις.* отвѢчáю (*ἀποκρίνομαι*) *ὡς τὸ ἀποφαίνομαι, φάσκω (καταφάσκω, ἀποφάσκω). τὸ Γρ.*

antworten, *ἀρχ.* antweren, *'Αγ.* answer, plattd. anwern, antworen=*ἀντϜερεῖν*, *ἀντερεῖν* (Kanne. pag. 32.) *βλ.* *καὶ* Вѣщáю, *καὶ* Вечъ.

Вѣтвь (*κλάδος*) *ϜοῖτϜος*, *Ϝοῖτος*, *βίττος*, vitta, vitex, vitis (*οἰτύς*, *οἰσύς*, *συγγ.* *ἰτέα*, *κτλ.* *βλ.* Вію.)

Вѣтлà (salix pentandra) *συγγ.* Вѣтвь. *Ϝιτέα* (*ἰτέα*) *καὶ* *γιτέα* (*'Ησύχ*)

Вѣхà (*πῆγμα*, *ὀροθεσίε*, *ἢ* *πορείας* *σημαντικόν.*) *Σ.* *πήχη*, = *πῆχυς* (*πήγω*, *πήγνυμι.*)

Вѣшаю (*αἰωρῶ*, *κρεμῶ*) *Ϝαίσω*, *αἴσω*, *ἀΐσσω* (*ἀνίςαμαι*, *ἀνορθῶ*), *ἐκ* *τοῦ* *ἐφεξῆς* Вѣшу.

Вѣшу, (*ςαθμίζω*, *βαρῶ*). Вѣсъ (*ςαθμὸς*, *ὁλκὴ*, *ζυγός.*) *συγγ.* Вѣ́шаю, *Ϝαίσω*, *ἀΐσσω*, *ἐκ* *τε̃* *ἄγω*, *ἄσσω*, *αἴσσω*, *βλ.* Вáжу.

Вѣщáю (*ὡς* *ἐκ* *τε̃* Вѣщỳ, *βαίσκω*, *φαίω*, *φάω*) = *φάσκω*, *βάσκω* (*λέγω*, *ἀναγγέλλω*, *ἀφηγε̃μαι*, *φθέγγομαι*). Вѣсть (*ἀγγελία*) *φάτις.* (*οἷον* *φαῖξις*, *φάξις*, *βάξις.*). Вѣщýнъ (*μάντις*) *φαίσκων*, *φάτης*, vates. *κτλ.* *συγγ.* Вѣщýю.

Вѣ́чу, *ὅθεν* увѣ́чу, (*αἰκίζομαι*, *ἀκρωτηριάζω*, *πατάσσω*) *πέζω*, *ἀντὶ* *πάζω*, (*ὅθεν* *πάξ*,) *πάτω*, *πατάσσω.* [*ἐν* *τῷ* *Λεξικῷ* *τῆς* *'Ρωσσικῆς* *'Ακαδημίας* *ὑπάγεται* *εἰς* *τὸ* Вѣ́къ, *ὡς* *αἰῶνος* *ἀμέρδων* *ἀμέλει* *τοι* *ὁ* *πατάσσων!*]

Вѣю, *Ϝαίω*, *αἴω*, *ἀΐω.* = *ἀέω*, *ἄω* (*πνέω*, *ῥιπίζω*, *ὅθεν* *καὶ* *λικμίζω*). *Γτ.* waian, *Γρ.* we-

hen, *αρχ.* wahen (*πνεῖν*), *Σκτ.* waihi, *κτλ.* *πρόσθες καὶ τῶν Πλαταγώνων τὸ* oui = *ἀή-της*, (Adelung). Вѣтръ, *κοινότερον* Вѣтеръ, (*ἄνεμος, πνεῦμα*) *ὡς τὸ Ϝαιθὴρ,* — *ἢ ἀὴρ, ἀήτηρ, αἰήτης, ἀήτης* [*ἄω, ἄημι καὶ ἄω, αἴω, αἴθω, καὶ ἔω, εἷς, ἔντος, ἢ ἔνω* (*ὡς ἄνω, ὅθεν, ἄνεμος*) *λ.* ventus, *'Ιτ.* vento, *Γλ.* vent, *Γρ.* Wind.] *Γρ.* Wetter (*ὥρα, καιρὸς ἄνεμος, κτλ.*). Вѣеръ, *Ϝαιὴρ, αἰὴρ, ἀὴρ* (*ῥι-πὶς, Σ. ἀέρας*). Вѣяло (*πτύον, λικμητήριον*), *ὡς τὸ ἄελλα, ἀελὸς* (*ἀέλλω*). *ἔτω καὶ λτ.* ventilabrum (ventus) *Γλ.* van, *συγγεν.* vent. Вѣятель (*λικμητὴς*) *ὡς τὸ Ϝαιήτης, αἰήτης, ἀήτης.* Вѣтрѣю (*Σ. ἀερίζω· ξηραίνω εἰς τὸν ἀέρα*) *Ϝαιθριάω.*

Вядáю, *ὅθεν* привядáю, присвядáю (*καυματίζο-μαι* (*Μάρκ. Δ.*) увядáю (*μαραίνομαι, ξηραί-νομαι*). *Ϝαδάω = ἀζάω, ἀζαίνω.* (*ὅθεν ἀδα-λὸς, ἀδαλέος = ἀζαλέος* (*'Ησύχ.*) *συνάπτεται μετὰ τῦ* Вяну. (*βλ. λεξ. 'Ακαδημ.*) *ὡς τὸ ἄω, αὔω* (*ὅθεν ἄζω*) = *ἄω, ἄνω. βλ.* Вяну.

Вяжу (*πλέκω, δεσμεύω*) *φάζω*, (= *σφάζω, φάω, φίω, φίγω, φίγγω, σφίγγω, λ.* vico, vinco, vincio, *κτλ. βλ.* Вѣнéцъ. *καὶ 'Ρείμερ. λ. σφάζω.*)

Вязь, (*ἑλώδης τόπος, τέναγος, ἰλὺς*) *Ϝάσις, ἄσις* (*συγγεν. ἄζα*) *Γρ.* Wasen, *Γλ.* vase, *κτλ.* Вя́зну (*βυθίζω εἰς ἰλὺν*). *ἢ τὸ αἰολ.*

βαισσὸν = βάθος (*'Ησύχ.*) *ἴσ. βαισσὸς, ἀντὶ βασὸς, βάσὸς, βάθος. ὡς καὶ βυσσὸς* (*ὅθεν ἄβυσσος*) = *βυσὸς* = *βυθός* (*θ* = *σ*). *οὕτω καὶ βασύνω* = *βαθύνω.*

Вя́каю (*φλυαρῶ*) *βάσκω, βάζω* (*βάγω*). *πρβ. Γρ.* schwatzen, *κτλ.*

Вя́лю (*φρύγω, ξηραίνω εἰς τὸν ἥλιον, ἢ εἰς τὸν ἀέρα, ὡς τὸ, ἡλιάζω, αἰθριάζω*) *βαλιῶ,* = *ἡλιῶ* (*ἡλιόω, άω, άζω*) „ *βελάσεται, ἡλιωθήσεται* (*'Ησύχ. ἐκ τῦ βέλα* = *ἕλα, ἕλη, ἀλέα, ἀλεαίνω. οὕτω καὶ βαβέλιος* = *ἠέλιος.*) *καὶ τὸ Γρ.* welken = *μαραίνειν, ἐκ θέματος* welen (Adelung).

Вя́ну (*φθίνω, μαραίνω*) *Ϝάνω* (*ἄνω, ἄνεμος, ἄω* = *ἄϜω, αὔω, αὐαίνω*) *λτ.* vano, vaneo, *ἀρχ. Γρ.* wahne, *'Αγ.* wane, *Γλ.* faner, *Σβ.* än, *κτλ.*

Вя́ха (*κόνδυλος, ῥάπισμα. λέξις χυδαία*) *συγγ. πάκω καὶ πάζω, πάξ* (*πάκα, πάχα*)· *ὡς Σ.* (*πάτω, πατάσσω*) *πάταρος· καὶ,* batto, *μπάτσος, — τσα.*

Вя́щій, (Вя́щь = *μείζων*) *βάσσων* = *μάσσων, μείζων* (*ὡς βίω, μίω*)· *ἢ πάσσων. Τὸ δὲ Γρμ.* besser (*κρείττων*), *'Αγ.* better, *'Ισλ.* bettro, *Πρ.* bitter, *Σκρ.* beter, = *βέλτερος,* (Adelung.)

*Вуссъ, Вуссонъ, = *βύσσος, καὶ τὰ λοίπὰ πρόφανῶς ἑλληνικὰ παρελείφθησαν.*

Г.

Г. г. (Глаголъ, *Γλαγόλ*)=Γ, *γ. καὶ*=*κ*, *χ*, *ζ*, *καὶ* *F*,*λατ.*h.—Г҃=г҃, *ἢ* *γ́* (3). ͵Г=*γ* (3000).

*Гаванъ, *τὸ Γρ.* Hafen (*λιμὴν*) = *χαβὸς*, *καὶ χαυὸς*, *Λτ.* cavus (*κοῖλος. ἐκ τοῦ χαύω* (*χάω*) *χάδω*, *χάνδω*, = *χωρῶ. ὅθεν καὶ γάνδω*, *γάνδανον* = *κιβώτιον. ὡς καὶ* (*χαβός*) *γάβενον*, *καὶ γάβαθον* = *τρυβλίον· Ἡσύχ.*)

Гавъ (*ἐπὶ ὑλακῆς κυνῶν*) *Σ. γαῦ* =*Fαῦ*, *αὖ*, *αὖ* (*Ἀριςφν.*) Гавкаетъ, *Συν. γαυγίζει*=*βαΰζει*, *βαΰζει*, *βαύζει* (*ἐκ τοῦ Fαῦ*, *βαῦ*). *Πρβλ. Γρμ.* baffen, bäffen, bafzen, bauzen (*βαύζειν*, *βαΰζειν*, *βαύειν*) *ἀρχ.* gautzen, *γαύζειν*, *γαΰζειν*, *γαυγίζειν* (*μετὰ τοῦ διπλοῦ F. ὡς ᾠὸν*, *ἀFὸν*, *αὐὸν*, *αὐγόν.*)

Гавъ, (*κάματος*) *Fᾶπος*, *ἆπος* (*κάματος*, *ἆσθμα* =*κᾶπος*, *βλ. Ῥείμ. λ. ἆπος*) *ὅθεν*, oravie, *ἐνόχλησις* (*Δοβρ. σελ.* 101). *ἆπος*, *ἆπορ*, *λτ.* labor.

Гагара, Гагарка (*πτηνῶν ὀνόματα*) *ὀνοματοποιΐαι*, *ὡς*, *γαργαίρω*, *καρκαίρω*, *γαργαρεῶν*, *κτλ. βλ.* Гаркаю,

Гадаю (*συμπεραίνω*, *μαντεύω*) *γοδάω*, *γόδω* = *γόω* (*Ἡσύχ.*) *ὅθεν*, *γοδὸς*=*γόης* (*Ἡσύχ.*) *γοητεύω*, *γοητευτὴς*, *Σ. γητευτὴς*, Гадатель (*εἰκαςὴς*, *μάντις*) *κτλ. βλ.* Гаданіе.

Гаждаю (*ψέγω*, *λοιδορῶ*) *Fαζάω*, *ἀδάω*=*ἀτάω* (*Ἡσύχ.*) *ἢ συγγ.* Гажу.

Га́жу (ἀηδίζω, μολύνω, ῥυπαίνω. Σ. ἀσχημίζω) Ϝάζω, = ἄζω, ἄδω, ἀδέω „ δείπνῳ ἀδήσειε (Ὅμ.) Га́дится мнѣ̀ (ἀηδίζει με). καὶ ἄζω, ἀζαίνω, ἀζάω (ἄζη μολύνω). ὅθεν ἄδελος = ἄσβολος (ἄδω). Га́дкій, ἀδαλέος, ἀζαλέος (ῥυπαρὸς, ἀηδής).

Га́й (κῆπος, παράδεισος) γάα, γαῖα, γέα? (ὡς τὸ χώρα = ἀγρὸς, χωράφιον). ἢ τὸ Ἑβρ. ghan, γάνος = παράδεισος (Ἡσύχ.)

Гайта́нъ, Σ. γαϊτάνιον, γαετάνιον = γαετανὸν („ γαετανὸν ὕφασμα, ἐκ πόλεως Γαέτης. Γαλην. Μεθόδ. ἰατρ. ιγ.)

*Га́лія, galia (Δαλμάται) Γρ. Gölle, Αγ. gawl, galley, Γλ. galère, galiote, goëlette, galion, Ἰτ. galea, μ. λτ. gaulus = γαῦλος (γάω, χάω = χωρέω.)

Га́лка, κολοιὸς, Σ. καλεκοῦδα. βλ. Го́лка.

Гамъ (ὄχλου θόρυβος) ἴαμος· „ ἴαμοι, βοαί. (Ἡσύχ.)

Гана́ніе (πρόβλημα, αἴνιγμα) ἐκ τοῦ ἀχρήστου Гана́ю = cano, canto (incanto) κάνω, ἢ γάνω, γάω = γόω, γόης, γοητεία (ὡς καὶ Гада́ніе = Гананіе, ἐκ τοῦ Гада́ю, μαντεύω = εἰκάζω, ἐπὶ προβλημάτων). βλ. Колду́нъ, καὶ Ча́ры.

Га́ркаю (κράζω, βοῶ) κάργω, = κράγω, κράκω, κάρκω, καρκαίρω, γαρκαίρω.

Га́сну (σβέννυμαι). Гаса́ю (загаса́ю), καὶ Гашу̀ (σβεννύω) ὡς ἐκ τοῦ Га́су, Ϝάσσω = ἀάσσω, ἀάζω. (ἄω, ἄζω = πνέω, καὶ ἆ, aha, ὀνο-

* *

ματοποιΐα τῦ ἤχου τοῦ ἀέρος, ὃν ἐκπνέομεν· ὡς καὶ τὸ σβέω, ἐκ τοῦ ἤχου τῆς πνοῆς, τοῦ μετὰ τῆς σβέσεως συνημμένου.)

Гвоздь (*ἧλος*) *Πολ.* goździ, gwożd. *Fόσδος, γόσδος, γFόσδος = ὄζος, μετὰ διπλοῦ F. ὡς, οἶνον*, vinum, gwin. Wespe, gwespe, guêpe. *κτλ. ἢ (πιθανώτερον) οἷον γFόσδος, γFόσθος, ἀντὶ γόφος, ὅθεν τὸ γόμφος (μετὰ παρενθέσ. τῦ μ), συγγεν· γαμφὴ, γάμπω,—πτω, γάπω = κάπω, (καύω) κάπτω· [δ = θ. καὶ θ = φ. οὕτως ἐκ τῦ ὄδω, ὄζω, ὄσδω, τὸ ὄθω, ὄσθω, καὶ ὄφω, ὄσφω, ἀφ' ῦ, ὄσφρα, ὀσφραίνω.] τὸ Καρν.* gosd, gojsd = *δάσος.*

Гвѣздà, *Πολ.* gwiazdà, *Βμ.* hwjezdà = звѣздà (*βλ. Γ* = з *καὶ* h). *Δοβρόβ. σελ.* 194.

Гдѣ (*ποῦ*) *ἀρχ.* Кде (*ἐκ τοῦ* Къ [кій] *ἐρωτημ· καὶ* Де, Дѣ) = *κοῦ δὴ, ὡς τὸ* Кудѣ.

Гѐй, = hei, *Fαΐ, αἴ.*

Герóй, *καὶ* Ирóй, = herus, = *Fήρως.* (*Σημείωσαι, Γ* = h.)

Ги́бну, Ги́блю (*ὄλλυμαι, φθείρομαι· τὸ ν καὶ λ ἐπενθετικὰ· ὅθεν,* погибаю = *ἀπόλλυμαι*) *βλ. τὸ συγγ.* Гублю̀.

Гизъ (*ἐπιφώνημα τῶν πάλαι ποτὲ πρὸ τῶν ὀχημάτων τῶν μεγιστάνων προτρεχόντων ὑπηρετῶν, = ἀπόστητε! Σ. τόπον! Γλ.* place!) *ἐκ τοῦ γῆν! γῆς! (= δότε γῆν, χώραν, ἀποχωρεῖτε!)*

Главà, *'Ρωσσ.* Головà, *γαβαλὰ ('Ησύχ.) = κε-*

βαλὰ (κεφαλὴ, συγκπ· κεβλὴ. Νίκανδρ·) ὅθεν καὶ γάβαλὰ, συγκ. γαβλὰ, μεταθέσει γλαβὰ. Λετ. galwa, Ὀλ. gevel, Ἀγ. gable, Ἀρβ. gibel, Σκρ. cabala, Γρ. Giebel, Gipfel (κορυφὴ)· ἐκ τοῦ κάβη, κύβη, κυφὴ, κατὰ διαλ· κωβὰ (ὅθεν κωβιός) κέβα, κέφα, κέφος, ὅθεν κεφαλή, (ὡς νέφος, νεφέλη). Λτ. caput, Ἰτ. capo, Γρ. Kopf· κτλ. Обезглавляю (ἀποκεφαλίζω) οἷον, ἀποκεβλάω (ἀπ-εξ-κεβλάω). Τὸ θέμα, κάω, καύω, κύω, κύβω, κεύω (κέφω, κέφα) κεύθω, κτλ.

Главня́, Ῥῶσσ. Головня́ (δαυλὸς) συγγεν· καυλὸς [καβλὸς, μεταθ· κλαβὸς, $\kappa = \gamma$, γλαβὸς καὶ γαλαβὸς (βλ. Глава̀) ὡς, δαυλὸς καὶ δαυελὸς, δαβελὸς·] καύω=δαύω (αὔω)· ὡς ἐκ τοῦ δαύω, δαυελὸς, δαυλὸς, καὶ δάω, δαελὸς, δαλὸς, δανὸς, οὕτως ἐκ τοῦ καύω, καυελὸς, καυλὸς καὶ καυνὸς (=καυςὸς κυρίως, ὡς καὶ κάω, κᾶλον=ξύλον καυςὸν· καὶ κάλαμος, κτλ. ὅθεν τὸ καυλὸς παρ' Ἕλλησιν ἔλαβε τὴν εἰδικωτέραν γνωςὴν σημασίαν, λτ. caulis, ἀφ' οὗ καὶ τὸ Γρμ. Kohl.) Ἐκ τοῦ καυλὸς, καύλινος καὶ καυλίνη, ὅθεν οἷον καβλίνα, κλαβίνα, γλαβίνα, γλαβνὰ, Главня́, Головня́, καὶ Ἰλλυρ. Гламня́ (β=μ). ἢ τὸ н ἐπένθετον, ἀντὶ Главя́, οἷον γλάβα, κλάβα, κάβλα (καύλα) ἀντὶ καύλαξ, λτ. caulex=καυλὸς. Τὸ λτ. titio, ὁ δαλὸς, ἐκ τοῦ θίω (τίω) θύω, θύπω, τύφω, ὅθεν τινθὸς, τιντὸς (θερμὸς).

Глаго́лю (*λέγω*) *ἐκ τοῦ* (Глаг.) Глаго́лъ (*ῥῆμα*) *γλάγω*, = *κλάγω*, *γλάζω*, *κλάζω*, *κλαγγή*, *κλαγή* (*οἷον κλάγος*, *γλάγος*, *γλαγόω*, *γλαγόλω*. = *γλαγάνω*, *κλαγγάνω*).

Гладъ, *'Ρωσσ.* Го́лодъ (*λιμὸς*) *Fλοιτὸς*, *λοιτὸς*, *καὶ λοιθὸς* (*'Ησύχ.*) [*ἐκ τοῦ λέω* (*λάω*, *λόω*, *λύω*) *ὀλέω*, *ὄλω*, (*ὅθεν Λτ.* oleo, aboleo·) *ὄλεθρος· ὡς λύω*, *λύμη*, *λοιμὸς*, *λυγὸς· καὶ λίω*, *λίπω*, *λιμὸς*.]

Глажду̀, Гла́жу (*λειόω*). Гла́дкій, Гла́докъ (*λεῖος*) *Γρ.* glatt, *Σβ.* glad, *Βνδ.* latki, *Γλ.* lisse, lisser, *γλαύω*, *γλάφω*, *Λ.* glabo, *γλάσσω* = *γλίσσω*, *γλισσὸς*, *λισσὸς* (*λιττὸς*, glatt) *λισσόω*. [*λάω*, *γλάω*, *γλαύω*, *γλαύσσω* = *λάμπω*. *συγγ.* *λέω*, *λέπω*, *λεπτὸς*, *λεῖος*, *λισσὸς*, *λὶς*, *κτλ.* *ἐπὶ τῆς ἐννοίας τοῦ ὁμαλοῦ καὶ τῆς ἐξ αὐτῆς στιλπνότητος*, *ὡς καὶ γλαίνω* (*Γρ.* glänzen, *'Αγ.* glossu) *ὅθεν γλήνη*, *γλῆνος*, *γλαϊνὸς* (*'Ησύχ.*) =*γλαυσὸς*. *συγγ.* Гляжу̀ (*γλάσσω*) = *γλαύσω*, *λεύσω· κτλ.* *βλ.* *'Ρείμ.* *λ.* *λάω*]. *πρβ.* *'Εβρ.* chalal, *λεῖος· κτλ.* *βλ.* глазъ *καὶ* лоскъ.

Глазъ, *'Ρωσσικῶς* (*ὀφθαλμὸς*) *συγγ.* *γλαύσσω*, *λεύσσω*, *γλαυσσὸς* (*λαμπρὸς*, *'Ησύχ.*) *ὅθεν καὶ γλαὺξ* — Глаза́ю (*περιστρέφω τοὺς ὀφθαλμοὺς*, *περιβλέπω ἐννεὸς*). Глаза́стый, Глаза́стъ, (*μεγαλόφθαλμος*, *ὀξυδερκὴς*) *μεγεθυντικὸν*, *κατὰ τὸν τύπον τῶν εἰς αξ*, *ἢ τῶν εἰς ατας καὶ ωτος κτητικῶν* (*βλ.* *μερ.* *Α.* *Τμήμ.* *β.* *κεφ.* *γ.* 14.) *συγγ.* Глажду̀ *καὶ* Гледу̀.

Гласъ, *Ῥωσ.* Голо́съ (*φωνή*). Глашáю (*φωνῶ*). Глашу̀ (*λαλῶ, βοῶ, κηρύττω*) *γλάζω, κλάζω, γλάξ, κλάξ=κλαγγή. συγγ.* Глаго́лю. *βλ.* Язы́къ.

Гледу̀ (*ὅθεν* Огледáло, *Ἰλλυρικ· τὸ κάτοπτρον, ὡς τὸ* зеркáло *ἐκ τοῦ* зрю̀) *συγγ.* Гля́жу̀ *καὶ* Глажду̀, *γλαύσσω καὶ γλεύσσω, γλεύω* (*γλέβω, γλέπω, = βλέπω*) *βλ,* Глазъ.

Глезна̀ (*σφυρὸν ποδὸς*) *Σ, κλέτσι, ἐκ τοῦ κλέτας* (*=τραχεῖα ἐξοχή, καὶ πᾶν τὸ κατωφερές, ὡς τὸ κλίτος, κλιτὺς*) *Σρβ.* Глежань, *Κρτ.* Глежень, *Βμ.* hlezen.

Глибъ *βλ.* Глѣбну̀.

Гли́на (*γλοιώδης γῆ, ἄργιλλος*) *Σ. γλίνα = γλοιὰ, γλία, γλοιὸς, Γλ.* glaise, glu, *κτλ. τὸ Γρ.* Lehm, *Λτ.* limus *= λῦμα. βλ.* Глѣбну̀.

Глипáю, *γλέπω,* (*αἰολικῶς, καὶ Σ.*) *= βλέπω* (*ὡς γλέφαρον, βλέφαρον*). *Γρ.* glupen (*ἰλλώπτειν*).

Глиста̀ (*ἕλμινς*) *Ϝλιστὸς, συγγ. λίσθος* (*ὅθεν ὄλισθος*). *καὶ γλίσχρος, λίσχρος, λίσπος* (*διὰ τὸ λεῖον καὶ ὀλισθηρὸν τοῦ σκώληκος. Λτ.* lumbricus) *καὶ Οὐγκρ.* gelesta.

Гложу̀ (*βρύκω, βρώκω, ῥώγω, Γλ.* roge, *συνώνυμον τοῦ κνάω, χνάω, χναύω, Κσξ.* knave, gnave, *Γρ.* nage.) *γλώζω = γρώζω* (*ῥόζω, ῥώγω, ῥώκω.*)

Глотáю (*λαφύσσω, λάπτω*) *Λτ.* glutto, *= γλύσσω, γλύζω, γλύττω* (*Βόσσ. ἐτυμολ. Λτ. γλώσσ.*). *συγγ. λάω, λαύω, λάβω, λάπω, λάπτω, λάφω, καὶ λίω, λίχω, λείχω, λίχνος. κτλ. Γλ.* gloutir,

englоutir, glouton = глотъ. *κτλ. καὶ τὸ λίσσω, αἰολ. λίττω, —τομαι συγγ. γλίχω, λείχω, κτλ.*

Глóхну (*κωφεύω*). Глушỳ (*κωφάω, κωφόω*). Глухъ, Глухíй, Глухóй (*κωφός*). *ἐ παρὰ τὸ* Глукъ, *Βμ.* hluk (*ἦχος, θόρυβος, κτλ. βλ. Δοβρόβ.* 199.) *ὀνοματοπεποιημένον, ὡς τό, κλώζω, κλύζω, κλωγμὸς, κλὼξ, κλάζω, κλάγω, κλαγγὴ, κλαγγὸς, κτλ.* [*κατὰ τὸ Γρμ.* taub, *κωφὸς, ἐκ τοῦ* toben= *δοπὲν (δουπεῖν) τυπεῖν. δοκεῖ δὲ ἡ σημασία τῆς κωφώσεως προελθεῖν, οὐχ οὕτως ἐκ τῆς βοῆς, ἣ χρώμεθα λαλοῦντες πρὸς βαρυκόους, ὅσον ἐκ τῶν ὑπὸ πατάγου τινὸς ἐκκεκωφωμένων, ὡς τὸ, ἐμβρόντητος, καὶ ἐμβροντεῖσθαι.*] *ἀλλὰ τὸ* Глухъ, — хій=*Σερβ.* Глувъ (*χ=φ=β*) *Σ. κλέβιος=γλέφιος, γλυφὸς (—χὸς) γλυπτὸς (κοῖλος, κενὸς, κοῦφος=κωφὸς· βλ.* Кóша.) *καὶ* Глóхну (Глýху) =*γλέφω (—χω) γλύφω (κουφόω=κωφόω) γλυφαίνω· Σ. κλεβαίνω — βιάζω. Τὸ θέμ. λύω, γλύω, γλύϝω (ϝ=φ=χ. γλύφω, χω) συγγ. λέϝω, λέπω, λοπὸς, βὸς. βλ.* Глупíй.

Глубóкій, Глубóкъ (*βαθὺς*). Глубь (*βάθος*). Глублѧ́ю, Углублѧ́ю (*βαθύνω*) *ὡς ἐκ τοῦ* Глубỳ, *γλούπω, γλύπω, γλύφω, γλάφω, Λ.* glubo, glabo, *γλάφυ, γλάφος, γλαφυρός, κτλ. Ἰλλυρ,* Дубок =глубокъ. (*γ=δ. βλ. Ἀλφάβητ. καὶ* Глóхну).

Глýзгъ, *καὶ Ῥσ.* Лузгà (*κανθὸς ὀφθαλμοῦ*) *συγγ. (λυγὸς) λοξὸς (λοσκὸς, μεταθ'. ὡς, σκίφος, ξίφος· καὶ ο = υ, λυσκὸς, λυσγὸς,*

Ϝλυσγὸς, ῶς, ὅμοιος, ὕμοιος, κτλ.) παῤῥλ. καὶ λογὰς (Ἡσύχ.) ἢ λογχὰς (Ἐτυμ.) = κανθὸς ὀφθαλμοῦ· βλ. καὶ τὸ συγγεν. лузъ.

Глумъ (χλεύη). Глумлю (χλευάζω, ἀδολεσχῶ). Ϝλῦμα, Ϝλύμη, Ϝλύμω, Ϝλυμαίνω, (λύω, λύμα, λύπη, καὶ λυάζω, λυϜάζω, λυβάζω = λοιδορῶ, φλυαρῶ, στασιάζω (Ἡσύχ.).

Глу́пый, Глу́пъ (μωρὸς). Глупѣю (μωραίνω, ἀφραίνω) Ϝλοβδὸς, λωβδὸς, καὶ λομβδὸς, Κρτ. glumbak, Ϝλωβέω, άω, άομαι. βλ. Гло́хну.

Глѣбну̀ (κολλῶμαι, ἐμπήγνυμαι εἰς ἰλὺν· ὡς ἐκ τῷ Глѣбу̀ = Ϝλέπω) Ϝλείπω, λείφω, [ὅθεν ἀλείφω, ὡς καὶ λίνω, ἀλείνω, alino: ἐκ τοῦ λίω (κολλῶ) ὅθεν καὶ γλία, καὶ (λίπω) λιπαρὸς, γλίσχρος, ἐπὶ χυμῶν κολλητικῶν καὶ ἰξωδῶν· κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. λάω]. Παράβ. Σρβ. Глибъ (ἰλὺς) Ϝλίπος, ἢ γλοιϜὸς, γλοιὸς. (βλ. Δοβρ. σελ· 197.) Ῥσ. Глевъ, γλοιὸς (ἰχθύος). καὶ γλοία, γλία, γλίϜα, Глива, Ἰλλυρ. = ἀμανίτης, μύκης = λτ. mucus, μύξα.

*Глѣба, τὸ λατ. gleba (βῶλος) βλ. хлѣбъ. — Τὸ δὲ λατ. globus=glomus, γόλαβος, γόλαμος = Ϝολαμὸς = οὐλαμὸς (εἴλημα, ἕλω, ὅλος).

Глѣнь (χυμὸς, χυλὸς), Σ. γλίνα (γλινὸς, λίπος, διὰ τὸ παχὺ τοῦ χυλοῦ.) συγγ. Глѣбну̀.

Гляжу̀ (βλέπω, θεῶμαι) ἀπαῤῥμφ. Глядети, Ἰλλ. Гледати, Βμ. Гледѣти, (γλαύζω, γλαύδω· ὡς, φράζω, φράδω· κλύζω, κλύδων.) = γλαύσσω, γλεύσσω, λεύσσω· (σσ=ζ=δ).

[*ἐκ τοῦ λεύω (λέβω, βλέβω, βλέπω, γλέπω) οὕτω καὶ τὸ Γρ.* blicken =*Ϝλύκειν, (λύκειν, ὅθεν λύκη, λευκὸς) = λεύσσειν*].

Глянецъ, *γλᾶνος, γλῆνος (ἰχθὺς) Σ. γληνὸς, καὶ χυδαίως, γουλανὸς, Γρ.* Glantz, *'Ολλ.* glans, *Δαν.* glands.

Гнат, gnat, *'Ιλλυρ. καὶ Κροατ. καὶ Πολ. καὶ Βμ.* hnat, *καὶ* Гнятъ *Σρβ. (σκέλος) γόνατον (γνάτον) γόνυ (γνῦ, Γρ.* Knie, *γνάω, γνύω, = νύω) ὡς καὶ κνήμη, ἐκ τοῦ κνάω, κνάπω, κνάπτω, καὶ κάμπω (καμπὴ, 'Ιταλ.* gamba, *Γλ.* jambe, *ποῦς). συγγ.* Гну.

Гнетў *καὶ* Гнѣтў (*θλίβω· καὶ κατὰ διαλέκτ·= δεύω, δέφω μάττω.*) *κνέθω ἀντὶ (κνήθω) κνάθω = κνάφω (κνάω, γνάω, γναύω, γνάφω, γνάπω, γνάπτω, κνάπτω) Γρ.* kneten.

Гнида, *κόνιδα, κόνις, Βμ.* hnida, *Δαν.* gnid, *Γρ.* Nisse, *κτλ.*

Гнію (*σήπομαι*) *Ϝνίω, [νίω, τὸ πρωτότυπον τῦ νίβω, νίφω· κτλ. ὅθεν ἐκ τῆς ὑγρότητος καὶ ἡ τῆς σήψεως σημασία· ὡς τὸ μυδάω, μαδάω, λτ.* madeo]. Гнюсъ = *σηπία (σήπω). βλ. καὶ* нюхаю.

Гнў (*λυγίζω, κάμπτω*) *γνύω (= νύω, νεύω = κάμπτω) ὅθεν γόνυ, κτλ. τὰ δὲ* выгибáю, загибáю (Гибáю) = *κύβω, κάβω, κάμβω (κάμπτω) συγγενῆ τῦ* гибáю (гиблю) погибáю, *κτλ. βλ.* Гибню *καὶ* Гублю. [*Πρβλ. τὸ γνάπτω, κνάπτω, κνάπω, ἐκ τῦ κνάω*

(*κνάϜω, κναύω*) *γνάω* (=*γνύω*) *ἀνάλογον πρὸς τὸ κάμπτω, κάμπω, κάμβω ἐκ τῦ καύω, κάϜω, κάω,* = *κύω, γύω.*]

Гну́съ (*ἀηδία, βδελυγμία*). Гну́сенъ (*βδελυρὸς*) Гнуша́юсь (*βδελύττομαι*) *οἷον Ϝνύσος, Ϝνυσαρὸς, Ϝνυσσάω*=*μύσος, μυσαρὸς, μυσσάω,—σάττομαι.* [*ἐκ τῦ μύσσω, μύζω* = *φυσῶ διὰ τῆς ῥινὸς, ἐπὶ πραγμάτων βδελυρῶν· τὸ ν*= *μ· ὡς, πλόκαμος, πλόκανος· ποταμὸς, ποτάνη· πλάταμος* (*πλαταμὼν*) *πλάτανος· κτλ. καὶ* „ *μύρω* = *νύρω* (*νύσσω*) *καθὰ καὶ, μύω* = *νύω, νεύω. Ἡσύχ.*] *βλ. καὶ* Нюхаю.

Гнушу̀ (*λαλῶ διὰ τῆς ῥινὸς, Σ. μυττακίζω*) *Ϝνύσσω,* = *μύσσω, μύζω, βλ.* Гну̀съ.

Гнѣ́въ (*ὀργὴ*). Гнѣ́влю, Гнѣ́ваю (*ὀργίζω*) *ὡς ἐκ τῦ* Гнѣ́ву, *κναίϜω, κναίω* (*ξύω, ἐρεθίζω.*)

Гнѣ́дый, Гнѣ́дъ (*αἴθων, καςανοειδὴς, ἐπὶ ἵππυ*) *γναιδὸς, γναδὸς, μεταθέσει ἐκ τῦ γάνδω, βλ. τὸ ἐφεξῆς.*

Гнѣту̀, Гнѣти́ти, (*ἅπτω, ἀνάπτω*) *οἷον γναίδω, γνάδω*=*γάνδω·* „ *γανδᾷν, λάμπειν* (*Ἡσύχ.*) = *κάνδω, ὅθεν, κανδάων,* candela, *κτλ. Ἐκ τῦ κάω, κάνω, καίω, καίνω; ὅθεν τὰ, καινὸς, καῦνος, κάνος, λτ.* canus, candor: *ἐκ δὲ τῦ κάνω* (*κ* = *γ*) *γάνω, τὸ γᾶνδω, ὡς, τένω, τένδω, λατ.* tendo. *βλ.* Кажду̀.

Гнѣздо̀ *Βμ.* hnizda, *Πλ.* gniazdo, *Γρ.* Nest, *Ὀλ.* neste, *Λτ.* nidus, *Ἰτ.* nido, *Γλ.* nid, niche, *νοσσιὰ, νοττιὰ* (*ἐκ τῦ νεοσσὸς, Λα-*

κωνικῶς, νῆσσος (Ἡσύχ.) ὅθεν, Fνῆσσος, Fνῆϛος (ὡς Νέσσος, Νέϛος) (οἷον Fνέσδος). Гнѣзжуся, — здиться, Fνοσσεύω, νεοττεύω.

Гобзую, Гобзю (εὐθηνῶ). Гобзъ (εὐθηνῶν) Γόβς = Fόπς, ὄψ, ὀπὸς, λτ. ops, opes, = ὀφὴ, ὄφελος, καὶ ὄπη, ὄπις (ὅθεν, Οὖπις, ἡ Ἄρτεμις·) καὶ ὄμπη, ὄμπνη (εὐθηνία, ὅθεν Ὀμπνία, ἡ Δημήτηρ, κτλ.) ἐκ τῦ Гобз, Гобзю, Fόψω, οἷον ἐκ τῦ ὄπω, ὄφω, παρὰ τὸ ὀφή, ὡς παρὰ τὸ ὄφελος, ὀφέλω, Λτ. opulo, opulesco, κτλ. βλ. καὶ облый.

Говорю (λέγω, λαλῶ). Говоръ (ἦχος μακρόθεν λαλέντων· παρὰ Σέρβ. λόγος) FόFαρος, FoFαρέω,ῶ=ὀαρίζω· ἢ γαFρύω, γαρύω, γῆρυς. Λτ. garrio, Ἰσλ. karrar, καὶ Σκρ. gabri, Πρ. geriam. κτλ.

Говѣю (αἰδῦμαι, σέβομαι, ὅθεν νηϛεύω πρὸς κοινωνίαν τῶν μυστηρίων, ἁγιϛεύω) γαυέω, γαύω, γαίω, γάω, ὅθεν ἀγαίω, ἀγαύω, ἄγαμαι (Ῥείμερ. λ. γαίω) ἄγη, Говѣніе, οἷον ἀγανία, (σέβας, καὶ ἡ νηϛεία, ὡς ἁγιϛεία).

Говядо (ἀγέλη, καὶ μάλιϛα βοῶν, ὡς τὸ, βόες (Γενέσ. λδ, 28) Fώβατος, = ὠβάτης (κυρίως ἀγελαῖος, καὶ ἔπειτα φυλέτης, ἐκ τῦ ὠβὰ, ὠβὴ, = ἀγέλη, ὅθεν φυλή. τὸ θέμα ὄα, ὦα ὤFα, ὠβὰ, ὠβὴ, (λέξις Λακωνική·) καὶ F= γ, ὠγή· καὶ οὖα, Fούα, βόα· „ βόα, ἀγέλη (Ἡσύχ). Πρβ. Γοτθ. aveds (ποίμνη) ἀρχ. Τευτωνικ. ewit, ewiti, Αγσξ. ëoved, ëowod.

(Grimms. *Γραμμτ. Γερμ.*) Говя́дина, *βόειον* (*οἷον ὠβάτινον*) *ἐλλειπτ. κρέας* (*ὡς βόεια*, *λτ.* bubula, *ἐλλειπ. κρέα*). *Οὕτω καὶ ἡ Σ. ἀγελαδήσιον* (*ἐλλ. κρέας*) *καὶ*, *ἀγελάδα* (*ἡ βοῦς*) *ὡς ἀγελαία* (*ἀγέλη*).

Годъ (*καιρὸς· 2*, *ἔτος*) *Γότος = γέτος. Λακωνὲς* [*Fέτος*, *ἔτος* (*Ἡσύχ.*) *ο = ε*, *ὡς*, *ἔργω*, *ὄργω·* езеро, озеро]. Гожу̀ (*χρονίζω*, *βραδύνω*) *καὶ* Году́ю, *Fετίζω = διετίζω* (*διόλε τοῦ ἔτους διάγω*). Годовы́й, Годи́чный, Годи́щный, *γετήσιος*, *γέτειος*, *ἔτειος*, *ἐπέτειος*.

Го́дѣ есть (*ἀρέσκει*) *γαδὺ ἐστὶ = γάδει*, *γάδω*, *γαδέω* (Гожда́ю) угожда́ю, (*δ = ζ*)· *καὶ* Го́жій, Гожъ, уго́дный, *γαδὺς* (*ἀρεστός*)· *ἐκ τοῦ ἅδω*, *γάδω*, *γαδέω·* *λτ.* gaudeo *= γαθέω*, *γάθω*, *γήθω·* „ *γάδονται=ἥδονται· γαδεδεῖν = γάδεσθαι*, *ἥδεσθαι* (*Ἡσύχ.*).

Го́й, *Fωὴ*, *ὠὴ*, *ὦ. ἤ*, *ὄϊ*, *οἴ*.

Го́лень (*σκέλος*) *κωλὴν*.

Го́лка (*θόρυβος*) *κολωὸς· συγγ.* Га́лка (*κολοιὸς*) *ἐκ τοῦ κάλω = κλάγω*, *κλαγὴ* (*μεταθ. καλγὴ*, Галка) *ὡς ἐκ τοῦ κράγω*, *κρὰξ*, *κρὲξ*.

Голбе́цъ (*δωμάτιον*, *στέγασμα*) *κόλυβος* (*Ἡσύχ.*) *= καλύβη* (*καλύβω*, *ὅθεν καὶ κάλπη*, *κάλπος·* *οὕτω συνεκόπη καὶ τὸ* Го́лбецъ.

Голова̀, *βλ.* Глава̀. Голова́стый, Голова́стъ (*ὡς τὰ εἰς αξ*, *κτλ*) *= μεγαλοκέφαλος. βλ.* Глазъ.

Головня̀ *βλ.* Главня̀.

Головáчь, *κωβιὸς* [*ἐκ τȣ̃* Головà, *ὡς καὶ τὸ κωβιὸς ἐκ τοῦ κωβὴ* (= *κυβὴ*, *κύφη*, *κεφαλὴ*) = *κεφαλᾶς* (*ὡς τὸ*, *κέφαλος*) *οἷον κεβαλᾶς*, *γεβαλᾶς*, *γοβαλᾶς*, Головачъ.] *βλ. καὶ* колбà.

Гóлодъ, *βλ.* Гладъ.

Гóлосъ, *βλ.* Гласъ.

Гóлубь (*περιςερὰ*) *λτ.* columba, *κολυμβὰς* (*κολȣμβ-άς*).

Гóлый, Гóлъ (*ἄτριχος*, *μαδαρὸς*, *ψιλὸς*—*γυμνὸς*, *καθαρὸς*). Гóлю (*τίλλω*) *γόλω* = *γέλω*, *γέλλω* = *Fέλλω*, *ἕλλω*, vello, vellico: ,, *γέλλειν τίλλειν· γολμὸς*, *καὶ γυλλὸς*, *τιλμὸς* (*'Ησύχ. ἐκ τȣ̃ ὅλω*, *ὁλλὸς*, *αἰολ. ὑλλὸς*, *γυλλὸς*, *γολὸς·*) *καὶ 'Αλβαν·* chole (*πένης*, *γυμνὸς*). *'Εκ τȣ̃ γέλλω*, *γελλὸς*, *γολλὸς*, *γολλοὸς*, *γολλοFὸς*, *τὸ κοινὸν τῆς συνηθ. ἐν Θεσσαλίᾳ*, *γόλλαβος*, *γυμνὸς* (*ὡς ἐκ τȣ̃ κολὸς*, *κολοὸς*, *κολοβὸς.*) *Τὸ δὲ 'Εβρ.* kahl, kalal = *λεῖος*, *Πρ.* khal, *Γρ.* kahl, *λτ:* calvus, *συγγενῆ κέλυφος*, *κελύφω* (= *γλύφω· βλ. 'Ρείμ.*)

Гомúла *βλ.* могила.

Гонзáю, Гонзнỳ, *ἀρχ.* Гонезну (*διαφεύγω*, *σῴζομαι*) *Γρ.* genesen. *Fανύσσω*, *ἀνύττω*, *ἀνύω*, *ἄνω*, *ὄνω*, *ὀνέω*, *ὄνησις*, *ἄνυσις· καὶ αἴνω*, *Fαίνω·* ,, *γαίνεται*, *ἀνύει* (*'Ησύχ.*)

Гонѝ, Гоня́ю (*διώκω*) *κόνω* (*κέκονα*, *κένω*, *Σ. κȣνῶ*, *κινῶ*). Гонúтель (*διώκτης*) *κινήτωρ*.

ῦ, γόνω = δόνω (ὡς δῦ, γῦ·) δονέω. βλ. жену́.

Гора́, *Fόρος, ὄρος [ὡς, γόρτυξ, ὄρτυξ, μετὰ τοῦ F ('Ησύχ.) ἴσως διάλεκτός τις εἶπε καὶ ὄρας (ὡς δέρος, δέρας· κέρος, κέρας· κνέφος, κνέφας·) ὅθεν τὸ* Гора̀ = *Fόρα-ς. ἢ καὶ, Fόρα, ἡ, (ὡς δορὰ καὶ δέρος, βλ. καὶ* вода̀) *τὸ δὲ ὄρος ἐκ τῦ ὄρω, ἄρω, αἴρω = ὑψῶ· ὅθεν,* Горѣ, *ἄνω, ὑψῦ· καὶ* Го́рьній, *ὑψηλὸς (οἷον ὄρειος) = ἕωρος, μετέωρος· ὅθεν καὶ* Го́рница, *ὑπερῷον.] Πρβ. 'Εβρ.* har, hara (*ὄρος) Σανσκ·* hiri, *καὶ Παρὰ Τȣγγιςάνοις* ura, *ἢ,* uro (*ὄρος. βλ.* Asia polyglotta). Го́рный, *ὀρεινὸς.* Гори́стый, Гори́стъ (*πλήρης ὀρέων, βȣνώδης) ὡς, ὀρείτης.* Горокóпъ *Fοροκόπος = ὀροτύπος (ὁ μεταλλευτὴς. Γρμ.* Bergbau.)

Горбъ (*ὕββος, λτ.* gibbus, *κύρτωμα) Πλ.* garb, *Βμ.* hrb, *'Ιλλυρ. καὶ Κρτ.* грба, *γόρFος, γόρος, αἰολ·=γύρος, συγγ. κορδὸς, χορὸς = γυρὸς, γυρFὸς, λτ.* curvus, Горбу́нъ (*ὑβὸς).* Го́рблюся, *γυρFȣ̃μαι (ὡς ἐκ τῦ* Го́рбу) *γύρFω, γυρῶ, λτ.* curvo (*κυρτόω) κτλ.*

Го́рдый, Го́рдъ (*γαῦρος, ὑπερήφανος) Fόρθιος, (θ = δ.) Fορθὸς (ὀρθὸς τὸ ἀνάςημα, καὶ ὑψαύχην, ὡς ἐκ τῆς ἀνατάσεως τῦ σώματος τῶν ὑπερηφάνων) λτ.* gurdus. Гордѣ́ю (*γαυριῶ) Fορθιάω, ὀρθιάζω.[τὸ τῆς Σ. κορδωτὸς, ,, κορ-*

δωμένος καὶ ὑπερήφανος" ἐκ τῦ χορδόω, χορδὴ, ὡς ἐκ τῆς τάσεως τῶν ἐν τοῖς ὀργάνοις χορδῶν, ἃ καὶ χορδίζειν (κορδίζειν) λέγομεν.]

*Горизóнтъ, *ἐκ τῦ λτ.* horizon, zontis, *ὁ ὁρίζων, —ζοντος. (Σημείωσ. Γ=*h.)

Гóркій, Гóрькій, Гóрекъ (*πικρὸς*) *Ϝόρκις, μεταθέσει ἐκ τῦ ὄκρις (ἄκρις, λτ.* acer, acerbus. *Γρμ.* herbe, *βλ.* Adelung.)

Гóре (*ἐαὶ, κακὸν*). Горше (*χεῖρον*) *χέρος, χέρης, χεῖρος, χείρων. (χ=γ, ὡς, χάω, γάω. χάρω, γάρω, γράω. κτλ. ὅτω καὶ τὸ* Груша, *Κρν.* хрушка.)

Гóрло (*φάρυγξ*) *Βμ.* hrdlo, *Πλ.* gardlo, *Γρ.* Gurgel, *Αγ.* gargle. *Γλ.* gorge, gargouille. *μ. λτ.* gurgulio, *Σ. γέργυλας=γαργαρεὼν (ὀνοματοποιΐα, ἐκ τῦ γαργαίρω, καρκαίρω, κορκορύζω. Σ. γυργυρίζω, τῦτο δὲ = τρύζω, (ἐπὶ περιςερῶν, καὶ τρυγόνων) ὅθεν,* Гóрлица (*τρυγὼν, ὡς καὶ τοῦτο ἐκ τῦ ὀνοματοπεποιημένυ τρύζω*).

Горнъ (*φῦρνος, λτ.* fornax, *χῶνος, χωνευτήριον μετάλλων*) *ἴσ. συγγενὲς* Горю—*ἤ*, *λτ.* urna, *Σ. γῦρνα· ὅθεν καὶ* Горнéцъ (*χύτρα*) *λτ.* hirnea: *ἐκ τῦ ἀρνύω, ἄρνω, ἄρνυμαι = ἀρύω, ὅθεν ἀρνευτήρ.*

Гóродъ, *βλ.* Градъ.

Горожу̀ (*φλυαρῶ*) *γαρύζω=γαρύσσω, γαρύω*, *λτ.* garrio (*Σ. γαρύζειν=ὀγκᾶσθαι.*) *βλ. καὶ* Градъ.

Горохъ, *Ϝάραχος*, *ἄρακος*. *Σ*. *ἀρακᾶς* (pisum sativum. *Τὸ Γϱ*. Erbse, *'Ολλ*. ervest = *ὄροβος*, *λτ*. ervum, *Γλ*. ers.)

Горсть *βλ*. Грсть.

Горшéкъ (*χύτρα*) *συγγ*. Горнéцъ (*βλ*. Горнъ). *παράβαλε καὶ Ϝύρχη*, *Ϝύρχος* (*υ=ο*, *καὶ χ=* ш). *ἤ*, *ὑρίσκος*, *ὑῤῥίσκος*. [*ἐκ τοῦ ὑῤῥὸς*, *ὗρος*, *ὑῤῥίς*. *τὸ δὲ ὕρχη = ὄρκα*, *ὄρκος*, *λτ*. orca = *κεράμιον*. *καὶ* arca, urceus, *κτλ*.]

Горю̀ (*καίω*) *συγγ*. *λτ*. Ϝuro, uro (*αὔω*, *αὔρω*= *καίω*, *λάμπω*, *ὅθεν αὖρον*, *λτ*. aurum, *ὁ χρυσὸς* „ *αἰθόμενον πῦρ ἅτε διαπρέπων νυκτὶ* (*Πίνδαρ*.) *καὶ αὔρω* (*οὔρω*, *ἄρω*, *Ϝώρω*, Горю̀. *ὡς*, *αὖς*, *οὖς*, *ὦς*· *αὖρα*, *εὖρος*, *ὦρος*, *ὥρα*· *καὶ τὰ λτ*. aula, olla: oratus, auratus. *κτλ*.) *'Ισλ*. uri (*λάμπω*), *'Αρμ*. hur, *πῦρ*· *κτλ*. *οὐ γὰρ τὸ* Горю̀ *καὶ* Грѣ́ю = Варю̀ *καὶ* Врѣ́ю, *ὅτι β=γ* (*ὡς*, *γλήχων βλήχων*·) *ὡς ἂν εἴποις*, *γόρω* (*ε=ο*) *γέρω*, *γρέω*=*αἰολικ* (*βρέω*) *φρέω*, *φέῤῥω = θέρω*, *θέῤῥω*, *θάρω*, *φάρω*, *κτλ*. *καί τοι καὶ χ* (*= γ*) *= φ*, *=β*· *ὡς*, *βρέμω*, *φρέμω*, fremo, *χρέμω*. — *χύω*, *χύδω*, fudo (*φύδω*) fundo, *χείω*, *Γρμ*. giessen (*χείσειν*)· *χολὴ*, *χόλος*, fel, bilis, *Γρμ*. Galle, *κτλ*. *'Αλλὰ τὸ* Горю̀ *ἕτερον τοῦ* Варю̀.

Госпóдь, *δεσπότα* (*Αἰολικ*· *ὡς*, *ἱππότα*, *νεφεληγερέτα*) = *δεσπότης*. [*ε=ο*· *δοσπότα*, *ὡς* (*γότος*) Годъ, = *γέτος*, *ἔτος*· *ὄλω = ἔλω*, *Λάκων*. *κτλ*. *'Εκ τοῦ δεσπότας* (*καὶ γ=δ*, *οἷον*

γοσπότας, *ὡς*, *ἔργω*, *ἔρδω· γνόφος*, *δνόφος*) *δεσπόταρ*, *τὸ* Господáрь, *Γρμ. καὶ Γλ.* hospodar, *ὅπερ ἀπιθάνως ἐκδέχονταί τινες ὡς σύνθετον ἐκ τȢ ΒεςογοτθικȢ* hus-fada (*οἰκοκύριος*, *Γρ.* Haushalter). *Τὸ δὲ δεσπότης ἐκ τȢ δεσπόζω*, *δεσπόω*, = *δεσμόω* (*μ* = *π*, *ὡς μετὰ*, *πεδὰ· βλ. 'Ρείμερον.*] Госпóдство, Госпóдствіе, *δεσποτεία*. Госпóдскій, Госпóдній, *δεσποτικὸς*, *δεσπόσυνος*, *κτλ.*

Гость, *βλ.* Странá.

Готóвый, Готóвъ, *ἕτοιμος*, *Σ. ὕτοιμος*, *ἐκ τȢ ἐτὸς*, *ἔτυμος*, *ἔτομος*, *ε*=*ο*, *ὕτομος· μ*=*β· ὕτοβος*, *Ϝότοβος·* (*ὡς*, *βέλιμος*, *μόλιβος*, *κτλ.*) Готóвлю, (*ἑτοιμόω*, *μάω*, *μάζω*) *Ϝετόβω*,= *ἑτόμω*, *ἑτομόω*, *ὅθεν ὁ ἀρχαῖος παρακείμεν· ἑτετόμακα*.

Грáбли, Грáбель (*ἀγρίφη*, *θρίναξ*) *ἐκ τȢ* Грáблю, грáбити (грáбу) = *Ϝράπω*, *βράπω*, (*Ϝ* = *β*, *καὶ γ*) *βράπτω*, = *ἅρπω*, *μεταθ. ῥάπω*, *Λτ.* rapo, rapio, *Γρ.* greifen, raffen, raufen, rauben. *Γλ.* ravir, rober, (dérober) *'Ιτ.* robare, *Αρβ.* raba, reba, *Πρ.* rubat, rüba, *κτλ.* Грабáздаю (*συναρπάζω*, *δράσσομαι ταχέως*) *Ϝραπάσδω*, *Ϝραπάζω*, *ἁρπάζω*. Грабúтель, Грабéжъ, *Ϝράπαξ*, *λτ.* rapax = *ἅρπαξ*, *ἁρπακτὴρ*, *Ϝραπακτὴρ*, *λτ.* raptor· *ὅθεν καὶ ἡ θρίναξ*, Грáбель, *ὡς ἁρπάγη*, *ἅρπαινα*, *κτλ.* (*βλ. καὶ* Гребý.) *Πρβλ. Γλ.* grappin (*εἶδος ἀγκύρας.*)

*Граверъ, τὸ *Γαλ.* graveur, *καὶ* Гравирую, *Γλ.* graver=*γράβειν, γράφειν (γλύφειν.)* Гребу.

Градъ, *Ῥωσσ.* Городъ (*πόλις*) *Σρβ.* Град (*τεῖχος, ἀκρόπολις, ὡς τὸ ἄςυ*) *Πλ.* grod. *Βμ.* hrad, *Βνδ.* hrod, *Σβ.* gård, *Ἑβρ.* hirt, keret, *Ἀρμ.* kerta (*κέρτα, πόλις. Ἡσύχ. ὅθεν, Τιγρανόκερτα.*) *Χλδ.* cartha (*ὅθεν* Carthago, *ἡ Καρχηδὼν*) *Γτθ.* gards (*οἶκος, αὐλὴ, κῆπος*) *Γρ.* Gard, Garten (*κῆπος, κτλ. βλ.* Adelung·) *Ἰτ.* giardino, *Γλ.* Jardin, *Λτ.* hortus=*χόρτος (περίφραγμα, αὐλὴ, ἐνδιαίτημα, περίβολος, κῆπος, ὡς „χόρτος εὔδενδρος, κτλ. ὅθεν καὶ τὰ λτ.* chors, cohors, cors, cortis. *Ἰτ.* corte, *Γλ.* cour, *κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. χόρτος.* [*ἡ ἀρχαιοτάτη αὕτη, καὶ τῆς πρωτογόνȣ γλώσσης, ἴσως, λέξις, ὡς εἰκάζεται ἐκ τῆς εἰς πολλὰς Ἀσιανὰς γλώσσας ἐπικρατήσεως, σημαίνει κυρίως φραγμὸν, ὡς καὶ τὸ Φοινικικὸν* gadir (*ὅθεν τὰ Γάδειρα*)· *καὶ φαίνεταί πως συγγενὴς τȣ͂ ὄρχος (ἕρκος) ὄρχατος· ὅθεν,* Гражду, *Ρσ.* Горожу *φράσσω*) *ὡς ὀρκάζω, ὀρκίζω (ὅρκος)· καὶ* о-гpoждаю (*περιφράσσω*) *ὅθεν,* огородъ, ограда, *ἀρχ.* градина, = *κῆπος (βλ. Δοβρβ. σελ.* 202.). *τὸ δὲ* Горожу=болтаю (*φλυαρῶ*) *ἐκ τȣ͂ γαρύζω, γαρύσσω.*]. *Ἐκ τȣ͂* бѣло (*λευκὸν*) *καὶ* Градъ (*πόλις*) *καὶ τὸ καθ᾽ ἡμᾶς ἐν τῇ Σερβίᾳ, Βελιγράδιον* (Бѣлоградъ) = *Λευκόπολις (ὡς τὸ Λευκὸν τεῖχος). Ἔςι δὲ καὶ ἄλ-*

λο Βελιγράδιον τῆς Ἠπείρȣ, τὸ νῦν Ἀλβανικώτερον Berat, ὅπερ οἱ Βυζαντινοὶ ἐμεμπτῶς Βαλάγριτα ἐξελλήνισαν, κατὰ τὸ Τιγρανόκερτα.

Гра́ю, Гра́каю, κράω, κράγω, κράζω, κρώζω (ἐπὶ κορώνης)· ἐκ τȣ̃ φθόγγȣ Гра́й, κρᾶ, κρὸ. Γρ. krähen, grotzen.

Грань (ἄκρον, γωνία, ὅριον, πέρας) Βμ. hrana. Грани́ца (ὅριον)· Грани́чу (ὁρίζω, καὶ ὁμορέω, Σ. συνορεύω) κρᾶνον, κραίνω, καρανῶ (περατῶ). Грани́читъ (περατȣ̃ται) κραίνει, κραίνεται, καρανȣ̃ται, κτλ. Πρβ. μ. λτ. granicies, granicia, Γρ. Gränze, Grenze· ἢ (κέρνον) κέρνω, λτ. cerno, discerno· ἐκ τȣ̃ κέρω, κέρνω, κίρνω, κρίνω, διακρίνω· (βλ. Adelung.)

Грахъ = Горо́хъ, Βμ. hrach. Πλ. groch, Σρβ. Грашак, ὑποκορις. [τὸ δὲ Гра (Грar) = φασίολος.]

Грачъ (corvus frugilegus) κράξ, κρέξ· ἀνάφερε εἰς τὸ Гра́ю: (ὡς Σ. κρακάξα, καὶ καρακάξα, ἐκ τȣ̃ κράζω καὶ καράζω· „ κάῤῥαξον = κράξον. Πάφιοι·) κράκτης, κεκράκτης, Λτ. graculus, (gracus, κραγὸς)· Γλ. gralle Γρμ. Krähe, Krohe, κτλ.

Гребу̀ (κωπηλατῶ) γράβω, γράφω (ε=α,=ξύω, ὀρύσσω· οἱ κωπηλατȣ̃ντες χραύȣσι, καὶ οἷον ἀροῦσι „ πολιὴν ἅλα τύπτοντες ἐρετμοῖς) Γρ. graben. ὅθεν καὶ Гробъ (τάφος). 2) δὶ ἀγρί-

φνης σωρεύω, δράσσομαι, ἁρπάζω, ὡς τὸ Грáблю = *γράπω, Fράπω, (ἅρπω) λ.* rapo, *ὡς καὶ γρίφω, γρίπω, κτλ.*—Грéбень (*κτεὶς*) *γράβα, γράφα, κράφα* (= *σκαφεῖον, σκάφη ὀδοντωτή· ὅθεν, καὶ ὁ κτεὶς*) *συγγ. ἀγρίφη, ἀγρεῖφνα, καὶ κρόβιον, κρώβιον, κρωπιον* (*δρέπανον. τὰ πάντα ἐκ τῦ ἅρπη, ἅρπω, ῥάπω, γράπω*). *ὅθεν* 2) Грéбень (*ἠλακάτη, καὶ λόφος ἀλέκτορος, καὶ ῥάχις ὀρέων*) *ὡς τὸ κρόβιον* (*διὰ τὸ δρεπανοειδὲς καὶ κυρτὸν.— οὐ γὰρ συγγενὲς τῦ, γρυπὸς, γυρFὸς,* curvus, Горбъ.) *βλ. καὶ* Гробъ *καὶ* Хребешъ.

Грéжу (*ὑπνάττων παραλαλῶ*) *γρύζω.* Грéза, *γρύξις, καὶ ὁ γρύζων.*

Грезнъ (*βότρυς*) *Fράξ, ῥάξ, ῥαγὸς, Γλ.* raisin. *Πρβλ. Λτ.* racemus = *ῥαγὰς, ῥακίς.*

Грибъ (*ἀμανίτης*) *συγγ. κόρυβος* (*κόρυμβος*). *ἢ γυρFὸς* curvus (*διὰ τὸ κεφαλωτὸν, καὶ κυρτὸν τῦ σχήματος*) *Βμ.* hrzib.

Грúва (*χαίτη· καὶ* = Грúвна, *μανιάκης, περιτραχήλιος κόσμος, κτλ·*) *κύρβα* (*μεταθέσ· κρύβα*) *κυρβασία* (*λόφος*)· *ἐκ τῦ κόρυς, κόρυβος, κόρυμβος, ὅθεν καὶ τὸ κρόβυλος, κρώβυλος.*

*Грифъ (*γρύψ*) *γρύφος, λτ.* vultur gryphus.

Гробъ (*τάφος*) *γράβα, ἢ γραβὰ* (*γραφή·*) „*γραβὰν, σκαφεῖον, βόθρον* (*Ἡσύχ·*) *ἐκ τῦ* Гребу̀: *Γρ.* Grab, graben, *Ὀλ.* grooben, *Κσξ.* graven, *Σβ.* grafwa, *Λετ·* grawis, *κτλ.*

Грожу̀ (*ἀπειλῶ, φοβίζω*). Гроза̀ (*ἀπειλὴ, βρον-*

τή) Fρόζω, ῥώζω, ῥώγω, ῥώκω. „ ῥώκομαι, ὀργίζομαι (Ἡσύχ·) καὶ ῥόζω, ῥοίζω, ῥοῖζος· (ῥοίζα, ῥύζα, ῥυγὴ, ὠρυγὴ). Грóзный (ἀπειλητικὸς, φοβερὸς) Fροιζήεις, ῥοιζαῖος, ἢ καὶ ῥοιζώδης = βρυχητὴς. [ῥάζω, ῥόζω, ῥώζω συγγεν: ῥύζω (ῥύδω, rudio) ῥύσσω, ῥύκω, βρύκω, βρύχω, καὶ ῥύγω (rugio, ὅθεν ὀρύγω, ὀρύω, ὠρύομαι. βλ. Ῥείμ· λ. ῥάζω)· καὶ τὸ Γρμ. graus, grass, = φοβερὸς. — Τὸ δὲ Σρβ. Грозиmисе = Fρίζειν, ἀντὶ Fρίσσειν = φρίσσειν, ἐκ τȣ ῥίγω, ῥιγέω, λτ. rigeo, frigeo.]

Гроздъ = Грезнъ, ῥώξ, (Σ. ῥῶγα) ῥάξ. (ξ = κσ, σκ, στ, σδ, Fρώσδ.)

Громáда (σωρὸς) καὶ Грóмоздъ, Κρν. Гермада Κρτ. Громача, κρώμαξ, λ. grumus (congeries) „ κρώμαξ, σωρὸς λίθων (Ἡσύχ·) ἢ, χερμὰς, χερμάδος, συγγεν. ἑρμὰς, ἕρμαξ· (βλ. Ῥείμερ.)

Громъ (βροντὴ) χρόμος (ὅθεν χρόμαδος) = βρόμος, Πλ. hrom, Γρ. Grommel. — Гремлю (ὡς ἐκ τȣ Гремỳ, τὸ λ ἐπενθετικὸν, = βροντῶ) χρέμω = βρέμω, λτ. fremo, Γλ. gromeler, κτλ. Грóмкій (βροντώδης, πολύκροτος) Грóмокъ, χρόμαξ = χρόμιος, ὡς, βρόμιος, κτλ.

Грóхоmъ (κρασσέα, κρησσέρα. 2, βρασμὸς γέλωτος, καγχασμός.). Грохочỳ (καγχάζω) Fρόγχος, Fρόχος, ῥόχθος, ῥοχθίζω, ῥοχθέω, ῥογχάζω, Fροχάζω, [ὀνοματοποιΐα. = ῥάζω

(βράζω, βρασμὸς) ῥόγω, ῥώκω, ῥόχος, ῥόχθος, καὶ ῥέγω, ῥόγχος, κτλ. βλ. 'Ρεψ. λ. ῥάζω]· συγγεν. Грожу̀.

Грсть, Го́рсть (δράξ.) γρόνθος, Σ. γρόθος (γρό(σ)θος)· ἢ Грсть = δρστ = δρσκ, δρκσ (γ = δ. καὶ στ = σκ, ἢ ξ· βλ. Господь, καὶ ость) δρξ, δράξ (δάρξ, δόρξ, Горсть.)

Гру́да, (βῶλος) grumus (κρȣ̃μος, κρυμὸς, κρύω) συ̃γγ. Грудь.

Грудь (ςέρνον, ςῆθος) συγγ. κρυςὸς (κρύςαλλος, λ. crusta) οἷον κρυτὸς (κροῦτος) ἐκ τȣ̃ κρύω = πήγνυμι, (ὡς καὶ ςέρνον = ςεῤῥὸν.) ὅθεν καὶ κρέω, κρέας, κρῆς, κρητὸς, συ̃γγ. λτ. crudus (ὠμὸς, τραχὺς.) Κρτ. καὶ Σρβ. Груди (πληθ.), Σανσκ. grda. — Τὸ 'Ρσ. Груди́на = ςῆθȣς κρέας, Σ. ςηθȣ́ριον (λέξις μαγειρικη). Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ τὸ Гру́да (βῶλος) καὶ Гру́день, ἀρχαίως ὁ Δεκέμβριος, ὡς κρυμόεις, κρυμώδης καὶ κρυςαλλώδης, βλ. крутый.

Грузъ (γόμος, φορτίον πλοίȣ). Гру́зну (Груза́ю). Погруза́ю (βυθίζομαι. ὡς ἐκ τȣ̃ Гружу̀) Ϝρύζω, (Ϝρύσσω, βρύσσω, καὶ Ϝ = γ, γρύσσω) ὡς, βρυχθεὶς ἁλὶ (= βυθισθεὶς, καπατοντισθεὶς), βρύχιος, ὑποβρύχιος, погруже́нный. [βρύσσω, καὶ βρύττω = θλίβω.] ἢ, πιθανώτερ. Грузъ συγγεν. ῥοπὴ, ἐκ τȣ̃ ῥέω, ῥέϜω ῥέβω, ῥέπω, ῥοπὴ· ὅθεν, ῥέϜω, ῥοϜὴ (ῥογὴ, Ϝ = γ = ζ, ῥοζὴ, Ϝρουζὴ) καὶ ῥύω, ῥύϜω ῥύγω,

ῥύζω, = ῥείω, ῥείπω, ἐρείπω, κτλ. (βλ. Ῥείμ. λ. ῥέμβω.)

Гру́на (δρόμος ἐφ' ἵππυ). Грунь (εἶδος καλπασμῦ, le petit trot) ῥύμη (οἷον Ϝρύνη, ῥύω, ῥούω, λ· ruo, καὶ ῥούνω, ὡς ῥίω, ῥίνω, ῥίν.)

Гру́ша, ὑποκοριϛ. Гру́шка (ἄπιον) Κρτ. Хру́шка, Ἰλλυρ. Кру́шка, Βμ. hrusska, ἀ-χρὰς ἀχρὰς, οἷον ἀ-χρῦσα· τῦ δ' ἀχρὰς συγγεν· τὸ ἄχερδος, ὅθεν (ἀχερδῦς) Ἀχερδέσιος· καὶ Ἀχραδέσιος (Ἀριϛφνς· ἐκ τῦ ἀχραδῦς.) Ἐκ τῦ ἀχρὰς καὶ τὸ συνήθ. ἀχράδιον (καὶ ἀχλάδιον.) Ἢ τὸ Груша ὀνοματοποιΐα ἀπὸ τῦ ἐν τῷ τρώγεσθαι ἤχυ, ὡς τὸ Грыжу̀, γρύζω = βρύζω, βρύσσω, βρύκω, ῥύσσω. βλ. крушу.

Грызу̀ (βρύκω) Ϝρύζω (ῥύζω, ῥύγω, Ϝρύκω, βρύκω) Γλ. gruge, gruger, Σξ. gröse, gruse, κτλ. Грыже́ніе, Ϝρύξις, Ϝρυγμὸς, βρυγμός.

Грѣхъ (ἁμαρτία). Грѣшу̀ (ἁμαρτάνω) χρήζω, χρεῖος, χρέος, χρέhος· (ὡς τὸ, ὀφείλω, καὶ ὀφείλημα = ἁμάρτημα, ἐκ τῦ χράω, χρῆμι) Πρβ. Γλ. grief, Λιθ. griecka.

Грѣю (θάλπω, θερμαίνω) συγγεν. Горю̀. (ὡς врѣю, варю̀.)

Гряду̀ (πορεύομαι, ἔρχομαι) λτ. gradior (gradio), κραδέω, κράδω (= κινῶ, σείω· καὶ τὸ κινῶ ἐκ τῦ κίω, Γρμ. gehen: καὶ τὸ

σείω ἐκ τῦ σέω, σεύω, σεύομαι=ὁρμῶ, πορεύομαι.)

Грядà (*δοκὸς*) *Σρβ.* *ὅθεν ἡ Σ.* (*ἐν Θεσσαλίᾳ*) *γρεντιὰ = κράδα, κράδος* (*ὁ κλάδος*). *ὅθεν* Грядка (*κρεμάθρα, καὶ 2, σοιβὴ*) = gradus (*βαθμὶς, κτλ.*)

Грязь (*ἰλὺς, βόρβορος*) *γράσσος* (*ὅθεν καὶ τὸ λτ.* crassus.)

Гýба (*χεῖλος*)· huba, *Βοεμ·* (*σόμα*) = *γύπα,* (*συνήθ· γούβα*) *κύβα, κύπη* (*πᾶν τὸ κοῖλον· ἐκ τῦ γύω, κύω· ὡς καὶ τὸ χεῖλος, ἐκ τῦ χέω, χάω, χαίνω, χείω,* hio, *κτλ. βλ.* лобзáю) *ὅθεν καὶ,* 2) Гýба, = *σπογγιὰ, σφόγγος, λτ.* fungus (*διὰ τὰς κοιλότητας καὶ τὸ πολύτρητον.*) *καὶ,* 3) Губà (*κόλπος*) *γύπα, κύπα* (*τρώγλη.*)

Губà, *βλ.* Гýба.

Губный (*κεφαλικὸς, ἐπὶ ποινῆς κεφαλαιακῆς*) *συγγ. κυβὴ* (*κεφαλὴ, οἷον κυβινὸς, ὡς κυβηλίς·*) *ἀνάφερε εἰς τὸ* Гублю̀.

*Губернáторъ, *λτ.* Gubernator, *κυβερνότωρ,—νήτωρ·* (*σημείωσ. γ = κ·*)

Гублю̀ (*ἀφανίζω, ἀπολλύω*). Губúтель (*φθορεὺς, λοιμὸς, ὀλέθριος*) *κύβω, κυβέω, κυβητίζω* (*καταςρέφω, ὡς καὶ κύβω, κύπω, κυπόω, ἀναπυπόω, = ἀνατρέπω*) *καὶ Ἀλβαν·* hump, *κύμπω, κύμβω, κτλ. Ἐκ τῦ γύω, κύω* (*κύϜω, καὶ κύθω, κεύθω*)=*χύω, χάω, Σ. χάνω* (*χωννύω, ἀφανίζω*)· *συγγ.* Гúбну,

Ги́блю. Ἕτερον δὲ τὸ Γρμ. Uebel (κακὸν)· ἐν γὰρ τῷ Гублю̀ καὶ Гыблю̀ (у = ы = и) Гиблю̀ τὸ λ ἐπενθετικὸν, καθὰ καὶ τὸ н, ἐν τῷ Гибню̀, τὰ πάντα ἐκ τȣ̃ ἀῤῥήτου Губу̀ = γυβῶ, κύβω, ἐπὶ τῆς σημασίας τȣ̃ συγγενοῦς κύθω, κεύθω, χωννύω· τὸ δὲ κύβω, = καὶ καύω, κάβω, κάμβω, πτω, βλ. Гну̀.

Гугни́вый, Гугни́въ, βλ. Гукъ.

Гудо́къ (ἀρχαῖον ὄργανον μουσικὸν, ὡς τὸ βιολίνιον, ἢ κιθάρα). Гудю̀—жу̀ (κρέω τὸ Гудо́къ) Ϝύδω, ὕδω, Ϝῦδος = ᾄδω, ᾠδή· (παῤῥβλ· τὸ Σ. γάειδα, ὁ ἀσκαύλης, = Ϝαεῖδὰ, ἀοιδὰ, ἀοιδή). Гуде́цъ (κιθαρωδός) Ϝυδὸς, ὑδὸς = ἀοιδός, κτλ. καὶ τὸ Λιθ. giedmi, καὶ giedoju = Ϝαειδέω, ἀείδω, καὶ ἀείδημι.

Гужъ (σχοινίον, χορδὴ, ἱμὰς) Ϝȣ̃σσον, οἶσον· συγγ. уже.

Гу́зка (ὀῤῥοπύγιον, ἐπὶ πτηνῶν· τὸ θέμα Гуза, Гуз = γυσσ — κυσσ.) κυσσὸς, κύσθος (πρωκτὸς, ἐκ τȣ̃ κύω, γύω). Λέγεται καὶ Гу́зно (Гузо). — Гузю́нный (κτητικὸν τȣ̃ Гуз, = κῶλον, τὸ εὐθὲς ἔντερον) οἷον κύσσινον (ἀνῆκον τῷ κυσσῷ.) Πρβ. τὸ Σ. καὶ Τȣρκ· κȣσκȣ̃νι (λωρίον διαβαῖνον ὑπὸ τὴν ȣ̓ράν τȣ̃ ἵππȣ καὶ συνέχον τὸ ἐφίππειον (τὴν σέλλαν). Гу́заю (μέλλω, βραδύνω) ὡς, χάζω—ζομαι (χάω, χύω, γύω). Καὶ τὸ Σ. κολόνω, ἐκ τȣ̃ κολόω, κολούω (κόλος = κοῖλος, κύω, γύω, καὶ κῶλον· ὅθεν Σ. κῶλος = κυσσὸς) διὰ

τὸ χάζεσθαι πρὸς τὰ ὀπίσω ἀπισχυριζομένȣς τȣ̀ς μὴ θέλοντας προχωρεῖν.)

Гýза (*ῥυτὶς*) *συγγ.* (*κύος*) *κυσὸς, κύση,* (*κύω τὸ χωρῶ, διὰ τὸ κοίλωμα τὸ ἐν ταῖς ῥυτίσι. ὡς καὶ φαρκὶς, διὰ τὸ σχιςὸν·*) *συγγ.* Гýзка.

Гукъ (*ἦχος σομφὸς, κωφός*). Гýкаю (*φθέγγομαι, ἢ ἠχῶ σομφὸν, τονθορύζω·*) *γόκ-ος* (*ο=ου, γȣ̃κ-ος*) *γόγος=γόγγος, γόγγυς, γογγύω, γογγύζω, ὅθεν καὶ, γογγὸς* (*= μογγὸς*) Гугнúвъ (*οἷον γογνύϜς, γογνὸς*) *ὁ λαλῶν ἀδιάρθρωτα, μογγιλάλος.*

Гулъ (*ἦχος, φθόγγος ἀδιάρθρωτος*). Гýлю (*ἀδιάρθρωτον φθέγγομαι.*) *Ϝύλος, ὗλος* (*ὅθεν ὕθλος*) *Ϝύλω, ὕλω, ὕλλω· ,, ὑλλεῖν, θρυλλεῖν* (*Ἡσύχ.*)· *ὅθεν καὶ Σ. γȣλίζω* (*ὑλίζω*) *γȣγȣλίζω* (*ἐπὶ βρεφῶν*) ,, дѣтя гулюшъ, *τυτθὰ γυλλȣ̃ντι. βλ.* Гусли.

Гуля́ю (*περιπατῶ πρὸς διατριβὴν· εὐφραίνομαι, ῥαθυμῶ, ἀσωτεύομαι*) *ἀλάω, ἠλάω, ἠλάσκω·* (*περιπλανῶμαι· ἐκ τȣ̃ ἄλω, α=υ, ὡς,* Hecuba, *Ἑκάβη· ἥβη,* pubes, *κτλ.*) *ἢ, γλιάω· ,, γλιᾶται, παίζει* (*Ἡσύχ. καὶ Εὐςθ.*), *Γρμ.* (*πρὸς Ῥῆνον*) gaule, *παίζω,* (*βλ.* Tripart. p. 224). *Τὸ Σκανδιναβ.* Jula, Giula *συγγεν. τȣ̃ ἀρχ. Γρμ.* Gillen (Opfer-Gillen), *ὅθεν* Gilde (*συμπόσιον, φαγοπότιον, ἔρανος*), *παραβάλλει ὁ Ῥείμερ. πρὸς τὸ* (*εἴλη, ἴλη*) *εἰλαπίνη* (*= κατ᾽ ἴλας, ἰλαδὸν πίνειν.*)

*Гýмми, *τὸ λτ.* gummi=*κόμμι.*

Гумно (ἄλως) τὸ θέμα Гум—, но κατάληξις (Δοβρόβ. σελ. 291) γυμνὸν, (ὡς ἄδενδρος τόπος)· ἢ συγγεν. γύω (κύω) ὅθεν γυνὸς, ,, γυνῷ ἀλωῆς ("Ομ.) οἷον, γυμνὸς (ὡς, σιγύννη, σιγύμνη, κτλ.)

*Гýршикъ (γύρος νομίσματος) γυρτὸς, κυρτὸς, τὸ Γρ. Gurt, συγγ. Gürtel (ζώνη) ἐκ τοῦ γυρῶ, κυρτῶ (ὡς καὶ καμάρα, ριον, Σ. κεμέρι=ζώνη, ἐκ τοῦ κάμω, κάμβω, κάμπτω) βλ. Adelung λ. gurt.

Гуртъ (ἀγέλη, ποίμνιον) Γρ. Heerde, Ασξ. hiord. Πρβ. τὸ Ταταρ. hord. (ἀγέλη νομάδων ἀνθρώπων, στρατόπεδον, Τουρκ. hordu—καὶ τὸ Юртъ=Τουρκ. orta.) ['Εκ τῷ Ταταρικῷ καὶ Σκυθικῷ hord εὕρηκαν τινὲς τῶν κριτικῶν συγγένειαν μετὰ τοῦ 'Εορδὸς, ἢ "Εορδος (ἔθνος ἀρχαῖον τῆς Μυγδονίας. βλ. Θουκ. β. Στέφ. βυζ. λ. 'Εορδαῖαι. βλ. καὶ Wasse εἰς 'Ηρόδ. Ζ. 185) ,, 'Εορδοὶ, οἱ Μακεδόνες (Σχ. Λυκφρ. βλ. καὶ Στράβ. Ζ, 323, καὶ 326.) 'Αλλὰ τὸ ἐθνικὸν 'Εορδὸς συγγενὲς τοῦ ἔορδα, ἐκ τοῦ ἔρδω = ἔργω· ὅθεν καὶ "Ορδης, κύριον ὄνομα = Ϝέρδης, Γέρδης, γέρδιος, gerdius = ἐργάτης, (βλ. 'Ρείμ. λ. 'Ορδιναῖος.) Τὸ δὲ τῆς Συν· παρὰ Κρήταις κουράδι (ποίμνιον) φαίνεται ἐκ τοῦ κουρίζω (= κείρω) = κουρίδιον, καὶ κουράδιον, (ὡς τὸ λτ. pecus, ἐκ τοῦ peco, πέκω) οὐ γὰρ οἶμαι παρὰ τὸ λτ. curo=φροντίζω, ἐκ τοῦ ὅρω, οὔρω, Ϝούρω·

δράω, ὤρα = ἡ φροντίς)· ἀλλὰ πρὸς τὸ κεράδι οὐ τολμῶμεν παραβαλεῖν τὸ куртъ.]

Гу́сли (κιθάρα) συγγ. ὕσλος Λακων·=ὕθλος, ὕλος, ὕλω, ὕλλω (ὕω, ὕδω, ᾄδω) βλ. Гулъ.

Гусь, (χὴς χὺς) = χὴν, χηνὸς, δωρ. χὰν, χανὸς Γρ. Gans, κατ' ἄλλας διαλέκτυς, gaas, gås, goose, λτ. anser, ὅθεν auca, 'Ιτ. occa, Γλ. oie, Βνδ. gus, Λαπλνδ. gas, Φιννιςὶ anhi, καὶ Τυρ. kaz.

Гутéй, κύδων, κυδώνιον, λτ. cotonium, cotonum, 'Ιτ. cotagna, Γρ. Quitte, Γλ. coin.

Д.

Д. Д. д. (Добро̀, = λτ. D) = Δ, δ. = ϑ, τ. — Д҃ = δ' (4). ҂Д = δ (4000). Д҃І = ιδ' (14).

Да (ναὶ) δὰ, δὴ (βεβαιωτικόν). 2, μετὰ προςακτικῦ (ὡς τὸ τῆς Σ. ἄς) = δὴ (παρακελευσματικὸν). 3, = ἵνα. 4, = δὲ, δαὶ, κτλ. (βλ. Δοβρόβ. 446).

Давлю̀, Дави́ть, ὡς ἐκ τῦ Даву̀ (θλίβω, πιέζω, ἄγχω.) δάβω = δαύω, δάϜω (δάω, πρωτότ. τῦ δάπω, δέπω, κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. δαύω.)

Да́вный, Да́вній, δαϜνὸς, δαϜναιὸς (δαναὸς, δηναιὸς, ὁ πολυχρόνιος). Давно̀, δαϜνὸν,

δανὸν = δὴν. Недáвно, οὐ (νὴ) δαϜνὸν (ὀ πρὸ πολλȣ = πρὸ μικρȣ.)

Даль, τᾶλε, τῆλε (μακρὰν). Дáльній, Дáльный, καὶ, Далéкій, Далéко, καὶ συγκριτκ. Дáлѣе Дальше = ταελὸς, τηλὸς, τηλȣ, τηλόσε, τηλικὸς· ,, τηλικώτατον = πоῤῥώτατον (Ἡσύχ.) Λετ. tal, Λιϑ. toli, Σκρ. dila, dile, κτλ. — Далю (ὅϑεν одаляю = ἀπομακρύνω) τάλω = τάνω, τανύω (τάω) Βμ. delssim, Ὀλλ. tille, καὶ Ἀρβ. tala, Ἑβ, talal, (Tripart 292.)

Даръ (δῶρον). Дарю, Дарýю, δωρῶ, δωρέω, (χαρίζομαι, ὅϑεν τὸ σύνϑετ. Благо-дарю, εὐ-χαριςῶ.) Дарúтель, δωρητής· (ἐκ τȣ δόω, λτ. do, dono, donum, ὡς δάω, δάνον) Ἀλβαν· dorog, δωρῶ. Σανσκρ. darana, δῶρον, donam (dono), κτλ.

Даю, Дамь, δᾶμι, δάω (ὅϑεν δάνον) = δόω, δῶμι, διδόω, δίδωμι· καὶ Даваю, (δαϜάω), Λ. do, Ἰτ. dare, Γλ. donner, Σκρ. da, Λιϑ. důmi, καὶ dudu (= δῶμι καὶ δόδω, ἀντὶ διδῶ, ἐκ τȣ δόω, δῶ.) κτλ. Дáтель, δώτωρ, δότης. Дань (φόρος, δασμὸς) ὡς τὸ δάνος. Дáча, δόσις, δωτὺς — δασμὸς — δαςὴ γῆ, γῆς ἀπόμοιρα — ἀγροκήπιον, κτλ.

Двà, Двѣ, Двà, δύω, δυὰ, (υ = β; δβὰ) καὶ Двóи, Двóё, δοιοὶ, δοιαὶ, δοιὰ, Λτ. duo, Γλ. deux, Ἰσπ. dos, Λετ. diwi, divi, Γτ. dva, Ἰσλ. dvö, dvar, Ὀλ. dvee, Γρ. zwey, Σκρ. du, Πρ. du, dij, κτλ. Двоякій, δυϊ-

κὸς, διϭϭὸς. Двойка, δυὰς, δυϊκὴ (ἐπὶ ζεύγȣς). Двую, δυάω, δυάζω. Дву—=δυ, δι— (ἐν τοῖς συνθέτ. οἷον двуглáвій, δικέφαλος. κτλ.). Ἡ ἰδέα τȣ̃ δύω ἐμφαίνει τὸ δίχα, διαίρεσιν, διαιρετόν· ἐκ τȣ̃ δύω, δῦμι=δαύω, δάω = καύω, κάω, κύω = γύω, χύω, χώω, χωρῶ, χωρίς. βλ. καὶ Для.

Дверь, θϜύρα, θύρα. (θ = δ· τὸ δὲ θύρα ἐκ τȣ̃ τύρω, τύρα, ὡς τρύω, τρύπα· καὶ ἐκ τȣ̃ τέρω εἴη ἂν τέρα, θέρα, τϜέρα, Дверь) Κρν. duri, Γρ. Thür, Ἰσλ. dur, Σȣηδ. dyra, Ἀγ. door, Γοτ. daur, Βνδ. duri, Ἀλβανιϛὶ, dera, Πρ. der, Σκρ. dvar, tuwar, Χαλδ. tera, κτλ. βλ. καὶ Дворъ, καὶ Дерў.

Двйжу, Двйгу, Двйгаю (κινῶ, σαλεύω, σκύλλω, ἐνοχλῶ) δύζω, δύσσω (δύγω) ὅθεν δοίδυξ, καὶ δαδύσσω, δαδύζω (= ἕλκω)· ἢ πιθανώτ· δϜίγω (γ = ζ, δϜίζω) δίγω = δίκω (ἐκ τȣ̃ δίω) = διώκω. (Ἡσύχ. βλ. καὶ Ῥείμερ. λ. δοίδυξ, καὶ δίω.)

Дворъ (αὐλὴ, ἔπαυλις) συγγ. Дверь, ὡς, θυρῶν=προαύλιον· καὶ Дворéцъ (αὐλὴ βασιλική.) ὡς τὸ „ θύραι βασιλέων. (ἔκφρασ. συνήθ. καὶ ἐν Ἀσιαν. γλώσσ.). ἐκ τȣ̃ θύρα, θόρα (τϜόρα, Двор) Αἰολικ. φόρα, ὅθεν Λατιν· foris, (ἔξω). ἔξω δὲ τῆς οἰκίας ἡ αὐλή.

Де, δή, δῆθεν (ἐπὶ διηγήσεως λόγων ἑτέρȣ τινός.)

Дебрь (κοιλὰς, αὐλὼν) δέϜρα, δέρα = τὰ σι-

μὰ τῶν ὀρέων, (Ἡσύχ.) ὡς καὶ, δειράδες = φάραγγες (αὐτ.)· τὸ δὲ Τȣρ. derbent=ςενὰ, πύλαι ὀρέων.

Де́верь, δαϝήρ, δαὴρ, λτ. levir (ὡς ἐκ τȣ̃ δεὴρ, δεϝὴρ, καὶ δ=λ· ὡς, λάκρυμα, δάκρυμα)

*Девте́рь Σ. δευτέρι, ἐκ τȣ̃ διφθέρα. καὶ Τȣρ. tefrer.

Де́вять (ἐννέα. Σκρ. enniä, Λτ. novem, Γρ. neun, Ἰσλ. niju, καὶ Πρσ. nüh, κτλ·) δεϝετὰ = δευτὰ, δευτὸς (ἐκ τȣ̃ δεύω, δέω, = ἐλλείπω, ὡς ἑνὸς δέοντα δέκα. Ἐκ τȣ̃ δευτὸς καὶ τὸ δεύτερος, ὡς ὑποδεέςερος, ὕςερος τȣ̃ πρώτȣ, ὅθεν καὶ δεύτατος, ὁ ἔσχατος. ἡ δὲ παραγωγὴ τȣ̃ δεύτερος ἐκ τοῦ δύω, δυὸς, δύτερος, ἐκ ὀρθή. βλ. Ῥείμ. λ. δεύτερος)· Καὶ τὸ ἐννέα δὲ φαίνεται συγγενὲς τȣ̃ ἔννη, ἔνη (τελευταία ἡμέρα τȣ̃ μηνὸς, ἡ ἔνη, καὶ νέα.) ὡς τελευταῖος δηλονότι καὶ ȣ̃τος τῶν μονάδων ἀριθμός· ἤ, συγγεν· τȣ̃ νέος (ὡς καὶ λτ. novem, καὶ novus· Γρμ. neun, ἐννέα, καὶ neu, νέος·) οἷον νέος τις ἀριθμὸς προκύπτων ἐκ τῆς πρὸς τοῖς ὀκτὼ προσθέσεως τῆς μονάδος· ὡς τὰ Γερμ. eilf (ἕνδεκα = einlif = ἓν λοιπὸν, ἐπὶ τῇ δεκάδι δηλαδὴ.) zwölf (δώδεκα = zweylif, δύω λοιπὰ). βλ. καὶ Ῥείμ. λ. Ἐννέα.

Де́готь (πίσσα ῥευςὴ. Γλ. goudron de bouleau) τάγος = ςάγος (ε = α· βλ. Деверь) = ςαγὼν ςακτὴ (ςάζω, ὡς τέγος = ςέγος).

*Деисусъ = *δέησις·* (*ὀνομασία εἰκόνος τȣ̃ Σωτῆρος Χριςȣ̃, ἑκατέρωθεν τῆς Θεοτόκȣ καὶ τοῦ Προδρόμȣ ἱκετικῶς παριςαμένων· τὸ Σ. Τριμόρφιον.*)

Делва (*πίθος, κάδος*) *λτ.* dolium, *συγγ. δάλω, δαίλω* (*κόπτω, σχίζω*) *ὅθεν καὶ δελφὺς,—φύα, αἰολ. δόλφος* (*ἡ μήτρα, ὡς κοίλη*) *βλ.* Долъ.

*Демество (*εἶδος Ἐκκλησιαςικῆς ᾠδῆς· ἐκ τȣ̃ Ἑλληνολατινικȣ̃ Δομέςικος, Δομέςιχος, εἷς τῶν τῆς Ἐκκλησίας ψαλτῶν. Βυζαντινοὶ*). *οἷον Δομεςίχειον* (*ᾆσμα.*)

День (*ἡμέρα*) *δὶν = δὶς, διὸς, δία* (*Δεὺς, ὁ Ζεὺς = αἰθὴρ· ὅθεν εὐ-δία, εὐδιεινὸς, ἔνδιος, ἐνδιάζω, κτλ. καὶ τὸ λτ.* sub diu: *καὶ δὰν* (*α = ε,* День)=*Ζᾶν, Ζανὸς, Ζῆν* [*δ=ζ. Τὸ λτ.* Jovis, *ἀρχαίως* Diovis, *ἐκ τȣ̃ Διὸς· τὸ δὲ* Jupiter, *ἀρχαίως* Juppiter = Jus—piter, *Δὺς, ἢ Ζὺς* (*Δεὺς, Ζεὺς*) *πάτερ.*] *Λτ.* dies: „ *Δία οἱ Κρῆτες ἔλεγον τὴν ἡμέραν* (*Μακρόβιος.*) *καὶ ὁ* Varr: *παράγει τὸ* dies *ἐκ τȣ̃ Δία* (de Lin. Lat. L. IV). *Πολ.* dzien, *Βενδ.* dan, *Λετ.* dien, debbes, *Λιθ.* dienas, *Ἰρλ.* dia, *Ἀγ.* day, *Γλ.* di (mi-di, lun-di, etc.) *Δαν.* tag. *ἀρχ.* denn, *Γρ.* Tag, *Σκρ.* dina, dinon, *κτλ. τὸ Αρβ.* dau = *φῶς, λάμψις.*

Дергаю (*ἀφαιρῶ, ἀποσπῶ, ὡς ἐκ τȣ̃* Дергу) *δέργω = δέρϝω, δέρω* [*ὅθεν καὶ δέρπω, δρέπω· οὔτω καὶ ἐκ τȣ̃ συγγενȣ̃ς τέρω* (*δέρω*)

τὸ τέργω, λτ. tergo, abstergo. βλ. Ῥείμ. λ. δέρω]. ἢ (δέργω) δέρκω = δέρπω, δρέπω· (γ=κ=π· ὡς, δράκανον, Λακωνικῶς=δρέπανον· κῆ = πῆ, κτλ.)

Дерéвня (χωρίον) τέρεβνον—τέρεμνον· „τέρεμνα, οἰμήματα. τέραμνοι, σκηνώματα (Ἡσύχ) β = μ.

Дéрево, βλ. Дрéво.

Держу̀ (κρατέω) δέρσω = δράσσω (σσ = ζ, ὅθεν συνήθ· δράζω, ἀδράζω, καὶ μεταθ. οἷον, δάρζω, δέρζω, Держу̀. ὡς, δαρχμὴ ἢ δραχμὴ· καὶ ε = α, ὡς, θέρσος, θάρσος.) δράσσομαι, Дéржусь (μέσον = κρατȣμαι). Держáлка (λαβὴ) δράξις, δραγμὴ (ὡς ἐκ τȣ Держáла, οἷον δραξάλα, δρασσομένη.)

Держи́-дерево (παλίȣρος) ἐκ τȣ Держу̀, ὡς δρασσομένη.

Дерзáю, θερσέω, αἰολικ. = θαρσέω, θαῤῥῶ (Σλ. Дрзну, θερσύνω) ἀρχ. Γρ. tharren, getharren (dürfen), Ἑβρ. darach, κτλ. Дéрзкій Дéрзокъ (θερσὸς) θερσὺς, θαρσαλέος, καὶ Дерзый, Дерзъ, θρασὺς (ὅθεν καὶ Λιθ. drasinohs = θρασύνομαι, καὶ drasùs, θρασὺς) Γρ. dreust. κτλ. καὶ Πρσ. dürüscht, κτλ. Дéрзость, θέρσος, θάρσος. Γρ. Thurst (τόλμημα) κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. θαῤῥέω.

Дермо̀ (κόπρος, ἐκ τȣ Деру̀) δέρμος, τὸ, (=δρύμα, δρύψαλον, ξύσμα. Σ. ἔκδαρμα, ἐκ τȣ δρέω, (δέρω) δρέπω. ὡς καὶ, κόπρος, ἐκ τȣ κόπτω.)?

Дерý, δέρω, δαίρω (ἐκδέρω)· 2, δέρω (Σ. δέρνω, τύπτω), 3, δέρω (δρύπτω, ξύω, σπαράσσω). Дрáніе, δάρσις (ἔκδαρσις)· καὶ живодéръ, ὁ ζωοδάρτης. Дерýнъ, δέρων = δριμὺς. καὶ τὸ δριμὺς ἐκ τȣ̃ δρίω = δρέω = δέρω, καὶ δρίπω, καὶ δρύπω (δρύω) καὶ δράπω· ὅθεν Σ. δραπέτσι (ἐπὶ δριμέων χυμῶν, οἷον δραπέσσιον, ἀντὶ δράψιον, ὡς, δρύψιον, δρώπαξ, κτλ. „ дерéтъ горло=δέρει γαργ αρεῶνα, = δρυμάσσει. κτλ.]. Дырà καὶ Дирà (τύρα) τρύπα, ἐκ τȣ̃ τύρω (= τρύω) τύρα, ὅθεν θύρα· τὸ δὲ τύρω = τέρω = δέρω. (βλ. 'Ρείμ. λ. δέρω). Сдоръ (С-дирáю) μεσεντέριον=δέρτρον, καὶ δαρτὸν.

Деснà (ἕλα ὀδόντων) δέξανα=δόκανα, δοχεῖα· τὸ θέμα Дес=δεκ—δέχ—δέκω, δέχω.

Десный, δεξιὸς. [ὡς ἐκ τȣ̃ δέκω, δέχω (δέχομαι) δέξω, δεξιὸς, συνήθ. δεξὸς· οὕτως ἐκ τȣ̃ δέκω, δέκνω (ὅθεν δέχνυμαι) οἷον δεκνιὸς. с=κ· βλ. 'Αλφάβ.] δεξιτερὸς, λτ. dexterus, καὶ dextera, δεξιτερὴ, δεξιὰ=Десница, ἐλλειπτ. χείρ, ὑποκορ· ἐκ τȣ̃ Деснà (οἷον δεκνὰ, δεκνίσκα, ὡς ἂν εἴποις, συνήθως, δεξίτσα, ἐκ τȣ̃ δεξὸς, δεξὴ, δεξὰ, δεξιὰ = δεξιὰ) βλ. Лѣвый.

Дéсять, δέκα, λτ. decem, 'Ιτ. dieci, 'Ισπ. diez, Γλ. dix, Λιθ. deszimtr, Λετ. desmit, Σκρ. descha, Ζνδ. deh, 'Ισλ. diju, 'Αγ. ten, Γρ. Zehn, κτλ.—Деся́токъ, δεκὰς, δεκάδα.

* *

Деся́тый, *δέκατος*. Девяти́на, *δεκάτη*. Десятью̀, *δεκάκις. κτλ.* [*Ὁ δέκα ἀριθμὸς φαίνεται συγγεν· τῦ δέκω, δέχω, χομαι,* (*ὡς καὶ τὸ* Де́сять *τῦ* Десны́й), *ὅθεν καὶ ἡ δοχμὴ* (*παλαιςὴ, σπιθαμή.*) *ὥςε ἡ ἰδέα τῦ δέκα ἐμφαίνει τὴν ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν, ἢ τῶν δέκα δακτύλων σύναψιν πρὸς ὑποδοχὴν, καὶ σημαίνοι ἂν ἀπολύτως δοχμὴν, δοχὴν ἐν κοίλαις χερσὶν, ἤτοι δράκα* (*συνήθ. ἁπλόχειρον, φέκταν, = πύκτην, ἐκ τῦ πύξ.*) *βλ. καὶ* пять.]

Деше́вый, Де́шевъ, *εὔωνος, Σ. εὐθηνός· ἐκ τῦ θέω, τίθημι, θὴν* (*ὅθεν θηνὸς, καὶ θενὸς, εὔχρηςα ἐν τοῖς, εὐ-θηνὸς, εὐθηνέω, εὐθενέω*) *καὶ θεὶς, ὅθεν φαίνεται τὸ* Де́шевъ, *θέσιϝος, οἷον θέσιος, θείσιος. ὡς θὴν, θενός.*

Джитъ (*φαρέτρα*) *σκύτος, κύτος,* (*κοίλωμα, κύω, κεύθω.—τὸ* Дж*=τσ=κσ=σκ. βλ. Ἀλφάβητ.*) *Πρβλ. Σ.* skida, (*κελεὸς, θήκη. Γρ.* Scheide, *Ἀγ.* scheath, *κτλ.* (Adelung) *βλ. καὶ τὸ συγγεν.* щитъ.

Ди́вій (*ἄγριος*) *συγγ.* Ди́во *= θηβὸς, θαβὸς,* (*ἐκπληκτικός· ὡς καὶ, θάπα=φόβος* (*Ἡσύχ.*) *βλ. καὶ* Ди́кій, *καὶ* Ди́во.

Ди́во, *θῆβος, θῆπος, θάπος* (*θαῦμα*)· Дивлю̀, Диву́ю (*ἐκ τῦ ἀχρήςυ* Диву̀) *θήβω,-πω, θάπω, θάβω, θαβέω* (*θάω, θαύω, θάβω*) *θαμ-*

βέω, θαυμάζω. Ди́вный, Ди́венъ (θαυμαςὸς· ὡς θήβων, θάπων, εἰς θαῦμα κινῶν.)

Ди́кій, Дикъ, (ἄγριος) δῆκος, δάκος, δήκιος, „ δάκια, τὰ ἄγρια τῶν ὀρνίθων, (Ἡσύχ.) ἐκ τῦ δήκω, δάκω. (ὅθεν δάκετον, δακετὸν, πᾶν ἄγριον καὶ δάκνον θηρίον). Дичь (ἄγριον πτηνὸν, ἀγρίμιον, ἄγριος ἄνθρωπος), ὡς τὸ δήξ, δάξ.—Γοτθ. dichs, dius (θηρίον). Дича́ю, ДичѢю (ἀγριεύομαι) δακέω, δάκω, δήκω, συγγενὲς θήγω, θηγέω, θήγομαι = ὀξύνομαι (βλ. Ῥείμ. λ. δάκω).

Дитя̀ καὶ ДѢти (παιδίον, νήπιον) πληθ. ДѢтія̀, τυθὸν, τιθὸν, = τιτθὸν, τιτθὰ, Σαηβ. ditte. βλ. καὶ Чадо.

Длань, Ῥωσ. Долонь, καὶ μεταθ'. Ладонь, Σρβ. Длан (παλάμη, παλαιςὴς) συγγ. Далъ, ταλὸν, ταελὸν, τηλὸν (μακρόν)· ὡς καὶ τὸ δῶρον, καὶ δάρις, καὶ δάρειρ, αἰολικ. (ἡ παλαιςὴ) ἐκ τῦ δαρὸν, δηρὸν (τὸ μακρόν). ἴσως δὲ καὶ αὐτὸ τὸ δάρις (ρ = λ, ὡς, λείριον, lilium. Lemuria, Remuria) = δάλις, δάλιν (ὡς ивинъ = ἶβις) συγκπ. Длань. Πρβλ. τὸ Ἀλβαν. dora (χείρ) = δῶρον, Доло́нь.

Для̀, διὰ (πρόθ.) συγγ. ДѢлю̀, δαίλω (δάλω = δι-έλω, διαιρῶ. οἷον δάλα.) Καὶ ἡ διὰ σημαίνει διαίρεσιν, ὡς συγγενὴς τῦ δὶς, δίχα, (κατὰ τὸ τρὶς, τρίχα) ὅθεν λτ. dis—di— (ἐν συνθέσει.) τὸ δὲ δὶς (ἐκ τῦ ἀρχ. δυὶς,

ἀρχ. λτ. duis) = λτ. bis (β = δ.). βλ. Два, Πρβ. καὶ Черезъ, Скрозѣ, Раз—κτλ.

Днѣпръ (ὁ Βορυσθένης ποταμός) δνεπερὸς, δνεφερὸς = δνοφερὸς (δνόφος, γνόφος = νόφος, νέφος, νέφω, νίφω, νίπτω, νίζω, συγγεν. νάζω, ναύω, νάω, Γερ. nassen, nätzen, κτλ.)

Днѣстръ (Τύρας ὁ ποταμὸς) ἴσως συγγεν. τοῦ Νέςος (ἐκ τοῦ νέω, νάω) καὶ τοῦ, Νέσων (ποταμῶν ὀνόματα) μετὰ Ϝ δνέςος (ὡς δνόφος, γνόφος) δνέςρος (οἷον ἐκ τοῦ δνέςορ, δνέςορος.) βλ. Днѣпръ.

Дму (φυσῶ) θυμῶ. βλ. Дымъ καὶ Духъ.

Дно (πυθμὴν) θῖν, θινὸς. „ μή μου τὴν θῖνα ταράττῃς (Ἀριςφ.) = ἐκ βυθοῦ κινῇς (Ἡσύχ.) ἢ συγγεν. δύνω = βύνω, βύνα, δύνα (βλ. Ῥείμ. λ. βύνη, καὶ δύω. βλ. καὶ Донъ.)

До (πρόθ = ἕως, ὡς) τῷ, τῇ (ἐκεῖ). λτ. donec „ τήνης, ἕως. Ταραντῖνοι (Ἡσύχ.)

До́ба (καιρὸς, ὥρα). Подоба́етъ (ἀπρόσωπ. = πρέπει) ἐκ τοῦ ἀχρήςου доба́ю = δευέω (δεέω, ὅθεν δεήσει) δεύει· λτ. debet, δέει, δεῖ, ὅθεν δεύων (δέβων, καὶ οἷον δόβων, δόβας, доба, ἀντὶ δεύας, δεήσας) ὁ δέων χρόνος, ὡς τὸ „ ἐν δέοντι (ἐλλειπτ. χρόνῳ). Подо́ба (χρῆσις) ὡς καὶ, χρὴ = δεῖ. Подо́біе (ὁμοίωσις, ὁμοίωμα) ὡς ἐκ τοῦ εἴκω, ἔοικα τὸ, εἰκὼν, εἴκελος, καὶ τὸ ἔοικεν, εἰκὸς = προσῆκον = δέον. На́добный, На́добенъ (χρή-

σιμος, ἀναγκαῖος) ὁ δεύων (προσήκων, ὢν, οἷον δεῖ εἶναι.)

Дόбрый, Дόбръ (ἀγαθὸς, καλὸς). ἐκ τȣ̃ Дόба (Δοβρόβισκ.) ἢ θαβρὸς, θιβρός. [ἐκ τȣ̃ θάπω, τάφω (καίω), τάφρος· καὶ ἐκ τȣ̃ συγγ. θέπω, τέπω, tepo, τέφρα· ἐκ δὲ τȣ̃ θίπω, θιβρὸς, καὶ θιμβρὸς (ὅθεν καὶ Θίμβρων κύριον ὄνομα Λακωνικόν) = θερμὸς, καὶ λαμπρὸς, τρυφερὸς, καλὸς (Ἡσύχ.). Οὕτω καὶ τὸ καλὸς, ἐκ τȣ̃ κάω, καίω (λάμπω). τὸ δὲ Γρ. tapfer, Ἀγ. dapper, (γενναῖος, ῥωμαλαῖος) ἐκ τȣ̃ Дόбрый (Wachter): ἢ (κατὰ τὸν Adelung) συγγενὲς μὲν τȣ̃ Дόбрый, ἀμφότερα δὲ ὀνοματοποιΐα, ὡς τὸ tappen, tüppen,=δȣπὲν, δȣπεῖν (ἐπὶ κινήσεως ἰσχυρᾶς, οἷα ἡ τῶν ῥωμαλέων ἀνδρῶν, ἢ ἵππων, ὅταν ῥάγδην φέρωνται, καὶ ῥήσσωσι ποσὶ χθόνα.) ὥςε τὸ tapfer, =δȣπερὸς, ὡς τὸ δȣπήτωρ· ἀλλὰ πρὸς ταύτην τὴν ἔννοιαν τὸ Добръ οὐ πάνυ τι ἔοικεν ὁμολογεῖν.]

Дождь (βροχὴ) Ἰλλυρ. dasgy, Καρ. desh, Κρτ. desgy, Βμ. desst, Πολ. deszcz, καὶ deźdź, κτλ. — Дождю (βρέχω) δεύσσω (δεύζω) δεῦσος, δευσὸς, (ευ = ω· ὡς, εὖρος, ὦρος, ὥρα· οἷον, δάζω, δόζω, δόσδω). ἢ, τάσδω, τάζω (ςάζω, ςάγω, ἐκ τȣ̃ τάω, таю, ὅθεν καὶ, текỳ, точỳ) ςαγὼν, ςάγος (τάγος, γ=ζ, οἷον, τάζος, τάσδ-ος· α = ο καὶ τ = δ.) Πρβ. Ἰτ. doccia, Ἰσλ. dögg, Ἀγ dasck. Σβ.

duska, *Γλ.* douche, *καὶ* doucher (*ςαλάζειν.*)

Дóлгій, Дóлогъ, *δολιχός.* Долгота̀, *τὸ δολιχὸν, οἷον, δολιχότης,* (*μῆκος*). Длúнный (*μακρὸς*) *τȣ̃το φαίνεται ἐκ τȣ̃* Далъ, *ταλὸς, τηλὸς, ὡς καὶ τὸ* Длю̀ (*μηκύνω, παρατείνω τὸν χρόνον*) *τάλω=τάνω, τανύω. Ἐκ δὲ τȣ̃* Дóлгій *τὸ* Должáю, *χρήσιμον εἰς τὸ* Продолжáю (*μηκύνω, παρατείνω*) *δολιχέω,—χεύω. Ἀλλὰ καὶ τὸ δόλιχος, δόλιξ=δάλις, τάλις, τηλός.*

Долгъ (*ὄφλημα, χρέος*) *Πολ.* dlug, *Βμ.* dluh, *Κρν.* dovg, dolg, *Σρβ.* dug, *κτλ. καὶ Γοτθ.* dolge, *τέλγος* (*τόλγος, ε=ο, ὡς δέλος, δόλος*) *τέλχος=τέλθος* [*γ=χ, καὶ χ=φ=θ. τέλθος, αἰολ. τέλφος, τέλχος,—γος· ἢ καὶ ἐκ τȣ̃ τέλσος* (*σ=χ=γ*)· *παρὰ τὸ τελέω, τέλεθος, τέλθος· καὶ ἐκ τȣ̃ τέλω, τέλσω, τέλσος.*] Должнúкъ (*ὀφειλέτης*) *τελίζων, τελεςὴς.* Должу̀ (*ὀφείλω*) *τελίζω,* (*τὸ καὶ ἄλλως, τελίσκω=τελῶ.*) *κτλ.*

Дóлъ, Долúна (*κοιλὰς, αὐλὼν*) *Γρ.* Thal, *ἀρχ.* tal, dal, *Ἀγ.* dale, *Γτ.* dalei, *κτλ. συγγ. δάλω, δάλλω* (*κόπτω*) *δάλα,* (*κοπὴ, ὅθεν λύμη*) *δαλὴς, κτλ.* [*ἐκ τȣ̃ δάλω φαίνεται καὶ τὸ δελφὺς, αἰολ. δόλφος* (*ἡ μήτρα*)· *ἀλλὰ καὶ τὸ θύλαξ, θυλλὶς* (*θυλὴ, λὸς, υ=ο, οἷον θόλος,* Долъ) *σημαίνει κοῖλον* (*βλ.* Полúца, *καὶ* Дéлва, *καὶ* Дѣлю̀]. *ἴδ' συγγ. τέλμα=ἔδαφος· τέλβω=ςείβω.* (*Ἡσύχ.*) *ὡς καὶ τὸ* Дóлу=*κάτω. Καὶ τὸ* Thal *ὁ* Adelung *πα-*

ῥάγει ἐκ τȣ̃ dal, κάτω, χαμαὶ. (βλ. καὶ Theodor. Bernd. Verwandtschaft der Germanischen und Slawischen Sprachen. p. 174.)

Домъ, δόμος, δῶμα (οἶκος) λτ. domus, κτλ.— До́ма, Домо́й (οἴκοι, οἴκαδε) δόμοι, δόμοῖ, (δόμῳ), δόμονδε.

Донъ, ὁ Τάναϊς ποταμός· (Σκυθιςὶ, Σίλις· εἴγε καὶ τȣ̃το Σκυθικὸν, καὶ μὴ Σλαβονικὸν ἐκ τȣ̃ сила, ἰσχὺς) Ταταρ. duna. Τὸ μὲν Τάναϊς φαίνεται συγγενὲς τȣ̃ ταναὸς, ἔςι δ' ἄρα καὶ τὸ Донъ συγγεν. τȣ̃ Τάναϊς, ταναὸς, τανὸς, τανύς (τανύω), ὡς καὶ, Τάνος, Ἀργολίδος ποταμὸς (Παυσαν. Κορινθ. λη); ἢ γοῦν μᾶλλον τὸ Донъ συγγενὲς τȣ̃ δύνω (υ = ο, δόνω) тону (ὅπȣ συμπίπτει καὶ τὸ Дно̀ = πυθμὴν, βυθμὴν, βυθὸς.) οἷον δύνη = βύνη (θάλασσα. ὡς καὶ τὸ δύω κατὰ διάλεκτ. = βύω); Ἐν τῇ διαλέκτ. τῶν Ὠσσητῶν (φύλȣ Περσικȣ̃ περὶ τὸν Καύκασον) don, ἢ doun = ὕδωρ (Κλάπροθ. Asia polyglott. p. 96.). Tuna, ἢ Duna οἱ Τȣ̃ρκοι λέγουσι καὶ τὸν Δανȣ̃βιον (Ἴςρον). Καὶ τȣ̃το δὲ τὸ ὄνομα ȣ̓ πάνυ τοι ἀπέχειν δοκεῖ τȣ̃ Τάναϊς καὶ Донъ.

Доро́га, Σλ. драга, Βμ. draha, Πλ. droga (ὁδὸς) τράχα (ὡς τράχω, τρέχω) = τρόχα, καὶ τρόχος. Ἑβρ. derech. κτλ. βλ. Дража́ю.

Доска̀ βλ. Дска̀.

Дочь βλ. Дщерь.

Доѭ (*ἀμέλγω, θηλάζω*) *θόω, θώω, (δ = θ. βλ.* Духъ.) *θάω, (ὅθεν θηλὴ, θηλάζω.)* „Доить корову = *θᾶσαι τὰν βῶν, ὡς τὸ* „*θῆσθαι γάλα. — καὶ,* корова доитъ, *θηλάζεται, ἐκδίδωσι γάλα. ὡς* „*θήσατο μαζὸν (ἡ μήτηρ τὸ παιδίον.* "*Ομηρ.*). Доилица, *θηλάστρια, θηλώ.* Доеніе (*θήλασις*) *οἷον θοάνη, ὅθεν καὶ τὸ θοίνη.* [*ἐκ τῦ θόω, θώω, θώσσω, θώζω (θώδω, θ = φ, φώδω) τὸ ἀρχ. Τευτων.* fodan, foedan, fedan, fuden, *τρέφειν. τὸ θέμα ἄω, ἀάω, ἄζω, Γρ.* atzen. *βλ. Ρείμ.*]

Драга, *βλ.* Дорога.

Драгій, Драгъ, *'Ρωσσ.* Дорогій, Дорогъ, *Πολ.* drogi (*πολύτιμος*) *δροϜὸς, δροὸς* [„ *δροὸς, ἰσχυρός· Ἀργεῖοι· δροιὸς, καλός. Κρῆτες.* (*'Ησύχ. ἴσ. ἐκ τῦ δρόω, δράω, δρῶν, δραςήριος*). *Καὶ τῦ Γρ.* theuer (*πολύτιμος*) *ἡ ἀρχικὴ σημασία ἦν μέγας, καὶ ῥωμαλέος,* (*βλ.* Adelung) *ὅθεν καὶ ὁ πολύτιμος. καὶ τὸ Σ. ἀκριβὸς (ἀκριβὴς) ἐκ τῦ ἄκρος, ἄκρις (ἔξοχος)· καὶ τὸ, ἄξιος, ἐκ τῦ ἄγω (βαρῶ)· καὶ τὸ λτ.* carus = charus, *χαρίεις. Χάρις, ῥώμη, κάλλος, μέγεθος, βάρος, ἐπάγονται τὴν ἰδέαν τῦ πολυτίμυ. Τὸ δὲ τραχὺς πρὸς τὸ* Драгій *παραβαλλόμενον, πάνυ τοι δοκεῖ ἀπροσδιόνυσον καὶ κωμικὸν, ὡς τὸ τῆς συνηθ· ἁλμυρὸς, μεταφορ. = ἀκριβὸς.*] *βλ. καὶ* Tripart. p. 292.

Дражаю (*εὔχρηςον ἐν τῷ* подражаю, *μιμῦμαι*)

ἐκ τε̃ Дражу̀ = τράχω, τρέχω, τροχάω (ж = χ.) ὅθεν καὶ τὸ Дорóга, Дрáга (βλ. Δοβρόβ. σελ. 129.) ὥςε τὸ подражáю = παρατρέχω, ἀκολεθω̃, ὅθεν μιμε̃μαι· ὡς τὸ, ἀκολεθω̃, ὀπηδω̃, ὀπαδὸς, κτλ.

Дражню̀, καὶ Дразню̀ (παροξύνω, παρορμω̃) Дражити ὡς ἐκ τε̃ Дражу̀ = θράζω, θράσσω = ταράσσω· συγγ. τρύσσω (τρυπω̃).

Дрáчіе [ςοιβὴ (Ἡσαΐ. 55, 13), εἶδος ἀκανθῶδες φυτε̃, κτλ. βλ. Δοβρόβ. σελ. 129. δράπω (δράψις) δέρπω] συγγ. Драти, Деру̀, δέρω· ὡς καὶ τὸ δρυπὶς (ἐκ τε̃ δέρω, τρέω, δρέπω, δρύπω). Ἤ, τραχὺς, ἐκ τε̃ ῥάσσω (Ῥείμερ.) ὅθεν καὶ ῥάχος = ἀκανθῶδες φυτὸν, καὶ = ςοιβὴ (Ἡσύχ.) βλ. Рогóзъ.

Дребезжу̀ (θρυλλίζω, ἠχω̃ σαθρὸν, ἐπὶ διεῤῥωγότων σκευω̃ν) θρεϝάζω, θρεβάζω, θρυβάζω. [ἐκ τε̃ θράω, θρέω, θράζω· ὀνοματοποιΐα ἐπὶ ἤχε συντριβομένων σωμάτων, ὡς καὶ θρύω, θρυλλίζω. Σ. θρυμματίζω, θρεβαλίζω (Ἰλ. ψ. 395). καὶ κακοφωνω̃, ἐπὶ κακοηχίας λύρας. Ὁμ. ὕμν. Ἑρμ. 488].

Дребедéнь (θρυλλιγμὸς, κακοφωνία, κακοηχία) οἷον, θρέϝαδος, θρόος, κτλ. βλ. Треплю̀.

Дрéвній (ἀρχαῖος, παλαιὸς) καὶ Дрéвенъ, δραιϝὸς, δραϝὸς, ἐκ μεταθέσ. ἀντὶ δαρὸς, δηρὸς, δηραιὸς. „ δραιὸν, μακρὸν παλαιὸν, (Ἡσύχ. ἐκ τοῦ δραὸν = δαρὸν.) Σκρ. duari.

Дрéво, καὶ Дрѣво· Ῥωσσ. Дéрево (δένδρον)·

ἀθροιςικὸν, Древіе, δρίϜος, δρίος, δρύον, δρῦς, δόρυ, δένδρον (πάντα συγγενῆ, ἐκ τȣ͂ δρέπω, δρέω, δέρω.) Σκρ. taru, Ἰσλ. trie, Ἀγ. three, ἀρχ. Γρμ. trée, Σβ. träd, κτλ. Древя́ный, δρύϊνος (δένδρινος)· Деревенѣ́ю δενδρȣ͂μαι (ἐπὶ φυτῶν αὐξήσεως) καὶ = ἀπο— δενδρȣ͂μαι (= ναρκῶ, αἱμωδιάζω, ἐπὶ ναρκώσεως μελῶν, ὡς τὸ Σ. ξυλιάζω). Дрова̀ (πληθυντ.) δρόϜα, δροῦα = δȣ͂ρα (ξύλα καύσιμα) κτλ.

Дремлю̀, Дрема́ть, ὡς ἐκ τȣ͂ Дрему́ (νυςάζω) Βενδ. drimam, δρέμω = δέρμω (ἐκ τȣ͂ δέδορμαι, δέδορδα, δέρθω, δαρθω, δράθω) λτ. dormo, dormio, dormito, Ἰτ. dormo, Γλ. dors. Πρβλ. Γερ. träume = ὀνειρεύομαι (Σβεκ. dörm, Ἰσλ. dur, Ἀγγ. dream). ἐκ τȣ͂ δέρθω, καὶ τὸ λτ. sterto, δ = τ, μετὰ τȣ͂ πνευματισμȣ͂ σ. βλ. καὶ Дрыхну.

Дробь, θρύβος = τρύφος, Σ. θρέβαλον (θραῦσμα, κλάσμα· καὶ αἱ μικραὶ βολίδες, Τȣρ. σατζμὰ, Γλ. dragée = τραχαία. Ῥείμ.). Дроблю̀ ὡς ἐκ τȣ͂ Дробу̀, θρύβω, θραύω (θράβω, θρόβω), ὅθεν, Дроби́на (ἡ πρὸς ζύθον θραυςὴ κριθὴ) Γρμ. Träber, ἐκ τȣ͂ ἀρχαίȣ traben, θραύειν, ἢ treben, τρίβειν (θρίω, τρίβω), Γλ. drague, Ἀγ. dregs: μ. λτ. drusus, τρύσκος, ἐκ τȣ͂ τρύσκω, τρύζω, τρύγω, θρύγω, θράγω, θράζω. (βλ. Ῥείμ. λ. θράω). συγγ. Дрочу̀.

Дро́ждіе (ἀθροιςικὸν. Ῥωσσ. Дро́жди, καὶ

Дрóжжи, *πληθυντ. Κρτ.* drosgye.) *τρυγίας, τρύξ* (*ἐκ τȣ̃ τρύγω, καὶ τρύζω, οἷον, τρυσδίας, τρυζίας*) *'Ισλ.* dreggiar, *'Αγ.* dregs, *'Aσξ.* dresten, dros, *Σβ.* draegg, *Γρ.* Drusen, *μ. λτ.* drascus.

Дрожу̀, *τρέζω, τρέσσω* (*ὡς θράζω*) = *τρέω, τρέμω, λτ.* tremo, *ἐκ τȣ̃ τέρω, λτ.* terreo, *κτλ. Γλ.* trembler, *Γρμ.* zittren (*τιτρεῖν, ἀντὶ τρεῖν, ὡς τετρεμαίνω = τρεμαίνω.*). Дрожь *τρέος, τρόμος. βλ.* Трýшу.

Дротъ, *Γλ.* dard (*ἀκόντιον*)· *παράβ. δόρυ, δόρατος.*

Дрочу̀ (*θρύπτω, καταψω̃*). Дрочýсь (*θρύπτομαι, ἐπὶ διατεθρυμμένων παίδων· ὡς τὸ Γλ.* gâté.) *θρύζω, θρύω, θρύπω, θρύπτω,* (*ὡς θράω, θράσσω, θράζω.*) Дрочéна (*εἶδος πλακεντίȣ*) *ὡς τὸ θρυμματὶς, ἐντρυμματὶς. βλ.* Тру.

Другъ (*φίλος, ἑταῖρος*) *καὶ* Другъ, Другíй-гóй, *ἕτερος.* Друг-Дрýга, (*ἀλλήλȣς*), *συγγενῆ· ὡς τὸ ἑταῖρος* (*ἕταρος*), *καὶ ἕτερος, ἐκ τȣ̃ ἔτης ἀμφότερα· τὸ δὲ* Другъ *πόθεν; 'Ισως συγγεν.* Дрáга (*βλ.* Дорóга.) *τρόχις,* (*τρȣ̃χις*), *ὡς σύνδρομός τις ὢν καὶ συνοδοιπόρος ὁ ἑταῖρος* (y = ȣ = *ο* = *α*.)

Дружу̀ (*πήγνυμι, ἐμπήγνυμι· ἄχρηςον.*) *συγγ. τρύω* (*τρύσσω, τρύζω*), *τρυπω̃.* = Дручу̀.

Друзкъ (*φρύγανα*) *συγγ. τρύσκω* (*ξηραίνω*) *οἷον, τρύσκος* (*ὡς τραύω, τραύξανον, τρώ-*

ξανον, ἐκ τοῦ τέρω, τερύω, λτ. toro, torreo, torridus.)

Дручу̀, τρύζω, τρύσσω, τρύχω (κατατρύχω) Γρ. drüske, 'Ιτ. strucco, etc. βλ. Тручу̀.

Дрыхну (κοιμῶμαι) δρήθω, δέρθω, λτ. sterto, δαρθάνω. [τὸ θ, μεταβληθὲν αἰολικ· εἰς φ, δρήφω, (ὡς φὴρ, θὴρ· Феодоръ, Θεόδωρος), παρεξετράπη εἰς χ, δρήχω· ὡς, ὄφις, ὄχις, κτλ.]. ἢ, ὀνοματοποιΐα· ὡς τὰ, τρήχω, καὶ, τρύγω, τρύζω, κατὰ τὸ ῥέγχω, ῥέγκω· ἴσως δὲ καὶ ῥύγχω (ἀντὶ ῥέγχω) τρύγχω (ὡς τραχὺς ἐκ τοῦ ῥάσσω· τὸ τ, πνεῦμα ἰσχυρὸν).

Дря́блый, Дря́блъ (ξηρὸς, τρυσσὸς, ἀσθενὴς) θραυλὸς, θραυρός· ἐκ τοῦ θραύω (θρύβω) Дря́бну, Дря́бнуть (ὡς ἐκ τοῦ Дря́бу, θράβω = θραύω) ἐπὶ φυτῶν, ξηραίνεσθαι, θραύεσθαι, θρύβεσθαι, τρύφεσθαι. (θραύω, θράω, θρύω, τρύγω, τρύφω, τρύχω, τρύσκω συγγενῆ). 2) Дря́бну (αἱμωδιάζω). λατ. torpeo = ταρβέω, ταρβῶ (μεταθ. τραβῶ, Дря́бу, τὸ н ἐπενθετικὸν καὶ τὸ ταρβέω ἐκ τοῦ τάρβω, τάρϜω, τάρω, συγγ. θάρω, θράω.) Дряблю̀, θραυλίζω, = θρυλλίζω (σαθρὸν ἠχῶ.) βλ. Дребезжу̀.

Дряга́ю (στρέφων τινάσσω, κινῶ τὸν πόδα ταχέως, ὡς ἐκ τοῦ Дрягу̀, τράγω) = στράγω (ὡς τέγος, στέγος) στράγγω, στρεύγω = στρέπω, στρέφω. (βλ. 'Ρείμ. λ. στράγγω). Дряга́юсь

(χερσὶ καὶ ποσὶν ἀπισχυρίζομαι) τραγεύομαι, = ςραγγεύομαι, ςρεύγομαι, ςρέφομαι. ἐκ τȣ̃ ςράγγω, λτ. stringo, ςρίγγω.

Дрязгъ (σκύβαλον, σάρον) θράγος, θραῦσμα (θράγω, θράζω, θράξω· οἷον θράσκος, θράσγ-ος· ὡς, τραύξανον, ἐκ τȣ̃ τράω = θράω, θραύω.) τὸ 'Αγ. trash = περιψήματά. λτ. quisquiliæ.

Дрянь (σκύβαλον, περίψημα) θρᾶνος (θράω, θράνω, θρανεύω.)

Дря́хну (τρύχομαι, κατατρίβομαι ὑπὸ νόσȣ, γήρως, κτλ). Дря́хлый, Дря́хлъ, τρυχνὸς, τρυσσὸς, τρυχνόω, τρύχνω (Γαλην. Γλωσσάρ·) τρύχω = θρύγω (θράγω, θράσσω, θράζω κτλ.) ἐκ τȣ̃ Дря́хлый (χ = с) Дря́селъ (κατηφὴς, ςυγνὸς, περίλυπος.) καὶ Дряселу́ю = ςυγνάζω· ὡς ἐκ τȣ̃ τρίω (= τρύω, τρύχω) τριςὸς, λτ. tristis. βλ. Трясу̀.

Дєка, 'Ρωσ. Доскà (πίναξ, σανὶς, τράπεζα) Κρτ. Κρν. Μοραβ. Πολ. deska (σανίς) συγγ. Γερ. Tisch, Σβ. disk. Αγ. desk, dish, 'Ιτ. desco λτ. discus, δίσκος. ['Η Σ. λέγει δόγας τὰς σανίδας τῶν οἰνοδόχων κάδων· ἴσως ἐκ τȣ̃ δόκη, δοκὸς, δοκὶς, παρὰ τὸ δέκω, χω, —χομαι.]

Дубъ (δρῦς) συγγεν· (δέπω, ἀρχ. Γρ. dubben, tüppen). δȣ̃πος = τȣ̃πος, τύπος, ςύπος, stupes, κτλ. Дуби́на, (κορύνη, ῥάβδος παχεῖα ἐκ δρυὸς, ἢ ὁποιȣδήποτε δένδρȣ) οἷον τυ-

πῆνα, τυπάνη, ὡς τύπανον, τυπάς. Дубрáва, Дубрóва, δρυμὸς·—Дубáсъ, δρυοβαφὲς ἱμάτιον, κτλ.

Дугà, (τόξον) τύκα, τύκος, τύχος [=πέλεκυς, σφύρα, κτλ. ἐκ τοῦ τύκω = τεύχω, τέκω, τέξω, ὅθεν καὶ τὸ τόξον· ὡς καὶ, τύκω, τιτύσκω = ςοχάζομαι, τοξάζομαι.]

Дудà (αὐλὸς) ἐκ τȣ̃ дýю (πνέω· ὡς, αὔω, αὐλὸς). παρηχεῖ δὲ τὸ ὀνοματοπεποιημένον τȣτὼ, τυτὼ· „ τυτὼ ἡ γλαῦξ· ὡς ἐκ τȣ̃ φθόγγȣ, τȣ, τȣ, (Πλαῦτος. βλ· καὶ Ἡσύχ). Ἐκ τȣ̃ Дудà καὶ τὸ Τȣρκ. duduk, ὁ αὐλὸς.

Дýжiй, καὶ Дю́жiй, Дю́жъ (εὔρωςος). Дюжѣ́ю (εὐρωςῶ) συγγ. δύνω, δύναμαι· (ἐκ τȣ̃ δύω) δύσκω, δύσσω (δύζω) δυςὸς=δυνατὸς. Οὐ γὰρ οἶμαι τὸ Дюжъ = δαῦσος, αἰολ· δάνσος (ὡς, ἀνθέντης, ἀντὶ αὐθέντης), λτ. densus, δασὺς „ δαῦγος (γρφ. δαῦσος) δασῦς. (Ἡσύχ). Τὸ θέμα Дуг—=δυϜ—δύϜω, (δύγω).

Дýмаю (λογίζομαι, βȣλεύομαι, νομίζω, ἐννοῶ) θυμέω (ὅθεν ἐνθυμέω-ομαι), ἐκ τȣ̃ ἀῤῥήτȣ Думъ, θυμὸς (συγγ. Дýю, καὶ Духъ, καὶ Дымъ) ὅθεν Дýма (βȣλή) κτλ. βλ. Духъ.

Дуплò (κοίλωμα, ἰδίως ἐπὶ δένδρȣ). Дуплю̀ (κοιλόω δένδρον, ἐκ τȣ̃ Дупỳ, τὸ λ. ἐπενθετικὸν) δȣ́πω, δȣ̃πος = τύπω, τύπος (βλ. Ῥεἰμ. λ. δȣπέω).

Дурю̀ (ἀνοηταίνω, μαίνομαι). Дурáкъ (ἄφρων) θȣ́ρω, θύρω (ὅθεν ἀθύρω) θȣ̃ρος, αἰολ·

φέρος, φέριος, λτ. (furo) furio, furia, *Γρ.* thor, thörig, *κα.ά διαλέκτ.* tor, door, *Σβ.* dåre, *ἀρχ. Γλ.* daurne = etourdi. *κτλ. βλ.* Adelung.

Дýхъ (*πνεῦμα*). Душà (*ψυχὴ*). Дýю (*πνέω*) *θέω, θύω* (*ὅθεν θύελλα· δ=θ, οἷον δέω, ὡς, θάλασσα, δάλασσα*) *θύσις*, (*οἷον θύσσα*). *Ἐκ τῦ θύω, θύFω, θύβω, θύπω, θύφω, τύφω, τέθυμμαι, θυμὸς* (*ψυχὴ*) *θύμμα, θυμίαμα, θυμία, θυμιῶ, θυόεις, θύος, λτ.* thus, *κτλ. Ἐκ τῦ τύφω καὶ ὁ τύφος* (*καπνός= θυμὸς, αἰολ. φῦμος, λτ.* fumus (*καπνός*)· *τό δ' αὐτὸ θυμὸς*=Дымъ (*δυμὸς=καπνὸς*). *Καὶ τὸ* Духъ = *θύος* (*θύhος, κατὰ τὸ θύελλα, ὡς καὶ τὸ ἄνεμος = λτ.* animus, anima = *ψυχὴ, καὶ τὸ ψυχὴ=πνεῦμα*). *Οὕτω καὶ τὸ Ἀραβ.* ruch (*πνεῦμα*) *συγγεν. Γρμ.* Rauch (*καπνὸς*). *καὶ τὸ καπνὸς δὲ παρὰ τὸ κάπω, κάπος* (*πνοή*). *Διὰ τούτων τῶν ὀνομάτων εἰκονίζεται παρ' Ἕλλησι, καὶ Σλάβοις, καὶ Λατίνοις, ἡ ψυχὴ, ἧς ἐνέργειαι τὸ θύειν* (*κινεῖσθαι, ζέειν, ζῆν*), *καὶ κάπειν, καπύειν* (*πνεῖν*). *Ἀλλὰ καὶ τὸ* Дыхáю (*πνέω, ἀναπνέω*) *συγγενὲς* Душý (*πνίγω*) *θύσσω, θύω, καὶ θύπω, τύφω* (*=φώγω, ὅθεν λτ.* foco, suffoco)· *καὶ αὐτὸ τὸ πνίγω,* (*πνίFω, πνίω*), *συγγενὲς, τῦ πνέω, πνείω. Διὰ τῆς πνοῆς, πνέομεν· χωρὶς πνοῆς πνιγόμεθα. Καθόλυ δὲ τό, τε θύω* (дýю) *καὶ τὸ πνέω, ὀνοματοποιΐαι, ὡς καὶ τὸ κάπω = Fαύω, ἄω* (*βλ. Ῥείμ. λεξ.*). *πρὸς τὸ* Духъ

παραβάλλεσι καὶ τὸ Ζενδ. tug. (Tripart. p. 373). βλ. Дымъ, καὶ Дýмаю.

Дýю, βλ. Духъ. Πρβλ. Γρ. dute, düte, tute, 'Αγ. toot, (Tripart. p. 31.)

Душáца (ὀρίγανον) ἐκ τε̃ дýю (πνέω, ἐκπνέω, εὐωδιάζω) οἷον, θυΐσκα (θυσίσκα)· ὡς ἐκ τοῦ θύω καὶ ἡ θυΐα (εὐῶδες δένδρον) καὶ ὁ θύμος κτλ.

Дщéрь, Дщѝ (θυγάτηρ) Ρωσ. Дóчь, Βμ. dcera, Κρτ. kchi, kcher, Κρν. hzi, hzer: ἐν τοῖς Γλαγολιτικοῖς βιβλίοις, Дéщи, Дéщер. οἷον θέκτηρ, θύκτηρ, θύκτη, (щ=κτ=ct=στ. τσ, τζ. βλ. ἀλφάβ.) θύγτηρ, ἐκ συγκοπῆς τε̃ θυγάτηρ· τέτε δὲ τὸ πρωτότυπον ἴσως ἐςὶ τὸ σωζόμενον ἐν τῇ διαλέκτῳ τῶν περὶ τὰ 'Ιωάννινα 'Ηπειρωτῶν, θύγος=θυγάτηρ· οἷον ἐν δημώδει ᾄσματι. „ 'Εδώ 'χεν θύγον ὄμορφην, θύγον καμαρωμένην" οἱ δὲ καθ' ἡμᾶς Λάκωνες λέγεσι καὶ δυχατέρα, ἢ δυγατέρα, ἀντὶ θυγατέρα, (κατὰ τὸ, δεὺς, θεὺς κτλ.) ὅθεν καὶ τὸ Дочь, Дщерь, Дещерь = δέκτηρ, δύκτηρ, ἀντὶ (θύγτηρ) θυγάτηρ. [τὸ ὄνομα φαίνεται παρὰ τὸ τύκω = τέκω, τέκος, τύκος, θύγος· ὡς, θήγη=θήκη, κτλ. Πρβλ. Λιθ. dukte, Γρ. Tochter, παρ' Οὐλφίλᾳ dauhtar, 'Αγγ. daughter, κτλ. καὶ Πρ. duchtar, Σκρ. tugida (οἷον θυγίτα) κτλ. Σημείωσ. д=θ, καὶ πρβ. Дерзáю, Дѝво, Дробь, Духъ, κτλ. ὡς καὶ θ=δ· δάσος, θάσος· ὅθεν καὶ ἡ νῆσος Θάσος.

Дъждь, *Σλαβ.* = Дождь.

Дымъ (*καπνὸς*) *θυμὸς*, *αἰολ.* *φῦμος*, fumus, *θύμμα*, *θυμία* (*θύω*, *θύπω*). *Σκρ.* du, duma, *καὶ* *Τϑρ.* duman. *Πρβ.* *Γρ.* Dampf (*ἀτμὸς*, *καπνὸς*, *νέφος*) *Σβ.* dimma, *'Ισλ.* dimur = *σκοτεινὸς* *κτλ.* (*βλ.* Adelung. *λ.* Dampf. *καὶ* dämmern. *βλ.* *καὶ* Тма). Дымлю (*ἀντὶ* Дымю, *καπνίζω*) *θύμω*, fumo, *θυμιῶ*. „*ἄνθρακες* *θυμιῶντες* (*Θεόφρ.*). *τὸ* *θέμα* Дмỳ, *ἐκ* *τϑ* Дую, *βλ.* Духъ. (*Σημείωσ.* ы = у = *υ* = *ϑ*).

Дыня (*πέπων*) *θοίνα*, *θοίνη?*

*Дьякъ (*ἐκ* *τϑ* Діаконъ) *διάκονος*, *ὡς* *καὶ* *Σ.* *συγκοπῇ*, *διάκος*· 2) *πρωτοψάλτης*, *ὡς* *διακονῶν* *τὰ* *'Εκκλησιαςικὰ* (*καθὰ* *καὶ* *νῦν* *παρὰ* *Χίοις*, *διάκος*, *καὶ* *ὁ* *ἐλλόγιμος* *καὶ* *ὁ* *ψάλτης*) *ὅθεν* 3) *ἀρχαίως*=secrétaire (*γραμματεὺς*) *ἐχ* *ὡς* *διάκονος* *ἁπλῶς* (*ὑπϑργός*), *ἀλλ'* *ὡς* *γράμματα* *εἰδὼς*, *ὁμοίως* *τῷ* *ἱερῷ* *διακόνῳ*. *Τοὺς* *γὰρ* *ἐλλογίμους* *καὶ* *γραμμάτων* *ἴδμονας* *εἴθιςαι* *καὶ* *χρὴ* *διακονεῖν* *τὰ* *περὶ* *τὰς* *ἱεροπραξίας*, *καὶ* *τὴν* *ἀνάγνωσιν* *τῶν* *θείων* *Γραφῶν*· *ὅθεν* *καὶ* *ἐν* *τῇ* *συνηθ'*. *παρὰ* *τοῖς* *χυδαίοις* *τὸ* *ἀναγνώςης* *συνώνυμον* *τοῦ* *λόγιος*, *λογιώτατος*, *ἀπὸ* *τϑ* *'Εκκλησιαςικοῦ* *ἀναγνώςου*. *Καὶ* *οὗτος* *δὲ* *παρὰ* *'Ρώσσοις*, Дьячёкъ (*διακάκης*, *διακονάκης*.)

Дѣва, *ὑποκρ.* Дѣвица (*παρθένος*) *θαίβα*=*τιθαίβα*, *τιθαιβὸς*, *ὅθεν* *τιθαιβώσσω* = *τιθηνῶ*. [*ἐκ* *τϑ* *θάω*, *τιθάω*, *τιθαίω*, *τιθαίϜω*,

τιθαίβω· ὡς θάω, τιθάω, τιθή, καὶ τηθὴ, τιθήνη, τιτθὸς, τυτθὸς, καὶ (θάω) θῆλυς, θηλή κτλ. τὸ δὲ (θαίβα) τιθαίβα=τιθηνεμένη (ὡς καὶ κόρη ἐκ τȣ̃ κόρω, κορέω=τρέφω) καὶ τυτθή.] Πϱβλ. ἀρχ. Γρ. Diuuvi (κόρη, παρθένος)· τὸ δὲ 'Αγσξ. theowa=θὴς, θῆσσα. βλ. пашь, καὶ Adelung λ. dieb.

Дѣва́ю, θεύω (θεβέω) = θέFω, θέω, τιθέω, θῆμι, (τίθημι). τὸ θέμα, Дѣ́ю = θέω (θ= δ.) „ Не знаешъ куда дѣвашь своего сына. οὐ γνόει (ἀγνοεῖ) κοῦ δὰ θεύη (θείη, θῇ) σφώϊον ἶνιν [ὡς τὸ „ ὀυκ εἶχον (καὶ οὐκ ἤδεισαν) ὅποι ἀυτὸν θῶνται ('Αιλιαν.) Σ. „ δὲν ἔχει, ἢ δὲν ἐξεύρει ποῦ, νὰ τὸν βάλῃ. ἐπὶ διαφερούσης τιμῆς καὶ περιθάλψεως] καὶ τὸ ἀρχ. Γρ. deo, deon (ταπεινὸς) ἐκ τοῦ θέω, τίθημι (κατατίθημι). Одѣва́ю, одѣ́ю = περιθέω (περιτίθημι, περιβάλλω=ἐνδύω) κτλ. καὶ Λιθ. demi, καὶ dedu = τεθῶ (τιθῶ) καὶ θῆμι (τίθημι). συγγεν. Дѣ́ю.

Дѣдъ (πάππος) τέττας, Λτ. tata, Γρ. Dad, Dot, Tate, 'Αγ. dad, 'Εβρ. dod, Τουρ. dede, Σκρ. dodon, Ζνδ. tada κτλ. [φυσικὴ φωνὴ τῶν βρεφῶν, ὡς, ἄττας, πᾶ, μᾶ.]

Дѣжа̀ (κάδος, πίθος) Γρ. Döse, δοχὴ, δοχὸς, δοχεῖον (ж=χ, καὶ ο=ε.)

Дѣлю̀, δαίλω=δάλω, δάω (=κόπτω, μερίζω, διαιρῶ). Γρ. theilen, μ'. λτ. talliare, 'Ιτ.

tagliare, *Ιλ.* tailler. *κτλ.* Дóля (*μερὶς*) *ὡς ἐκ τοῦ δαίω, δαστή. κτλ. βλ. καὶ* Долъ.

Дѣшу, dessim, dessiti, *Βοεμ.*=*δεἰσσω, δεδίσσω* (terreo). *Λεξ.* Gelenii.

Дѣю (*πράττω, ποιῶ*) *θέω* (*ὅθεν, τίθημι=ποιῶ*) *ἢ τέω, ὅθεν τέλω, τελέω,* Дѣлаю. [*ἐκ τοῦ τέω, τέλω· συγγεν. τοῦ ςέλλω, ςέλω, ἐκ τοῦ ςέω.*] *τὸ 'Αγγ.* to do, *'Ασξ.* don, *Κσξ.* deon, *Γρ.* thun = *θεῖναι* (*ποιεῖν.* Adelung.) *ὅθεν.*

Дѣло (*ἔργον*) *ὡς τὸ, τέλος, τέλεσμα.* Не-дѣля (*ἡ Κυριακὴ, οἷον, νη—τέλεια=ἀτέλεια, ἀπραξία, ἀργίας ἡμέρα· ὡς καὶ,* не-дѣльній день = *ἡμέρα Κυριακή. 'Αποκαλ. Α,* 10.) *ἐξ αὐτῆς δὲ καὶ ὅλη ἡ ἑβδομὰς,* Недѣля. (*ὡς, σάββατον = ἀργία, καὶ σάββατα = ἑβδομὰς, παρὰ τῇ θείᾳ Γραφῇ*) *βλ. καὶ* пять.

Дѣти. *βλ.* Дитя̀.

Дя́дя (*θεῖος*) *τάττας. βλ.* Дѣдъ.

Є.

Є. Е, є, е (ѐстъ, *προφερ. γές,* Jest)=Є, Е, *ε.=α, ο, η.*— є҃ =*έ* (5). єі҃=*ιέ* (15). ҂є=*͵ε* (5000).

Е, Ѥ, *Σλαβ. καὶ 'Ρωσ.* еѐ=ѐ, ѐѐ (*αὐτὴν*).

*Евнухъ, *εὐνοῦχος* (*Σημείωσαι, εβ=ευ*) (*Γρφ.*)

Егдà (ὅτε) εὖτα = εὖτε (ὡς, πότα, αἰολ. καὶ πόκα, δωρικ. = πότε). ἢ, ἔFτα (ἔγτα) = ὄFτα, ὅτα, ὅτε (ε = ο. ὅθεν καὶ, тогдà, τόFτε) F = υ, β, γ.

Егò (КГО) ἔFο, ἔο, 2) = ἐFὲ, ἐὲ (αὐτὸν) ἐκ τοῦ онъ.

Едà (ἦ; μή; ἐρωτηματικ.) εἰδὰ, εἰδή;

Едúный, Едúнъ. 'Ρωσσ. одúнъ (εἷς) ἴττον. „ ἴττον, ἕν. Κύπριοι, ἐκ τῦ ἴς (ἴσσος, ἴττος) = ἴος = εἷς· καὶ „ ἴγγα, ἕν. Πάφιοι. [ὡς ἐκ τοῦ ἴν, ἴννος, νν = γγ, ἴγγος. 'Ησύχ. ὅθεν (ἴγγυλος) Λτ. singulus, singularis, ἑνικός]. ἢ ἐ(δ)ινὸς = ἐϊνὸς (παρενθέσ. δ) = εἰνὸς, οἰνὸς, ἑνὸς, ἕνις, (ὅθεν ἔFνις, εὖνις = μόνος, μεμονωμένος, ἔρημος.) καὶ οι = ϐ, οἰνὸς, οὐνὸς, ἕνιος ('Ησύχ·) λτ. œnus, unus, κτλ. τῦ δὲ ἕεις, εἷς, ἕν, συγγεν. Γρμ. ein, eins, 'Ισλ. ein, κτλ. Πρβλ. τὸ Σκρ. καὶ Ζενδ. ik, hek, καὶ Βενδ. edek. κτλ. ['Η ἰδέα τῦ εἷς ἐμφαίνει μόνωσιν, τὸ μόνον καὶ ἀσυνδύαςον, ἢ ἀδιαίρετον· ὅθεν καὶ τὸ μόνος, ἐκ τῦ ὀνὸς, οἰνὸς, ἑνὸς, προσλήψει τῦ μ (ὡς, ὄνθος, μόνθος· ἄλευρον, μάλευρον. καὶ τὸ κοινὸς δὲ ἴσως ϐ μᾶλλον ἐκ τῆς ξὺν, ξυνὸς, ἢ ἐκ τῦ οἰνὸς (προσλήψει τῦ πνευματισμῦ κ), ὡς εἷς τις ὢν, καὶ ἀδιαίρετος. βλ, 'Ρείμ. λ. κοινὸς].

Éже (ἵνα, ὧς γε), καὶ Éжели, εἴγε, αἴγε,

συγκοπ. Если. (Еже, ли. Е, же=ἐ, εἰ, δὲ). ἢ τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἐφεξῆς.

Éже, ὅγε, ἴγε, (οὐδέτερ, τοῦ иже): еже есть, ὅγε ἐστὶ (τουτέστι. е, же): á еже, ἠδ' ὅγε= τὸ δέ. заéже, διὰ ὅγε, διόγε, (διὰ τοῦτο) οἷον ζα ὅγε (ὅζε· γ=ζ. καὶ ἡ δια, παρὰ Κυπρίοις, ζὰ).

Ежъ, ἐχῖνος (ἔχις) ἔζ=ἔχ—ις, ἔχις, ὅθεν (ἔχινς) ἐχῖνος· γράφεται καὶ Ѣжъ. Ежевика (βάτος) ὡς ἐχινώδης, κατὰ τὸ, ἐχινόπους, ж=з=χ.

Éзеро, ʽΡωσ. óзеро [λίμνη· ἐκ τοῦ ез, καὶ τῆς καταλήξεως еро. (Δοβρόβισκ. 296) ἐζ= ἔχ (χ=ζ)=ἄχ—ἄχα, ἄκα, aqua. βλ, Окà.] οἷον, ἔζερος, ἐζερὸς=ἐχερὸς=ἀχερὸς. [᾿Εκ τοῦ ἄχα, καὶ τῆς καταλήξεως, ερος, ηρος (ὡς, πνιγηρὸς, τακερὸς) ἐσχηματίσθη τὸ ἀχερὸς, οὗ τὸ μεγεθυντικὸν σώζεται ἐν τῷ ᾿Αχέρων, ποταμὸς Θεσπρωτίας (ὅθεν ᾿Αχερουσία λίμνη. παρὰ τὸ ἄχα καὶ ὁ ᾿Αχελῷος. κτλ. βλ. Водà). ᾿Εκ δὲ τοῦ éзеро, ὁ τῆς συνηθ. Νιζερὸς (ἡ Νεσωνὶς, λίμνη Θεσσαλίας) κατὰ πρόσθεσιν τοῦ ν (ἐζερὸς, Νεζερὸς, ὡς νερὰ =ἐρὰ· νεμπότης, ὁ ἐμπότης) ἡ δὲ παραγωγὴ τοῦ Νεζερὸς ἐκ τοῦ Νεσωνὶς, βεβιασμένη καὶ ἀπίθανος. ᾿Εκ τοῦ ἀχέρων, γίνεται καὶ ἀχερωΐς, ἡ λεύκη, ὡς δένδρον ὑδροχαρὲς καὶ ὑδατοτραφές, τοῦτο δέ τινες ἀνέγνωσαν ἀχελωΐς, ὡς ἐκ τοῦ ἀχελῷος. ῾Η δὲ παρα-

γωγὴ τοῦ 'Αχέρων, παρὰ τὸ ἄχεα ῥέειν, φαίνεται μᾶλλον πεποιημένη, ὡς ἐκ τοῦ ποιητικοῦ 'Αχέροντος, ποταμοῦ τοῦ ᾅδου]. *'Εκ τοῦ* езеро, Езеріякъ. (*ἔθνος Σλαβόνων, παρὰ λίμνας κατοικοῦν*) *οἷον ἀχεριακοὶ, ὡς ἀχερούσιοι* (*λιμναῖοι, παραποτάμιοι, κατὰ τὸ Πάραλοι, κτλ.*) *Ἄτοπον δ' ἂν εἴη, εἴ τις παραβάλλοι τὸ* езеро *πρὸς τὸ ζωρὸς, ζώω = ζέω, κατὰ τὸ Γρ.* See (der See, *λίμνη.* die See, *θάλασσα*) *'Ολλ.* Zee, *συγγ. ζέω, ζέσις· ἢ σίζω,* (*σίδω*) *Γρ.* siede, sause (*ὀνοματοποιΐαι, ἐκ τοῦ ἤχου τοῦ ὕδατος καὶ τῶν ἀνέμων*)· *ὁ δὲ Σουΐδ. ἔχει καὶ ἀζείρει= ζέει, ἀλλ' ἥτε γραφὴ πάνυ ἀμφίβολος, καὶ ὐδὲν κοινὸν τέτῳ καὶ τῷ* езеро. *βλ. καὶ* ильмень.

Ей, *Σλ.* ѥй, *ἑοῖ* (*αὐτῇ.*)

Éй (*ναὶ*) *ἦ,* (*βεβαιωτικὸν· κατὰ διάλεκτον, εἰ. ὡς, νηὸς, νειὸς, κτλ. ὅθεν ἔϊ.*) *Γλ.* oui. *Γρ.* ja, jo. *ἦ, ὡς τὸ γὰ, γὲ* (*βεβαιωτικὸν*). *καὶ 'Εβρ.* je (*βλ.* Adelung. *λ.* Ja). *τὸ* Ей, *καὶ ὀμωτικὸν, ὡς τὸ, ναὶ, νὴ.* „Ей Богу, *νὴ τὸν θεὸν, καὶ,* ей, ей, (*κατ' ἀποσιώπησιν, διὰ σέβας, ὡς, νὴ τὸν··· μὰ τὸν···*) *ἢ ὡς, ναὶ ναὶ* (*κατ' ἐπαναδίπλωσιν.*). *Οὐ γάρ μοι δοκεῖ τὸ* Ей *= ἐῢ* (*καλὸν.= εὖ, ἐκ τῦ ἔω= εἰμὶ*) *καὶ Τȣρκ.* egi, ei.

*Елéй, *ἔλαιον, λτ.* oleum, *Γτ.* alev, *Ασξ.* ele, *'Αγ.* oll, *Γρ.* Oel, *Γλ.* huile, *κτλ. καὶ οἱ*

Πλαταγῶνες, oli. (*βλ.* Adelung). *σημείωσαι* ей = *αιον*, *εον· διὰ τῦτο καὶ ἔγραψα τὴν λέξιν.*

Еле́нь, *'Ρωσ.* Оле́нь (*ἔλαφος*) *ἐλὴν*, *ἐλὸς*, *ἐλλὸς*, *ὅθεν ἔλαφος*, *Γτθ.* elaho (*φ* = *χ* = h). *Τὸ δὲ Γλ.* elan = *ἀλκὴ* (*βοῤῥεία ἔλαφος*, *λτ.* alces, *καὶ* cervus alces) *Γλ.* Elend, Elenthier, *Σβ.* elg, *κτλ. καὶ τὸ 'Εβρ.* ajela = *ἔλαφος*. *βλ. καὶ* Лань.

Еле́цъ (*ἰχθὺς*, cyprinus dobula) *ἔλοψ*, *ἔλλοψ* (*ε* = *ο*, *καὶ* ц = *ξ* = *ψ· οἷον, ἔλοξ· ὡς, ἰψὸς, ἰξὸς·* nix, *νίψ*).

Ели́кій, Ели́къ (*ὅσος*) *ἡλίκος*.

Е́ль, Е́лка (*ἔλα*) *ἐλάτη*.

Е́млю, *ἀόρ.* ялъ, *ἀπαῤμφ.* яти [*λαμβάνω δέχομαι*, *συλλαμβάνω*, *κτλ. τὸ θέμα* я, (яю) = *ἄ* — *ω*, *ἄω*, *ἄϜω*, *αὔω*, *ἄφω*, *ἄπω*, *ἅπτω—πτομαι· ἐκ δὲ τῦ ἀῤῥήτου* ею (= яю, *ἔω*, *ἄω*) *τὸ* ému (*οἷον*, *ἔμω*) *μετὰ τῦ ἐπενθετικῦ*, л, е́млю. *ὡς καὶ* иму̀ (*ἀντὶ* ему̀) има́ю, *ὅθεν καὶ* и́мамъ, имѣ́ю (*ἔχω*, *οἷον ἄμημι ἀμέω*). *Παράβλ. τὸ λτ.* amo=capio (*ὡς τὸ ἀσπάζομαι.* amata=capta. *Αὖλ. Γέλ. α*, 12, *ὅθεν καὶ* = *ἀγαπῶ.*) *καὶ* emo (*ὠνῦμαι*) *ὅθεν* ad-imo, *κτλ. Τοῦ αὔω, ἄπω* (*ἅπτω*) *συγγεν· καὶ τὸ*, *ἔπω* (= *ἄπω*, *ὅθεν π*=*μ*, amo, емлю) *καὶ* (*π*=*κ*) *ἔκω*, *ἔχω*, *τῦτο δὲ καὶ μεταθές. ἐκ τῦ χέω* (*ὅθεν*, *σχέω*) *χάω*, *χαύω* (=*αὔω*,

ἄω) λτ. (habo) habeo, „ ἄβεις, ἔχεις· μεταβὼν, μετασχὼν (Ἡσύχ.). τὸ ἄω φαίνεται θέμα καὶ τε αἴνω, αἴνυμι = Γρμ. nehmen (Adelung.) βλ. Ῥείμ. λ. ἅπτω.]

*Ербихъ, erbich, καὶ irb (Καρνιλ) Γρμ. Orb, Ὀλλ. erve, Οὐγκ. arva, λτ. orbus, ὀρφὸς, ὀρφανὸς (Tripart p. 34)

Еринкъ (θάμνος, θαμνῶδες χωρίον) ἔρνος (ὡς, ἔρνυξ.)

Ерикъ, ῥύαξ (οἷον ἐρύαξ, ἔρυξ, μετὰ τε εὐφωνικε ε· ὡς, ῥύω, ἐρύω. Λέξις τῶν παρὰ τὸν Ρᾶ (Βόλγαν) καὶ τὴν Κασπίαν κατοικούντων). παράβαλ. Ἐρίγων, ποταμὸς Θρᾴκης, Συνήθ. Ῥιγίνα [ἐκ τε ῥίω, ὅθεν ῥὶς, ῥὶν = ῥέω, ἐρίϝω, ἐρίγω (ὡς καὶ τὸ ἐρύγω, ἐρεύγω ἐκ τε ἐρύω, μετὰ τε ϝ = γ. Οὕτω καὶ ἐράω, ὅθεν ἐξεράω, ἐκ τε ῥάω = ῥέω, ῥίω. τοῦ δὲ ῥάω συγγενὴς ὁ Ῥᾶ. βλ. Ревень.]

Ерóшу, (φύρω τὰς τρίχας ἀτάκτως) καὶ μέσ. Ерóсуся (φρίσσω τὰς τρίχας, ἐπὶ θηρίων) ἐ-ρόσσω, ἀντὶ ἐ-ρίσσω = ϝρίσσω (βρίσσω) φρίσσω. Γλ. friser, κτλ.—Ерóшка (κεφαλὴ ἐλόθριξ) φριξὴ (φρισκή)· ὡς „ φριξὴ κόμη (Ἀριστοτλ.) καὶ „ ἔφριξαν ἐθειραι (Ὅμ.). τὸ ε, εὐφωνικὸν, ὡς ῥύω, ἐρύω.

*Еродія, ἐρωδιὸς, καὶ ῥωδιὸς λτ. rodius.

Ершъ (πέρκη, perca cernua) ἴσ. ἔρκη (ἀποβολ. τε π· ὡς, ἀλαιὸς, παλαιὸς) ἐρκὸς, ἔρξ,

ἀντὶ πέρκη, περκὸς (πέρξ) βλ. Бершъ. ἢ ἔρση, (μετφ. πᾶν δροσῶδες καὶ τρυφερὸν ζῶον, ὁποῖαι μάλιςα αἱ πέρκαι τȣ̃ Νευᾶ τῆς Πετρȣπόλεως·) τὸ δὲ ἔρση (δρόσος) ἐκ τȣ̃ ἔρδω, ἄρδω· βλ. καὶ рыба.

Ерóшка, βλ. Ерóшу, ῥίσσω, φρίσσω, φρίγω, συγγ. φρύγιο (λτ. frigo, frixus) καὶ υ=ο (οἷον, Ϝρόσσω). βλ. 'Ρειμ. λ. φρίσσω.

Éсень, 'Ρωσσ. осень (φθινόπωρον) αὔσων? (αὔω, ὅθεν αὖρα, ὥρα, καὶ εὔω, εὖρος, ȣ̃ρος). ἴσ. συγγ. Веснà. βλ. καὶ осень.

Есмь, еси, есть, ἐσμὶ (ὅθεν ἐσμὲν) = ἐμμὶ, ἐσσὶ, ἐςὶ. πληθυντ. есмы, есте, суть (ἀντὶ есуть. Δοβρόβ.) ἐσμὲν, ἐςὲ, ἐντὶ, καὶ εἰσὶ (ἐσȣ̃ντι, ἔσεντι). Σερβ. есам, jesam, οἷον ἔσαμι = ἔσεμι, ὅθεν συγκοπῇ, ἐσμὶ) Λετ. esmu (ἀντὶ ἐσμὶ) Λιθ. esmi. κτλ. Πρβλ. Λατ. sum, (ὡς ἐκ τȣ̃, ὕω, ὑμὶ, Ϝῦμι [ὅθεν, φῦμι, φύω] σῦμι· ὡς, ἕλα, σέλα.) es, est. sumus, estis, sunt (ϳυντὶ). Γοτθ. καὶ 'Ασξ. am, καὶ em, καὶ im, ἀρχ. Γρ. bim (Ϝιμὶ, εἰμὶ, καὶ ἠμὶ, ὅθεν ἦν·) παρ̕ ὃ τὸ Γρμ. bin, (bis) bist (Ϝῆσ-θα) ist. sind, seyd, sint. Σκρ. osmi, osi, osti, πληθ. sumus, sunti. Περσ. am, ai, ast: aim, aid, ant. κτλ. — Σλαβ. δυϊκ— есвà, естà, естà = ἐςὸν, ἐςὸν [τὸ ά πρόσωπν (οἷον ἐσμὸν) παρ̕ Ἕλλησι λείπει]. μετχ. Сый (ὁ Ὢν) οἷον Ϝύς, ἐκ τȣ̃ ὕμι, (ὡς φὺς, ἐκ τȣ̃ φῦμι) ἢ ὀρθότερ. ϳεὶς, ἐὶς, αἰολ· ἔνς,

(λ. ens) ἔντος, θηλυκ. ἔσσα, Δωρικ. (ἐκ τῦ ἔω) ὅθεν καὶ ἐσσία = ὀσία. сущій (ὢν) ὅσιος Ϝόσιος (ὅθεν ἀνόσιος, κτλ. βλ. Μέρ. Α. ῥῆμα). Нѣсмь, Нѣси, Нѣсть, = Не есмь, κτλ. ὀκ ἐσμὶν καὶ Нѣть (= ὀκ ἔςι) = οὔ. Естество (есть) ὀσία, οἷον, ἐσσιωτϜόν, οὐσιότης, ἐςότης=ἐςὼ (ὅθεν εὐεςὼ, ἀειεςὼ) καὶ „ ἐπυτίς, ὀσία. Ῥόδιοι, (Ἡσύχ. οἷον, ἐπουσίς, ἐπ—ουσίς. βλ. истинный) λτ. essentia (esse) Γλ. essence Γρ, Wesen. κτλ.

*Ехидна, Ехидный, ἔχιδνα, - δνειος· ὅθεν Ехидствую καὶ Ехидничаю (βλάπτω, ὡς ἡ ἔχιδνα) οἷον ἐχιδνίζω.

Ею, ἑοῖ, οἱ (αὐτῇ). Ея (αὐτῆς), ἁς, ἑῆς.

Еще, ἔτι, λτ. etiam.

Ж.

Ж. ж. ж (Живѣте, ὡς τὸ Γλ. J. Jivjete, Ζηβιέτε) = Ζ, ζ· καὶ = β, γ, δ, χ, σ. (βλ. Ἀλφάβητ.)

Жаба (φρῦνος, ἢ φύσαλος, εἶδος βατράχου) βάβα-ξ (ζάβα-ξ. ὡς, ζαρεῖ=βαρεῖ. „ βάβακα τὸν βάτραχον· Ποντικοί. Ἡσύχ.) Πρβ. ὀλολυγόνες, λάλαγες, κέρβεροι (βάτραχοι· καὶ ὀξύγη = φύσαλος)· ὀνοματοποιΐαι ὡς ἐκ τοῦ κοάζοντος βατράχου.

Жа́бры (πληθ. βράγχια ἰχθύων) ὡς ἐκ τῦ Жабръ (οἷον σάφρος, σάφροι, ζάφροι, μεταθέσει) = σφάροι, σφάρος, φάρος, πρωτότυπον τοῦ σφάρυγξ, φάρυγξ, φάραγξ· ὅθεν σφάραγος, Σ. σπάραχνον, καὶ ζβάραχνον,—χνα (τὰ βράγχια), οἷον ἐκ τῦ σφάραγνος· ὡς, σφάκος, σφάγος, σφάγνος.

Жа́жду, Жажда́ю, Жада́ю (διψῶ) οἷον ζάσδω, σάσδω, σάζω=ϳάζω=ἄζω (ξηραίνω). Жажда, σάσδα, ἄσδα, ἄζα (δίψα). [ἐκ τοῦ ἄω, αὔω, μετὰ τοῦ πνεύματος, σαύω, ζαύω, (σ=ζ, ὡς καὶ ἐκ τῦ ἄω, σάω, ζάω, ζαής·) ὅθεν τὰ, σαυκρὸς, σαυσαρὸς, σαυσαρισμὸς, κτλ. ἐκ τοῦ αὐτοῦ αὔω καὶ τὸ ἄζω, ἀζαίνω = ξηραίνω· συνεισάγει δὲ τὴν δίψαν ἡ ξήρανσις· ὅθεν ἐξελήφθη τὸ ἄζω, ἄσδω (жажду) καὶ ἀντὶ τοῦ, διψῶ, κατὰ τὴν συνήθη μετάληψιν τῶν ἑπομένων ἀντὶ τῶν ἡγεμένων, καὶ τ' ἀνάπαλιν. Οὕτω καὶ τὸ ἐκ τοῦ αὔω, αὐχμὸς = ἀνυδρία· καὶ τὸ Γρ. Durst (δίψα) ἐκ τοῦ dürre, dörre = θέρω, τέρω, τέρσω (ξηράινω) λτ. (torro) torreo: καὶ τὸ λτ. sitis = ϳίδας, ἴδος (καῦσις) κτλ.]

Жа́лкій, Жа́локъ (ἐλεεινὸς)· Жалѣ́ю (ἐλεῶ) ζάλαξ, ζαλόεις = σάλαξ, σάλλω, σάλω, καὶ σέλλω, ζέλλω=commoveo, commoveor(Ῥείμ. λ. σέλλω)· ὅθεν, σαλαΐζει = κόπτεται (Ἡσύχ.) ἢ = Λτ. doleo. (д=ж.) ἕτερον δὲ τὸ δείλαιος, δειλός.

Жа́ло (κέντρον) ζάλος, ζέλος=ζέλλω, Жа́лю (κεντῶ)

βάλλω, βέλλω, βέλος, (β = ζ). „ ζέλλω, βάλλω (Ῥείμ.)

Жаръ (καύσων, θέρμη). Жáрю (ὀπτῶ) σάρω, σάρος = σέρω, σέρος=θέρω, θέρος, θέρμη (θ=σ. λακωνικ. καὶ σ=ζ)· „ σαρμὸς, θερμὸς, Κύπριοι. (Ἡσύχ.) ἐκ τοῦ σέρω (θέρω), σεὶρ = ἥλιος. καὶ σείριος (ὁ ἀστὴρ. βλ. Ῥείμ. λ. Σείριος). Παράβ. Ἑβρ. sara (φλόξ). Ἀρμ. zerm (θερμὸς) κτλ. Ἐντεῦθεν τὸ τῆς συνηθείας ζάρα, ζιάρα (ἡ ἐκ τοῦ πυρὸς θέρμη) παράτισι τῶν χωρικῶν τῆς Θετταλίας, καὶ τοῖς παροικοῦσι Βλάχοις· καὶ Ἀλβανιςὶ δὲ, Ziar.

Жвáнъ, βλ. Чвáнъ.

Жвỳ (μασσάω, μασσῶμαι) ζάπω, = δάπω, δέπω, δόπω (δ=ζ, ὡς καὶ Συνήθ. ζουπῶ= θλίβω, ἐκ τοῦ δέπω, δέφω, δόπος, δοῦπος, δουπῶ. τὸ θέμα, δάω, δάϝω, δαύω, δέϝω, δεύω). Ῥωσσ. Жуѝ, ἀπαρέμφ. Жевáть, ὡς ἐκ τοῦ Жевáю, Жевỳ=ζεύω (ζέβω) ἀντὶ δεύω (δέβω, δέφω) δέπω, (βλ. Ῥείμ. λ. δάπτω). τὸ δὲ Жуѝ, οἷον ζύω, ἐκ τοῦ Жевỳ (ζεύω) ὡς, κύθω ἐκ τοῦ κεύθω, καὶ τὸ λτ. gusto (γύσθω, γύω) ἐκ τοῦ γεύω. Ἀλλὰ τὸ αἰολ. ζεύω, ἀντὶ γεύω, δῆλον, ὅτι ἕτερον τοῦ Жевỳ, ὅθεν συγκοπῇ, τὸ Жвỳ.—Жвáніе, Жевáніе (μάσσησις, ἀναμηρυκισμὸς) ἐσχηματίσθη ὡς τὸ δαπάνη (ζαπάνη, ζεπάνη) καὶ δέπανον, δείπανον, συγκοπ. δεῖπνον (δέπω, δάπω).

Жгу̀ (*καίω· ἐκ οἶμαι=ζέϜω* [*ζέγω*] *ζέω*, *ὅθεν*, *ζένω*, *ζεννύω*, *Γρμ.* senge, *καὶ ζύω*, *Περσ.* sucht), *ἀλλὰ μᾶλλον = δαίϜω* (*δαίω*, *δάω*, *καὶ δέω*, *ἀντὶ δάω*, *δ* = ж, *ζέϜω*, Жегу, *ὅθεν συγκοπ.* Жгу) = *δαύω*, *ζαύω*, *καύω* (*αὔω*, *ἄω*) *Λιθυαν.* degu (*δαίω.*)

Жде (*μόριον τελικὸν = σδε*, *δε*) *οἷον*, шо́й (*τὸς*, *τόος*, *τοῖος*) шо́йжде, *τόός δε·* шоли́ко, шоли́кожде, *τηλίκον*, — *λίκος*, *τηλικός δε· καὶ* Ждо = Жде: ко́й, ко́йждо, *κόος* (*κοῖος*) *κοιός δε* (*ποῖος*, *ὁποῖος.*)

Жду (*προσδοκῶ.*) *ζατῶ*, *ζητῶ· ἤ*, *ζίδω*, *μεταθέσ. ἀντὶ δίζω*, (*ὡς δέλω*, *ἔλδω*).

Же, жь = *δὲ*, *οἷον*, тыже, *τὺ δέ.* мыже, *ἡμεῖς δὲ·* иже (и, же), *ἴςδε*, *ὅςδε*, *ὁδὲ*, *καὶ ἴςδε*, *ἴςγε*, *ὅςγε καὶ*, *οἵγε*, (*ἀναφορικόν.*)

Же́злъ (*ῥάβδος*, *βακτηρία· ἐκ τοῦ* Жез. *τὸ* л *κατάληξις. Δοβρόβ.*) *ἴσως*, *ζογγύλον*, *ζάγκλον* (*ζόγυλον*, *ζέγυ-λον*, *ζέζυλ-ον*), *ἐκ τοῦ ὀγκύλος* (*ἀγκύλος*, *ἄγκος*, *ἄγω*) *Ϝογγύλος*, *γογγύλος*, *ζογγύλος* (*συνήθ. ζογκλὸς*), *καὶ ζάγκλος· ὅθεν*, *ζάγκλον=δρέπανον* (*ὡς σκολιόν*). *Οὕτω καὶ τὸ Γλ.* crosse. *καὶ τὸ σκήπων*, *ἐκ τοῦ σκάπω* (*σκάμβω*, *κάμβω*, *κάμπτω*) *καὶ σκάπος* (*σκᾶπτον*, *σκῆπτρον*) *λτ.* scapus, *Γρμ.* Schaft. *συγγεν. τοῦ σκίπων*, *σκίμπων*, *λτ.* scipio. *βλ.* Клюка̀.

Жела́ю (*ἐπιθυμῶ*, *ἐπιποθῶ.*) *ζελέω = ζέλω*, *σέλω*, *θέλω*, *δέλω*, *βέλω* (*ἐκ τοῦ ἔλω*, *ἔλλω*,

μετὰ πνευματισμῶν κατὰ διαλέκτȣς, βλ. Ῥείμ. λ. σέλλω). Желáшель (*ἐπιθυμητὴς*) *ζελητὴς = θελητής. Ἄλλοι παραβάλλȣσι τὸ ζηλόω, ζῆλος (ζέω, ζέελος) ζηλήτωρ, λ.* zelator, *κτλ.*

Желнà, *βλ.* Жолнà.

Желвь, *βλ.* Зелвь.

Жéлшый, (*ὠχρὸς*)· Желшóкъ (*ὠχρὸν ὠȣ̃. ἐκ τȣ̃* Желш, Жолш. *Σερβ.* Жуш=Жлш, у=л: *Κρτ.* sut, *Κρν.* shut, *Βμ.* žlutu, *Πολ.* żołtu.) *Λτ.* helvus, gilvus, gilbus, galbus: *μέσ. λτ.* giallus, *Ἰτ.* giallo, *Ἰσπ.* jalde, *Γαλ.* Jaune, *Ἀγγ.* yellow, *Σβ.* gul, *Ἰσλ.* gulur, *Γρ.* gelb, gilb, *συγγ. ϛιλβὸς, ϛιλπνὸς, ϛίλβω· ἐκ τȣ̃ ἴλλω, ἴλπω, ἴλβω (στ-ίλβω). τὸ δὲ ἴλλω, ἴλω = ἕλω, Ϝέλω, γέλω = λάμπω, καὶ ἕλα, (εἴλη) γέλα (γελὸς, γέλϜος,* helvus, *ὅθεν καὶ οἷον γελτὸς, ζελτὸς). βλ. Ῥείμ. λ. ϛίλβω, καὶ* Adelung. *λ.* gelb. *Ἡ συγγεν.* Желчь (*χολή, χολωτός*). *βλ. καὶ* Злáшо.

Жéлудь (*βάλανος, βέλανος, συνήθ. βελανίδι*), *αἰολικ. γάλανος, λατ.* glans, glandis, *Γλ.* gland = *γέλανος, ζέλανος, (οἷον ζέλαν(δ)ος· β, καὶ γ = ζ· ὡς, γεύω, ζεύω· βάλλω, βέλλω, ζέλλω.)*

Желýдокъ (*ϛόμαχος*), *κατὰ Δοβρόβ. συγγεν.* Желудь, *οἷον, ζελάντιον (ὡς τὸ βαλάντιον.) ἀλλά μοι πιθανώτερον δοκεῖ τὸ* Желýдокъ = *χέλȣδος (ζέλȣδος) = χέλυς—υος, καὶ—υδος*

(ὁ θώραξ, τὸ κοῖλον τῦ ςήθους). Καὶ τὸ χολὰς, χολάδος (ἔντερον) συγγενὲς κόλον, ἐκ τῦ κόλος, κοῖλος, κύλος, κύλω, κύω=κάω=χάω, χέω, ὅθεν καὶ χειὰ, καὶ χέλυς, κτλ. τὰ πάντα κοιλότητος σημαντικὰ [ж=χ.]

Жéлчь (χολὴ) Σερβ. Жуч=Жлч (βλ. Желтый) Κρτ. such, Κρν. scholzh, schovz, Βμ. žluč, Πολ. żołć—Γρ. Galle, Ἀγγ. gall, Ἰσλ. galla =γολὰ, ἀντὶ χολὰ, χολὴ, χόλος (χέλος, Желчь, χ=ж, καὶ ζ). Ἐκ τῦ χελὴ, καὶ τὸ λτ. fel, (φελὴ, φ=χ· ὡς, ὄφις, ὄχις, ἔχις· χατίσκω, fatisco· χύω, φύω, fudo, fundo) τῦ δὲ fel (felis) συγγενὲς καὶ τὸ συνώνυμον bilis (b=f, φ.).

Желѣзо (σίδηρος) (οἷον ζέλιζος, ἀντὶ χέλιγος, χέλικος) =χάλικος, ὅθεν τὸ χαλκὸς. [ἐκ τῦ χάλω, χάω=χύω, χέω (ὡς μέταλλον χυτὸν. βλ. мѣдь) χάλις, χάλιξ, χάλικος, χέλικος, (α=ε, ж=χ, κ=γ=ζ· Желѣзо). τὸ δὲ χαλκὸς, ὅτι καὶ ἐπὶ τῦ σιδήρȣ, φανερόν. βλ. καὶ Ῥείμ. λ. χάλις, καὶ χαλκός.] Ἄλλος δ' ἂν τις, ἴσως, εἴποι τὸ Желѣзо, συγγενὲς τῦ χάλυψ (χάλυξ—ὡς ὄψ, vox: ἰψὸς, ἰξὸς—χάλυκος, γος).

Жéлобъ, Жóлобъ (ςεγαςὴρ, σωλὴν) οἷον, χέλος (ζέλοϝ-ς) = χόλος = χολέρα, καὶ χολέδρα. [ἐκ τῦ χέω, χόω, χύω, χόλος, χολερὸς, χολέρα = ςεγαςὴρ σωλὴν]. Οὐ γάρ μοι δοκεῖ

παραβλητέον εἶναι τὸ, σωλὸς (οἷον ζωλὸϝ-ς) = σωλὴν, ἐκ τȣ̃ ὠλὸς, ἀλὴν = αὐλὸς (ὡς αὖλαξ, ὦλαξ· αὖς, ὧς, οὖς· κτλ.) Ἐκ τοῦ ὠλὸς (αὐλὸς) καὶ ἰδίως ἐκ τȣ̃ ὦλαξ (αὖλαξ) ὠϝλὸς, ὦϝλαξ, τὸ τῆς συνηθ. ἐν Θετταλ· ἀγλᾶς, οὐγλᾶς, ὁ σίφων, ἢ αὐλὸς, δὶ ȣ̔ ἀποςάζει τὰ σίκερα. (παρ᾽ ἄλλοις μεταθ. γȣλᾶς, παρὰ δὲ Πελοπον. λȣλᾶς, λωλᾶς, ἐκ τȣ̃ ὦλαξ κατὰ πρόσθ. τȣ̃ λ· ὡς, ἀπήνη, λαμπήνη.)

Жемчу́гъ (μαργαρίτης) ζάμβυξ, ζάμβυκος (ζάμζυγ-ος. β=ζ=ч) καὶ ζάμβαξ, καὶ ζάμυξ, παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς, τὸ ἔσω τῆς μαργάρου, ἤτοι τῆς μαργαριτοφόρου κόγχης. Γρμ. Perlen—mutter, Γλ. nacre de perle, συνήθ. μαργαριταρόῤῥιζα, ἢς τὸ φαυλότερον μέρος καὶ τὸ καθέλȣ δὲ Τȣρκιςὶ, σεδέφι· (ἐκ τȣ̃ ζάμβαξ, τὸ τῆς συνηθ. ζαμβάκι, ζαμπάκι = κρίνος, διὰ τὸ λευκόν).

Жена̀, γενὰ, γυνὰ (γυνὴ) γάνα, γȣ́να, γόνα (ὅθεν τὸ συνήθ. κοκόνα. κατ᾽ ἀναδίπλ· ὡς ἐκ τȣ̃ κόνα = γόνα. βλ. Щёголь.) Πολ. żona, Λετ. ganne, Ἰσλ. kona, quon, Τευτων. quan, quän, quen, Ἀγγ. queen, Ἀγγσξ. quean, Σβ. quinna, Δαν. kone, Γοτθ. kuen, Κιμβρ. cena, Ἀρμ. kin, Ἀλβαν. zohna (νύμφη) κτλ. καὶ Περσ. gani, kenis, sen, ἢ zen. Ἰνδ. gena, kani, keeniao, kania, genai, dschenai· καὶ παρὰ τοῖς Σίναις, schin.

Τὸ γυνὴ, γάνα, ἐκ τῦ γάω, γέω, γύω=κάω, χάω, (χωρῶ) καὶ κόω, κύω (ὅθεν καὶ, κόνος, κόννος, λτ. cunnus.). *Οἱ δὲ Βοιωτοὶ ἀντὶ γάνα, (γανὰ, γυνὴ,) ἔλεγον βανὰ, καὶ βάνα, Αἰολικῶς, καὶ βίνη, φύνη. οὕτω καὶ Ἰρλανδ.* ben, *καὶ παρὰ τοῖς Ἰαπονaίοις,* vonna, *κτλ.* — Женю́ (*νυμφεύω, καὶ* Женю́сь, *νυμφεύομαι, ἐπὶ ἀνδρὸς*) *ἐκ τῦ* Жена̀. *ὡς ἐκ τῦ γάω (γάνα) καὶ τὸ γάμω, γαμέω (καὶ γέμω = κύω. Ἡσύχ.) γάμος,* Жени́тва (*οἷον γενετὴ*) *καὶ* Жени́хъ (*νυμφίος· οἷον γενήσιος, γενέτης, ἀντὶ γαμέτης, γαμερὸς, γαμβρός· ἐκ τῦ γέω καὶ τὸ γένω, γείνω, γίνω, γίγνω, λτ.* gigno, *γένος, γόνος, λτ.* genus, *Γτθ.* Kun, *Γρμ.* Kind, *κτλ.*) *Ἄλλαι διάλεκτοι ἔπλασαν τὸ γαμεῖν ἐκ τῦ ἀνδρὸς, ὡς Ἰταλ.* (marito) maritare, maritarsi, *Γαλ.* (mari) marier, se marier, *καὶ τὸ τῆς συνηθ. ὑπανδρεύω, -ομαι, ὕπανδρος, ὑπανδρευμένη, Ῥωσσ.* мужа́тая жена́. *ἐπὶ δὲ γυναικὸς λέγυσι,* за мужъ выходить, *ὡς τὸ, γίνεσθαι ὑπ᾽ ἀνδρὶ· συνέρχεσθαι ἀνδρί· παράβ. καὶ τὸ Τυρκ.* gotzaja varmak.

Жену̀ (*διώκω*) *ἐκ τῦ* Гоню́ (гнати) *γόνω=κόνω, Σ. κυνῶ = κίνω, κινέω = δόνω, δονέω, δινέω, δίνω, δίω, διώκω.* [*ἐκ τῦ ἴω, ἰώκω, μετὰ τῦ πνεύματος, δίω, διώκω, καὶ μετὰ ψιλωτέρυ πνευματισμῦ, κίω, λτ.* cio, cieo: *ὅθεν κίνω, κινέω = δινέω, δίνω, δένω, δέδονα, δόνω (δονέω) δ=γ = κ· καὶ γ=ζ, οἷον*

γόνω, γένω (ζένω) βλ. Ῥείμ. λ. δίω.] ἢ, δένω=θένω (τύπτω) αἰολ. σένω (ζένω) συγγεν· κένω, κόνω (γόνω), ἐκ τῦ δάω, κάω· δαίνω, καίνω· δένω, κένω, (caedo. βλ. Ῥείμ. λ. δάω)· βλ. καὶ Гоню.

Жера́вль, γεραϜνὸς, γέρανος [γέρας, γέρος, γέρυς, γρῦς, λτ. grus, μέσ. λατ. grua, Γαλ. grue, τῦ δὲ γέρανος τὸ $\overline{αν}$ εἰς $\overline{αυ}$, γέραυος (ὥς ἀνίαχος, αὐΐαχος. κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. Αυ.) γέραβος, ζέραβος = Жерав (ἀντὶ Жеравль, τὸ λ. ἐπενθετικ· ὅθεν) Σερβ. жерав, Βοεμ. gerab, καὶ geran, Ἀγγλ. Crane, Γρ. Kranich, κτλ.] Γράφεται καὶ Жаравль, Ῥωσσ. Журавль, Σερβ. καὶ Ждрао (συγκπ. ἐκ τῦ Ждерав = σδέραυος = ζέρανος, ἀντὶ γέρανος· γ = ζ = σδ = жд.)

Жеребе́цъ, βλ. Жребе́цъ.

Же́ребей, βλ. Жре́бій.

Жерло̀ (ςόμιον καμίνȣ, τηλεβόλȣ, ὄρους ἠφαιςείȣ, κτλ.), Σερβ. Ждрисло (φάρυγξ.) Καρ. sherelo (ςόμιον σίμβλȣ.) Κρτ. srelo (ςόμιον καμίνȣ) ἐκ τῦ Жрỳ (Жерỳ, ζέρω=δέρω). Εὑρίσκεται καὶ ЖрѢло̀ καὶ Жрело̀ (Δοβρόβ.) συγγεν. τρώγλη. [ἐκ τῦ τέρω, τύρω, τύρα, ἡ θύρα· καὶ τερύω, τρύω, τρύμα, τρύϜω, τρύπω, τρύπα· καὶ τρόω, τρώω, τρώϜω, τρώγω, τρώϜλη, τρώγλη· τὸ δὲ τέρω=δέρω (ζέρω. βλ. τὸ β. Жру) ὅθεν καὶ οἷον, δρώγλη, δρώϜλη, δρώλη (δρόλη) δρέλη(ο=ε, ζρέλη, Σλα-

βονικώτερ. καὶ κατ' ὀδέτ. σχημ. ζρέλον (ὡς, κανδήλα, candela, кандило) Жрело, Жерло.] Ἐκ τῦ τρύω καὶ ἡ τρυήλη, λτ. trulla, καὶ τὸ trullus, καὶ παρὰ Βυζαντινοῖς, τρῦλλος (θόλος) καὶ συνήθ. τρέλλα, πέρλα· καὶ τρελλωτὸς (θολωτὸς) καὶ τερλωτὸς κατὰ μετάθ. ὡς жрело, καὶ жерло.

Жерновъ, Жорновъ (λίθος μυλικὸς) συγγεν. τόρνος (δόρνος, ζόρνος = ζόρνοϜ, τ = δ, καὶ δ = ζ, ὡς δάπεδον, ζάπεδον.) ἐκ τῦ τέρω λτ. tero (τρίβω) τέτορα, τόρος, ὅθεν τόρονος, συγκοπ· τόρνος· εἴη δ' ἂν καὶ ἐκ τῦ τόρονος, δόρονος, μεταθ. δόρνοϜ-ος, τὸ Жерновъ, οἷον ζόρνοϜος, καὶ ζόρϜονος, ἀφ' ὃ τὸ Σερβ. Жрбань (χειρόμυλος) Πολ. żarna, Κρτ. serne, servne καὶ sermlye (m=v. οὐ γὰρ οἶμαι τῦτο παραφθορὰν τῦ χερόμυλος, χέρμυλος.) Μορβ. żernowy. βλ. Жру.

Жесткій, Жестокый, Жестокъ (σκληρὸς) ζεςὸς· καὶ Σερβ. Жесток (θερμὸς, πυρώδης). Жестина (θερμότης, σφοδρότης). Κρτ. seztok, sesztok (ἰσχυρὸς, ςεῤῥὸς)· ὅθεν Жестчу, Жещу, (σκληρύνω) ζεςόω (ζεςέω, συνήθ. ζεςένω). [ἐκ τοῦ ζέω, φωνῆς πεποιημένης (βλ. Жидкій) ὡς καὶ τὸ σίζω· ὅθεν καὶ σιγμὸς, καὶ σίγμα, „ἀπὸ τῆς φωνῆς ἣν πυρωθεὶς ὁ σίδηρος ἀπήχησεν, ἐπειδὰν ἐμβληθῇ τῷ πυρὶ (Ἐυςάθ.)· σκληρὰ δὲ τὰ πεπυρωμένα, καὶ ξηρά. Οὕτω καὶ ἐκ τῦ ἄω, αὔω, σαύω, σαυ-

κὸς, καὶ αὐςὸς (αὐςαλέος) αὐςὴρ, αὐςηρός· καὶ σαύω, ζαύω, ζάφω, ζαφελὸς ὁ σκληρὸς] κτλ.

Жи́дкій, Жи́докъ (ῥευςὸς). Жи́жа (ζωμὸς) ἐκ τȣ̃ Жижу̀ (ῥευςόω) ζίω, συγγεν· ζείω (ζέω, ζύω, ὅθεν ζύθος, θ=δ, ζύδος· καὶ ζάω, ὅθεν ζωμὸς). τὸ δὲ ζέω, ζύω = σύω = θύω, θύζω (σύζω) θύσις = ζύσις, ζέσις· καὶ τὸ ζίω = σίω, σίζω, (ὅθεν Жижу̀, οἷον ζίζω, ζίζα, ζιδὸς)· τὰ θύω, σύω, σίω, ζίω, κτλ. πεποιημένα ἐμφαίνȣσιν ὁρμὴν, ζέσιν, ῥοὴν („ δάπεδον αἵματι θῦεν· "Ομ.) καὶ ἦχον, οἷον πυρὸς, κτλ. „ σίζει, ἠχεῖ, ῥεῖ, περιῤῥεῖ ('Ησύχ.) 'Εκ τοῦ σίω, σίζω, ζίω, καὶ τὰ Γερμ. sieden, sausen, zischen, κτλ. τὸ δὲ Γαλ. sauce (ζωμὸς)=salsa (al=au. βλ. 'Αλφβ.) βλ. 'Ρείμ. λ. σύω, θύω, ζέω· πρβλ. καὶ Жужу̀.

Жизнь, ζῆν, ζῆσις (ζωὴ). Жи́въ, Живы́й, ζωϜὸς, ζωὸς, ζῶς, ζῶν (Σανσκρ. dchiwa). 'Εκ τȣ̃ Живу̀ (ζήϜω, ζήω)=ζάω, ζῶ, (Περσ. zisten, Σανσκ. jivitum.) Живлю̀, ζωϜῶ, ζωῶ, ζωόω (ζωοποιῶ). Жипіѐ (ζῆτις, ζῆσις) ζωὴ, βιοτὴ, καὶ Живо́тъ (Λετ. ziwot). Живо́тное, 'Ρωσσικ. Живо́тно, ζῷον, ζώϊον, ζώϜιον (οἷον ζωϜωτὸν, ζωωτὸν, ζωτὸν, ζητὸν, ὡς ἐκ τȣ̃ ζάω, ζητὴρ, ζήτριον, καὶ ζώτειον, καὶ ζωντεῖον, καὶ ζώστειον, τὸ Συνήθ. ζωντάνιον· οὕτω καὶ ζωντανὸς = ζωός.) βλ. καὶ Зубъ.

Жи́ла (φλέψ). ὡς ἐκ τȣ̃ φλέω, φλεύω, φλέβω,

φλέψ, οὕτως ἐκ τῦ φλίω (=φλύω) εἴη ἂν, φλιὰ, φλία, (βλία, μετὰ τῦ πνεύματος, σβλία, μεταθέσ· σβίλα, ζίλα· σβ=σδ=ζ, βλ. зола) Παράβ. Γρ. Schwiele. [φλέω, φλίω, φλύω =βλέω, βλίω, βλύω, κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. φλέω, φλέψ, φλοιά.]

Жи́ръ (ςέαρ) παρηχεῖ πρὸς τὸ, ςῆρ (σσὴρ, ζὴρ), ἔςι δὲ παρὰ τὸ Жрỳ (ζέρω, δέρω) ὡς δέρτρον=δερτὸν (ζερ-τὸν)· τὰ δὲ, Περσικ. tscherb, 'Αρμ. dscharb, 'Ινδ. sarpi, ἀσύμφυλα δοκεῖ μοι πρὸς τὸ Жиръ.

Жи́то, (πᾶς σιτηρὸς καρπὸς [ὡς Συνήθ. γέννημα] καὶ ἰδίως, κριθὴ) σῖτος (σ=ζ· ὡς σέλω, ζέλω). Жи́тница (σιτοδοχεῖον. οἷον σιτανεῖον)· Жи́тный, σίτινος. Житáрскій, Житáрскъ, κτητικ. τῦ Житáрь, σιτοποιὸς (ὡς τὸ Σ. σιταρᾶς). Житомѣ́ріе, σιτομέτριον (Λυκ. ιβ). 'Ο Δοβρόβισκ· παράγει ἐκ τῦ Жити = fruere. βλ. καὶ Adelung. λ. Schutt.

Жмỳ (θλίβω, πιέζω) ζμῶ, σμῶ, [σμάω, μάω, μάσσω· ὅθεν Жемóкъ (πᾶν τὸ μεμαγμένον χειρὶ) σμάγμα, μάγμα]. παράβ. Γρ. schmiegen, κτλ. 'Αλλὰ τὰ, ἀπαρέμφ· Жáть, καὶ Жáтіе (θλίψις, πίεσις) καὶ Жáтый (πιπιεσμένος) ἀπαιτῦσι πρωτότυπον τὸ Жáю (ζάω)= δάω, δαύω, δάπω, δέπω, δέφω, δέψω, (δέψις, δεπτὸς) ὅθεν καὶ τὸ Жму εἴη ἂν (ζάμω= δάμω) = δάπω, δέπω (ж=δ, καὶ π=μ). βλ. Жву, καὶ 'Ρείμ. λ. δέφω, δαύω.

Жмýрю (*νεύω, καμμύω*) *σμύρω, ἀντὶ σμύω = μύω, (ὡς νύρω = νύω, νύσσω· καὶ σμῦς = μῦς· σμυκτὴρ = μυκτὴρ, κτλ.)*. Жмýра (*καμμύων*) *σμύρων, μύων· καὶ παρὰ Σέρβ = μυΐνδα.*

Жнỳ (*θερίζω*) *ἐκ τȣ̃* Жя́ю, Жáю (*ζάω*) = *δάω* (*δάζω*) *καὶ, δάνω, δαίνω* (*ζάνω*, Жаню, *ὅθεν* Жнỳ). Жáтель (*θεριςὴς*) *οἷον δάτης* (*ζάτης*) *ὥς, δαίτωρ, δαιτηρὸς, δαιτρὸς·* Жáтie (*θέρος*) *δάτος* (*Ἡσύχ.*) *ὡς δαίτη, δαιτύς.* Жáтый (*τεθερισμένος*) *δαςὸς, κτλ.* (ж, *ἢ ζ=δ*). *Τὸ δὲ Γερμαν.* schneiden, (*κόπτειν*) *οὐκ ὀρθῶς δήπȣ παραβάλλεται πρὸς τὸ* Жну, *ἐκεῖνο γὰρ μᾶλλον ἀναλογεῖ πρὸς τὰ κναύω, χναύω* (Adelung.) *καὶ* (*κνάδω, ὅθεν κναδάλλω*) *κνάζω, κνίζω, κνέω, κνάγω, ὅθεν καὶ τὰ Γρ.* knagen, nagen, knicken, *κτλ.*

Жолнà, *βλ.* Злáто.

Жóлобъ, *βλ.* Жéлобъ.

Жрéбій, *Ῥωσσ.* Жéребей, *Σερβ. κώδηκ.* Ждрѣбій, *Ἰλλυρ.* xdreb, xdrib, *Κρν.* sdrib, (*κλῆρος*) *δρέπος* (*ζρέπος, σδρέπος*) *δρόπις, δρόπος, δρύπος.* [*δρέπω, δρύπω, δρύψαλον, δρέμμα, δρεπτὸν.* ,, *δρέμμα, κλάσμα· καὶ, δροπὸν, δρεπτὸν* (*Ἡσύχ.*). *Οὕτω καὶ τὸ κλῆρος ἐκ τȣ̃ κλάω· καὶ λαχμὸς, ἐκ τȣ̃ λάχω, λάκω* (= *ῥάκω, ῥάγω, ῥήσσω*). *Κλάσματα καὶ δρύψαλα παρελάμβανον τὸ πάλαι ὡς σημεῖα*

τῦ λαχμῦ, καθὰ καὶ νῦν εἰώθασιν οἱ χωρικοί.] βλ. καὶ ключи́тся.

Жребе́цъ, 'Ρωσσ. Жеребе́цъ (ἵππος θόρης, βάτης, ἔνορχις) δρεπέτ-ης = (ζρεπέτης) = δραπέτης, καὶ συγκοπ. δρέψ, δράψ ('Απολλών.) ὡς ἐκ τῦ δράπης, δρέπης, πας,=Жреба̀ (πῶλος, παρ' ὃ τὸ Γρμ. Füllen, Fohlen) 'Ρωσσ. Жеребе́нокъ, Σρβ. Ждребе, Ждриебе, Κρτ. srebe, Κρν. sbrebe, Βοεμ. hrzibje. [ἐκ τῦ δράω, δράμω, δράπω, δραπέτης = δρομεὺς (ταχὺς εἰς τὸ φεύγειν. οἷον „ βίος δραπέτης). ὡς καὶ ἐκ τῦ ῥύω (ῥέω, λτ. ruo) ῥύα = ἵππος ('Ησύχ.) Γρ. Ross, 'Ολλ. ros, hors, Σανσκρ. gora: καὶ ὁ ὀρεὺς ἐκ τῦ ὄρω (ἢ ὄρος)· ἀλλὰ καὶ τὸ Γρμ. Hengst, Hängst, Δαν. hingst (= Жребе́цъ) οἱμὲν παρὰ τὸ hanen, yanen = hinnire, (χρεμετίζειν, ὀγκᾶσθαι. βλ. 'Ρείμερ. λ. ὀγκάομαι·) κατ' ἄλλες δὲ συγγενὲς τῦ Δανικ. hest, Σβεκ. haest (ἵππος) ἐκ τῦ Γρμ. Hast (σπεδὴ, ταχύτης) συγγεν. Γαλ. hâte, ἴσως δὲ καὶ τῦ 'Ελληνικ· ἄττω, ἄττης? (ἄλλο δὲ τὸ Τερκικ. ἂτ.). ὡσαύτως, καὶ τὸ κέλης (κέλης ἵππος) ἐκ τῦ κέλω, κέλσω (ἔλω, ἐλάω) ὅθεν Λτ. celer (κέληρ = ταχὺς) καὶ celsus (ἐλειπτ. eques). Πρόσθες καὶ τὸ, αἴξ, ἐκ τῦ ἄϊξ, ἀΐσσω, ᾄσσω, ᾄττω, ἀφ' ὗ καὶ τὸ 'Ιωνικ, ἄττηγος, καὶ παρὰ Φρυξὶν, ἄταγος (ὁ τράγος): καὶ ἐκ τῦ ἴω (ἴτας) Ιταλος (ὁ ταῦρος) Fιταλος,—τυλος λτ. vitulus: ὅθεν καὶ

τὸ ὄνομα τῆς καλλιταύρου Ἰταλίας. Gell. ii, 1) κτλ.]

Жрỳ (θυσιάζω) ἀπαρέμφ. Жрéти (ὡς ἐκ τȣ Жрéю) δρέω (ζρέω, ζρῶ) μεταθέσει ἐκ τȣ δέρω. Ἐκ δὲ τȣ δρέω καὶ τὸ δρέπω (ἀντὶ, δέρπω = κόπτω), ὅθεν Жрéцъ (θύτης), δρέτης, δέρτης = δρεπὴς (ὁ κόπτων, θερίζων). Жéртва (θυσία) δερτϜὴ, δαρτὴ = δρεπτὴ· ὡς, δορπὴ, δόρπος, δρόπις, κτλ. συγγεν. τȣ ἐφεξῆς Жру. [τὸ δὲ δρῶ, δράω, καί τοι συγγ· τȣ δρέω, οὔγέμην ἐκλαμβάνεται καὶ ἀντὶ τȣ θύω, ὡς τὸ τοῦ δράω συνώνυμον ἔρδω, ῥέζω, καὶ τὸ ἔργω, ἐργάζομαι (διεργάζομαι, ἐπὶ φόνȣ) καὶ τὸ πράττω, (ἐκπράττω) κτλ.]

Жрỳ (βροχθίζω) δρῶ (ζρῶ) ἀντὶ τρῶ = τρόω, τρώω, τρώϜω, τρώγω, καὶ τράω, τράγω (ὅθεν ἀπαρέμφ. Жрáти, Жрáть, ὡς ἐκ τȣ Жрáю, δράω, ἀντὶ, τράω, Βμ. Жрáти, Καρν. Жрéм, Жрéти, Σρβ. Ждéрати, ὡς ἐκ τȣ Жéру, δέρω, ἀντὶ τέρω). Ἐκ τȣ Жру, καὶ τὸ Жерлò, Жрелò. ὡς πάλιν ἐκ τȣ Σρβ. Ждéрам, Ждéрати (ζέρω, σδέρω, σδέρημι = δέρημι, δέρω) τὸ Ждерало = δειρὰς, δέρη, δειρὴ (jugulum) βλ. Δοβρόβ. σελ. 95 καὶ 143. [τὸ θέμα τέρω. (καὶ τρέω, τρήσω, τεράω, τράω, τρόω, τρώω, τερίω, τρίω, τρίϜω, τρίβω, τερύω, τρύω, τρύϜω, τρύβω, τρύπα. κτλ.) Ἐκ τȣ τέρω καὶ τὸ δέρω, ὅθεν δρέω, καὶ τὸ προηγέμ. Жру (δρέπω). τὰ

πάντα τύποι συγγενεῖς, ἐν οἷς ἐπικρατεῖ ἡ σημασία τȣ͂ κόπτω, τρίβω, τρυπῶ. Τὸ δὲ τέρω = Λτ. tero, (παρκ. trivi, ἐκ τȣ͂ τρίβω) Γοτϑ. tairan, Γρμ. zehren, ὡς καὶ τρέω (τρήσω) drehen, καὶ τρίβω, treiben, κτλ.]

Жужжу̀ (βομβῶ, ἐπὶ μυιῶν, κτλ.) ζίζω (ὅϑεν ζίγγος, βόμβος. Ἡσύχ.) = σίζω, σύζω (ζύζω, συνήϑ. ζȣζȣνίζω, καὶ ζȣζȣ́νισμα = Жужже́нiе). ὀνοματοποιΐα, βλ. зычу̀.

Жу́пелъ (ϑεῖον, ϑειάφιον) Κρν. Жвепло, ἐκ τȣ͂ Γρμ. Schwefel, λτ. sulfur, ἴσ. συγγεννὲς τοῦ (εἴλη, εἴλω, ἴλω) ἴλπω (σίλπω, σίλβω) ςίλβω, ςιλβὸς, ςιλβὸρ (σιλβόρ) ὅπȣ συμπίπτει καὶ τὸ Γερμ. Silber (ἄργυρος), συγγενὲς τȣ͂ Сребро̀, Серебро̀. βλ. καὶ Сѣ̀ра.

Журчу̀ (μορμύρω, ἐπὶ ὑδάτων) συρίζω (ζυρίζω) Ἀγγ. surge, κτλ.

Жура́лвль Ῥωσσ. βλ. τὸ Σλαβ. Жера́вль καὶ Жара́вль.

Журю̀ (ἐπιπλήττω, ὀνειδίζω.) ϳύῤῥω, σύρω (σύρω) = ὑῤῥω, ὕῤῥος, λατ. surrus, susurrus, susuro. βλ. Ῥείμ. λ. ὕῤῥω.

Жую̀ Ῥωσσ. βλ. τὸ Σλαβ. Жву̀.

Ѕ.

Ѕ (Ѕѣлò, *ζιελò*) *εὔχρηςον ἔν τισι λέξεσι κατὰ τὴν Σλαβονικὴν γραφὴν* (*βλ. Μέρ. Α. 'Αλφάβ.*) = З (*ζ.*). Ѕ҃ = *ς'* (6). *καὶ* Ѕ҃І = *ις* (16). *καὶ* ҂Ѕ = *ς* (6000).

З.

З, з. (Земля, *ζεμλιὰ*) = З, *Ζ*, *ζ. καὶ* = *γ*, *δ*, *σ*, *χ* (*βλ. 'Αλφάβ.*). З҃ = *ζ'* (7). З҃І = *ιζ'* (17). ҂З = *ζ* (7000).

За (*πρόθεσις*) *διὰ*, *ὅθεν*, *ζὰ* (*οἷον*, *ζαβάλλω* = *διαβάλλω. Πάφιοι.*) *λτ.* de, *ἀρχαιότ.* di—dis— = *δι—δις* (*ἐν συνθέσει*, = *δίχα· παράβαλ.* для) 2) За = *ὀπίσω* (*νομίζεσί τινες ἀποκοπὴν ἐκ τε̃* Задъ, *ἀλλὰ κἀνταῦθα τὸ* За = *ζα*, *διὰ*, *διὰ τὴν ἐνε̃σαν σημασίαν τῆς μεταξὺ τε̃ ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν διατειχίσεως καὶ διαχωρίσεως· καὶ εἴη ἂν ἡ διὰ* (За) *ἀντὶ τῆς μετὰ.*)

Загóрье (За, горà) *χωρίον ὄπισθεν ἢ μέσον ὄρες κείμενον* (*οἷον διόρειον*, *ζαϜόρειον*) *ὅθεν Σ. τὸ κατὰ Πίνδον Ζαγόριον*, *καὶ ἡ ἐν τῷ Πηλίῳ Ζαγορὰ*, *κτλ. ὡς τὰ*, *'Ορέςη*, *'Ορεςία*, *'Ορεςιὰς* (*ἐκ τε̃ 'Ορέςης* = *ὀρείτης*).

Закóнъ [*νόμος, ἐκ τῆς* За, (*διὰ, ζὰ*) *καὶ* конъ (*ἄκρον, πέρας, ὅριον. βλ.* конъ.)=*δι-ορισμὸς, ὅρος* (*ἐκ τȣ̃ ἔρω, εἴρω,* series, *σειρὰ.*) *οἷον γραμμὴ διοριςικὴ, ἄκρον γωνιῶδες, καὶ ὡς ἂν εἴποις κατὰ λέξιν, διαγώνιον* (*ζαγώνιον*)· *σημαίνει δὲ τὸ* конъ *καὶ τὴν ἀρχὴν, ὡς τὸ λτ.* principium=*ἀξίωμα. Εἰ δ' ἦν ἁπλȣ̃ν τὸ* За-конъ, *ἦν ἂν = σᾶκος* (*σακὸν, σ = ζ, ζακὸν*) = *θᾶκος = θεσμὸς, τεθμὸς, θέμις, θέμα, θεμὸς· ἐκ τȣ̃ θέω, θῆμι, τίθημι· καὶ θάω, θάζω, θᾶκος, θακῶ, αἰολοδωρικ· σακῶ· ,, σακεῖ, θακεῖ* (*'Ησύχ*). *οὕτω καὶ τὸ Γρμ.* Gesetz (setz, satz, Satzung) *ἐκ τȣ̃* setzen, satzen = *σακεῖν* (*θακεῖν. βλ. 'Ρείμερ. λ. θάω.*) = *ἕζειν, ἵζειν, ἱδρύειν· καὶ τὸ Λτ.* lex *οὐκ, οἶμαι, παρὰ τὸ* lego (*λέγω*)=*ἐπιλέγομαι = ἀναγινώσκω, οἷον λέξις, λέγμα* (*ὡς τὸ ῥήτρα, ῥῆσις*), *ἀλλὰ μᾶλλον παρὰ τὸ λέγεσθαι = κεῖσθαι* (*ὅθεν καὶ τὸ* lectum, *λέκτρον*) *οἷον λεκτὸν, κείμενον* (*ὡς τὸ ,, κεῖται νόμος*), *Σβεκ*, Lagh, *'Αγγ.* law, *Γαλ.* loi, *κτλ.*]

Задъ (*ὀπίσω*) *ꜥάτα,* (*σάτα, μετὰ τȣ̃ πνευματισμȣ̃ σ = ζ*) = *ἄτα, ἀντὶ, αὖτε* (*αὖ τε*) = *ὀπίσω. 'Εκ τȣ̃ αὖτε, αὐτὰρ,* (*αὖτε, ἂρ*) *καὶ τὸ ἄτερ, ἄτερθεν· ἴσως καὶ τὸ Γρμ.* After (*αὖτερ, ἄϜτερ, ἄτερ, ἄταρ, ἀτὰρ = αὐτὰρ*) *τὸ δὲ αὖ = ἀπ, ἀπὸ, ἄψ. βλ. 'Ρείμ. λ. αὖ.*

Зарѧ̀ (*φαῦσις, χρῶμα πυῤῥὸν, ὡς τὸ τȣ̃ λυκαυγȣ̃ς*) *συγγεν.* Жаръ.

Затѣва́ю (Затѣю = σκευωρῶ, διαβάλλω), οὔ μοι δοκεῖ = ζατέω = δατέω = δάζω, δάω, δαίω, δαΐζω, ὅθεν δάϊος, δήϊος, δατὴρ (δάτης, Затѣя, ὁ σκευωρὸς)· οὐ δέμην = ζατέω ζητέω, ἐνεδρεύω)· ἀλλὰ μᾶλλον σύνθετον, За, тѣю = διὰ (ζα) τέω (τάω, τένω) διατείνω (ὡς τὸ διαβάλλω)· ὅθεν καὶ τὸ χυδαῖον τῆς συνηθείας διάτανος (διάτονος) = διάβολος· τὸ δὲ тѣю συγγ. тну (βλ. тнỳ καὶ тяну.)

За́яцъ (λαγωὸς· ἡ ῥίζα, Зáй, ζαὶς)=δαὶς, δεὶς, (περιδεὴς, ἐκ τȣ̃ δέος· ὡς πτὼξ, ὁ αὐτὸς λαγωὸς, ἐκ τȣ̃ πτώσσω)?

Збру́я (πανοπλία, καὶ πανσαγία, ἐπὶ ἵππȣ. σπρȣ́α)=σπρύα, μεταθέσει, ἀντὶ σπύρα=σπεῖρα, σπεῖρον (ἱμάτιον, εἴλυμα, ἐκ τȣ̃ σπάρω, σπάργω, ὅθεν σπάργανον. καὶ σπύρω, ὅθεν σπυρὰς. βλ. Ῥείμ. λ. σπεῖρα καὶ σπυράς).

Звенò (σύνδεσμος, μέρος συνδετικὸν, οἷον ζῶμα τοίχȣ, κρίκοι ἁλύσεως. 2, τεμμάχιον μέγα ἰχθύος) σφηνὸς, σφὴν· (σφάω, σφίω, σφίγω, σφίγγω.) Συνήθ. σφῆνα (=σφὴν, καὶ τεμμάχιον σφηνοειδὲς, οἷον „ σφῆνα ψωμίȣ.)

Звизда́ю (συρίζω) σπίσδω, σπίζω (ὅθεν σπίζα.) Σρβ. Звиздим (σπίσδημι), Κρτ. zvisgam, Κρν. shvishgam (жвижгам), καὶ Βοεμ. hwizdati, Πολ. gwizdać. ἢ σϜίζω (σβίζω, ζβίζω, ζβί-

σδω· ὡς, ζϝέω, ζβέω, σβέω)=σίζω, σιγμὸς, σισμὸς, Звиздъ (συριγμὸς). βλ. Ῥείμ. λ. σίζω, καὶ σβέω, βλ. καὶ свищу.

Звóнъ (ἦχος). Звоню (ἠχῶ) σφωνῶ, σφωνὴ= φωνῶ, φωνὴ [ὡς φάω, σφάω· τὸ σ, πνεῦμα· καὶ Σλαβ. Звеню (σφενῶ), ἐκ τοῦ φάω φέω, φένω, ὡς ἐκ τοῦ φάω, φόω, φώω, φωνὴ, φωνῶ· τὸ θέμα ἄω, ϝάω, ϝόω, φάω, φόω, βάω, βόω, κτλ.]. Звонéцъ (κώδων) οἷον, φώναξ=φωνᾶς, φωνήεις (ὡς ἠχεῖον) ὅθεν Κρτ. Βοεμ. Κρν. Звонъ=κώδων (καμπάνα) καὶ Πολ. dzwon. Ἄλλοι παρέβ. τὸ λτ. sonus, sono.

Звýкъ (ἦχος σάλπιγκος). Звучу, βύζω (σβύζω) ἐκ τοῦ βυ, βυ, βύξ (ὀνοματοποιΐα· ὅθεν βύκτης, βυκάνη, λτ buccina.)

Звѣздà (ἄστρον. ἐκ τοῦ φαίδω, φαίζω, σφαίζω· τὸ ζ=σ, πνεῦμα) οἷον, σφαισδὰ, φαισδὰ, φαισδὸς=φαιδὸς (δ=ζ=σδ) φαῖδος (ὅθεν φαιδερὸς, φαιδρὸς, φαίδων) ἢ=φαιστὰ—στή, φαιστὸς (φαῖστος = λαμπρὸς) ὅθεν Ἥφαιστος. Οὕτω καὶ φωστὴρ (ὁ ἀστὴρ) ἐκ τοῦ φώω, φάω, φαίθω, ὅθεν καὶ ὁ Φαέθων· καὶ (φαίω) φαίδω, φαίζω (ὅθεν τὸ φαικὸς, φάξ, φάκκες, facies). Βοεμ. hwjezda, Πολ. gwiazda, κτλ. καὶ Λετ. swaigne=φαινὸν (σφαινὸν) φανὸς, φανὴ, φανὸν· (συγγεν. Свѣшъ.).

Звѣрь, σφὴρ, ἀντὶ φὴρ = θὴρ (φ = θ, αἰολικ· τὸ ζ = σ, πνεῦμα) λτ. fera, κτλ. Звѣ-

ри́ный, *φήρινος=θήρειος.* Звѣ́рскій, *φηριακὸς, θηριακὸς (θηριώδης) κτλ.*

Звя́каю (*ἠχῶ, ληρῶ. ὡς ἐκ τȣ̃* Звя́ку). Звяца́ю (*ἀλαλάζω*) *οἷον σβάκω, ἐκ τȣ̃ βάσκω, βάζω, (βαβάζω), Γρ.* schwatzen, *'Αγγλ.* swagger, *κτλ.* Звя́къ (*ἦχος, λῆρος*) *σβάξ* (*βάξ, ὅθεν, ἄβαξ*) *βάξις, Σρβ.* Звека (*ἦχος*) *καὶ* Звечапи (*ἠχεῖν*)· *ἢ συγγ.* Звукъ.

Зегзица (*ἀρχάιως 'Ρωσσικ. ὁ κόκκυξ· οἷον ζέζυξ, γέγυξ = κέκυξ (κ = γ, καὶ γ = ζ)= κόκκυξ, Συνήθ. κȣ̃κος, Γλ.* coucou, *κτλ.* (*ὡς ἐκ τȣ̃ κίκιρος, ὁ τέττιξ, συνήθ. τζίτζιρος, τζίντζιρας· καὶ ἐκ τȣ̃ κίκκαξ τὸ λτ.* cicada. *ὀνοματοποιΐαι·*) *Πολων.* Гзегжолка (*μετὰ διπλȣ̃ F =* FзеFжолка.)

Зеве́съ, *τὸ αἰολ. Ζέβυς = ΖέFυς, ὁ Ζεὺς.*

Здра́віе, *'Ρωσ.* Здоро́вье (*ὑγεία*). Здра́влю (Здра́ву) *καὶ* Здра́вствую (*ὑγιαίνω*). Здра́вый, Здра́въ *'Ρωσσ.* Здоро́вый, Здоро́въ (*ὑγιής. κατὰ Δοβρόβισκ· σύνθετ· ἐκ τȣ̃* съ *καὶ* Драши): *ἴσως, ϛαρFὸς, ϛαρὸς=ϛερὸς, ϛερFὸς, ϛερβὸς, ϛερφὸς, μεταθ. ϛρεφὸς* (*ϛραφ-ὸς, στ= ζδ,* Здра́в *καὶ* Здоро́в *= ϛοροφὸς = ϛερεβός. ἢ μετάθ. ὡς σπρατὸς, σπαρτός· καὶ ϛαρτὸς = ϛρατὸς, καὶ ϛροτός.*) *ϛερφόω, ϛερφότης, ϛερFότης, καὶ οἷον, ϛάρφος (ϛαρὸς, ϛηρὸς)* Здравіе *κτλ.* [*'Εκ τȣ̃ ϛέρω (ϛέω, ϛάω) ϛεαρὸς, ϛεῤῥὸς, Γρμ.* starr, *λτ.* sterus, *ϛερὸς, ϛερεὸς, μετὰ τȣ̃ F, ϛερεβὸς, ϛερεβενὸς, καὶ β=μ, ϛερεμενὸς,*

ὅθεν ςέρεμνος, ςερέμνιος· καὶ πάλιν ἐκ τῦ ςέρεβος τὸ ςέρεφος, ςέριφος, ςερφὸς, ςεριφνὸς, ςριφνὸς· καὶ ςεαρὸς, ςηρὸς, ςηρίζω· καὶ (ςέρω, ςέρνω, ςέρνον) ςρηνὸς, λτ. strenuus. ὅθεν strena ἔλεγον οἱ Λατῖνοι εὐχήν τινα μετὰ δώρων, οἷςπερ ἀλλήλους ἐδωρῦντο κατὰ τὰς καλάνδας (τὴν νεμηνίαν) τῦ Μαρτίυ, (ὡς τὰ καθ' ἡμᾶς Ἁγιοβασιλιάτικα,) ἐπ' ἀγαθῇ τῦ ἔτους αρχῇ· διὸ καὶ τὸ strena ἑρμηνεύεται εὐαρχισμὸς „ bonum et felix initium. Τὸ δὲ ςεῤῥὸς = καὶ ὑγιής· ὡς τὸ „ ςεῤῥότατα διεβίωσεν = ὑγιέςατα (Λυκν· Μακρόβ.) ὅθεν καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ αἱ εὐχαὶ. „ καλὴν ςερέωσιν! ὁ Θεὸς νὰ σὲ ςερεώσῃ! ςερεωμένος! κτλ.] Здравствуй (ἐπὶ προσαγορεύσεως=ὑγίαινε!) ςραϜίσδοιο, ἢ, ςαρϜίσδεο, ςαρϜίσδου=ςαρίσδοιο, -ρίσδεο, ςαρίσδου, ςηρίζου, ςεῤῥῦ. ὡς τὸ „ οὖλε, καὶ μέγα χαῖρε (Ὁμ.). Τὸ Λετ. guju, issguju = ὑγιῶ, ὑγιαίνω (ῥαΐζω). βλ. καὶ Старый.

Здѣ, Ῥωσ. Здѣсь (ὧδε) τῇ (στῇ· τὸ ζ=σ, πνευματισμὸς) τῇδε, Λετ. καὶ Λιθ. sze. (τὸ δὲ τελικὸν с, ἐν τῷ сдѣсь, ἐκ τῆς ἀντωνυμίας сь, сій (οὗτος) ὡς τὸ τῆς Σ. ὡδαυτοῦ, ὧδε, αὐτοῦ, καὶ τὸ, τῇδ' αὐτῦ, κτλ. οὕτω καὶ τὸ днесь=день, сь, сій.)

Зéлва, Βοεμ· καὶ Ῥωσσ. Золóвка (ὡς ἐκ τῦ Золóва, γόλωϜος)=γάλοως, γάλως (ἀνδρὸς ἀδελφή). Ἐκ τῦ γάλως, γάλος, καὶ τὸ λτ. glos.

ἴσως δὲ καὶ γάλη, κατὰ διάλεκτον (α = ε, γέλα, γέλFα) ὅθεν Зелва.

Зе́лвь, καὶ Желвь (χελώνη) χέλFυς, χέλυς. (з, καὶ ж=χ· βλ. Δοβρόβ. σελ. 142). Παράβαλ. Ἀραβ. selha, selhafa, sulhaf. κτλ. Зельный, χέλFυνος, χέλυνος = χελώνειος.

Зе́лень, Зе́ліе (χλόη, χόρτος) σέλος, θέλος= θάλος (ὡς θέρσος, θάρσος·) ἢ Fέλος (σέλος, ζέλος) = ἕλος. λτ. olus (ἐκ τοῦ ἄλω, ἄλδω λτ. alo). Зеленѣю (χλοάζω ὡς ἐκ τοῦ Зеленю) σελύνω, θελύνω = θαλύνω, θαλέθω (βλ. Ῥείμ. λ. θάλλω). Τὸ Зе́лень, οὐ δεῖ συγχέειν τῷ σέλινον, ὅ παρὰ τὸ ἕλινον (ἑλίνω, ἑλίσσω.)

Земля̀ (γῆ· ἐκ τοῦ Земя̀, ζεμὰ = χεμὰ· ζ=χ) = χαμὰ, χαμή· [ὅθεν τὸ χαμαὶ=χαμῆ, καὶ χαμοῦ, ἐκ τοῦ χαμὸς = λτ. humus, ἀρχ. Γρ. ham, heim, han, hain. Ἐκ δὲ τοῦ humus, τὸ homo, (ἄνθρωπος) παρ' Οὔμβροις καὶ Θόσκοις, humo. =χαμὸς=χθόνιος (γηγενής) γήϊνος, γεηρὸς, γέγειος, γίγας (ἐκ τοῦ γέα, γειὸς) ὡς, γαῖα, γαιὸς, ὅθεν Γάϊος, λτ. Caius· καὶ χαιὸς, χαὸς χάϊος=αὐτόχθων (ὅθεν=εὐγενὴς) παλαίχθων, αὐθιγενὴς, καὶ ἴγνης παρὰ Ῥοδίοις = ἰγγενὴς, ἐγγενὴς, ἰγγένης (λτ. ingenuus) ἰθαγενὴς, indigena (οἷον, ἐνθαγενὴς) Γρ. heimisch. Ἐκ τοῦ χαιὸς καὶ τὸ ἐθνικὸν Ἀχαιός· ἐκ δὲ τοῦ χαὸς τὸ Χάων, Χάονες, ἔθνος Ἠπείρου. κτλ. (βλ. καὶ Человѣкъ.). Γαῖα, καὶ

γέα, γῆ παρὰ τὸ γέω, γάω=χάω (χωρῶ) ὅθεν καὶ χάος, καὶ χὼν, παρενθ. τȣ̃ θ, χθὼν (ὡς χὲς, χέσι, hesi, χθὲς)· ἐκ δὲ τȣ̃ χάω χαυὸς, χαβὸς=χαμὸς, χαμὰ, χαμὴ, χαμηλὸς, χαμαλὸς, χθαμαλός· καὶ (χάω, χαορὸς) χῶρος, χώρα, χωρέω. Ὥςε γαῖα, χώρα, χάος, χθὼν, χαμὴ, λέξεις συγγενεῖς. (βλ. Ῥείμ. χαμαὶ, καὶ χαὸς)· τὸ δὲ χαμὴ, χαμὰ =χεμὰ (ὡς γάμμα, αἰολ. καὶ ἰων· γέμμα) Земя̀, Λετ. zemme, Λιθ. ziemia. Πρβλ. καὶ Περσ. semin, zemin, Ζενδ. zemen, Σανσκρ. dschama, κτλ.]. Земный, χθόνιος, γήϊνος. Землякъ, καὶ Единоземецъ, ὁμόχθων (ὁμόπατρις). Туземецъ, αὐτόχθων. Поземный, πρόσγειος, χαμηλὸς. Подземный, ὑποχθόνιος. κτλ. Πρὸς τὸ Земля̀ παρέβαλόν τινες καὶ τὸν Ζάμολξιν, ἢ Ζάλμοξιν, νομοθέτην Γετῶν (οἱ δὲ Γέται, Θρᾷκες·=γῆται, γηΐται, γῆ, γέα), ὡς ἐκ τȣ̃ Землякъ, Земнякъ (αὐτόχθων), καὶ Λιθ. ziemeluks, ziameluks. Ὁ δὲ Πορφύριος παράγει τὸ ὄνομα ἐκ τοῦ ζαλμὸς, Θρᾳκιςὶ, δορὰ ἄρκτȣ· τινὲς δὲ (λέγει) ἑρμηνεύȣσι τὸν Ζάμολξιν, ξένος ἀνὴρ (Πορφ. βίῳ Πυθαγ. § ιδ.) κατά γε τȣ̃το εἴη ἂν καὶ τὸ Ζάμολξις = Землякъ, οἷον χαμηλικὸς, χαμηλὸς, χαμίτης=χθόνιος, χαιὸς· ὡς καὶ τὸ ξένος=ξέρος, ξερὸς, ἐκ τῆς ξηρᾶς = ἠπειρώτης. βλ. Страна̀). Ἔχει καὶ ὁ Ἡσύχ. Ζεμέλιον, ἀνδράποδον, Φρύγες· ἴσως ὡς χαμηλὸν (χα-

* *

μερπὲς), ἢ ὡς χαμῆς, γῆς, ἐργάτης, κατὰ τοὺς παρὰ τοῖς Κρησὶν Ἀφαμιώτας (εἵλωτας), ἐκ τῷ, ἀφαμίαι = ἀγροί.

Зерно̀ (σπέρμα) Λτ. granum, Γρ. Korn: συγγ. κράω, κρέω, (λτ. creo, cresco = αὔξω. βλ. Ῥείμ. λ. κράω) κράνον (κέρνον, κ=γ, γέρνον· καὶ γ=ζ.)

Зерца́ло, βλ. Зрю.

Зду̀, Зда́ти [σύνθετ. ἐκ τῆς с (co) σὺν, καὶ да́ти, даю (ду) = δέω (δῶ) ὅθεν καὶ τὰ, δέμω, δόμος, δομέω· καὶ τὸ λτ. condo (κτίζω)=con-do, συνδῶ (συ—δῶ, συγκοπ. σδῶ, Зду̀) συνδέω· ἴσως δὲ τὸ з = σ, πρόσθετος πνευματισμὸς εἰς τὸ Зду̀, ἀντὶ с-ду, ɉду (σ-δέω, ɉδέω, δέμω.) ὡς εἰς τὸ Здѣ (с-дѣ, дѣ.) καθὰ καὶ τὸ σ εἰς τὸ στέγω = τέγω, λτ. tego, κτλ.] Ἐκ τῷ Зду̀ καὶ τὸ, Зъд, Зо́дъ, ἢ Зи́дъ, πληθ. Здѣ̀ (σδῶ) δῶ (δῶμα) τέγος, λτ. tectum, Γρ. Dach, Γλ. toit, κτλ. καὶ Зи́жду=σύ-ɉδω (συνδῶ)· συμφωνεῖ καὶ πρὸς τὸ, σ-ἴσδω, ἵζω.

Зима̀, χεῖμα, χειμὼν, λτ. hiems, hyems, [ἐκ τῷ χείω, χέω, χίω (ὅθεν χιὼν) χύω (ὕω), Γλ. hiver. τὸ δὲ Γρ. Winter, ἐκ τῷ Wind=ventus (ἄνεμος. βλ. Вѣ́ю). Παράβ. Λιθ. žiema, Σκρ. hima.]. Зиму́ю, χειμάω, χειμάζω (παραχειμάζω). Зи́мній ἢ Зи́мный, χείμιος, χειμώνειος, Σ. χειμωνιάτικος (ζ=χ).

Зiя́ю (*χαίνω, ἐπὶ θηρίων*) *χειάω, χείω, χίω* (*χάω, χαίω, χαίνω*) *λτ.* hio, hisco, *Γρμ.* gähnen, *ἀρχ.* gien, gyn (*ὅθεν καὶ* gienen, gimen, kiemen), *Σβ.* gina, *Βενδ.* siam (*πρόφ.* зiам) *κτλ.* „ Левъ зiяетъ, *λέϜων χειάει* (*χαίνει*). Зiя́нie, *χάνη, χειὰ* (*χάσμα*) hiatus· (*ζ=χ. βλ.* Зе́львъ, Землѧ̀, Зима̀, *κτλ.*) *καὶ Σλαβον.* Зѣ́ю = *χαίω, χαίνω,* (*βλ. Δοβρόβ. σελ.* 349) *ὅθεν τὸ* Зѣва́ю (*βλ. τὴν λέξιν*). *Σημείωσαι δὲ καὶ τὲς αὐτὲς τύπες,* Зѣ́ю = *χαίω, ἢ χέω, καὶ* Зiю (*τὸ ἄῤῥητον θέμα τε̃* Зiя́ю) = *χείω, χίω, λτ.* hio.

Зла́къ (*χλόη*) *ζέλκιον=λάχανον· Φρύγες* (*Ἡσύχ.*) *ζέλκ-ον, ζάλκ-ον* (*μεταθ'. ζλάκ-ον*). *οὐ γὰρ, οἶμαι, συγγεν.* Зе́ленъ.

Зла́то, *Ῥωσσ.* Зо́лото. *Πολ.* złoto (*χρυσὸς*) *καὶ Γρ.* Gold. *ἴσως, χλοδὸς, χλοιδὸς = χλωρὸς = χλωνὸς* (*Συνηθ. χλωμὸς*) *χλενὸς = χρυσὸς, ὡς καὶ γλερὸς* (*χλωρὸς*) *ὁ χρυσὸς, ἐπιθετικῶς, διὰ τὸ χλωρὸν* (*χλωμὸν, κίτρινον*) *τε̃ χρώματος* (*Ἡσύχ.*)· *οὕτω καὶ τὸ χλόος τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ κιῤῥε̃ χρώματος* (blassgelbe)· *τὸ χλωρὸς σημαίνει καὶ τὸ χλοερὸς, πράσινος, ὅθεν ἴσως τὸ* Желна̀, Жолна̀ (picus martius) *καὶ τὸ Βοεμ.* žluna (picus viridis, *εἴδη δρυοκολαπτῶν*) = *γλενὰ, χλενὰ, χλενὴ = χλωμὴ, χλωρὰ* (*ὡς τὰ, χλωρηΐς, χλωρὶς, χλωρεὺς, χλωρίων· εἴδη πτηνῶν.*). *Ἢ τὸ* Зла́то, *συγγεν. τε̃* Же́лтый.

'Εκ τȣ̃ Злато, Златица (νομισμα)· καὶ Πολ. złota (εἶδος νομίσματος)· ὅθεν τὸ Τȣρκικὸν, καὶ παρ' ἡμῖν σύνηθες, ζολότα.

Зло (κακὸν). Злый, Золъ (κακὸς) συγγεν. ὀλὸς (ὀλοὸς) ϳολὸς (σολὸς, ζολὸς, ζολὸν, Золо̀, συγκοπ. Зло) ἦλος. 'Εκ τȣ̃ ὄλω (ϳόλω, Злю̀, ὅθεν Злюся = κακύνομαι, ὀργίζομαι) ὄλλω (ὀλλύω) ὀλόω, ὀλόφω, ὀλόπω (ϳολόπω, Злобу, ὅθεν Злоблю = παροξύνω, παροργίζω, κακύνω. Συνήθ. κακιόνω) καὶ Злость (κακία, ὀργὴ, ὠμότης) ὀλότης, ὀλοότης· (βλ. 'Ρείμ. λ. ὀλοφύρομαι). Ἢ συγγεν· λύω (λόω, Ϝλόω) ὅθεν λύα, λύμη, λύπη, λυπέω, λυπᾶ? (λυ = λο· ὡς, υ = ο).

Змій, Змія, καὶ Σλβ. Змѣй, Змѣя (ὄφις) οἷον, σμιὸς, σμύος, σμία, ζμία, [ἐκ τȣ̃ σμίω, μίω (= βίω, ςρέφω·) καὶ μύω=μίω (υ=ι, αἰολικ.) ὅθεν μύλλος=σκολιὸς, ςρεβλός· καὶ μύλλα, σμύλλα = σαῦρα (διὰ τὸ σκολιὸν καὶ ἑλικοειδὲς τῆς κινήσεως)· ἐκ τοῦ μύω ἴσ. καὶ τὸ μύρος, σμύρος (εἶδος θαλασσίȣ ἐγχέλεως, ȣ̃ τὸ θηλυκὸν, σμύραινα)· πᾶν δὲ τὸ ςρεφόμενον συνεπάγεται καὶ τὴν ἰδέαν τῆς κατὰ μῆκος ἐκτάσεως καὶ λεπτότητος, ὡς καὶ τὸ ἐκ τȣ̃ μίω, μίτος, βίττος, vitta, κτλ. Ὥςε τὸ Змій, καὶ τὸ ἑλλην· σμύλλα, κτλ. ζωγραφȣ̃σι θαυμαςῶς καὶ τὴν κατὰ μῆκος ἔκτασιν καὶ τȣ̀ς ἑλιγμοὺς τȣ̃ ὄφεως· Ὡσαύτως καὶ τὸ Γρμ. Schlange (ὄφις)

παρὰ τὸ schlängen, schlingeu (ἑλίσσειν) συγγ. schlank = ῥαδινὸς, ὁ ἐπιμήκης, καὶ λεπτὸς, καὶ εὐκαμπής. (βλ. Adelung λ. Schlange). τὸ δὲ Κατ. Σαξ. schnake (ὄφις) ἐκ τῦ ἀρχαίυ schnaken (ἕρπειν) ὡς τὸ λτ. serpens ἐκ τῦ serpo = ἕρπω, ἑρπετόν. Αὐτὸ δὲ τὸ ὄφις = ὄχις, ἔχις, ἐκ τῦ ἔχω, (ἔκω) ἕπω, ἅπω, ἅπτω, ὅθεν καὶ ἡ ἀσπὶς (ὁ ὄφις, = ἀψὶς) ὡς ἐχόμενον, ἁπτόμενον τῶν σωμάτων. (βλ. Ῥείμ. λ. ὄφις, καὶ ἀσπίς.)

Зна́ю, γνάω = γνόω, (γινώσκω) λτ· gnosco, nosco, Σερβ. Знамъ (γνῶμι. ὅθεν γνῶθι) Λιθ. zinnaú, Λετ. sinnu, sinnaht. (πρόφερ. zinnu) κτλ. (ἐκ τῦ κόω, κόνω, κονέω, Γρ. kennen, können, Ἀγσξ. knaean, Ἀγγλ. know, κονόω, κνόω, γνόω, καὶ χωρὶς, τῦ γ, νόω, νόος, νοέω. βλ. Ῥείμερ.). Зна́мя (σημαία) γνῶμα (γνώρισμα). Зна́тный, Зна́тенъ, γνωτὸς, λτ. gnotus, γνωςὸς (ἐπίσημος). Зна́ніе, γνῶσις, κτλ. (τὸ ἄῤῥητον πρωτότ. Зну=γνῶ· ζ=γ.)

Зно́й (καύσων) δάνος, δανὸς (δ = ζ, ζάνος, μεταθ. ζνάος, ζνόος)· ἐκ τῦ δάνω = δαύω, δάω = κάω, καύω, καίω.

Знобь (ῥῖγος). Зноблю̀ (ῥιγεῖν ποιῶ· ὡς ἐκ τῦ Знобу̀, οἷον ζνόβω, ζνόφω)=γνόφω, γνόφος, δνόφος, παρὰ τὸ γνέφω, Ϝνέφω, νέφω, νέφος = νίφω, νιφὰς, νίψ, νιβὸς, λτ nix, nivis.

Зоба́ю (κολάπτω, τρώγω· ὡς ἐκ τῦ Зобу̀) δόπω, δάπτω, συγγ. Жву̀.

Зову (φωνῶ, καλῶ) οἷον, ζαύω (ζάβω)=ϳαύω, αὔω, ἀΰω. (ὡς, ζάω = ἄω.)

Зола (αἰθάλη. οἷον, ζολὰ, ζολὸς = σδολὰ, σδολὸς) = σβολὰ, σβολὸς, καὶ μετὰ τȣ̃ εὐφωνικ. α, ἄσβολος, ἀσβόλη. [ἐκ τȣ̃ σβέω, σβολὸς, καὶ, σβ=σπ=πσ (ψ) ψόλος (αἰθάλη) καὶ λ = δ, ψοδὸς = σποδὸς καὶ ψοθὸς. Πάλιν τὸ σβ = σδ = ζ. ὅθεν σβολὸς = σδολὸς, ζολὸς, ζολὰ· ὡς, Σβεὺς, Σδεὺς, Ζεὺς· σβέω, σδέω, ζέω, ζένῶ, ζίννω, ζιννύω, σδίνω, λτ. stinguo, exstinguo (σδίγγω, γγ=νν.) βλ. 'Ρείμ. λ. σβέω, καὶ ψοθὸς.]

Золо́вка, βλ. Зе́лва.

Зрю̀ (βλέπω, ἀπρφ. Зрѣти), δρῶ (ζρῶ) ἐκ τȣ̃ δρέω, δράω, ὅθεν τὸ, δράκω, δάρκω, καὶ δρέκω, δέρκω, δέρκομαι (βλ. 'Ρείμ. λ. δέρω, καὶ δράω.) Λιθ. zurú. κτλ. Зра́къ, δράκος (ὄψις). Зо́ркій, Зо́рокъ, δόρξ, δορκὸς (δόροκος) δόρκων, δερκὶς (ὀξυδερκής·) ὡς καὶ τὸ δράκων. Зо́ркость, δόρξις, δέρξις (ὀξυδέρκεια). Зерца́ло, καὶ Зерка́ло (κάτοπτρον. ὡς ἐκ τȣ̃ Зерца́ю, δερκάω, δερκιάω, δορκάω, δορκάζω) οἷον δέρκαλον· ὡς τὰ, δερκύλος, δόρκανον. Зороче́къ καὶ Враче́къ (κόρη ὀφθαλμȣ̃) δράκος (= ὄμμα). δ = ζ, ὡς καὶ δόρξ = ζόρξ, ζόρκος, ζορκὰς, Συν. ζορκάδιον. Зри́тель (θεωρὸς, ἔφορος, ὡς ἐκ τȣ̃ πρώτȣ θέματος δράω, δράτης, δρήτης, ἀντὶ τȣ̃ ἑλληνικȣ̃ ἐκ τȣ̃ δράκω, δέρκω) δερκέτης,

δρακέτης, ὅθεν τὸ Σ. δραγάτης (ὁ ἀμπελοφύλαξ. ὡς τὰ, οὐρὸς, ὠρὸς, ἐκ τῦ ὁράω, ὁρῶ) ἀντὶ δρακάτης· (κ = γ· ὡς θήγη, θήκη· τήκω, τήγανον.) κτλ.

Зърно̀, καὶ Зьрно̀, καὶ Зрьно̀, Σλαβ. καὶ παρὰ τοῖς Σρβ. Зрно, Βμ. Zrno, Πλ. Ziarno. = Зерно́.

Зрѣю (πεπαίνω· ὡριμάζω) θρέω (θ=σ, σρέω, ζρέω) = θέρω, τέρω, λτ. (toro) torreo, Γρμ. dörren, τέρσω (ξηραίνω, θερμαίνω· ὡς, πέπω, πέπτω, πεπαίνω) καὶ τέρω, τερύω, τρύω, τρύγω, τρύγη (οἱ ξηροὶ καὶ ὥριμοι καρποί· οὕτω καὶ τὸ λτ. frux, fructus, ὁ καρπὸς = φρυκτὸς, φρύγω, λτ. frigo, frixus)· καὶ τὸ Γρμ. reifen (πεπαίνειν) reif (ὥριμος) συγγεν. τῦ raufen, raffen = ῥάπειν, ἅρπειν ϳάρπειν, κάρφειν, κάρφος, καρπός. (βλ· καὶ Ῥείμ. λ. κάρφω.)

Зу́бъ (ὀδοὺς) δοὺς (υ=β· καὶ ο=ȣ· καὶ δ=ζ· ζȣβς). ἐκ τῦ ἔδω, ὄδω, ὀδὼν, καὶ ὀδοὺς, ἀφαιρέσει τῦ ο, δούς· ὡς ἐκ τῦ edo, edens, τὸ λτ. dens· καὶ Σ. δόντι. Παῤῥβλ. Γρ. Zahn (ἀρχ. Zan), Ἰσλ. tan, Ἀγγ. tooht, tine, Γτθ. tunth, Ἀρμ. atamn, Περσ. dendon, Σκρ. danda, κτλ. (καὶ τὸ ἑβρ. schen?). Зу́бы молóчные, ὀδόντες μυλῖται, dentes molares. Зу́бы у́мные, οἱ σωφρονιςῆρες, κτλ. [οὕτως ἐκ τροπῆς τῦ δ, εἰς ζ, καὶ τὸ τῆς Σ. ζοντόβολον = δοντόβολον, ἀντὶ ὀδοντό-

βολον, ἐλλειπτ. ζῶον (ὁ ὄνος, κυρίως ὁ τὸν ὀδόντα τὸν γνώμονα, βαλὼν, ἤτοι ἐκφύσας. ὡς, ἄβολος, τὔμπαλιν ὁ νέος πῶλος·) εἰ μή τις ἐθέλοι τὸ ζοντόβολον ἐκ τῦ ζωντεῖον καὶ βάλλω, ἐτυμολογεῖν (ὅτι τὸ ζωντεῖον καὶ ζητρεῖον, τόπος καταδίκης, Σ. ζωντάνιον, ἐσήμαινε καὶ μύλωνα, ἐν ᾧ εἰργάζοντο οἱ κατάδικοι, ὅθεν καὶ ζητρεύειν = βασανίζειν ἐν τῷ μύλωνι) ἀλλ' ἀπίθανα ταῦτ' ἔμοιγε δοκεῖ. Τὸ δ' ἓν ζοντόβολον παρὰ μὲν Θετταλ. = ὄνος· παρὰ Πελοπονν. δὲ γενικώτερ. σημαίνει καὶ ἵππον καὶ ἡμίονον, ὡς τὸ κτῆνος.]. Τὸ δὲ Зóбъ (*ὄρνιθος ϛόμαχος, Σ. γέσσα, βλ.* Кýшаю) *ἐκ τῦ* Зобỳ, (*δόπος, δάπτης, ὡς δάπτρια γαϛὴρ*) *βλ.* Зобáю.

Зы́блю (*δονέω, κλονέω*) *ὡς ἐκ τῦ* Зы́бу = *σύβω = σοβῶ, σοβέω.* (*σύω, σόω, σέω, σείω, καὶ σείϜω,* Зы́бу). Зы́бь (*σάλος, θάλασσα κοίλη = Γαλ.* houlle) *ὡς τὸ σύβη, σόβη* (*κυρίως πᾶν τὸ σειόμενον, κλονέμενον.*)

Зы́къ (*ἦχος, κρότος, καὶ ἐπί τινων θηρίων ὠρυγμοῦ*). Зычỳ, *ζίζω, ἀντὶ, σίζω* (*σίξ*) *σιγμὸς· ὀνοματοποιΐα, ὡς καὶ λτ.* sciscito, *Γρ.* zische, *κτλ.*

Зѣвáю, *χαιϜάω* (*ἐκ τοῦ* Зѣ́ю, *βλ.* Зія́ю) = *χαίω, χαίνω* (*χάσκω, χασμῶμαι*) *καὶ* Зѣвъ (*χάσμα θηρὶϐ*) *χαῖϜ-ος = χάος, χάσμα. καὶ τὸ Γλ.* gueul = *χαῦλος = χαῦνος, ἐκ τῦ χαύω* (*χάω*), *χάσκω, ὡς καὶ χέω, χεΐω, καὶ χίω, χίσκω, λ.* hisco, *κτλ.*

Зѣлò (λίαν) ɉελὸν, ɉελὸς = ἁλὴς (ἁλὸς) = ἀθρόος. ἐκ τοῦ ἕλω, ἅλω, ὅθεν καὶ ἅλις, ɉάλις, σάλις (Ἡσύχ.) σ = ζ· Ἐκ τȣ̃ ἅλις (ἦλις) καὶ τὸ, ἤλιθα.

Зѣница (κόρη ὀφθαλμȣ̃) ὑποκορις· ὡς ἐκ τȣ̃ Зѣна = (σεανὴ) σεανὼ = θεανὼ (θεανίσκα, σεανίσκα, σενίσκα) ἐκ τȣ̃ αἰολ. σεάω (θεάω) Γρμ. sehen = σεᾷν (θεᾶσθαι) ὅθεν καὶ ἀρχ. Τευτ. seha, sehan (κόρη) = σέα (θέα). παρενθ. τȣ̃ ν, σέ(ν)α, Зѣна. Πρὸς τὸ sehen παραβάλλȣσι καὶ τὸ Ἑβρ. shaah. κτλ.

Зя́бну (ῥιγῶ, ὡς ἐκ τȣ̃ Зя́бу, ζάβω) = βάβω (β=ζ· ὡς, βέλλω, ζέλλω) ὅθεν παρενθέσει τȣ̃ μ, (βάμβω) βαμβάω, βαμβαίνω, καὶ βαμβακύζω — λύζω (τρέμω ὑπὸ ψύχȣς, κροτῶ τȣ̀ς ὀδόντας, ὅθεν, καὶ ἀδιαρθρώτως φθέγγομαι). Τὸ Τȣρκ. zabun (τρυσσὸς, ἀσθενὴς, ἀσθενικὸς) ἐκ ἀνήκει ἐνταῦθα.

Зябáю (εὔχρηςον ἐν τοῖς συνθέτ. прозябáю ἐκφύω, ἐξανατέλλω, ἐπὶ χλόης· τὸ θέμα Зя́бу) ζαύω (ζάβω) = αὔω, ἄω, ὅθεν ἄωτον· καὶ (ἄω, ἄνω) ἄνθος, κτλ.

И.

И, И, и, и (Иже, ἦζε) = Η, η, καὶ = α, ει, οι, υ. И҃ = ή (8) И҃І = ιή (18). ҂И = η (8000).

И (*καὶ*) *ἡ*, *καὶ ἰ* (*ὅθεν ἡ-μὲν*, *ἡ-δὲ*, *ἰ-δὲ*.)

Ибо (*γάρ*. и, 60) *ἦ που*.

Ива (*ἰτέα*) *ἴβα*, *ἴβη* = *ἵμα*, *ἱμὰς* (*διὰ τὸ ἱμαντῶδες τῦ φυτοῦ· ὡς καὶ τὰ*, *ἰτέα*. *ἴτυς*, *οἶτος*, *οἶττος*, *οἶσος*, *κτλ*. *ἐκ τῦ ἴω* = *βίω*, *βλ*. вію· *λτ*. vitus, vitex, vimen, vitis, vitta, *Γρ*. Weide, Wiete *κτλ*.) *καὶ τὸ Γρμ*. Ive (Ivenlaub) *ὁ κισσὸς*, *καὶ πάλιν* Ive (Eibe, Eibenbaum) *ὁ σμίλαξ* (*τάξος*, *λτ*. taxus) *συγγενεύȣσι πρὸς τὸ* ива. (*βλ*. *'Ρείμ*. *λ*. *κισσὸς*)· *τὸ δὲ παρ' Ἡσύχ· εὐὰν*, *ὁ κισσὸς* (*κατὰ 'Ινδούς*), *καὶ Γρμ*. Epheu, (*ἀρχαιότ*. Ebah, Ebhew, Aböw) *φαίνεται διάφορον*. *Οἱ δὲ Θȣβάσκοι* (*Τσȣβάσχοι*, Tchouvasches, *φῦλον Φιννικὸν*) iwos *λέγȣσι τὸ δένδρον*. *'Εκ τῦ ἴβα*, *ἵμα*, *ἰβάνη*, *ἱμάνη*, *καὶ τὰ λτ*. habena=amena, *ὅθεν* amentum, *ἱμὰς*, *ἱμάντος* (*'Ρείμ*. *λ*. *ἱμὰς*, *ἰβάνη*).

*Ивинъ, *ἴβιν*, *ἀντὶ ἴβις* (*ἡ ἴβις*, *τὸ πτηνὸν*.)

Игла̀ (*βελόνη*, *ἄκανθα*. Иг-гла) *συγγεν*. *ἀκὶς*, *ἄκανος* (*ὅθεν ἄκανα*, *-κανθα*) *ἐκ τῦ ἀρχ*. *ἄκος*, *λτ*. acus, acies [*ὡς καὶ ὀκὺς* (*ο*=*α*, *ἀκὺς*)=*ὠκὺς*, *ὀξύς*.] *'Εκ δὲ τῦ ἄκος*, acus, *τὸ λτ*. aculeus *οἷον ἀκύλιον* (*ὑποκοριϛ*.) *καὶ κ*=*γ*, *ἀγύλιον*· (*ἀκύλη*, *ἡγύλη*, игóла, Игла̀). *Παρβλ*. *τὸ τῆς συνηθ'*. *ἀγκύλιον*=*ἄκανθα* (*ἢ τῦτο ἐκ τῦ* incilium) *Γλ*. aiguille. *κτλ*. *Τὸ Γρ*. Jgel=*ἐχῖνος*, Ежъ, (*ἔχιϛ*. *καὶ τῦτο ἴσ*. = *ἀκίς*.)

Иго, *λτ*. jugum, *ζυγὸς*, *Γλ*. joug, *Γρ*. Joch.

'Αγγ. yoke, yoak, Γτθ. Juk, gajuk, Περ. Juk, Σκρ. Juga, κτλ. [ἐκ τοῦ ζύγω, ζύγγω, Λτ. Jungo, Λιθ. jungiu· ὡς καὶ ζίγω, ζίγγω, λτ. cingo, συγγεν. ζώω, ζώννυμι, Λιθ. josmi, κτλ. τὸ ζ=J=i. ὡς, Ζανὸς=Janus. καὶ 'Ελλην. ἴορκος=ζόρκος· οὕτως ἴσως καὶ иго (ἰγὸς) οἷον jigos (ζιγὸς)=jugom—gum, ζυγόν. βλ. 'Ρεἰμ. ςοιχ. Ζ. καὶ λ. ζυγὸς.]

Иго́ть (ἴγοδις· ὅθεν) ἴγδις, ἴγδη (ἰγδίον) Σ. γδὶ, καὶ γȣδὶ (γοδὶ).

Игра́ю (παίζω) ὀγράω? (μεταθ. ἐκ τȣ̃ ὀργάω· ὡς τὸ ἀθύρω ἐκ τȣ̃ θύρω, θόρω, θύω· и = ο. βλ. Ика́ю). ἤ, γράω=γάρω, γαρύω (φωνῶ, ἠχῶ· πρὸς δὲ τὸ γράω παράκειται καὶ τὸ χάρω, χαίρω, βλ. 'Ρεἰμ. λ. χάρω) μετὰ τȣ̃ ἐυφωνικȣ̃ ι (ἰγράω?) ὡς (γόνυ, γνὺξ) ἰγνὺς· θύω, ἰθύω· κτλ.

*И́доль, εἴδωλον· (σημείωσ. и = ει.)

Иду̀, Σερβ. Идем (πορεύομαι) ἰτῶ = ἰτάω, ἰτέω, ἀρχ. λτ. ito, itare (ὅθεν ἰτητέον· καὶ, ἰτὸς, ἴτης, ἰτὴρ, λτ. iter) = ἴω, εἴω, εἶμι, Λιθ. eimi, einu, κτλ. ἀπαρέμφ. Иши. ἐξ ἀμόρφȣ θέματος и=ἴ—ω, ἴθι, ἰέναι. τὸ δὲ хождỳ, хожỳ = hoδῶ (ὁδὸς) ὁδέω, ὁδάω· καὶ ходъ = hoδ-ὸς, ὁδὸς. βλ. καὶ шедỳ.

И́же, я́же, е́же, ἴς γε, ἅγε, ὅγε = ὅς γε, ἥγε, ὅγε· ἐκ τȣ̃ и, же = ἴ, ἴς, καὶ δὲ, ἤ, γὲ. 'Εκ τȣ̃ ἴς καὶ τὸ λτ. is, ea, id· καὶ

ἴττος = ἴςος (= ἶς τὸς) λτ. (istus) iste, ista, istud (βλ. йстый). Παῤῥ. ἀρχ. Γρ. his, hit, δοτ. hima, αἰτ. hina, hit, (him, hin, hir) 'Ολλ. het, κτλ. βλ. καὶ онъ.

Йзба. (πενιχρὸν δωμάτιον, οἷον καλύβη) συνήθ. ἴζβα, ἴσβα = ἴσμα (ἵδρυμα, κτίσμα. 'Ησύχ.)

Йзвесть = Азбéсть, ἄσβεςος, Συν. ἀσβέςης, καὶ ἀσβέςη.

Изъ, ἰξ = ἐξ, (ὡς ἰν, εἰν = ἐν) λτ. ex, Γοτθ. us, ἀρχ. Γρ. ûz.

Икáю (λύζω), Γλ. hoqueter = ὀχέω, ὀχθέω, ἀχέω (ἐκ τῦ ἄχ, ach. 'Ρείμ. λ. ὀχθέω) ὀνοματοποιΐαι, ὡς καὶ τὸ λύζω, λύγξ, καὶ λτ. singulto, καὶ τὸ Γρ. schluchzen, kluken ('Ιλλρ. klukati) = κ-λυγγαίνειν, κ-λύζειν (λύγω, λύζω) συγγ. κλύζω, κλώζω, κτλ.

Икрà (κνήμη, συνήθ. ἄντζα. 2, ὠὰ ἰχθύος, τὸ συνήθ. χαβιάρι) συγγεν. ἄκρα, ἄκρον „ ἀκρῶα, σπλάγχνα, ἔντερα, ἀκρωτήρια ('Ησύχ.) Τὸ Икрà οὐκ ἂν παραβληθείη πρὸς τὸ γάρον (οἷον, Икáра, ἰγάρ-ον. βλ. Игрáю). Ἔςι δὲ τὸ γάρον, καὶ ὁ γάρος, οὐ μόνον ὁ τῆς συνηθ. γάρος, ἀλλὰ καὶ εἶδος καρυκεύματος ἰχθυηρῦ, ἔτι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ καθ' ἡμᾶς χαβιάριον, ἢ γῦν, τὸ αὐγοτάριχον. „ garum ex intestinis piscium (Πλίν. λα, 7, 8.)· κάλλιςον δὲ τὸ ἐκ τῆς Σκομβραρίας

νήσε (*Στράβ. β.*), *ὡς καὶ νῦν τὸ Ῥωσσικὸν χαβιάριον ἐκ τῶν περὶ τὴν παλαιὰν Παντικαπαίαν χωρῶν, τὸ λεγόμενον τῆς Ἀτζἕς, καὶ τἕ Κερτσίε, καὶ* Jenikale, *κτλ. Τὸ δ' ἕν χαβιάριον* (*Γλ.* caviar, *Ἰτ.* caviale) *οὐ παρὰ τὸ τῆς συνηθ'. χάβαρον, χαβαρικὸν* (*ὀςρακόδερμον, ἐκ τἕ ἀρχαίε χάραβος, χάραμος, χηραμὸς = κάραβος, παρὰ τὸ χάρω = χαίνω, διὰ τὸ κοῖλον· ὡς καὶ τὸ κάραβος, καραβίς, ὅθεν καράβιον. ἐκ δὴ τέτου τἕ χάραβος μεταθ. χάβαρος, τὸ χάβαρον· καθὰ καὶ τὸ κάμμαρος=κάμβαρος, κάβαρος, ἐκ τἕ κάραβος*), *τὸ δὲ χαβιάριον ἐκ τἕ αἰολικ. ὠβιάριον* (*ὤβεον, ὤϝεον,* ovum, *καὶ ὤϊον, ᾠὸν, ὅθεν ὠϊάριον, ὡς ὠάριον· τὸ δὲ ω=α, διὸ καὶ αὐτὸ τὸ ᾠὸν, Συνήθ. ἀϜὸν, αὐγὸν. βλ.* Яицо. *ὅθεν*) *ἀβιάριον,* h*αβιάριον,* h = *χ, χαβιάριον. Οὕτω καὶ τὸ ὠοτάριχον, Συνήθ. αὐγοτάραχον.*

Или *καὶ συγκοπ,* иль (и, ли = *ἤ, νὺ. βλ.* ли) = *ἤ, ἠέ, ἤτοι. — τὸ λτ.* aut=*αὖτε· καὶ Γερ.* oder = *ἀτὰρ, ἤ, ἑτέρως* (Tripart.)

Ильмень (*λίμνη Ῥωσσίας, παρὰ τὸ Νοβογόροδον·*) *ἰλμὴν, μεταθέσ. ἐκ τἕ, λιμὴν, λιμένη, ὅθεν λίμνη·* (*λίω,* лію, *λίβω, λείβω*). *ἢ συγγ.* илъ.

Иль, *ἰλὺς, εἰλὺς, ὑλίς.* Иловáтый, Иловáтъ, *ἰλυϜώδης, ἰλυόεις.*

Имáю, *βλ.* Éмлю.

Ѝмамъ, *'Ρωσσ.* Имѣю (*ἔχω*) *ἄμημι*, *ἀμάω*, *ἄμω* = *ἄβω* (*β* = *μ*) *ἄπω*, *ἄπτω*. [*ἄω*, *αὔω*, *καύω*, *κάπω*, *λτ.* capio, *χαύω*, hayeo, habeo. *καὶ* (*ἕω*, *εὔω*) *ἕπω*, *π*=*κ*, *ἕκω*, *ἔχω*, *κτλ.* *Παῤῥ.* *Γρμ.* haften, heften.] *βλ.* éмлю.

*Ѝмнъ, *ὕμνος* (и = *υ*)· *καὶ* Гѝмнъ, *ἐκ τȣ̃ λτ.* hymnus.

Ѝмя (*ὄνομα*) *λτ.* nomen *Γρ.* Name, *Περ.* nam, *'Ινδ.* naman, *κτλ.* [*'Εκ τȣ̃ ὄνομα*, *συγκοπῇ*, *ὄνμα* (*ὡς ἄγημα*, *ἄγεμα*, agmen·) *μεταθ.* *νόμα*, *τὸ λτ.* nomen, *Γρμ.* Name. *ἐκ δὲ τȣ̃ αἰολ.* *ὄνυμα* (= *ὄνομα*) *συγκοπῇ καὶ μεταθέσ.* *ὕνμα*, *ἀποβολῇ τε ν*, *ὕμα*, *τὸ* и́мя (*ὡς*, пять, *πέ(ν)τε*· мята, *μέ(ν)θα*, mentha). *Αὐτὸ δὲ τὸ ὄνομα*, *ἐκ τȣ̃ ὄνω*, *ἄνω*, (*φέρω*, *ὅθεν ὄνος*, *λτ.* honos, -nor, *αἶνος*)=*φόρημα*, *γνώρισμα χαρακτηριστικὸν*, *ὃ διὰ στόματος φέρεται*, quod ore fertur. *βλ.* *'Ρείμ.* *λ.* *ὄνω*].Именýю, *ὀνομαίνω*, *ὀνομάζω*, *κτλ.*

Ѝней (*πάχνη*) *ἀόνη*, *μεταθ.* *ἀνόη?* (*ἐκ τȣ̃ ἄω*, *ἀόνη*, *αἰόνη*, *αἰονάω*· *καὶ ἄω*, *ἄνω*, *αἴνω*, *ὅθεν διαίνω* = *ὑγραίνω*, *νοτίζω*.)

Иный, Инóй, Ѝнъ, (*ἄλλος*) *ἴν* = *εἴν*, *εἶνς*, *ἕνς*, *Κρῆτες*. [*τὸ δὲ ἕνς*, *ἡ ἀρχαία ὀνομαστικ.* *τȣ̃ ἑνὸς*, *ὅθεν μετεπλάσθη τὸ εἷς*, *ὡς ἐκ τῶν εἰς* ~~ενς~~ *καὶ λτ.* ens, *αἰολικῶν καὶ*

παρ' Ἀργείοις καὶ Κρησὶ μάλιςα συνήθων μετοχῶν (Ἐυςάθ. Ἰλ. σελ. 725), μετεπλάσθη ἡ εἰς εις κατάληξ· οἷον, τιθένς, τιθείς, ντλ.] = ἑνὸς, ὅθεν καὶ (ἔνιος) ἔνιοι (οὐκ ἀπὸ τῦ ἔνι, δϊ. οὕτω καὶ τὸ Γρ. einige, ἐκ τῦ einer). Ἐκ τῦ ἶς, ϳὶς, καὶ τὸ τὶς. τὸ δὲ λτ. alius (Κελτικ. al, all) = ἄλλος (ἀς, φύλλον, folium), καὶ τὸ alter = ἀλλότερος (ἀλλότριος, ἀλλοῖος), ἐκ = ἄτερος = ἕτερος, Γρμ. anderer, Γοτθ. anthar, Ἰσλ· annar, Ἀγγ. other, Ιλ. autre, Σκρ. andara, etoron· κτλ. ὥς πάλιν ἕτερος ἄτερος (ὅτερος, ὅθεν πότερος), λτ. uter (alteruter), Ιτθ. hwathar, Ἀγγλ. whether, Αγσξ. hveder, Γρ. wäder, weder, Jetweder, Jeder, Σλαβ. ѥтєрѣ. κτλ. Иногда (ἄλλοτε, ποτέ) ἔνοϜτα = ἐνίοτα = ἐνίοτε. (βλ. Ρείμ. λ. ἄτερος, θάτερος, ἔνιοι.)

Инокъ (μοναχὸς), οἴνοξ = οἶνος, οἰνὸς, οἶος, ἴνος, ἴος, εἷς, λτ. œnus, unus, κτλ. (κατὰ Δοβρόβισκ. ἐξ ἀποκοπῆς τῦ единокъ.)

Ирха (βύρσα), (εἴρχα, ἔρχα) = ἔρχος, καὶ τέρχος, λτ. tergum, τέρφος, ςέρφος, ςέρχος. (βλ. Ῥείμ. λ. ςέρφος, τέρφος)· τὸ ирха θηλυκ. = ὀδετέρ. ἔρχος· ὡς гора = ὄρος, κτλ.

Искра (σπινθὴρ) ἐκ τῦ ис (изъ), крешу (χρέσσω, βλ. τὴν λέξ.), οἷον ἐξ—χραῦσις (ἐκ τῆς χραύσεως ῥηγνύμενον).

Искренній, Искръ (εἰλικρινὴς, καθαρός. 2, Σλαβ. = πλησίον), ἐκ τῦ изъ (ис), края, край = ἐξ ἄκρας, ἐξ ὁρίων = (ὅμορος), = γείτων (ὅθεν

εἰλικρινὴς, ὡς γείτων) καθὰ καὶ Искръ, Σλαβ. = σχεδὸν (ἐκ τοῦ σύνεγγυς), παρὰ τὸ, Крóю (= κρίνω, ἐκ—κρινὴς), βλ. Кра́й (οὕτω καὶ, Выспрь ἐκ τοῦ Выспарю. Одръ ἐκ τοῦ О-дремать). οὐ γὰρ τὸ Искръ παρὰ τὸ Кры́ю (= От-кры́тый).

*Испола́ть (χυδαῖον. = εὖγε! καλῶς!) ἐκ τοῦ συνήθ. εἰσπολλάτη, σπολλάτη = εἰς πολλὰ ἔτη.

Исполи́нъ (γίγας), ἰσπηλὸς = ἰψηλὸς, αἰολ. ἀντὶ, ὑψηλὸς (ὡς, σποδὸς, ποοδὸς, ψοθὸς). ἢ ис (из), καὶ по́лнъ = ἔκπλεως (ἔκπολλος) = ὑπέρπολυς, ὑπερμεγέθης.

И́стый, и̂стая, и́стое (αὐτὸς, τὴ, τὸ) ἴσος (ἴς, τὸς), καὶ ἴττος (Ἡσύχ.), λ. iste (βλ. И́же).

И́стина, И́стинна (ἀλήθεια), И́стинный, И́стиненъ (ἀληθὴς), = ἐτανὸς, (οἷον, ἐςανὸς, νὴ), ἐτεανὸς, ἐτεὸς, ἐτὸς, ἐτὺς, ἐτήτυμος (ἀληθής· ἐκ τοῦ ἔω, εἰμι, ἐςὶ, Есть). ὁ Ἡσύχ. ἔχει καὶ, ἴττεον, ἐσία. Ἠλεῖοι. (= ἔσσιον, ἐσσία = ἐσία, ἔσιον)· βλ. Пра́вый.

Ищу̀ (ζητῶ) ἀπαρ. иска́ть (ὡς ἐκ τοῦ иску̀) ἀξιῶ? (τὸ Γοτθ. haitan = αἰτεῖν). Πρβλ, Γρμ. heischen (ἐφίεσθαι, ζητεῖν), Κτσξ. esken, eschen (παρακαλεῖν), Σβκ. æska, κτλ. (βλ. Adelung. λ. heischen). Ἢ ἴσχω (ἰσχάω, ἰσχάνω, ἰσχανάω) ἐκ τοῦ σχέω, χέω, χαύω, κάπω, λτ. cupio.

I.

I, ι (ἴ) = I, ι καὶ = ει, καὶ οι, καὶ υ. — Ї = ι' (10). ҂I = ͵ι (10000).

*Іакúнѳъ, Іерéй, Ікосъ, Ірмóсъ = ὑάκινθος, ἱερέης (ἱερεὺς), οἶκος, εἱρμός (Ἐκκλ.)· καὶ πᾶσαι αἱ ἀπὸ τούτε τοῦ ςοιχείου ἀρχόμεναι λέξεις, ξενικαὶ, καὶ ἐξαιρέτως Ἑλληνικαὶ (βλ. Ἀλφάβ.).

К.

К, к. (Кáко, κάκω) = Κ, κ· καὶ γ, καὶ χ· — К҃ = κ́ (20). ҂К = ͵κ (20000).

Кабáкъ (καπηλεῖον) Γλ. cabaret (κάβαξ, κάβακος) = κάβος, καβός = καυὸς, χαυὸς, λτ. cavus (κοῖλος), ὅθεν μέσ. λτ. gavia, Σ. κάβια. (ἐκ τῦ καύω, κάβω, κάπω, ὅθεν καὶ, κάπη, κάπηλος, καπηλὶς, λτ. caupo, copa) βλ. Кáпище.

*Кáдь, κάδος.

Кáвка, cawca, Βοεμ = κάβηξ, καύηξ, καύης (πτηνὸν) λτ. gavia· καὶ κήξ, κῆϋξ, λτ. ceyx.

Каждỳ, Кажỳ (θυμιῶ) κάσδω, κάζω = κέζω (παρακείμ. κέκοδα, ὅθεν κοδομὴ, κτλ. Ῥείμ. λ. κάω)=καύω, κάω, κέω, καίω [καὶ κάω, κάνω, κάνδω (ὡς τένω, τένδω, tendo) λτ. cano (canesco) cando, candeo, καὶ, γάνδω = λάμπω (Ἡσύχ.), ὡς καὶ κένδω (λτ. cendo, accendo), διὸ καὶ τὸ Гнѣтỳ=κένδω, γένδω μεταθ. γνέδω· ἢ γάνδω, γνάδω, γναίδω (βλ. Гнѣтý).ὅθεν κανδάων,κάνδαος="Αρης(=δαΐς, ἡ καυςειρὰ μάχη), καὶ κάνδαρος = ἄνθραξ.]

* *

Кади́ло (θυμίαμα) οἶον κάνδηλον, κάνδηρον = κηῶεν· ὡς καὶ κανδήλα, λτ. candela=Канди́ло (λύχνος, ὡς καιόμενος καὶ φαίνων.)

Ка́ждый, Ка́ждой, ἕ-κασος, Γλ. chac-un, 'Ιτ. ciasc-uno.

Ка́кать, Βοεμ. κακκᾶν, λτ. cacare, 'Αγγ, to cack, Γρ. kacken, κτλ.

Кажу̀ (θλάω, πηρόω) κάζω (= χάζω, σχάζω, κάω, κέω) κεάζω, καὶ, κέζω (ὅθεν κεςός). Ка́женикъ (εὐνοῦχος) κασὸς (σχασὸς) κασθεὶς, κεασθεὶς (ὡς τὸ θλαδίας). Искажа́ю (εὐνουχίζω) ἐξ, κάζω, ἐκσχάζω (ἐκσχίζω.) Прока́за (λέπρα). Прокаже́нный (λεπρὸς· ὡς τὸ λώβη, λωβὸς = πηρὸς, καὶ λεπρὸς). Τὸ κάζω, ἐκ τοῦ κάω, ὅθεν καὶ σκάω, σκέω, καὶ κσέω, κσάω, κσέσις, = ξέσις, ξέω, ξάω = ψάω, (πσ = κσ) ψώω, ψώρα.

Кажу̀ (τιμωρῶ) συγγενὲς τοῦ προηγουμένου κάζω, κάσδω, λτ. (casto) castigo· καὶ κάζω, κέζω, κάδω, κήδω, κέδω, caedo. ὅθεν Накажу̀, Нака́зываю, κτλ.

Кажу̀ [δείκνυμι. 2, λέγω· συνηθέςρ. Скажу̀, Сказу́ю — ἐν τοῖς συνθέτοις=ἀποδείκνυμι, γνωρίζω, γνωςοποιῶ, νουθετῶ, κελεύω, ὅθεν καὶ, указъ, κέλευσμα· καὶ Βενδ. kasam, κελεύω· συγγεν. Γρμ. heisse, καλῶ, κελεύω· ἐκ τοῦ ἀπηρχαιωμένου, chedan, quedan = λέγειν, καὶ ἀρχ. λατ. cedo = λέγω, φράζω (καὶ τὸ cito?) βλ. Adelung. λ. heissen] κά-

ζω=δάζω, μλ. δάξω, ὅθεν δάσκω, διδάσκω, καὶ Συνήθ. παρά τισι τῶν Θετταλῶν, διδάζω. [ἐκ τῦ ἄω, Fάω (φάω) προσλήψει τῦ πνευματισμῦ δ, δάω, δαίω, δάζω, κατ' ἄλλην δὲ διάλεκτ. μετὰ τῦ πνευματισμ. κ, κάω, κάω, κάζω, (καὶ κάδω, κήδω, κέδω, λτ. cedo). οὕτω καὶ τὸ καίω, καύω=δαίω, δαύω, ἐκ τῦ αὔω· καὶ ἐκ τῦ ἴω, τὸ κίω κίκω=δίω, δίκω. (βλ. 'Ρείμ. λ. δαύω). ὥςε τὸ Кажу̀, κάζω = δάζω, διδάζω (—σκω) καὶ = δείκνυμι (ἐκ τῦ δείκω, ὅθεν καὶ τὸ λτ. dico, dicere = λέγω, καὶ dico, dicare, indico = δείκνυμι). Πρόσθες καὶ τὸ „ἐκέκαςο ἰθύνειν = ἐδεδήει, δεδιδαγμένος ἦν, ἠπίςατο, ἐκ τῦ κάζω = λαμπρύνω, φαίνω, ὡς ἀπὸ τῦ κάω, καίω ('Ρείμερ.). Εἴη δ' ἂν τὸ Кажу̀ καὶ = ϳάζω, βάζω, φάζω, φάσκω, ὡς καὶ τὸ κῦδος, κυδάω,—άζω, ἐκ τῦ αὔω (ἄω) αὖδος, αὐδή, αὖχος, εὖχος ϳεῦδος (κεῦδος). Εἰ δέ τις τὸ λτ. cedo φαίη = κέλω (d = λ, ὡς, adeps = ἄλειψ, ἄλιφα), ὅθεν κελεύω, κτλ. ἐχ ἕξει καὶ τὸ Кажу̀ συνᾷδον καὶ συμπαρακολεθῦν ὁμαλῶς.]

Кажу̀, βλ. Кажду̀.

*Казна̀, τὸ Περσικ· καὶ Τερκικ. χαζιγνὲ, χαζνὲ. 'Εξελληνίσθη, γάζα. Казначе́й, Περσ. χαζναδὰρ = γαζοφύλαξ.

Какі́й (τίς, ποῖος) κοῖος, (διπλασ. κοκοῖος, ὡς κάβη, κακκάβη). Ка́ко, ка́къ (πῶς) κῶς (δι-

πλασ. κόκως. ἢ, ὄκως, ὀκοῖος, μετὰ τῦ πνευματισμῦ κ, οἷον, κόκως, κοκοῖος (ο=α).

*Каланчà, *τὸ Ταταρικ. καὶ Τυρκικ.* kalantza (*πύργος τείχυς* 2, *ξύλινον οἰκημάτιον*). *ἔξεστι παραβλ. τὸ καλιὰ, -λίδιον, κάλινος* (*κᾶλον=ξύλον*)?

Калáчъ, *Βοεμ.* kolás, *Πολ.* kolacz (*εἶδος ἄρτυ κυκλοτερῦς, ὡς τὸ κολλίκιον, ἀλλὰ πρὸς τὴν βάσιν ὀγκηρῦ καὶ παχυτέρυ· τύτυ τοῦ εἴδους κάλλιστοι οἱ τῶν τῆς Μόσκας ἀρτοπόπων, καὶ ἥδιστοι παρὰ τοῖς κολλικοφάγοις*) *κόλλαξ* (*κολάξ*) *κόλληξ, καὶ κόληξ, κόλιξ, κόλλιξ, κολλίκιον = κολλύρα, συνήθ. κολλύρα*, (*παρὰ τὸ κολὸς κοῖλος*). *Ἢ ἐκ τῦ κάλαθος* (*κάλαθυς, καλάτς*) *ὡς ἐκ τοῦ σχήματος. καλαθίσκῳ γὰρ κυκλοτερῆ λαβὴν ἔχοντι παρεμφερὲς τὸ* Калáчъ). *πρὸς τῦτο παραβάλλυσι τινὲς τὸ Περσ.* giulatz, *Ἑβρ.* chulah. (*βλ. καὶ* Adelung. *λ.* kloss). *τὸ δὲ Γρμ.* klatschen (*κλάζειν = πλάζειν, πλήσσειν*) *ὀνοματοποιΐα πάντη ἀσύμφωνος πρὸς τὸ* Калачъ.

Калбаса (*ἀλλᾶς*) *χολϜὰς, χολὰς· ἢ καλϜᾶς, καλλᾶς, γαλλᾶς* (*ἀλλᾶς· γ, καὶ κ = Ϝ*) *ἐκ τῦ ἄλω, ἕλω, ἑλίσσω? ὅθεν καὶ γάλλια* (*Ϝάλλια*) *καὶ κάλια, καλίδια=ἔντερα. Κύπριοι.* (*Ἡσύχ.*) *καὶ τὸ Γρμ.* kaldauen = *ἐντόσθια. τὸ δὲ* Würst (*ἀλλᾶς, Σ. λυκάνικον, ἐκ τῦ λτ.* lucanicum) *συγγεν. λτ.* farcimen, fartum, *Γλ.*

farce, = φαρκτὸν, φρακτὸν (ὡς τὸ Σ. παραγεμιςόν.)

Калѣка (κυλλὸς, χωλὸς). Калѣчу (χωλαίνω, κυλλόω) οἷον χάλαξ, χαλάζω=χαλάω, χάλω, χάω, ὅθεν χαολὸς, συγκ. χωλὸς. Ἐκ τȣ̃ χάλω, πȣ̃ς, καὶ τὸ χαλαίπȣς=κυλλόπȣς, κυλλοποδίων. Ἢ, κύλλω, κυλλὸς (συνήθ. κȣλὸς, ὑποκορ. κȣλάκης.) τὸ δὲ λτ. claudus ἐκ τȣ̃ κλαύω=κλάω, κλάζω, κλαυὸς (παρενθ. d, κλαυδὸς) κλαβὸς καὶ, κλαμβὸς=πηρὸς. πιθανώτ. δὲ καὶ τὸ Калѣка, Калѣчу ἐκ τȣ̃ αὐτȣ̃ κλάζω (κλάξ, κλακὸς). βλ. Клекý, καὶ Кóлча.

Калиша̀ (βαλάντιον· οἷον, καλύτα, τ=π· ὡς πέσσυρα, τέσσαρα, καὶ κόττω=κόπτω)=καλύπα (κάλπα, κάλπη) καλύβα, καλύβιον, ὅθεν συνήθ. καλύφιον, κολέφιον. [καλύβω, καλύπτω, καὶ καλύσσω, ὅθεν κάλυξ, κάλυκος, κτλ. κοιλότητος σημαντικά. Τὸ θέμα γλάφω γλύφω (παρενθ'. γαλύφω) καλύβω (κελύφω) κελύπτω, κέλυφος, κελέβη, (κολύφω) κολύφανον, κτλ.]

Калиткa (θυρὶς πρὸς πύλῃ μεγάλῃ) συγγενὲς κλῇθρα, κλᾷθρα, κλεῖθρον, κλειθρίον. λτ. clathrum· ὡς ἐκ τȣ̃ Калита=κλιτὴ (κλίω, κλείω).

*Калихъ, kalich, Βοεμ. καὶ kielich, Πολ. = κύλιξ, λτ. calix, Γρ. Kelch, Σβ. kalk. (Tripart. pag. 74.)

Калóша, πληθ. ши, ὡς ἐκ τȣ̃ Калóшь (ἐμβάδες, ἃς ἔξωθεν τῶν ὑποδημάτων ὥρᾳ χειμῶνος

εἰώθασιν ὑποδεῖσθαι, ψύχους καὶ πηλϋ ἰλυώδους ἀλεξητήρια, οἱ τὰς προσβοῤῥοτέρας χώρας κατοικϋντες· καὶ παρὰ τοῖς αὐτόθι Ἕλλησι, καλόσια, συγγ. κάλτιος, καλτίκια, καλίκια, καλλίγια (ὅθεν Σ. καλλιγόνω, καλλιγάρις)= λτ. calceus *(παρ' ὃ καὶ ἡ Σ. κάλτσα. τὸ δὲ Ῥωμαϊκὸν* calceus *= ὑπόδημα κοῖλον· καὶ* калошь — лоша, *οἷον, κάλσος, κάλοσος, — λόσιον). βλ. Ῥείμ. λ. κάλτιος.*

Кальѧ̀ *(εἶδος ἐδέσματος) κόλον (τροφή).*

Калю̀ *(πυρόω, βάφω σίδηρον, ξηραίνω) κάλω, κήλω, (ὅθεν κήλεος = καυςικὸς,* Калéный· *καὶ κᾶλον = ξηρὸν ξύλον). Πρβλ. λτ.* caleo, calor *(ἐκ τϋ κάω, καίω, κάλω· ὅθεν καὶ τὰ, καλὸς, κάλλος, κτλ. βλ. Ῥείμ.)*

Кáля *(ξύλϋ τεμμάχιον), κᾶλον, κάλιον, ὑποκορις. βλ.* Калю̀. *ἢ, σ-χάλη (σχαλίς)=σχίδα,-ζα.*

Калѧ́каю *(φλυαρῶ) κολωϜάω (κολωγάω, κολωκάω) = κολωβάω (β καὶ γ = Ϝ), κολουβάω· „ κολεβᾷ, θορυβεῖ. Λάκωνες (Ἡσύχ). =κολῳῶ (κολοιῶ), παρὰ τὸ κολοιὸς, ἢ συνήθ. κολακϋδα.*

*Кáмара, Кáмера, *λτ.* camara, *Ἰτ.* camera, *Γρ.* Kamer, *καμάρα (κάμω, = κάμμω = κάμβω, κάβω, καύω·) καὶ καμάριον (ὅθεν καὶ τὸ Σ. κεμέριον). Πρβλ. καὶ Γρ.* Zimmer. *βλ.* Камóра.

*Камéдь, *ἐκ τϋ κομμίδιον, συνήθ. κομμίδι = κόμμι λτ.* gummi.

Ка́мень (*λίθος*) *Γρ.* Kamm. *Παράβ. Γλ.* camée. *λτ.* gemma, *γέμμα* (*βλ.* Adelung. *λ.* Kamm.) *γόμος, κόμος.* [*Ἡ ἰδέα, ἢ τὸ, τὶ ἦν εἶναι τῦ ὀνόματος ἐμφαίνει πεπηγός τι, καὶ πλῆρες, γόμφωμα μορίων συνεχῶν καὶ συμπεφυκότων· ὅθεν εἴη ἂν τὸ* Ка́мень, *καὶ ἄλλως, Σλαβον.* Ка́мы, *συγγεν· τῦ κάμω=κάβω (μ=β), κάπω, κάμβω, ὅθεν καὶ τὸ κόμω, κόμβω, κόμβος, κόμμος (οἷον κόμμη, κάμμη,* ка́мы *= καμβὴ, γαμφὴ, γόμφος, γαμπτὸν σῶμα. πρβλ. τὸ, λίθος, λᾶας, λᾶϊς, ἐκ τῦ λάβω=κάπτω. βλ.* Хлѣбъ, *καὶ 'Ρείμ. λ. κόμω). Ἐκ τῦ θέματος καύω, κάω = γάω, γέω, ὅθεν καὶ τὸ γέμω, παρ' ὃ τὸ γέμμα, (ὅπερ ὡς Ἑλληνικὸν πιθανώτατα παραραβάλλει ὁ* Adelung *πρὸς τὸ* Kamm.). *Ἐκ δὲ τῦ* ка́мы *τὸ* ка́мень, *οἷον, κάμμινος, κάμνος κόμνος, ἀντὶ, κόμμος (μμ=μν.). Ἄλλο δὲ τὸ λτ.* cæmentum (*χάληξ*) *ἐκ τῦ* cædo. *Βόσσ.*]

Ка́мо, (*πῦ* = Ка, *καὶ* мо, *κατάληξ.*) *κᾷ=πᾷ, πῇ* (*βλ.* тамо.)

Камо́ра (*προσῳδία γραμματικ. ἡ περισσωμένη*). *καμάρα* (*διὰ τὸ σχῆμα· ὡς τὸ καμπύλη, ἐλλειπτ. γραμμή.*) *βλ.* Кама́ра.

*Кана́лъ (*διώρυξ.*) *καὶ συνήθ. κανάλι, τὸ λτ.* canalis, *Γαλ.* canal, *Γρ.* Kanal, *κτλ. καὶ τῦτο ἐκ τῦ κάνα, κάννα* (*κάλαμος*), *ὅθεν λτ.* canna, *παρὰ τὸ κάνω=χάνω, χαύω, διὰ*

τὸ κοῖλον καὶ σωληνοειδές· ὅθεν καὶ τὰ τῆς Συν. καννίον (καὶ ἄλλως, καλάμιον ποδὸς, τὸ τȣ̃ σκέλȣς ὀςȣ̃ν) καὶ κάνναλος, κτλ. καὶ τὸ Γλ. canon, Ἰτ. cannone, τὸ πολεμικὸν καννόνιον.

Кандалы̀ (ποδοκάκη, ἄλυσις ποδῶν) σκάνδαλα (σκάζω, σκάδω, σκάνδω)· καὶ „ κάνδαλοι, κωλοβάθραι (Ἡσύχ.)

Кандѝло, βλ. Каждѹ̀.

*Канифо́ль, Γαλ. Colophane, κτλ. Κολοφώνιον, Κολοφωνία (ἐλλειπτικ. ῥητίνη, ἐκ Κολοφῶνος.) Σημείωσ· λ = ν· κατὰ μετάθ.

Ка́нна (εἶδος μέτρου ὑγρῶν·) κάνας, κάνης, κάναςρον (κάνεον), ὅθεν καὶ ἡ Συν. κανάτα, καὶ τὸ κανίον (ῥακοδόχον σκεῦος) κτλ.

Ка́ну (ςαλάζω) χάνω, ἐκ τȣ̃ χάω = χέω, χύω = χύνω, (ὡς καὶ χόω, χώω, χώνω, ὅθεν χωννύω, κτλ.) συγγεν. Ка́плю.

Ка́па, βλ. Ка́пище.

*Ка́персы, κάππαρις, καππάρεως καρπὸς, Γρμ. Kapers. Γλ. câpre.

Ка́пище (ναὸς εἰδώλων, βωμὸς, εἰδωλεῖον. τὸ θέμα Кап, καὶ κατάληξ. ище.) συγγ. kapella, Γλ. chapelle. παράβλ. καπίθη, κάπετος, κάπη, κάψα, κτλ. ἐκ τȣ̃ κάπω, κάβω, καύω, λτ. cavo. κτλ. Καῦ, κὰβ, κὲβ, πρωτότυποι φωναὶ, ἐν πολλαῖς γλώσσαις καὶ τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρώπης σημαίνȣσαι, κατὰ διαφόρȣς καταλήξεις, κοῖλόν τι, ἢ κάλυμμα· οὕτω

τὸ Ἑβρ. κάβ, καὶ Γραφικ. κάβος = κάδος (καύω, καὶ χαύω, χάδω· ὅθεν τὸ κάδος) καὶ κάβη, κακκάβη, κάκκαβος, καὶ καυὸς (βλ. Кабákъ) κτλ. καὶ πάλιν Ἑβρ. gaphaph, kaphaph = καύειν, χαύειν, κεύθειν (καλύπτειν)· ὡσαύτως καὶ τὸ Кáпа, ἐκ τοῦ μέσ. λατ. capa, cappa (κάλυμμα κεφαλῆς) Γρμ. Kappe, Käppchen, Γλ. cape, capote, capuce, κτλ. καὶ συνήθ. κάππα (ἐρίου ἀγροίκων ἱμάτιον), καὶ καππάσιον (κεφαλόδεσμα)· ὡς καὶ ,, κάππα, καὶ καππάτια, γυναικεῖα ἱμάτια (Ἡσύχ.) Σ. καββάδια· καί, ,, κυπασὶς = χιτωνίσκος (ἐκ τοῦ κυπὴ, κυβὴ, κύω = καύω, ὅθεν καὶ κύτος, κύθος, κιθὼν, χιτὼν· διὰ τὸ κοῖλον δηλαδὴ τοῦ ἱματίου, ὡς καὶ τὸ ἔνδυμα ἐκ τοῦ δύω, ἐνδύω, δύομαι, Σ. χώνομαι). Παῤῥβλ. καὶ τὸ τῆς Σ. καπανίτσα (οἷος ὁ ἐπενδύτης τῶν Ἡγεμόνων τῆς Δακίας). πρόσθες καὶ τὸ Περσ. καὶ Τουρκ. καφτάν. κτλ. Εἰς ταύτην τὴν συγγένειαν ἀνήκει καὶ τὸ Кáпище (ὡς κοῖλόν τι χωρητικὸν) κατὰ τό, καπίθη.

*Каплýнъ (Капýнъ· τὸ λ. ἐπενθετ.) κάπων, Συν. καπώνιον· τὸ λτ. capo, (ἐκ τοῦ μέσ. λτ. capo = κόπω, κόπτω), Ἰλλυρ. Копунъ, Γρ. Kapaun, Γλ. chapon, κτλ.

Кáплю, Кáпаю (στάζω, ὡς ἐκ τοῦ Кáпу) οἷον κάπω, καύω = χαύω, χάϜω, χάω, χέω· συγγεν. Кáну. [Ἄλλο τὸ κάπω = πνέω, ἐκ τοῦ αὔω, ἄπω, ἄπος (μετὰ τοῦ πνευματισμοῦ,

κάπω, κάπος) ἄπορ, Ϝάπορ. λτ. vapor (ἀτμὸς) ὡς καὶ ἐκ τοῦ κάπος, καπνός.] Ἡ συγγεν· Киплю?

Карѐта (εἶδος ὀχήματος. Συνήθ. καῤῥέτα, καρότζα, Γλ. carrosse) συγγεν. λτ. carrus, carruca, currus, Γρ. Karre, Ἰτ. carro, Γλ. char, κάῤῥον (Ἔσδρ. Ε, 55) καὶ καροῦχος, καρέχα, καὶ „ κάραρυς, κατήρης ἅμαξα (Ἡσύχ.)

Кάра (ποινή). Карáю (τιμωρῶ) κάρω (κέρω, κεραΐζω) κάρσις, καὶ „ κάρνη, ζημία (Ἡσύχ.) Πρβλ. Ἑβρ. karath, βλάπτω, φθείρω.

Кáркаю (κρώζω) καρκάω (καρκαίρω) = κράκω, κράγω, κράζω. Γρ. krächtzen, Γλ. croasser, μέσ. λτ. cracare, crocitare, gracitare, κτλ. (ὀνοματοπ. ἐκ τοῦ κρὰ, κρὸ, ὅθεν καὶ κρώζω, Γρμ. grotzen) συγγ. Кéркаю.

*Карни́зъ, Γρμ. Karnies, Γλ. corniche, Ἰτ. cornice, λτ. coronis, κορωνίς.

Карпéтка (προπόδιον, καὶ κάλτσα, Συνήθ. βλ. Калóша.) ἴσ. καρπατίνη, καρβατίνη (ὡς ἐκ τοῦ Карпéта, καρπάτα.)

*Кáрта, λτ. carta, charta, Γλ. carte, Γρ. Kart, Συνήθ. χάρτα (ἐκ τοῦ χάρτης, χαρτὸς, χαράσσω, χάρω·) ὅθεν Карти́на (εἰκὼν) χαρτίνη, (ὡς ἐπὶ χάρτου μάλιστα χαρασσομένη.)

Карáбкаюсь (ἀναῤῥιχῶμαι, Γλ. grimper) = γράμπω, γράμπτω, γράπω (εἰ μὴ, παρὰ τὸ σκηρίπτω, κηρίπτω - πω) = Ϝράπω = κάρπω,

λτ. carpo, κτλ. παρενθ. α, καράπω, (ὡς κάῤῥαξον, κάραξον = κράξον. Πάφιοι. Ἡσύχ.) π=β (καράβω, καράβγω, Карáпку, Карáбкаю, ὡς συνήθ. σκύβγω, νίβγω μετὰ τȣ̃ Ϝ,=νίβω, σκύβω). Τὸ θέμα, ἅρπω, ὅθεν καὶ μάρπω, μάρπτω (μράπτω) βράπτω· (τὸ συνήθ. γραπατζόνω-νομαι, βλ. царáпаю). τὸ δὲ τῆς συνηθ. σκαντσαρόνω, παρέφθαρται ἐκ τοῦ σκανδυρόω, σκανδυρός (ὅθεν τὰ Σκάνδυρα Σ. Σκάντσαρα.) σκανδὸς, παρὰ τὸ σκάνδω (ὅθεν τὸ λτ. scando= ἀναβαίνω ἀναῤῥιχῶμαι· ἀφ' ȣ̃ τὰ σύνθετα, ascendo, descendo)=σκάμβω (β=δ. ὡς σκάμβυξ, καὶ σκάνδυξ· βλ. Ἡσύχ. καὶ Ῥείμ. λ. σκήπτω, καὶ σκανδάληθρον.) σκαμβὸς=κάμβω (κάβω) κάμπτω, καμβὸς, καμπτὸς, καμψός (ὅτι οἱ ἀναῤῥιχώμενοι συγκάμπτονται καὶ συστρέφονται, καὶ οἷον σκάζουσι, σκηριπτόμενοι χερσὶ καὶ ποσὶ πρὸς τὴν ἀνάβασιν). Ἐκ τȣ̃ σκαμβὸς, παράγεται τὸ σκαμβηλὸς καὶ σκαμβηρὸς· ὅθεν καὶ ῥῆμα σκαμβηρίζω (Ἡσύχ.) σκαμβηρόω σκαμβηλόω, ἀφ' ȣ̃ πάλιν τὸ παρεφθαρμένον τῆς συνηθ. παρὰ τοῖς Ἠπειρώταις καὶ Ἰωαννίταις σκαρβελόνω (ἀναῤῥιχῶμαι.) βλ. Грáбли.

Карпáвый, Карпáвъ (ψελλὸς) οἷον, κάρθας (κάρτας) κέρθας = κέρθος. ὀνοματοποιΐαι, κατὰ τὰ κόραξ, κρέξ, κέρβερος, κάρβαρος, κρώζω, κρέκω, κτλ. ὡς καὶ τὸ ψελλὸς, ἐκ τȣ̃ ψέλλω, ψέλω, κτλ.)

Карша (*δένδρον πεσὸν ἐν ποταμῷ, ἐμποδίζον τὴν διάπλευσιν.*) *συγγεν. Πολ.* karcz (*κορμὸς, ςέλεχος, καυλὸς. Βοεμ.* крч.) *ὅθεν Σερβ. καὶ Βοεμ.* крчити, крчем (*ὡς ἐκ τῦ* керчу, карчу.) carczować, *Πολων·* (*ἐκριζῦν, τέμνειν δάσος*) *κάρσω, κέρσω,* (*κάρω, κέρω, κείρω*) *κόρσης, καρτὸς, κτλ. ἐκ τῦ κέρω, κείρω καὶ τὸ κορμὸς, αἰολ. κορπὸς, ὅθεν λτ.* corpus. *ἴσως συγγεν· καὶ τὸ ἀρχ. Γρ.* schrot, *ἐκ τῦ* schroten· *ἢ τῦτο=κ-ρώσσειν, ράσσειν, ἀράσσειν-ττειν. βλ.* Корнаю, *καὶ* Крошу.

Касаюсь (*ἅπτομαι ἐκ τῦ* Касаю, *κασάω*) = *κσάω, ξάω,* (*ξ = ψ*) = *ψάω, ψαύω.* [*Μεταξὺ τῶν διπλῶν ξ, καὶ ψ, παρεμβάλλεσιν ἐνίοτε φωνῆεν οἱ Σλάβοι, ὡς καὶ ἐν τῷ* песокъ (*ψῶκος*). *βλ. καὶ* Кислый· *ὅτι δὲ τὸ ξάω = ψάω, βλ. 'Ρείμ. ςοιχ.* K.]

*Катаракть, *καταῤῥάκτης* (*Γραφ. Σημείωσαι τὴν ἀποκοπὴν καὶ τοῦ μακροῦ, ης.*)

*Каторга, *κάτεργον.* (*Βυζαντινοί.*)

Качаю (*δονέω, λικνίζω·*). Качель (*αἰώρα, συνήθ. κούνια*). Качу, *κυλίω, καὶ* Катаю, *λτ.* quatio, quasso, quatto = *αἰολ· κόττω, κοττέω,* Катаю, (*ὡς ἐκ τῦ* Кату) *κόσσω,* (*κϝόσσω, κϝόττω*)=*κόπτω. Ἢ συγγεν.* скачу, *σκάζω* (*ἐκ τοῦ σκάω, κάω, καύω, κάβω, κάμβω, κάμπω, κάμπτω=ςρέφω*). *Οὐ γὰρ, οἶμαι, κάζω, ὡς ἐκ τῦ, κάδω, δ=λ, ἀντὶ κάλω, κέλω, κύ-*

λω, κυλίω, καλίω (κυλίνδω, κυλίνδω, ἐκ τȣ̃ ἄλω, ἕλω. βλ. 'Ρείμ. λ. κέλω καὶ κάλω). παῤῥ. τὸ 'Ιτ. scazzo (διώκω). Τὸ δὲ κίζω (ὅθεν ἀπέκιξε) κίκω, κίχω, = δίκω (ῥίπτω) δίω, διώκω. (ἴω, ἰώκω, ἴκω· δ, καὶ κ, πνευματισμοί.)

Ка́шель (βήξ). Ка́шляю, (βήχω). 'Ονοματοποιΐα, ὡς καὶ τὸ βήσσω, βήζω, βήχω, βήξ, ἐκ τȣ̃ ἄω, ἠχῶ, Ϝήχω (βήχω), καὶ ἄχω, ϳάχω (κάχω, κάσσω, κάξ. κ, β, πνεύματα.) καὶ (ὕω, ὕδω, ὕζω, ὕσδειν) Γρμ. husten, kotzen. τοιȣ̃το καὶ τὸ λτ. tussis. κτλ.

Ка́ю (ἐλέγχω, ἐπιτιμῶ, καὶ συνθέτ. Окая́ю, ταλανίζω). Ка́юся (μετανοῶ) κόω, κοάω, κοέω, (ὅθεν ἀκόω, ἀκούω, ἀκοάω, ἀκροάω, ἀκροάζω (οἷον ἀκούειν ποιῶ· καὶ μεσ. Ка́юся οἷον κοάομαι, ἀκροάζομαι). 'Ακούω καὶ φωνῶ συσχετίζονται, (ὅθεν καὶ τὸ αὐδέω = λτ. audio = ἀκούω), ὡς τὸ κλύω, καὶ καλῶ. Τὸ δὲ λτ. cajo (ἀναςέλλω, κωλύω) = κάω, χάω, χάζω (χάζομαι). βλ. καὶ Чу́ю.

Ква́ка, 'Ιλλυρ. Κροατ. Σλοβακ. (ἄγκιςρον.) Γρμ. Haken = ἄγκη, ἄγκος. [ἄγος, Ϝάγος βάγος, ἐκ τȣ̃ ἄγω (ἀγνύω) Ϝάγω, βάγω, Γρμ. bagen, biegen, ἄγκος, ὄγκος, λτ. ancus, uncus, ἄγκη, ἄγκα, μεταθ. γάκα, γϜάκα (γ=κ, κϜάκα). ἢ μετὰ διπλȣ̃ Ϝ, ἀγὴ βαγή, βακὴ, Ϝβάκα.]

Квáкаю, *Γρ.* quaken, *κοάζω* (*λτ.* coaxo, *Γλ.* coasser) *κοϜάζω*, *κοβάζω*, (*συγκ.* *κβάζω*, *κβάγω*, *κβάκω*) *ἐκ τῦ κοάξ*, *κοϜάξ*. *ὀνοματοποιΐα φωνῆς βατράχου*, *παρ' ὃ συνήθ.* *κέβακας* = *βάτραχος*.

Квáпити (Квáпу. *Βοεμ.* = *σπεύδω*) *Ϝάπω* (*μετὰ δύω Ϝ. γάπω*, *γϜάπω*, *κϜάπω· ὡς*, *οἶνος λτ.* vinum, gwin.) = *ἕπω* (*ἕκω*=sequo-or.) *ἕπομαι*, *ὀπάω*, *ὀπάζω*, *κτλ.* (*βλ.* '*Ρείμ.* *ἅπτω*, *ἕπω*.)

Квасъ (*ζύμη.* 2, '*Ρωσσ.* *εἶδος ὀξίνȣ ποτȣ̃*). Квáшу (*ζυμῶ*) *καῦσις*, *καύσω* (*κϜαύσω*, *καύω*, *καίω*)· *ὡς ζέω*, *ζύω*, *ζύμη*, *ζύθος*, *καὶ λτ.* fermentum, *ἐκ τῦ* ferveo, fervo, *φέρϜω*=*θέρω*, *θερμὸς*, *θερμαίνω*, *θερμαντὸν* (*φ*=*θ*, *αἰολικ·*). *Ἄλλοι παρέβαλον τὸ λτ.* quatio.

Квúпъ *βλ.* Пúгва.

Квóкаю, *Βοεμικ.* *καὶ Πολων·* *κρώζω*, *κλώζω ἐπὶ ὀρνίθων*) *κϜοκάω*, = *κοκάω*, = *κοκκάζω*, *καὶ κακκάζω*, *κοκκύζω· ἐκ τῦ κοκκύω*, *κοκύω*, (*κόκκυ*, *ὀνοματοποιΐα·* *βλ.* Кóкошъ) *συνήθ.* *κακκαρίζω*, *Γρμ.* gacken, gackern. *Πρόσθες καὶ τὸ Σερβ.* квочем, *καὶ* квочка, квока, квокна (*ὄρνις κλώζȣσα*)· *παρ' ἄλλ.* клоква, клока, *οἷον κλὼξ* (*κλῶκα*) *συνήθ.* *κλῶσσα καὶ κλωσσαρία*, *Γρμ.* gluck-Henne, *ἐκ τῦ* клóкаю = *κλώγω* = *κλώζω*, *κλώσσω* (*καὶ Σ.* *κλωσσῶ* = *ἐπωάζω*) = *κλάγω*=*κλάζω*, *λτ.* glocito, glocio, *Τρμ.* gluchsen, *Γλ.* glousser *κτλ.*

Ἴσως δὲ καὶ τὸ Квóкаю *μετεπλάσθη ἐκ τȣ̃* Клóкаю, *κατὰ τὴν συνήθη τȣ̃ λ εἰς β (=υ) τροπήν. βλ.* Клохчу̀.

Квѣтъ = Цвѣтъ (*Βοεμοί*). *Σημείωσαι* к=ц.

*Керамúда, Керемúда, Херемúда, *ἡ συνήθ. κεραμίδα, κεραμὶς, κέραμος·* (*σημείωσαι* е=*α· χ* = к.)

Кврка́, *Σερβ. καὶ* Кврка́ти, кврка́м (*γογγύζω, μορμύρω, βορβορύζω, ἐπὶ γαλῶν, κτλ. κϜέρκαμι) κϜέρκω, κέρκω, κρέκω, κρέξ (κρέκα, κέρκα, κϜέρκα) κρέκαλος, κτλ. βλ.* Ке́ркаю, Кре́ка.

Кепъ, Кер. *Βοεμ. = κῆπος (γυναικεῖον μόριον)* Gelenius.

Ке́ркаю (*κρώζω, κλώζω, κοάζω) κέρκω, κρέκω (ὀνοματοποιΐα). καὶ* Ке́ркнути, Ке́ркну. *ὡς κέρκω, κέρχω, κέρχνω· ἐπὶ φωνῆς ὀρνίθων κερχαλέας. βλ.* Кре́ка.

Кибúтка (*εἶδος ὀχήματος· ὡς ἐκ τȣ̃* Кибúта) *κιβωτὸς, κύβη, κύμβη, κύβησις, κίβυσις, κιβησία, κτλ. τὰ πάντα ἐπὶ κοίλων σκευῶν.*

Кива́ю, *καὶ* Кыва́ю (*κλίνω τὴν κεφαλὴν, νεύω· ἐκ τȣ̃* Киву̀ *καὶ* Кыву̀) *κύβω,—βάω, κύπω,-πτω.*

Кúверъ (*εἶδος ὀρθȣ̃ πίλου, καὶ καυσία στρατιωτική) κύρβις, κυρβασία, (ἐκ τȣ̃ κόρυς, κόρυβος, κορυφή) μεταθ. κύβρις (κύβερις)· ὡς κύρβω (=κρύβω) κυρβάζω, κυρήβιον=κυβήριον (ἔλυτρον, λοπὸς) ἐκ τȣ̃ κυβὴ, κύβη,*

κύπη, κτλ. κυβὴ δὲ καὶ κυφὴ καὶ ἡ κεφαλή· ὅθεν καὶ κυφαία, ἡ συνήθ. σκέφηα, ἢ σκέφια (κυφία) καὶ ὁ σκῦφος (σκύφος, κύφος)· ἴσως δὲ καὶ τὸ Киверъ, *ἐκ τῦ κυβή, ὡς καὶ τὰ, κύβεθρον, καὶ κύβελον, κτλ.*

Кидáю (*ῥίπτω*) *κίδω, ἐκ τῦ κίζω, κίκω, κίχω* (*βλ.* Качáю). *ἢ κιδάω=κεδάω* (*σκεδάω, σκίδνημι.*) *βλ. καὶ* Скитáюсь.

Кикѝ (*φυτὸν, εἶδος ζειᾶς,* zea mays) *ὡς τὸ, κίκι.*

Кíла, *καὶ* Кы́ла, *κήλα, κήλη* (hernia). Килякъ, *καὶ* Килáстый, *κηλάτης, κηλήτης.*

*Кíль (*ςεῖρα = τρόπις*) *Γρ.* Kiel, *Γλ.* quille, *σύγγενὲς κελέων* (*ἰςόπους*), *κελεὸς, κηλώνειος, κῆλον, κᾶλον* (*ξύλον*). *βλ.* Adelung *λ.* Kiel. *πρβλ. καὶ τὰ Γρ.* Keil, Keule, Kolbe.

*Кими́нъ, *κύμινον. Βοεμ.* kmin, *ὅθεν* тьми́нъ, *βλ.* Ти́монъ. (*Σημείωσ.* т=*κ.*)

*Кинамóнъ, *κίναμον, κινάμωμον. λτ.* cinamomum, *ὅθεν Γρ.* Zimmet, *ἐκ τῦ ἀρχ.* Zinammet· *καὶ Ἑβρ.* Kinamon.

*Кинжáлъ, *τὸ Περσικ. χαντζέρ, ἐξελληνισθὲν κανάκης, κινάκης, ἀκινάκης.*

*Ки́новарь, *κιννάβαρι,* (*βλ. ο=α.*)

*Киновíя, *κοινόβιον. Σημείωσαι τὸν εἰς* ія *θηλυκὸν τύπον, ἐκ τῶν εἰς* ιον *ὀδετέρων ἑλληνικῶν· οὕτω καὶ* Гимназíя, *γυμνάσιον·* Келлíя, *κελλίον, κτλ.*

Киплю̀, *καὶ* Кыплю̀ (*Δοβρόβ.*), Кипа́ю (Кипу̀, *βράζω, καχλάζω*) *κήπω=κήκω, κηκίω* (*βρύω, ἀναζέω· κ=π· ὡς, κρέκω*, crepo). *ἢ κήπω=κάπω* (*ἄπω, αὔω, ἄω· ὡς, κῆπος=κᾶπος*). *ἢ κάπω, κάφω, = κάχω, (καχάω) καχάζω=καχλάζω* (*ἐκ τȣ̃ χλάζω, ὀνοματοποιΐαι*). *Ἐκ δὲ τοῦ καχάω-ζω, καὶ τὸ καγχάω, καγχάζω, λτ.* cachinor· *καὶ* (*χ = φ*) „*καφάζει, καγχάζει*" (*Ἡσύχ.*) *ὡς, αὔφην, αὔχην, Αἰολ.*

Кипре́й (*φυτὸν*, epilobium angustifolium·) *παράβ. κύπειρον, κύπερος.*

*Киса̀ (*βαλάντιον*) *τὸ Ἀραβικ· καὶ Τȣρκ.* Kissè. *Παράβ. τὰ κυσὸς, κύσος, κύσθος, κύςη, κίςη* (*λ.* cista, *Γρ.* Kiste, Kasten), *καὶ κυτὶς, κυτίον* (*συνήθ. κȣτίον*), *καὶ κοιτὶς καὶ, κοισσὸς* (*κυσὸς*) *-φορμὸς* (*Ἡσύχ· ἐκ τȣ̃ κύω, κύτος, καὶ τὰ λοιπὰ κοιλότητος σημαντικά.*)

Ки́слый, Ки́сель (*ὀξὺς, ὀξύνης, καὶ ὄξυνος, ὄξινος*). Ки́сну (*ὀξύνω, ὀξύζω, καὶ ὀξίζω, Σ. ὀξυνίζω*) *καὶ* Кысель, Кыснy· *ἐκ τȣ̃ ὀξὺς ἀποβολῇ τȣ̃ ο, ξὺς* (*ὡς συνήθ. ξινὸς=ὄξινος*) *καὶ διαλύσει τȣ̃ διπλȣ̃ ξ* (*κσ*) *κὺς, ἢ κὶς, κίσινος* (*κίσιλος, ν = λ, ὡς* боль, *πόνος*) *κισίνω, ἢ κυσίνω, κύσνω,* Кы́сну (*βλ.* Каса́юсь) = *ὀ — κύσνω, ἀντὶ ὀκσύνω, ὀξύνω, συνήθ. ξυνίζω* (*ὡς καὶ τὰ Βυζαντινὰ, ξυλάβιον = ὀξυλάβιον, ὀξυλάβη. ξυντὸς = ὀξυντὸς, κτλ.*). Ки́слица, *ὀξαλὶς* (*ὀξαλίσκη=*

ξαλίτσα. συνήθ. ξινίθρα): Πρὸς τὸ Ки́слый πρβλ. τὸ Ἰνδικ. kesla: ὡς καὶ τὸ Τερκ. exi, συμφωνεῖ πρὸς τὸ ὀξὺς (ὄξινος). Ἐκ τῦ ὀξὺς (ὀκὺς, ὠκὺς, ὄκος, ἄκος, ἀκὶς, ἀκάω, λτ. acuo, acus, acies, acidus, acetum, acesco, κτλ.) βλ. у́ксусъ.

Кисте́нь, Ῥωσσ. = κεςὸς, κεςὸν, κέςρος, κέςρα (κέζω) λτ. cestum, cestrum (clava).

Кисъ, Кисъ (ἐπιφώνημα πρὸς γαλῆν) κὶς=Σ. πὶς, πὶς, καὶ ψὶ, ψὶ (π=κ· ὡς, καὶ κσὶ (ξ)= = πσὶ (ψ) οἷον, ἰξὸς, ἰψὸς). βλ. Кшикъ.

*Ки́тъ, κῆτος. (Σημείωσ. и = η.)

Кичу̀ (φυσιῶ) χύζω = χύω, (ὡς ἐκ τῦ χάω, χαύω, χαῦνος, χαυνόω). ἢ (χύζω) χύσσω, = φύσσω, φυσάω, φυσῶ, φυσιῶ· κ=χ=φ. ὡς, χύδω (ἐκ τῦ χύζω, χύω) λτ. fudo, fundo· καὶ χατίσκω, fatisco· ἔχις (ὄχις) ὄφις κτλ.

Кишка̀ (ἔντερον) κύςα (στ = σκ· οἷον κύσκα· ὡς, σκύβαλον, στύβαλον) κύςις, κύσθος (πᾶν τὸ κοῖλον, ἐκ τῦ κύω· οὕτω καὶ κῶλον, κόλον = κοῖλον) βλ. Киса̀.

Кишу̀ (βρύω βρυάζω) χύσσω=χύω, κοχύω. [κ = χ, οἷον κύσσω· ὡς καὶ, κότος (ἀντὶ χότος) χόλος, ἐκ τῦ χόω, χέω.]

Кі́й, καὶ Ко́й, Ка́я, Ко́ё (τὶς, ποῖος) κοῖος, κοία, κοῖον· ἢ κὶς (κίος, κία, κίον)=αἰολ. τίος=τέος, τέο, κτλ.=τὶς, λτ. quis, quæ, quid. Γλ. qui, Ἰνδ, ke, ka, Περ. ke, ki,

keie, *Τερκ.* kim, *κτλ.* Кійждо, Кóйждо, Кóждо, *κοῖος δὴ* (*ὁποῖος δὴ*) (= *ἕκαςος*). *βλ. Ῥείμ. λ. τὸς.*

Кїй, (*ῥάβδος, κορύνη*) *κίων* (*ἐκ τῦ κίω = ἴω· διὰ τὸ ἴσον καὶ ὀρθόν.*)

Кладиво, *Κροατ.* *καὶ* *Βοεμ.* (*σφῦρα*) *Καρν.* kladwu, kladilu, *ἐκ τῦ κλάζω, κλάδω,* (*κλάω, κτλ.*) *οἷον κλαδίϜον, κλάδιον, κλάδον = κλάζον, κλάςης, κλαςὴρ, ὡς καὶ κλαςήριον = δρέπανον* (*βλ.* млатъ). *ἀνάφερ. εἰς τὸ β.* Кладу.

Кладу (*τίθημι*) *κλάδω = κλάζω, κλᾴζω, κληΐζω, κλείω. ὅθεν* Кладъ, *Βοεμ.* по-кладъ (*θησαυρὸς, κτλ. οἷον, κλᾳδὸς, κληδὸς, ὡς ἐκ τῦ κλᾴζω*) = *κληςὸς, κληΐςὸς, κλειςός* (*κλειτὸς*). 2, Кладу = *κλάδω, κλάζω, κλαδάω, κλαδεύω* (*κλάω, κόπτω*) *ὅθεν* Кла́да, *Ῥωσσ.* Колóда, *Σερβ.* кладе, *Πολ.* kłoda (*ςέλεχος, κύφων, ξύλον, κτλ.*) *κλάδα = κλάδος. Παράβ. Γρ.* Klotz (*ἀλλὰ καὶ τὸ λτ.* clades [*φόνος*] = *κλάδευσις, κλαδεία, ὡς κοπή*). *Τὸ θέμα* кла. [*κλάω, πρωτότυπον τῦ Δωρικῦ κλάζω* (*κλάδω· δ = ζ*) *κλαΐζω, κλᾴζω, ὅθεν κλάϊς, κλαῖς, κλᾷς, κλᾳδὸς, καὶ κλάξ, κλακός· ἀντὶ τῦ* (*ἐκ τῦ κλέω, κλείω*) *κλεῖς, κλεΐζω, Ἰωνικ. κληΐζω, κλῄς, κλῆθρον, κλεῖθρον. κτλ. Ἐκ τύτε τῦ κλάω, κλᾳύω* (*κλαύδω = κλάδω, κλάζω, κλᾴζω*) *καὶ τὰ λατ.* claudo, claustrum, *κλᾷσθρον = κλῆθρον, κλεῖςρον* (*Ἡσύχ.*) *καὶ*

clavis, *κλάϝις, κλάϊς, κτλ. Τȣ̃ δὲ κλάω, ὁ διὰ τȣ̃ ι τύπος, κλίω, παρήγαγε τὸ κλίνω.= τίθημι, ἐπιτίθημι· ὡς τὸ ,, πύλησιν ἐπικλίνειν σανίδας* (*'Ιλ. μ.* 121.) " *ἠέρι ἔγχος ἐκέκλιτο = ἔκειτο.* (*'Ιλ. ε.* 356) *κτλ. ὅθεν παρὰ τοῖς Σλάβοσι τὸ* Кладу̀, *κλάδω, κλάζω, κλείω, ἐξελήφθη ἀντὶ τȣ̃ συγγενȣ̃ς κλίνω, καὶ τίθημι· διὸ καὶ* Кладъ, *κυρίως ὁ θησαυρὸς, καὶ τὸ φορτίον, ὡς ἀμφότερα κεκλιμένα, κλιτά· καὶ ἐπίθετον μὲν τὸ φορτίον, ἀπόθετος δὲ* (depositus) *καὶ κλειςὸς ὁ θησαυρός· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ θησαυρὸς, ἐκ τȣ̃ θέω (θῆμι, τίθημι) θήσω, θησαρὸς, θησαϝρὸς (κατὰ τὰ εἰς αρος, αυρος, ωρος λήγοντα ὀνόματα), οὐ παρὰ τὸ θήσω αὖρον (λτ.* aurum *=χρυσός. βλ. 'Ρείμ. λ. θησαυρός·) ὡς πάλιν ἐκ τȣ̃ θῆμι, θημὼν, θέμα, κτλ. Τὸ δὲ κλάω, κλάδω (κλαδεύω, κατακλῶ) κλάζω, φαίνεται μᾶλλον ὀνοματοποιΐα ὡς ἐκ τȣ̃ ἤχȣ τῶν κατακλωμένων σωμάτων κατὰ τὸ κέλω, κελάδω, καὶ κελάζω, κλάζω (βλ. 'Ρείμ. λ. κλάω), ὅθεν τὸ δεύτερον* Кладу̀, *κλάδω· καὶ* Кла́да, *κλάδος (κεκλασμένον ξύλον). βλ. καὶ* Кла́дязь.].

Кла́дязь, Кладене́цъ, *'Ρωσσ.* Коло́дезь (*φρέαρ, πηγὴ) τȣ̃το τινὲς ἀναφέρȣσιν εἰς τὸ* Кладу̀, Кла́да (*ςέλεχος, κορμὸς· ἴσως διὰ τὰς τοῖς φρέασι παρακειμένας ἐκ ςελέχων ποτίςρας!) ἀνήκει δὲ πιθανώτατα εἰς τὸ δεύτερον* Кла-

ду, *κλάζω (κλάδω) συγγεν. τῦ γλάζω, χλάζω καχλάζω (ἐπὶ τῶν μετὰ ῥόχθου ἀναβρυόντων ὑδάτων, καὶ τῶν ἀναβραζόντων καὶ παφλαζόντων ὑγρῶν· ὡς τὸ ,, φιάλαν ἀμπέλου καχλάζοισαν δρόσῳ (Πίνδαρ.). Ἐκ τέτε τῦ χλάζω, κέχλαδα, φαίνεται τὸ* Кла́дязь, *οἷον χλάδας (ὡς χλήδης. Ἡσύχ.) = χλάδων (χλάζων) κεχλαδὸς, καχλάζον, κοχλάζον· ὡς καὶ τὸ κλύς, κλυδὸς, κλύδων, ἐκ τῦ κλύζω συγγενῦς τῦ κλάζω, καχλάζω. [βλ. Ῥείμ. λ. κλάζω, χλάζω, χλίω. οὕτως ἐκ τῦ κλάζω, κελάζω (κέλω = ἠχῶ) κέλαδος, καὶ Κελάδων, ποταμὸς Ἀρκαδίας]. Τὸ* Кладене́цъ, *ἐκ τῦ* Кла́дязь, *καὶ* Кла́дезь, *κατὰ τὴν κατάληξιν τῶν εἰς* енецъ *(βλ. Δοβρόβ. σελ.* 232, *καὶ* 306), *οἷον χλαδινὸς (ὡς τὸ ἐκ τῦ χλίω, χλιδάω, χλιδανός). Τὸ δὲ Γρ.* Brunnen *(φρέαρ) = βρύον, βρύω· ὡς ἡ τῆς Συνηθ. βρύσις = πηγή· καὶ πηγάδιον = φρέαρ.*

Кла́мъ, *βλ. τὸ β* Клеплю́.

Кла́нюся, *βλ.* Клоню́.

Кла́съ, *Ῥωσσ.* Ко́лосъ *(ςάχυς) Πολ.* kłos, *συγγεν: κόλος, σκόλον, σκῶλον, σκόλοψ (διὰ τὸ ὀξὺ καὶ ἀκανθηρὸν τῶν ἀνθερίκων· ὡς τὸ λτ.* spica *ἐκ τῦ* spico, spicio, *σπίζω, Γρμ.* Spitze. *βλ. Ῥείμ. λ. σφάζω). ἀναφέρεται εἰς τὸ* Колю́, Кла́пи.

*Кла́ссъ, *λτ.* classis = *κλᾶσις, κλῆσις, κάλεσις (= τάξις, καὶ διαίρεσις τῶν κεκλημένων. βλ.*

Δ. 'Αλικαρν. 'Αρχ. Δ, 20, καὶ 'Ρείμ. λ. κλῆσις.)

Клевещу̀ (συκοφαντῶ, καταλαλῶ·) κλεϜίζω, κλεΐζω, κληΐσκω = ὀνειδείζω· [ἐκ τȣ͂ κλέος = κῦδος, φήμη ἀγαθὴ καὶ φαύλη· ὡς καὶ αἶνος (ἄνω, ἆνω) συγγεν· ὄνος, ὄνειδος· καὶ λτ. honos, honor]. Τὸ θέμα, κλέω, κλάω, κλάζω· καὶ κάλω, λτ. calo, calumnia, κτλ. Παράβ. τὰ, λαλῶ, καταλαλῶ, λάσκω (λοιδορῶ)· καὶ τὸ ἐγκαλῶ (ἐκ τȣ͂ καλῶ, κτλ.). Клевета̀, ἢ Клѣвета̀ (καταλαλιὰ συκοφαντία) ὡς τὸ κλεϜηδὼν, κληδὼν (κληδὼν, κλέος = φήμη.) βλ. τὸ β, Клеплю̀, καὶ Кля́тва.

Клегчу̀, κλάζω, κλέζω, κλέξω, (κλέκσω, κλέκζω)=κλαγγάζω (ἐπὶ ἀετῶν). βλ. Кли́чу.

Кле́й (κόλλα). Клею̀ (κολλῶ) συγγεν. γλοία, γλοιὸς, γλιὸς, λτ. glus, gluten, gluttus (γλȣτὸς) Γλ. glu, gluant, ἐκ τȣ͂ λίω, λίπω, λείπω (ἀλίπω, ἀλείφω) Ϝλίω (γλίω) Ϝλίπω, Γρμ. kleben, kleiben.

Кле́ку (ἄχρηϛον· ὅθεν Клекну̀, Клекну́ти, καὶ Клека́ти, Клеча́ти) ὡς ἐκ τȣ͂ Кле́чу=κλάζω (ὀ-κλάζω, κάμπτω τὸ γόνυ). καὶ τὸ ὀκλάζω, ἐκ τȣ͂ κλάζω (διὰ τȣ͂ ε σχηματισθὲν, κλέζω, κλέγω, Кле́ку, Кле́чу, Кле́кам, Кле́чим, ὡς κλάγω, καὶ κλάζω-ζημι. παρὰ Σέρβ. Κροάτ. Πολων. βλ. Δοβρόβ. σελ. 236). Καὶ τὸ Βοεμ. Клецати=claudicare, ἐκ τȣ͂ κλάζω κλαυὸς (claudus, κλαυδὸς) = κλαβὸς, κλαμ-

βὸς. βλ. Колча. Τὸ δὲ Σερβ. Клецати (κλονεῖν) = κλάζειν, κλᾷν, κλένειν, κλονεῖν. Ἀλλὰ τὸ Βοεμ. Клекати, Σρβ. καὶ Κρτ. Куцати (у=л. κρούειν)=κλάγω (κλάζω) κλάγγω, Γλ. claquer, craquer. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ κλάζω, κλάω, γίνεται καὶ κλάνω=κλάγγω (βλ. Кляпива)· καὶ τὸ κλάνω δὲ τῆς συνηθείας (ἐπὶ κακεμφάτου ἤχου)=κλάγγω (ἠχῶ), ὡς τὸ „ ἔκλαγξαν ὀϊςοί. (Ὁμ.) καὶ " Ζεὺς ἔκλαγξε βροντάν. (Πίνδ.)

Клеплю, Клепаю (κρούω) κλάπω (= γλάφω) ὅθεν κολάπτω. Γρμ. kleppen, klopfen, κτλ. Ἤ, κρέπω (ρ = λ· κλέπω) λτ. crepo, ἐκ τοῦ κρέκω (κ=π.) ὅθεν κρέβω, κρέβαλον (κρέμβαλον) κλέβαλον, Клепало (τὸ σήμαντρον τῶν ἐν Μοναςηρ. Ἐκκλησιῶν). Παράβ. κλάζω, κράζω, κλώζω, κρώζω, συγγενῆ.

Клеплю (ἀπατῶ· ὡς ἐκ τοῦ Клепу) κλέπω, λτ. clepo, κλέπτω· „ κλέπτειν νόῳ, λόγοις. [Τὸ Βοεμ. καὶ Πολων. Кламъ (ψεῦδος), Кламати (ψεύδεσθαι) = κλέπος, κλέπω (κλάπος, κλάπω, π = μ, αἰολ. ὡς, μετὰ, πεδὰ· κλάμω), κλέπτω (καὶ κλέβω, συνήθ. ὡς, κρύβω). ἐκ τοῦ καλύπω (καλύπτω) συγκοπ. κλέπω. (παράβ. λτ. clam). Ἤ ἐκ τοῦ κλαμμύω, κλάμω λτ. clamo· ὡς τὸ κλοτοπεύω (ἐκ τοῦ κλοτὸς κλόζω, κλώζω, κλάζω), καί, ἠπεροπεύω (ἐκ τοῦ ἄπω, ἔπω, ἀπύω=φωνῶ) ἐπὶ τῶν διὰ

πολυλογίας καὶ φλυαρίας ἀπατώντων· βλ. Ῥείμ. λ. Κλοτοπεύω. βλ. καὶ Клевещу].

Клéцу, Клéцати (Σερβικ. καὶ Βοεμ.) βλ. Клéку.

Клзáмъ, Клзати, Σλοβακικ. καὶ klauzati, Βοεμ. καὶ Клúзити, Клúзимъ, Σερβ. (γλίσσημι) γλίσσω, συνήθ. γλιςρῶ=ὀλισθῶ, ὀλισθαίνω (lubricor). ἐκ τȣ̃ λίω (γλίω) λίπος, λίσπος, λίσφος, λίσθος, μετὰ τȣ̃ εὐφωνικȣ̃ ο, ὄλισθος, ὡς καὶ λισσὸς, γλισσὸς (γλισσᾶς) Σρβ. Клúзавъ, καὶ Клúзакъ=γλίσχρος (ὀλισθηρὸς). πρβλ. Γρμ. Glitschen, glitsche.

Клúнъ (σφὴν) = Γρμ. keil = κῆλον (ξύλον). ἢ συγγεν. κλάνω (κλάω) κλὼν, κλῶνος (ὡς, σφὴν, ἐκ τȣ̃ σφάω, σπάω). Παράβ. καὶ Клинóкъ τὸ πλατὺ τȣ̃ ξίφȣς (συνήθ. λεπίδα, λτ. lamina) Βοεμ. klinka, Γρ. Klinge. καὶ βλ. Adelung. λ. Klinge, Klinke.

Клица (Σερβ. καὶ Κροατ.=βλαςὸς). βλ. Колъ.

Клúчу, κλήζω, κλάζω, κλάγγω, λτ. clango. (κράζω, βοῶ) ἐκ τȣ̃ κάλω λτ. calo, Γρμ. gallen, gellen, kallen, hallen, hellen, Ἰσλ. gala, Γλ. héler, κτλ. Ἑβρ. kahal, Ἰνδ. kala· (ὀνοματοποιΐα). Клúчъ, Клúкъ, κλῆσις, κλάγξις, κλαγγή (κραυγή). Клúкну, Клúкнути, κλήγω, κλάγω, γ = κ. (Δοβρόβ. 234.) βλ. καὶ Клéку. Ἐκ τȣ̃ κάλω, κλάω, κέκλαμαι (κλάμω) κλαμμύω, κλαμμυςέω, τὸ λτ. clamo, clamor.

Клобу́къ (*Ῥωσσ.* = *ἐπανωκαλύμαυχον μοναχῶν· παρὰ δὲ Σέρβ. καὶ Σλαβονικ.* = *μίτρα, καὶ κίδαρις*) *συγγ.* Колпа́къ, *Συν. καλέπιον· καλεπάκιον, καλεπάκι* (*συγκοπ. κλεπάκι, κλαπȣ̃κι. α = ο*)· *καὶ Τȣρκ.* kalpak. *ἐκ τȣ̃ καλύπω, καλύβω· ὅθεν καλύπτρα, κτλ.*

Клокощу̀, Клокочу̀, *καχλάζω, κοχλάζω* [*μεταθ. κλοχάζω, κλοκάζω· ὡς, κάχληξ, κάλχος, κάλκος, λτ.* calcus, calculus· *κάλχη, κάχλη, κτλ. καὶ συνήθ. κλοκοτίζω* (*ἐπὶ ἤχȣ κλύζοντος ὑγρȣ̃ ἐν ἀγγείῳ μὴ πλήρει, κινȣμένῳ*) *καὶ κλοκοτῶ. ἐκ τȣ̃ κοχλάζω, κοχλάδω*]. Кло́котъ, *κοχλασμὸς* (*κόχλος, συνήθ. χόχλος, χȣ̃χλος.*)

Кло́къ [*κροκὶς* = floccus, villus. 2, *ςρίφνος, ςρέμμα* (*Συνήθ. ςρέβλα*) *ςρόβος μηρύματος, ἢ τριχῶν, κτλ.*] *κρόξ, κροκὶς* (*ρ = λ*)· *ἢ κλὼς* (*ὅθεν Κλῶθες*) = *κλῶσις, κλῶσμα. ἐκ τȣ̃ κλώθω, κλώσκω, ὅθεν* Кло́чу (*συγχέω, φύρω τὴν κόμην*). *ἐν δὲ Λευιτ. ιγ, τὸ* Клокъ = *κρόκη. βλ. Δοβρόβ. σελ.* 236.

Клоню̀, *κλίνω· καὶ* (Кла́ню) Кла́няюся (*προσκυνῶ*) *ἐκ τȣ̃ κλάνω* = *κλένω* (*ὅθεν κέκλονα, κλόνω, κλόνος, κλονέω*) = *κλίνω·* (*τὸ θέμα, κλάω, κλέω, κλίω.*) *λτ.* clino, *ἀρχ. Γρ.* hlinen, hlenen, *ὅθεν* lehnen (*ἢ τȣ̃το ἐκ τȣ̃* legen = *λέγειν* = *λυγεῖν, λυγίζειν. βλ. Ῥείμ. λ. λύγος.*)

Клохчу̀, *κλώζω, κλώξω, κλώκσω (κλώκζω) λτ.* glocio, glocito, *βλ.* Квóкаю *καὶ* клегчу̀.

Клóсный, Клóсенъ, *συγγεν.* Колча̀ (*χωλὸς*) *καὶ* Клецапи. *βλ.* Клéку (*ὡς ἐκ τȣ̃ ἀῤῥήτȣ* Клóсу, *κλάσω, κλάζω, ὀκλάζω.*)

Клу́бъ (*ἀγαθὶς, συνήθ. κȣβάριον, κυμβάριον*) *λτ.* globus, glomus=*γολαμὸς* (*οὐλαμὸς, ἕλω, ὄλος,* = *συςροφὴ*) *καὶ μ=β, γόλαβος* (*γλόβος, γλȣ̃βος*). *Πῤβ. Γλ.* Klewel, Klügel (Knaul) Klungel, *Ἀγγ.* klew, *κτλ.*

Клѣвъ, *βλ.* Хлѣвъ.

Клѣть (*κοιτὼν, ταμεῖον, θάλαμος,*) *κλαῖδον, κλῆδον* (*Ἡσύχ. ἴσως. κλῆτον, ἀντὶ κλῆθρον· ὡς, θρέπτα, ἀντὶ θρέπτρα.*)=*κλαῖθρον, κλεῖθρον, λτ.* clathrum (*ὡς καὶ κλείσιον, καὶ κλεῖς.*) *Γρμ.* Klete, *κτλ. ὅθεν,* Квѣтка, *κλωβός· καὶ τοῦτο ἐκ τȣ̃ κλείω, κέκλοια, κλοιὸς, κλῳὸς, κλῳϝός. Καὶ τὸ Βοεμ.* Клецъ (klec) (*κλωβὸς*) *ἀνήκει εἰς τὸ* Клѣть.

Ключи́тися, (*λαγχάνειν, τυγχάνειν, συμβαίνειν·* accidere) *οἷον ἐκ τȣ̃* Ключю̀. *οὐ παρὰ τὸ κλύζω* (*ἀντὶ κλήζω, κλέζω, κλάζω*) *κλύζεται, κλήζεται* (*κλεΐζεται*)=*καλεῖται· ὡς δῆθεν καλȣμένων, κλητῶν ὄντων τῶν λαγχανόντων*)· *ἀλλὰ πιθανώτ.* = *κλύζεται, ἀντὶ κλάζεται* (*ἐκ τȣ̃ κλάζω* = *κλάω, κλῶ, ὅθεν καὶ κλᾶρος, Ἰωνικ· κλῆρος, τὸ κλώμενον κλάσμα εἰς σημεῖον λαχμȣ̃· βλ.* Жрéбій. *ὥςε τὸ κλάζεται* = *κληρȣ̃ται, λαγχάνει. τȣ̃το δὲ*

τὸ κλάζω, ὀνοματοποιΐα, ὡς ἐκ τῦ ἤχε τῶν κλωμένων· ὅθεν συγχέεται μετὰ τῦ κλύζω, καὶ αὐτῦ ὠνοματοπεποιημένε ἐπὶ ἤχου. (βλ. Ῥείμ. λ. κλύζω, κλάω). Ἔςι δὴ Ключю̀=κλάζω (ὡς Ἑκάβη, Hecuba, α=υ) καὶ, Ключим (χρήσιμος· οἷον κλάσιμος) κληρωτὸς, κλήρῳ ἐκλεκτὸς, " ὃν ἐκλήρωσε πάλος.]

Ключъ (κλεὶς) δωρ. κλάξ (κλακὸς) κλαῒς, κλάϊς, λτ. clavis, Γλ. clef, Γρμ. Schlüssel, Βοεμ. kljč (κλεῖς). Ключáю, (Ключю̀) κλήζω, κληΐζω, κλείω (κλειδόω) Γρ. schliessen, λτ. claudo, καὶ cludo (ὡς αὖς, οὖς· raudus, rudus) κλάζω (κλάδω) κλαύδω, ἐκ τῦ κλάω. τὸ δὲ Σερβ. Ключъ, εἶδος ὀγκίνε, ὡς κλαςὸν (λυγιςὸν, κυρτὸν) ὁποῖα ἦσαν καὶ εἴδη τινὰ τῶν παλαιῶν κλειδῶν (βλ. Ῥείμ. λ. κλεῖς.) Καὶ τὸ κλέω (κλείω) συγγεν. τῦ κλάω, κλίω, κλίνω (βλ. Кладу̀). Τὸ δὲ Ключъ = κλάξ, κλάϝις, clavis, ὡς τὸ cludo=claudo. βλ. καὶ Клюкà.

Клю́ша (ἱμὰς ὑποδήματος) ἴσ. ἐκ τῦ Ключъ, Ключáю, (οἷον κλεῖς, κλεῖςρον, συνέχον τὸ ὑπόδημα· καὶ τὸ κλεῖς=ἱμὰς ἐπὶ κλείσεως θυρῶν, παρ' Ὁμήρῳ. βλ. Ῥείμ. λ. ἱμὰς, κλεῖς.)

Клюю̀ (κολάπτω, πλήττω ῥάμφει, ἐπὶ πτηνῶν) (κλέω, γλέω)=γλύω, γλύϝω, γλύβω, γλύπω, -πτω, γλύφω, γλάφω, (ἐκ τῦ λύω, λάω, ϝλύω, ϝλαύω) καὶ γλάπω (γολάπω, κολάπω, παρενθ. ο) κολάπτω (βλ. Ῥείμ· λ.

λάω). Клювъ (ῥάμφος) ὡς γλύφον, γλυφεῖον γλύφανον, κτλ. 'Ιλλυρ. καὶ Κρτ. Клюнъ, ὡς ἐκ τȣ̃ Клюнỳ (γλύ(ν)ω, ἀντὶ γλύ(β)ω, παρενθέσ. ν, ἀντὶ, β, υ, φ = F· ὡς καὶ, κάω, καύω, καὶ κάνω, cano). Τȣ̃ δὲ Клюю̀ τὸ ἀπαρέμφ. Клеваmи, ὡς ἐκ τȣ̃ Клевỳ, γλέFω, γλέβω = Fλέπω, λέπω, συγγεν. γλύβω, γλύφω,

Клюкà, ὑποκορ. Клю́чка [Ρωσσ. = καλαύροψ. ῥάβδος ἔχȣσα τὸ ἄκρον κυρτὸν (Γρμ. Krücke. ὡς καὶ Γλ. crosse, συγγεν. croche, croc. βλ. Крюкъ.) 2, Κροατ. Καρν. = ὄγκινος. Βοεμ, klika, Πολ. kłuka]. Οὐκ οἶμαι συγγενὲς τȣ̃ Ключъ, ἀλλὰ μᾶλλον οἷον παρὰ τὸ люкà, ἀντὶ лукà (βλ. лукà, καὶ ля́кій)= (λύγος) λυγὴ (λυκὴ, Fλυκὴ· τὸ δὲ προτιθέμ. к=F, ἰσχυρὸς πνευματισμός) = λυγιςὴ, λοξή. ['Εκ τȣ̃ λέγω = κλίνω. Γρμ. legen, γίνεται λοξὸς, ὡς ἐκ τȣ̃ λύγω (λέγω) λύγος, λυγὸς· καὶ λίγω (λέγω) λικὸς, λτ. liquus, obliquus, καὶ λίγξ, (λικερὸς) ὅθεν λίκροι, καὶ λέκροι, ὄζοι κεράτων, ὡς οἱ τῶν ἐλαφείων, καθὸ λέχριοι = πλάγιοι. 'Εκ τȣ̃ λικὸς (λεκὸς) καὶ ἡ τῆς συνηθ. παρὰ Θετταλοῖς ςραβολέκα = καλαύροψ (ἡ καὶ λαγγο—ῥάβδα, παρὰ Πελοποννησίοις= λαγγο—ῥάβδος, ἐκ τȣ̃ λαγγὸς, λτ. longus, διὰ τὸ μῆκος). Οὕτω καὶ τὸ Клюкà (Fλυκὰ, κλυκὰ) λυγὰ = λικὰ, liqua, ὡς τὸ ἄκρον καμπτὸν. 'Εκ δὲ τȣ̃ Клю́чка, ἡ τῆς συνηθ.

ἐν Θετταλίᾳ κλέτζα, πᾶν τὸ λυγιςὸν καὶ ἀγκιςροειδὲς· ὡς τὸ σχῆμα, δ.]

Кля́пъ (*φιμὸς εἰς ςόμα θηρίε, κτλ.*) *Σ. κλάπα, τὸ λτ.* clava· *συγγενὲς* clavis, *κλάϊς, κλαῖς, κλεῖς. Τὸ δὲ Γρμ.* Klöppel, *ἐκ τε̃* kloppen, klepfen, *κολάπτειν* (Adelung.)

Кля́тва (*ὅρκος. 2, ἀρὰ*). Кленỳ, *καὶ* Клянỳ (*καταρῶμαι*). Кляну́сь, Клену́ся (*ὀμνύω*) *κλάω, κάλω* [=*καλῶ, ἐπικαλε̃μαι* (*θεὸν*)· *καὶ ἁπλῶς, βοῶ, φωνῶ. ὡς τὸ κυδάζω, κτλ. Οἱ ἀρώμενοι καὶ ὀμνύοντες κλάεσι, κλάζεσι, κράζεσι, κλείεσι, θροε̃σι, λέγουσι, λαλε̃σι, καταλαλε̃σι, λάσκεσι, λάζεσι, λαλάζεσιν, ὀλολύζεσιν*]. *Ἐκ τε̃ κλέω* (*κλέος*) *τὸ κλεηδὼν, κληδὼν* (*φωνὴ, λόγος*) *καὶ κλήδη* (*κλάδα, κλάδϜα,* Кля́тва) *καὶ τὸ κλένω,* Кленỳ, *ὡς καὶ κλάνω,* Клянỳ *παρὰ τὸ κλάω,* (*μετὰ παρενθ. τε̃ ν· κατὰ τὸ κλάνω, ἐκ τε̃ κλάω, κλῶ· καὶ κλένω, κλείνω, κλίνω, βλ.* Клоню́). *τὸ δὲ κλέω, κλάω = κλαίω = κλάγω, Γρμ.* klagen, *κλάζω, γλάζω, κτλ. Ἐκ τε̃* Кля́тва (Клят) Прокля́тый, Про́клятъ (*ἐπάρατος, οἷον πρόκλητος, πρόκλατος, ὡς τὸ ἐπίκλητος = ἐπίψογος, ἐγκληματίας.*) *βλ.* Клевещỳ, *καὶ* Кле́ку.

Кни́га [*βίβλος· συγγεν, κνάω, κνάγω, κνάζω, κνέω, κνήθω, κνύω, κνύζω, κνίω, κνίζω* (*κνίγω*) *Γρμ.* knicken, knagen, *κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. κνάω.*] *κνίγα=κνίζα, κνύζα, κνήθη, —φη,*

κνῆσις = ξύσις, ξέσις (ὡς, γραφὴ, ἤτε γράψις, καὶ τὸ γράμμα τὸ γεγραμμένον, βιβλίον, ἐπιςολὴ, κτλ. ἐκ τȣ̃ γράφω = γράβω, γραύω, γράω, χράω = χάρω, χαράσσω, ὅθεν καὶ ὁ χάρτης. ἐκ τῆς ἐν τῷ γράφειν καὶ κολάπτειν κνίσεως, ξέσεως). Εἴη δ' ἂν Кни́га, *καὶ ἀντὶ κνῆμα, κνῆσμα, κνίσμα = ξέσμα, λέπος· οὕτω καὶ λτ.* liber = *λέπυρον, ἢ λίπορ, λίπος, ἀντὶ λέπος, λοπὸς = φλοιὸς, ἐκ τȣ̃ λέπω, λείπω (βλ.* Ли́па)· *καὶ τὸ Γρμ.* Buch = *φηγὸς,* fagus: *ἢ πȣκὸς, λακων = πυκὸς (πυκνὸς) πύξος, λτ.* buxus· *ὅθεν πυκτὶς, πυκτίον (βλ.* Бу́ква). *καὶ ὁ πίναξ ἐκ τȣ̃ πίνος, λτ.* pinus, *ὡς ἐκ τῆς ὕλης, ἐφ' ἧς ἔγραφον· ,,πάλαι γὰρ πίναξιν, ἤτοι σανίσι, καὶ ταύταις ἐκ πύξȣ μάλιςα τὰ γεγραμμένα ἐνεκολάπτοντο. (Εὐςάθ.)· Εἰσὶ δ' οἱ κατάγȣσι τὴν λέξιν, ἐκ μέσων τῶν Σινῶν (Κινέζων),* kinga *γὰρ παρ' ἐκείνοις, ἧ φασὶν, = βίβλος ἱερά.*

Кну́тъ *(μάςιξ.) ἴσως κνύω, κνύθος (κνύτος κνȣ̃τος· ὡς γνύω, γνύθος)· καὶ τὸ Γρμ.* Knoten *(κόμβος) καὶ τὸ ταυτόσημ. λτ.* nodus, *φαίνονται συγγενῆ τȣ̃ κνάπτω (κνάω, κνάγω, κνάζω) ὡς καὶ τ' ἄλλα τὰ Γρμ.* Knob, Knubbe, Knopf. *(κομβίον). Ἢ κόνδος (μεταθ. κνόδος,* nodus, *κνότος) κυρίως πᾶν κεφαλωτὸν καὶ συνεςραμμένον, ὅθεν ἀςράγαλος· προσήποντο δὲ ταῖς μάςιξι κόμβοι καὶ κόνδοι, ἢ ἀςράγαλοι·*

ὅθεν καὶ „ ἀςραγαλωτὴ μάςιξ (Διεδ.) βλ. καὶ Adelung. λ. Knoten.

Кнѧстъ (Κροατ. = πηρὸς, πεπηρωμένος) κναςὸς (ἐκ τȣ κνάζω, κνάω, κνάπτω, γνάπτω.) ἢ κλαςὸς (ἐκ τȣ κλάζω, κλάω· λ=ν. ὡς, βέντιον, βέλτιον, αἰολικ.) βλ. Клекѹ̀.

Кóбелъ, Кóблъ = Кóвшъ, βλ. Кóвщъ.

Кобéль (σκύλαξ) κόβελ-ος = κόϜελος, ἀντὶ κύϜελος (ο = υ αἰολικ.) κύελος, ὅθεν κύλλος, κύλος, σκύλλος (παρ' ὃ καὶ ἡ Σκύλλα) καὶ σκύλος, σκύλαξ, καὶ παρ' Ἠλείοις, κύλος, κύλαξ (Ἡσύχ.). Τὸ θέμα κίω, ὅθεν καὶ κύων, καὶ (κυόμενος, κύμνος) σκύμνος. βλ. Ῥείμ. λ. σκύλαξ.

Кобéню, καμβαίνω, σκαμβαίνω (ἐπὶ ςρεβλώσεως μελῶν). βλ. Кобылѧ́ю.

Кобы́ла (φορβὰς) καβάλη (α = ο, κοβήλα) ἐκ τȣ καβάλλης. λτ. caballus, Ἰτ. cavallo (ὅθεν τὸ Γρμ. Gaul.). Τὸ δὲ καβάλλης συγγενὲς τȣ κάμηλος (μ = β, κάβηλος.) Περσ. gamal, gabal. (Ῥείμερ.). Ἐκ τȣ καβάλλης, cavallo, καὶ τὸ Βυζαντιν· καβαλλὶς καὶ Σ. καβαλλίνα (ἐλλειπτ. κόπρος, ἡ τȣ ἵππȣ κυρίως, καὶ ἡ τȣ ὄνȣ· ὡς, βουνιά, ἡ τȣ βοὸς. βλ. Вонѧ̀.)

Кобы́лка (τέττιξ, καὶ ἀκρὶς). τὸ πρωτότυπ. Кобы́ла, ὑποκοκορις· Кобы́лка, Σλαβον. Кобылица, συγγεν. τȣ καβάλη, (καβαλίτζα) οἷον καβαλίσκη· διὰ τὸ ὕψος τῶν ὀπισθίων ποδῶν τῆς ἀκρίδος, καὶ τὸ πήδημα, οἷον τὸ τȣ ἵππȣ. Οὕτω

καὶ ἄλλα ζῶα μετωνομάσθησαν ἀπ' ἄλλων διά τινα ὁμοιότητα (βλ. 'Ρείμ. λ. κάμμαρος.)

Ковéръ (τάπης) συγγεν. Γαλ. couvert (couvrir) 'Ιτλ. coverta, κτλ. ὡς τὸ κυβήριον (μεταθέσ. κυρήβιον = ἔλυτρον) κύπαρος, κυπασὶς, κτλ. ἐκ τȣ̃ κύπω, κύβω, κύω, ὅθεν καὶ κύφος = κύθος, κύτος, σκύτος, cutis (δέρμα, κάλυμμα) βλ. Кáпище.

Кóбза (πανδέρα, ὄργανον τετράχορδον. 'Ρωσσ. Βοεμ. Πολων.) κόψα (κόπσα, κόβσα) κοψὰ = κομψὴ [ἐκ τȣ̃ κάμπω, κάμβω, κάμπτω, γάμπω, γαμψός· διὰ τὸ κυρτὸν, ἢ κοῖλον. ȣ̃τω καὶ ἡ τῆς συνὴθ. κόμψα (κόμτζα = πόρπη) ἐκ τȣ̃ κομψὴ = γαμψή. 'Ως ἐκ τῆς κοιλότητος καὶ ἡ χέλυς (χάω), καὶ ἡ κίθαρις (κίθω, αἰολ.=κύθω, κύω· ὡς κιθὼν, χιτὼν ἐκ τȣ̃ κύθος)· καὶ τὸ κύμβαλον (κύβω, κύω). Ἴσως δὲ καὶ κυψὴ, κοψὴ (ὡς κυψέλη) ἐκ τȣ̃ κύβω, κύπτω. βλ. Ковчéгъ.

Ковчéгъ (κιβωτὸς) καψάκης (κοψάκης, κοπσάκ — κοβσάκ—ης) = καψίον, κάψα, λτ. capsa, Γρμ. Kapsel, 'Ιτ. cassa, κτλ. 'Εκ τȣ̃ καύω, κάβω, κάπω, κάμβω (ὅθεν κόμβος), κάμπω, γάμπω (ὅθεν γαμψὸς), καὶ γαύω (ὅθεν γαυσὸς = κοῖλος) κτλ. ὡς ἐκ τȣ̃ συγγενȣ̃ς κύβω (κύω) κύπω, τὰ, κύβη (αἰολ. κόβη, κόμβη) κύπη (συνήθ. κȣ̃πα), κύπελλον, κύφος σκύφος· καὶ κίβη (ὅθεν κιβωτὸς), κύμβη, λτ. cymba. παῤβλ. Γρμ. Kuppe, Küpe, Kübel,

Kufe, κ. τ. λ. ἐπὶ κοίλων σκευῶν. Ἐκ τῦ κύμβος (= κοῖλος, μυχὸς, βυθὸς) κύμβα, καὶ τὸ Catacumbæ, Catacomben· [συγγεν. Ко́вшъ, Ко́въ, Ко́бза. βλ. καὶ Ку́фа].

Ко́вшъ (ὑδρία) συνήθ. κοβᾶς, κουβᾶς (ἐκ τῦ κύβας, κύβα, αἰολ. κόβα, κόμβα.) ἀπὸ ῥίζης Ков (κόβ-κυβ-) ὅθεν καὶ Ко́белъ, Ко́блъ, ὡς κύπελον (κόπελ-ον) κύπελλον· καὶ κύβελον, Σ. κυβέλιον = κυψέλη. βλ. Ковче́гъ.

Ко́въ (ἐνέδρα, ἐπιβυλή.) κόϜ-ος, κόος, κῶος, κύος, κύαρ (χάσμα, κοίλωμα· ὡς τὸ, λόχος.) ἀνάφερε εἰς τὸ кую̀ (κόω, κύω, κέω, κάω, ὅθεν καίαρ, καιάτας, κτλ. πῤβλ. Γρμ. Kau, Kawe, Keuche κτλ.). Ἐκ τῦ Ко́въ τὸ О-ко́въ (κρίκος, ἄλυσις, δεσμὸς) = κόβος (κόμβος) βλ. Ковче́гъ, καὶ Кую̀, Око́въ.

Ковыля́ю (χωλαίνω) καβηλέω, καμβηλέω = σκαμβαλέω, σκαμβηρέω — ρίζω. (ἐκ τῦ σκαμβαλὸς, σκαμβηρὸς, σκαμβάλυξ, σκαμβὸς, παρὰ τὸ σκάμβω, κάμβω, κάμπτω, καμπύλος, κάβω, καύω.) βλ. Кара́бкаюсь.

Когдà, κόϜτα, κότα = πότα, αἰολ. (πότε.) λτ. quando. βλ. Егда́.

Ко́гошь, Ко́гшь (ὄνυξ, ἐπὶ σαρκοφάγων θηρίων, καὶ ὀρνέων γαμψωνύχων.) κόγος = κόγγος, κόγχος = ὄγκος (τὸ κ, ἰσχυρὸς πνευματισμός.) = ἄγκος, ὄγκος, ὀγκὺς, ὄγκυς, λτ. uncus, καὶ unquis (ὄνκυς) μεταθ'. ὄνυξ (Ῥείμ. λ'. ὄνυξ, καὶ κογχύλη). βλ. καὶ Но́гошь.

* *

Кóжа, *κώδα* (*κώδιον*, *κῶας*, *δ*=*ζ*· *κώζιον* *κώζα*· *ὡς*, *καρδία*, *κορζία*), *ὅθεν* Кожýхъ, *ἡ* *συνήθ*. *κεζόκα* (*μηλωτῆ*) *ἀφ᾽ ἔ* *καὶ* *οἱ* *Κοζάκοι* (Козáкъ. *φῦλον* *Σλαβονικόν*)=*κωδιοφόροι*. Кожáнъ, (*κωδανὸν*[*κωζανὸν*]*ἐλλειπτ*. *ἱμάτιον*). 2, *νυκτερὶς* = *δερμόπτερος*. (*Ἀριςοτ*′.) Кожáныя (*οἷον* *κωδάνια*) *κώδικες*, *κώδιξ*, *κώδηξ*, *λτ*. codex. *ὡς* *καὶ* *ἐκ* *τῦ* *λτ*. membrana (*μεμβράνα* *καὶ* *βεμβράνα*, *βεβράνα*· *Βυζαντιν*.) *μετεπλάσθη* *τὸ* Вемлара, Вемары = *μεμβράνεια*, membranea (*Δοβρόβ*. *σελ*. 406). *αὐτὸ* *δὲ* *τὸ* membrana, *οἶμαι*, *ἐκ* *τῦ* membrum, *μέλος* (*μέμβλος*, *μέμβρος*· *ὡς*, *μέμβλεται* = *μεμέληται*, *ἐκ* *τῦ* *μεμέλω*, *μέμβλω*, *μέλω*. *λ*=*ρ*· *καθὰ* *καὶ* *τὸ* *μέλος* = *μέρος*). *Πρὸς* *τὸ* Кожýхъ *παράβ*. *Ταταρ*. kozuk, *κώδιον*, *Ἀραβ*. kot, kotum. *ὡς* *πάλιν* *τὸ* *Τερκικ*. derin = *δέρας*, *δορά*. *βλ*. *καὶ* Козà.

Кожáнъ, *βλ*. Кóжа.

Козà (*αἴξ*) *συγγεν*. *ὠγὴ*, *ὠγὰ*, *ὀγὰ* (*γ*=*ζ*· *ὠζὰ*, *μετὰ* *τῦ* Ϝ, *κωζὰ*· *ὡς* *κῶς*, *κᾶς*, *ἐκ* *τῦ* *ὄϊς*, *οἶς*, *αἰολ*. *ὦς*, Ϝ*ῶς*, *κῶς*· *καὶ* *αὐτὸ* *τὸ* *αἶγα*, *μετὰ* *τῦ* Ϝ, *ἐν* *τῇ* *συνηθ*′. *γαῖγα* (*Ἠπειρῶται*) *καὶ* *Γρμ*. Gais, *γαίξ*· *ὡς* *καί*, Ziege *μετὰ* *τῦ* *συριςικῦ* *πνεύματ*. (siege, ziege)=*σ*-*αἶγα*. *Καὶ* *τὸ* *μὲν* *αἶγα* *αἴξ*, *ἐκ* *τῦ* *ἀΐσσω*, *καὶ* *τῦτο* *ἐκ* *τῦ* *ἄγω*· *τὸ* *δὲ* Козà, *ὡς* *ἂν* *εἴποιμι*, *ὅτι* *παρὰ* *τὸ* *αἶγα* (*ἄγα*, *ὄγα*) *ἀλλὰ* *μᾶλλον* *παρὰ* *τὸ* *ὠγὴ*=*ὠβὴ* (*Ἡσύχ*.)=*ὠὴ*, *ὄα*, *οὔα*

(ἀγέλη). τὸ δὲ ὄα συγγενὲς τοῦ ὄϊς, λτ. ovis (πρόβατον. βλ. Ῥείμ. λ. ὠβὴ, ὦα). Ἢ, κόδα, κοδὰ (κοζὰ) = κεφαλή. ὡς ἡ τῶν Κυπρίων, καρανὼ = αἴξ (ἐκ τοῦ κάρηνον, κάρη. Ἡσύχ.). Παράβ. τὸ Τουρκ. kusu (ἀρνίον), καὶ ketzi (ἔριφος, ὅθεν τὸ χυδαῖον τῆς συνηθ. κατζίκι). Ἐκ τοῦ κᾶς, κῶς, κῶας, καὶ τὸ κάσας ἢ κασᾶς (Ξενοφ.) ἀνάλογον καὶ πρὸς τὸ Ἀραβ. χασᾶς (ἐφίππειον). Ἐκ δὲ τοῦ Кóжа, (κώδιον) ἢ πιθανώτερον ἐκ τοῦ Козà, παρωνόμασαι Σ. καὶ ἡ καλὴ καὶ Ἑλληνικὴ πολίχνη τῆς Μακεδονίας Κοζάνη (= Αἴγινα, ἑλληνιστὶ· ὡς καὶ Κάπραινα, ἡ Χαιρώνεια· ἐκ τοῦ Τυῤῥην. κάπρα = αἴξ, ὅθεν λτ. capra). Τὸ ἀρσεν. τοῦ Козà, Козéлъ (τράγος) κοδδῖνος (—ζῖλος).

Кóзонъ (ἀστράγαλος) συνήθ. κότσι = κόττος, κοττίον (κύβος) ὡς καὶ κοττίζω = κυβεύω (Βυζαντινοί). Παρὰ τὸ κόττα, κόττος, κότος, κόδος, καὶ μετὰ τοῦ ν, κόνδος = ἀστράγαλος (Ἡσύχ.) καὶ κῶδος, δ = ζ, Кóзонъ (ὡς, κώδων) καὶ κώδη, καὶ κοδδὰ (κεφαλή) καὶ κότυς (ὅθεν κοτύλη, πᾶν τὸ κοῖλον) Γερμ. Köte, Köde = acetabulum in osse, καὶ astragalus. (Ῥείμ. λ. κόνδος, κόττα, κοτύλη). βλ. καὶ Кóсть.

Кóзнь, βλ. Кую̀.

Кóй, βλ. Кій. 2, Кóй, Кóю, βλ. Покóй.

Кóйка (κλίνη ναυτική) κοίτη, (ἐκ τοῦ κοίω,

κέω, κεῖμαι) *Γρμ.* Koje, Koe, *'Αγγλ.* koite, kajuta, *κτλ. βλ.* Покóй.

Кóкосъ (*καρύα 'Ινδικῆ, ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα·* cocus nucifera), *παράβαλε καὶ τὸ ἐν τῇ συνηθ. κοκκόσιον=κάρυον, καρύδιον· ὁ 'Ησύχ. ἔχει καὶ ,, κοκκῦσα, συκῆ.*

Кóка, *βλ.* Кóкошь.

Кóкошь (*ἀλεκτορὶς*) *κικκὰ, ἡ, κικκὸς ὁ* (*συνήθ. κόκκοττας, ἐκ τῦ κόττος, κοττύκας, ὡς καὶ κόττα, ἡ ὄρνις, Σερβ.* koka), *κοττυλιοὶ οἱ κατοικίδιοι ὄρνιθες* (*'Ησύχ.*). *'Εκ τῦ κίκκος, καὶ ὁ κίκκιῤῥος* (*ἀλέκτωρ. 'Ησύχ.*) *λτ.* cucuris, *συνήθ. κυκυῤῥίκος. Βοεμ.* kocke, *Πολ.* kogut, kokot, *Γρμ.* Göcker, Gücker, Güggel (Gökel — Hahn) *καὶ* Gickel, Göckel, *'Αγγλ.* cock, *Γλ.* coq. *'Ινδ.* kuka, *Περ.* koku, *κτλ. ὀνοματοποιΐαι ἐκ τῦ κι, κη,* (кы) *κο, κὸ, κου, τῆς τῶν ἀλεκτρυόνων φωνῆς* (*ὡς καὶ κόκκυξ, ἐκ τῆς ἰδίας αὐτῦ φωνῆς, κόκκυ, ὁ Σ. κῦκκος, λτ.* cucus, cuculus, *Γερμ.* Kukuk = Кукýшка· *καὶ* Кокýю, *κοκκύω*). Кокочý, *κοκκύζω* (*ἐπὶ ἀλέκτορος*) *Συνήθ. κυκυρίζω. Γρμ.* köken, *καὶ κακκάζω, κοκάζω* (*ἐπὶ ἀλεκτορίδος*) *συνήθ. κακκαρίζω, Γρμ.* gackern· *καὶ τὸ* Кóка (*ᾠόν*) *συνήθ. κοκκὸν* (*ὑποκοριςικὸν ὄνομα τῦ ᾠοῦ, λεγόμενον πρὸς τὰ παιδάρια*), *ἐκ τῦ κίκκα, κόκκα· βλ.* Кýръ, *καὶ* Кóчешъ.

Кокýшка, Кукýшка, (*ὑποκορις· ἐκ τȣ̃* Кокýшъ) *κόκκυξ, συνήθ. κοῦκκος. βλ.* Кóкошь.

Кóлба, (*κωβιὸς*) *ἐκ τȣ̃ κεβλὰ, (μεταθ. κελβὰ, ο = ε·) = κεβλὴ, κεβαλὴ, κεφαλὴ) ὡς καὶ κέβλος = κέφαλος, ἄλλος ἰχθῦς· καὶ τὸ κωβιὸς, ἐκ τȣ̃ κώβη, κύβη (κεφαλὴ), Γλ.* gobion, goujon, *κτλ. βλ. τὸ συγγενὲς* Головáчь.

Колдýнъ (*μάγος*). Колдýю (*μαγεύω*) *συγγεν. κάλω, καλέω, (καλέδω, ὡς κελάδω, κέλαδος καὶ κάλαδος, ὅθεν [κάλανδος] κάλανδρος, καὶ καλάνδρα, εἶδος πτηνȣ̃. ἀρχ. Γρμ.* Calander, *ὡς* Galander.) *κηλέω, κηληδών. Παῤῥ. Ἀγγλ.* galder (*ἐπαοιδὸς*), *Ἰσλ.* galldra (*ἐπῳδή*), scalden (*ἀοιδὸς*) *ὅθεν καὶ οἱ Σκάλδοι, (παλαιοί τινες ἀοιδοὶ τȣ̃ Βοῤῥᾶ). Ἐκ τȣ̃ κάλω (καλέω, λτ.* calo, *ἀῤχ. Γρ.* gallen, gellen, kallen, schallen, *κτλ.) ἀόρις· ἔκηλα, κηλέω, καὶ παρὰ Πλȣτάρχ. ,, κήλησις, ἡ δι' ᾠδῆς τέρψις καὶ ἡδονὴ* (delectatio)· *αἱ δὲ μαγεῖαι δι' ᾠδῶν τινων καὶ ἐπικλήσεων ἐτελȣ̃ντο, ὅθεν ὁ μάγος ὠνομάσθη καὶ γόης (βόης) καὶ ἐπωδός. Καὶ τὸ ἠπιάω (ἐκ τȣ̃ ἔπω = λέγω) κυρίως = θεραπεύω νόσον ἢ ἕλκος, θροῶν ἐπῳδὰς. (βλ. Ὀδ. Τ. ἐχ.* 456). *παράβλ. καὶ* Вóлхвъ, *καὶ* Вражỳ, *καὶ* Гадáю, Гадáніе, *καὶ* Ганáніе, *ὡς ἐκ τȣ̃ ἀχρήςȣ* Ганáю, Гáну = *κάνω, (ὅθεν κανάω, κανάζω, καναχὴ = βοή.) λτ.* cano, canto) incanto. *ἢ καὶ γάνω (γάω, ἀντὶ γόω) κτλ. Ὥςε τὸ* Колдýнъ = *κελάδων τις, ἢ κηληδών,*

κηλήτωρ, ἐκ τȣ͂ κηλέω, πρὸς ὃ παρέβαλε καὶ ὁ σοφὸς Ῥείμερος τὸ galder (*βλ. λ. κηλέω, καὶ ἠπιάω*). *Ἄλλοι δὲ παράγȣσι τὸ* Колдýнъ *ἐκ τȣ͂ Χαλδαῖος, ὡς τῶν Χαλδαίων μάλιςα μαγείαις καὶ μαγγανείαις προσχόντων· καὶ τȣ͂το μὲν ἀληθές* (*βλ.* Cicer. de Divin. *Α*, 1.), *ἀλλ' ȣ̓ παρὰ τȣ͂το καὶ τὸ* Колдýнъ = *Χαλδαῖος, ὡς ȣ̓δὲ τὸ* Волхвъ = *Βέλγαρος καὶ Βέλγης· ταῦτα γὰρ ἀπίθανά μοι δοκεῖ συμφερόμενα. Σημείωσαι δὲ καὶ τὴν Σλαβονικὴν λήγȣσαν τȣ͂* Колдỳнъ, *ὡς πάντων τῶν εἰς* ун *Σλαβονικῶν· οἷον,* Вѣщýнъ (*βλ.* Вѣщáю) Перýнъ, Бѣгýнъ, *κτλ. κατὰ τὰ εἰς ων, καὶ μάλιςα τὰ μεγεθυντικ· οἷον, κήλων, φύσκων, γάςρων, χείλων, κτλ.*

Колéблю, Колебáю (*σείω, σελεύω, ὡς ἐκ τȣ͂* Колéбу) *καλίϝω* (*οἷον καλίβω, κολίβω*) = *καλίω, κυλίω,* (*Γρ.* kullen, kaulen, kollern). *ἢ, κελεύω* (*κολέβω*) *ἐκ τȣ͂ κέλω, κέλλω = κινῶ* (*ἀπὸ τȣ͂ ἔλω, ἔλλω*) *ὡς καὶ κόλω, κολέω = κελεύθω, ἐλεύθω, μόλω* (*Ῥείμ. λ. κέλω.*)

Колѝба, *καλύβα, Ἀλβαν.* kalubi.

Колѝ (*πότε, ἐκ τȣ͂* ко, ли = *κὸς, κότε· ὡς πὸς, πȣ͂, πῆ, πότε*). Колѝждо, *κοσάκις, ποσάκις, ὁποσάκις, ὁσάκις; βλ.* Колѝкій.

Колѝкій, Колѝкъ. (*Ῥωσσ.* Скóлькій, *πόςος*) *κηλίκος = πηλίκος λτ.* qualis. Колѝко, Кóль (колѝ) *Ῥωσσ.* Скóлько (*ποσάκις*). *Ἐκ τȣ͂ πὸς, πὴ πὸν* (*αἰολικ· κὸς, κὴ, κὸν*) *ἐπλάσθη*

τὸ πόσος, καὶ ποσὸς καὶ πότε, καὶ ποῖος, καὶ ποιὸς (ποὸς, πὸς, καὶ τῦτο ἐκ τῦ ὃς ὅος, οἷος.). ὅθεν τὸ коли, коликій, ἐμερίσαντο τὴν σημασίαν τῆς ἐκτάσεως ἐπί τε χρόνυ καὶ ποσῦ. Πρὸς τὸ Коли ἀνταποδοτ. τὸ Толи, ὡς πρὸς τὰ (πὸς) πόσος, πότε, τὰ (τὸς) τόσος, τότε.

Коло, (κύκλος, τροχὸς) κόλος = κοῖλος, (Γρμ. hohl) = κύλος (διπλασιασμ. κύκυλος, συγκοπ. κύκλος), Βμ. kule, Πλ. kula, Βνδ. kuel. Γρμ. Gugel, Gogel, Kugel, συγκοπ. Kulle, Kule, Kaule, κτλ. Πρβ. Σνκρ. kula, 'Εβρ. gülah, κτλ. Колесо, (τροχὸς, ὡς καὶ τὸ κύκλος). Колія, Колея (τροχιὰ) κυκλιὰ (κυλιά). О-коло (πέριξ, περίπυ) ὡς, κύκλῳ (οἷον ἐν κύλῳ). Колесница, Коляска (εἶδος ὀχήματος, ὅθεν ἡ συνήθ. καλιάσκα. Γλ. caleche, 'Ιτ. calessa, Γρμ. Kalesche.) ὡς τὸ κυκλιὰς, κυκλεύυσα, (ἐσχηματίσθη ὡς τὸ κυλίσκη). Καὶ ὁ 'Οβίδιος ἔμαθε τὴν λέξιν παρὰ τῶν τῷ Πόντῳ τότε παροικούντων Σλαβόνων, οὓς αὐτὸς ᾤετο Σκύθας εἶναι.

,, Gens inculta nimis vehitur crepitante Colossa.
Hoc verbo currum, Scythe, vocare soles.

Колоколъ (κώδων) μσ. λ. cloccus, clocea, glocea, Γλ. cloche, Γρμ. Glocke, Klocke, ἐκ τῦ ἀρχ. chlochen, klochen = (κλώγειν) κλώζειν = κλάζειν (ἠχεῖν. ὀνοματοποιΐα.) οἷον κλώκη, κλωγὴ (κλωγμὸς, κλωσμὸς) ὡς κλα-

γή, κλαγγή, Σκρ. kulaga. *Τὸ λτ.* campana *ἐκ τῦ κάμπω, κάμβω (καύω) οἷον καμπανὴ ὡς καμπύλη (διὰ τὸ κοῖλον)· οὕτω καὶ τὸ κώδων συγγενὲς τῦ κώδη, κόδδα (κεφαλὴ) κόττα, κόττος, κότυς (ὅθεν κοτύλη, πᾶν τὸ κοῖλον). τὸ δὲ κώδη=κυβὴ (κύβω, λτ,* cubo, *κύω, = κάβω, κάμβω,)*

*Коло́нна, *κολώνη (κολωνὸς) λτ.* columna, *'Ιτ.* collonna, etc.

Ко́лосъ. *βλ.* Кла́съ.

Колочу̀ *(κρούω) κολάζω (κόπτω). ἤ κολάσσω= κολάπτω (αἰολικ. ὡς καλύσσω=καλύπτω).* Колошу́шка *(κόραξ θύρας, σφύρα, κτλ.) ὡς κολάττυσα, κολάπτης, κολαπτήρ· καὶ τὸ σύνθετ.* В-кола́чиваю = *ἐγκολάπτω. βλ.* Колупа́ю.

Колпа́къ, Калпа́къ, *Συνήθ. καλυπάκιον, καλυπάκι (συγκοπ. καλπάκι), συγγεν. τῦ καλύβω, καλύβη, ὅθεν συγκοπ. κάλπη (καλύβω, -πτω)· καὶ Τυρκικ. καὶ Οὔγκαρ.* kalpak. *βλ.* Клобу́къ.

Колупа́ю *(καθαίρω ἄκροις δακτύλοις, διακρίνω, διαλέγω.) κολύπω, κολύφω=γλύφω, λτ.* glubo, *Γρμ.* klauben· *ὡς καὶ κολάπω, -πτω = γλάφω, λτ.* scalpo, *(μεταθ. ὡς ἐκ τῦ κάλπω), καθὰ πάλιν ἐκ τῦ γλύφω, κολύπω (κίλπω, σκύλπω) τὸ* sculpo, *ὡς καὶ σκολύπτω,* deglubo.

Колту́нъ (plica polonica, *πλόκαμος Πολωνικός), ἐκ τῦ* Колочу̀, *ἀπρμφ.* Колоти́ть (Коло-

пу́нъ) *κολάζων -των, κολαςὴρ, κόλασις (ὡς καὶ* кóлпы, *πληθ. πόνοι.)*

Кóлча (*χωλὸς*). Кóлчу (*χωλαίνω*) *συγγεν.* Клекỳ (*κλάγω*) *κλάζω* (*μεταθ. κάλζω*) *κλὰξ* (*ὀκλὰξ*) *κλακὸς· ἢ ἐκ τȣ̃ κύλω, κόλω, μέλ. κύλσω, κόλσω,* Кóлчу (*ὡς κέλω, κέλσω*) *κυλὸς, κυλλὸς. Σ. κȣλλὸς, κȣλλάκης, ὡς ἐκ τȣ̃ κύλλαξ (=Γύλαξ, Γύλων, γυλὸς, κυλὸς, κολὸς, κόλλιξ)* Кóлча. *Ὅθεν* Колченóгій, Колченóгъ=*κυλλοποδίων, κυλοπόδης, κυλοίπȣς, κολοβόπȣς, (χωλὸς τὸν ἕτερον πόδα). Τὸ δὲ τῆς συνηθ. κȣτσὸς, φαίνεται ἐκ τȣ̃ κύςος (κυσθὸς, κυσσὸς)=κοῖλος=κυλὸς, κολὸς· ὡς καὶ τὸ χωλὸς ἐκ τȣ̃ χαολός, χάω=κάω, κύω· καὶ γύω, γυῖον, γυιὸς (= πηρὸς), ὅθεν τὸ Γρμ.* Schooss, *μετὰ τȣ̃ πνευματισμȣ̃,* s.

Колыхáю, Колы́шу (*δονέω*) *κυλίσσω* (*υ = ο*). Колы́ска (= Качéлъ, *αἰώρα,*) *κύλισις* (*κυλίσκη*).

Колѣ́но (*γόνυ, ἐπὶ ζώων καὶ φυτῶν*) *κωλῆνος, κωλὴν, κώληψ=ἰγνύα, καὶ τȣ̃το ἐκ τȣ̃ γνύω, ὅθεν γόνυ, γνῦ (Γρμ.* Knie) *γνύα, ἰγνύα· τὸ δὲ κωλὴν, καὶ κῶλον ἐκ τȣ̃ ὠλὴν, ὦλος (ὅλος = κυρτὸς, κοῖλος) = ἀγκὼν, καμπὴ (καὶ ἰδίως ἡ τȣ̃ βραχίονος). ἐκ τȣ̃ ὠλὴν, καὶ ὤλενος. ὅθεν ἂν εἴη παλιν καὶ τὸ* Колѣ́но (*κόλενος*). 2, *κῶλον (μέρος μουσικῆς).* 3, *γένος, γενεὰ, φυλή. [Αὕτη ἡ τρίτη τȣ̃* Колѣ́но *μεταφορικὴ σημασία, φαίνεται μετενη-*

νεγμένη ἀπὸ τῆς τȣ̃ γόνατος σημασίας· σύνδεσμος γάρ τίς ἐςι τὸ γόνυ πρὸς συνάρθρωσιν καὶ ἀλληλȣχίαν μελῶν, ὡς τὰ γόνατα τῶν καλάμων. Οὕτω δὴ καὶ πᾶσα γενεὰ συναρμολογεῖ τὰς ἐν χρονικοῖς διαςήμασι τῶν ὁμογνίων διαδοχὰς, ἐξ οἰκογενῶν εἰς οἰκογενεῖς μεταλαμπαδευομένης τῆς τȣ̃ γένȣς ἀθανασίας· ὅθεν καὶ ἡ συνήθεια ζωνάρια λέγει τὰς γενεὰς, οἱονεὶ ζεύγματα καὶ συνδέσμȣς. Τὴν αὐτὴν μεταφορὰν σῴζει καὶ παρὰ τοῖς Κάτω Σάξοσι καὶ τοῖς Σȣηκοῖς τὸ Knie, σημαῖνον τό, τε γόνυ, καὶ τὸ γένος· καὶ ὁ μέσος δὲ λατινισμὸς εἶπε genu, ἀντὶ genus, ἤτοι τῷ Σαξονικῷ καὶ Σλαβονικῷ ἑπόμενος ἰδιώματι, ἢ παρεκτραπεὶς ἐκ τῆς τῶν ὀνομάτων συνεμφάσεως καὶ ὁμοιοφωνίας, ὥςε τὸ genus (= γένος, ἐκ τȣ̃ γένω, geno, γεννάω) ἐκλαβεῖν ἀντὶ τȣ̃ genu (γένυ = γόνυ. ὅθεν καὶ geniculum = γόνυ, ἐπὶ φυτῶν) παρὰ τὸ γνύω, κνύω, κνάω, κνάμπτω, καὶ νύω, νεύω (Γρμ. nagen, neigen, Nacken, Genick, knicken, ὅθεν, Knie, Knix = γνύξ). τȣ̃ δὲ γόνυ, γόνας, συγγεν. τὸ γῶνος (γόνος) ἰων· γȣ̃νος = γωνία. Παρὰ δὲ τοῖς Ἕλλησιν, ὅσα γ' ἐμὲ εἰδέναι, ἡ μεταφορὰ τȣ̃ γόννος ἀντὶ γένȣς παντάπασιν ἠγνόηται.

Колѣваю, (О-колѣваю, θνήσκω, ἐπὶ κτηνῶν. Σ. ψοφῶ). καὶ За-калáю (θύω, καὶ σχάζω) ὡς ἐκ τȣ̃ Калю́ = Колю́, Колѣю.

Колю̀ (νύσσω, κεντῶ, θύω, παίω) κάλω=σκάλω (ἐκ τȣ̃ κάω, χάω, σχάω, σχάζω). Колъ, σκῶλον, σκόλοψ (καὶ πᾶν τὸ, ὀξὺ, ὡς κυνόδες κτλ.). Колóкъ, σκῶλοψ. 2, κάλλοψ, (ἐπὶ, κιθάρας) συγγεν. Клáсъ. βλ. καὶ Кóлъ. Καὶ τὸ Колѣваю (σχάζω) ὡς ἐκ τȣ̃ Колѣю (σχαλέω). οὕτω καὶ τὸ λτ. crepo=κρέπω, κρέβω, κρέμβω (= κρέκω) Γλ. crever, Γρμ. crepiren, καὶ laken=λάκειν, λακεῖν, ὡς "λακῆσαι τὰς ψύλλας. Ὀνομαποιΐαι ἀπὸ τȣ̃ ἤχȣ τῶν ῥηγνυμένων σωμάτων. ὅθεν καὶ τὸ ἐν τῇ συνηθ'. ψόφος καὶ ψοφεῖν, ἐπὶ κτηνῶν.

Кóлъ, βλ. Колю̀. Καὶ τὸ Σερβ. Клица (βλαςὸς, κῦμα, ὅθεν λτ. cyma, Γρμ. Keim, ἀρχαίως Kym) ἀνήκει εἰς τὸ Колъ, ὡς καὶ τὸ Клáсъ (διὰ τὸ ὀξὺ τȣ̃ κύματος, ὁποῖος ὁ τῶν ἀσπαράγων καυλὸς, κτλ.)· ὁ δὲ σχηματισμὸς φαίνεται ὑποκοριςικὸς (οἷον, Колица, σκωλίσκος), ἔχȣσι μέντοι καὶ τὸ ὑποκοριςικὸν Кличица (βλ. Δοβρ. σελ. 234). Μοραβ. kli, klei, Πολ. kieł, kiełek, κτλ. Τὸ Κροατ. klijem, Μοραβ. kleju=βλαςάνω, οἷον, kolijem, koleju, σχαλέω, σχάλημι (ἀπὸ τοῦ σχάζοντος βλαςοῦ· ὡς τὸ λτ. spicor, ἐκ τȣ̃ spica, ςάχυς, -χύω, Σ. ςαχυάζω). Πλὴν εἰ μή τις ἐκλάβοι τὸ kleju, klijem=χλίζω (χλίζημι) χλίω, χλίω (καὶ τȣ̃το=φλίω, φλέω, βλέω, βλάω, ὅθεν βλαςὸς, βλάςη) χλιδὴ (χλιζὴ, Клица) συγγενὲς τȣ̃ χλόη, ἐκ τȣ̃ χλόω. Ἀλλ' ἡ πρώτη παραγωγὴ φαίνεται πιθανωτέρα.

Комáръ (κώνωψ) κόνορ (ν=μ κόμορ) κόνος, ὅθεν κόναβος (συγκπ. κόνοψ) κώνωψ. (Ἐκ τȣ̃ κόνος, κοναρὸς· ὅθεν καὶ νῦν οἱ κώνωπες παρὰ τοῖς Βυζαντίοις λέγονται συνήθως καὶ κανάρια, διὰ τὸν βόμβον). ἢ κόμαρος = κόβαρος, κάβαρος=κάραβος=ἄραβος. βλ. Ῥείμ. λ. κάμμαρος, κάραβος.

Кóмнаша (κοιτὼν, δωμάτιον)=κοίμητρον (οἷον κόματον, ἐκ τȣ̃ κείω, κοίω, κοίμη [ὅθεν καὶ κώμη] κοιμάομαι.) συγγεν кóю, βλ. Покóй.

Комшỳ (παίω) κόμψω, κόμπω (κόπω-πτω. ὅθεν κόμπος).

Кóмъ (σφαῖρα) κομὸς, κόμμος, κόμβος· συγ. Кáмень.

Кóнъ (τέλος, ἄκρον, ἀρχὴ. ὅθεν, и́зкони = ἐξ ἀρχῆς.) γῶνος, γωνία. [γ = κ. οἷον κῶνος, ὡς ἐκ τȣ̃ κνάω = γνάω, γνύω, ὅθεν καὶ γνῦ, γόνυ, γόνας, γȣ̃νας, κυρίως = καμπή· τὸ δὲ, κνάω, κνάπτω, γνάπτω, γνάω, γνύω, χωρὶς τȣ̃ γ = νύω, νεύω, = κλίνω. βλ. Колѣно]. ὁ γȣ̃ν γῶνος, Ἰωνικ. γȣ̃νος, ἡ γωνία, τὸ ἄκρον ἐςὶ τȣ̃ καμπτομένȣ σώματος, ὅθεν τὸ конъ κυρίως σημαίνει τὸ ἄκρον, τό, τε πέρας, καὶ τὴν ἀρχὴν, καθὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἄκρον (ἐκ τȣ̃ ἀκιρὸς, ἀκὶς, ἡ ὀξεία ἐξοχή). Конéцъ (ἄκρον, τέλος·) καὶ Кончáю (τελευτῶ, ἀντὶ Конечáю) οἷον γωνιάζω (= κάμπτω, ὡς τὸ „ κάμπτειν βίον· καὶ καμπτὴρ, καμπὴ = τέλος, ἀπὸ τȣ̃ ἐν τῷ ςαδίῳ καμπ-

τῆρος· καὶ λήγω δὲ [τὸ τελευτῶ] ἐκ τῦ λέγω συγγεν. λύγω, λυγίζω). Τὸ δὲ Γρμ. Kont (ἄκρα, ἀγκὼν) Ἰτ. canto, cantone, Γλ. canton=κανθὸς, λτ. canthus, καὶ τῦτο παρὰ τὸ κνάω, γνάω, (οἷον κνατὸς) κατὰ τὸ γνάθος, γνύθος (γνάω, γνύω). Ἐκ τῦ Кóнъ φαίνεται καὶ τὸ Кня́зь (ἄρχων, κτλ. καὶ συνηθές. πρίγκηψ· Княги́ня, πριγκήπισσα, οἷον Коня́з, Коня́г) ὡς ἂν εἴποις (κόναξ) γόναξ, συγκοπ. γνὰξ, κνὰξ (ὡς γνύξ) γναγὸς, (ὡς ἄκρος καὶ ἔξοχος ὁ ἄρχων). Ἄλλως μέν τοι ἐτυμολογεῖ ὁ Adelung τὸ Γρμ. König, ὁ, Königin, ἡ (βασιλεὺς, βασίλισσα) συγγενὲς τῦ Князь, καὶ Княги́ня (βλ. Δοβρόβ.)

Конóбъ (λέβης, χύτρα.) κανοῦν, κάνεον, κάνεϝον (α, καὶ ε=ο, κάνοβ-ον.)

Кону́ра (ςαῦλος κυνῶν) οἷον κυνύρα (ὡς γοργύρα, γεργύρα) ἀντὶ κυνεὼν, κυνὼν, (ὡς ἱππὼν, βοὼν, αἰγὼν), Γλ. chénil.

Кóнь (ἵππος) συγγ. γύννος (αἰολ. υ=ο, γόννος) γίννος, ὕννος, ἵννος, λτ. ginnus, hinnus. Καὶ λιθ. Kuinas=φαῦλος ἵππος (ὡς ὁ γύννος), ἀρχαίως καὶ Гомонъ, οἷον γόμμων, γόμμος, μ=ν. ἀντὶ γόννος. τὸ δὲ τῶν νῦν Κυπρίων, γονικὰ (τὰ φατνιζόμενα ζῶα) = ϝονικὰ, ὀνικὰ, ὄνοι γενικώτερ. ἀντὶ κτήνη.

Конопéль, κάνναβις· καὶ Кóнопъ, Кóнопецъ, καννάβινον σχοινίον (Κροάτ.), λτ. cannabis, Γρμ. Hanf, Γλ. chanvre, κτλ.

Копа́ю (*σκάπτω*) *κάπω*=*σκάπω*, *λτ.* scabo (*ἐκ τȣ̃ κάω*, *καύω*, *κάβω*, cauo, *κάφω*, *κάπω*, *Γρμ.* gaffen). Ко́поть, *κάπετος*, *κάφος* (*σκάφος*), *καὶ* Копа́нь (*ὄρυγμα*) *ὡς τὸ καπάνη*, *σκαπάνη*, *καὶ Συνηθ. κοπάνα* (*ἡ σκάφη*, *Λακων. κάφα*, *κάπα*). Ко́пкій, Ко́покъ, *σκαπτὸς* (*σκαπὸς*). *κτλ. Τὸ δὲ* Ко́потkій, Ко́потокъ (*βραδὺς*) *κοπώδης* (*κοποτὸς* = *κοπτὸς*), *κεκομμένος* (*ἐκ τȣ̃ κόπτω*, *κόπω*, *συγγεν. κάπω*, *σκάπω*, *σκαύω*, *σκάω*, *σχάω*, *σχάζω*.)

Копіѐ, Копьѐ (*λόγχη*) *κοπὶς*, *κόπις· ὅθεν* Копе́йка, *καὶ* Копѣ́йка, *τὸ γνωςὸν Ῥωσσικὸν νόμισμα*, *συνήθ. καπίκι.* (*ὅτι πρῶτον ἐπὶ τȣ̃ νομίσματος ἐχαράχθη λογχοφόρος ἱππεὺς διαπείρων δράκοντα.*) *οἷον κοπεϊκὸν*, *κόπει οἰκεῖον*, *ὡς κόπιν φέρον*, *καὶ θηλ. κοπεϊκὴ*, Копе́йка, *ἐλλειπτ.* moneta (*μονέδα*, Монета.)

Коплю̀, Копи́ть (*ἀθροίζω· ὡς ἐκ τȣ̃* Копу̀) *κάπω*, *λτ.* capio, *καύω*, *χαύω*, habeo, *βλ.* Емлю̀· *καὶ* Копа̀ (*σωρὸς*). *βλ.* Ку́па.

Копчу̀ (*καπνίζω*) *καπύζω* = *καπύσσω*, *καπύω*, *κάπω.* (*ἐκ τȣ̃ αὔω*, *ἄω* = *πνέω*, *ὅθεν καὶ καύω. Γρμ.* Jappen, happen, *κάπτω*, *κτλ. βλ. Ῥεὶμ. λ. κάπω*). Ко́поть (*λιγνὺς*) *κάπος* (*κάπανος*) *καπνός.* Копче́ный, *καπνώδης*, *ὁ καπνιςὸς*, *κτλ.*

Копы́то (*ὁπλὴ*, *καὶ χηλὴ τετραπόδων.*) *ἐκ τȣ̃* Копа́ю, *καπητὸν* (*σκαπητὸν*) = *σχαςὸν* (*κά-*

πω, κάβω, χαύω, χάω, σχάω, σχάζω· ὡς καὶ χηλὴ ἐκ τῦ χάλω, χάω). βλ. Копáю.

Кóпръ (*ἄνηθον*) *'Ρωσ.* Крóпъ, *Βμ.* kopr, *Πολ.* kopr, koper, *Κρν.* koper, koperz, *Κρτ.* kopr, *ἴσ. κύπρος* (*ἄνθος, καὶ ἰδίως ἀμπέλε καὶ ἐλαίας· υ = ο, κόπρος*). *Τυχηρὰ συνέμφασις τῦ Σλαβ.* Кóпръ = *ἄνθος, καὶ τῦ 'Ελλην. κόπρος = ὄνθος. 'Αλλὰ τὰ μὲν ἄνθος καὶ ὄνθος ἀμφότερα ἐκ τῦ ἄνω* (*ἄω*) *ἀνέω, ἀνέθω, ὅθεν ἄνεθος, ἄνθος, καὶ τὸ ἄνηθον, Σ. ἄνηθος· καὶ πάλιν ἄνω, ὄνω, ὀνέθω, ὄνθος· τῦτο μὲν διὰ τὴν δυσωδίαν, τὸ δὲ ἄνθος διὰ τὴν εὐωδίαν. ἐκ δὲ τῦ αὐτῦ ἄω, καὶ τὸ* (*ἄζω, ἄδω, δ=λ·* halo) *ὄζω, ὄδω,* oleo, *κτλ. τό γέμην* Кóпръ *οὐκ ἂν παραβληθείη πρὸς τὸ κόπρος. Ἔςι δὲ καὶ 'Αραβικ.* kopher = *κύπρος* (*δένδρον τῆς νήσου Κύπρου. τὸ καὶ ἄλλως 'Αραβιςὶ* henna, hanna) *λτ.* ligustrium. — *Τὸ κορίανδρον, καὶ κορίανον, καὶ κόριον,* coriandrum, *ὠνομάσθη καὶ,* anethum cimicarium, *τῦτο δὲ ἐκ τῦ κόρις* (*'Ρείμερ.*), *γίνεται ἄρα καὶ κόϜρις* (*κόβρις, κόπρις*) Копръ; *ἢ συγγ.* Кроплю? *βλ.* Крóпля.

Копрúва, *καὶ* Кропúва, *'Ρωσσ.* (*κνίδη*) *καὶ* Крапúва (*ο=α*) *ἴσ· ὡς τὸ γραφίς, γράπις* (*γραπίϜα, = γ = κ· κραπίϜα*) *ἐκ τῦ* скребỳ (кребỳ-пỳ) = *γράπω, γράφω = ξέω, κνίζω, ὅθεν καὶ τὸ κνίδη· ὡς καὶ Γρμ.* Nessel, *'Ολλ.* nettel, *'Αγλσξ.* nytle, *συγγεν. νύττω, νύσσω· καὶ τὸ 'Αγγλ.* ne-

needle (*βελόνη*). *Τὸ δὲ Λατ.* urtica, *ἐκ τῦ* uro, *καίω· ὅθεν καὶ Γρμ.* Brennessel. *βλ.* Скребу̀.

Кора̀ (*φλοιὸς*) *συγγεν· χόριον, χορίον, λτ.* corium (*ὅθεν* cortex?) = *δέρμα, λοπὸς* [*ὡς ἐκ τῦ χόρα, κόρα· ὅθεν ἡ συνήθ. κορέα, κορια̃, ἣ καὶ ἄλλως φλοῦδα, καὶ κύτταλον, καὶ καύκαλον, ὁ ἀττάραγος, ἡ τῦ ἄρτου ἐπιδερμίς.*]

Кора́бль (Кора́б, *τὸ λ. ἐπενθετ.* = *κάραβος*) *τὸ Σ. καράβιον* (*ἐκ τῦ κάρω=χάρω, χάω,* =*χάραβος, χέραβος, χήραψ, διὰ τὸ κοῖλον· ὡς καὶ σκύφος, κύφος, ἐκ τῦ κύω, κτλ.*). *τὸ δὲ Βομ. καὶ Πολ.* кораб=кора̀, *μετὰ τῦ F.*

Ко́рга (*κορώνη*) *ἐκ τῦ κόρFος, λτ.* corvus. *ἢ πιθανώτ. κράγα,* (*κραγὸς, κραγὴ*) *κραγγὴ, κραγγὼν* (*ὡς κρέξ· ἐκ τῦ κρὰ, κρὸ, κράζω, κρώζω*) *λτ.* graculus, *Γρμ.* Krahe, Krohe, Krähe, *κτλ. Πρβλ. καὶ Τϐρκ.* karga, *βλ. καὶ* Кря́каю.

Ко́рень (*ῥίζα*) *συγγεν κόρυς, κέρας, κόρος, κορύνη, κόρση, κόρσιον, κτλ.* (*βλ. Ῥείμ. λ. κορός*)· *καὶ ἐκ τῦ κράνος, κάρνον* (*Γαλατικὴ σάλπιγξ*)=*λτ.* cornu (*κέρας*), *Γρμ.* Horn. *πρβλ. καὶ Εβρ.* schoresch.

*Кори́нка, *Κορινθία, ἐλλειπτικ· ςαφίς. Διεφθάρη, ὡς τὸ συνήθ. κοραντὶ.*

Корконо́сый, *βλ.* Корна́ю

Корма̀ (*πρύμνα*), (*κορμὰ*) = *πορμὰ, πυρμὰ, μεταθ. ἐκ τοῦ πρυμὰ, πρύμα, ὅθεν πρύμνα.*

[ἐκ τῦ πέρος, πέρυς, συγκοπ. πρὺς, καὶ πρὸς, γίνεται τὸ πρόμος (ὁ ἔμπροσθεν) καὶ πρυμὸς, πρυμνὸς (ὁ ἐπέκεινα, ὁ ὄπισθεν) πρυμνὴ, πρύμνη, πρύμνα, υ=ο (ὡς ὕμοιος αἰολικ. =ὅμοιος) καὶ κ=π (ὡς перепéлка=Βοεμ. krzepelka· πύλη=κύλη, κοίλη· καρδαμάλη, παρδαμάλη· ἕπω, ἕκω, ἔχω· κόρνοψ, πάρνοψ· λύκος, lupus, κτλ.) ὅθεν πρύμα, ἡ, πρυμὰ=προμὰ, μεταθ. πορμὰ (ὡς, πρόσω, πόρσω) =Кормà]. Кормúло (πηδάλιον, κατὰ τὰ εἰς ило ὀργάνων σημαντικὰ) ὡς πρυμναῖον, πρῠμνήσιον. Кóрмчій (κυβερνήτης) πρυμνήτης (πρυμητὴς, πορμητὴς, κορμητὴς) ἐν Σερβ. κώδ. Крьмитель, παρ' ἄλλοις Кормникъ, οἷον πρυμνικὸς, ὡς, πρυμνητικὸς.

Кóрмъ (χιλὸς, τροφὴ) κόρημα (κόρεμα, κόρμα· συγκοπ. ὡς, ἄγημα, ἄγεμα, agmen) κόρος, κορέω=τρέφω, Кормлю· ἐκ τῦ κέρω, κρέω, λτ. creo, ὅθεν κόρος, κόρη. (῾Ρειμ.)

Корнáю (κείρω· ὡς ἐκ τῦ Корнỳ) κέρνω=κέρω, ὅθεν κεράω (κεράνω, συγκοπ. κέρνω λτ. cerno, discerno, καὶ Γρμ. kehren, kerzen, ὅθεν scheren, καὶ kahren.=κάρω) καὶ κίρνω (κρίνω) Σρβ. Крнити (σχίζειν), καὶ крня, крньо (ὠτοθλαδίας, κεκομμένος τὰ ὦτα, ῾Ρωσ. Корноухъ, Σ. συνήθ. κοτσαύτης=κοψαύτης) οἷον κερνὸς, ἐκ τῦ κέρνω, (ὡς ἐκ τῦ κάρω, καρτὸς). Καὶ Корнóсый (Корнонóсый) ῥινότμητος. τῦτο δὲ καὶ Корконóсый (ἀντὶ Корнонóс)

* *

ἢ = Корποнόсый (п = к) οἷον καρτόῤῥιν. κολοβόῤῥιν. τὸ δὲ крньорогъ=κολοβοκέρατος. καὶ τὸ 'Ρωσσ. Кáрла (νάννος) ἴσ· ἐκ τῦ Корпáю (а=о καὶ л=н). Τὸ δὲ Σλοβακικ· крква (ῥυτὶς, πτυχὴ, πλὶξ, plica) καὶ крквапи, крквам (ῥυσσόω, πλίσσω) ἐχ᾽, ὡς ἂν τις εἴποι, παρὰ τὸ κάρκω (κάρκϜω) ἀντὶ κάρπω (κ=π· ὡς κρέκω, crepo·) κάρφω (ἐκ τῦ ἅρπω, ῥάπω, rapo-pio, carpo, Γρμ. raufen, raffen, rupfen· κατὰ τὰ, krumpen, schrumpfen, κτλ.) ἀλλὰ τὸ крквам = ϜρύγϜαμι (κρύκϜαμι) ϜῥύγϜω ἀντὶ ῥύγω = ῥύζω, ῥύσσω, ῥυγὴ (rugo, ruga· ὡς ὀρυγὴ, -χὴ.) ϜρύγϜα (κρύκϜα) = ῥυτίς.

Кóробъ (κᾶνοῦν) λτ. corbis, Γλ. corbeille, 'Ιτ. corba, Γρμ. Korb = κόρϜος, (κορϜὸς (κορὸς, γυρὸς), λτ. curvus (διὰ τὸ κυρτὸν τῦ κανοῦ· ὡς καὶ γύργαθος ἐκ τῦ γύρω, γυρόω· καὶ κύρω, κύρτος, κτλ.) Σλαβ. Крáбія Πολ. krobia, οἷον κυρβία, γυρϜία = κυρτία, κυρτὶς, συγγ. Корóблю.

Корóблю (Корóбу, κυρτῦμαι, ἐπὶ ξύλων) Γλ. courber, λτ. curbo = κύρβω, κυρβόω = κυρϜόω, κύρω, γύρω, γυρόω. συγγ. Корю̀.

Корóва, βλ. Крáва. (= κράβα, κατὰ παρένθ. τῦ α καράβα [α=ο] ὡς τὸ, κάῤῥαξον, κάραξον = κράξον, Πάφιοι). Τὸ δὲ κράβα = κραύβα, ἀντὶ κραύγα, κράϜγα, κράγα=κραγὴ, κραυγὴ, κρακτικὴ· ὡς τὰ, Κραῦβις, Κραῦγις, κραυγίας, κραύγασος, κτλ. Καὶ Σ. δὲ

παρὰ τοῖς Ποντικοῖς (ἐν Χαλδίᾳ) ὁ ταῦρος λέγεται γαρκὸν, ἐκ τῦ γαρύω, λτ. garrio, γηρύω, γῆρυς, οἷον γαρυκὸς (γάρυξ-υκος), γηρυὼν, ὡς γηρύων „ χ' ὡμόσχος γαρύεται (Θεόκρ). τὸ δὲ γαρύω=Fαρύω, ἀρύσσω (ὅθεν καρύσσω, κᾶρυξ, κῆρυξ), παρ' ὃ φαίνεται καὶ ἡ ἄρκος (Σ. ἀρκέδα, ἐκ τῦ ὑποκορ. ἄρκυλος [ἀρκύλη. λ=δ,], ὡς καὶ ἄρκηλος, ἡ μικρὰ πάρδαλις) ἄρκτος· συγγεν. Γερμ. Bär (Fάρ)· τὸ δὲ λτ. ursus=ὕρσος, αἰολ. ἀντὶ ὕῤῥος, ἐκ τῦ ὕῤῥω (surro, susurro) συγγεν. ὕλω, ὑλάω, παρὰ τὸ ὕω=ἄω, ἀρύω, ὡς καὶ ὕρω (ὕρFω, urgo) urgeo.

Корóна (ςέφανος), Ἰλλ. круна, Γρμ. Krone. γαλ. couronne, κτλ. κορώνα, χορώνα (κορὸς, χορός = κυρὸς, γυρὸς) λτ. corona, καὶ chorona (Κικέρων). Коронýю, συνήθ. κορωνιάζω (ςέφω), κτλ. συγγεν. Корю̀.

Корóткій, βλ. Крáткій.

Корóста, βλ. Крáста.

*Кóрпусъ, τὸ λτ. corpus, ἐκ τῦ αἰολικ. κορπὸς = κορμὸς. βλ. Кáрша.

Корыто (Σλαβ. ὑδραγωγὸς, alveus, canalis. Ῥωσσ. σκάφη) κωρυτὸς, γωρυτὸς· (γάω = χωρῶ. ὅθεν καὶ γαῦλος·) καὶ „κώρυκος, πλοῖον (Ἡσύχ). Συνήθ. κερύτα (εἶδος ἁλιάδος, ἤτοι πλοιαρίϐ ἁλιευτικοῦ. καὶ παρὰ Πελοποννησίοις = σκάφη.) συγγ. Корю̀.

Корысть, Корúсть [Кор - ысть, исть (Добровв.) σκύλον, (αἰολ. σπύλον, λτ. spolium,

ώς, φύλλον folium) λάφυρον, κέρδος] ἴσως ἐκ τῶ Крáсть, Крáду (παρενθ. ο. ώς ἐν τῶ Корóста = Крáста) χραυςὸν, χραυτὸν (χαραυστὸν· παρὰ τὸ χάρω, χαράω, χράω, χραύω =κάρω, κέρω, κείρω, κεραΐζω) κεραϊςὸν. τὸ δὲ κέρδος πάντη ἀπεσχοίνιςαι. [ὁ γὰρ τῦτο παρὰ τὸ κέρω, κείρω, ἀλλὰ παρὰ τὸ ἔρδω, ἔργω, γέρδω, ἔρδος (ἔργος, ἔργον) κέρδω, καὶ μεταθ'. κρέδω, τὸ λτ. credo, κυρίως ἐργάζομαι, ἐμπορεύομαι, ὅθεν πιςεύω, ώς πιςεύεσιν ἄνθρωποι ἀλλήλοις τὰ συμβόλαια, ὅσα πρὸς σφᾶς αὐτὲς ξυμβάλλουσιν. ὅθεν καὶ τὸ 'Ιτ. credito, Γλ. credit, βλ. 'Ρείμ. λ. κέρδος].

Корю̀ (κάμπτω, ὑποκλίνω, ταπεινόω, κτλ.) κορῶ, κόρω=κύρω (γύρω, γυρῶ, γυρόω, ώς, κορός, κορϝὸς, curvus = γυρὸς, καὶ δασύτ. χορὸς=γύρος)· ὅθεν, Покоря́ю (ὑποτάσσω· οἷον, ὑποκορόω, ὑπογυρόω.)

Корчáгъ (κώθων, κεράμιον, καψάκης) κρωσσὸς (μεταθ. κορσὸς, οἷον κόρσαξ, ώς κόρος κόριξ.) Γλ. cruche, Γρμ. Krug, plattdeutsch. kroos, Πολ. Корчак, μέσ. λτ. krusolinum, kruselinum. κτλ. Καὶ, Корчага, χύτρα μεγάλη (μεγενθυτικόν. οἷον κρωσσάκα, ώς συνήθ. χοχλάκα, μεςάκα, ἐκ τῶν εἰς αξ, ακος, μεγεθυντικῶν· οἷον, γαύραξ, πλέταξ, καὶ λτ. ax, edax, bibax. Ἰτ. accio, ricaccio, κτλ. [ἐκ τῦ κόρω, κορὸς παράγονται καὶ τὰ, κάρα,

κράας, κρᾶς, κόρση, μεταθ. κρόση, κρόσ-σηκ, κροσσὸς, ἰων· κρωσσὸς, κτλ. (*βλ. Ῥεὶμ. λ. κορὸς*)· *τὸ δὲ κόρω = κύρω, γύρω, κυρ-τὸς, γυρὸς,* curvus, *καὶ τὰ λοιπὰ, κοῖλα καὶ κυρτὰ· ὅθεν τό* Корчáг *καὶ = κορτὸς = κυρτὸς* (*κυρτῶ,* Кóрчу), *ὡς καὶ τὸ Γρμ.* Krug = *κυρϜὸς* (*κρυγὸς*) *ἀντὶ κρυβὸς = κυρ-βὸς, βλ.* Кругъ]. *Ἐκ τᾶ* Корчáгъ *ἴσως καὶ τὸ* Корчмà, *Σρβ. καὶ Βοεμ.* крчма, *Πολ.* карчма (*καπηλεῖον, ὅθεν ἡ παρὰ τοῖς Δά-καις, τὰ νῦν Βλαχο-βογδάνοις, κρίτζιμα*) *οἷον κρώσσωμα, κρωσσωνεῖον. ὡς, κωθωνεῖ-ον, κωθωνιςήριον* (*τόπος, ἐν ᾧ κωθωνίζεσι, κυαθίζεσι, συνήθ. γαβαθίζεσι*)· *καὶ τὸ Γρμ.* Krug = *κρωσσὸς, καὶ καπηλεῖον.* (*βλ.* Linde *Πολων. λεξικ. καὶ Δοβρόβ.* 248. *ὅςις ἀνάγει μᾶλλον τὸ* крчáг, корчáгъ *εἰς τὸ* крч (кóрч, *ςέλεχος, βλ.* Кáрша.)

Кóрчу, *κυρτῶ* (*κάμπτω, ςρέφω, συσπῶ*). Кóр-ча, Кóрчь (*σπασμὸς*) *οἷον κόρτα = κύρτη, κύρτωσις, Σλοβακ.* крч, *Σερβ.* Грч, *καὶ* Гр-чити = Кóрчить, *Βοεμ.* крчити, (*συνέλκειν, συσπᾶν*). *συγγ.* Корчáгъ, Корю̀.

Косà, *Συνήθ. κοσσιὰ = κόσσυμβος.* [*ἐκ τᾶ κόσσα, κόττα* (*κεφαλὴ*) *κόσσος, κόσυβος* (*ὡς κόρος, κόρυς, κόρυβος — ρυμβος, καὶ κόρυβος, συγκοπ. κρῶβος, κρώβυλος*]. *καὶ* косъ, *ἀρχ. Σλαβ. = κόσσα* (*κεφαλὴ*). Косо-

плéтина, *κοσσοπλέκταινα*, (*κοσσύμβων πλέκτρια*).

Косà (*ἅρπη*). Кошỳ (*ἅρπῃ θερίζω*) *συνήθ. κοσσίζω, κόσσα, ἐκ τῦ αἰολ. κόσσω = κόπτω. Παῤβλ. Γλ.* cosser (*κυρίσσειν, κόπτειν κέρασι*) *καὶ ἀρχ. Γρμ.* kutten = *κόττειν, κόσσειν. βλ.* Adelung. *λ.* kutten.

Космà (*τρίχωμα*). Космáтый, Космáтъ (*τριχώδης, δασύς*) *ἐκ τῦ* Косà, *κόσσα, κόττα, κοδδὰ, κόδα = κύβα, δ = β, κυβὴ, ἡ κεφαλὴ, ὅθεν καὶ κόσυβος, αἱ τρίχες αὐτῆς, καθὰ καὶ τὸ προκόττα, εἶδος κουρᾶς τῆς κόμης. τὸ δὲ κυβὴ, ἐκ τῦ κύβω (κύω, γύω, γάω, κάω), ὡς καὶ τὸ κόμη, ἐκ τῦ κέκομα, κέμω, κάμω, κάβω, κάμβω, κάω, διὰ τὸ γαμψὸν τῶν βοςρύχων, καὶ κικίννων, Γλ.* boucles, *συνήθ. σγουρῶν (γυρῶν). ὥςε τὰ,* Космà, Космáшъ, *οὐ πάνυ τι ἀπέχουσι τῦ, κόμα, κομάτας, κομήτης.*

Костырь, *καὶ* Кострь *βλ.* Кóсть.

Кóсть, *ὀςοῦν* [*μετὰ πνεύματος ἰσχυρῦ, κοςοῦν, κοςὸν· ὡς, κόγχος, γόγγος = ὄγκος, βλ.* Коготь. *τὸ δὲ ὀςέον, ἐκ τῦ αὔω = ξηραίνω (ὅθεν καὶ καύω) αὐςὸς, ὀςὸς, λτ.* ustus (*ὡς αὖς, οὖς*) *αὐςέον, ὀςέον, ὀςοῦν, ὀςὸν, κοςὸν,* Кость: *'Αλβαν·* koska, (*σκ= στ. βλ.* Óсть.). *πρβλ. λτ.* costa (*πλευρὰ*), *ὡς καὶ αὔω, λτ.* asso, os, ossis (*ὀςῦν*), *καὶ Σανσκρ.* asti, asta, *ὀςῦν.*] Костяный, *κ-οςέϊνος,*

ὀςεΐνος καὶ Костáрь (κυβευτὴς) ὡς ἐκ τῶν ὀςεΐνων κύβων.

*Косúтеръ, Σερβ. ὁ κασσίτερος, κοσσίτερος. (ὡς τὰ αἰολ. κοθαρὸς=καθαρός· κορδινέω, καρδινέω· κοκκάζω, κακκάζω· κάρνος, λτ. cornus).

Костерѧ̀ (φρύγανα, τὰ ξυλώδη τȣ̃ λίνȣ, τῆς καννάβεως, κτλ.) συγγεν. Кость, οἷον κ-ὀςερὸν -ρὰ (ἐκ τȣ̃ ὀςερὸς, ὅθεν φαίνεται καὶ τὸ ὄςρεον, ὄςρακον. βλ. 'Ρείμερ.), ὀςηρὰ (ὀςέων ὅμοια. ὡς, ὀςρακηρὰ)· ἢ κοττάρια, τὰ ἄκρα τῆς κέγχρȣ· 'Ησύχ. ὡς καὶ, κότρυνα, σκύβαλα. καὶ Συνήθ. κότσαλα (τὰ ξυλώδη τῶν ἀχύρων, τρώξανα, ἐκφατνίσματα·), λ = ρ. οἷον, κότσαρα (μεταθ. κόσταρα.)

Косы́й, Кóсъ (λοξὸς, ἰλλὸς, ςραβὸς) κοσσὸς =κυσσὸς (κοῖλος, κυρτὸς)· ἐκ τȣ̃ κύω, γύω, ὅθεν καὶ γυιὸς (πηρὸς, κυλλὸς) Γρμ. schooss. (Ἄλλο τὸ λατ. cossus, = κὶς, κιὸς, ὅθεν, cossi homines = rugosi. Voss. Etymol.)

Котéлъ (λέβης) κότυλος, κοτύλη (πᾶν τὸ κοῖλον· ἐκ τȣ̃ κότυς, κόττος, κόττα, κόδδα, συγγεν. κυβὴ, κύω.) Λιθ. kodis, Γτθ. katil, Ἀγγ. katle, Δαν. kedel, Σβ. kettil, μέσ. λτ. cedellus (πρβλ. καὶ cattillus, catinus), Γρ. Kessel, Περ. kas, Ἑβρ. kasah, Τȣρκ. kasan, κτλ.

Кóтва (ἄγκυρα) κότϝα, κόττα [κόδδα, κόδα, κόβα (δ = β. ὡς, κύδαρ = κύβας) κυβὴ,

(*κύβω*) = *κοίλη τὰ ἔνδον, καὶ ἑπομένως τὰ ἔξω κυρτή, ἀγκύλη· ὡς καὶ τὸ ἄγκυρα, ἄγκος. πρβλ. Γρμ.* Kot, Kote, Köte, *ἐπὶ κοίλων σωμάτων. βλ. καὶ* Кóзонъ.]

Кóтъ, *μ. λτ.* catus, catta, cattus, *ὅθεν συνήθ. γάτος, κάτος, ἢ κάττης, ὁ· καὶ γάτα, κάτα, ἡ, Λαπλανδ.* gato, *Γρμ.* Katze, *Πολ.* kat, *Γαλ.* chat, *καὶ Τȣρκ.* keti, ketzi (*γαλῆ*). *οἱ μὲν, παρὰ τὸ* cattere (*ὁρᾷν· διὰ τὸ ὀξυδερκὲς τȣ̃ ζώου*). *οἱ δὲ, παρὰ τὸ Γαλατ.* guet (*τήρησις, ἐνέδρα*). *οἱ δὲ, καὶ ἐκ τȣ̃* capere (*βλ.* Adelung.) *ὡς ἂν εἴποις, κάπτης, (κάττης, ἐκ τȣ̃ κάπτω· ὡς ἐκ τȣ̃ κόπτω, τὸ αἰολ. κόττω*).

Кошы́ (*εἶδος ἀγροικικῶν ὑποδημάτων*) *κάλτοι* (*ἀποβολῇ τȣ̃ λ.*)

Коýрый, Коýръ (*χρῶμα ἵππȣ ὑπόξανθον*) *ἴσ. συγγεν.* Курю́ (*ὁποῖα φαίνονται τὰ ἠρέμα καπνιζόμενα σώματα*). *ἢ κιῤῥόν; (κȣῤῥόν: ὡς* Куръ = *κίῤῥος, κίκιῤῥος·* Кутiя, *κηδεία). παῤβλ. καὶ Τȣρκ.* kul, kula.

Кóчень, Кочáнъ (*ἡ κεφαλὴ τȣ̃ καυλȣ̃ τῆς κράμβης*) *συνήθ. κοτσάνι* = *κοττάνιον, κόττανον ἐκ τȣ̃ κόττα, κόδδα (κεφαλή)· ὡς καὶ, κόττανον, εἶδος σύκων μικρῶν, λτ.* cottanum.

Кóчетъ, *κόττος, συνήθ. κόκοττας, ὁ ἀλεκτρυών. βλ.* Кóкошъ.

Кóчка, (*μικρὸς σωρὸς, λόφος*) *ὑποκορ. τȣ̃* Кýча.

Ко́ша, Кошъ (*κόφινος*) *Σ. κόφα* (*φ=χ=*ш. *ὡς*, глýх, глýшу, *ἀντὶ* глýху, *γλύχω* [*φω*] глóхну), *'Ιτ.* coffa, *κτλ. ἐκ τε̃ κόφος* (*ὅθεν κόφινος·*) *'Ιων. κοῦφος*, *Δωρ. κῶφος*, *ὅθεν καὶ κωφός*. [*τὸ θέμα κέω*, *κεύω = κάω*, *καύω=κόω*, кую̀, *κόϜω* (*κόβω*) *κόπω*, *πτω*. *ἐν πᾶσι τούτοις ἐπικρατεῖ ἡ ἰδέα τοῦ κοίλε καὶ κενε̃· ὅθεν καὶ τὸ Σ. κούφιος* (*κε̃φος*) *= κοῖλος*, *καὶ ἑπομένως κενὸς· οἷον*, *κέφιον ἀμύγδαλον*, *κτλ. Οὕτω καὶ κεφάλα* (*γερανδρύε κοῖλος κορμὸς*), *καὶ κεφόνω* (*κοιλόω*, *γλάφω*). *ὡς δ' αὔτως καὶ τὸ Σ. κλέβιος* (*ἔριος*, *ὑπηνέμιος*, *ἐπὶ ὠῶν*) *= γλέφιος*, *γλύφιος* (*ὡς*, *γλύφιον = ἄντρον*, *γλυφεῖον*) *γλυφὸς*, *γλυπτὸς* (*κοῖλος*, *ὅθεν*, *κενὸς*), *ἐκ τε̃ γλύφω*, *γλάφω* (*κοιλόω· καὶ γλυφαίνω*, *ὅθεν γλύφανον*) *καὶ Σ. κλεβιαίνω*, *κλεβιάζω* (*ἐπὶ ὠῶν*, *ὅταν ἐξερίζωσιν*). *Διὰ ταύτην τὴν κατὰ σημασίαν συγγένειαν τε̃ κε̃φος καὶ γλυφὸς*, *γλύφιος*, *τὸ Σλαβονικὸν* глýхъ, *Σρβ.* глýвъ (*γλεφὸς*, *κλέβιος*) *= κωφὸς*, *κε̃φος δηλονότι καὶ κενὸς*, *ὡς καὶ τὸ κωφὸς κυρίως = κε̃φος* (*βλ. 'Ρείμ. λ. κωφός*) *ὡς πάλιν* глýбъ (*βάθος*), глубóкъ (*βαθύς*)*=γλυπτὸς*, *γλυφὸς*, *γλύφος*, *γλάφυ*, *ἐκ τε̃ γλύφω*, *γλάφω*, *ὅθεν κολάπτω* (*βλ.* Клюю̀) *κολάφω*, (*κολάχω*, *γολάχω*, глóху, глóхну *= κωφόω = κουφόω*, *κοιλόω. βλ.* глóхну)*· καὶ* глýпъ *δὲ* (*ὁ μωρὸς*)*=Ϝλοβὸς*, *λωβὸς· καὶ τοῦτο ἐκ*

τῦ λέπω, συγγεν. λάFω, λάφω, γλάφω (βλ. Ῥείμ. λ. λάω). ἢ καὶ τὸ глу́пъ = глу́хъ, глу́въ (κλέβιος), ὡς καὶ Σ. οὔριος μεταφορικ. ὁ μωρὸς = κοῦφος (ἐλαφρὸς), νῦ καὶ φρενῶν κενὸς. τὰ δὲ κενὰ καὶ ἐλαφρά.] βλ. Ку́фа.

Кра́ва, Ῥωσσ. Коро́ва, Πολ. krowa (βοῦς). Οὔτε παρὰ τὸ κράας (κρᾶς, κάρα) οἷον καράβα, κράβα (ὡς καρανὼ, ἡ αἴξ)· οὔτε παρὰ τὸ κέρας (κεραὸς, κεραὴ) κεραFὴ, κεράβα (ὡς κριὸς, ἐκ τῦ κεραὸς [κεριὸς], καὶ τὸ κεραΐς, καὶ „ βῦς κεραή. Ὅμ.). ἀλλὰ Кра́ва κράβα = κράγα (κραγὸς, κραυγὸς, κραγὴ. γ = β.) ἐκ τῦ κράγω, κραύγω (κράβω· ὡς βόω = γόω). Οὕτω καὶ τὸ βοῦς ἐκ τῦ βόω. καὶ τὸ Γρμ. Kuh, Ἰσλ. ko, Ἀγγλ. kow, καὶ Περσ. ghau, ὀνοματοποιΐαι ἐκ τῦ γόου, ἤτοι μηκυθμῦ τῦ βοὸς, οἷον, γόFος, γόος, γῦς = βόος, βοῦς. βλ. καὶ Коро́ва.

Крагу́й, καὶ Кре́четъ, Πολ. krzeszet (εἶδος ἱέρακος, ἢ δύω διαφέροντα) ἴσ. ὀνοματοπ. κραγίας, κρέκτης (ἐκ τῦ κράγω, Кра́каю, κρέκω, κράζω, κρίζω, Кричу̀, Кречу̀.) = κερχνηΐς, κέρχνη, κεγχρὶς (εἶδος ἱέρακος λτ. tinnunculus, Γρμ. Kirchen-od. Thurm-falke, ἐκ τῦ κέρχω, διὰ τὸ κερχαλέον τῆς φωνῆς (τὸ δὲ κέρχω = κέρκω, κρέκω, συγγεν. κράγω, κράζω, Γρμ. krächen). ἄλλο δὲ τὸ κρίκος, κίρκος συνήθ. κιρκινέκι (εἶδος ἱέρακος. ἐκ τῦ κρίκυ, γύρυ, καθ' ὃν ἵπταται), ὅθεν μέσ λατ.

gerfalko, gyrfalko, *γυρο-φάλκων* (*γύρος, φάλκων*) *'Ιτ.* girifalko, *Γρμ.* Gerfalke, Gayerfalke, *Γλ.* gerfaut, grifaut, *κτλ.* *τ8το κατά τινας*= Кречéть. *τὸ δὲ* Крагу́й = accipiter minor, *ἤ*, nisus fringillarius. *καὶ τὸ Πολ.* Крогулецъ = falko nisus. (*βλ. Δοβρόβ.* 248).

Кра́бія, *βλ.* Kópoбъ.

Кра́ду (*συλῶ, κλέπτω*) *κρατῶ·* (*ὡς τὸ βαςῶ, βαςάζω=κλέπτω*)· *ἤ, πιθανώτ. χράδω* (*χράζω, χραύω, χάρω*). *οὐ γὰρ συγγεν. κάρπω* (*ἅρπω, ῥάπω, λτ.* rapio, *Γρμ.* raffen, *βλ.* Корна́ю; *ὅθεν καὶ ῥάπω, -πτω, μετὰ τ8* F, *βράπω, βράπτω, μάρπτω, κτλ.*)

Кра́каю, *καὶ* Кра́камъ, *Βοεμ. Πολ. Κροτ.* = Гра́каю, Ка́ркаю, Кря́каю.

Кра́ль, *Σερβ. Βοεμ. Κροτ.* (*βασιλεὺς*) *Πολ.* krol, *Λεττ.* karal, *'Ρωσσ.* Коро́ль (*ὅθεν καὶ Τ8ρκ.* kral) *κάρανος*, (*συγκ. κράνος, καί, κάραλος, κράλος*, λ = *ν· ὡς* боль, *πόνος· λίτρον, νίτρον· καὶ συνήθ. μηλίγκιον=μῆνιγξ. κτλ.*) *ἐκ τ8 κάρανον, κάρηνον* (*κάρη*) *κράνον, ἡ κεφαλὴ* (*βλ.* Царь)· *τὸ δὲ κάρανος συγγεν. κοίρανος ἐκ τ8 κῦρος* (*οι=υ*) =*κόρυς=κάρη· ὅθεν καὶ κύριος, καὶ κύρανος* (*ἀφ' 8 Κυράνη, ἡ Κυῤῥάνη, Κυρήνη, Καράνη, κυριωνυμίαι,* =*κυρία· ὡς καὶ 'Ρωσσ.* Кра́ля, *ἡ λεγομένη βασίλισσα ἐν τοῖς χαρτίοις τοῖς παικτικοῖς, οἷον καράνη, -λη*), *καὶ τύραννος* (*τ = κ*).

'Εκ τȣ̃ κοίρανος παρήγαγε τὴν λέξιν ὁ Ὀρσεχόβιος· ἄλλος, ἐκ τȣ̃ 'Αρμενικȣ̃ karol (ἰσχυρός)· ὁ δὲ Δοβρόβ. ἐκ τοῦ μεγάλου Καρόλου, Karl, μεταθ. Краль. ἀλλὰ τίνι τις ἂν χρώμενος ἀναντιῤῥήτῳ τεκμηρίῳ πιςεύσειεν, ἢ ὅτι ȣ̓χ' ὑπῆρχε πρὸ τȣ̃ βασιλέως Καρόλȣ ȣ̓δαμῆ ȣ̓δαμῶς παρ' ἠδέσι τῶν Σλαβόνων κατὰ διάλεκτον ἡ λέξις· ἢ ὅτι ἴσχυσεν ἐπὶ τοσȣ̃τον ὁ Κάρολος (καίτοι μέγας χαίρων καλȣ́μενος, ἢ καλεῖσθαι ἀξιῶν!) ὥςε τȣ̓́νομα, ὃ κυρίως ἐκαλεῖτο, συνώνυμον καὶ ἰσοδύναμον τῇ προσηγορίᾳ (βασιλεὺς) ἀποφήνασθαι, καὶ τȣ́τῳ ἀντ' ἐκείνης χρῆσθαι καὶ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον τȣ̀ς Σλαβονικοὺς ἀναπεῖσαι λαούς, ȣ̓ τοὺς μὲν, τούς δ' οὔ, ἀλλὰ ξύμπαντας ἅμα, καὶ ὧν ἐκράτησε, καὶ οἷς ȣ̓κ ἐπεξήλασε, καὶ οἱ προσβοῤῥότεροι ὄντες, μηδ' εἴτις εἴη Κάρολος καλȣ́μενος βασιλεύς, ἐπύθοντο τὴν ἀρχήν; Οὐκ ἂν τοσαύτην ὀνομάτων πενίαν τῆς Σλαβονικῆς γλώσσης καταγνοίην, οὐδὲ πεισθείην, τά γετοιαῦτα, τῷ σοφῷ Δοβροβίσκῳ· ȣ̓ μᾶλλον, ἢ εἴ τις καὶ τὸ 'Ρωσσικὸν Карла (νάννος) παρὰ τὸ Karl ἐτυμολογοίη, καὶ τὸν μέγαν ἡμῖν Κάρολον πᾶν τȣ̓ναντίον ἀποφαίνειν ἐπιχειροίη.

Край (ἄκρα) ȣ̓ παρὰ τὸ κράας, κρᾶς (κραίνω)· ἀλλ' ἐκ τȣ̃ Крою (Δοβρόβ.)=κάρσις· (κάρω=χάρω, ὅθεν καὶ χερὰς=ῥῆξις· οἷον χράς)· βλ. καὶ Грань. 'Ετεῦθεν, ἴσως, καὶ τὸ ἐθνικὸν

Κράνιοι (*Στράβ.*), *οἱ νῦν Καρνιόλοι, κάτοικοι Κρανίας, Γρμ.* Crain, *οἷον ἀκραῖοί τινες ὄντες.*

Крамо́ла (*ςάσις*) = *λτ.* clamor? (*οἷον κλαμὸς, αἰολ. κλαμὸρ, μεταθ.* Крамо́л(а) *ἐκ τῦ* clamo, *κλάμω* (*κλέω, κλάω, κέκλαμαι*) *ὅθεν κλαμύω, κλαμμύω, κλαμυςέω=βοῶ* (*'Ησύχ.*) *ἤ, χαρμολὴ* (*χαρμονὴ=χάρμη=ἀλαλαγμός, ὡς καὶ βοὴ, ἀϋτὴ, κυδοιμὸς, φύλοπις, ἐπὶ μάχης· βλ. 'Ρείμ. λ. χάρμη*).

Кра́нъ, *κράνος, κρανίον. ὅθεν καὶ* скра́нія = *κρόταφος* (*Κριτ. Δ.* 21. *ὅπου οἱ Ο. ἔχυσι, γνάθος = κρόταφος, ὡς καὶ κόῤῥη, κόρση = κεφαλὴ, καὶ παρειὰ, γνάθος.*) *οἷον σκρανία = περικρανία* (*ἡ μῆνιγξ*). *Τὸ 'Ρωσ.* Кра́нъ (*σωλὴν*)=*κράνη, κρήνη, συγγ. κράνος.*

Крапи́ва, Кропи́ва, *βλ.* Копри́ва.

Краса̀ (*κάλλος*) *ἐκ τῦ* Кра́шу =*χράσσω, χράζω =χρώζω* (*χρωματίζω, βάφω· ὅθεν καλλύνω, κοσμῶ, τέρπω*), *καὶ* Краса̀ =*χρὼς* (*ἐπιφάνεια, δέρμα σώματος κεχρωσμένον, μορφὴ, ὅθεν τὸ* Краса̀ *καὶ = εὔχροια, εὐμορφία*) *ὡς τὸ „χρόϊσε θεῦ πλάσιν* (*ἐμόρφωσε. Γρηγ. Ναζιανζ.*). Кра́сный, Кра́сенъ, *χρωςὸς* (*κεχρωσμένος, εὔχρους, εὔμορφος, καλὸς, ὡραῖος, τερπνὸς· καὶ πυῤῥὸς, καὶ ἐρυθρὸς. οὕτω καὶ κάλλη = πορφυρᾶ, ὡς κάλλιςον τὸ πορφυρῦν. καὶ χρῶμα, ἐξαιρέτως, τὸ ἐρυθρόδανον* (*Θεόφρ.*) *ὅθεν,* Краснѣ́ю (*ἐρυθραίνω*) *χρωννύω.*

Κρémень (*χάλιξ, πυρίτης*) *χερμὰς* (*μεταθέσ. χρεμὰς, χ = κ, οἷον κρεμὰς*) *ὅθεν*, Кремль (*τεῖχος ἐσώτερον, καὶ ἰδίως ἡ τῆς Μόσκας ἀκρόπολις, οἷον χαλίκων, χερμάδων λίθων οἰκοδόμημα.*) *χρέμα=χέρμα.* ,, *χέρμα, ποίημα, οἰκοδόμημα, χάλιξ.* (*'Ησύχ. βλ. καὶ 'Ρείμ. λ. χερὰς*). *"Εοικε δ' οὖν μᾶλλον συγγενὲς τοῦ* Кромà *τὸ* Крémень = *κρῶμνος = κρῶμος* (*κροῦμος*, grumus, *κρόμος, κρόμνος, παρενθ. ε, κρόμεν-ος, καὶ ο = ε, οἷον κρέμεν-ος*) *ὅθεν καὶ ἡ Κρώμνα, πόλις 'Ενετῶν* (*"Ομηρ.*) *πρὸς ἣν ἄν τις παραβάλοι τὸ* Кремль. *βλ.* Кромà.

Крáстель (*Σλαβον. ὄρτυξ, ὀρτυγομήτρα λτ.* coturnix = *κόττα, ἢ κότα ὄρνιξ*) *δοκεῖμοι συγγεν. κρέκαλος* (*κράκαλος, οἷον κράξαλος. ξ, ἢ κσ, σκ=στ. κράσαλ-ος*) *ἐκ τοῦ κράκω, κρέκω,* Кричỳ· *ὡς κόραξ, κρέξ· καὶ ἡ τρυγὼν, ἐκ τοῦ τρύζω*). *οὕτω καὶ τὸ 'Ρωσσ.* Корóстель = rallus crex. *βλ.* Перепéлка.

*Красовоỳль, *χυδ.* Красоỳля, *κρασοβόλιον, κρασοβόλιον* (*τυπικ. 'Εκκλησ.*)

Крáста, *'Ρωσσ.* Корóста (*ψώρα, οἷον χράσα, χράσις· ὡς γράσις, γράω=χράω, χάρω*)= *χάραξις, χαράζω, χαράσσω, Γρμ.* kratzen, *Γλ.* gratter (grattelle), *Σβκ.* gratta, *μ. λτ.* gratare, *κτλ.* = *ξύω, ξέω, ξάω, ψάω* (*ψ=ξ*), *ψώω, ψώρα. Καὶ τὸ λτ.* scabies, *ἐκ τοῦ* scabo, *σκάβω, σκαύω, σκάω=κσάω, ξάω. συγγ.* Крою̀.

*Крата, Карать, *Γρμ.* karat, *Γλ.* carat, *ἐκ τοῦ κεράτιον.*

Крать, Крата, *Σλαβον·* ⟹ *'Ρωσσ.* Разъ [*συνήθ. φορὰ, καὶ βολὰ (καὶ τὸ βολὰ ἐκ τοῦ φορὰ, μεταβολῇ τῶν στοιχείων φ = β· καὶ ρ = λ. ἢ γοῦν = βολὴ), ὡς ἐκ τῆς φορᾶς καὶ βολῆς τῶν ἐφεξῆς καὶ κατ' ἐπανάληψιν φερομένων. ἡ δὲ βολὰ, βολὴ παρὰ τὸ βάλλω = πάλλω, ὅθεν καὶ τὸ πάλιν ἐπὶ ἐπαναλήψεως, καὶ οἷον ἐπανακρούσεως,* repercussion. (*βλ. 'Ρειμ. λ. πάλιν*)· *ὡς δ' ἐκ τῆς ἐναλλαγῆς τῶν ἐπαναλαμβανομένων τὸ 'Ιταλ.* volta, *καθὰ καὶ τὸ λτ.* vices (vix, vis)· *τὸ δὲ Γλ.* fois, *εἴποις ἂν = φορά*]. (*κράτα*) *χράτα, μεταθέσ. ἀντὶ χάρτα, χαρτὴ = χαρακτὴ, χάραγμα (ὡς καὶ χάρτης, ἐκ τοῦ χάρω, κάρω, χαράσσω), ἀπὸ τῶν χαραγμάτων δηλονότι οὓς χαράττουσιν ἀριθμοῦντες τὸ ποσάκις ἐπὶ τῆς ἐπαναλαμβανομένης πράξεως, οἷον σταθμήσεως, κτλ. καθὰ καὶ παρὰ τοῖς ἀγοραίοις τῶν 'Ελλήνων τοιαύτας ἐγκοπὰς προχείρως εἴθισται χαράσσειν ἀντ' ἀριθμῶν ἐπὶ ῥαβδίου τοῦ χυδαϊςὶ λεγομένου τζετέλα = σχεδέλα· καὶ ἰταλικώτ.* taglia. *Οὕτω καὶ τὸ Γρμ.* mal, (*φορὰ*) *κυρίως σημαίνει τομὴν, ἐγκοπὴν, τμῆμα* (Adelung)· *ὅθεν,* Трикраты, Двакраты (*δύω, τρεῖς φορὰς*) = *δὶς, τρὶς, κτλ. ἐπὶ ἀριθμήσεως· καὶ* Секрати (Се, крать, *ταύτην τὴν φορὰν, τώρα.*) = *πρόσφατοι (ὡς συνήθ.*

τῆς ὥρας· ἀντὶ νωπὸς, νεαρὸς). Συγγ. Кроѝ. βλ. καὶ Ра́зъ, καὶ Ῥείμερ. λ. φορά.

Кра́ткій, Ῥωσσ. Коро́ткій (μικρὸς, συνήθ. κοντὸς· ἐκ τοῦ Кра́токъ Βοιμ. kratek, Ἰλλ. Краmак, Πολ. krotki) κρατὸς = καρτὸς (κάρω, κέρω, κείρω, κέκορα· ὡς ἐκ τοῦ βράσσω, ῥάσσω, βραχὺς)· ἢ, κρυτὸς (κροτὸς) μεταθ'. = κυρτὸς, λτ. curtus, (τὰ κυρτέμενα σμικρύνονται τὸ μῆκος.) Γλ. court, Γρμ. kurz, κτλ. καὶ Περ. chord, churd. — Кра́щаю, Краmиmи, (ὡς ἐκ τοῦ Кра́mаю) καὶ Коро́чу (σμικρύνω, κολούω, συνήθ. κοντεύω) λτ. curto, Γρμ. kürtzen, κτλ. κυρτῶ, κυρτόω, (υ = ο κορτόω μεταθ. κροτόω. τὸ δὲ ο, ὡς ἀμαυρὸν α· καὶ τ = tz = щ, Кра́щаю.) βλ. Ко́рчу.

Крвь, βλ. Кро́вь.

*Кре́ндель, ὀρθότ. Кре́нгель (κολλύριον, εἶδος ἄρτου.) τὸ Γρμ. Krengel, Kringel, Ἰσλ. krikla, krink (κύκλος) κρίκος, καὶ κίρκος, λτ. circus, circulus. Τοῦ δὲ κρίκος τὸ ὑποκορ. κρικίον, καὶ κρικίλλιον, ἀντὶ κρικύλλιον· ὅθεν κρικέλλιον ἐν τῇ συνηθείᾳ, καὶ κρικέλα καὶ παρά τισι κρουκέλλιον, κρουκέλα, ἀντὶ κρικύλα ὡς ἐκ τοῦ κρίκυλος, circulus· κατὰ τὸ ἐρωτύλος, ἐρωτύλα. βλ. Кру́гъ.

Кре́ка, Σερβ. ἀλεκτορίδων κλωγμὸς, βατράχων κοαγμὸς) καὶ, Кре́кам, Кре́каmи (κοάζω) = κρέκω, κρέξ, συγγ. κράγω, κραυγή. κτλ. βλ. Кри́къ, καὶ Ке́ркаю, Кря́каю.

Кре́стъ (εὔχρηςον μετὰ τῆς προθ. Ѡ, 'Ρωσ. О. окрестъ=πέριξ, κύκλῳ), Γρμ. Kreis (κύκλος) Πολ. kres, krys, κτλ. = γῦρος, γυρὸς, κυρὸς, κύρω, κυρτὸς [μεταθ. οἷον γρύος, κρύος (ὡς ἐκ τοῦ κυρβὸς, γρυπὸς· βλ. Крýгъ) κρυτὸς μετὰ τε̃ σ, κρυςὸς· υ = ε. ὡς καὶ Σ. γέρω = γύρω]. βλ. Крестья́нинъ.

Кре́стъ (ςαυρὸς)=χάραξ (συγκοπῇ χρὰξ, α= ε, καὶ ξ=στ, χρὲξ, χρὲς, Хре́стъ=Кре́стъ. βλ. Óсть. οὕτω καὶ τὸ λτ. crux = χάροξ αἰολ. χάρυξ, συγκοπῇ χρὺξ, καὶ χ=κ=c, crux). τὸ δὲ χάραξ = ςαυρός. [Πιθανώτερον δοκεῖ μοι τὸ χάραξ παραβαλλόμενον πρὸς τὸ Кре́стъ (ὡς καὶ τὸ crux, πρὸς τὸ χάρυξ), ἢ τὸ κρέω = πήγνυμι, ὅθεν ἂν γένοιτο καὶ ῥηματικὸν κρεςὸς, ὡς ἐκ τε̃ κρύω, κρυςὸς (κρυςὴ, crusta, κρύςαλλος), καὶ ζέω, ξεςὸς, κτλ. τὸ δὲ κρεςὸς εἴη ἂν = πηκτὸς, πῆγμα, ὕψωμα πάγιον, ἐμπεπηγός. καθὰ καὶ τὸ πάγος (ἐκ τε̃ πάγω, πήγνυμι) σημαίνει καὶ τόπον ςεῤῥὸν εἰς ὕψος ἀνέχοντα, λόφον, βουνὸν, πετρώδη ἐξοχὴν. κτλ. καὶ αὐτὸ τὸ ςαυρὸς ἐκ τε̃ ςαύω, ςάω, ςέω, ὅθεν καὶ τὸ (ςεαρὸς, ςηρὸς, ςειρὸς) ςεῤῥός. 'Αλλὰ καὶ τὰ κόρυς, κέρας κεραία ἐκ τε̃ αὐτε̃ κρέω, κέρω, παραγόμενα ἐμφαίνεσι σώματος ἐξοχὴν πεπηγότος καὶ ςεῤῥε̃. (βλ. 'Ρείμ. λ. κράω, κρύω.). 'Εκ τε̃ κρύω (βλ. Кро́вь) συγγενε̃ς τε̃ κρέω, creo, (Кре́сну), εἴποι τις ἂν παράγωγον καὶ τὸ λτ. crux (οἷον

κρὸξ, κρυξὸς, κρυξὸς = κρυσσὸς· ὡς, διξὸς διссός· ῥυξὸς, ῥυσσὸς), 'Ιτ. croce, Γλ. croix (καὶ Περσ. crusc), Γρμ. Kreuz, ὅπερ ὁ κλεινὸς Αδελέγγιος παραβάλλει πρὸς τῦ Krücke (σκήπων), τῦτο δὲ συνάπτει πρὸς τὸ krumm, συγγεν. λτ. grumus = κρυμὸς, ἐκ τοῦ κρύω = κρέω, κράω, κτλ. (βλ. 'Ρείμ. λ. κραῦρος). 'Αλλ' ἔμοιγε καὶ ἔμπης τὸ χάραξ ἀνάλογον δοκεῖ πρὸς τὸ Кре́стъ, ἐκ τῦ χάρω = Крою. τὸ δὲ ἰκρίον (= ςαυρὸς, ἐκ τῦ ὄκρις, ὀκρίς) τὴν μὲν ἔννοιαν συμφωνεῖ πρὸς τὸ Кре́стъ, ἀλλ' ἀντιβαίνει κατὰ φωνὴν καὶ τὴν τῶν γραμμάτων ἀναλογίαν]. 'Εκ τῦ Кре́стъ, Крещу̀, 'Ρωσσ. = τῷ Σ. ςαυρόνω (ποιῶ τὸ σημεῖον τῦ Σταυρῦ εἰς ἐμαυτὸν ἢ ἄλλον τινά). τὸ δὲ ςαυρόω (προσπήγνυμι τῷ ςαυρῷ) λέγεται Распина́ю, Пропина́ю. (βλ. Пина́ю). βλ. καὶ Крещу̀.

Крещу̀ (βαπίζω) χράζω = χρίζω. [ἐκ τῦ χράω, χρέω, χρέζω (ὅθεν τὸ χρήζω ἐπ' ἄλλης σημασίας.) χρίω, χρίζω, χρόω, χρώω, χρώζω]. οὐ γὰρ οἶμαι = Ϝρέζω (μετ' ἰσχυρῦ πνευματισμῦ, κρέζω) = ῥέζω (βάπτω, ὅθεν βαπτίζω) ἐκ τῦ ῥέγω (ὅθεν Ϝρέγω = βρέχω. Γρμ. regnen) καὶ ῥέδω = ἔρδω, ἄρδω (βλ. 'Ρείμ. ῥέζω). Οὐκ ἀπίθανον ἔδοξεν ἡμῖν πρὸς τὸ χρίζω παραβαλεῖν τὸ Крещу̀ (ἐν ἀρχ. κώδηξ. Хрещу̀, χρέσδω, χρέστω, τ = συρισικ. τσ, χρέστσω), ἀλλα δὴ καὶ μάλα ἡ ἐμὴ γνώμη εἰς τῦτο ποιεῖ (εἴγε μὴ παντάπασιν ἀπέσφαλ-

ται τȣ̃ ὀρθȣ̃). Καὶ ἔςι μὲν δήπου τὸ ἱερὸν τῆς Ἐκκλησίας Χρίσμα μυςήριον διάφορον τȣ̃ ἁγίȣ Βαπτίσματος, ὡς καὶ τὸ χρίζειν ἕτερον τȣ̃ βαπτίζειν· ὡς γέμην ἐκ τῆς μᾶλλον τετριμμένης καὶ κοινοτέρας σημασίας τὸ χρίζω δύναται ἴσον τῷ ἀλείφω, βάφω, βάπτω· ὅθεν ȣ̓δὲν ἀπεικὸς τὴν τῶν Σλαβόνων γλῶσσαν ἐκλαβεῖν τὸ χρίζω ἀντὶ τȣ̃ βάπτω (βαπτίζω), ἀντιτάξασαν ἀντὶ τȣ̃ παρ' ἡμῖν ἐπὶ τȣ̃ μυςικοῦ Χρίσματος κυριολεκτȣμένȣ χρίζω τὸ συνώνυμον μάζω (μάσσω) мáжу. Ἀλλ' οἱ συντάκται τȣ̃ πρώτȣ Λεξικοῦ τῆς Ῥωσσικῆς Ἀκαδημίας τετάχασι τὸ Крещỳ, ὡς παράγωγον, ὑπὸ τὸ Крéстъ, ἐκλαβόντες, ἴσως, τὴν συγγένειαν τῶν λέξεων κατὰ τὴν μυςικὴν ἐκείνην τȣ̃ ἱεροῦ Βαπτίσματος ἔννοιαν. „ὅτι ὁ βαπτιζόμενος συςαυρȣ̃ται τῷ Χριςῷ. Ὁ δὲ πολλὰ καὶ καλὰ σημειωσάμενος Δοβρόβισκος ἐν ταῖς περὶ τῆς Σλαβονικῆς γλώσσης γραμματικαῖς αὐτȣ̃ διδασκαλίαις παράγει καὶ τὸ Крещỳ καὶ τὸ Крéстъ (ὁ Σταυρὸς, καὶ, κατά τινας διαλέκτȣς, τὸ Βάπτισμα) ἐκ τȣ̃ Γερμαν. christ = χριςιανὸς, καὶ τȣ̃ ἀρχ. christen = βαπτίζειν = χριςιανὸν ποιεῖν διὰ βαπτίσματος· μνημονεύει δὲ καὶ παλαιῶν χειρογράφων, ἐν οἷς γράφεται Хрéстъ, καὶ Хрéщỳ. ἀλλὰ καὶ κατὰ διαλέκτȣς, φησὶ, криж μὲν λέγεται ὁ Σταυρὸς, Кресшъ δὲ τὸ Βάπτισμα· καὶ οἱ

Σέρβοι λέγεσιν, у Крешу = *παρὰ τοῖς χριϛιανοῖς* (*Δοβρ.* Instit. grammat. p. 35. *καὶ* 246.). *Καὶ ὅτι μὲν τὸ Γρμ.* christ *παρὰ τὸ χριϛὸς* (*κεχρισμένος, βεβαπτισμένος*), *ἢ συγγεκομμένον ἐκ τε̃ χριϛιανὸς, φανερόν· καθὰ δὴ καὶ τὸ* christen=*χρίσδειν, χρίζειν* (*χρέζειν*= Крещу̀)· *ἢ καὶ τὸ* christen (*ἤ φασὶ*) *συγκοπὴ τε̃ χριϛιανίζειν. ὅτι δὲ τὸ* Кре́стъ (*ὁ ϛαυρὸς*) *ἐϛὶ τὸ αὐτὸ καὶ τὸ κατὰ διαλέκτους* Кре́стъ, *Σλοβακ.* krst, *Πολ.* krzest, chrzest, *Καρν.* керст (*Βάπτισμα*), *τε̃το οὐ πάνυ μοι δοκεῖ πιθανόν· τὸ μὲν γὰρ* Кре́стъ, *ὁ Σταυρὸς, συγγενὲς τε̃ λτ.* crux, *κτλ.* (*ὡς ἐσημειωσάμεθα ἐν τῷ* Кре́стъ.), *ὅθεν καὶ τὸ κατὰ διαλέκτες* криж, *ἀντὶ* Крестъ, *συμφωνεῖ πρὸς τὸ* crux· *τὸ δὲ κατὰ διαλέκτες* крест, керст, krst, *τὸ Βάπτισμα, παρὰ τὸ* Крещу̀ (*χρέζω, χρίζω*) =*χριϛὸν* (*χρεϛὸν, ὡς ἐκ τε̃ χρέζω*) *ἀντὶ χρίσμα, ὡς καὶ τὸ Σλαβονικὸν καὶ Ῥωσσικὸν* Креще́ніе (*βάπτισμα*), *καὶ τὸ* Крести́тель, *ὁ Βαπτιϛὴς, οἷον χριϛήτωρ, ἀντὶ χρίϛης, κτλ. Συνέπεσε δὲ καὶ συνεχύθη τὸ* Кре́стъ *Σερβ.* крст (*ὁ ϛαυρὸς*) *πρὸς τὸ* Кре́стъ *Σλοβακ.* krst (*τὸ βάπτισμα*) *κατὰ ψευδῆ συνέμφασιν, καθὰ καὶ τὸ* Кре́стъ (*πέριξ· βλ. τὴν λέξ.*) *πρὸς τὸ* Кре́стъ (*ϛαυρός*)· *ἄλλως γὰρ παράδοξον ἂν ἦν, εἰ δύω πράγματα πάντη πάντως διαφέροντα τοῖς αὐτοῖς ἐν τῇ αὐτῇ γλώσσῃ ὀνόμασιν ἐκα-*

λοῦντο· καὶ ταῦτά γε πολὺ, μᾶλλον δὲ, τὸ πᾶν συντελοῦντα πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν τῆς Πίςεως δογμάτων καὶ μυςηρίων, ἐν οἷς ὁ δήπου νυςάζοντας ἴσμεν τοὺς θεοσεβεςάτους Σλάβονας. διὸ καὶ Крижъ εἶπον τὸν Σταυρὸν, οἷς συνέβη Крестъ ὀνομάσαι τὸ Βάπτισμα, διαςέλλοντες τὰς προσηγορίας, καὶ διασαφοῦντες τὴν ἐκ τῆς τῶν αὐτῶν συμφώνων συμπτώσεως σύγχυσιν τῶν ὀνομάτων. Καὶ μὴν οὐδ' ἐκεῖνό γε πιθανὸν, τὸ Кре́стъ καὶ τὸ Крещу̀ παρὰ τὸ Γερμανικὸν christ, καὶ christen, παρῆχθαι. Ἡ μὲν γὰρ ἐν τοῖς ἀρχαίοις χειρογράφοις γραφὴ Хрестъ, καὶ Хрещу̀, δῆλον, ὅτι παρὰ τὴν συγγένειαν τοῦ к, καὶ χ, ὡς καὶ τὸ Πολων. krzest, chrzest, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ Σλαβονικὰ καὶ Ἑλληνικὰ ὀνόματα. τὸ δὲ Γερμ. christ ὁ σημαίνει ςαυρὸν οὐδαμοῦ οὐδαμῶς, οὐδ' ἔςιν, οὐδ' ἦν, ὅτε δὴ καὶ ἐσήμαινεν. Ἔπειτα πόθεν ἄν τις καὶ λάβοι τὰς ἀποδείξεις, ὅτι τὰ φῦλα τὰ τῶν Σλαβόνων οὐκ ἠπίςαντο τὰς λέξις Крещу̀, καὶ Кре́стъ καὶ πρὶν ἢ βαπτισθῶσιν εἰς Χριςὸν (ὥσπερ καὶ οἱ Λατῖνοι πολλῷ πρότερον ᾔδεισαν τὸ σφέτερον crux, καὶ οἱ Γερμανοὶ δὲ, οἶμαι, τὸ Kreuz, καὶ οἱ Ἕλληνες τὸ βαπτίζω καὶ τὸ ςαυρὸς), ἔμαθον δὲ ταύτας τὰς ἱερὰς καὶ ἀρχικὰς ὀνομασίας τῶν τῆς Πίςεως μυςηρίων οἱ Σλάβονες παρὰ Γερμανῶν, πρὸς οὓς ὀλίγας λέξεις Ἐκκλη-

σιαςικὰς ἔχȣσι κοινὰς καὶ παρ' ὧν μήτε τὸ Βάπτισμα παρέλαβον, μήτε μὴν τὸν Σταυρόν; Οἱ δὲ τοὺς Σλάβονας κατηχήσαντες καὶ βαπτίσαντες Ἕλληνες οὔτε τὸ βαπτίζω λέγουσι χριςιανίζω, οὔτε τὸν Σταυρὸν, κατὰ μετάληψιν, Χριςόν. Σλαβονικὰ τοίνυν εἶναί μοι δοκεῖ καὶ ἰθαγενῆ τὰ ὀνόματα Кре́стъ, *καὶ* Крещу̀, *οἷς, ἐν χρήσει ἤδη ȣ̓̃σι παρὰ τοῖς εἰδωλολατρȣ̃σι Σλάβοσιν, ἐχρήσαντο ἐξ ἑτοίμȣ καὶ οἱ τὰ τῆς Πίςεως διδάξαντες αὐτοὺς Ἕλληνες, ἑρμηνεύσαντες δι' αὐτῶν τὰ ἑλληνικὰ ςαυρὸς, καὶ βαπτίζω, ὡς τȣ́τοις ταυτοσημάντων. ἔςι δὲ τὰ αὐτὰ συγγενῆ καὶ ἀνάλογα καὶ οἷς ἀντετάξαμεν ἑλληνικοῖς, διὰ τὴν ἀρχαίαν συγγένειαν τῶν γλωσσῶν. Ταῦτα μὲν δὴ τὰ ἡμέτερα· εἰδ' ἀπίθανα δόξει, ὥρα ἂν εἴη αὐτοὺς πάλιν τοὺς Σλάβονας φιλολόγους σκοπεῖν περὶ τῆς ὀρθότητος τȣ́των τῶν ὀνομάτων, καὶ τὸ ἔτυμον αὐτῶν ἀνιχνεύειν. ἐξευρήσȣσι δὲ δήπου ἀσφαλέςερον παρὰ τὸν ἀλλόγλωσσον ἐμέ.*

Кресшья́нинъ [*χωρικὸς, ἀγροῖκος· ἐκ τȣ̃* Кре́стъ *(πέριξ), καὶ* янинъ *καταλήξεως = ανινος, ανος, ὡς τὰ ἐθνικὰ,* Самарянинъ, Римлянинъ, *κατὰ τὰ, Ἀραβιανὸς, Ταυριανὸς, κτλ.*] *οἷον κυρτώνιος, γυρτώνιος (μεταθέσει κρυτώνιος, μετὰ τȣ̃ σ, κρυςώνιος· ὡς καὶ τὸ ἐθνικὸν Γυρτώνιος, καὶ πόλις Γυρτώνη, Γυρτὼν, ἐκ τȣ̃ γύρω, γυρόω. ἄλλη δὲ ἡ Πελασγικὴ Κρηςὼν,*

καὶ οἱ Κρηϛωνιάται Πελασγοί). *τὸ δὲ κυρτώνιος* (*κρυϛώνιος*) = *τῷ τῆς συνηθείας γυρινὸς* (*ἐκ τȣ̃ γύρος = κύρος, κυρὸς*) *τριγυρινὸς* = *περίοικος*. „*Περιοίκους δὲ ὠνόμαζον οἱ περὶ τὸν Πόντον τȣ̀ς σφίσι δȣλεύοντας γῆς ἐργάτας* (*Ἀρϛτλ. Πολ. ϛ. ϛ*), *καὶ ἦσαν παρ' αὐτοῖς οἱ περίοικοι, ὡς οἱ παρὰ Θετταλοῖς Πενέϛαι, καὶ οἱ Γυμνήσιοι τῶν Ἀργείων, καὶ οἱ Εἵλωτες τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ οἱ Δμωῖται καὶ Ἀφαμιῶται τῶν Κρητῶν* (*ἐκ τȣ̃ ἀφαμίαι* = *ἀγροί*)· *οἱ δὲ παρὰ Λακεδαιμονίοις Περίοικοι διέφερον τῶν Εἱλώτων* (*βλ. Ἡρόδ. ϑ*, 11.)

Креснỳ [*ἄχρηϛον· ὅθεν* Воскреснỳ (Вскреснỳ) *ἀνίϛαμαι*· Воскрешáю, *ἀνίϛημι, ἀπαρ̀μφ*. Кресúши, *ὡς ἐκ τȣ̃*, Крешỳ, Кресỳ] = *κρέσω, κρέω* (*αὔξω, τρέφω*) *λτ.* creo, *ὅθεν* cresco, (*βλ. Ῥείμ. λ. κράω*). *τὸ δὲ* Кресỳ, *κρέσω, ἀντὶ κρέω· ὡς, ὄρσω, πόρσω, τέρσω, ἀντὶ ὄρω, κτλ.*

Крéчетъ, *βλ.* Крагýй.

Крéшу, -сишь, *καὶ Σερβ. Κροτ. Βοεμ.* Крéсати, (*συντρίβω πυρεῖα, Σ. πυροβολίζω*) *οἷον χρέσω* (*χρέσαμι*) *χράσω* (*βλ.* Креснỳ) *ἀντὶ χράω, χραύω, χραύσω* = *χάρω, χαράσσω* (*ὡς καὶ χρίω, χρίπω, χρίμπτω*) = *γραύω, γράπτω* (*ξύω, Γρμ.* kratzen· *καὶ* krauen, Krabbeln). *Ἐγχραύομεν γὰρ εἰς τὴν πυρῖτιν λίθον τὸν χάλυβα, καὶ συγχρίπτομεν τὰ πυ-*

ϱεῖα, ἐκτρίβοντες πῦρ. (βλ. Ῥεῖμ. λ. χϱάω). συγγεν Кра́спа, Крою́, κτλ.

Кривый, Кри́въ, οἷον κϱυβὸς, γϱυβὸς (ὅθεν γϱυπὸς) = κυϱὸς, λ. curvus. Кривлю́, Кривлю́ (Криву̀) οἷον κϱυβῶ (γϱυπῶ, γϱυποῦμαι) = γυϱῶ, κύϱω, κύϱϝω, curvo (γυϱοῦμαι, κυϱτοῦμαι). βλ. Корю́.

Кри́къ, Кричу̀, κϱίζω, κϱίξ (ὡς κϱάξ) = κϱάζω, κϱαυγή. Γϱμ. kreien, kreischen, schreyen, Γλ. crier, Ἀγγ. to screch, to shrike μ'. λτ. chriare, Ἰτ. gridare (ὡς τὸ αἰολ. κϱίδδω, κϱιάδδω) καὶ Ἰνδ. krischra, Ἑβϱ. karah, κτλ. — Крику́нъ Ῥωσσ. (κϱάκτης, κϱαύγασος, κεκϱάκτης) κϱαγὼν (κϱιγὼν) κϱαγὸς, κϱαυγὼν, κϱαγγὼν (κατὰ τὰ εἰς ων μεγεθυντικά· οἷον, ἀχέϱων, γάσϱων· καὶ λατ. εἰς o. βλ. Колду́нъ), συνήθ. κϱαυγαλᾶς, φωναλᾶς (καὶ — κλᾶς. κατὰ τὰ εἰς ας μεγεθυντ.) Πολ. krzykała, - kayło, κτλ.

Кри́нка, ἢ Кры́нка, Кри́нъ (ςάμνος) συγγ. κϱήνη, κϱάνα (κεφαλή), κϱανίον, κάϱηνον, κάϱα (διὰ τὸ κεφαλοειδὲς καὶ κυϱτὸν, ὡς τὸ κύμβη, κύπελλον, ἐκ τοῦ κυβή. κτλ. τὸ δὲ κϱήνη οὐ παϱὰ τὸ κεϱάω, κϱάω, ἀλλὰ παϱὰ τὸ κάϱα, κάϱηνον· κάϱα γάϱ τις καὶ κεφαλὴ τοῦ βϱύοντος ὕδατος ἡ πηγή (Σ. μάννα νεϱοῦ). ὅθεν καὶ λτ. caput aquæ, καὶ Σ. κεφαλόβϱυσον (ὄνομα κϱουνῶν μεγάλων καὶ ἀλλαχῇ τῆς Ἑλλάδος, καὶ μάλιςα ἐν Θεσ-

σαλίᾳ, ἐν ᾗ καὶ κώμη Κεφαλόβρυσον. βλ. καὶ Ῥείμ. κρήνη, καὶ κρουνός.) συγγ. Кра́нъ.

Кри́нъ, βλ. Кри́нка. βλ. καὶ Скри́на.

*Криста́ль, καὶ κοιν. Хруста́ль, συνήθ. κρύσταλον-στάλλιον. (Σημείωσ. k = χ. и = υ.) βλ. Кре́стъ.

*Крова́ть, κράβατος, κράββατος, λτ. grabatus, Γλ. grabat. Σημείωσ. ο = α.

Кро́вь (αἷμα), λτ. cruor, κρύορ, κρύος, κροῦος, κρόϜ-ος (κρόβ-ος) Кро́вь. ὡς ἀπὸ ῥήματος, Кры́ю = κρύω, = πήγνυμι (ὅθεν κρυμὸς κροῦμος, grumus, κτλ.), καθὰ καὶ ἐκ τοῦ Кро́ю, καὶ Кры́ю, Кро́въ. (βλ. Кро́ю, καὶ Ῥείμ. λ. κραῦρος.)

Кро́ка, κρόκα, κρέκη. (Συνήθ. ὑφάδιον).

Кромà (μέγα τεμμάχιον ἄρτου) κρόμα, κρῶμα, κροῦμα, κρύμα (ἐκ τοῦ κρόμος, Ἰων. κρῶμος, κρώμαξ, κυρίως = πηκτὸν, χονδρόν τι, κρυμὸς, κροῦμος, grumus· ὅθεν καὶ τὸ κρόμυον, -μμυον (Ῥείμ. λ. κρώμαξ). τὸ θέμα, κρύω, = τρέφω (θρέφω) ὡς καὶ τὸ ἐκ τούτου θρόμβος· καὶ τὸ Βελγ. cramel = ψίξ. τὸ δὲ κέρμα (κέρω, κείρω) οὐκ ἀνάλογον πρὸς τὸ Кромà. πρβλ. καὶ Кре́мень, Кро́вь, Кро́пля, Кру́тый.

Кро́мъ (λάρναξ, κιβωτὸς) χραμὸς (χρομὸς· ο=α) ἀντὶ χαραμὸς Ἰων. χηραμός (χάω, χάρω, χωρῶ.) = χωριαμὸς = φωριαμὸς (χ = φ) Ἡσύχ. συγγ. Кро́ю.

Кромѣ (*χωρὶς, εἰμὴ, πλὴν, ἐκτὸς, ἔξω· ὡς Γλ.* hormis, hors, *καὶ* Кромѣшній, *ἐξωτερικὸς*, de-hors). *Πολ.* kromia, *συγγέν. χέρνα* (*ν = μ· οἷον χέρμα, χόρμα*) = *ςέρησις*, (*Ἡσύχ.*) *ἐκ τῦ χέρω, χάρω, λτ.* careo· *ὅθεν καὶ χερνὴς = ἀχὴν, ἀχῆνος, λτ.* egenus. *Τὸ θέμα, χάω· ὅθεν καὶ* (*χαὀρὸς, χῶρος*) *χωρὶς, καὶ χῶρι* (*μακρὰν „ χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν. Σοφοκλ. καὶ ἀντὶ τῦ ἄνευ, ἐπὶ ςερήσεως, κτλ. βλ. 'Ρεἰμ. λ. χερνὴς.*) *βλ.* Кроѝ.

Кропа́ю (*συῤῥάπτω, καττύω· Σ. ἐμβαλλόνω· ὡς ἐκ τῦ* Кропу̀) *κράπω=Ϝράπω, ῥάπω, ῥάπτω* (*ὡς καὶ Ϝάρπω, κάρπω*).

Кро́тъ, *Βμ.* Krt, *Κρτ. καὶ Καρν.* Kert, *Πλ.* Kret, *Σρβ.* Кртина, *ὑποκορ.* Кртица (*ἀσπάλαξ*) *συγγ.* Кроѝ, *γρώω* (*γρώτης*), *ὡς καὶ τὸ αἰολ. ἀσπάλαξ = ἀσκάλοψ* (*σκάλω, σκαλίζω*). *ἢ καὶ ἐκ τῦ* Кро́ю, Кры́ю, *κρύϜω, κρυτὸς, ἀντὶ* (*κρύπτω*) *κρυπτὸς· ὅθεν καὶ Σλαβ.* Кротори́я *σύνθετ. ἐκ τῦ* Кро́т, ры́ю (*Δοβρ̀β.* 242) *οἷον γρυτωρύας, γρυτωρύχος = γρύτην* (*τρύπαν*) *ὀρύσσων· ὡς γαιωρύχον τὸ ζῶον.* (*Τὸ δὲ γρύτα = κρύπτα. ὅθεν λτ.* scruta, *'Ισπ.* gruta, *'Ιτ.* grotta, *Γλ.* grotte, *Γρ.* Grotte). *τὸ δὲ Γρμ.* Ratte = *λτ.* mus, rattus.

Кро́пкій, *βλ.* Хру́пкій. (*κ = χ.*)

Кро́пля, Кра́пля, (*ῥανὶς, ςαγὼν*). Кроплю̀, Краплю̀ (*ῥαίνω· ὡς ἐκ τῦ* Крапу̀, Кропу̀).

οὐκ, οἶμαι, Ϝράπω, ῥάφω = ῥάθω, ῥαθάσσω, καὶ ῥαιφασσω (φ = θ. Ἡσύχ.) ἀλλ' = κραύω (κράβω, πω) κράω, κρέω, κρώμα (μ = π, Κρόпя), κρωμὸς, grumus (ὡς θρόμβος)· συγγ. Кровь, Кромà. Διόρθϐ καὶ Кáплю, Кáпля = κάβω, κάπω (Кáпу) = κάμπω κάμβω, ὅθεν Σ. κόμβος (ςαγών· καὶ κόμβα, κόβα, Кáпя) διὰ τὴν ἰδέαν τῆς τϐ θρόμβϐ ςυςροφῆς.

Кропчу̀ (γογγύζω) κρόζω· ἐκ τϐ ῥόζω, ῥάζω, ὅθεν κρώζω, κράζω, ὡς καὶ ῥύζω, γρύζω· κ, γ = Ϝ. ἐκ δὲ τϐ ῥόζω, ῥόσδω, σδ = βδ, ῥοβδῶ, ῥοιβδῶ, (βλ. Ῥείμ. λ. ῥάζω) καὶ δ = ζ = ч, Кропчу̀ (οἷον κροβζῶ). Ἢ παρὰ τὸ crepo, κρέπω (κρέβω, κρέμβω, ὅθεν κρέμβαλον) κρέπσω, κρέψω (ὡς ἕψω· ε = ο, κρόψω) = κρέκω (κ = π· ὡς, λύκος lupus)· καί τοι καὶ τὸ κρέκω συγγενὲς τϐ κράγω, κράζω, ῥάζω.

Крóпкій, Крóтокъ (πραΰς) Πολ. krotki, Βομ. Καρ. Κρτ. krotek, Ἰλλυρ. krotak, κρᾶτος, κρᾶτος, ἀντὶ πρῶτος, πρᾶτος. [Ἐκ τϐ πάρος, πέραν, συγκοπ. πρὰν, γίνεται τὸ, τε πράϊος, πρᾷος, πραΰς· καὶ τὸ πρήϊος, πρῆτος, πρᾶτος, πρῶτος. ὥςε τὸ πρᾶτος, ἐξελήφθη παρὰ τοῖς Σλάβοσιν ἀντὶ τϐ συγγενϐς πρᾷος· τϐτο δὲ = πρανὴς (καὶ τϐτο ἐκ τϐ πρὰν, πέραν) πρηνής. λτ. pronus. Τὸ δὲ π = κ αἰολικ. ὅθεν πρῶτος = Крóтокъ: ὡς, ὅπως ὅκως· οὕτω καὶ σπ = σκ· ὡς, σπάτος, σκύ-

τος· σπαίρω, σκαίρω· ἄσπρις, ἄσπρα, ἄσκρα (βλ. Искренный), κτλ. βλ. Кормà.]

Крóсны (πληθυντ. ʿΡωσσ. ἐκ τȢ̃ Πολων· καὶ Σλοβακ. Крóсна = ἱςὸς, ὑφαντικὸν ἐργαλεῖον.) φαίνεται συγγενὲς τȢ̃ κρόσσα, κρόξ, κρόκη, ἐκ τȢ̃ κρέκω = ὑφαίνω· „ κρέκειν τὸν ἱςὸν (Σαπφώ)· ἀλλὰ τὸ Βοεμ. Кросна = ʿΡωσ. Крóшня (κόφινος, κάλαθος), καὶ Σερβ. Крошнье (πληθυντ. = φέρετρον) ὑπάρχουσι συγγενῆ τȢ̃ Γρ. Krächzen, krätze, λτ. crates (ἐσχάρα, ταῤῥὸς)=κράτης, καὶ οἷον κρατεὺς, ὡς τὸ κρατευτὴς (ἐν ᾧ κρατεῖται τὸ φερόμενον.) ἀφ' Ȣ̃ καὶ κρατευτήριον, λτ. craticulum, ἢ=κρώσσα,-σσὸς. βλ. Крóю, Корчáгъ.

Крошỳ (θρύπτω, ψώχω, τρίβω) Ϝρώσσω, ῥάσσω (ῥάζω, ῥάγω, ῥήσσω, ῥάσσω, ἀῤῥάσσω, Γρμ. schroten, ῥώττειν = ῥώσσειν, ῥάττειν, κτλ.). τὸ к (κ-ρώσσω, Крошỳ) πνευματισμὸς ἰσχυρός: ὡς, κράπω = ῥάπω, ἅρπω, κτλ. (βλ. ʿΡείμ. λ. κράπω, κραιπνὸς). Крохà (ψίξ, Σ. ψίχα) Ϝρωχὰ = ῥωγὰ, ῥωγὴ, ῥαγὴ, ῥῆγμα· ὡς καὶ ψίξ, ἐκ τȢ̃ ψίχω, ψώχω· καὶ τὸ λτ. mica = μίκκα (μικκὰ, μικρὰ, ἐκ τȢ̃ μικρὸς, αἰολ. μικκὸς, παρὰ τὸ μίω)· ἀλλὰ καὶ τὰ ʾΙλλυρ. Крхати, Кршити (ῥήσσειν, ῥηγνύειν) συγγενῆ Крошỳ. βλ. καὶ Крушỳ.

Кроὺ (κόπτω, τέμνω, οἷον ἱμάτια, ὑποδήματα. κτλ.) οὐ παρὰ τὸ κρόω (πρωτότυπ. τȢ̃ κρούω),

ἀλλὰ κρώω = γρώω (γρόω) γράω, χράω, χάρω, κάρω, κέρω, κέρνω, βλ. Корнáю. [ὅθεν Кра́й, Кра́йній, συγγ. Гра́нъ, ἐν οἷς ἡ ἰδέα ἐμφαίνει ῥῆξιν, χάσμα, κενὸν. ὡς καὶ πέρας (πέρω, πόρος), καὶ λτ. finis, ἴσ. = φίνις (φένω=φάω, σφάζω, σπάζω=σχίζω].

Кро́ю, Кры́ю (καλύπτω, ςεγάζω, κρύπτω) κρύω, κρύϜω, κρύβω, κρύφω, κρύπω,-πτω. (συγγεν. κορὸς, κόρυς, κόρυβος, κορυφὴ, κτλ. Γρμ. krub, krumb, krumm, ἐν οἷς ἐπικρατεῖ ἡ ἰδέα τȣ̃ συγκεκαμμένȣ, καὶ κυρτȣ̃ μὲν τὰ ἔξω, κοίλȣ δὲ τὰ ἐντὸς. βλ. 'Ρείμ. λ. κρύβω). Кро́въ, Кро́вля (ςέγη, ἐκ τȣ̃ Кры́ю, ὡς ἐκ τȣ̃ Ры́ю, Ро́въ. τὸ γὰρ ы=υ=ο, αἰολικ.) κρυβὴ, κρύβος (κρόβος) = κρύφος, Σ. κρυψάνα. ὡς καὶ κρυβὸς, κρύψ (ὁ κεκρυμμένος)· καὶ Крилò, ἢ Крылò (πτέρυξ, πτερύγιον, καὶ Καρν. krilo, κόλπος· ὡς ἐκ τȣ̃ Кры́ю, κρύω, Крилò. и = ы, ὡς υ, αἰολικ. = ι, οἷον κρυλὸν) κατὰ τὸ κρυβηλὸς, ἐνεργητ. ἀντὶ κρύπτον καὶ καμπτόν. Τοιȣ̃το καὶ τὸ λτ. ala (πτερὸν) ἐκ τȣ̃, μάλα, μάλη, ἡ μασχάλη=ἀσχάλη, Γρμ. Achsel, παρὰ τὸ ἄγω, ἄξω, ἀγνύω (κάμπτω, διὰ τὸ κοῖλον τῆς μασχάλης), ἀξάλη, λτ. axilla, ἀσκάλη, ἀσχάλη, μετὰ τȣ̃ μ (ὡς πνεῦμα) μασχάλη· ἔςι δὲ τὸ (κρύω) κρύβω, συγγεν τȣ̃ κύρβω, κύρω, Корю̀, Кри́вый, γύρω, κυρτὸς· ὡς γȣ̃ν ἐκ τῆς ἐννοίας τȣ̃ κυρτȣ̃ καὶ κοίλȣ καὶ τὰ Καρν. krilo = κόλπος

(*καθὰ καὶ τȣ̃το ἐκ τȣ̃ κολοβὸς, κολοϜὸς κολὸς=κοῖλος*) *ὅθεν 'Ιτ.* golfo, *Γλ.* golfe, *παρ' ȣ̃ τὸ Γρμ.* Golk, Kolk. (*βλ. καὶ Δοβρόβ. σελ.* 240). *'Εκ τȣ̃* Крыю (Крываю, *κρυβέω, κρύβω*) *τὸ σύνθετ.* Сокрываю, *συγκρύβω* (= *θησαυρίζω*). *καὶ* Сокровъ, *ὁ θησαυρὸς, οἷον συγκρυβὴ, σύγκρυφος, συγκεκρυμμένος, κρυπτός. Συγγενὲς δὲ καὶ τὸ ἑτερόσημον κρύω* (Крыю) *ὅθεν* Кровь. *βλ. τὴν λέξ.*

Кругъ (*κύκλος, σφαῖρα, δίσκος, περιφέρεια*) *κρύϜος* [*κρυγὸς* (*Ϝ=γ, καὶ β· ὡς, ὠϜὴ, ὠγὴ, ὠβὴ*) *κυρβὸς*, curvus] *ἀντὶ κυρὸς, γυρὸς, γύρος, Γρμ.* Kreis, *κτλ. ἢ, κρίκος καὶ κρύκος?* (*ἐκ τȣ̃ κρύκος, ἴσως, ἀντὶ κρίκος, τὸ τῆς Σ. κρȣκέλλιον, καὶ κρικέλλιον=κρικύλλιον. οὕτω καὶ χιτὼν, κιθὼν = κύθος, κύτος· καὶ τὸ κέρκος δὲ = κίρκος*). Кругъ мѣданъ, *Σλαβ.* (*κατὰ λέξ.= χαλκȣ̃ς γύρος*) = *κύμβαλον* (*ὡς τὸ „χαλκόδετος κοτύλη· Αἰσχλ. καὶ τὸ κύμβαλον ἐκ τȣ̃ κύμβω, κύβω· ὡς κυπτὸν, καὶ καμπύλον*). Кружу (ж = *γ. ἀντὶ* Кругу, *κρύγω = κρύϜω, κύρϜω, γύρω, γυρόω, βλ.* Корю) *καὶ* Кружка (*ὡς ἐκ τȣ̃* Кружа = Круга = *κρύϜα*) *κυρβὴ, κυρὴ, γυρὴ,* (*κροσσὸς, ϛάμνος*) *διὰ τὸ κυρτὸν καὶ καμπύλον· καθὰ καὶ τὸ κύβη, κύπη, κύπελλον, ἐκ τȣ̃ κύβω· καὶ Γρμ.* Krug. (*βλ.* Корчагъ). Круглый, Круглъ (*ϛρογγύλος, καὶ ὁ τορευτὸς*) *οἷον κυργελὸς, κρυγελὸς, συγκοπ. κρύγλος* (*ὡς ἐκ τȣ̃ κύβω, κύβολον,*

συγκοπ. κύβλον)· καὶ Кружи́лia, *πληθυντ.*= Кру́ги (*κύκλοι*) *οἷον κυργίλια, ὡς ἐκ τȣ̃ κρίκος, κίρκος, κίρκυλος*, circulus, *κρικύλλιον-λλια* (*βλ.* Кре́ндель). *καὶ* Кружи́лія *ὁ 'Ωρίων* (*ἀρχ. Σλαβον. 'Ησαΐ. ιγ,* 10· *καὶ 'Ιώβ. λη,* 31) *οἷον κρȣκελλία, Σ. κρȣκέλλα, ἤ· ὡς γύρος, σφαῖρα, σῶμα κυκλοφορȣ̃ν, καθὰ καὶ ἡ 'Ελίκη, ὁ ἀςερισμὸς, ἐκ τȣ̃ ἕλιξ* (*διὰ τὸ κυκλικὸν αὐτῆς σχῆμα*), *καὶ „ πανόπτης κύκλος 'Ηλίȣ* (= *δίσκος. Σοφοκλ.*) *καὶ, κυκλάδες ὧραι* (*'Ευριπίδ.*) *κτλ. Πρὸς τὸ* Кру́гъ *πρβλ. καὶ τὸ Βασκικ.* gur, *γύρω* (*πέριξ*)· *καὶ ἐν πάσαις σχεδόν τι ταῖς Εὐρωπαϊκ· γλώσσαις τὰ θεματικὰ* gur, kur, cir, cyr, *κτλ. σημαίνȣσι κυκλοειδές τι· πρόσθες καὶ τὸ 'Αραβικ.* kur, *κτλ.*

Крупа̀, *βλ.* Крупый.

Крупый, Кру́пъ, *Σερβ.* Крпъ (*ςρεπτὸς, συνήθ. ςρυφτὸς, πυκνὸς, σκληρὸς, ξηρὸς*). Кручу̀ (*ςρέφω, πυκνόω, συμπιλόω.*) *κρυςὸς, κρυςάω* (*κρυςαίνω, ὅθεν κρύςαλος*). *'Εκ τȣ̃ κρύω· ἐνταῦθα ἴσ· ἀνήκει καὶ τὸ λτ.* crudus· *ἢ καὶ ἐκ τȣ̃ κρέω*=*κρύω, κρέας, κρῆς, αἰολικ. κρῦς, κρυτὸς*, crudus. *βλ.* Гру́дь· *ὡς καὶ κράω, κραύω, κραῦος* (*κραβὸς*) *κραμβὸς, κρόμβος,* (*ὅθεν, Σ. σκρȣ̃μβος*) *κραῦρος, κτλ. Καὶ τὸ* Крупа̀ (*χόνδρος, πόλτος, ἄλφιτον, Γρμ.* Gersten-graupe, *συγκεκομμένη κριθὴ*) *συγγενὲς φαίνεται τȣ̃* (*κρύω*) *κρυμὸς*, grumus, *κρȣ̃μα*

(μ = π. κρȣπα)· ὅθεν καὶ Σλαβ. Крупица, ψιχίον· καὶ Σερβ. Крупанъ (χονδρὸς)· καὶ Κρτ. Крупенъ (χάλαζα)· καὶ Ἀλβαν. krupa (ἅλας, διὰ τὸ πηκτόν). καὶ Λτ. scrupus (ψηφὶς). πρόσθ. καὶ Γρμ. graupen, κτλ. βλ. Крóю.

Крушỳ (συντρίβω. 2, μεταφ. θλίβω, πιέζω. ὡς τὸ Грушỳ.) Ϝρύσσω (κρύσσω) = ῥύσσω. ῥύζω = ῥάζω, ῥάσσω, ῥήσσω, καὶ Ἰων. ῥώσσω. Крýхъ (βῶλος, κλάσμα) οἷον Ϝρύχος, ῥωγὴ, ῥαγὴ, ῥάκος = ῥῆγμα. τὸ ῥύσσω σῴζεται καὶ ἐν τῷ ὀρύσσω (τὸ ο, εὐφωνικὸν) ὄρυγμα, ὀρυχή. κτλ. [ῥα, ῥο, ῥυ, μετὰ τῶν τȣ πνευματισμȣ ϛοιχείων β, γ, κ, χ, θ, εἰσὶ φωναὶ θεματικαὶ πολλῶν ῥημάτων ῥήξεως καὶ θραύσεως σημαντικῶν· βλ. Ῥείμ. λ. ῥάζω.] Παράβ. Крошỳ. πρόσθ. Γρμ. griesen, grüsen (abgrüsen), Ὀλλ. gruitzen, κτλ. Ἐκ τȣ Крýхъ τὸ ὑποκορ. Крýшецъ Ῥωσσ. καὶ Πολων. = μέταλλον, ὡς ὀρυκτόν· παρὰ δὲ Βοεμ. Крушецъ (Σρβ. Крушацъ) = θρυμμάτιον, κλασμάτιον.

Крýшка, βλ. Грýша. Τὸ τῆς Σ. γκόρτσον, γόρτσον (εἶδος ἀχράδος) φαίνεται ἐκ τȣ Гóрецъ (πικρία) = Ϝόρκις, ὄκρις = ἄκρις, ὅθεν καὶ τὸ ἀχρὰς -άδος, καὶ τὸ ἄχερδος. βλ. Гóркій.

Крхáши, καὶ Кршúши, ἐκ τȣ Кршéмъ Σερβ., καὶ Κροατ. kerham, kersem (Ϝρέσσημι, κρέσσημι) ἀντὶ Ϝρέσσω = Ϝράσσω, ῥήσσω, Γρμ. reissen, krachen (βλ. Крошỳ). 2, βήσσειν

(ἐπὶ ἵππων) *Βοεμ.* Крхлаши, *κράχω*, *ἀντὶ κέρχω* (*ἐπὶ φωνῆς βραγχαλέας*) *συγγ. κρέκω, κράγω, κράζω* (= *Fράζω*, *ῥάσσω*, *ῥάγω*, *ὅθεν καὶ βράχω*, *βραχμάζω* (*χρεμετίζω*), *καὶ βράσσω*, *βρήσσω* = *βήσσω*, *βήχω*. *πρβ. μ. λ.* cracho, *Γλ.* cracher (*πτύειν*), *ὡς καὶ τὸ βρήσσω* (*βήχων ἐκπτύω*).

Крю́къ (*ἄγκος*, *ἄγκιςρον*, *ὄγκινος*) *συγγ.* Кру́гъ, *κρίκος* (*καὶ κρύκος*); *βλ.* Кру́гъ. *παρβλ. Γρμ.* Krücke, *κτλ. βλ.* Клюка̀.

Крыло̀; *ἢ* Крило̀. *βλ.* Кро́ю, Кры́ю.

Кры́са (*μῦς*, mus rattus) *'Ρωσσικ. συγγεν. ῥύσσω* (*γρύσσων*) *ῥύζω*, *ῥύγω*, *ῥύκω*, *βρύκω*. *ἢ ῥύσσω*, *ὀρίσσω*, *ὄρυξ. συγγεν.* Рыю· *ἢ πιθανώτ.* Кры́ю, Кро́ю, *βλ.* Кро́тъ, *καὶ* Мышь.

Крьждева́ю (Креждева́ю, *τὸ* д *ἐπινθετ. ἀντὶ* Крежева́ю=*ἀσθενῶ*, *μαλακίζομαι· ἐκ θέματος* Креж=Крег, *ὅθεν ἄχρης·* Крежу̀, Крегу̀.) *κ-ρέγω*, *κ-ῥέζω*, *κ-ῥέσδω*, *ἀντὶ*=*κ-ῥάγω*, *κ-ῥάζω*, *ῥάζω*, *ῥήσσω*, *ῥήγνυμι· ὅθεν Βοεμ.* Крегек (krzehek)=*θραυςὸς*, fragilis. *συγγεν.* Крушу̀.

Крѣпкі́й, Крѣпокъ (*ἰσχυρὸς*, *ςεῤῥὸς*, *ὀχυρὸς*) *κρέπος*, *κρεπὺς*, *ἀντὶ κρετὺς*, *κρατὺς*, *κραταιὸς* [*ὡς*, *κράτος*, *κρατίων*, *ἰωνικ.* (*κρέτος*) *κρετίων*, *κρέττων*, *κρέσσων*, *'Αττικ. κρείττων*, *κρείσσων· καὶ Αἰολικ.* π = τ. *ὡς πέμπε* = *πέντε· πέτορες*, *τέσσαρες· κύπος*, *κύφος* = *κύτος*, *κύθος· κύπαρος*, *κύταρος*, *κτλ.*]. Крѣплю̀ (Крѣпу̀, = *κρεπῶ* = *κρετῶ* =

κρατῶ (κρατύνω, κραταιόω). Крѣпость (*τὸ κραταιὸν, κρατυσμὸς, ἰσχὺς, κραταίωμα, φρέριον*) *κρέπος = κρέτος, κράτος*.

Кря́жъ (*τμῆμα ξύλȣ παχύ, ςέλεχος*. 2, *ὀρέων σειρὰ*. 3, *γῆς ςιβὰς, καὶ λίθων ἢ ἄμμου σωρός*· 4, *τὸ νέρτατον ἔδαφος τῆς γῆς*· *ἡ παρθένος γῆ, Γαλ.* la terre franche, *Γρμ.* die Mutter—Erde.) *χρὰς, συγκοπῇ, ἀντὶ χερὰς = χέῤῥος, χέρσος*. [*τὸ δὲ χέρσος = σχερὸς (σκερὸς) ξερὸς, ξηρὸς, ξηρὰ. ἐκ τȣ̃ χάρω, χράω, κτλ. βλ. ʽΡείμ. λ. χεράς*.]

Кря́каю (*ἐπὶ φωνῆς νησσῶν*) *κράγω (κράκω) καὶ κρέκω*. (*λέγεται καὶ ἐπὶ ςεναγμȣ̃· ὡς καὶ κρέκαλος = θρῆνος. ʽΗσύχ.*). *ὅθεν* Кря́ква, Крякýша (*νῆσσα*) *οἷον κραύγα, κράγȣσα, κρέκȣσα, κράζȣσα. Πρβλ. Κροατ. καὶ Πολ.* Кракам (*κράγαμι*) *κράγω, κράζω = κρώζω, καὶ Βοεμ.* Крокаю. *ʽΡωσσ.* Гра́каю, Кра́каю· *καὶ* Ка́ркаю, Ко́ркаю. *ὅθεν καὶ* Крук, Кручек, *Πολων.* (*κρόξ*) *κόραξ* (corvus corax), *Καρν.* Крокаръ, *ὡς τὸ συνήθ. κλωξάρι. Γρμ.* Krahe, Krohe, Krähe· *καὶ τὸ* Rab, Rabe (*κόραξ*) *ονοματοποιΐα, κρὰ, κ-ρὰϜ, (κρώζω) κτλ. βλ.* Кре́ка, Кри́къ.

Кто̀ (к, ко, *καὶ* то = *τίς*) *κὸς, τὸς, τίς, κὶς, λτ.* quis· (*τὸ δὲ κότος, λτ.* cotus, quotus = *κόσος, πόσος*). *ἡ γενικ.* Кого̀ (*ἐκ τȣ̃* ко) *κόϜο = (κόοο) κόοιο, κόου (τόου, τέου τοῦ.) λτ.* cuius. *δοτ.* Комỳ, *κό(μ)ῳ = κόῳ,*

quo, *κτλ.* *Πϱβλ.* *Γτϑ.* hwas, hwe, hwata, *Σνσκϱ.* kah, ka, kad, *Ζενδ.* keie, *κτλ.*

Кубáрь (*βέμβηξ, ϱόμβος*)=*συνήϑ. κουβάριον, κϐβαρος* (*ἡ ἀγαϑὶς, καὶ πᾶν τὸ συνεςϱαμμένον καὶ σφαιϱοειδὲς· ἐκ τϐ κυβῆ, ὑποκοϱ. κυβάϱιον, διὰ τὸ ςϱογγύλον καὶ κεφαλοειδὲς τϐ βέμβηκος.*)

Кубóкъ (*βαυκάλιον*) *κύφος* (*κύβος, κύπος*) *σκύφος, καὶ κυβίον* (*κυμβίον*) *κύπελλον.*

*Кýбъ, *τὸ λτ.* cubus, *κύβος.*

Кýбъ (*ἄμβυξ. συνήϑ. ἀλ-αμβύκος*) *κύβος, κύπος, κύφος, σκύφος* (*συγγενὲς* Кубóкъ, *διὰ τὸ κυϱτὸν καὶ πεϱιφεϱὲς· ὡς καὶ τὸ ἄμβυξ ἐκ τῆς ἀμφὶ = πεϱί· ὅϑεν καὶ ἄμβιξ, καὶ ἄμβικος, ὁ· ,, ἄμβικος, χύτϱα, κάδος.* '*Ετυμολ. βλ.* Алéмбикъ.)

Кувши́нъ (*ςάμνος, λάγηνος. συγγεν. κουψέλη*) *κυψέλη, κύβελον* (*κυβῆ, κύπω, κύβω, κύω*). *βλ.* Ковчéгъ, Кóвшъ, *κτλ.*

Кувы́ркаю,-юся, *κυβιςάω* (*ἐκ τϐ κύβη· οἷον, κυβηϱάω· ὡς, κυβήϱιον, κυβάϱιον, συνήϑ. κϐβάϱιον, ὅϑεν, κϐβαϱιάζω - ζομαι.*)

Кудà, Кудѣ̀, *κϐδὰ, κϐδῆ,* (*πϐ δή.*)

Кудáхчу (*κακκάζω ἐπὶ ὀϱνίϑων*) *κυδάζω, κυδάξω, κυδάκσω* (*κυδάκζω*)=*ἐπιφωνῶ* ('*Ησύχ*·) *ἢ, δ=τ=κ* (*κοδάζω*) = *κοκκάζω, κακκάζω.*

Кудéлъ, *βλ.* Кýдерь.

Кýдерь, *πληϑ.* Кýдри (*κίκιννοι, ἕλικες τϱιχῶν*) *Βομ.* kaderz, *Πολ.* kędzior, *Καϱ.* ko-

der, καὶ kodra.=κότταρον, κοττάριον (Ἡσύχ.) ἐκ τῦ κόττα, κοδδὰ = κεφαλή. ὅθεν καὶ τὰ συνήθ. κατσαρὰ (καὶ σγυρὰ, γυρὰ, οἱ κίκιννοι), καὶ κοτταβίας (= οὐλόθριξ. Ἡσύχ· συνήθ. κατζαρομάλης, κατζαρὸς) Кудря́въ, Кудря́вый, Σρβ. кудрав, Καρ. кудрасш, кудровец, Βομ. кудрнашый, кудрна, καὶ кучера. (ἐκ τῦ κότταρος, κόττα, καὶ τὸ τῆς Σ. κωμικ. κοῦτρα (κεφαλή, καὶ μέτωπον ἐξέχον) καὶ κότρας, ἀντὶ κοταρᾶς, ὁ, ὡς, κεφαλᾶς). Τῦ Кýдерь συγγ. φαίνεται τὸ Куде́лъ (τὸ ἐπὶ τῆς ἠλακάτης μήρυμα, τολύπη ἐρίων, ςυππίυ, λίνυ, pensum lini) ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τῆς κεφαλῆς τριχῶν, καθὰ καὶ κοττάρια, τὰ ἄκρα τῆς κέγχρυ (ὡς τριχώδεις ἀποφύσεις. Ἡσύχ.). Ἤ, τὸ Куде́лъ = κυτάλη (σκυτάλη) καὶ τῦτο ἐκ τῦ σκύτα = κύτα = κότα, κόττα (ἡ κεφαλή), ὅθεν καὶ τὸ συνήθ. κύταλον, ἢ κύτελον (μέτωπον). Καὶ τὸ κόνδος (κεραία, κορύνη. Ἡσύχ.) = κότος, κόδος = κοδδὰ, κόττα· ὥςε τὸ Куде́лъ ἐξελήφθη ἀντὶ τῆς τολύπης, ὡς κεφαλοειδῦς καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς ἠλακάτης (τὸ συνήθ. ῥοκοκέφαλον) περιειλημένης. οὕτω καὶ τὸ κότταρον (ἐκ τῦ κόττα) μετέπεσεν εἰς τὸ τῆς συνηθ. (κοτταρὸν) κατσαρὸν (ἐπὶ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς). Ἐκ δὲ τῦ κόνδος γίνεται καὶ τὸ, κόνδυλος, καὶ κονδύλη (κυρίως, οἴδημα, ὄγκος κεφαλοειδής, κτλ.), τοιῦτο φαί-

νεται καὶ τὸ ἐπὶ τῆς ἠλακάτης μήρυμα· καὶ εἴη ἂν πιθανώτατα τὸ Кудѣ́лъ, Кудѣ́ля=(κόδυλος) κόνδυλος, -δύλη· ὡς καὶ τὸ κορδύλη.

Ку́каю (φθέγγομαι, βαβάζω, γρύζω) κοκκύω, κοκκύζω [ἐκ τοῦ κόκκυ, κόκκυξ· ὡς καὶ, κοκκύζει = ταράττει, φωνεῖ ὀξέως (Ἡσύχ.) ἐκ τοῦ κοκκύω, καὶ τὸ κωκύω]· καὶ Коку́ю, καὶ Куку́ю, ἐπὶ κόκκυγος, βλ. Ко́кошъ.

Ку́кла (πλαγγὼν συνήθ. κοῦκλα [ἐκ τοῦ κύλη, κύλα, διπλασ. κυκύλα (ὡς, κύκυλος, συγκ. κύκλος) συγκοπ. κύκλα, κοῦκλα· παρὰ τὸ (κύω, Кую̀) κύλος = κοῖλος, κύλη, κύλον, ὅθεν σκύλον = δέρμα, κτλ. ἀφ' οὗ σκυλόω (=καλύπτω. βλ. Ῥείμ. λ. σκύλον)=κυλόω, ὅθεν Συν. (διπλασ. κυκυλόω, κουκουλόω) κουκουλόνω (καλύπτω). Ἐκ τοῦ κύλος, καὶ τὰ λτ. cullus, culleus, cucullus, cucula, συνήθ. κουκούλλιον, κουκούλλα (κάλυμμα κεφαλῆς). Κοῦκλα τοίνυν ἡ πλαγγὼν ὡς κοίλη τὰ ἐντὸς καὶ κούφη μορφὴ, ζωΐδιον κενὸν ὀστέων καὶ σαρκὸς, καὶ αὐτόχρημα κύλον, σκύλον (δέρμα, κάλυμμα). ὡσαύτως καὶ τὸ κύσθη (ὅθεν παράγουσι τινὲς τὸ ἕτερον τῆς Σ. κατὰ τόπους, κοῦτζα = κούκλα) σημαίνει κοῖλον. Ὁ Ἡσύχ. ἔχει καὶ „ καικύλη, κεφαλή. ἴσ. κυκύλη (κύλη) ὡς τὸ κύκυλος, ἐκ τοῦ κύω, παρ' ὃ καὶ ἡ κυβή.] ὅθεν

Куклі́нка, εἶδος ἐπενδύτου μετὰ κουκούλλας. ὡς ἡ τῆς συνηθ. καπανίτσα, οἷον κουκουλλάτα.

(βλ. Кýкла, Кýль καὶ Кáпище). Кукýль δὲ, τὸ μοναχικὸν κȣκέλλιον.

Кýкшу (χυδαῖον, = τρίβω δακρύων τὰς ὀφθαλμὲς.) ἐπλάσθη ἐκ τȣ̃ ξύω, (κσύω, κύκσω).

Кукýшка = Кокýшка.

Кулáкъ, κόλαφος [φ = χ. κόλαχος, κόλακ-ος· ὡς, ὀσφὺς = (ὀσχὺς) ἰσχὺς, ἰξὺς (ὅθεν καὶ τὸ λτ. coxa)· ὄφις (ὄχις) ἔχις· ςέλεφος, ςέλεχος, κτλ.]. βλ. Пясть.

Кулгáнъ (εἶδος κρωσσȣ̃.) κυλικάνη, -χάνη, ὅθεν συγκοπ. τὸ ἑλλην· κυλίχνη, λτ. culigna. (ἐκ τȣ̃ κύλιξ, κύλικος. ὡς ἐκ τȣ̃ πόλις (πόλιξ, ικος) πολιχάνη-λίχνη. Οὕτω καὶ πλάκω πλάκανον, -χανον, σπλάγχνον). ἐκ δὲ τȣ̃ κύλιξ, τὸ λτ. calix, Ἰτ. calice, Γρμ. Kelch, Ἰσλ. Kaleikr, καὶ Βλαχικ. kelke· (ἡ κατάληξ. τȣ̃ Кулгáнъ ὡς τὸ Лохáнь, Спокáнъ· καί τοι ξενίζειν δοκȣ̃σα, κατὰ τὰ εἰς gan Ταταρικά· ἔςι δὲ καὶ Ταταρ. kumgan=πρόχοος).

Куликáю (πίνω, πίνων κύλικας μεθύω) κυλικίζω (κυλικάω)· ὡς τὰ, κωθωνίζω, κυαθίζω (καὶ συνήθ. γαβαθίζω). Куликáло (πότης) οἷον κυλικιςὴς, κωθωνιςὴς, Σ. γαβαθιςὴς, γαβάθας. ἴσ. συγγ. Кулгáнъ.

Кулúчъ, κόλλιξ, κολλύκιον. βλ. Калáчъ.

Кýль (σάκκος) κȣ̃λος, κόλος (=κυλὸς) ὅθεν κολεὸς, κȣλεὸς, λτ. culeus. Кулéкъ (σπυρὶς), κτλ.

Кýна ὑποκορ. Кунúца, τὸ Σ. κȣνάβι καὶ κȣνάδι. λτ. cuniculus, ὅθεν καὶ κȣ́νικλος, καὶ

κύνικλος (Στράβ.) Γρμ. Kaninchen· καὶ Кунúца гóрная, ἢ кáменная (κενάδι ὀρεινὸν) ὁ Τȣρκικ. καὶ Σ. Ζαρδαβᾶς, λτ. mustela foina. Τὸ πρωτότυπ. Кýна = κύνα, κύννα (κύριον ὄνομα = κύων, ἡ) ὅθεν Кунúца = κυνίσκα· καὶ τὸ cuniculus ἐκ τȣ̃ cunicus εἴη ἂν = κενικὸς, κυνικὸς.

Кýпа (σωρὸς) κύβα, κυβὴ, κύβος [ἐκ τȣ̃ κύβω. τὰ γὰρ κύπτοντα καμπυλȣ̃νται καὶ ἀνυψοῦσι τὴν ῥάχιν· ὅθεν ἐκ τȣ̃ κύβος καὶ ὁ ὑβὸς, λτ. gibbus· ἐκ δὲ τȣ̃ ὑβὸς (ὑπὸς) τὸ ὕψος. βλ. 'Ρείμ.]. Куплѣ́ю, ἀπρμφ. Кýпити (συνάπτω, ἀθροίζω· ὡς ἐκ τȣ̃ Кýпу) κύπω, κυπῶ, κυβῶ - βόω, (ἐκ τȣ̃ κύω = κάω, καύω, κάβω, κάπω, κάμβω, κάμπω, κάμπτω, καμπύλος, καμπυλόω, κτλ.) εὔχρης· ἐν τοῖς συνθέτ. Совокуплѣ́ю, κτλ. πρβ. καὶ Γρμ. Haufe, (Haube, Haupt. συγγ. Schober, κόρθυς). Περὶ δὲ τοῦ λτ. copulo, copia, βλ. Обúліе. (βλ. Купáю, Купýю, Кую̀).

Купáю (βυθίζων εἰς τὸ ὕδωρ πλύνω, λȣ́ω) κυβάω, γυβάω· „ γυβᾷ, κολυμβᾷ. 'Ησύχ.) ἐκ τȣ̃ κύβω ενεργητ. = κύπτειν ποιῶ τὸν λȣόμενον, καὶ (κύβω, κύω, κύθω) κεύθω τȣ̃τον ἐν ὕδατι. Купéль (κολυμβήθρα) συγγεν. κύπελλον, ἐκ τȣ̃ κύπη, κύβη, (κύπω, κύβω, κύω), ὡς καὶ (κάω, κάπω) κάφα (= σκάφα)=λουτὴρ. Λάκωνες ('Ησύχ.). 'Εκ τȣ̃ κυβὴ, καὶ τὸ κυβιςάω· ὡς τό „ κυβιςᾷν κατὰ

ῥέεθρα (ἐπὶ τῶν νηχομένων ἰχθύων. Ὅμηρ.). Καὶ τὸ κολυμβάω, κόλυμβος, φαίνεται ἐκ τοῦ κόλυβος = κολοβὸς = κολοϜὸς, κολοὸς, κολὸς, κυλὸς, ἐκ τȣ̃ κύω. ὡς καὶ τὸ νευςὴρ, νεύω, παρὰ τὸ νέω, νύω = κύβω, κυβάω. τὸ δὲ χύω (χύϜω) ἐκ ἄν τις, οἶμαι, πρὸς τὸ Купáю (Купу̀) ὀρθῶς παραβάλοι, κατὰ τὸ χύτλον, χυτλόω. βλ. Кую̀.

Купинà (βάτος) συγγεν. Купáю, (κύβω, κάβω, κάμβω, κάμπτω) καμπύλη, καμβὴ, σκαμβὴ, ὡς, σκάμβυξ, σκαμβάλυξ, = σκόλοψ (Ἡσύχ.) οἷον καμπυνὴ, καπανὴ (ὡς σκαπάνη). Οὐ γὰρ παρὰ τὸ Купу́ю, ὡς δῆθεν κάπτȣσα (δρασσομένη).

*Ку́полъ (θόλος) Ἰτ. cupola, Γλ. coupole, Γρ. Kuppel, μσ. λτ. cuppulla, συγγ. κύπελλον, κύφελλον, κυψέλη (κύβω. διὰ τὸ ἐντὸς τοῦ θόλου κοίλωμα), καὶ Τȣρκ. kubé.

Ку́порю (πωματίζω.) οἷον, κυπαρῶ. ἐκ τȣ̃ κύπαρος = κύταρος, καὶ κύτταρος (πῶμα, κέλυφος βαλάνȣ· καὶ πᾶν τὸ κοῖλον, κύτος). τὸ Γλ. boucher, ἐκ τȣ̃ bouche (ςόμα)=ςοματίζω (βύζω, βύω). τὸ δὲ Γρμ. zustopfen, stopfen, μ'. λτ. stupare, Ἰτ. stoppare, Γλ. estouper=ςύπω (ςύπος) ςυπάω (ςυπάζω) καὶ ςυπόω, συνήθ. ςȣπόνω, ςȣμπόνω.

Купу́ю, Ῥωσσ. Куплю̀ (Купу̀, ὠνȣ̃μαι, ἀγοράζω) κάπω [κȣ́πω, α=ου=υ, ὡς Ἑκάβη, Hecuba· βάζω, δωρ. βύζω, βαβύζω = βι-

βάζω· ἴσως δὲ καὶ (κατὰ τὸ, κάπω, κώπη) κόπω· ο=ε. Ἐςι γέμην καὶ ἄλλως τὸ κάπω ἐκ τε̃ κάω, καύω, συγγεν. τε̃ κύπω, κύβω, κύω] κάπτω, λτ capo, capio, capto, accipio, accepto (ὅθεν Γλ. achêter, ὠνεῖσθαι, ἀρχ. achepter)· „ κάπτοντες, ἀποδεχόμενοι (Ἡσύχ.), Γρμ. kaufcn, τε̃το δὲ παρήγαγόν τινες καὶ ἐκ τε̃ ἑβραϊκ kaf (χείρ), ὅτι χεῖρας ἀλλήλων λαμβάνεσι πρὸς πίςιν (Ἰλ. Λ) οἱ συμφωνε̃ντες ἐπὶ πράσει καὶ ὠνῇ· ἀλλὰ καὶ τὸ kaf συπίπτει μετὰ τε̃ κάπω, ὅθεν καὶ τὸ κώπη (κυρίως=λαβή). Купе́цъ (ὠνητής, κυρίως ἔμπορος) κάπτης, καπτήρ=κάπηλος (καὶ τε̃το ἐκ τε̃ κάπη, κάπω). Ку́пля (ἐμπόριον) καπηλεία. κτλ. Καὶ τὸ λτ. cupio (ἐπιθυμῶ) ἐκ τε̃ capio, κάπω, καύω· ὡς τὸ χατέω, χᾶτις ἐκ τε̃ χάζω, χαύω, χάω=κάω, καύω. βλ. Кую̀.

Ку́ръ (ἀλέκτωρ) κίῤῥος, κικιῤῥος=κοκκοβόας· καί, „ κόρκορα, ὄρνιν. Πάφιοι (Ἡσύχ.) καὶ Ку́рица (ὄρνις ἀλεκτορίς) κίῤῥα (ὡς κικκὰ ἐκ τε̃ κικκός. Γρμ. Kikkerri—Hahn.).Ку́ры(πληθυντ.) ὄρνιθες, ἀλεκτρυόνες, ἀλεκτορίδια (κίῤῥοι κίκιῤῥοι). Βοεμ. kure, κτλ. πρβλ. Ἑβρ. korre, Τερκ. choroz (ἀλεκτρυών). Περσ. churchan. (καὶ συνήθ. κε̃ρκος, ὁ αἰγύπτιος ταώς Τερκικ. μισσὶρ ταέκ.) κτλ. Кукуре́каю συνήθ. κεκερίζω = κοκκύζω. βλ. Ко́кошъ.

Курлы́каю (κλάγγω. ἐπὶ γεράνων) πεποιημένον

ὡς ἀπὸ τοῦ φθόγγȣ Кyр, Кyрл, *κόρ, κρό· μετὰ προσθέσ. τȣ̃ λ (βλ.* Лапша)· *ἢ ὡς τὸ,* gurgulio, *γαργαρεὼν, γαργαρίζω, γαργαίρω, καρκαίρω.*

Кýрва (*πόρνη*) *Γρμ.* Hure, *'Ισλ.* hora. (*κατά τινας ἐκ τȣ̃ σκὼρ, σκωρία· κατ' ἄλλȣς δὲ πιθανώτερον = κόρη* (*κατ' εὐφημισμὸν, ὡς Γαλ.* fille de joye, *Γρμ.* Mädchen) *κούρη, κούρα, κόρϝα. οὕτω καὶ τὸ τȣ̃ μέσ. λτ.* curia (*κυρία*), *κτλ. Εἰ δ' ἦν τὸ* Кýрва *λέξις ὕβριν διαγράφȣσα, ἦν ἂν ὡς τὸ, χύῤῥα, χύρϝα* (*χούρϝα*), *ἐπιφώνημα πρὸς χοίρους,* (*ἐκ τȣ̃ ὗς, Λακων· ὗρ, hῦρ, hύρα, ὅθεν καὶ ὁ ὕραξ*), *καθὰ καὶ μεταφ. ἐν τῇ Σ. τὸ, γρένα, γȣρένα, 'Ισπαν.* goitona (*πόρνη*), *ἐκ τȣ̃ γρᾶνος, γρώνα* (*γρώω, γράω*)· *καὶ σκρόφα, παρὰ τὸ γρομφὰς* (*γροφὰς. λτ.* scropha.)

Кyрю̀ (*καπνίζω*) *συγγ.* Горю̀? *λτ.* uro. (*οὔρω = αὔρω, αὔω*), *ὡς καύω, κάπω, κάπος, καπνός· ἢ* (*κ = π*) *πυρῶ;* (*ὡς καὶ καπνίζω = ἅπτω πῦρ.*)

Кycáю (*δάκνω*) *συγγεν.* Кýшаю.

*Кyтiя̀, *κηδεία* (*τὰ μετὰ τὴν τȣ̃ νεκρȣ̃ κηδείαν κόλλυβα. 'Εκκλησ.*) *βλ.* y = *η.*

Кýтъ (*γωνία οἰκήματος, αἰγιαλȣ̃ μυχὸς, ἀγκὼν*) *κύτος* (*κȣ̃τος*)· *καὶ* Кyтóкъ (*κανθὸς ὀφθαλμοῦ*). Кýтаю (*καλύπτω*) *κούθω = κύθω κεύθω.* Кyтáнiе (*κάλυψις, οἷον δι' ἱματίου κτλ.*) *συγγεν. χιτωνία, χιτώνιον, χιτὼν ἐκ*

τῦ κύτος, κύθος (καὶ υ=ι αἰολικ.) κίθος, καὶ Ἰωνικ. κιθὼν, κιθώνιον ἀντὶ κιτώνιον, ὅθεν τὸ τῆς συνηθ. παρὰ Σμυρναίοις γυναικεῖον τζιτιώνιον (βρακίον). Πρβλ. Γρμ. Kütte, Ἰτ. kotta, Γλ. cotte, cotteron, κτλ. καὶ Ἑβρ. chütonet. κτλ. βλ. Кую.

*Кýфа (βυτίνη, βυτίον) Γρμ. Kufe, Koffer, Κτσξ. Kiepe, Kype, Γλ. cuve. μ'. λτ. cuva, cupa=κύβα, κύπα, κύπη, Σ. κούπα, γέβα· ὡς καὶ κίββα, κίβα, κίβησις, κιβωτὸς· καὶ κύπος, κύφος, σκύφος, Γρμ. Küpe, Kuppe, Kübel, Γλ. gobelet, κύβελλον, κύπελλον. κτλ. ἐπὶ κοίλων καὶ κυρτῶν σκευῶν· ὅθεν καὶ ,, κύκλα κοφίνων=κυκλοτερεῖς κόφιν. Νόννος. βλ. καὶ Кóша, καὶ Ковчéгъ.

*Кýхня (μαγειρεῖον) τὸ Γρμ. Küche, Ἰτλ. cochia, cocina, Γλ. cuisine, μ'. λτ. coquina, ἐκ τῦ coquo, κόκϜω=πόπω, ἀντὶ πέπω, πέπτω [κ = π. ὡς quinque (κέγκε) πέμπε. quatuor (κάτορα) τέτορα, κτλ.]. ἐκ τῦ coquo, coquina, Кýхня. ὡς ἐκ τῦ πέπω, πόπανον (κόκανον), οἷον ποπανεῖον (ὡς ὀπτανεῖον).

Кýча (σωρὸς) κόκυξ (Ἡσύχ.) συνήθ. κῦκος.

Кучỳ (ςρέφω, ἐπὶ ἀνεμοςροβίλε) κυκῶ (κεκῶ) κυκάζω.

Кýчусь (λιπαρῶ, ποτνιῶμαι. ὡς ἐκ τῦ Кýчу, κύζω, κύζω) = σκύζω, Συνήθ. σκέζω=ὀδύρομαι, καὶ ποτνιῶμαι· ,, σκύζεσιν, ἡσυχῇ ὀδύρονται. (Ἡσύχ.). εἰ μή τις φαίη καὶ τὸ

μέσον Кўчусь, *ἐκ τȣ̃ πρώτȣ* Кучу̀, *κυλίομαι· ὡς τὸ κυλινδȣ̃μαι πρὸ τῶν ποδῶν, προσπίπτω, καὶ Σ. παρὰ τοῖς Ποντικοῖς, ποδεδίζω = ἱκετεύω, ἐκ τȣ̃ ποδίζω, προποδίζω (γονατίζω). Ἀλλ' ἔμοι γε δοκεῖ τὸ* Кўчусь *ἐκ τȣ̃* Кўчу = *κύζω, σκύζω-ζομαι. ὅθεν καὶ* Скўчаю (*ἀλύω, ἀνιῶμαι*) *σκύζω, σκύζομαι* (*δυσφορῶ, σκυθρωπάζω.*)

*Кўшню, kuschniu, *Καρνιολ. τὸ Γρμ.* küsse (*κύσσω*) = *κύω* (*φιλῶ.*)

Кўшаю (*γεύομαι. ὡς ἀπὸ τȣ̃* Кўшу) *γύσσω* (*γέσσω*) *λτ.* gusto (*γύσθω, Γρμ.* koste), *ἐκ τȣ̃ γύω μέλ. γύσω, ἀντὶ γεύσω, γεύω* (*Γρμ.* keue). *ἔςι δὲ τὸ γεύω παρὰ τὸ γύω* (*ὡς ἐκ τȣ̃ κύω, κεύω, κεύθω, κτλ. συγγεν. γάω, κάω, καύω, κάπτω, Σ. χάφτω* (*ὥςε τὸ γεύω, -ομαι = κάπτω, λαμβάνω ἐν κοίλῳ τῷ ςόματι*). *Τȣ̃ δὲ* Кўшаю, Кўшу (*γέσσω*) *συγγεν. τὸ Σ. γέσσα, ἢ γέσια, ὁ ςόμαχος τῶν πτηνῶν = κύσσα, ἀντὶ κύστα, κύςη, ἐκ τȣ̃ κύω = γύω* (*βλ.* Зўбъ). *τοιȣ̃το καὶ τὸ Γρμ,* Gosse, *κτλ. βλ.* Кую̀.

Кўща (*σκηνὴ*) *ἴσως συγγ. κύςη* (*κούςα*) *ἐκ τȣ̃ κύω, γύω = χωρῶ* (*ὡς καὶ τὸ σκηνὴ ἐκ τοῦ σκένω, σκέω = κύω, κύθος, κύτος, Γρμ.* Hütte = *καλύβη, κτλ.*). *τὸ Δαλμ.* kucha = *οἶκος. βλ.* Кую̀.

Кую̀ (*κόπτω, χαλκεύω. ἀπρμφ.* Кова́ть, *ὡς ἐκ τȣ̃* Кову̀) *κούω = κόω, κόϜω* (*κόβω*)

κόπω, κόπτω. (καὶ ἐπὶ χαλκέων· ,, κόπτε δὲ δεσμοὺς. "Ομηρ.)· τὸ δὲ κόω=κύω, (κύδω) λτ. cudo. ὡς καὶ, κάω, κάδω, κάζω· καὶ, κέω, κέδω, σχέω, σχέδω, κέζω, σχάζω, κτλ. τῆς δ' αὐτῆς συγγενείας καὶ τὸ cutio, percutio· βλ. καὶ Кажу̀ (τιμωρῶ). ἀλλὰ καὶ τὸ κάμνω ἐκ τῦ κάμω, μ=β, κάβω (κάω= κύω), ὅθεν καὶ τὸ κάμβω, κάμπτω, κτλ. τὸ δὲ κάμνω=μετὰ κόπυ τι ἐργομαι, ποιῶ. ,,κάμε τεύχων ("Ομ. ὅθεν καὶ συνήθ. τὸ, κάμνω ἀείποτε ἐπὶ τῦ ποιῶ, πράττω, ἐργάζομαι). Ковáчъ (χαλκεὺς) ὡς κόπτης (κόπας, κόβας) κοπεύς. Кýзнь (χρύσωμα, ἀργύρωμα, σκεῦος χρυσῦν ἢ ἀργυρῦν, κτλ.) ὡς τὸ κόμμα. τὸ δὲ Кóзнь, Σλαβ. Кьзнь, καὶ Σερβ. Кьзнь (μεθοδεία, παδεργία) = κόδος, κόδων (κόζων) κῶδος, κώθων, κῶθος, κώδων [τὰ πάντα κοιλότητος σημαντικὰ, κατὰ τὸ ковъ, ἀπὸ τῶν κοίλων τόπων, ἐν οἷς ἐνεδρεύυσι, μετενηνεγμένης τῆς σημασίας καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἐνέδρας. αὐτὸ δὲ τὸ κῶδος, κόδος, κοδὰ=κοδδὰ, κοττὰ (=κυβὰ, κυβὴ· β=δ, ὡς κύδαρ, κύδας=κύβας, ὁ τάφος, διὰ τὸ κοῖλον. δελφὶς, βελφὶς, κτλ.) καὶ ταῦτα δὲ ἐκ τῦ κόω, κύω, κύθω, κεύθω· καθὰ καὶ τὸ Кóзонъ (ὁ ἀςράγαλος) διὰ τὸ κοῖλον καὶ κυρτόν]. Ἀλλὰ καὶ τὸ Ῥωσσ. Ковáрный, Ковáренъ (πανῦργος, ἐκ τῦ кóвъ) τὴν αὐτὴν ἰδέαν ἐμφαίνει. Οὕτω καὶ τὸ κόβειρος, καὶ κό-

βαλος (πανȣ̃ργος, μόθων) ἐκ τȣ̃ κυβὴ (βλ. Ῥείμ.), πρὸς ὃ παραβάλλεται καὶ τὸ Γλ. gobelin, *Γρμ.* Kobold. *βλ. καὶ* Ко́въ, Ковче́гъ, Око́въ.

Кукуру́за, *Ἰλλυρικ.=ζειά· ὅθεν καὶ παρὰ τοῖς Δάκαις, κȣκȣρόζι, τὸ παρὰ τοῖς Ἕλλησι συνηθέςερ. ἀραποσίτι (Ἀράβων, Ἀραβίας σίτος, ὡς τὸ Τȣρκ.* Missir [*Ἀγύπτȣ*] bogdà), *καὶ καλαμποῦκι, [ἴσως ἐκ τȣ̃ κάλαμος, καλαμὶς, κάλαβος (μ = β. καὶ παρενθέσ. τȣ̃ μ. ὡς, κύμβη, κύβη, κτλ.) κάλαμβος, καλαμβὶς, καλάμβυξ, -βύκιον. ὡς ἐκ τῆς μακρᾶς καλάμης τȣ̃ φυτȣ̃]. τὸ δὲ κȣκȣρόζι μήποτε ἐκ τȣ̃ κόκκος, ῥίζα (οἷον κοκκόριζα;) ὡς κοκκωνάρα, κοκκωναρία, κτλ. Ἄλλο τὸ τȣ̃ Ἡσύχ. κυκύϊζα (γλυκεῖα κολοκύνθη), Ἰτ.* cucuzza (*σικύα.*) *βλ. Ῥείμερ.*

Къ, *βλ.* Ко.

Кы́ка, *Σερβ. καὶ Ἰλλυρικ. (κόμη, κόσσυμβος) κίκα? = κίκος, κίκις, ὅθεν κίκιννος· λτ.* cincinnus.

Кыну̀, *κίνω, κινέω-νῶ (κίω,* cio, cieo). *ἢ κύνω, κυνέω-νῶ· ἐκ τȣ̃ κύω, κύβω, κυβέω,* Кыва́ю (Кыву̀) *βλ. Δοβρόβ. σελ.* 104.

Кши́къ, Кси́къ, *Πολων. συριγμὸς. καὶ* kszykac̀, ksykac̀, *συρίζειν· = ψύζω, (ψύξ, ψυγμὸς) ψύδδω, ψύττω, ψύθω (καὶ ψ=ξ, ξύξ, ξύζω· ὡς ἴξ, ἴψ· ὄψ,* vox.) *καὶ ψίζω=σίζω, Γρμ.* zischen. *κτλ.*

*Кулостáшмы, *κοιλόςαθμοι.* (*Σημείωσ.* ы=*οι.* *καὶ* ку = *κοι,* *ὡς ἐκ τȣ̃ κυλόςαθμοι· εὑρίσκεται δὲ διπλῆ ἡ γραφή*). *Γρφ. Ἀγγ.* α, 4. *ἐν ἀρχ. κώδηξ. Βλ. Δοβρόβ.* 220.

Λ.

Λ. Л, л (Люди, *λιούδοι.*) = **Λ,** *Λ, λ* — $\overline{\Lambda}$ = *λ'* (30).— ͵Λ = ͵λ (30000).

Лабáзъ (*σιτὼν, ἀποθήκη*) *λάπασον, Λακων.* = *λάπαθον* (*ὄρυγμα, ἐκ τȣ̃ λάπω, λάφω, λάβω, λαύω, λάω, λάμος· ὅθεν λάμβα, λάμια, κτλ.* *καὶ λάβυρος = βόθυνος* (*Ἡσύχ.*). *πρβλ. λτ.* labrum (*τάφος*), *μ'. λτ.* labellum, lavellum (*λάκκος*), labs (*χύτρα*), *Γρμ.* Löffel (*κοχλιάριον.* *κτλ. βλ. καὶ* Лóгъ.)

Лáбжуся (*κολακεύω*) *ὡς ἀπὸ τȣ̃* Лáбжу = *λάψω, λάπτω* (*λείχω*), *λίχω, γλίχω, συνήθ.* *γλίφω* (*φ = χ.*) *ὅθεν καὶ γαλίφος ὁ κόλαξ,* *καὶ γαλιφεύω = κολακεύω, παρενθ. α. ὡς* *καὶ, γλάφω* (*γολάφω, κολάφω*) *κολάπω-πτω,* *κτλ. βλ* Лобзáю.

Лáвръ, *τὸ λτ.* laurus, *δάφνη* [*ἴσως, λαῦρος, λάβρος? κατὰ τὸ Σ. λαύρα = θέρμη, καῦσις· καὶ παρὰ Πελοπον. λαυρὸς = φλὸξ* (*ἐκ τȣ̃ λάω, λάϝω, λαύω, λάβω, λάπω, λάμ-*

πω = λαμπρὸς). καὶ ἡ δάφνη δὲ δοκεῖ = δαύνη, δαυνὴ, δαυνὸς = καυςὴ· ὡς καιόμενον τὸ φυτὸν ἐπὶ θυσιῶν. Εἰσὶ δ' οἳ τὸ δάφνη παρὰ τὸ δάπτω φασὶ, διὰ τὲς δαφνηφάγες δῆθεν μάντεις καὶ ποιητάς· ὡς ἂν εἴποιεν καὶ τὸ laurus=λαυρὸς, λάβρος (λάπτω). Ἴσως δ' ἄν τις καὶ δαφάνην εἶναι φήσει τὴν δάφνην. ἐκ τῦ δαφάνης = λαφάνης (δα, λα-φαίνω), ὡς καὶ, λάφνη=δάφνη, Αἰολικ. κατὰ τὸ, δάκρυμα, lacryma.].

Лагáю, Лагáти, ὅθεν Возлагáю. βλ. Ложу̀.

*Лáгеръ (ςρατόπεδον) τὸ Γρμ. Lager, συγγεν. λόχος, λέχος, ἐκ τῦ λέγω-γομαι, Γρμ. legen, liegen (Lage, Loge) Лежу̀, κτλ. λτ. (lego) lectus (λέκτος)=λέκτρον. ὁ Ἡσύχ· ἔχει καὶ λάγρος, ἢ λαγρὸς = κράβατος (ἴσως, ὡς τὰ, λέκρος, λέχρις, λέχριος.)

Лагу́нъ (κίςη ἀλείμματος, ἐπὶ ἁμαξῶν) λάγυνος, λάγηνος. Σ. λαγύνα, Γρμ. Lägel, λτ. lagena, καὶ lagoena· (συγγ. λαγὼν· ἐκ τῦ λάκω, λάχω = σκάπτω διὰ τὸ κοῖλον· ὡς, κύμβη, σκύφος, ἐκ τῦ κύβω=κάω, κάβω, κάπτω, σκάπτω.

Лáдъ βλ. Лáжу.

Лáдія, Ῥωσσ. Лодья̀ (πλοιάριον, σκάφη. ὑποκορ. Лóдка=ἐφόλκιον, Σ. βάρκα.) συγγεν. λαχὴ (λαχία, λακία, κ = δ, λαδία· ὡς, κύκνος, κύδνος) παρὰ τὸ λάκω, λάχω=σκάπτω κοιλαίνω [διὰ τὸ κοῖλον· ὡς καὶ καράβιον. βλ. Корáбл· καὶ λέμβος, λήμβων, ἐκ τῦ

λέπω (λάπω, γλάφω), λέβος, λήβων. μήποτε δὲ καὶ λέβιον (λέμβιον), λέδιον (β=δ) Ладія;] ἢ (λάζω) λάδιος (λαίδιος, λαιδρὸς=λαβυρὸς, λαμυρὸς=βαθὺς); παῤῥ. Γερ. Lade (κιβωτὸς, κάψα).

Ладога (λίμνη Ῥωσσίας, ἀφ᾽ ἧς ἐκρέει ὁ τῆς Πετρȣπόλεως ποταμὸς Νευᾶς)· τολμηρὸν ἂν δόξειεν, εἴτις παραβάλοι τὸ Λάδων (ποταμὸς Ἀρκαδίας· ὡς ἐκ τȣ̃ λάδος, λάδας, γεν. λάδαο. καὶ λάδαος, λάδοϜα). ἔςι δὲ τὸ Λάδων καὶ Λάδας, πιθανῶς, συγγεν. λαίδιος (λάδος, λάζω) = λάβρος. Ἐκ τȣ̃ αὐτȣ̃ λάζω (λαίζω) καὶ λαῖτμα, λαῖθμα=λαῖσμα (vorago), ὡς „ λαῖτμα θαλάσσης. ἀλλὰ καὶ τὸ λτ. lacus (λίμνη) = λάκος, λάκκος = βάθος. [ἢ δ᾽ ȣ̃ν Ладога φαίνεται λέξις φιννικὴ. εἴ γε Φίννοι πρῶτοι τὴν χώραν ἐκείνην ᾦκȣν. ἢ συγγεν. Ладъ, Лазу. διὰ τὸν ἦχον? ὡς τὸ Γρμ. See. βλ. Е́зеро.]

Ладо́нь (παλάμη) μεταθ. ὡς ἐκ τȣ̃ (Доло́нь) Дло́нь (βλ. Дла́нь)· ὡς, λακέρυζα, κελάρυζα —. τὸ δὲ Ла́донъ=λᾶδον, λήδανον, λάδανον, λτ. ladanum.

Ла́жу (συμφωνῶ. ἐπὶ μουσικῆς) λάζω, ὅθεν λαλάζω, ἀλαλάζω, κτλ. Ладъ (συμφωνία) λάδος (ὡς ἐκ τȣ̃ λάζω, λάσδω, λάδδω) ἀντὶ λάγος = λάλαγος (λάλαξ), λαγὴ, λαλαγὴ, ἀλαλαγή. (λάω, Ла́ю, λάκω, λάσκω.)

Ла́йно (κόπρος) ἐκ τȣ̃ Ла́ю=λέω, ἀντὶ ὀλέω, λτ. oleo, (γ=δ· ὡς, Ὀδυσσεὺς, Ulysses) ὀδέω

= ὄδω, ὄζω, ὄσδω (Λεττ. ohschu), ὅθεν ὀδαλέος, ὀζαλέος, ὄζαινα (ὄζαινος, ὄδαινος, ὀδάϊνος) ὀλάϊνος - νον (ἀποκοπ. τȣ̃ ο, λάϊνον. βλ. Лόно). τὸ δὲ 'Ρωσ. Говнὸ (σκὼρ) = Ϝόφνος (γόφνος, ὄφνος, ἀντὶ ὄθνος, μεταθέσ.) = ὄνθος (βλ. Вонѧ̀ καὶ Мошы́ль)· ὡς καὶ ὄμφα = ὀσμὴ (Λάκωνες), ὅθεν ὄφα (ὔδὼ, ὔθω, θ = φ, καὶ φ = χ) ὄχα, Ϝόχα, τὸ τῆς Σ. βόχα (ὀσμὴ, καὶ ἰδίως οἴνȣ, καὶ οἰνωμένων, κτλ.)

Лáкомый, Лáкомъ (λαίμαργος) λίχαμος, λίχμος, λίχανος [οἷον λέχαμος, λόχαμος, λάκαμος· ε = α· κ = χ· μ = ν. Ἐκ τȣ̃ λείχω λίχω (ὡς λείπω, λίπω) λίχανος, ὅθεν λίχνος, λιχνάω· καὶ (λίχαμος, λίχμος) λιχμάω, λιχμάζω. τὸ θέμα, λίω· συγγ. λέω (λεύω) λέπω, λάω (λαύω) λάπω, λάκω· ὅθεν „ λακέμεναι, φαγέσθαι ('Ησύχ.)· καὶ τὸ λέχω ἀντὶ λείχω εἴη ἂν λάχω, ἀιολικ· ὡς, λακάνη = λεκάνη]. συγγεν. Локáю.

Лáкоть, 'Ρωσσ. Лóкоть (πῆχυς, ἀγκὼν.) = λοξὸς. [λόκος, ὡς λίκος, λὶξ, ἐκ τȣ̃ λέγω, λύγω, λυγίζω, λυγὸς, ὡς ἐπικαμπὴς καὶ ἀγκύλος ὁ ἀγκών· καθὰ καὶ τὸ ὠλένη, ὦλος ἐκ τȣ̃ ὔλος = κυρτὸς, καμπύλος· καὶ αὐτὸ τὸ ἀγκὼν, ἄγκος, ἀγκάλη, ἐκ τȣ̃ ἄγω ἀγνύω· καὶ τὸ Γρμ. Locke (κίκιννος, βόστρυχος) συγγενὲς τȣ̃ λοξὸς]. βλ. τὰ συγγεν. Лóгъ, Лѧ́кій, κτλ.

*Лáкъ, μσ. λτ. lacca, Γλ. laque, λάκος, ἢ

λάκκος χρωμάτιννος; (Αἰλιν. περίπλ. Ἐρυθρ.) λέξις ξενική.

Лáлъ (ἄνθραξ, ἡ λίθος.) ξενικὸν, ἢ συγγεν. λάω, λεύω (λάμπω· ὡς ἐκ τε̃ λύκη, λύγη, λύγδος.) τὸ δὲ λάλλη (ψηφὶς), ψευδὴς παρήχησις.

Лани́та (σιαγὼν) ἴσ. συγγεν ὠλενίτης, ὠλενῖτις, ὠλενίδα, ὠλενὶς (ἐκ τε̃ ὦλος, οὖλος, ὅλος, = ἀγκὴ, καμπή· ὡς καμπτὴ ἡ σιαγὼν. οὕτω καὶ τὸ γνάθος ἐκ τε̃ γνάω, κνάω· καὶ τὸ γένυς ἐκ τε̃ γνύω· καὶ ἐκ τε̃ γάμπτω γαμφηλὴ, κτλ.) βλ. Λóно.

Лáнь (τραγέλαφος. Δευτερ. ιδ, 5. καὶ ἔλαφος) ἐ-λὰν, ἐλὴν, ἐλὸς, ἔλας, ὅθεν ἔλαφος. συγγεν. Елéнъ, καὶ Лóсъ.

Лáпа, βλ. Слáбый.

Лапша̀, (εἶδος ῥοφήματος, φύλλα, Σ. πέττερα κοπτὰ. τὸ συνήθ. μάτζι, ἐκ τε̃ μάσσω.) συγγεν. Лéпесть, Лóпаю, λάπτω, λάψω (λάψα) λάψις, λαπτὸν. Ἕτερον δὲ ἡ τῆς Σ. ἐν Θετταλ. χλαψὰ, χλαψιὰ (= εὖςρα, ςάχεις σίτε νεαρε̃ φρυκτοὶ) παραμορφωθὲν διὰ τε̃ λ. ἐκ τε̃ καψιὰ, καυσιὰ (καύω)· ὡς καὶ (ἐκ τε̃ ἕψω, ἑψανὸς) παρὰ Πελοποννη. ψάνη = εὖςρα, ἐκ τε̃ εὔω (ἕφω) ἕψω.

Лáрь, Ларéцъ (κιβωτὸς, κιβώτιον) λάρος, πρωτότ. τε̃ λάρυξ (λάρυγξ) λάρναξ, λάρκος, κτλ. (τὰ πάντα κοιλότητος σημαντικὰ. παρὰ τὸ λάω, ὅθεν καὶ λάμος, λαιμὸς, λάμια, κτλ.) Ἰσλ. lar.

Ласкáю (κολακεύω, θωπεύω) λασκάω „λασκάζει, θωπεύει (Ἡσύχ.)· ἐκ τȣ̃ λάσκω (λαλῶ) λάκω, λακέω, λτ. laceo, illiceo, alliceo, lacto, delecto, oblecto. (ὡς ἐκ τȣ̃ κάλω, καλῶ, κηλέω.). τὸ δὲ Βοεμ. Ласка = ἔρως, ἀγάπη· καὶ Πολων· = χάρις, εὔνοια· καὶ τὸ Σβεκ. älska = ἀγαπῶ, κτλ. ἀλλὰ τούτων ἡ σημασία κλίνει πρὸς τὸ λείχω (λέχω, λάχω) λίχω, λίχομαι, γλίχομαι. ἴσως ἐν καὶ ἐκ τȣ̃ λέχω, λάχω (λάξω, λάσκω, Лáску) Ласкáю· ὡς τὸ Σ. γαλίφος, γαλιφεύω. βλ. Лáбжуся.)

Лáстица, Лáсточка, ὑποκορ. τȣ̃ Лáста (χελιδὼν) συγγεν. λάσκω (λαλῶ, ἠχῶ) λάζω (λαλάσδω) λάξις (λάσκη, σκ=στ)· ὡς (λάλω) λάλαξ, λάλος· καὶ ὀλολύζω, ὀλολυγὼν (= acredula)· καὶ ἀηδὼν ἐκ τȣ̃ ἀείδω. τὸ δὲ χελιδὼν ἴσως ἐκ τȣ̃ χελίζω (χέλυς, χελύζω, χελυνδὼν, λ = ρ, λτ. hirundo). συγγ. Лáзу, Лáю.

Лáю (ὑλάω, ὑλακτῶ) λάω, πρωτότ. τȣ̃ λάκω λάζω, λάλω· ὅθεν, λαλέω, λαλάζω, ἀλαλάζω, λύζω, ὀλολύζω. κτλ. Ἐκ τȣ̃ λάω, λάζω, λάσδω (λάδσω· σ = ρ) φαίνεται καὶ τὸ λτ. latro (ὑλακτῶ). Τὸ δ' αὖ ὑλάω γίνετ. παρὰ τὸ ὕλω, (ὕω), Βελγ. huilen, Γρμ. heulen = λτ. ululo = ὕλω (διπλασιασμ. ὑλύλω), Γλ. urler, ὑλάζω, ὑλάσκω, ὕλαξ, ὑλακὴ, ὑλάκτης, ὑλακτέω, μεταθ. ἀλυκτέω· ὅθεν καὶ τὰ

νῦν ἐν συνηθ. ἀλυκτῶ.) τὸ δὲ Κτσξ. leuen, 'Ολλ. loeyen = ὠρύεσθαι, ἐπὶ λέοντος.

Лаю̀, βλ. Ла́йно.

Лая́тель (ἐπίβελος, ἐνεδρευτὴς) ὡς ἀπὸ ῥήματος, Лая́ю (λαάω) λάω=λεύω (βλέπω). βλ. Ле́сть.

Лгу̀ (καὶ Лжу̀,=ψεύδομαι), Γρμ. lügen, Γοτθ. liugan, Σβεκ. καὶ 'Ισλ. liuga, κτλ. λύγω, λυγάω (λοξόω, λοξϐμαι, ςρεβλὰ καὶ ὀκ ὀρθὰ λαλῶ). 'Ο δὲ κλεινὸς Adelung παραβάλ. πρὸς τὸ lügen καὶ τὸ λόγος (μῦθος) ἐκ τϐ λέγω, λέξω (λέγσω, λέχσω), ὅθεν καὶ ἡ λέσχη, καὶ ὁ λέσχης (φλύαρος).

Ле́бедь (κύκνος) Σερβ. Лабудь, Κροατ. labud, κτλ. ἀρχ. Γρμ. alp, alap, elpiz, Σξ. olb, elps, elbsch. ἐκ τϐ ἀρχαίϐ elbis 'Ισλ. elf, Νορβεγ. elv (ἔλβις, ἄλβις, ποταμὸς) καὶ Σλαβ. Лаба = Elbe, ὁ ῎Αλβις, λτ. Albis (Γερμαν. ποταμὸς). τὸ δὲ ῎Αλβις ἴσως συγγενὲς τϐ ἑλληνικϐ 'Αλφειός· (τϐτο δ' ἐςὶν εἰπεῖν, ὅτι παρὰ τὸ ἄλφω = ἄλθω = ἄλδω; κατὰ τὸ „ ὕδωρ ἀλφεσίβοιον, καὶ ἀλπνὸς, κτλ.)· ἢ καὶ τὸ elbe, Albis (ὁ ποταμὸς) καὶ τὸ Лебедъ = albus, ἀλφὸς (μεταθ'. labus, Лабудь, Ле́бедь). παῤῥβλ. τὸ Φοινικ. καὶ 'Εβρ. laban = ἐλευκάνθη, albus fuit· ὅθεν καὶ ὁ Λίβανος, τὸ ὄρος, ὡς λευκὸν ἐκ χιόνος, fidum nivibus, (Τάκιτ. Ε. ς. βλ. καὶ Στρύβ. ις. σελ. 756.). τῆς αὐτῆς παραγωγῆς καὶ ἡ λίβανος, ὁ λιβανωτός. Συν. λιβάνι,

Ливанъ. οὗ παρὰ τὸ, λίβω, λείβω. βλ. 'Ρείμ. λ. λίβανος.

Лебедà, Σερβ. Лободà, συνήθ. λοβοδιὰ, chenopodium rubrum, καὶ atriplex hortensis (ἴσ. συγγεν. λείβω, λειβάδιον, οἷον λειβαδία, ὡς ὑδροχαρὲς τὸ φυτὸν.) βλ. Левáда.

Левáда, λειβάδα,-βάς, λιβάδιον (λειμὼν, λείβηθρον, pratum). βλ. Лыва.

*Левкáсъ, λευκὰς, λεύκωμα (ζωγραφικ.) καὶ Левкáшу, λευκάζω. καὶ

*Левкóй, λευκόϊον. (βλέπε ευ = εβ.)

Лéвъ, λέϜ-ων, λείων, λῖς. λτ. leo, Γλ. lion, Γρμ. Löwe, ἀρχ. leu, κτλ. καὶ 'Εβρ. laisch. Львищъ, ὑποκρ. Львичищъ, λεοντιδεὺς (ὡς λυκιδεὺς, κτλ.) 'Ρωσ. Лéвикъ, σκύμνος λέοντος = λεοντίσκος (καὶ οἷον ἐκ τοῦ λῖς, λιϜΐσκος).

Лéгкій, Легóкъ (ἐλαφρὸς) ἐ-λαχὸς (α=ε, καὶ χ = γ, λεγὸς) = ἐλαχὸς = ἐλαφὸς, (φ = χ· ὡς ὄφις, ὄχις, ἔχις.) ὅθεν (ἐλαφερὸς) ἐλαφρός. (ἔςι δὲ καὶ τὸ ἐλαχὸς-χὺς, καὶ τὸ ἐλαφὸς ἐκ τοῦ ἐλάω). ἢ λαιφὸς (λαιχὸς) ἐκ τοῦ λαϊϜὸς, λαιὸς = λεῖος· ὅθεν τὰ λατιν. laivis, levis. (ἐκ τοῦ λαιὸς, ὁ λεῖος, καὶ τὸ ἔλαιον, προσθέσει τοῦ εὐφωνικοῦ ε). παράβ. Σκρ. lesga, leka, Γαλ. leger, Γρμ. leicht, τοῦτο δὲ ὁ σοφὸς 'Ρείμερ. συγγενὲς εἶναι οἴεται καὶ τοῦ licht, (βλ. λ. φαικὸς). ὡς καὶ τὸ λεῖος (λέω), συγγεν. (λέω, λεύω) λευκὸς.

Лежу̀ (κεῖμαι· ж = γ) λέγω = λέγομαι. (ἐκ τȣ̃ λέγω, τὸ Ἰωνικ. λήγω, κυρίως = λέγομαι, κατακλίνομαι, κάθημαι· ὅθεν = παύομαι.) Γρμ. legen, liegen, κτλ. καὶ τὸ λτ. lectus = λέκτρον, ὡς ἐκ τȣ̃ lego. βλ. Ложу̀.

Ле́дъ (πάγος) Λιθ. liadas, Λεττ. lieddus, λεάδα, λεδὰ (Ἡσύχ.) = λέα, λαιὰ (πέτρα· ἐκ τȣ̃ λάας, λᾶς), συγγεν. (λαιὸς, λεῖος, λισσὰς, λισσὸς, λὶς, λίω, λίθος) λιττὸς (βλ. Ῥείμ. λ. λῖς).

Лека́ло (ἐγκοπεὺς, ὄργανον λιθοξοϊκὸν), ὡς ἀπὸ θέματος Леку̀ = λάκω (= ῥήσσω, κόπτω) λακερὸν, συγγεν. Лока́ю, Лочу̀ (Локу̀, = λάκω = λάπω, λάφω = γλάφω, γλύφω) ὡς καὶ, γλύφανον, γλυφεῖον.

Лелѣ́ю (καταψάω, συνήθ. χαδεύω) συγγεν. λειόω (ἐκ τȣ̃ λεῖος, λέω, λίω· οἷον λιλίω, λιλέω, διπλασ· ὡς, ἐκ τȣ̃ λάω, λαίω, λιλαίω, ὅθεν τὸ τῆς Σ. παρὰ τοῖς κατὰ τὸν Πόντον, λελεύω = λίσσομαι, λιτανεύω, δέομαι).

Ле́мехъ, Ле́мешъ (ὕννις) συγγεν. λάμιος = πρίων (Ἡσύχ.). [λάω, λίω, ὅθεν λίμω, ἀφ' ȣ̃ ἔμεινε τὸ λτ. lima (ῥίνη). τὸ δὲ λίω=λέω, λέϝω (λέβω), λέπω· ὡς καὶ λάω, λάϝω (λάβω), λάπω, λαπάζω, λάφω, γλάφω· καὶ λύω, λύϝω, ϝλύφω, γλύφω, κτλ. (ἐπὶ κοιλώσεως, καὶ γλυφῆς, καὶ ῥήξεως). Τοῦ λίμω, συγγεν. τὸ Ломлю̀ (Лому̀) οἷον λάμω (α = ο) ἐκ τȣ̃ λάω· ὅθεν καὶ λάμος, λάμια (βόθρος, νο-

rago, lamia), καὶ, τὰ λάμια = γῆς χάσματα, fauces· καὶ νῦν παρὰ τοῖς Ποντικοῖς ἐν τῇ Χαλδίᾳ καὶ Τριπόλει, λάμιν = ὄρυγμα, μεταλλεῖον, τὸ ἄλλως, λαγοίμιον (λαγὸς οἶμος)· ἢ λαγύμιον ἀντὶ λακύμιον (ὡς ἐκ τȣ̃ λάκος, λάκκος), καὶ Τȣρκ. lagim.]

*Ле́нтіе, λέντιον, τὸ λτ. linteum· ὅθεν Ле́нта (ταινία). Ἐκ τȣ̃ λῖνον, λίνεον, λινȣ̃ν.

Ле́нъ, λῖνον, λτ. linum. Γλ. lin, Γρμ. Lein.

Ле́пестъ (ῥάκος, ῥῆγμα, φύλλον ἄνθȣς.) λέπος, λεπὶς (λέπω, λεπίζω, οἷον λεπιςὸν) συγγ. Ло́паю.

Лепечу̀ (τραυλίζω), Γρμ. lispeln, Σβ. lispa, Δαν. lespe, κτλ. λαπίζω, λάπτω, λάπω, ὡς τὸ Γρμ. (labbern, schlabbern) labbrig, schlabbrig = nugax, nugari (φλυαρεῖν). κατὰ τὸ, plappern, plapprig· ἀπὸ τȣ̃ ἤχου δηλονότι τȣ̃ ληρȣ̃ντος, ὅθεν καὶ ἐπὶ τȣ̃ τραυλίζοντος τὸ λαπίζειν. Πρὸς τὸ Γρμ. lispeln, ὁ Αδελύγγ. παρέβαλ. τὸ „ λισπὴ γλῶσσα (Ἀριςφν.) ἐκ τȣ̃ λίσπος = λισσὸς, λεῖος, τετριμμένος. (βλ. Ῥείμ. λαπιςὴς, καὶ λάβρος).

Ле́сть (δολιότης, πανεργία, κολακεία) λίσθος (λέσθος. ι = ε, ὡς, λέκρος, λίκρος· λέγνη, λίγνη· μίνθα, μένθα, mentha· linteum, λίντιον). ἐκ τȣ̃ λισσός, λίσπος, λίσφος, ὅθεν ὄλισθος (φ = θ), καὶ ὄλισβος, καὶ λίσβη, ἀλίσβη = ἀπάτη. τὸ δὲ λισσὸς παρὰ τὸ λίω, λεῖος, λίς. (βλ. Ῥείμ. λ. ὄλισθος).

παῤβλ. τὸ Γρμ. List, Γοτθ. liutei. τῦτο δὲ κατά τινας παρὰ τὸ Lauschen = λαύσσειν, λεύσσειν· (βλ. Adelung). Λьщу̀, Σλαβ. Λщу̀ (κολακεύω, ἀπατῶ) λίσσω (λίζω), λισσόω (ὅθεν λίσωτρον, λίςρον) καὶ, λίσθω, λισθέω (ὄλισθος, ὀλισθέω). τὸ ζ = σδ = σθ, 'Ιωνικ. ὡς, λάσθω = λάσδω = λάζω, κτλ. οὕτω καὶ λίζω, λίσθω, λίσθος (ὄλισθος) Λécmь, List. βλ. Λи́cmъ.

Λечу̀ (ἵπταμαι) λέτω = λάτω, λατύω, λατύσσω „ λατύσσει, πτερύσσεται, νήχεται, τινάσσει. 'Ησύχ. (ἐκ τῦ λατάσσω, συγγεν. λάκω καὶ λάζω=λακτίζω. διὰ τὴν κίνησιν τῶν ἱπταμένων). 'Εκ τῦ λάζω, λάκω, λακέω, καὶ τὸ Σ. παρὰ τοῖς Ποντικοῖς (ἐν Τριπόλει) λαγκεύω=πηδῶ, (ὡς καὶ λάχτα, παρὰ τοῖς αὐτοῖς, ἡ λάκτισις, λάκτη, λάγδη). καὶ τὸ παρ' ἄλλοις λακταρῶ = ἀσπαίρω, (ὡς ἐκ τῦ λακτηρὸς = λακτικὸς)· ἀλλὰ καὶ τὸ Θετταλ. λαγκάζω (ἐπὶ ςρεμμάτων καὶ ἐξαρθρώσεων· οἷον " ἐλάγκαξε τὸν πόδα, τὸ δάκτυλον) ἐκ τῦ λακάζω, λακέω (κόπτω, ἀράσσω)· ἄλλο δὲ τὸ λαγγάζω, καὶ λογγάζω (βλ. Λу́гъ, καὶ 'Ρείμ. λ. λάκω). τὸ Λечу̀ φαίνετ. συγγ. τῦ Λѣзу.

Λéщадь (πλὰξ λεία καὶ λευκὴ) λισσάδα, λισσὰς. ἐκ τῦ Λщу̀. βλ. Λécmь.

Λи (ἆρα; μὴ; ἐρωτηματ.)=νὴ (ὡς τὸ παραπληρωματ. ἐγώνη, ἐμένη). ἢ μᾶλλον=νὺ, νῦν, λατ. num; (λ = ν· ὡς, Боль, πόν-ος. λίτρον,

νίτρον. κτλ.). Ἐν τῇ διαλέκτῳ τῶν νῦν Λακώνων, ἢ Καυκώνων (Τζακώνων) τίθεται τὸ νὺ συνεχέςατα μετὰ τῶν ῥημάτων ἐπὶ ἐρωτήσεως, ὡς καὶ παρὰ τοῖς Σλάβοσι καὶ Ῥώσσοις ἀείποτε τὸ Ли· *οἷον, ἐνέντσερε νυ; (τὸ ρ = ς, λακωνικῶς = ἔνεγκες, ἤνεγκες;)· δάτσαρέ νυ; (δάκαρ; ἐδάκας = ἐδάης = ἐκάης, συνήθως ἐκάηκες; ἐκ τῦ δαίω). ποίτσερέ νυ; (ποίησερ=ποίησας, ἐποίησας;)* Здѣлали? *κτλ. ὡς τὸ „ τί νυ μ᾽ ἔτικτες; = τί μ᾽ ἔτικτέςνυ; καὶ τὸ νὺν, χωρὶς ἐρωτηματ· „ εἶά νυν, φέρε νυν, σπεῦδέ νυν, ἐπείνυ, τῷ ἔνυ, κτλ.*

Лижу̀, *λίζω = λίγω (ζ = γ· ὡς, ὀλίζον, ὀλίγον.) = λίχω, λείχω, καὶ λίγω, λίγγω, Λτ.* lingo, *Γρμ.* lecken (*Οὐλφίλ.* laeguan), *Γλ.* lecher, *Ἰτ.* leccare, lecco, *Λετ.* lohku, *Λιθ.* laku, *Καρν.* lishem, *Σλοβακ.* lizem. *κτλ. καὶ Ἑβρ.* lachach, lak. — Лижа́ніе (*λειχὴ*) *λιχανεία (ὅθεν λιχνεία), κτλ. ἐκ τῦ λίχω, γλίχω, τὸ Σ. γλίφω (φ=χ. βλ.* Ла́бжуся).

Ли́къ, *λήκη, λάκη, (φωνὴ χαρᾶς· καὶ αὐτὸς ὁ τῶν εὐφραινομένων καὶ ψαλλόντων χορὸς). παρὰ τὸ λήκω, λάκω, λῃκάω,* Лику́ю (*εὐφραίνομαι, ὀρχῦμαι) „ λῃκᾷν τὸ πρὸς ᾠδὴν ὀρχεῖσθαι (Ἡσύχ.). Καὶ τὸ Γρμ.* lachen (*γελᾷν)=λάκεν, λακεῖν (ἠχεῖν), ὡς ἐκ τῦ ἤχυ τῦ γέλωτος· καθὰ καὶ τὸ (χλίζειν) κιχλίζειν* (kichern)· *καὶ τὸ (χάζω) καχάζω, καγχάζω,* cachinor, *κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. γλαύσσω.*

Ли́къ, καὶ Лицѐ (πρόσωπον, ὄψις) συγγεν. λύκη, λὺξ, λυκὸς, (ἐκ τȣ̃ λύω, λεύω, λεύσσω, ὡς λεῦσσον, λευςὸν), Γρμ. Ant-litz. (ἐκ τȣ̃ ἀρχαίȣ litan = λεύσσειν). παρ̕ Οὐλφίλ. luz, ludia (ὄψις), Ἰσλ. lit. κτλ. Οὕτως ἐκ τȣ̃ φάω, φάξ (φάκκες = ὀφθαλμοὶ) τὸ λτ. facies (= ὤψ, πρόσωπον). βλ. καὶ Лу́чъ.

*Ли́лія (κρίνον) τὸ λτ. lilium, λίλιον = λείριον (λ = ρ· ὡς κρίβανος, κλίβανος· αλφὸς, αρφὸς, αργὸς.), Γρμ. Lilie, Γλ. lis, Ἰτ. giglio, κτλ.

*Лима́нъ, λιμὰν = λιμὴν· ὅθεν καὶ τὸ Τȣρκ. liman, iliman.

*Ли́нія, Линея́, τὸ λτ. linea (γραμμὴ) Γλ. ligne, Γρμ. Linie, ἐκ τȣ̃ λινέα (ἐλλειπτ. χορδὴ, σειρὰ), λίνεος, λτ. lineus, (λῖνον)· ὅθεν, Лине́йка (εἶδος ὀχήματος ἀςεγάςȣ, ἀπὸ τȣ̃ κατὰ λινέαν (γραμμὴν, σειρὰν) καθῆσθαι τȣ̀ς ὀχȣμένȣς ἀντινώτȣς ἑκατέρωθεν (οἷον λινεακή).

Линя́ю (τριχοῤῥυῶ. καὶ ἐπὶ χρωμάτων ἐξιτήλων=ἐξαλείφομαι) συγγεν. λει(ν)όω, λειόω, λεῖον, λισσὸν ποιῶ. Ἔςι δὲ καὶ λεγνεύω (συνήθ. λιγνεύω) = ἰσχναίνω, -νομαι· καὶ λεγνὸς (λιγνὸς) = ἰσχνὸς, ὠχρὸς = λειρὸς (Ἡσύχ.). τὸ δὲ λίνω (ὅθεν ἀλίνω, ἀλείνω, λτ. lino, Льну̀) = ἀλείφω. ὅθεν καὶ ἀλινὸν = ἀμαυρὸν (Ἡσύχ.). Ἐκ τȣ̃ λίω, καὶ τὸ λίπω, λείπω (λείφω, λίφω, ἀλείφω), καὶ τὸ λίνω,

καὶ τὸ (λεῖος) λειόω, λισσὸς, λισσόω, κτλ. πρόσθες καὶ τὸ λτ. livo (λίϜω, λίφω) ὅθεν palivisco, oblivisco,-scor (=ἐπιλανθάνομαι, παρὰ τὸ λάθω, λήθω, ὅθεν τὸ lateo, λαθέω) ὡς ἐκ τῦ oblivo = ἀπαλίφω· ἐκ μεταφορ. τῶν ἐξαλειφομένων διὰ τῆς τρίψεως. Παρὰ τὸ λίπω, λείπω (ἀλείφω) καὶ τὸ λείπω, λίπω, λίμπω, λιμπάνω (ἀφίημι, κυρίως, κολλῶ = Γρμ. bleiben = be - leiben, leiben, liben, Γοτθ. lifnan, Ἀγγ. léave). ὅθεν πάλιν μεταφορ. τὸ Забываю (ἐπιλανθάνομαι. Забываю) = ὀπίσω γίνομαι, ἀπογίνομαι, ὑϛερῶ, λείπομαι (ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀπολειπομένων καὶ ὑϛερέντων τινὸς. οἱ δὲ μνημονεύοντες συντρέχȣσι καὶ ἀκολȣθȣ̃σιν οἷς ἐν μνήμῃ φέρȣσιν· ὁρμὴ γάρ τίς ἐϛι καὶ μένος ψυχῆς ἡ μνήμη). βλ. Бываю.

Лѝпа (φιλύρα) συγγεν. λεπὰς, λεπὶς, λέπυρον = liber = βίβλος, βύβλος, ὁ φλοιὸς τῆς φιλύρας· ὡς καὶ φιλύρα πάλιν = liber, βύβλος = λεπὶς, φλόος, φλοιὸς δένδρȣ, Γρμ. Bast. βλ. Болонъ.

Лѝпкій, Лѝпокъ (γλίσχρος, κολλώδης) λίπος, λιπὸς = λιπήεις, λιπαρὸς. Лѝпну (κολλῶ· ὡς ἐκ τῦ Лѝпу) λίπω, λίφω, λείφω, ἀλείφω, συγγεν. Льну́. βλ. καὶ Линяю.

Лѝстъ (φύλλον) λίσθον = λίσφον, λίσπον. ἢ λίψ (λίς· ψ = πσ = στ· ὡς ψιὰ, ϛία, Γρμ. Stein· ψάρ, staar, κτλ.), ὅθεν λίσπος, λίσφος

= λεῖος (λίω) ὡς ἐκ τῆς λειότητος· καθὰ καὶ Γρμ. Blatt = πλατὺ, πέταλον. τὸ δὲ Λεττ. lapas (φύλλον = Γρμ. Laub, Γοτθ. lauf) = λέπας, λέπος, λεπὶς. [Ἐκ τȣ̃ ὕω (ὅθεν ὕλη, ὕλα, ὕλϜα, λτ. sylva, ὡς καὶ [ὕλον] σύλον, χσύλον, ξύλον· ἢ τȣ̃το ἐκ τȣ̃ ξύω) μετὰ τȣ̃ Ϝ, τὸ φύω, ὅθεν φύλλον, λτ. folium. φυλλὶς, κτλ. ἀλλὰ τὸ Лúсть οὐδὲν πρὸς τὸ φυλλὶς, φυλὶς, ὑλίς]. Листопáть παρὰ τοῖς Σλάβοσιν ἀρχαίως ὁ Νοέμβριος = φυλλοπετὴς, φυλλοβόλος· διὰ τὰ φυλλοῤῥοȣ̃ντα δένδρα. βλ. Лéсть.

Лúсъ, Лисà (ὑποκοριs. Лисúца, ἡ ἀλώπηξ.) συγγεν. λὶς (ὁ λέων). οὐ γὰρ = λὶς, λισσὸς (μεταφορ. πανȣ̃ργος· ὡς τὸ, κερδώ. [Ἐκ τȣ̃ λάω, λέω (λεύω, λεύσσω) ὁ λέων· καὶ ἐκ τȣ̃ λύω, (= λέω, λεύω) λύκη, ὁ λύκος. ἐκ δὲ τȣ̃ λίω (= λέω, λεύω) λὶς, πάλιν ὁ λέων, καὶ αὐτὸ τὸ Лисъ, ἡ ἀλώπηξ. ἴσως ἀπὸ τῶν γλαυκῶν καὶ χαροπῶν ὀμμάτων, καὶ τȣ̃ χρώματος· αἴθων γὰρ προσαγορεύεται ὅ, τε λέων, καὶ ἡ ἀλώπηξ (ἤτοι πυῤῥὸς, ξανθὸς, burrus, robeus, rubeus, rufus, ὡς τὸ Γρμ. brandgelb, feuerroth, gelbroth) διὰ τὸ λυκοειδὲς (λύκης = φωτὸς, lucis, Лучà, ὅμοιον) τῶν τριχῶν. Αὐτὸ δὲ τὸ ἀλώπηξ, ἡ καὶ ἀλωπῶ (συνήθ. ἀλωπȣ̃) ἴσως ἐκ τȣ̃ λῶβος, λώβη, λώπη (λωβάω· ἢ, κατὰ Λεννέπ. λωπήσσω, ἀντὶ λοπίζω, λέπω· ὡς καὶ καφώρη ἐκ τȣ̃ κάφω, σκάφω).

ἢ μᾶλλον, παρὰ τὸ λοβὸς, λόπος, λῶπος (τὸ δέρμα· ὡς καὶ λέπος, λεπορὶς = λτ. lepus, oris, ὁ λαγὼς), λώπηξ (μετὰ τῦ εὐφων· α, ἀλώπηξ) λώπης, μεταθ. ὤλπης, Ϝόλπης, ὅθεν τὸ λτ. volpes, vulpes· καθὰ δὴ καὶ τὸ Вόлкъ, Ϝόλκος (ὕλκος, λύκος) καὶ, κ = π, λτ. lupus, μεταθ. ulpus, Ϝulphus, Γρμ. Wolf. βλ. Вóлкъ καὶ Pы́cъ (λύγξ.).

Ли́хва (τόκος ἄνομος δανεὶς) συγγ. Лихíй (λύγϜα, λυγὴ=πονηρία, βλάβη). τὸ Γοτθ. laihvan (δάνειον), leihvan (δανείζεσθαι) λήβω, λάβω (λαίβω), λαβὴ (ληϜβὴ) λῆψις? ὡς ἐκ τῦ λαμβάνοντος τὸ δάνειον, ᾧ ἕπονται οἱ τόκοι, καὶ ὃ δίδωσιν ὁ διδὲς ἐπὶ τὸ λαβεῖν, ἀπολαβεῖν· καθάπερ ἐκ τῦ διδόντος τὸ (δάω = δόω, даю, δάνω, dono) δάνος, δάνειον.

Лихíй, Ли́хъ (πονηρὸς, κακὸς) λοίγιος, λύγιος, λυγὸς, λυγρὸς (ἐκ τῦ λύζω, λύγω, lugeo, luctus, luctuosus). ἢ πιθανώτ. λυγὸς (λοξὸς) λίκος, λὶξ, λίγξ. ὅθεν, Лихýю, λυγέω, λοξῦμαι (δολιεύομαι, κτλ.) βλ. Лукà, Лгỳ.

Лишáй, λειχὴν (ш = χ.) Lichen.

Лишáю(ςερῶ)οὐκ=λήσσω(ληΐζω),ἀλλ' ἐκτῦЛихíй.

Ли́шше (περιττῶς, μάτην) ἴσ. συγγεν. Лщỳ (λίζω) λισσὸν, συγγ. λοιπὸν, λειψὸν, λειψὸς, ἀντὶ λοιπὸς, λοιπὸν (λείπω). βλ. Линя́ю.

Ли́шь, μόλις, καὶ ἀποκοπ. λίς? (ὡς λέως=τελέως. καὶ πάλιν, βρῖ=βριθὺ. λὶ=λίαν. κτλ. βλ. Στράβ. Η, 364.). ἢ λὶξ, λίγδην (λίζω, Лижỳ).

Лицѐ, *βλ.* Ликъ.

Лію̀, *καὶ* Лью̀, *λίω, καὶ λύω.* [*ἐκ τȣ̃ λίω καὶ τὸ λίϜω, λίβω, λείβω, λτ.* libo. *ὅθεν* Изліяю, Изливаю (Ливу̀,-ваю) *ἐκχέω* (*οἷον ἐκλειβάω, ἐκλείβω*)· *τȣ̃ δὲ λίω, συγγεν. τὸ λύω,* Лью̀ (*ἀναλύω, χωνεύω*)· *καθὰ πάλιν τȣ̃ λίω, λίβω, λίπω* (*λίκω, π=κ*) *τὸ λτ.* liquesco, liquo, *ὅθεν καὶ τὰ ἴκμη, ἰκμὰς, ἰχὼρ = λτ.* liquor, *κατ' ἔκπτωσιν τȣ̃ λ. ὡς, εἴβω=λείβω, ἰκμάω=λικμάω*]. Ливень (*ὄμβρος*) *λίβων, λείβων = λιμβρὸς* (*λιβερὸς*) *ὅθεν λτ.* imber (*ἐκπτώσ. τȣ̃ λ. βλ.* Огнь, *καὶ* Образъ).

Лобзаю, Лобызаю, Лобзу̀, (*φιλῶ τοῖς χείλεσι*) *λάψω* (*α σκοτεινὸν = ο, λοψῶ*) *λάπτω, λάπω, λαπίζω* (*Γρμ.* labben, schlappen), *ὡς τȣ̃ φιλοῦντος οἷον λάπτοντος, ἢ* (*λάβοντος*) *λαμβάνοντος τοῖς χείλεσι. καθὰ καὶ τὸ φιλῶ, φίλος, πιθανῶς ἐκ τȣ̃ φίω=φύω, φύομαι ἐμφύομαι* (*ι=υ· ὡς καὶ φύω=φίω, λτ.* fio). *τὸ δὲ λάπτω ἐκ τȣ̃ λάω, λαύω, λάβω, λάπω, ὅθεν καὶ τὸ λτ.* lambo (*λάπτω*), *καὶ* labium (*τὸ χεῖλος*), *Γρμ.* Lippe, *κτλ. καὶ Περσ.* lab. *Ἐκ τȣ̃ λαύω* (*λάβω*) *καὶ τὸ λάμος* (*λαιμὸς κτλ.*) *λάμιον* (*χάσμα*), *ὅθεν ἴσως* (*β = μ*) *τὸ* labium, *ὡς ἐκ τȣ̃ χάω, χέω, τὸ χεῖλος* (*ἢ χαῖνον, καθὰ καὶ τὸ* Губа, *γέπα, γύπη*), *ȣ̓ γὰρ δήπȣ παρὰ τὸ λείχω, λεῖχος, καὶ μεταθ. χεῖλος, ὡς τινες ᾠήθησαν, κατὰ τὴν δοκȣ̃σαν συγγένειαν τȣ̃ λτ.* lambo *πρὸς τὸ* labium.

Лóбъ (*Σλαβ. κρανίον. 2, μέτωπον*) *λόβος* = *λόφος.*

Ловлю́ (*θηρεύω. ὡς ἀπὸ τῦ* Лову̀) *λάβω* (*α* = *ο, λόβω*) *λάμβω, λαμβάνω. πρβλ. Σανσκρ.* labomi, laboo, laboti, *'Εβρ.* lafat. *κτλ.* Ловéцъ, Лови́тель (*θηρευτὴς*) *οἷον λαβητὴρ* (*ὡς λωβητὴρ*) = *λήπτης· καὶ λάβης* (*κυνὸς ὄνομα, ἐκ τῦ λάβω· ὡς καὶ δάκης ἐκ τῦ δάκω. κατὰ τὸ Λάχης, λάχω, κτλ.*). *'Εκ τῦ* Ловлю́ *φαίνεται καὶ ὁ* Ловáть, *ποταμὸς ἐκβάλλων εἰς* Ильмень, (*βλέπε τὴν λέξιν.*) *οἷον Λαβάτης, Λάβης* (*διὰ τὴν ἰχθυοθηρίαν*). *ἢ τῦτο συγγενὲς* Ливáю (Лію̀) *ὡς λειβὰς. ἢ λοϝάτας, λϐάτης, λέτης,* = *Λέσιος* (*βλ.* Лу́жа) *ἐκ τῦ λόω, λϐω, λτ.* lavo, *συγγεν. λύω, λίω,* Лію̀.

Лóгъ (*κοίλωμα*). Лóгово (*γύπη, φωλεὰ θηρὶϐ*). Ложжу̀ (*κοιλόω*), *λάκω, λάχω* (*λάγω, χ* = *γ* = *ζ, λάζω, α* = *ο, λόζω*) *ὅθεν λαχὴ, λάκος λάκκος, λάκκη, λάγκη* (*ἀφ' ἕ συνήθ. λαγκάδιον* = *κοῖλος τόπος ἐν ὑπωρείᾳ* = Лощи́на) *καὶ λόγχη* = *λάκκος* (*λόχος, οἷον λόγοϝος*) Лóгово, Логъ. *Πρβ. Γρμ.* Loch, Lache, *λτ.* lacus, lacuna, *κτλ. 'Εκ τοῦ* Лóгъ (Лóжъ) Лóжица, *ὑποκορ. καὶ 'Ρωσσ.* Лóжка (*κοχλιάριον, λτ.* cochlear, *Γλ.* cuillère) *λάκος* = *λέκος* (*κοῖλόν, τι, τρυβλίον. οὕτω καὶ λέκη, λόκκη, λεκὶς* (*κ* = *γ: λέγη, λόγη, -γίσκη,* Лóжа, -жка). *τὸ Γρμ.* Löffel *συγγεν.* (*λάφω, λάπω, λάβω, λέπω*)

λόπος, λοπὰς, καὶ λαβὶς (μικρὸν κοχλιάριον, συνήθ. λαβίδα). βλ. Лáбазъ, καὶ Ломлю̀.

Ложу̀ (κλίνω, κατακλίνω, κατατίθημι) λογῶ (λογέω, ἐκ τῦ λέλογα) λέγω, (ὅθεν Лагáю, Лагáти, Возлагáю, κτλ. α = ο). Лóже, λόχος = λέχος (λέκτρον). εἰς τὸ λόχος ἀνήκει καὶ τὸ λτ. locus (τόπος, ἐν ᾧ δηλονότι κεῖνται τὰ πράγματα), Γλ. loge, κτλ. Ложесна̀ (μήτρα), ὡς λοχία, λοχεύουσα. Налóжница (παλλακὶς) = ἄλοχος, ὁμόλεκτρος, κτλ. βλ. τὸ συγγεν. Лежу̀, καὶ Лáгеръ.

Лоза̀ (κλάδος, κλῆμα, ὄσχος) λυγὴ, λυγὰ [οἷον λυζὰ, λοζὰ, γ = ζ, υ = ο· ἐκ τῦ λυγὸς (= λυγισὸς), λύγος, πᾶν τὸ θαμνῶδες καὶ λυγισόν.] συγγ. Лука̀, Лóхъ, κτλ.

Локáю, Лочу̀ (λάπτω) οἷον λακάω, λακῶ, λάκω [κ = π. βλ. Лóпаю) = λαπάω (λαπάζω) λάπω, ὅθεν λάπτω, λτ. lambo (ἐκ τῦ λάπω, μετὰ τῦ μ. ὡς ἐκ τῦ λάβω, λάμβω), Κτσξ. schlappen· [α = ο, καὶ ω· ὡς, λώβη, labes κτλ.]

Лóкоть, βλ. Лáкоть.

Ломлю̀, Ломáю (θραύω, κλάω, ἐκ τῦ Лому̀) λάμω· (ὡς ἐκ τῦ λίω, εἶπον λίμω, ὅθεν τὸ λτ. lima· οὕτω φαίνεται καὶ ἐκ τῦ λάω, λάμω)· ὅθεν Лóмъ (θραῦσμα) οἷον λάμος = λάκος, ῥάκος. [λάω, λέω, λίω, λόω, λύω, ἐπὶ σημασίας ξέσεως, ῥήξεως, κοιλώσεως, συγγενῆ· ὅθεν, λάκω, λάπω, λέπω, λίπω, λίζω,

κτλ. βλ. Лémехъ καὶ ʽΡείμ. λ. λέπω. ἴσως δὲ τὸ Ломлю̀ (Лому̀) = (Лóпу) Лóпаю π=μ. ὡς, πεδὰ, μετὰ]. παῤβλ. Γρμ. lähmen (παραλύειν, χωλεῦν, θραύειν, κτλ.)

Лóно (κόλπος) λῶνος, μεταθ. ἐκ τοῦ ὦλνος, ἀντὶ ὤλενος, ὠλένη, ὅθεν καὶ τὸ λατ. ulnus, ulna. ἐκ τοῦ ὦλος, ὠλὴν, Γοτθ. alleina, Γρμ. Ellen, Ἀγγλ. ell. Δαν. aln, alen, Ἰτ. alna, Γαλ. ἀρχ. aulne, ὅθεν τὸ aune (πῆχυς). Ἡ δὲ μετάθεσις τοῦ Лóно ἐκ τοῦ ὦλνος, ὡς τὸ λέμινς, ἀντὶ ἕλμινς· ,, λέμινθες, ἕλμινθες (Ἡσύχ. ὅθεν αἱ συνήθ. λεβίθες, θ = μ.). Ὁ Ἡσύχ. ἔχει καὶ, λίνος = ὄλινος, ὄλενος. Κύπριοι (=ὤλενος) κατ᾽ ἀποκοπὴν· ὡς ,, λέβινθος = ἐρέβινθος (συνήθ. ῥεβίθι, ῥοβίθι), Ἰλεὺς = Ὀϊλεύς, ἴξαλος=ἀΐξαλος. κτλ.

Лопáта (πτύον) λοπάδα, λοπὰς (λέπω, λάπω, λάφω, γλάφω, διὰ τὸ κοῖλον τοῦ πτύου. ὅθεν, ὡς ἐκ τῆς ὁμοιότητος) 2, ὠμοπλάτης (ὡς καὶ Συνήθ. κουτάλα = κοτύλη, ἡ ὠμοπλάτη). 3, = λοπὸς, λέπος, λέπυρον, (ὡς λεπαςὴ), συγγ. Лóпоеть.

Лóпаю (θραύομαι, ῥήγνυμαι) λαπέω = λακέω λάκω. (π = κ· ὡς, λίμπω, linquo. ἵππος, ἴκος, ἴκϜος, equus· πέμπε, quinque). Лóпанецъ (χύτρα τεθραυσμένη) οἷον λάπανον, ἀντὶ λάκανον, ἢ λάξανον [ὅθεν συνήθ. λάτσανον, λατζανίζω· ὡς τραύξανον, λείψανον, κτλ.

εἰς ανόν) = λάκισμα, λακὶς, λάκός, Γρμ. Laken, λακερὸν, ὅθεν λτ. lacer, lacerus, lacero.

Ло́пость, λόπος, λόφος (ἄκρον πίλου.) 2, λό-πος, λοπὰς (τὸ πλατὺ τῆς κώπης). βλ. Ло-па́та.

Ло́потъ (παλαιὸν ἱμάτιον) λῶπος (λάπος) λάφος, λαῖφος „ λαίφε᾽ ἔχοντα (᾽Οδ. Ν. 399.). Γρμ. Lappen (ῥάκος) καὶ Lumpen, ᾽Ισλ. lapp, κτλ. συγγεν. Ло́паю.

Ло́скутъ (ῥάκος) λάσκος, λάξος, ἀντὶ λάκος, λακίς. [λάκω, λάζω, λάξω (λάκσω, λάσκω.) λτ. laxo (χαλῶ), ὅθεν λαγὼν, λαγαρὸς = λα-παρὸς, κτλ. λάκω = λάπω.]

Ло́скъ (ςιλπνότης τῶν λείων. συνήθ. ὑάλισμα.) Καρν. lisk, lesk, leskanie (λάμψις) κτλ. Лощу̀ (λειόω, λιςρόω) συγγεν. λαύσσω, λεύσ-σω, λεύσσω (λύσσω, λύζω, λύξω, λύσκω, υ = ο, λόσκω.) λύξ, λυκὸς (λόξ). ἐκ τῦ λάω, λαύω (λάβω, λάπω, ὅθεν λάμπω) λαύσσω γλαύσσω = λέω, λεύω, λεύσσω (καὶ λέβω, Ϝλέπω, ὅθεν βλέπω, γλέπω), ὡς ἐκ τῆς λαμ-πρότητος καὶ τῦ φωτός. οὕτω καὶ (λαύω) γλάφω· γλύφω (λύϜω)· λεῖος (λέω) λειόω, λτ. lævis, lævigo· (λίω) λισσὸς, λιττὸς, λὶψ, λὶς, λισσόω, Γλ. lisser, κτλ. (διὰ τὴν ςιλ-πνότητα τῶν λείων). ὅθεν καὶ Лощи́ло = λεῖ-ςρον. βλ. Гла́жду· ὡς, λισσὸς, λισπὸς=λιξός, ὅθεν λίσγος. [παῤῥβλ. Γρμ. glätten (glatt)

gleissen, Glas, glänzen, Glanz, Glenz, χωρὶς γ, Lenz· ὡς, καὶ lauren (λαύσσειν) glauren, gluren, glaren, glarren· καὶ συνήθ. γαλερίζω, γαλερίζω (βλέπω ἀμαυρὸν), ἐκ τῦ γλάω (γλαύω) γαλάω, γαλερὸς, γαληρὸς = γαληνὸς, λαμπρός. βλ. Ῥείμ. λ. γλαύσσω]. βλ. τὸ συγγεν. Лужу̀.

Лоха́нь, Лаха́нь, λακάνη, αἰολικ. = λεκάνη.

Ло́сь (ἀλκή, cervus alces) ἐ-λλὸς. βλ. Еле́нь.

Ло́хъ (ἄγνος, ἢ eleagrus angustifolia) λύγος. (υ = ο, λόγος· γ = χ, λόχ-ος) Σ. λυγαρία· (καὶ τὸ ἄγνος ἐκ τῦ ἀγνύω = λυγίζω. βλ. Лука̀, Лоза̀, κτλ.)

Лу́бъ (φλοιός) λόπος, λοπὸς· ὡς λτ. liber. βλ. Лу́плю.

Лу́гъ (λειμὼν, λιβάδιον) λόχος (λόχμη) λτ. lucus· καὶ τὸ Συνήθ. λόγγος (δάσος = ξύλοχον) ἐκ τῦ λόχος, παρενθ'. τῦ γ· ὡς, λογὰς λογχὰς (βλ. Лу́згъ). Τὸ δὲ λτ. longus, Γρμ. lange (μακρὸς) ἐκ τῦ λαγγάω, λτ. langueo, λαγγάζω καὶ λογγάζω = ἐνδίδωμι (lange machen, μηκύνω, ὅθεν ἀναβάλλομαι, ὀκνῶ.) ἀφ' ὖ καὶ λαγγὼν, λαγγώδης (= λτ. cessator, tricosus, ὀκνὸς), ὅθεν longus, λογγός.

Лу́да (ἱμάτιον μίμυ γελωτοποιῦ) λῆδα, λῆδος, λήδιον (τριβώνιον εὐτελὲς. Ἡσύχ.). τὸ δὲ λυδὸς, λυδίων, ludio, ludius = μῖμος (παντομῖμος) παρὰ Ῥωμαίοις, (βλ. Διον. Ἁλικαρ. Ἀρχ. Β, 71.). ἢ συγγεν. Луди́ть, Лужу̀.

Луда̀ (*σκόπελος ἐξέχων τοῦ ὕδατος*) *λύττος, ἢ λυττὸς· ὅθεν καὶ τὸ λτ.* littus (*αἰγιαλὸς*). „ *λυττὸς, ὁ ὑψηλὸς τόπος* (*Ἡσύχ. καὶ Στέφ. Βυζάντ. λ. λυκτός.*)

Лу́жа, (*βόρβορος, ἰλὺς*) *συνήθ. λοῦσα* [*συγγεν. λύω, λτ.* luo, lutum, lues=*λῦμα, λύθρον, καὶ λύμη, ἡ, ὅθεν ἡ Σ. λοῦνη* (*μ=ν*). *ἐκ τοῦ λύω, λόω, καὶ λοῦω, συνήθ. λοῦζω, παρὰ τὸ λούσσω* (*ὡς ἐκ τοῦ νίω, τὸ νίσσω, νίζω*), *ὅθεν καὶ οἱ Λουσσοὶ, καὶ τὰ Λοῦσσα, χώρα ἐν Ἀρκαδίᾳ· καὶ ἡ Λουσηῒς Στὺξ· καὶ Λούσιος ποταμὸς, κτλ. βλ.* Ловлю̀]. *Πρβλ. τὸ Λούγεον ἕλος* (*Στράβ. Ζ, 314*), *καὶ Λούγαν*, Лу́га (*ποτάμιον καὶ πολίχνην εἴκοσι μιλίων μακρὰν τῆς Πετρουπόλεως*), *καὶ* Лу́за *δὲ, ἄλλο ποτάμιον προσβοῤῥότερον, ἐκβάλλον εἰς Δουΐναν* (Двина̀). *οἷον παρὰ τὸ λύω, λύϝω, λύγω, λύζω* (*λοῦζω, λοῦζα*)· *ἢ λύζω=κλύζω* (*βλ. Ῥείμ. λ. λύζω*).

Лужу̀ (*γανόω*) *λύζω, λύσσω* [*ἀντὶ λεύσσω = λάμπω· συγγεν. λύκη, λύξ, λυκὸς, λευκὸς, λτ.* lux, luceo, *καὶ λύχνος* (*λύκινος, λύχινος*), *καὶ λύγδος* (*λύγος, παρενθέσ. τοῦ δ. ἅτε λίθος λευκὴ καὶ ςιλπνὴ*) *κτλ. συγγ.* Лощу̀. *βλ.* Ло́скъ. *καὶ* Гла́жду.

Лузанъ, *ληδάριον, συγγεν.* Луда̀.

Лу́згъ (*κανθὸς ὀφθαλμοῦ.*) *λυσγ-ὸς = λυσκὸς, λυκσὸς, ἀντὶ λοξός.* (*βλ.* Глу́згъ, *καὶ* Лука̀). *Οὕτω καὶ τὸ κανθὸς παρὰ τὸ κνάω, γνάω, γνάμ-*

πτω=κάμπτω. Ὁ Ἡσύχ. ἔχει καὶ λογὰς = κανθὸς, καὶ τὸ λευκὸν τȣ̃ ὀφθαλμȣ̃, καὶ ὀφθαλμὸς (Καλλίμ.). ὁ δὲ Ἐτυμολόγ. γράφει λογχάς· ὡς, λόγγη καὶ λόγχη = λαχή· καὶ ἐκ τȣ̃ λόχος, τὸ συνήθ. λόγγος.

Лукà (καμπή. Ἰλλυρ. = κόλπος) λȣγὰ = λυγὴ, λύγος. ἐκ τȣ̃ λύγω=λέγω (κλίνω, Γρ. legen, ὅθεν lehn, lehnen.) ἀφ' ȣ̃ λοξὸς (καὶ τὸ λτ. luxus, luxatus, luxatio, lucta, καὶ τὸ Γρμ. luck, ὅθεν locker· καὶ Locke = ἕλιξ, κτλ.) λίξ, λικερὸς, λικρὸς (λικὸς, liquus, obliquus.) λέχριος, κτλ. βλ. Лу́къ, καὶ Клюкà, καὶ Лозà, (ζ = γ = κ.)

Лука́вый, Лука́въ (πονηρὸς) λυγαῖος (λȣγάϜος γ = κ, λȣκάϜος) λυγηρὸς, λυγισὸς (ἐκ τȣ̃ λυγὸς, λυγὴ, λύγος = σρεβλὸς) συγγεν. Лукà. [Ἄλλο τὸ λυγαῖος (ἐκ τȣ̃ λύγη, σκιὰ, σκότος) = σκοτεινὸς· καὶ τὸ λύγιος, (λυγερὸς) λυγρὸς, καὶ, υ = οι, λοίγιος, λοιγὸς ἐκ τȣ̃ λύζω, λτ. lugeo, luctus, luctuosus]. Лука́влю, Лука́вню (πονηρεύομαι, δολιεύομαι· ὡς ἐκ τȣ̃ Лука́ву) λυγάϜω = λυγόω, λυγίζω, (λυγὸς, λύγος = λοξόω, λοξȣ̃μαι, σρεβλȣ̃μαι). βλ. καὶ Лихíй.

Луко́шко, Лукнò (κανοῦν) ἐκ τȣ̃ Лукà· (ȣ̓ παρὰ τὸ λεῖκνον, λίκνον.) βλ. Лыко.

Лу́къ (τόξον) λὺξ = λύγξ (ὡς ἐκ τȣ̃ σφίξ, σφίγξ.) ,, λύγξ, τόξον (Ἡσύχ.) συγγεν. λίγξ, λίξ (λίκρος, λοξὸς)· ὡς καὶ, βιὸς, ἐκ τȣ̃

βίω = μίω (ςρέφω, λυγίζω), καὶ τὸ Γρμ. Bogen, ἐκ τȣ̃ biege, bage=βάγω, ἄγω (ἀγνύω, ὅθεν ἄγκος, ἀγκύλος)· συγγ. Лукà. (βλ. καὶ Клюкà). ἔςι δὲ καὶ ἄλλως τὸ λύγξ = λίγξ· ὡς καὶ λύγδην = λίγδην· καὶ λύχνος, συγγ. λιγνὺς· καὶ τὸ Γρμ, kluck, klick. κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. λύζω. πρβλ. καὶ Люблю̀).

Лу́къ (σκόροδον. 'Ιλλυρ. luk, κρόμμυον· luk beljj, σκόροδον· luk por, πράσον· luk divjj, βολβὸς) συγγεν. Γρμ. Lauch, κατὰ διάλεκ. louch = λάχος (α=ο, οἷον λόχος, λοῦχος) κατὰ τὸ 'Ελλην. λάχανον (ἐκ τȣ̃ λαχαίνω, λάχω, λάκῶ = σκάπτω, ὀρύσσω. βλ. Ло́гъ).

Лунà (σελήνη) λτ. luna, ἐκ τȣ̃ λευὸς λευὰ· „λευὸν, λαμπρὸν ('Ησύχ.) παρὰ τὸ λέω αἰολ. = λύω, ὅθεν λύκη, λυκὸς, λύξ, lux, λύχνος· ὡς λέω, λεύω, λευκὸς. κτλ. Τὸ λευὸν τȣ̃ 'Ησυχίȣ ἔδοξέ τισι τῶν κριτικῶν ἐκ τȣ̃ λατιν. luna· τȣ̃το δὲ παράγȣσι κατὰ συγκοπὴν ἐκ τȣ̃ lucina. βλ. Лу́чъ.

Луплю̀ (ὡς ἀπὸ τȣ̃ τȣ̃ Лупу̀) λοπῶ, λοπάω, λόπω, καὶ Ϝλύπω (γλύφω) = λέπω, λεπίζω. Γρμ. lauben, κτλ. βλ. Ли́стъ, καὶ Лущу̀.

Лучу̀ (τυγχάνω, περιτυγχάνω, εὑρίσκω.) ἴσ. λάζω (α = ο = υ, οἷον, λυζῶ) λαζύω, λάζυμι, λάζυμαι (λαμβάνω. ἐκ τȣ̃ λάβω, λάζω). ὅθεν, Получа́ю (δέχομαι, ἀπολαμβάνω τὸ ἀπόςαλμα.) οἷον ἀπολάζω,-ζομαι. Раз-

лучáю (*διαχωρίζω*, *διακρίνω*, *ἀφορίζω*) *διαλαμβάνω* (dirimo, distinquo).

Лутóкъ, *καὶ* Лутóчекъ (*εἴδη αἰθυιῶν*, *ἤτοι δυπτῶν*) *ἐκ τȣ͂* (*λέω*=*λίω*, Лію) *λȣτὸς*, *λέτης*(*λέςης*) *ὡς καὶ δύπτης*, *καὶ κολυμβὶς*, *καὶ συνήθ. βουταναρία*, *καὶ βȣτακίδιον ἐκ τȣ͂ βȣτῶ*, =*βυθῶ*, *βυθίζω· καὶ Γρμ.* Taucher, *ἐκ τȣ͂* tauchen, taufen=*δύπειν*, *δύπτειν· καὶ τό λτ.* mergus, *ἐκ τȣ͂* mergo (*βυθίζω.*) *βλ.* Лýжа.

Лучúна, *βλ.* Лýчъ.

Лучúца (*δόναξ*, *κάλαμος*) *ἐκ τȣ͂* Лýчъ, *λύξ*, *λύκη* (*οἷον λυκίσκα*, *λυκίτσα*, *ὑποκορ.*) *διὰ τὸ λάμπειν τὸν κάλαμον καιόμενον. Οὕτω καὶ τὸ κάλαμος, παρὰ τὸ κᾶλον, κάλω, κάω* (*καίω*)· *Τὸ δὲ* Лучúца *οὐ παρὰ τὸ λωτὸς* (*λώταξ*, *λωτίσκη*, *ὅθεν καὶ ὁ ἐκ τȣ͂ λωτȣ͂ αὐλὸς*, *λωτὸς ἢ λοτὸς*, *κατὰ τὸ δόναξ*). *βλ.* Лýчъ.

Лýчшій (*κρείττων*) *ὡς ἐκ τȣ͂* Лýчше (Лýчъ) *λῷςος*, *λῴων*. *ἐκ τȣ͂ λάω*, *λῶ* (*θέλω· ὡς καὶ ἐκ τȣ͂ βέλω*, *βόλω*, *τὸ ἄῤῥητον βελὸς*, *βέλλος*, *λτ.* bellus, *ὅθεν βέλτερος*) *λωὸς*, *λώϊος*, *λωΐων*, *λῴϊςος*, *λῷςος· ω* = *οι* = *υ* = y (*λȣ͂στος* = *λȣ͂τσος*, Лýчше).

Лýчъ (*ἀκτὶς*) *λύξ*, *λύκη* (*λυκὸς*, *λευκὸς*), *λτ.* lux, *Γρμ.* Leuchte, Licht, *Γαλ.* lucur, *κτλ. ὅθεν*, Лучúна (*δᾳ̃ς*), *λτ.* lucina (*λυκίνα*, *λύκινος· ὅθεν συγκοπῇ*) *λύχνος*, *λυχνὶς*, *λυχνία. κτλ. βλ.* Лунà, Лужỳ, Лицѐ, *κτλ.*

Лущу̀ (*λοπίζω, λέπω*) *ἐκ τῦ λύω, λύϝω, λύβω, λύπω, ϝλύβω* (*ὡς ἐκ τῦ λέω, λέπω*) *γλύφω*, glubo, *μέλλων γλύψω, λύψω*, (*ψ = ξ = κσ σκ*=щ· *λύξω, λύσκω*, Лущу̀). *Ἴσως δὲ καὶ ὡς ἐκ τῦ λέπω, λύπω* (*κ = π*) *λύκω, λύξω· ὅθεν* Луска̀, Лущà (*λέπος, λέπυρον, κέλυφος*) *λοπὸς, λόπος, π = κ· οἷον, λόκος, λόκη, λόξος, λόξη, λόσκη* (*ὡς, λίσπος, λίσκος, λίσγος, ἐκ τῦ λίω = λέω, λύω, κτλ.*) *βλ.* Лыко, *καὶ* Лóскъ.

Лыва (*δάσος ἑλῶδες*), *λιβὰς, λιβάδιον, λείβηθρον· ἐκ τῦ λείβω, λίβω*=Лію̀, Лью̀. *συγγεν.* Левáда.

Лыко (*φλοιὸς φιλύρας, ἢ ἰτέας.*) *λίκος, ἀντὶ λέκος* (*ὡς λίκρος, λέκρος*) = *λέπος, λόπος. κ = π· ὡς καὶ λέκυς, λέκις, = λεπὶς, λέπυρον* (*ὅθεν λέκιθος*)· *ἢ λύγος, συγγεν* Лука̀, *καὶ* Лукно̀ (Лукóшко, *κανῦν ἐκ φιλύρας πεποιημένον*) *οἷον λυγινὸν, λυγηρὸν* (*κυρτὸν*), *ἢ ἐκ λύγου, ἱμαντῶδες φυτοῦ πεπλεγμένον· οὕτω καὶ τὸ τῆς συνηθ. γαλύκα, γαλύκιον, ἀντὶ γλύγα, γλύγιον, ϝλύγειον* (*λυγὴ, λύγιον*) *λυγηρὸν, ἢ ἐκ λύγυ πεποιημένον, παρενθ. τῦ α· ὡς ἐκ τῦ γλύφω τὸ* (*γελύφω, γαλύφω*) *κελύφω, κέλυφος, κελύφη, καλύφω, καλύπτω· ἢ, καὶ ἐξ αὐτῦ τῦ καλύβω, καλύπω, καλύπτω, αἰολ. καλύσσω* (*ὡς κάλυξ, καλύκιον*) *γαλύκα, γαλύκιον. ἢ καὶ=κελύφα, -λύφη, κελύφιον· φ = χ. κελύχιον* (*χ = κ· γαλύκιον*)

κέλυφος (ὅθεν καὶ τὸ Σ. κολέφιον, κτλ.) διὰ τὸ κοῖλον δηλονότι τῦ σκεύες.

Лылы̀ (ἀπάτη) λείη (παρενθ. λ.) ἐκ τῦ λεῖος, λεία, λίω, ὅθεν λίς, λισσὸς, λισπὸς· καὶ λίσβη, ἀλίσβη = ἀπάτη. (βλ. Лéсть). Παραβάλοι δ' ἄντις καὶ τὸ λάλλη, λάλλω (λαλῶ) λτ. lallo (κατὰ μεταφορὰν, ὡς καὶ τῶν ἀπατηλῶν κατακηλέντων, καθάπερ οἱ βαυκαλῦντες τὰ βρέφη. βλ. Лю̀.)

*Лыскáрь, λισγάριον, λίσγος, λτ. ligo. (σημείωσαι ы = ι.) βλ. Лущу̀.

Лы́сый, Лы́съ, λισσὸς (ὁ φαλακρὸς) συγγεν. Лущу̀· ὡς καὶ τὰ, λέω (λέπω), λύω (λύφω, γλύφω), λίω, λίς (λισσὸς). κτλ.

Льзя (ἔξεςιν, ἔνεςιν). ἔξεςι τὸ licet πρὸς τὸ Льзя παραβαλεῖν; τὸ δὲ licet ἐκ τῦ ἀρχαίε liceo, lico = liquo, linquo (λίκω, λίγκω· κ = π) = λίπω, λίμπω, λιμπάνω· καὶ λείπω, ὅθεν καὶ τὸ Γοτθ. lifnan, ἀγγλ. léave, Γρμ. bleiben (be—leiben, liben)· καὶ τὸ Льзя ἐκ θέματος Лег (ζ = γ· καὶ γ = κ) λείκει = λείπει = λείπεται = ἀφίεται = ἐφεῖται; ἢ συγγεν. Лѣзу = λάζω (δράσσομαι, λαμβάνω, ὡς ληπτὸν, ἐφικτὸν) οἷον λαιςὸν, ληϊςὸν;

Льну̀ (κολλῶ, ἀλείφω) λίνω. [ὅθεν ἀλίνω, λτ. lino, linio, κτλ. ἐκ τῦ λίω, παρ' ὃ καὶ λίπω, λείπω (Ли́пу) Ли́пну, λείφω, ἀλείφω, ἀλέπω ἀλέφω, λέφω (Лѣну̀) Лѣплю̀.] βλ. Линя́ю.

Лѣвый (Лѣвъ) λαιϜὸς (λαιβὸς· ὡς, λαιφὸς) λαιὸς (ἀριςερὸς) λτ. laevus. (τὸ Γρμ. link, ἴσως ὡς τὸ λίγξ, λίξ = πλάγιος). Лѣвица, (ὑποκοριс. ὡς ἐκ τῦ Лѣва) λαιϜὰ, λαιϜὴ (ἡ ἀριςερὰ. ἐλλειπτικ. τῆ χειρ. ὡς καὶ τὸ Десница). Лѣвша, ἀριςερόχειρ, ὁ τῇ ἀριςερᾷ χρώμενος (ὡς τὸ συνήθ. ζερβός, βλ. Шуй) οἷον λαίϜας, λαίαξ.

Лѣзу, Лѣзаю, Лажу (ἀναῤῥιχῶμαι) λαίζω=λάζω (ὡς θναίσκω, θνάσκω) συγγεν. Лечу. (οἱ ἀναῤῥιχώμενοι λατύσσυσι, λάζυσι). λαΐζω, λέγυσι νῦν τὸ συνηθέςερ. κενῶ οἱ περὶ τὸν Πόντον (=λαίζω· ἢ ἐκ τῦ ἀλαΐζω, ἀντὶ σαλαΐζω, σαλάσσω, σάλω = ȷάλω, ἄλλω.)

Лѣнивый, Лѣнивъ (ὀκνηρὸς, βραδὺς). Лѣнь, Лѣность (ὀκνηρία, βραδύτης). Лѣнюся, ὀκνέω (ὡς ἐκ τῦ Лѣну) ἐ-λιννύω, ἐ-λιννύς, ἐ-λιννὸς (ἐκ τῦ ἐλίνω = ἐλίω, ἑλίσσω.) ἢ (λένω=λέω, λεῖος, λειόω· καὶ λίνω (λίω) Льну = λείφω, ἀλείφω· ὡς καὶ γλίσχρος ὁ ὀκνηρὸς); πρβλ. λτ. lenio, lenis, lentus, Γλ. lent, κτλ.

Лѣплю (ἀλείφω, κολλῶ· ὡς ἐκ τῦ Лѣпу. βλ. Льну) λέφω (λέπω) λείφω, ἀλέφω, ἀλείφω (ὅθεν ἄλειφαρ, ἄλεφας, ἄλεπας, λτ. adeps=aleps, δ=λ). 2, τυπῶ ἐν μήτρᾳ, προσπλάττω, Γλ. mouler, modeler (διὰ τὴν ὑποκειμένην λιπαρὰν καὶ ἀλείφατος ὁμοίαν ὕλην, ἢ ἀλοι-

φὴν, ἐν ᾗ προσκολλᾶται, καὶ τυπεῖται τὸ τυπέμενον.)

Лѣпый, Лѣпъ (*εὐπρεπὴς, καλὸς*) *συγγεν. λτ.* lepidus, *λεπτὸς* (*λέπω, λέπος, λτ.* lepor· *ὡς ἐκ τῦ λάπω, γλάπω, γλάφω, γλαφυρὸς.*) *συγγ.* Луплю, *κτλ. ὡς καὶ τὸ Fλύπω, γλύφω* = *γλάφω, λάπω* = *λέπω. ὅθεν* (пре-лѣпый) *ὁ Σ. Πέρλεπες, Πρίλεπες* (*πόλις Παιονίας* = *περίλεπτος, περικαλλής*).

Лѣсъ, *λαῖσος* = *λάσος* = *δάσος* (*ὅθεν λάσιος* = *δασὺς· δ* = *λ· ὡς, λάκρυμα, δάκρυμα. Ἐκ τῦ λαῖσος ἔμεινε τὸ λαισήϊον, λαισὰς, λαίσεα, κτλ.* = *λάσια, δασέα*). 2, Лѣсъ = *ξύλον, δένδρον.* [*ὡς καὶ ξύλοχος* = *δάσος. ἐκ τῦ ξύλον* (*ξύλος*) *ξύλοξ, ξύλοχος· κατὰ τὸ δρύος, δρύοξ, δρύοχος.*]

Лѣто (*θέρος. καὶ ὅλον τὸ ἔτος*) *ἔτος μετὰ τοῦ προςιθεμένε λ.* [*λέτος· ὡς, ἀπήνη* (*λαπήνη*) *λαμπήνη· ἄχνη, λάχνη· ἴγδος, λίγδος· κτλ. βλ. καὶ* Весна]. Лѣтошній (*θερινὸς, ἐπέτειος*) *λ-ετήσιος. ὅθεν καὶ* Столѣтіе *ἡ ἑκατονταετηρίς.*

Лѣть (*ἔξεςιν· ἐκ τῦ* Ли, есть· *ὡς*, нѣть *ἐκ τῦ* ни есть.)

Лѣха (*τάξις· ὡς τὸ, πρασιὰ*) *λόχσς* (*λόχη, ἐκ τῦ* Лежу, *λέγω*) ” воз-легоша на лѣхи на лѣхи *κατε-λέγησαν ἀν λόχοις ἀν λόχοις* = ” *ἀνέπεσαν πρασιαὶ πρασιαὶ* (*Μάρκ.* 5, 40.)

Лѣчу̀ (*ἰατρεύω. τὸ θέμα* Лѣк.) *ἀ-λέξω, ἀλέκω· (ὡς, δύρομαι = ὀδύρομαι).* Лѣкáрство (*φάρμακον ἰατρικὸν*), *καὶ* Лѣкарь (*ἰατρός. πρβλ. Γοτθ.* leikeis, *ἀρχ. Γρμ.* lacknir) *οἷον ἀλέκωρ, ἀλέκων, ἄλκαρ* (*ἀλέκαρ, λέκαρ*) *ἐκ τῦ ἀλέκω, ἄλκω, ἀλκτὴρ. καὶ ἀλέξω, ἄλεξις, ἀλέξιος· ὅθεν καὶ τὸ κύριον τῆς Σ.* (*ἔν τισι χωρίοις Θετταλικοῖς*) *Λέτσιος = Ἀλέξιος* (*ἀποκοπ. λέξιος, ὡς καὶ* Лѣчу̀, *λέξω, ἀντὶ ἀλέξω*) *ἀλεξητὴρ, ἀλεξητήριον. Ἢ μήποτε τὸ* Лѣчу̀ = *λέκω, κ = π, λέπω, ἀντὶ ἔλπω, ἄλπω μετὰ τῦ πνευματισμῦ θ θέλπω, θάλπω* (*ἐκ τῦ ἄλω, λτ.* alo, *ὅθεν καὶ ἀλέθω, ἄλθω = ἰατρεύω*); *ἔςι δὲ κυρίως τὸ* Лѣкарь *κατὰ τὴν εἰς* arius, *λατ. κατάληξ. καὶ συνήθ. εἰς ρις ἐκ τῆς εἰς ρος καὶ ριος ἑλληνικ.* (*οἷον, λεκάριος, λεκάρις· ὡς ἀλεξητήριος, θαλπτήριος ὢν ὁ ἀλθεύς*). *Ἄλλοι δέ τινες παράγυσι τὸ* Лѣчу̀ *ἐκ τῦ* Лéгкій.

Лю̀, Лю̀ (*φωνὴ ἐπὶ βαυκαλίσεως βρεφῶν*) *λὰ, λὰ. λο, λό. κτλ. ὅθεν* Люлю́каю *λάλλω, λτ.* lallo, *Γρ.* lallen, einlullen, *Σβ.* lulla, *κτλ. ὡς, λαλαγέω.*

Люблю̀ (*ἀγαπῶ, ἐρῶ· ὡς ἐκ τῦ* Любу̀). Любы̀, *καὶ* Любóвь (*ἀγάπη*) *συγγεν. λίβω* (*ὅθεν λίμβω, λιμβεύω-ομαι· ἐκ τῦ λίπω, λίπτω, αἰολικ. λίσσω, = γλίχω, γλίχομαι*) *λίψ, λιβὸς* (*λιβὴ*) = *ἐπιθυμία* (*Ἡσύχ.*) *λτ. ἀρχ.* libo (*ὅθεν τὸ*, libet, libens, libido.) *Γρμ.* lie-

ben, Liebe, *'Αγγλ.* lief, leef, *Σκρ.* loab, *κτλ.* — *τὸ Σερβ.* Льубим = *φιλῶ* (*ὡς καὶ φιλῶ* = *ἀγαπῶ*, *καὶ* = *φιλῶ τοῖς χείλεσιν* = *ἀσπάζομαι*)· *ἄλλοι παρέβαλ. τὸ* Люблю (Любу) *κατὰ μετάθεσιν πρὸς τὸ φιλῶ* (*λιφῶ*, *λιβῶ*). *ἔςι δὲ τὸ* Люб—(Любу) *πρὸς τὸ λιβ*—(*λιβῶ*) *ὡς τὸ λύχνος πρὸς τὸ λιγνὺς* (*παρὰ τὸ λύκη ἀμφότερα*)· *ὕτω καὶ μιςύλλω*, *καὶ μυςίλλω· ἰλὺς*, *καὶ ὑλὶς· ὕββος*, *καὶ* gibbus· *κοῖλον καὶ* cilium (supercilium), *κτλ.* (*βλ.* Лукъ). *πρόσθες καὶ τὸ λίβος*, *λιβὰς*, *λίβω*, *λείβω*, *καὶ* (*λέλοιβα*) *λοιβή*· *τὸ δὲ Σλαβ.* ю = *οι* = *ου* = *υ* = *ι*.

Людъ, *πληθ.* Люди (*λαὸς-οἱ. ἐκ δὲ τῦ λαὸς τὰ*) *λῆτος*, *λάϊτος*, *λαῖτος*, *λήϊτος*, *λέϊτος*, *λεῖτος* (*λαϊκὸς*, *δημόσιος*), *Γρμ.* (Leut) Leute, *'Ισλ.* liod, *'Ολλ.* luiden, *Λετ.* liaudis, *Βοεμ.* lidè, *Πολ.* lud, ludźie. *Πρβλ. καὶ 'Εβρ.* leum, leon· *τὸ δὲ 'Αλβαν.* neres=*ἀνέρες* (*ἀνθρώπων πλῆθος*, *ὄχλος*).

*Лютня *Γλ.* luth, *Γρ.* Laute, *'Ιτ.* liuto, *'Ισπ.* laud, *μ'. λτ.* laudis, lautus, *συνήθ. λαῦτον*, *λαβῦτον*, *λαγῦτον*, *ἐκ τῦ 'Αραβ.* laud, alaud.

Лютый, Лютъ (*ὠμὸς*, *θηριώδης*)· Лютѣю (*θηριῦμαι*, *ἀγριαίνω*) *λυττάω*, *λυττῶ* (*λυττὸς*) *λυττήεις*, *λυττῶν* (*λύσσα.*)

Лягаю, *λαγέω*, *ἀντὶ λακέω*, *λάκω* (*λάξω*, *λάξ*) *λακτίζω.* = *ἀρχ. Γρμ.* läke, löke, *Γοτθ.* laike.

Лягу́шка (*βάτραχος· ὡς ἐκ τῦ* Лягу́шъ) *παρὰ τὸ* Лята́ю (*ὡς σκαίρων*), *λὰξ* (*λὰγς, λάγαξ*) *λάκτης*.

Ля́дія, *καὶ* Ля́двея, *'Ρωσσ. ὑποκορ.* Ля́шечка, Ля́шка (*μηρὸς*), *Βενδ.* ládia, *λαγὼν* (*γ = δ, λαδὼν· ὡς, γλυκὺς, δυλκὺς*, dulcis · *δνόφος, γνόφος· ἔρδω, ἔργω*), *Γρμ.* Lende, *ἀρχ.* lancho, *Γλ.* longe, *'Ιτ.* longia, lonza.

Ля́кій (*λοξὸς, κυρτὸς, καμπτὸς. τὸ θέμα* Ляк, Ляг.) *συγγεν. λοξὸς* [*λακὸς, α = ε, ἀντὶ λεκὸς, ἐκ τῦ λέγω* (*λίγω*) *λὶξ, λίκος*, licus, liquus, olbiquus, *ὅθεν καὶ* (*λικερὸς*) *λικρὸς, καὶ* (*λεκὸς, λεκερὸς*) *λεκρὸς, λέκρος = λέχριος. ἐκ τῦ λέγω, λύγω, λτ.* ligo, *καὶ τὸ λύγος, λυγὸς, κτλ. οὕτω καὶ τὸ Γρμ.* läg = *λοξὸς, βλ. 'Ρείμ. λ. λέκροι, καὶ λύγος*]. *βλ.* Лука̀.

М.

М, М, м (Мыслѣте, *μήσλετε*) = M, *μ* —. М҃ = *μ'* (40). ҂М = *͵μ* (40000).

Маа́ю (*νεύω, ὡς ἐκ τῦ* Маю̀) *μοάω, μόω = μυάω, μύω*, (*υ = ο· ὡς, σύω, σόω. βλ. καὶ 'Ησύχ. λ. μοῶτε.*) *συγγ.* Маню̀.

Ма́жу (*χρίω, ἀλείφω*) *μάζω = μάσσω* (*ἐκ τῦ μάω, σμάω*), *καὶ 'Εβρ.* maschah. Мазь (*ἀλοιφὴ*) *ὡς μάζα, μαγίς· καὶ* Ма́сло (*βέτυρον, καὶ ἔλαιον. βλ. ἐφεξῆς*) *μάγμα, μᾶσ-*

σον (χρήσιμον πρὸς ἀλοιφήν· καθὰ καὶ λίπος, καὶ ἀλοιφή, ἄλειφαρ = ςέαρ, πιμελή). τὸ δὲ βέτυρον φαίνεται ἐ παρὰ τὸ βοὸς τυρὸς, (οὐ γὰρ τυρὸς, ἐδ' ἐκ τοῦ βοὸς μόνον τὸ βέτυρον) ἀλλ', οἶμαι, παρὰ τὸ πύω, πυτὶς (ὅθεν καὶ ἡ πυτία), πύτυς (ὡς καὶ πιτύα, πητύα) πύτυρ, πύτυρος, πέτυρος, -ρον, βέτυρος, καὶ -ρον. (β = π· ὡς, βέλεκυς, πέλεκυς· βύσιος, πύσιος). Ἐκ τῦ πίω (πῖος, πίαρ, πιαρὸς) καὶ πίζω, πίσσω, -ξω (πικερὸς) καὶ τὸ πικέριον = βέτυρον (Ἱπποκρ. καὶ Γαλην.), Γρμ. Butter· εἰσὶ δ' οἱ τὸ βέτυρον λέξιν νομίζεσι Σκυθικήν. φαίνονται δ' ἐν μᾶλλον καὶ τὸ βέτυρον καὶ τὸ πικέριον ὀνόματα Φρυγικά. (βλ. καὶ Ῥείμερ. λ. βέτυρον, καὶ πικέριον). Ἀλλ' οἱ ἡμέτεροι Γραμματικοὶ σχεδόν τι πάντες ἐτυμολογεσι τὸ βέτυρον παρὰ τὸ, βοὸς τυρὸς (βλ. Εὐςάθ.), ὡς ἐκ βοεἰε γάλακτος μάλιςα σκευαζόμενον, καὶ οἷον τυρευόμενον. „plurimum è bubulo, et inde nomen. (Πλίν. κή, 9). Καὶ ἡ Ῥωσσικὴ δὲ, καὶ ἄλλαι Σλαβονικαὶ διάλεκτοι ἐκ τε̃ βοὸς μάλιςα παρονομάζεσι τὸ βέτυρον, προςιθεῖσαι τὸ ἐπίθετον Коро́вье = βόειον, πρὸς τὸ ма́сло, (коро́вье ма́сло, βόειον μάγμα), πρὸς διαςολὴν τε̃ ἐλαίε = деревя́нное ма́сло (δενδρικὸν μάγμα, ὡς ἀπὸ δένδρε τε̃ τῆς ἐλαίας· κατὰ τὰ, ἐλαιόλαδον, σησαμόλαδον, λιναρόλαδον, κτλ.)

Макáю, (*βρέχω*, *βάπτω*, *ἐμβάπτω· ὡς ἐκ θέματ.* Мáку) = *μάκω*, *μάγω* (*μάζω*, *μαδὸς*, *μαδάω* = *μυδάω*, *λτ.* madeo, madidus) maceo (maco) macero, maculo, *κτλ. τὸ θέμα μάω*, *συγγ. μίω*, *μίγω*, *βλ.* Мóкрый.

*Мáкъ, *μάκων*, *μήκων*.

Малúна (*Ἰδαία βάτος*) *συγγ. μᾶλον* (*μῆλον*, *μηλίνη*. *Σ. σμέσλον καὶ,-ρον*) *ἐκ τȣ̃ μαλὸς*, mollis = Мáлый.

Мáлый, Мáлъ (*μικρὸς*). Мáлю (*σμικρύνω*) *μάλω*, *μᾶλὸς*, *ἀμαλὸς*, *καὶ μαλλὸς*, *λτ.* mollis, *Γρμ.* Mehligen, Milden (*ἐκ τȣ̃ μάλω*, *μέλω*, *μέλδω*, *μύλω* = *λεπτύνω*, *τρίβω*, *Γρμ.* mahlen, schmelzen = *μέλδειν*, *κτλ. βλ.* '*Ρεἰμ. λ. μαλὸς*, *καὶ μάλω*). Мáльчикъ (*παῖς*, *παιδίον· ὡς τὸ συνήθ. μικρὸς*, *μικρὸν*) *οἷον μάλυξ* (*κατὰ τὸ μάλλυξ*) *ὑποκορις. κτλ. συγγ.* Мелю̀.

Мáма, *βλ.* Мáтерь.

Маню̀ (*νεύω.* 2, *μεταφ. ἐφέλκομαι τινὰ δἰ ἐλπίδων*, *ἐπελπίζω· ὅθεν*, Обмáнываю, *ἀπατῶ.*) *μάνω* (*ὅθεν μανύω*, *μηνύω*, *ἐκ τȣ̃ μάω· ὡς ἐκ τȣ̃ μύω*, *μύνω*, *μύνομαι*). *τὸ θέμα*, Маю̀.

Марáю (*ῥυπόω*, *μολύνω*, *κηλιδόω*) *μαράω*, *μάρω* (*ὅθεν μαυρὸς*, *συνήθ. μαῦρος*, *μαυρόω*, *ἀμαυρὸς*, *κτλ. καὶ μόρω*, *μορύω*, *μορύσσω*). Мáркій, Мáрокъ (*οἷον μάροξ· ὡς μόρυξ*, *μόρυχος*, *Μώρυχος*, *μεμορυγμένος*, *μορυκτὸς*) = *μάρος*, *μαϝρὸς*, *μαυρός*. Мáрка (*κηλίδωσις*, *κηλὶς*) *ὡς τὸ μόρυξις* (*μορυχή*.)

* *

*Máска, *Γλ.* masque, *Γρμ.* Maske, *'Ιτ.* maschera = *μάσκανον* = *βάσκανον*, *βασκάνιον*. *β* = *μ*. (*συγκοπ. βάσκα, μάσκα, ὅθεν καὶ τὸ ὑβριςικ. τῆς συνηθ. μασκαρᾶς=γελωτοποιὸς, καὶ γελοῖος, φαῦλος, ὡς οἱ φέροντες τὰ προσωπεῖα γελωτοποιοὶ, Ιτ.* mascherati).

*Máстеръ, Мастерю̀, *συνήθ. μαςορεύω, μάςορας· οὐ παρὰ τὸ μάςωρ δωρικ.* = *μήςωρ, ἀλλ' ἐκ τε̃ λτ.* magister, *Γρμ.* Meister, *'Ιτ.* maestro, *Γαλ.* (maistre) maître *κτλ. 'Εκ τε̃* magister *καὶ τῶν Βυζαντινῶν τὸ μάγιςρος, καὶ μαγίςωρ, καὶ μαΐςωρ* (*ὅθεν τὸ συνήθ. μάςορ-ας*)· *αὐτὸ δὲ τὸ* magister *πάλιν ἐκ τε̃ μάκιςορ, αἰολικ.* = *μήκιςος, μέγιςος* (supremus, summus = *ἔξοχος, ἄριςος. βλ. 'Ρείμ. λ. μάκιςος.*)

Матéрый, Матéръ (*ξηρά, ἤπειρος*. 2, *ἐπιθετ. ὑπερμεγέθης*) *μάτιρ, μάτις* (= *μέγας, ὡς καὶ μάσις, μασίων, καὶ ματίων, μάσσων μάσιον, μάτιον, μάκιον,-γιον, λτ.* magis, *κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. μάσι, καὶ μακρὸς*). *ἄλλοι παρέβαλ. τὸ λτ.* materia.

Máтерь, Máти, *μάτηρ, μήτηρ. Λετ.* mate, *Λτ.* mater, *'Ιτ.* madre, *Γλ.* mére, *'Αγγλ.* mother, modder, *Γρμ.* Mutter, *Προ.* mader, *καὶ ἐν τῇ Βεχαρίᾳ*, madar, *Σκρ.* mada, *κτλ. καὶ παρὰ τοῖς 'Αιγυπτ. μέτ.* [*ὡς ἐκ τῆς φυσικῆς φωνῆς τῶν βρεφῶν μᾶ, πᾶ· οἱ δὲ Δωρ. καὶ Αἰολ. ἔλεγον μᾶ, κατ' ἀποκοπὴν τε̃ μάτηρ.*

καὶ ʽΡωσσ. Мáть. Ἔοικε δ᾽ ἒν μᾶλλον τὸ μάτηρ παρὰ τὸ μάω=πάω, ὅθεν τὸ πατὴρ (ἀμφότεροι γὰρ οἱ γονεῖς, τροφεῖς). Οὕτω καὶ οἱ Ἴβηρες (Γεωργιανοὶ) λέγεσι τὸν πατέρα, mama = πάπα (πάπας, πάππας· π=μ· ὡς, ματῶ = πατῶ· βίω = μίω)· ἀλλὰ καὶ τὸ баба = μάμα, μαῖα (βλ. καὶ Чáдо, Пáпа, Пишáю). ἔςι δὲ καὶ μάω (ὅθεν μάγω, μάζω) παρ᾽ ὃ τὸ μάμμα, λτ. mamma, μαζὸς (βλ. Вы́мя), ἕτερον τῦ μάμμα (μήτηρ) ʽΡωσ. Мáма, ὅθεν μάμμη, μαμμία, μαῖα, μαμμαία, Мáмка (ἐκ τῦ Мáмика, Σ. μαμμάκα, ὑποκορ. ὡς ἐκ τῶν εἰς ακας, ακης ἄρσεν. οἷον παππάκας, υἱόκας, παππάκης, Νικολάκης, Κωςάκης· κατὰ τὸν εἰς αξ, ακος, τύπον τῶν ὑποκρ. οἷον ῥόδαξ, ῥόδακος = ῥόδον μικρὸν, κτλ.) καὶ μμ=νν, Σ. μάννα (=μάμμα = μήτηρ), ὅθεν τὸ ὑποκορις. μαννάριον, παρὰ Λεκιανῷ (ʽΕταιρικ. Διάλογ. κατὰ τὰ μαμμάριον, μαμμίδιον, μαμμίον, Γρμ. Mütterchen, συνήθως μαννάκα, μαννίτσα, καὶ τὸ ʽΡωσσ. ἐκ τῦ Мáть, Матушка), καὶ ᾿Αλβαν. manne, καὶ nanna, κτλ. Εἶπον δὲ καὶ ἀμμία, (συνήθ. ἄμμια) Σκρ. amma, ʽΕβρ. καὶ ᾿Αραβ. am, Γρμ. Amme, καὶ Τερκ. anna, κτλ. Мáшка = μήτρα. λτ. matrix. Σκρτ. meddra. Прамáтерь, προμήτωρ, κτλ.

*Мáчта (ἱςὸς) τὸ Γρμ. καὶ ᾿Αγγ. Mast, Γαλ. (mast) mât. συγγεν. μαςὸς. „ μαςοὶ τὰ ὑψη-

λὰ τῶν χωρίων (Ξνφ. 'Αναβ. α, καὶ 'Ησύχ.). ἢ ἐκ τȣ̃ Γρμ. meist (meh-ist, συγγ. μέγας, καὶ μακρὸς, λτ. macer. Οὕτω καὶ τὸ mehr=meh-er. βλ. 'Ρείμ. λ. μακρός, καὶ Adelung λ. mast.)

*Маши́на = Ма́хина, μαχανὴ, μηχανὴ, machina (βλέπε Машу̀· ш = χ).

Машу̀, Маха́ю (σείω, κινῶ.) μόγω (α = ο, καὶ χ = γ) ἐκ τȣ̃ μόω, μόϝω, λτ. moveo, motus, μότος, μόθος, Ма́хъ (κίνησις). συγγ. Маши́на, βλ. καὶ Могу̀.

Ма́ю, Сма́ю (κατατρίβω, καταπονῶ) μάω, μώω, σμώω, σμώχω (ἐκ τȣ̃ μάω, μόω. βλ. Можжу̀). Маю̀, πρωτότυπ. τȣ̃ Маа́ю, Маню̀.

Мая́чу (ἀποζῶ, τρέφομαι γλίσχρως καὶ λυπρῶς) ἐκ τȣ̃ Ма́ю. ἢ μάζω, μάσσω, μασσάω (μαςάζω, μαςαρύζω, συνήθ. ματσελύζω, ἐπὶ νωδῶν γερόντων βίᾳ καὶ μόλις μασσωμένων.)

Мгла̀, ὀ-μίχλα, (μίγλα, γ=χ· ἐκ τȣ̃ μίω, μίγω, μίχω, ὅθεν ὀμίχω, ὀμίχλη, μετὰ τȣ̃ εὐφωνικȣ̃ ο.) 'Ιλλυρ. megla; 'Αλβαν. miekula. βλ. Мо́крый.

Медвѣ́дь (ἄρκτος. σύνθετ. ἐκ τȣ̃ Медъ, вѣд) οἷον μελίϝειδος, μελιϝειδὴς, καὶ λ=δ, μεδϝειδὴς = ὁ τὸ μέλι εἰδὼς· ὡς μελιγηθὲς, καὶ μελιτοφάγον τὸ ζῶον. τὸ ὑποκορις. Медвѣ́дица, καὶ συγκοπῇ Ме́чка.

Ме́длю, μέλλω (βραδύνω.) μέ(δ)λω· τὸ λ. ἐπενθετ. ὡς ἐν τῷ μέλδω· καὶ ἄλλως, λ=δ (ὡς, λάφνη, δάφνη· δάκρυμα, lacryma· δα-

σὺς [λάσος] λάσιος· καὶ τὸ medito,-tor = μελετῶ), ὥςε τὸ Мéдлю = μέλ-λω, μέδ-λω. Меледà, μελλητὺς, μέλλησις. Méледный, Méледенъ, μελλητὴς. Мележỳ = Мéдлю, ὡς μελλήσω, ἐκ τῆ μελλέω, μέλλω.

Мéдъ, μέλι,-ιτος (λτ. mel, Γοτθ. milith, συγγ. Γρμ. mild. βλ. Мúлый) οἶον, μέδι [δ = λ. βλ. Мéдлю. τὸ δὲ μέδι, μέδυ, εἴη ἂν = μέθυ (οἶνος) = Мéдъ (miód), Σβεκ. Mjiod, Γρμ. Meth (τὸ Γαλλικ. hydromel, ὑδρόμελι). Καὶ τὸ Σκρτ. madia, καὶ Ζενδ, medo = φοινίκων οἶνος· καὶ τὸ 'Εβρ. mathon = γλυκύ· ὡς πάλιν τὸ Γρμ. Honig (μέλι), Σβεκ. honag, honiag, φαίνεται ἀπὸ θέματος hon = hόν — hοῖν — (οἶνος) ἐσχηματισμένον μετὰ τῆ πνευματισμῆ, κατὰ τὸ, γοίναξ (γοίνακος) = οἶναξ. ('Ησύχ.) παρὰ τὸ μέθυ καὶ τὸ λτ. temetum].

Междỳ, Мéжъ, μέσσον (μέζον,-σδον) μέσσῳ, μεσσιδὶ, μεταξὺ. — Межýю (διορίζω τι μετρῶν, διαμετρῶ γῆν· κυρίως ἐπὶ γεωδαισίας· ὡς ἐκ τοῦ ἀῤῥήτε Межỳ. τὸ πρῶτον θέμα Мед—)μέζω (μέω) μέδω, μέτω, ὅθεν metio, metior, Γρ. messen· καὶ μέτρον, μόδιον, modius, μέδιμνον (μέδος), καὶ modus, μέσος, μέτος, μετὰ, κτλ. (βλ. 'Ρείμ. λ. μετὰ). Межà (ὅριον) μέσσα, μέση, (ὅτι μέσον τῶν διοριζομένων ὡς μεσότοιχον κεῖται τὸ ὅριον). Межéнь (μέσον θέρος) μέσον, μέταξ· πρόσθ. καὶ λ. medius, Γρμ. Mitte, mitten, κτλ.

Мекáю (*ὑπονοῶ.*) *μηχάω* (*μῆχος*, *μηχανὴ*, *μηχανάομαι*). *τὸ θέμα μάω*, *μέμακα*, *μῆχαρ*, *μῆχος*. *βλ.* '*Ρείμ*. *λ*. *μῆχαρ*.)

Мéлкій, Мéлокъ (*λεπτὸς*, *λευρὸς*, *ἀβαθὺς*) *καὶ* Мéль (*σύρτις ἄμμȣ ἐν ποταμῷ*) *συγγεν*. *μάλιος*, *μαλὸς*, *ἀμαλὸς*, *μάλαξ*, *καὶ Γερμ*. Mulm, Malm=(*ἄμμος*), *ἐκ τȣ̃ μέλω*, *μέλδω*=*μάλω* (*μάλδω*, *ἀμάλδω*, *ἀμαλδύνω*, *μαλάω*, *μαλάζω*) *μύλω* (*τρίβω*)=Мелю̀, *καὶ* Мелѣю (*λεπτύνομαι*). *βλ*. *τὸ θέμα* Мелю̀.

Мелю̀ (*τρίβω*, *ἀλήθω*) *μέλω* (*μέλδω*)=*μάλω*, *μύλω*, *μύλλω*, *μόλω*, *Σερβ*. мельмем, *Καρν*. mlem (*μέλημι*), *Λετ*. mallu, *Λιθ*. malu, *λτ*. molo, *Γρμ*. mahle (*συγγεν*. malmen, Mehligen, Zer-malmten, *κτλ*.), '*Αγγλ*. to mill, *Γλ*. moudre (*ἀρχ*. mouldre, *ὡς μέλδω*, *μέλω*), Мéленъ (*χειρόμυλος*, *καὶ μύλȣ λαβὴ*) *μύλων*, *μύλαξ*, *ὅθεν*, Мéльница, *μύλη*, *μύλος*, *λτ*. mola, *Γρ*. Mühle, *Γλ*. moulin, *κτλ*. Мелéцъ, *μυλεὺς*, *Γρμ*. Müller, *μυλωθρὸς*, *συνήθ*. *μυλωνᾶς*. Мóлотый, *ἀληλεσμένος ἀλεςὸς*, *οἷον*, *μυλωτὸς*, *ὡς λτ*. mola (mola salsa), *Γρμ*. Malz· *καὶ τὸ* Mehl (*ἄλευρον*, *μάλευρον*) *κτλ*. *συγγεν*. Мáлый, *κτλ*. [*μάλ*, *μέλ*, *μόλ*, *μύλ*, *μίλ*, *θέματα διαφόρων λέξεων τρίψεως*, *θλίψεως*, *λεπτύνσεως*, *μαλάξεως*, *καὶ μαλακότητος σημαντικῶν*. '*Ρείμ*. *λ*. *μάλω*, *καὶ μέλγω*]. '*Εκ τȣ̃* Мелю̀, Мель, *καὶ τὸ* Мелинà (*μεγάλη σύρτις*, *ἄμμου χεῦ-*

μα, ἢ σωρὸς· ὅθεν ἡ Σ. Μηλένα, ὄρος παιπαλόεν διαιρεν τὸ μεταξὺ τῆς Ἐλασσῶνος καὶ Λαρίσσης πεδίον)· καὶ Мéленъ, *ὃ παράγωγ. τὸ* Méленькій, Мелéнекъ (*ἅλις λεπτὸς, λευρὸς*), *ὅθεν φαίνεται παρωνομασμένος καὶ ὁ Μελένικος, πόλις Μακεδονικὴ, = λεπταλέος (λεπτύλλος. Σ. λεπτελὸς), ὡς λεπτόγεως, δηλονότι, καὶ λυπρόγεως, ἢ παιπάλοις περιειργομένη (κατὰ τὸ παιπαλόεις ἐκ τε παιπάλη, πάλλω· ὡς, παιπαλόεσσα Χίος, Σάμος, Ἰθάκη, κτλ.), οἶον μάλαξ, μάλακος (μάλαγκος, μάλα(ν)κος, μαλάνικος)=μαλὸς, ἀμαλὸς, ἀμαλδός.*

Мельзю̀, *μέλγω (γ = ζ. μέλζω). βλ.* Млзу̀.

Méншій, Меншóй, -шáя, ое, *καὶ* Méнѣе (*μείων, μεῖον, ὡς ἀπὸ θέματος* Méне) *μίνυς, μίνυνς, μίνυνθος, λτ.* minus, *Γαλ.* moins, *Γερμ.* min, minder, *κτλ. βλ. καὶ* Мнiй.

Méрзскій, Méрзокъ, *μυσχρὸς (μεταθ. οἶον, μυρσχὸς = μυσαρὸς) ἐκ τε* Мерзѣ́ю (*βδελύττομαι, παρὰ τὸ* Мержу̀, Мерзу̀) *μύζω, μύσσω (μύρσω, κατὰ διάλεκτον· ὡς τὸ αἰολικ. μερκος, λτ.* murcus, murcidus = *μυκὸς, μυδὸς ἐκ τε μύζω, μύξω, μύσκος, ρ = σ, μύρκος· ὡς, ὀῤφὸς, Ϝορφὸς,* furvus, *καὶ* fuscus. *βλ. καὶ* Смéржду.

Méртвый, *βλ.* Мру́.

Mécкъ (*ἡμίονος*) *ἴσ. συγγεν.* Мѣшáю, *μίσγω (καθὰ μικτὸς, μιγὰς) μὶξ (μίσκ. ὡς, σκερὸς, σχερὸς = ξερὸς).*

Мечу̀, Σλαβ. Мещу̀, Метáю (ῥίπτω) μέδω, μέζω (ἐπὶ μήκους, ἐκτάσεως, κινήσεως· ἐκ τοῦ μέω, ὅθεν λτ. meta = σκοπὸς). Ἐνταῦθα, ἴσως, ἀνήκει καὶ τὸ λτ. mitto (μίω = μέω, μίσσω, μίττω?) βλ. Между̀· καὶ Ῥείμ. λ. μακρός.

Méчъ (σπάθη), Κατσξ. metz, mest, Γρμ. Messer, Ὁλλ. meeter, Σβ. mäki, μάχαιρα. τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ μάχη = ἀχμὴ (κατὰ μετάθεσιν) ἀκμὴ (Ῥείμερ.), ὅθεν μάκη (α = ε, μέκη) Мечь. εἰ μή γε συγγεν. Méсть. βλ. Мщу̀.

Мечтà, βλ. Мкну̀.—Метý, βλ. Мщу̀.

Мжу̀, Мижу̀, Митáю ὡς ἐκ τοῦ Мигу̀ = μύκω, λτ. mico (σκαρδαμύττω, καμμύω, νεύω) μύζω, μύσσω (μύω). Мжа, Мжга, καὶ Зга, Зги, (οὐδὲ ποσὸν, ὅδόλως, οὐδὲ γρὺ, οὐδὲ κνῦ). ὡς ἐκ τοῦ γρίζω, γρὺ, καὶ ἐκ τοῦ πνίω πνείω, φνεῖ, οὕτως ἐκ τὸ μύω, Мжу̀, μύζω Мжà, (οἷον μύξ, μύζα=μύσις, ῥιπὴ ὀφθαλμοῦ, Мгновéніе ока, δι' ἧς καὶ τὸ ἐλάχιςον τοῦ χρόνου συνήθως σημαίνεται). ἢ καὶ τὸ Мжà, Мжгà ἐκ τοῦ Мычу̀ (ὡς καὶ, Мизгúть = Мечéть, τὸ Τουρκ. Metzit)· τὸ δὲ Мычу̀ = μύζω (διὰ ςόματος), ὅθεν καὶ τὰ Σ. βύκ, μύκ (Γρμ. muck), καὶ τσίκ (ὡς τὸ κίκκος, λτ. ciccus), καὶ τσυμουτιὰ, ἐκ τοῦ συμμύττω, -σσω, συμμύζω, μύζω (ὡς τὸ ἐπιμύζω, ἐπίμυξις)· συγγ. Мкну̀.

Мзгà, Мезгà, βλ. Мязгà.

Мзгну̀, Мóзгну (*μυδῶ, σήπομαι, ἐξασθενῶ. ὡς ἀπὸ τȣ̃ Мóзгу, τὸ н ἐπενθετ. = μόσγω, μόσκω, ἀντὶ μύσκω· ο = υ) μύξω, ἐκ τȣ̃ μύζω, μύσδω, μύδδω, μυδὸς, μυδάω, καὶ (μάζω) μαδὸς, μαδάω,* madeo, madidus. *Τὸ δωρικ. μύσκος = μύξος. οὕτω, καὶ μύξω = μύσκω, ὅθεν (μυσκέω) τὸ Σ. μȣσκεύω=διαίνω, βρέχω (ὡς καὶ τὸ μύξα=μῦδος=ὑγρασία, νοτὶς, φλέγμα, κόρυζα, κτλ.). εἰσὶ δ' οἳ παρήγαγον τὸ μȣσκεύω ἐκ τȣ̃ μοσχεύω (μεταφυτεύω μόσχον, κλάδον ἁπαλὸν, παραφάδα· τὸ καὶ ἄλλως μολεύω, ἐκ τȣ̃ μόλος = μόσχος· ὡς ἐκ τῆς ἁπαλότητος δηλονότι τȣ̃ μόσχȣ μετενεχθείσης τῆς λέξεως καὶ ἐπὶ τῶν ἐξ ὑγρότητος μαλακυνομένων). πιθανώτερον δὲ τὸ μουσκεύω=μυσκέϜω, μȣξέω, (ὡς εἶπον καὶ μυξόω, συνήθ. μυξόνω, ὅθεν τὸ μυξωτὴρ· καὶ μυξάω, άζω. Σ. ξεμυξάζω=* emungo), *καθὰ καὶ τὸ Σ. μολυάζω (συνώνυμον τȣ̃ μȣσκεύω) ȣ̓ παρὰ τὸ μολεύω (μόλος), ἀλλὰ παρὰ τὸ αἰολικ· μολύζω, μολύσσω, μολύπτω = μολύνω = μιαίνω (δεύω, ὑγραίνω, βάφω). βλ.* Мóкрый, Мóхъ, Мóю.

Мзда̀, *μισθὸς, Γοτθ.* mizdo. *ἀρχ. Γρμ.* miete, *Αγσξ.* med, *'Αγγλ.* meed. *Περσ.* müzd. Мéздникъ, *μίσθιος, μισθωτός.* Мздовоздáтель, *μισθαποδότης.* Безмéздникъ (*ἔξ-μισθος) ἄμισθος (ἀνάργυρος). βλ.* Мѣ́чу.

Ми́лую (*ἐλεῶ, μειλέω, μείλω (μέλω, μελίσσω,*

μειλίσσω, -σσομαι). Ми́лость (*ἔλεος, χάρις*) *οἷον μειλητὺς* (*ὡς ἐλεητὺς*) *ἀντὶ μειλιχία, μείλιξις* (*Γρμ.* Milde), *συγγεν.* Ми́лый. [*Τὸ Λιθ.* mezu (*γλυκύνω*) *ἐκ τȣ̃* Мед (d=z) *μέλι. ὡς καὶ τὸ μέλι συγγεν. μελίσσω, μέλω· ὅθεν καὶ μείλινος* (*μέλινος*) = *μείλιχος.*] *καὶ*

Ми́лый, Ми́лъ (*πρᾶος, ἱλαρὸς, λτ.* hilaris) *μείλιος, μείλιχος, Γρμ.* mild, *Περσ.* mile.— Милу́ю (*πραΰνω, ἱλαρύνω*) *μειλέω,* (*μείλω, μέλω, ὅπȣ ἀνήκει καὶ τὸ μέλι*), *ὡς λτ.* mulceo. [*ἐκ τȣ̃ μείλιος, τὸ μείλιον,* = deliciæ, *ὅθεν καὶ μείλια, τὰ,* = *προίξ, παράφερνα. Ὁ Ἡσύχ. ἔχει καὶ εἴλια, ἴλια, ἀντὶ μείλια, ἀποβολῇ τȣ̃ μ. ὡς μάλη,* ala. *οὐ γὰρ, οἶμαι, τὸ μείλιος παρὰ τὸ ἵλαος, ἵλεως· τȣ̃το γὰρ συγγεν. τȣ̃ ἔλεος*]. *συγγ.* Молю̀. *τὸ δὲ ἵλαος* = *ἀρχ. Γρμ.* gail, geil, gyl, *ὅθεν* geilen, *κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. ἱλάω.*

*Ми́лошь, *μηλωτῆ.* (*σημείωσ. ἀποκοπὴν τȣ̃ μακρȣ̃ η.*)

Ми́мо, (*παρὰ, πλησίον*) *βλ.* Мину́ю.

*Минда́ль, *Γρμ.* Mandel, *Ἰτ.* mandola, amandola, *Γλ.* amande, *Ἀγγ.* almonde, *λτ.* amygdalum, *τὸ ἀμύγδαλον, συνήθ. μύγδαλον.* (*Σημείωσ. γ = ν, ὅθεν παρεφθάρη τὸ μύγδαλον εἰς τὸ μύνδαλον,* Минда́ль.)

Мину́ю (*παρέρχομαι, ἔῤῥω, οἴχομαι*) *ἐκ τȣ̃* Мину̀· *τὸ θέμα* Мію (*Δοβρόβ. σελ.* 89)=*μίω,* (*ἀντὶ μέω,* meo). *ἢ μίω* = *βίω, βείω* (*βέω,*

βάω, βάδω, β = μ) = ἴω, ἔω· ὅθεν Минꙋ̀, (*ὡς ἐκ τȣ̃ ἑτεροσημάντȣ μίω, τὸ μίνω, μινύω) παρ᾽ ὃ καὶ* Мимо (*πρόθ.=παρὰ*) *οἷον μοῖμος = οἶμος (οἴω = εἴω, ἴω) ἐκ τȣ̃* Ми *μί-ω (ἴω) καὶ τῆς* мо, *καταλήξεως. παράβαλ. τὸ περάω, πέρω, συγγεν. τῆς περὶ, παρὰ (πέρα) κτλ.*

Миръ (*εἰρήνη*) *μεῖρα = εἶρα (εἴρω, εἴρην, εἰρήνη, προσθέσει τȣ̃ μ. ὡς καὶ μεῖραξ = εἶραξ, εἴρην· ἴα, μία· ἔλδω, ἐέλδω, μέλδω· ἄλω, μάλω· ὄνθος, μόνθος· μολπὶς, ὀλπὶς, ἐλπὶς, κτλ.*). Мирю̀, *μείρω, εἴρω=εἰρηνεύω). ἢ συγγεν. μάρω, μαράω μαραίνω? (ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ ἀφαιρεῖσθαι τὴν κίνησιν καὶ δύναμιν, κτλ. ὅθεν = καταςέλλω). τὸ δὲ ἥμερος, ἡμερόω, φαίνεται ἀπώτερον. βλ. καὶ* Міръ.

Мишуша́ю (*μετρῶ, ἐπὶ ῥυθμȣ̃ μȣσικȣ̃*) *συγγεν. ἀρχ. μέτω, μετέω (μετύω, μετύσσω), ὅθεν μέτον, μετερὸν, ἐξ ȣ̃ μέτρον. βλ.* Межꙋ̀.

*Ми́са (*εἶδος τρυβλίȣ*) *συγγεν. λτ.* mensa, *μήνσα· ὡς τὸ μηνσώριον=πίναξ (Βυζαντινοί.). τὸ δὲ* mensa *παράγȣσιν ἐκ τȣ̃ μέση, μέσος (Βάῤῥ.) „τὴν δὲ τράπεζαν, μήνσαν, τῆς ἐν μέσῳ θέσεως ἕνεκεν (Πλȣ́ταρχ. Συμπ. Η.), ἀλλὰ καὶ τὸ μέσος, καὶ τὸ* mensa, *ἐκ τȣ̃ μέω, μάω = ἐκτείνω, ὅθεν καὶ τὸ* mensis, *μεὶς. βλ. καὶ* Миша́нъ.

*Мисюрка (εἶδος ἄλλο τρυβλίȣ· ὡς ἐκ τȣ̃ Мисюра) λτ. mensura, Ἰτ. misura (μέτρον) ὅθεν καὶ ἡ συνήθ. μισȣ́ρα (γαβάθα.)

Мишанъ (εἶδος αρχαίȣ πλοίȣ) ἴσως, μόσυν, μόσσυν (= ξύλινος πύργος· καὶ πίναξ ξύλινος, μαζονόμιον. λέξις Θρᾳκικὴ κατὰ τȣ̀ς Μοσσυνȣ̀ς, ἔθνος τȣ̃ Πόντου· ὅθεν καὶ οἱ Μοσύνοικοι. βλ. Ῥείμερ.)

*Мишура̀, τὸ λ. mixtura (σημείωσαι ш = xt.) ἐκ τȣ̃ misceo, μίσγω, οἷον μισγȣ́ρα, μιξȣ́ρα, μίγμα ἑτερογενῶν μετάλλων, οἷον ἀργύρȣ ἢ χρυσȣ̃, μετὰ μολύβδȣ ἢ χαλκοῦ· ὡς τὸ συνήθ. μιγάδιον, σμιγάδιον (μιγὰς).

Міръ (ἐν ἀρχαίοις χειρογράφ. καὶ Миръ, ὁ κόσμος) μῆρα, ἀντὶ μαῖρα (κυρίως φῶς, ὅθεν καὶ τὸ ἄςρον ὁ Σείριος. ἐκ τȣ̃ μάρω, μαίρω, μαρμαίρω. Οὕτω καὶ τὸ Свѣтъ = φῶς καὶ κόσμος· καὶ ὡς ἐκ τȣ̃ μέρω δὲ, συγγενȣ̃ς τȣ̃ μάρω, εἴη ἂν μεῖρα=μαῖρα). ἢ Міръ, Міра = ἦμαρ (μεταθέσ. μῆρα) ἡμέρα. (τὸ δὲ Ἀλβανικ. mir = καλὸς, παρέβαλόν τινες πρὸς τὸ ἵμερος, ἱμείρω). Καὶ τὸ κόσμος ἐκ τȣ̃ κέζω, κάζω (κάω, κέω=λαμπρύνω, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. κάζω), καθὰ καὶ τὸ λτ. mundus = καθαρὸς, καςὸς (κάζω). Κόσμος δὲ ὠνόμαςαι ἡ τῶν ὅλων περιοχὴ, τὸ σύςημα τȣ̃ παντὸς, ἐκ τῆς ἐν αὐτῷ τάξεως (Πυθαγόρ.). Ἔςι τοίνυν καὶ τὸ μοῖρα = κόσμος = τάξις. τὸ γὰρ „ τȣ̃το ȣ̓ κατὰ μοῖραν ἔειπας =

τῷ „ εἰπὼν οὐ κατὰ κόσμον (Ἰλ. Α. 286, καὶ Θ. 179, κτλ.) ἀλλ' οὐκ ἔςιν, οἶμαι, ὅςις ἂν εἴποι καὶ τὸ Міръ = μοῖρα· διὰ τὸ συνώνυμον δῆθεν τῶν ὀνομάτων. Οὐδ' ὅτι τὸ μοῖρα = καὶ μερὶς, κλῆρος, λαχμὸς, λῆξις· ἡ δὲ λῆξις καὶ ἐπὶ τȣ̃ κόσμου, ὡς „ ἡ περίγειος, καὶ ἀέριος, καὶ ἡ καθ' ὕδατος ὑγρὰ λῆξις (Λȣκν. ἀμέλειτοι ἐκ τȣ̃ τόπου, ὃν ἔλαχος ἔχειν τὰ ὄντα· καθὸ καὶ „ τριτάτην μοῖραν ἔλαχε τȣ̃ κόσμȣ ὁ Ζεύς. Ἰλ. Ο, 195) οὐδ' οὕτω τὸ Міръ = μοῖρα· καί τοιγε τὸ οι (μοῖρα) = ι (Міръ), ὡς οἶνον, vinum, οἶκος, vicus. βλ. Мѣрю.

Мію (ἀπηρχαιωμένον) βλ. Минýю.

Мкну̀ (φράσσω, κλείω· τὸ н ἐπενθετικ. ὡς ἐκ τȣ̃ Мку̀) μύκω, μυκόω (μυκόνω, μυκάνω, μυκνῶ· ὡς, ἵκω, ἱκάω, ἱκάνω, ἵκνω, ἱκνᾶ, κτλ.). ὅθεν Замыкáю (κλείω, κλειδόω· οἷον διαμυκάω, ζαμυκάω), καὶ Замóкъ μὲν=κλεῖθρον. Зáмокъ δὲ = φρέριον (οἷον ζάμυχος, διάμυχος) = μυχός· καὶ τȣ̃το ἐκ τȣ̃ μύκω. [τὸ θέμα μύω, ὅθεν καὶ μύνω (μετὰ τȣ̃ εὐφωνικ. α, ἀμύνω, ἐξ ȣ̃ τὸ λτ. munio, καὶ mœnio, mœnia, παρὰ τὸ mœne, nis = μύνη· œ = u = υ.] βλ. τὸ ἐφεξῆς Мкну̀.

Мкну̀, ὡς ἐκ τȣ̃ Мку̀, μύκω, μύζω (=μύω, καμμύω, νυςάζω). ἀόρις. Мче, μύκε, μύξεν, ἔμυξε· ὅθεν Мечтà (φαντασία, φάντασμα) οἷον, μύςα (μύσδα, μύζα, ἐκ τȣ̃ μύζω) μύξις=

μύσις, κάμμυσις· *καὶ* Мечтаюсь (*φαντάζομαι, καὶ κυρίως, ὀνειρώττω· ὡς ἐκ τῦ* Мечтаю.) *οἷον μυστάω, μύςω = μύσδω = μύζω· οἱ γὰρ φανταζόμενοι φαντάζονται ὕπαρ τε καὶ ὄναρ, ὀνειρώττοντες. οἱ δὲ ὀνειρώττοντες μύζεσι, μύεσι, καμμύεσι.* (*συγγεν.* Мжу̀, *καὶ τοῦτ' αὐτὸ τὸ ἀνωτέρω* Мкну̀).

Младый, Мла́дъ *'Ρωσσ.* Молодый, Мо́лодъ (*νέος, ἁπαλὸς, τρυφερὸς*) *μαλδὸς* (*μεταθ'. μλαδὸς*) = *μαλθὸς* (*δ = θ· ὡς, θέλγω, δέλγω*) *μαλθακός.* Молодѣю, Младѣю (*νεάζω ·μλαδέω ἀντὶ*) *μαλδέω,-δόω, μαλθόω. κτλ. ἐκ τῦ μάλω* (*μαλάσσω*) *μαλὸς, μέλω, μέλδω,* (*μάλδω*) *μαλδύνω, ἀμαλδύνω· καὶ, μαλάσσω, μαλάζω μάλαξ* (*μλάξ, ὅθεν βλάξ.*) *μαλακὸς, μαλκὸς, μαλχὸς· χ = θ, μαλθὸς, καὶ μαλθῶ = μαλκῶ* (*'Ρείμερ.*). *Συγγ. τῦ* Мла́дъ *καὶ τὸ ὑποκορις.* Ма́льчикъ (*παιδίον*) *μάλαξ,* (*μαλακὸς*) *μαλθακὸς* (*μαλσακὸς. οὐ παρὰ τὸ μέλλαξ = πέλλαξ, πάλληξ, τὸ συνήθ. παλληκάριον*). *βλ. τὰ συγγ.* Ма́лый, *καὶ* Мелю̀.

Мла́тъ, *'Ρωσσ.* Мо́лотъ (*σφύρα*) *λτ.* malleus. *συγγεν. μάλω, μόλω, μύλω* (*συντρίβω.*) *οἷον* (*μλάδων*) *μάλδων, μαλδύνων, μάλων, καὶ μαλλεὺς ἐν τῷ* malleus (*ὡς μυλεὺς, μύλαξ, μυλίτης, ἐκ τῦ μύλος, μύλω*). *συγγ.* Млачу̀.

Млачу̀, *'Ρωσσ.* Молочу̀ (*ἁλοῶ, ἁλωνίζω*) *μαλάζω* (*μλάζω*) *μάλω = μύλω, μυλάζω = τρίβω, συντρίβω.* (*ὡς καὶ τὸ Γρμ.* dreschen =

τρύσκειν, τρύβειν, θρύβειν, ἐκ τε̃ τρύω, τρέω, τέρω, λτ. tero, terere segetes· καὶ (tero, trivi, tritum) tritura=ἀλόησις, triturare, ἀλοᾷν· ὅθεν καὶ τὸ ἐν ἀρχαίοις κώδηξι Σλαβον. Врхуща, ἀντὶ Молотяща (ἀλοῶντα. βλ. Δοβρόβ. σελ. 121) ἐκ τε̃ Вхру=βρύκω, βρύττω, βρύσσω (=ῥύσσω, ῥάσσω, ῥάζω, ῥήσσω). τὸ δὲ ἑλλην. ἀλοάω, καὶ ἡ ἅλως ἐκ τε̃ ἅλω, ἕλω, = ςρέφω (ὡς καὶ τὸ δινέω) circumago, διὰ τὸ παρ' Ἕλλησι περιφερὲς σχῆμα τῆς ἅλωνος, καθ' ἣν δινεύεσι τε̃ς βόας οἱ ἀλοῶντες). βλ. Мелю̀.

Млзу̀=Молзу̀ καὶ Мельзю̀, ἢ ὀρθότερ. Мелжу̀ (Δοβρόβ. σελ. 126.), Σρβ. Музем (у = л) Κρν. Movsem, Molsem, Λιβ. mélzu (μέλζω, ζ = γ) μέλγω, λτ. mulgeo (ὡς ἐκ τε̃ μύλγω, μύλω, μόλω) Γρμ. melken. κτλ. τὸ Σερβ. Музара (ἀντὶ Мулзара) = μολγαία, ἀμολγαία (βοῦς, ὄϊς, οἷον μολγάρα· ὡς τὸ συνήθ. βυζανάρα.) ὅθεν

Млеко̀, Млѣко̀, Ῥωσσ. Молоко̀ (γάλα) οἷον μελγὸν (μελκὸν, μεταθ. μλεκὸν) μολγὸν (ἐκ τε̃ μέλγω, Млзу̀· ὡς μελκτὸν, ἀμελκτὸν· καθὰ καὶ μολγὸς, ἀμολγὸς, ὁ καιρὸς καθ' ὃν ἀμέλγεσι, καὶ αὐτὸς ὁ ἀμέλγων· καὶ ἀμόλγιον, κτλ. καὶ τὸ ἀμόλγη δὲ, ἀντὶ ἀμόργῃ, amurga, amurca) ἐκ τε̃ μέλγῳ, ρ = λ, μέργω, ἀμέργω (ὅθεν συνήθ. ἀρμέγω ἀντὶ ἀμέλγω), καὶ, γ = δ, ἀμέρδω. συγγεν. Γερ. malkern,

mergeln, melken· ὅθεν Melk, Milch (γάλα). Παῤῥλ. μέλκα, λτ. melka (σκεύασμα ἐκ γάλακτος (Γαλην.), τὸ συνήθ. ἐν Θεσσαλ. μαρκάτη (=μαλκάτη· ὡς ἐκ τῦ μέργω = μέλγω, οἷον μερκτὴ, μελκτὴ), τῦτο δὲ παρ' ἄλλοις τυρκικῶς, γιαέρτι. [Καὶ τὸ μέλγω παρὰ τὸ μέλω, μάλω, μαλάσσω, μαλακὸς, μύλω, μόλω, mollis, κτλ. βλ. Мелю].

Млкнȣ̀, Молкнȣ̀ (ὡς ἐκ τῦ Молкȣ̀) ὅθεν Молчати, Σερ. Мучати, Βοεμ. Млчети (σιγᾷν), βλ. Молчȣ̀.

Млѣю (σιωπῶ δι' ἔκπληξιν, ἐνεάζω, γίνομαι ἐννεὸς, ἄνεως) μυλέω, μυλλέω. βλ. τὸ συγγεν. Молчȣ̀.

Мнóгій, Мнóгъ (πολὺς) συγγεν. λτ. magnus=μάκανος=μάκερος (ὅθεν λτ. macer) συγκοπῇ μακρὸς· ὕτω καὶ μάκνος, μάγνος (μεταθ. οἷον μνάγος. α=ο, μνόγος) ἐκ τῦ μᾶκος, μῆκος. τὸ θέμα, μάω, μέω, ὅθεν μᾶκος, μέγας, μέγαρος, -γάλος, μάτις, μάσις, (μασίων) μάσσων, μέσσων, μέζων, μείζων, καὶ μάλα, μᾶλλον, magis· ὅθεν ἀπεκόπη τὸ 'Ιταλ. ma, Γαλλ. mais = μᾶλλον (potius)· τούτων συγγεν. καὶ τὸ Γερ. mehr, 'Ολλ. maar (ἀντὶ maer) ὅθεν meist (meh-ist.), ἴσως δὲ καὶ τὸ Menge, manch (ἀρχ. mannig. καὶ τὸ 'Εβρ. meni = πολὺς. βλ. Adelung, καὶ 'Ρείμ. λ. μακρὸς καὶ μέγαρος)· καὶ τὸ Γοτθ. mais, maiza=μέζων, μείζων (μέγιςος, μάλα μέγας). [ὅτι δὲ τὸ πολὺς

ἐκλαμβάνεται καὶ ἀντὶ τῦ μέγας, μακρὸς, φανερόν· οἷον, πολλὴ ὁδὸς, γῆ, πεδίον, χρόνος, κτλ.] βλ. Могỳ.

Мній, Σλαβ. = μίνυς, μινυδς (συγκοπ. μνιὸς), λτ. minus. κτλ. βλ. τὸ συγγεν. Ме́ншій.

Мнỳ, ἀπαρέμφ. Мя́ши, Мя́шь, ὡς ἐκ τῦ Мя́ю = μάω (σμάω) μάσσω, μάττω (φύρω, μαλάσσω) [ἐκ τῦ μάω, μάνω· ὡς, θύω θύνω· μεταθέσ. μνάω (μνῶ, Мнỳ), ὅθεν μναρὸς=μαλακὸς· καὶ μνόος=μαλλὸς, κτλ.]. Мя́шіе (μᾶτις) μάξις (μάλαξις). βλ. Мя́гкій, καὶ Мя́со.

Мнѝ, μνῶ, μνάω,—ομαι, μνώω (=λογίζομαι) „φύγαδε μνώοντο=ἐλογίζοντο, ἐβϩλεύοντο φυγὴν ('Ιλ. π. 697), Λιθ. menù. συγγεν. λτ. moneo, Γρμ. mahne.—Мнѣ́ніе (γνώμη, λογισμὸς, ὡς τὸ μνεία, μνῆσις. ὅθεν Помянỳ, καὶ По́мню (μέμνημαι, μιμνήσκομαι, μνήσκομαι, μνήσκω. λτ. minisno-scor, memini, καὶ Σνκρ. manea) ἐπι-μνάω· καὶ Па́мяшь (ἀντὶ па́мняшь, κατ' ἔκπτωσιν τῦ ν) οἷον ἐπιμνήτη = μνήτη, μνεία, μνήμη. [Τὸ θέμα μάω, μέω, μένω, μάνω, Мянỳ, ὅθεν Помянỳ), μένος, mens, (μενάω) μνάω, μνέω.]

Могы́ла, Моги́ла (τάφος, τύμβος, χῶμα, γήλοφος, λτ. tumulus, ἐκ τῦ tumus, τύμος = τύβος, β = μ· τύμβος, βη, tumba, 'Ιτ. tomba, Γλ. tombeau) καὶ μεταθ'. Гоми́ла. ὅθεν Σ. μογϑλα, μαγϑλα (λόφος· καὶ χωρίων ὄνομα='Ρωσ. Могиле́въ) ἴσ. μεγίλη (μεγάλη· ὡς

καὶ μέγαρον, μάγαρον· καὶ τὸ μάκελλον, ἐκ τȣ̃ μήκȣς, μάκρȣς· βλ. Могу̀. ἄλλο δὲ τὸ Σ. μάγȣλον. βλ. Мя́со)· ἢ Мкну̀ (Мок-μυχὸς, μυκάλη?). Ἢ τὸ Моги́ла ἐκ τȣ̃ Гоми́ла, τȣ̃το δὲ=λτ. cumulus, ἐκ τȣ̃ cumus=χυμὸς=χω̃μα, πρόσχωμα (ὡς ἐκ τȣ̃ χαμὸς, humus), παρὰ τὸ χάω, γάω, χύω, γύω, κύω, κυβὴ (ὅθεν καὶ κύβας, καὶ κύδαρ, λακων. ὁ τύμβος· καὶ κυβὴ, κίβις, κιβώριον, συνήθ. κιβέριον = τάφος, λτ. ciborium). Εἴη δ' ἂν τὸ cumus μα̃λλον= κύβη, κύπη, Ку́па, Губа̀, κύβος (β=μ, κύμος) κύβελον (κύπελλον, κυπέλη, κυψέλη), κυβήλη (κυμήλη, κουμήλη, Гоми́ла)· ὅθεν καὶ Σ. (ἐν Θετταλίᾳ) κουμέλα, καὶ γȣμέλα = τροφαλὶς, πακτὴ, (ὡς καὶ τȣ̃το ὀγκω̃δες), ἢ καὶ ὑποκορίζοντες καὶ ἀναπάλλοντες χερσὶ τὰ βρεφύλλια λέγȣσιν· „ω̃πȣ (ὠόπ, Ἀριςφν.) ω̃πȣ, τὸ νωπὸν τυρὶ· ω̃π, γȣμέλα δροσερή."

Могу̀ (δύναμαι, σθένω, ἰσχύω) μογω̃, μόγω, μόζω (μόζεις, Мо́жешь), ἐκ τȣ̃ μόζω καὶ ὁ μέλλ. μόξω, Δωρικ. μοξω̃. Ἡσύχ. [τὸ μογέω = μοχθω̃, πονω̃, ἐμφαίνει καὶ τὴν τȣ̃ πονου̃ντος ἰσχὺν· μοχθει̃ δέ πȣ ὁ δυνάμενος· καθόλȣ δὲ ἡ λέξις διαγράφει, τάσιν, μη̃κος, κίνησιν· οὕτω καὶ τὸ μόλω, μολω̃ (=μολέω) μολίω = λτ. molior (ἀποκινω̃, κυλίω βάρος μέγα, ἐπιχειρω̃ ἔργον βαρὺ) καὶ = ἀγωνίζομαι· ὅθεν μόλος, Ἰωνικ. μω̃λος = μόθος, μόγος (πόλεμος, μάχη), καὶ „μωλει̃,

μάχεται (Ἡσύχ.). πρβλ. Γρμ. mögen (δύνασθαι) καὶ mühen (μοχθεῖν), ἀμφότερα συγγενῆ (ὡς fliegen, καὶ fliehen). Τὸ θέμα μόω, ὅθεν καὶ μόλω, moveo, μόθος, motus, (ἐπενθ. χ. μόχθος· ὡς, ἄγω, ἄγος, ἄχθος)· τὸ δὲ μόω, μόγω =(μάω), μάγω, μάγας (μέγας), μέμακα, μᾶκος, μῆκος, μάκανος, Мóченъ (βλ. Мнóгій), μῆχος (μηχανὴ) μόγος, Мóщь, Мóчъ, (δύναμις, ἰσχύς)=Γρμ. Macht, Möge, Müge, ἐκ τῦ magen, mögen (vermögen), καὶ machen (ποιεῖν, τεύχειν=μαχανᾶν,-σθαι). βλ. Ῥείμ. λ. μῆχαρ, καὶ μογέω.]. ὥςε τὸ Могу̀ πιθανώτατα συγγενὲς τῦ Бóгъ, = Βόγας, = μόγας, μάγας, μέγας. βλ. Бóгъ καὶ Богáтый.). πρὸς τὸ Могу̀, πρβλ. Λετ. mahku, καὶ Σκρ. moho, mahat, mia.

Мозжу̀ (ῥήσσω, ῥάσσω, ἀῤῥάσσω, παίων συντρίβω·) μώζω, = σμώζω, σμώσσω, σμώχω. „ σμώχετ᾽ ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν (Ἀριςφν.). ἐκ τῦ σμώζω, καὶ τὸ σμῶδιξ, συγγ. Мозóль (τύλωμα). „ ἔσμωξεν, ἐπάταξεν (Ἡσύχ.), τὸ δὲ σμώχω = ψώχω. (βλ. Ῥείμ. λ. σμώνη.)

Мóзгъ (ἐγκέφαλος, μυελὸς) μύσγος (μόσγος, ο = υ) = μύσκος, μύξος (ὡς λίσγος, ἀντὶ λίσκος, λίξος) ἐκ τῦ μύξω (ὅθεν καὶ μύξα) μύζω, μύω, ὅθεν τὸ μυελὸς, Γαλ. moëlle (ὡς πύελος, poêle, ἀντὶ poëlle). τὸ δὲ λτ. medulla φαίνεται ἐκ τῦ μέδω, μέζω, ἀντὶ μύζω. ἢ μεταθεσ. μεῦλὸς, μεδυλὸς, παρενθέσ. τῦ δ (ὡς, τένω,

τένδω, tendo). Ἐκ τῦ μάζω γίνεται μαζὸς ἐκ δὲ τῦ μύζω, μυζάω, τὸ Σ. βυζίον (β=μ, μυζίον) καὶ βυζάνω. (βλ. Ῥειμ. λ. μύζω). Πρὸς τὸ μυελὸς παραβάλλεσι καὶ τὸ Ἑβρ. moach, Ἀραβ. moch, mochiel, κτλ. βλ. Мязгà.

Мóй, Моя, Мoè, ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμὸν· καὶ τὰ ἄῤῥητα, μέος, μὶς, μὸς (ὅθεν αἱ γενικ. μοῦ μεῦ, μέο=ἐμέο, ἐμοῦ, ἐμεῖο, ἐμείω, ἐμείως, ἔμως, ἐμέος, ἐμεῦς, ἐμοῦς, ἐμεῦ). λτ. meus, mea, meum, Ἰτ. mio, Γλ. mon, mien, Γρμ. mein, Περσ. man, Ἰνδ. mi, mah.

Мóкну, καὶ Мóклый, βλ. Мóкрый.

Мóкрый, Мóкръ (δίϋγρος, νοτερὸς) μυκερὸς, συγκοπ. μεκρὸς (ὅθεν συνήθ. μουγκρὸς) ἐκ τῦ μυκὸς, καὶ ἐσιας. μῦκος (μύξα), λτ. mucus, ὅθεν mucidus, muger (Fest.). ἢ μυχλὸς, μυκλὸς, Мóклый, λ = ρ, μυκρὸς (υ = ο = ε μοκρὸς, μεκρὸς, μεγκρὸς), ὡς καὶ μύκλος, μύκλα, συνήθ. μέχλα = εὐρὼς = μύκος, μῦκορ, λτ. mucor, τὸ δὲ μέχλα συνήθ. καὶ μέχρα· ὅθεν μεχρόνει, μεταφορ· ἀντὶ σκοτάζει (ἐπὶ ἀρχομένης νυκτὸς), ὡς τὸ, " ἐυρώεντα οἰκία (εὐρωτιῶντα = σκοτεινὰ· καὶ, εὐρώδης Τροία=σεσηπυῖα, σκοτεινή. Σχλ. Σφκλ. Αἴ.) Οὕτω καὶ τὸ λάμπη, λάπη (ὅθεν συνήθ. λάσπη) = λέμφος, καὶ „ ἀνήλιος λάμπη = ἐυρὼς, εὐρώεντα οἰκία τῦ ἅδου (Αἰσχύλ. Εὐμεν. ἀλλὰ τῦτο εἴη ἂν καὶ=λαμπὰς (λάμπα),

ὥςε τὸ ἀνηλίῳ λάμπη = ἄνευ λάμπης ἡλίε, ὡς ὁ Ῥείμερος ἡρμήνευσε· λ. λάμπη. (βλ. καὶ Мра́къ). Смо́ркаю (ἀπομύττω-μύζω, μύγγω, mungo, emungo, συνήθ. ξεμυξάζω)· καὶ На́сморкъ (κατάῤῥους) ὡς ἐκ τε̃ Смо́ркъ, Мо́рк = Δωρικ. μύρκος (μόρκος) λτ. murcus, (murcidus), ἀντὶ (ρ = σ) μύσκος, muscus, μύξος, μύξα. Ἐκ τε̃ δωρικε̃ μύρκος με̃ρκος, καὶ τὸ τῆς συνήθ. βε̃ρκος (τόπος ἑλώδης, β = μ· ὡς, βόνθος, μόνθος, κτλ.) καὶ ἐπιθετ. βορκὸς, βαρκὸς (ὑγρὸς, ἔνικμος, ὡς, βαρκὸν ἀμπέλιον), καὶ ῥῆμα βερκόνω = ὑγραίνομαι. „ ἐβέρκωσαν τὰ ὀμμάτιά του (= ἀνυγράνθησαν, ἀνεπλήσθησαν δακρύων), ὡς ἀπ᾽ ἀρχαίου ῥήματος (βυρκόω) μυρκόω = μυσκόω, μυξόω, μυσκέω (μεσ̃κεύω. βλ. Мзгну̀), ὅθεν καὶ τὸ Мо́кръ (μοκρὸς, ἐκ μεταθέσ.) = μορκὸς (βορκὸς, βερκὸς)· τὸ δὲ μύρκος, μύσκος, μῦκος (ἐπιθετ. μυρκὸς, μυσκὸς, μυκὸς) ἐκ τε̃ μύζω, μύξω, μύκω, ὅθεν καὶ Мо́кну (μυδάω, ὑγραίνομαι, ὡς ἐκ τε̃ Мо́ку), καὶ Мочу̀ (ὑγραίνω, διαίνω) οἷον μόκω (ο=υ) μύκω, ἀντὶ μύγω (μύζω, μύξω, μέμυκα), λτ. muceo, (ὡς μάκω, μάγω, maceo, macero), συγγ. Γερμ. müchen (mücheln), κτλ. Ἐκ τε̃ Мочу̀, Мо́ча (οὖρος), συγγεν. μύξα (μόξα, μύσκα). τὸ δὲ μύζω, μύω, συγγεν. μάω, μάγω (μάζω), μάδω (madeo), μίω, μίγω, μίχω, μιχὴ, ὀμιχὴ, ὀμίχλη, Мгла̀, ὀμιχῶ· καὶ

μίγγω, *λτ.* mejo, mingo, *Γρμ. ἀρχ.* miegen, migen· *ἐκ τῦ μίω*, *καὶ τὸ μιάω*, *μιαίνω*, *ὅθεν καὶ τὸ μυκὸς = μιαρὸς* (*Ἡσύχ.*)· *οὕτω καὶ μυδὸς*, *μυδάω*, *Γρμ.* modern, *καὶ τὰ λοιπ. ὑγρότητος καὶ νοτίδος σημαντικά. βλ.* Мóхъ, *καὶ* Макáю, *καὶ* Мóю, *καὶ* Мзгнỳ, *καὶ* *Ῥείμ. λ. μύζω*, *καὶ μίω.*

Молвлю̀ (*θορυβῶ*). Молва̀ (*θόρυβος*) *μόλϜα = μόλϜος*, *μόλος*, *μῶλος = μόθος*, *θόρυβος*, *φρυαγμὸς* (*Ἡσύχ.*)· *καὶ μόλϜω*, *μόλω*, *μωλέω* (*μάχομαι· ὡς πάλιν*, *βοὴ = μάχη*)· *ἀλλὰ πιθανώτερ.* Молва̀ = *μολπὰ* (*μόλπω*, Мóлвю) *μολπὴ*, *μέλπω*. [*τὸ γὰρ μολπὴ οὐ μόνον ἀντὶ τῦ μέλες*, *ἀλλὰ καὶ = κραυγή*. *Ἰλ. Ν*, 637· *καὶ ἐν Σ*, 572 = *ἰΰγμός· οὕτω καὶ*, *σύριγγος μολπὴ* (*Σφκλ.*), *καὶ* ,, *μέλπηθρα κυνῶν.* "*Ομ.*]

Мóлнія (*ἀςραπή*) *βολία = βολὴ* (*ὡς συγγραφία*, —*φὴ* Саломіа, *Σαλώμη.*) *β = μ. βολ(ν)ία*, *μολ(ν)ία* (*μετὰ τῦ ἐπενθετικῦ ν. ὡς* Волна̀, *ἀντὶ* Вола̀, *Γρμ.* Wolle, *βαλλὸς*, = *μαλλὸς· βλ. καὶ* Волна̀, Мóстъ, *κτλ.*)· *τὸ δὲ βολὴ καὶ βολὶς σύνηθες ἐπὶ ἀςραπῆς*, *καθὰ καὶ τὸ βέλεμνον*, *καὶ βέλος ἐπὶ κεραυνῦ*, *καὶ φωτὸς ἀκτίνων*, *ὅθεν καὶ ἑκηβόλος ὁ Ἀπόλλων = ἥλιος*, *κτλ.* (*ἐκ τῦ βάλλω*, Валю̀ = *πάλλω = πέλλω. ὅθεν πέλεκυς καὶ βέλεκυς*, *ἀφ' ὗ τὸ συνήθ. ἀςραποπελέκι = κεραυνος*). *βέλος*, *ἢ βολὶς*, *καὶ ἀκτὶς ἐν πολλαῖς γλώσσαις ἐμφαίνουσι τὴν αὐτὴν ἰδέαν.* (*βλ.* *Ῥείμ. λ. βέλος*). *βλ. καὶ* Стрѣла̀. [*τὸ*

δὲ μαλερὸς, παρὰ τὸ μάλω, Мелю̀, οὐ συγχυτέον τῷ Мóлнія].

Молодый, βλ. Младый —. Молокó, βλ. Млекó —. Молóтъ βλ. Млáтъ —. Молочу́, βλ. Млачу́.

Молчу̀ (σιωπῶ) μυλίζω, μυλλίζω (μολίζω, ο = υ, = μύλλω, μυλαίνω - λλαίνω, Σ. μουλλόνω = σιωπῶ). Ὡς ἐκ τοῦ μύω, μέμυκα, μύκω, Мкну̀, μυκίζω, Λακων. μουκίζω (= σιγῶ, καὶ μέμφομαι τοῖς χείλεσιν. Ἡσύχ.) = μυχθίζω = μωκάομαι (συνήθ. στραβοστομίζω)· οὕτω καὶ μύω, μύλω, μύλλω = μυλλαίνω, μυλλίζω (= μοιμύλλω, σκώπτω τοῖς χείλεσι, καὶ = σιωπῶ, μύω τὰ χείλη). Παράβαλε τὸ σιλαίνω, σιλλαίνω (ἐκ τοῦ σίλλω, σέλλω = ἕλλω, ἴλλω, στρέφω) = μυλλαίνω, μοιμύλλω, Γρμ. mummeln· „ σιλήνει, μυλλίζει, σκώπτει, σιωπᾷ (Ἡσύχ. ἴσως σιλαίνει, ἢ ἀόρ. ὑποτακτ. σιλήνῃ, μυλλίζῃ, κτλ.), ὡς ἐκ τοῦ σιλέω, καὶ τὸ λτ. sileo (σιωπῶ), Λιθ. tilu. τὸ δὲ Σβεκ. tiga = σιγᾷν (τιγᾷν). Εἰς τὸ μύλλω, μυλλαίνω ἀνήκει καὶ τὸ Γρμ. schmollen (βλ. καὶ Adelung.). βλ. τὸ Σλαβ. Млкну̀, Молкну̀.

Мóль, Σ. μόλυζα, μόλυτσα (παρὰ Θετταλοῖς, παρ' ἄλλοις δὲ σκῶρος, = σκῶλος, σκώληξ, λ = ρ.) = σὴς (λτ. tinea), ὡς καὶ Мóлица (σκωληκόβρωτον ξύλον). συγγεν. μῶλυξ, μῶλυς (ἐνεργητ. καὶ μωλὺς, παθητ. = τεθρυμμένος, κτλ. βλ. Мрáкъ). παρὰ τὸ μόλω,

= μάλω, μέλω, Мелю̀, μύλω, μύλλω. λτ. molo (τρίβω, ἀλήθω), μολύω, μόλος, μόλυς, καὶ μῶλυξ (βλ. 'Ρείμ. λ. μόλω καὶ μῶλυξ). Οὕτω καὶ τὸ σὴς παρὰ τὸ σήθω, καὶ τὸ tinea παρὰ τὸ τείνω = τένω, τένδω, τένθω (τρώγω)· καὶ τὸ Γρμ. Motte ἐκ τȣ̃ ἀρχ. maten = μύσσειν, ἀμύσσειν (zernagen). καὶ θρίψ, ἐκ τȣ̃ θρίπω, τρίβω· καὶ τὸ σαράκιον σάραξ (ἐν τῇ συνηθ. = ἴψ, καὶ τȣ̃το ἐκ τȣ̃ ἴπτω), παρὰ τὸ σάρω, σαίρω (σχάζω. ὅθεν καὶ ἡ σήραγξ = χάσμα). Ἄλλο δὲ τὸ μώλυζα = σκορόδȣ κεφαλὴ μονόκοκκος (ἀδιαίρετος εἰς ἀγλῖδας) συγγεν. τȣ̃ μώλωψ (= μώλυξ, καὶ τȣ̃το ἐκ τȣ̃ μώλω = μόλω) = σμῶδιξ, πρῆσμα ἐκ πληγῆς. ὅθεν καὶ ἡ μώλυζα (ἡ καὶ μάλυζα, καὶ μάνυζα) διὰ τὴν ὁμοιότητα· καθὰ καὶ τὸ Γλ. oignon (= κρόμμυον, καὶ σμῶδιξ) ἐκ τȣ̃ λτ. unio (οἴνη), = οἰνὸν (ὀϊνὸν) = ἐνιαῖον (ἑνὰς) = μονόκοκκον. βλ. καὶ 'Ρείμ. λ. μώλυζα].

Молю̀, ἱκετεύω, δέομαι, λιπαρῶ), μολῶ, μόλω (= ἔρχομαι, ἥκω, ἵκω· ὡς καὶ ἐκ τȣ̃ ἵκω, ἵκομαι, ἵκεται, τὸ ἱκέτης, ἱκετεύω). ἢ μέλω (μέμολα, μόλω, Молю̀) = μείλω, μειλίσσω, Милу́ю, (βλ. Ми́лый)· „ Μειλιχίη, ἱκετίη „ διαμέλεοι, ἱκέται ('Ησύχ.). τὸ δὲ μέλπω (μέλϜω, μέλω, μέλος) μολπή. βλ. Молвлю̀.

*Монастырь, μοναςήριον. Σημείωσ. ы = η. διὰ τȣ̃το σεσημείωται ἡ λέξις.

Монйсто, (περιδέραιον) μανίαξ, μανιάκης, μανιάκιον, μαννάκιον, ἐκ τοῦ μάννος, μάνος, μόννος· λτ. monile, ὅθεν ἴσ. καὶ μοννίσκος (σκ=στ, μοννίςος), Σ. μανιάκι. [παρὰ τὸ μὴν, μὰν, μανὸς, ὡς καὶ τὸ μηνίσκος, διὰ τὸ μηνοειδὲς τοῦ σχήματος (βλ. 'Ρείμ. λ. μανιάκης)· ἴσως δὲ πιθανώτερ. τὸ Монйсто = μανίσκος· (α = ο), μηνίσκος]·

*Мопсъ, τὸ Γρμ. Mops (εἶδος κυνὸς. canis fricator) ἐκ τοῦ μύωψ (Wachter. βλ. καὶ Adelung.)

Моргáю, Мргáю (καμμύω) μύζω, μύξω, μύσκω (μύρκω, μυρκάω, Моргáю· ὡς μύρκος = μύσκος. βλ. Мóкрый). ἢ μόργω (ὀμόργω, ὡς ἐκ τῆς θλίψεως τῶν βλεφάρων τοῦ καμμύοντος)· ὁ 'Ησύχ. ἔχει" μοργᾶται, παρῶπται. βλ. Мóрщу.

Мóрда (ῥύγχος) ἴσ. συγγεν. Γρμ. Mund (ςόμα) = μύνδος, μυδὸς (καὶ μυτὸς, μυττὸς. λτ. mutus), μῦθος, μύθα (φωνὴ), μύνθα, καὶ ν = ρ, οἷον μύρθα, μύρδα, Мóрда· ὡς καὶ τὸ Σ. μοῦτρον, οἷον παρὰ τὸ μύρτος, ἀντὶ μύνδος, μυνδὸς· ἢ παρὰ τὸ μυτερὸς, μύτη, μύττη, μύτις (=ῥίς.). τὰ πάντα ἐκ τοῦ μύζω (βλ. Мурчу̀), μέλ. μύσω, μυσιῶ, ὅθεν καὶ τὸ 'Ιτ. muso, Γλ. museau (ῥύγχος), Σ. μούτζουνον = πρόσωπον. ὡς καὶ τὸ ῥύγχος = πρόσωπον (Κυρίλλ. Λεξ. βλ. καὶ 'Ρείμ. λ. μύζω). βλ. καὶ Языкъ.

Мópe (*θάλασσα*) *λτ.* mare, *Γρμ.* Meer, *Γλ.* mer, *Ἑσονισὶ* merri, *Βενδ.* murie, *συγγεν.* *μύρω* = *ῥέω* (*ὅθεν καὶ λτ.* mœreo, *μυρέω* = *μύρομαι*, *συνήθ.* *μυρολογω*, = *θρηνῶ.* œ = u· *ὡς*, *οι* = *υ*), *καὶ ἰδίως τὸ μύρω* = *ῥέω μετ' ἤχου*, *διπλασιασμ· μορμύρω* (*ὅθεν λτ.* murmuro, *Γρμ.* murmeln, *Σ.* *μουρμουρίζω*), *ἐπὶ φλοίσβȣ ὑδάτων.* *Ὡσαύτως, οἶμαι, καὶ ἡ θάλασσα* Мópe, mare, murie (*οἷον, μάρα, μύρα, μόρα*), *ὅθεν καὶ Γλ.* marais (*λίμνη*), *ὡς μύρουσα, μορμύρȣσα* (*βλ.* Ezero)· *ἐν γὰρ τοῖς θεματικοῖς μάρω, μέρω, μόρω, μύρω κινήσεως ἰδέα τις ἐνιζάνει, ἤτοι τὴν ὄψιν, ἢ τὴν ἀκοὴν ἐφελκομένης.* (*βλ.* *Ῥείμ. λ. μορμὼ*). *Ἐκ τȣ̃* Мópe, моpéй *φαίνεται καὶ ὁ Μορέας ὑπὸ τῶν εἰσβαλόντων Σλαβόνων ἀμέλει τοι παρωνομασμένος* (*οἷον θαλασσίτης, ὡς ἁλιςεφὴς καὶ μυρόμενος θαλάσσῃ*). *Ἀλλά τινες τῶν ἡμετέρων παράγȣσι τὴν λέξιν ἐκ τῶν ἐν τῇ χώρα μοριῶν, καὶ Μορίαν τινὰ τὸν Μορέαν ἐθέλȣσιν εἶναι! ἤ, φασὶ, καὶ τὸ πάλαι Ἀπία ἐκαλεῖτο διὰ τὰς ἐν αὐτῇ ἀπίȣς·* [*καὶ τοι γε καὶ τȣ̃το τῶν μάλιςα ἀμφιβολογȣμένων ἐςί. τὸ γὰρ Ὁμηρικ. Ἀπίη γαίη ȣ̓ μόνον παρὰ τὸ ἄπιος ἠτυμολόγηται, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἀπὸ προθέσ· ὡς ἐπίθετον* (*ἄπιος, ἀπία* = *ἀπȣ̃σα καὶ ἀπέχȣσα μακρὰν, τηλεδαπή*)· *καὶ παρὰ τὸ πίω, πίνω, ὡς τὸ ,, πολυδίψιον Ἄργος· καὶ ἀπὸ Ἄπιος δὲ τȣ̃ Φο-*

ρωνέως· καθὰ καὶ τὸ Ἀπίας πέδον ἐν Μυσίᾳ ἀπὸ Ἥρωος, ὃ δὴ καὶ πιθανώτατον δοκεῖ]. Ὅπως δ' ἐν ποτ' ἂν ἔχῃ τὸ ἔτυμον, οὐκέτι δήπε Μορέας κεκλήσεται τε λοιπε, ἀλλὰ Πελοπόννησος, ἑλληνιςὶ, ἡ καὶ τὸ πάλαι καὶ νῦν κλεινὴ Πελοπόννησος. Ἀπὸ γὰρ τε κρατοῦντος αἵτε χῶραι καὶ τὰ ἔθνη παρονομάζεσθαι φιλοῦσιν, εἰκότως· „ ᾧ γὰρ πλετος μέγα δόρυ καὶ ξίφος, οὗτος δεσπότας μνοίας κέκληται.

Морóшка (ὑποκορις· ὡς ἐκ τε Морóшъ) μόρον, μῶρον, συνήθ. μερον (rubrus chamæmorus), καὶ μορία τὸ δένδρον (ὑποκορις. μορίσκη, συνήθ. μορίτζα). συγγεν. Мрáкъ.

Морóзъ, βλ. Мрáзъ.

Мóрщу (ῥυσσόω, ῥυτιδόω, συνήθ. σεφρόνω) μόργω (γ = ζ = щ. μόρζω) ὀμόργω, ὀμόργνυμι (μέργω, μέλγω), βλ. Моргáю.

Мóръ, Морю̀, βλ. Мру̀.

Москвà, βλ. Мóю.

Мóстъ (γέφυρα) φαίνεται μὲν συγγεν. μεςὸς, μεςὸν (ε = ο, μοςὸν) = τόπος οὗ τὸ μεταξὺ πλῆρες. τὸ δὲ μεςὸς παρὰ τὸ μέζω, μέδω, μέτος, μέσος, κτλ. (μέση δὲ ἡ γέφυρα, ζευγνῦσα τὰς ὄχθας, καὶ πληροῦσα τὸ μεταξὺ χαῖνον). ἔςι δ' ἐν πιθανώτατα = βαςὸς (α = ο, βοςὸς, β = μ, μοςὸς) ἐκ τε βάζω, βαςὸς (ὅθεν τὸ βαςάω, βαςάζω). τὸ δὲ βάζω = βάδω (vado, βαδίζω) Веду̀, βιβάζω· καὶ δωρικ.

(βύζω, βαβύζω), ὅθεν (βάβυξ) βαβύκα, καὶ βαβύκτα, ἡ γέφυρα, παρὰ Λακεδαιμονίοις. (Ἡσύχ. καὶ Πλέταρχ. Λυκέργ. ς), ὡς τόπος δὶ ἔ βαδίζεσι, βάσιμος, ςεῤῥὸς, βατὸς, βαςὸς· ὅθεν καὶ Мощу̀ (γεφυρόω, κατασκευάζω λιθόςρωτον) = βάζω, πάζω (πήγνυμι. ἐκ τε̃ πάω = βάω = μάω. βλ. Мѣсто, καὶ Мчу̀). Καὶ τὸ γέφυρα = Ϝεφύρα, ἐφυρὰ, φ = χ. ἐχυρά ('Ρείμερ.).

Мотаю (σείω, διαλύω, μηρύω, ἐκμηρύω, συνήθ. τυλιγαδιάζω, Γλ. dévider) συγγεν. μόω, μάω (ἕλκω, ξαίνω), μοτὸς (ξαντὸν), καὶ μότος, motus, μόθος (μοέω, moveo), καὶ μοττόω· „ μοττεῖ, τιτρώσκει (Ἡσύχ.). τε̃ μόω συγγενὲς καὶ τὸ μίω, μίτος, Мо́тъ (μήρυμα)· ὅθεν μιτόω, καὶ συνήθ. παραμιτόω, -τόνω, καὶ παραμιτίζω (χυδ. παραματίζω) = διαπερῶ τὲς μίτες τοῦ ςήμονος διὰ τῶν μιταρίων. (ἑλληνικώτερ. καιρόω, ἐκ τε̃ καῖρος = licium). „ καιρῶσαι, μιτώσασθαι.” κεκαιρωμένων, μεμιτωμένων (Ἡσύχ.).

Мо́тъ, ὑποκορ. Мотыга (ἄσωτος). Мотаю, (ἀσωτεύομαι, διασκορπίζω τὴν ἐσίαν). τὸ ἀνωτέρω, Мотаю, μεταφορικῶς. „ μόττυς, ἔκλυτος (Ἡσύχ.)

Мотчаю (μέλλω, βραδύνω) ματάω (ματάζω)? ἢ συγγεν. Мотаю?

Мотыка (σκαφεῖον, σκαπεῖον, χυδαίως τσαπεῖον· ὅθεν καὶ παρὰ τοῖς χωρικοῖς τῆς Θετ-

ταλίας μοτίκα, ἢ δίκελλα, καὶ πᾶσα δυσχερὴς χειρωναξία), μάδιγος, δίκελλα· (Ἡσύχ.). ἴσως διάλεκτός τις εἶπε καὶ μαδίγα, (δ=τ. καὶ γ=κ. ματίκα). ἢ συγγεν. Мотаю, μότος, αἰολικ. μόττυς (μοττύη, μοττύϜα, μοττύγα)· ὡς καὶ „ μοττύας (=μοττύα), (ὄργανον) ᾧ ςρέφεσι τῶν ῥυτήρων τὲς ἄξονας (Ἡσύχ.)

Мотыль, Мотыло (Σλαβον. = κόπρος) ἐκ τε̃ μόνθος, μόνθυλος, χωρὶς τε̃ ν, μόθυλος)= ὄνθυλος (ὅθεν τὸ ὀνθυλεύω. τὸ θέμα ὄζω, ὄσθω, ὄθω, ὄνθος, βόνθος, μόνθος). βλ. Лайно. ἢ συγγεν. Мотаю (μίω) μίτυλος, μύτιλος (μιςὸς) μυςίλλω, μιςύλλω (κόπτω. ὡς καὶ κόπρος, ἐκ τε̃ κόπτω)?

Móхъ, Σλβ. Мъх, Σερβ. Мах (φῦκος, βρύον, μνίον) ὑποκορ. Мошóкъ, Γρμ. Moos, Γαλ. mousse, Ἰσλ. mossa (καὶ Ἀραβ. mosc), μ'. λτ. mussa, mussus, mussum, μ'. ἑλληνισμ. με̃σχος, συνήθ. μοῦσκλον· ἐκ τε̃ ἀρχαίε μύσκος (=μύξος), λτ. muscus, ὡς καὶ μύσκης, μύσχης = εὐρὼς (Ἡσύχ.) συνήθ. μέχλα, καὶ λτ. mucor, μῦκορ, μῦκος· ἐκ τε̃ μύω, μύμυκα (μύκω), μύζω = μύδω, μυδάω. ὅθεν καὶ ὁ μύκης· τὰ πάντα ὑγρότητος γεννήματα. Παράβαλ. τὸ Ἰσπαν. moho = μύσχης (εὐρὼς), καὶ με̃σχον (βρύον)· καὶ τὰ Γαλ. mousse (βρύον), mousseron (εἶδος μύκητος), moisissure (εὐρὼς). βλ. Мóкрый, καὶ Пýхъ.

Мочу, βλ. Мóкрый.

Мόιо, ἀπρμφ. Мыти ἐκ τȣ̃ Σλαβ. Мыю (νίπτω, πλύνω) μίω, μάω, μόω, μώω, μέω. Ἐκ τȣ̃ μίω, τὸ μίχω, ὀμίχω, ὀμίχλη, καὶ τὸ μιάω, μιαίνω=διαίνω, βάφω. (Ἰλ. Δ. 145). ἐκ δὲ τȣ̃ μάω, τὸ μάζω, μάσσω, καὶ σμάω. ἐκ δὲ τȣ̃ μέω, σμέω, τὸ σμήχω, ὡς καὶ σμίχω (μίχω). ἐκ δὲ τȣ̃ μόω, τέλος, τὸ μόλω, μολύω, -λύνω, μόρω, μορύσσω· κτλ. (βλ. Ῥείμ. λ. σμάω). ὅθεν Мόйка, μία τῶν τὴν καλὴν Πετρόπολιν διαιρουσῶν μεγάλων διωρύγων τȣ̃ Νευᾶ (αὐτοφυὴς, ὡς λέγȣσιν, ἀνέκαθεν), οἷον μοϊχὴ (ὡς μιαχὴ, μίαχος) (μῶσα), σμῶσα, σμήχȣσα (πλύνȣσα·). Τοῦ Мόιо συγγενὴς φαίνεται καὶ ἡ Москвà, ποταμὸς, ἐξ ȣ̃ καὶ ἡ παρακειμένη γεραρὰ τῶν Ῥώσσων παμμήτωρ, καὶ μεγαλοπρεπεστάτη πόλις Москвà (= МоскϜà, Моска) Μόσκα καὶ Μόσχα (οἷον μοσκὴ, μοσκεύουσα = ὑγρά. βλ. Мόкрый, καὶ Мзгнỳ), κατὰ τὸ μύσκος (μύρκος, murcus, murcidus) μύσκα· καὶ μίσγα, ἐκ τȣ̃ μίσγω, μίγω, μύζω, μύω = μάω, μίω· ὡς πρὸς τὴν πόλιν Μόσκαν παράβαλε τὴν Ὕδην (ὕω), πόλιν Λυκίας, καὶ Ὑδρȣ̃ντα, πόλιν Ἰταλικὴν, καὶ τὴν ἐν Μακεδονίᾳ Νάȣσαν, κτλ. βλ. Окà. Πρὸς δὲ τὸ Мόιо πρβλ. καὶ τὸ ἀρχαῖον τῶν Αἰγυπτίων μῶϋ = ὕδωρ. Ἑβρ. majjm, καὶ κατὰ Σίνας min = ποταμὸς. τὸ δὲ Σκρ. amma = ὑγρὸς. κτλ. βλ. Мόкрый.

Мрáвій, *Σλαβ. Σερβ.* Мрáв, *Κροατ. καὶ Καρν.* Мрáвля, *Πολ.* mrowka, *Βοεμ.* mrawenes, *καὶ* *'Ρωσσ.* Муравéй, *μύρβος*, (*μούρβας*) *μύρβαξ Δωρικ.* = *βύρμαξ*, *καὶ βόρμαξ* (*β*=*μ*, *μύρμαξ*, - *μηξ*.), *καὶ* (*β* = *φ*), *φόρμαξ*, *λτ.* formica, *Γλ.* fourmi, *κτλ. καὶ ὅρμιξ*, (*'Ησύχ.*) =*φόρμιξ*, *βόρμιξ· ὅθεν καὶ τὸ λτ.* vermis, *Γλ.* ver (*σκώληξ*), *Γρμ.* Wurm, *Σβεκ.* orm, *κτλ.* (*βλ.* Чéрвь). *Πρβλ. Δαν.* myre (=*μύρμηξ*, *οἷον μύρος*, *ἐκ τȣ̃ μορὸς*, *μυρὸς*, *μύρϜος*, *μόρϜος*, *μορβὸς* = *μαυρὸς*, *ἀμαυρός. βλ.* Мрáкъ, *καὶ 'Ρείμ. μορμώ*), *'Αγγ.* mir, *Σβ.* mura, *'Ισλ.* maura, *Κτσξ.* miere, *Περσ.* mur.

Мрáзъ, *'Ρωσσ.* Морóзъ (*παγετὸς*, *κρύος*, *πάγος*, *κρύςαλλος*.) *συγγεν. μάρω*, *μαράσσω*= *μαρμαίρω*, *ςίλβω*, *διὰ τȣ̃ κρυςάλλȣ καὶ τῆς αἰθρίας τὸ λαμπρόν· ὡς καὶ γέλα* (*ἕλα*, *ἕλη*) *Ϝέλα*, *λτ.* gelu, gelidus· (*τὸ δὲ* glacies=*γλαυσσὸς*, *λαμπρὸς· ὅθεν καὶ τὸ Γερ.* Glas, *κτλ.*). *'Εκ δὴ τȣ̃ μαράσσω*, *μάραξ*, *μάραγος* (*ξ*=*ζ*, *μάραζ*, Мрáзъ), *ὡς καὶ μάραγ(δ)ος*, *καὶ σμάραγδος* (*ἡ λίθος*, *διὰ τὸ λαμπρὸν*, *ἡ καὶ ζμάραγδος· πρβλ. καὶ τὸ Περσ.* zemerud, zemrud· *τὸ δὲ δ ἐν τῷ σμάραγδος κατ' ἐπένθεσιν· ὡς καὶ λύγδος*, *ἐκ τȣ̃ λύγος*, *λύγη*, *λύκη*, lux)· *καὶ ἡ μάρμαρος δὲ ἐκ τȣ̃ μάρω* (*μαρμάρω*, *μαίρω*, *μαρμαίρω*), Мáрморъ, *μεταθ.* Мрáморъ, marmor (*διὰ τὸ*

λεῖον καὶ λευκόν)· καὶ ἡ μάργαρος (μάρω, μάρϜω)· καὶ ἡ μαῖρα (μάρω, μαίρω) = ἄςρον λαμπρὸν, τὸ τȣ̃ κυνὸς (Ἡσύχ.). κτλ. [τὸ Γρμ. kalt, Kälte, ψύχος,-χρὸς, συμπίπτει ȣ̓ μόνον μετὰ τȣ̃ λτ. gelidus, ἀλλὰ καὶ μετὰ τȣ̃ calidus (κήλεως, θερμὸς), καὶ τȣ̃ Ἑβρ. kel, Κτσξ. köle (πόνος, ἄλγος), ἀλγεινὰ γάρ τό, τε θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν (βλ. Adelung. λ. kalt.), ὡς καὶ τὸ ἀποκαίω λέγεται καὶ ἐπὶ σφοδρȣ̃ ψύχους· καὶ τὸ φρύγω, λτ. frigo, καὶ φρίγω, φρίζω, φρίσσω, λτ. frigeo, συμπίπτȣσιν, ὡς ἐξ ἄλλης ἰδιότητος (βλ. Ῥείμ. λ. φρύγω)· κατὰ δὴ ταῦτα καὶ πρὸς τὸ Мра́зъ, Моро́зъ, ἄλλος ἂν τις παραβάλοι τὸ μόρος (πόνος, κακοπάθεια· βλ. Мрꙋ̀), ἡμῖν γε μέντοι τὸ πρῶτον ἀρέσκει. βλ. Міръ.

Мра́къ (ἀχλὺς, σκότος), Ме́ркнꙋ, Σλαβ. Мркнꙋ̀ (σκοτίζω), Мра́ченъ (σκοτεινὸς ἀμαυρὸς) συγγεν· μάρω (μαύρω), μαυρὸς (λατ. maurus, μῶρος, Γλ. more, κτλ.), καὶ μόρω, μορὸς (ὅθεν μόρον), μορϜὸς (ὅθεν ἀμορβὸς), μορφὸς, μορφνὸς, καὶ (φ = χ.) μόριχος (ὅθεν τὰ κύρια Μόριχος, Μούριχος. βλ. Ῥείμ. λ. Μορφνὸς). Τὸ δὲ μορβὸς (καὶ χωρὶς τȣ̃ μ, ὀρφὸς, Ϝορφὸς, λτ. furvus) ἡ συνήθ. προφέρει μοργὸς (Ϝ = γ, καὶ β), καὶ μȣργὸς (ὀρφνὸς ἐπὶ ζώων, ὅθεν καὶ μȣ̃ργος, μȣ̃ργκος, ὁ μέλας κύων), καὶ μȣργόνει, παρὰ Πελοπον· συμ-μȣρτζόνει, = σκοτάζει, συσκοτάζει (ὡς τὸ μȣχρόνει,

ἐπὶ ἀρχομένης νυκτός, ὄρφνης· εἰμήτις ἐθελήσει κατὰ μετάθεσιν τὸ μυργόνει παρὰ τὸ μυχρόνει, μυρχόνει, ἢ τῦτο ἐξ ἐκείνυ παράγειν· ᾧ περ ὑ πείσομαι. βλ. Мо́крый)· *Ἐκ τῦ μόριχος καὶ τὸ συνήθ. μόρικος, μόρκος (ἐπὶ χρώματος = ἰοειδὴς, καὶ Τυρκ,* mor)· *τοῦτο γῦν τὸ ἐπίθετον μόριφος, μόριχος, Σ. μόρκος (μυργὸς, μορβὸς) εἴη ἂν ὡς ὑσιαςικὸν* = Мра́къ (*μόρκος, ἐκ τῦ μόρω. ἢ ἐκ τῦ μάρω, μάϜρος, μαῦρος, μάρϜος, μάργ-ος, μάρκ-ος,* мра́къ)· *καὶ* Мéркну (*μορκόνω, μυργόνω*) = *μόρϜόω, μορόω, μυρύω, μορύσσω, μόρω, μάρω, μαράω,* Мара́ю, *μαράζω (μορίζω)* Мрачу̀. *Πρβλ. καὶ μύρτος (ἐπὶ χρώματος φαιῦ,* myrteus, murteus = fuscus), *αἰολικ. υ = ο, ἀντὶ μόρτος (ἐκ τῦ μόρω), ὅθεν τὸ Μῦρτος (Βυζαντ.), καὶ ἐν συνηθ. μῦρτζος (ἐπὶ κυνὸς μορφνῦ, μελαίνυ)· πρὸς τὸ μῦρτος (μῦρτζος) ἀναλογεῖ καὶ τὸ* Мра́ченъ, *ἢ πρὸς τὸ μορφνὸς (μορχνὸς, μορκνὸς). βλ.* Мара́ю.

*Мску́съ, *μόσχος, λτ.* moschus (*τὸ ἄρωμα*), *Γλ.* musc, *κτλ. καὶ Ἀραβ.* misk. (*τὸ μόσχος ἐπὶ τῦ ἀρώματος φαίνεται ξενικὸν, ἐσημειώθη δὲ τὸ* Мску́съ *πρὸς ἀπόδειξιν τῆς τῶν φωνηέντων ἐκπτώσεως ἐν πολλαῖς λέξεσι τῶν Σλαβονικῶν διαλέκτων.*)

Мсто̀, *καὶ* Мéстъ, *Γρμ.* Most, *τὸ λτ.* mustum, *Σ. μῦςος (γλεῦκος), ἴσως = μυςὸς,-ςὸν (μύζω, μυζάω, Σ. βυζάνω), ὡς τὸ λτ.* suc-

cus (ὀπὸς) ἐκ τȣ̃ sugo, βλ. Со́къ, Мо́згъ, Мы́чу.

Мре́жа (δίκτυον) καὶ Σ. (ἐκ Θεσσαλίᾳ) μέρζα = λέγνη (πλέγμα λεπτὸν περὶ τὰς ὤας τῶν ἱματίων καὶ τῶν σινδόνων προσραπτόμενον.) ἐςιν ἆρα συγγενὲς πρὸς τὸ μέρις, μῆρις, μήρινθος, μέρμις, μέρμιθος, καὶ (μήρινς) μήριγξ, μήριγμα ἐκ τȣ̃ μηρίσσω, μηρύζω, μηρύω, μηρίω, μέρω (= ἔρω, ἐρύω)· (οὕτω καὶ μέριζα, μέρζα, Мре́жа ἐκ τȣ̃ μηρίζω μηρίω)?

Мрỳ (θνήσκω) μόρω, καὶ μόρτω· „ἔμορτεν, ἀπέθανεν (Ἡσύχ.), Σερβ. Мрем (μόρημι) Λιθ. καὶ Λεττ. mirstu, λτ. (morio) morior, Γλ. meurs, κτλ. Ме́ртвый (νεκρὸς. Ме́ртв— μερτϜ-ὸς) = μορτὸς (μροτός, μ = β, βροτὸς) λτ. mortuus, κτλ. καὶ μόρτης (θάνατος) = Сме́рть, καὶ μοῦρτος, λτ. murdrum (φόνος), Βυζαντ. καὶ Γρμ. Mord, morden, Mörder, κτλ. Παῤβλ. Σνσκρ. murd, mrit, mrita, Περσ. murd, mürden, κτλ. Мо́ръ (πανώλης, λοιμὸς) μόρος, λτ. mors. ὥς καὶ morbus = μόρϜος. Морю̀ (θανατῶ, καταπονῶ, ἐκπονῶ, κατασκευάζω) μόρω, μορέω „μορεῖν πονεῖν, κακοπαθεῖν. „μεμορημένος, πεπονημένος·” μόρος, φθόρος, πόνος (Ἡσύχ.). Моровы́й (λοιμώδης, θανάσιμος) μορόϜεις μορόεις, mortalis, κτλ.

Му́дрый, Му́дръ (σοφὸς, φρόνιμος) συγγεν.

ματὴρ, μήςωρ, ἐκ τȣ̃ μάω, μάθω, αἰολικ μήδω, μῆδος, μῆτις, κτλ. ὅθεν μητιέτης, μητιόεις· (*καὶ οἷον μηδρὸς;* Мýдръ, *ἐκ τȣ̃ μῆδος, ὡς ἐκ τȣ̃ κῦδος, κυδρὸς — τὸ δὲ η =* у, *ὡς, κηδεία,* Кутія, *καὶ σμῆρις, σμύρις· καὶ συνήθ. σȣσάμι, σȣπία = σήσαμον, σηπία. κτλ. βλ. καὶ* Мýдо). Мудрýю, Мудрю̀ (*σοφίζομαι*) *μήδομαι, μέδομαι, μήδω, μητίω, κτλ.* (*μηδρόω*)?

Мýдо (*ὄρχις*) *μῆδος,* (*μῆδο-ς· η =* у, Мýдо. *βλ.* Мýдрый), *μέδος, μέζος·* (*ἐκ τȣ̃ μέσον.*) *βλ.* Междỳ.

Мýжъ (*ἀνήρ*) *συγγεν. λτ.* mas, maris, *ὅθεν* Mars, Martis = *ἄρς, Ἄρης, ἄῤῥην, ἀρὴν ὅθεν ἀνὴρ. καὶ μετὰ τοῦ προσθέτȣ μ, μάρης = ἀνὴρ* (*παρὰ τοῖς Ἰταλιώταις. βλ. Αἰλιαν. Ποικ. Ἱςορ. Θ,* 16)· *καὶ* Mars, *Μάρης* (*ὁ Ἄρης*), *ὅθεν Μάμερτος* (*Λυκόφρ. ὡς ἐκ τȣ̃ Μάμερς,* Mamers, tis = Mars, Mavors). *τὸ δὲ λτ.* mas, *ἐκ τοῦ* as = *ἂς, ἆς = εἷς, ὅς, ἷς, Ϝὶς, λακων. Ϝὶρ = λτ.* vir (*ἀνὴρ, ὅθεν καὶ τὸ* virtus = *ἀρετὴ παρὰ τὸ ἄρης, ἄρην, ἀνήρ. βλ. Ῥείμερ.*)· *τὸ δὲ ἷς = ἴος, ἴα, μετὰ τȣ̃ μ, μία, καὶ οἶος* (*οἰνὸς,* unus) *οἷς, ὅθεν ἂν εἴη μετὰ τȣ̃ μ, μοῖς, οι =* у, *καὶ σ =* ж, Мýжъ (*ὡς τὸ* mas = *ἆς, εἷς, οἷς, οἶος*). *Τὸ δὲ Γρμ.* Mann (*ἀνὴρ*), *Φιλλανδ.* mies, *Ἐσθλανδ.* mes, *ὁ* Adelung *παραβάλλει πρὸς τὴν ἀντωνυμ.* mein, *Περσ.* men, *ἀρχ. λτ.* mis = *μὶς, μός* (*ἀρχαῖαι ὀνομας. = ἐγώ· ἀφ'*

ὧν αἱ γενικαὶ μοῦ, μέο, μεῦς, μείως, καὶ ἐμϐ, ὡς ἐκ τϐ ἐμὸς, ἐμὶς, ἀφ' ϐ καὶ τὸ ἡμεῖς). ἀλλ' ὁ σοφὸς 'Ρείμερος οἴεται τὸ Mann συγκεκομμένον ἐκ τϐ Magen, ἀμέλει τοι παρὰ τὸ magen, mögen, vermögen (ἰσχύειν)· κατὰ δὴ τοῦτο εἴη ἂν καὶ τὸ Мýжъ συγγενὲς τϐ Могỳ, Мóжно, Мóчь=(μέγας), μέζ-ων, μείζων (μόζων. βλ. Могỳ). Πρὸς τὸ μάρης, λτ. mas, maris, παράβαλ. τὸ Μαρικᾶς (ἐπιγραφὴ Κωμῳδίας τϐ Εὐπόλιδος = ἀνδρίσκος, ἀνδράριον, = γύννις· 'Ησύχ.), ἡ δὲ λέξις αὕτη φαίνεται Περσική· ὅτι καὶ τὸ Περσ. mert = mas (maris, ἀνὴρ.), ὡς καὶ τὸ ar=ἄρ-ην· ἀλλὰ καὶ τὸ 'Αρμεν. mart, καὶ anr=ἀνήρ. πρόσθες καὶ τὸ 'Αραβ. marati, καὶ τὸ Τϐρκ, er, erkek (ἄρσην, ἀνὴρ). 'Εκ τϐ Мýжъ, Мужáюся = ἀνδρίζομαι· καὶ Мýжество, ἀνδρία, κτλ.

Мукà (ἄλευρον) ἐκ τϐ Мýчу (μύκω) μύχω, σμύχω = σμώχω = τρίβω, ἀλήθω (ὡς ἐκ τϐ μύλω, μάλω, μάλευρον, Γρμ. Mehl, 'Αλβαν. miel. βλ. Мелю)· τϐ δὲ μύκω συγγενῆ τὸ ἀρχ. μίκω (λεπτύνω) ὅθεν μικὸς, μικκὸς, λτ. mica (ψὶξ), καὶ (μικερὸς) μικρὸς· καὶ τὸ (μώκω) σμώχω, ὅθεν σμώγη = ῥανὶς ('Ησύχ.). ἐκ τϐ αὐτοῦ Мýчу, σμύχω (κατατρύχω, κατατρίβω, βασανίζω), καὶ τὸ Мýка (βάσανος ἄλγος) οἷον μυγὰ, μυγὴ, σμυγὴ (ὡς σμώγη)· Мýченикъ (ὁ μάρτυς), ὡς

βασανισθεὶς καὶ σμυχθεὶς, σμωχθεὶς· Мучи́тель (ὁ βασανίζων) ὡς μυςίλλων, κτλ. [τὰ θέματα, μύω, μίω, μόω· ὅθεν καὶ τὰ μύλω, μύλλω, μόλω, molo, κτλ. ἐκ τȣ̃ μίω, (μιςὸς, μιςὺς) καὶ τὸ μιςύλλω, καὶ μυςίλλω· καὶ μύτιλος, μίτυλος λτ. mutilus, mutilatus, mutilo, Γλ. mutiler = πηρόω, κολοβόω. βλ. 'Ρείμ. λ. μίω]. βλ. καὶ Мычу̀.

Му́лъ, λτ. mulus, συνήθ. μουλάριον (ἡμίονος.) παραβάλλȣσι τὸ μύλων (Βόσσ.), ὡς μύλλων (ἀλήθων); ἢ ἐς τὸ μύλος (μύλος ὀνικὸς = ὄνος ἀλέτης, ὁ ὑποκείμενος λίθος τῆς μύλης)?

Мура́ва (γάνωμα) Γαλ. vernis, Σ. βερνίκι· ἐκ τοῦ Мурава̀ (χλόη). φαίνεται συγγ. τȣ̃ Муравéй (βλ. Мра́вій), ὡς καὶ τὸ μύρβος, μύρμος, μορβὸς, μορφνὸς, μορφή. βλ. Чéрвь.

Мурлы́чу, Мурны́чу (ἐπὶ φωνῆς αἰλέρων· ὡς ἐκ τȣ̃ Мурны́чу, Σ. μαȣρίζω· καὶ 2, ψιθυρίζω, συνήθ. μȣρμȣρίζω, ἐκ τȣ̃ μορμυρίζω, μορμύρω, murmuro, μύρω. ὀνοματοποιΐαι). βλ. Мóре.

Мурчу̀ (ἀρύομαι, ἐπὶ ἄρκτων) μύρκω [ἀντὶ μύσκω (μύξω, μύζω), ὡς μύσκος = μύρκος, σ = ρ, δωρικ. ὅθεν καὶ μιργόω = μισγόω, καὶ μιργάβωρ = μισγαύως, τὸ λυκόφως, ἐκ τȣ̃ μίργω = μίσγω, καὶ ἄβωρ=ἀβὼς, αὐὼς, ἀὼς]. Τὸ θέμα μύω, μύγω, μύκω, —κάω, μυκω̃μαι, καὶ μυκίζω, δωρ. μȣκίζω ('Ησύχ.), μυκίω, Γρ. muhen, muchsen, λτ. mugio, καὶ

mugitus, *μύγδος*, *μυγμὸς*, *κτλ. καὶ τὸ συνήθ. μυγκρίζω*, *ἐκ τοῦ μυκίζω*, *μυγκίζω. προσθ. γ* (*ὡς λόχη, λόγχη*), *μυγκρίζω· ὡς φλάγω*, flagro. *συγγεν.* Мычу̀.

*Мусія, *μουσεῖον*, *τὸ λτ.* musivum, opus museum (*τὸ διὰ ψηφίδων ζωγράφημα*), *καὶ* Музи́нка (*μυσικὸν*), *Γλ.* mosaique, *Γρμ.* Mosaik, Mussiv-arbeit. (*ἐκ τοῦ μοῦσα· γράφεται καὶ μυσαῖον*, *μουσίον*, *μωσίον· καὶ διὰ μυσείων*, *ἢ μυσίων*=*διὰ ψηφίδων. ὅθεν καὶ μυσειόω*, *ζωγραφίζω διὰ ψηφίδων· καὶ μυσείωμα*, *καὶ μυσείωσις*, *καὶ μυσωτὴς*, *μυσιάτωρ*= *ψηφοθέτης*, musivarius, musivi artifex. *Βυζαντ.*)

Му́слю (*σιάλῳ μολύνω*, *σιαλίζω.*) *ἐκ τοῦ* (*μύζω*, *μύσω*, *μύσος*) *μυσάω*, *μυσαρόω*, (*ρ* = *λ. μυσαλόω*, *ὅθεν συνήθ. μουσαλόνω*, *μυζαλόνω*, = *μολύνω*, *μελαίνω*), *καὶ μυζαλία* = *μυσαρία* (*μελανία*).

Му́тъ (*θολωτικὸς*). Му́тный, Му́тенъ (*θολὸς*) *μοῦτις*, *μύτις* (*ὁ θόλος*, *τῆς σηπίας τὸ θολὸν*) = *μυτὸς* = *μυσὸς* (*τ* = *σ*) *μυσαρὸς*. *Ἐκ τοῦ μυτὸς*, *μυδὸς*, *μυνδὸς*, *καὶ τὸ τῆς συνηθ. μουνδὸς* = *ἀμαυρὸς*, *θολερός*. *Τὸ θέμα*, *μύζω*, *μύσσω*, *μύττω* (*ἐνεργ.* = *μυσὸν ποιῶ*)· *ὅθεν*, Мучу̀ (*θολόω*), *Σερβ.* Мутим. *Πρβλ. λτ.* moto, motare· *ἢ τοῦτο μᾶλλον συγγενὲς* Мяту̀.

Мýха, *Σερβ.* Мува, *μϋϝα*, *μϋhα*, *μϋα*, *μυΐα* =*μυῖα*, *συνήθ.* *μυῖγα.* *Βοεμ.* mauch, *λτ.* musca, *'Ιτ.* mosca, *Γλ.* mouche, *Γρμ.* Mücke, *'Ισλ.* mig, *'Αγγλ.* mitge, *Σβ.* mugga, *Λεττ.* mussa, *Λιθ.* mussia, *καὶ Περσ.* meges.

Мýчу, *βλ.* Мукà —. Мучỳ, *βλ.* Мýшъ.

Мчỳ (*συναρπάζω*, *ταχέως ἀπάγω*), *καὶ* Мчýся, Мчýсь (*ἀποτρέχω*, *θέω*, *φεύγω*) *βάζω*, *βιβάζω*, *ἐνεργ.* *καὶ β = μ*, *μάζω* (*ὡς*, *βίω*, *μίω*, *βόνθος*, *μόνθος*). *'Εκ τϋ βάζω*, *βαςὸς*, *καὶ τὸ βαςάω*, *βαςάζω.* *ὅθεν τὸ* Мчỳ *εἴη ἂν καὶ* = *βαςῶ* (*μαςῶ*, Мачỳ, *συγκοπ.* Мчỳ). *βλ.* Мóстъ, *καὶ* Мѣсто.

Мщỳ, Мщáю (*ἐκδικοῦμαι*) *μάζω*, *μάσσω* (*μάςις*, *μάςιξ*), *μαςίζω.* [*τὸ δὲ μάσσω ἔςι καὶ* = *ματέω*, (*μάω*) *μαςεύω* = *ἐτάζω*, *ζητῶ· ὡς καὶ τὸ*, *ἐτάζω* = *τιμωρῶ*]. Мéстъ (*τιμωρία*, *δίκη*) *μάςις*, *μάςιξ* (*α* = *ε*). Мстúтель (*τιμωρὸς*, *ἐκδικητὴς*) *μαςίκτωρ*, *μαςὴς.* *Τοῦ* Мщỳ *συγγεν.* *δοκεῖ τὸ* Метỳ *ἀπὸ ῤμφ.* Местù (*σαρόω*) = *μάττω*, *μάσδω* (*α* = *ε*), *ἀπομάττω*, *ἐκμάττω· καὶ* Метлà (*σάρωθρον*, *ὡς τὸ*, *μάσθλα* (*μάθλα*) *μάσθλη* (*ἱμάσθλη*). *'Εις τὸ* Мщỳ, Мéстъ *ἀνακτέον ἂν εἴη καὶ τὸ* Мéчъ (*ξίφος*) *ὡς μάςιξ καὶ τϋτο* (*οὐ μὴν γε κατὰ τὸ μάςης*, *ἐν τῷ σειρομάςης*, *παρὰ τὸ μαςέω*, *μαςεύω.* *βλ.* Мыто). *ἀλλὰ τὸ* Мéчъ *μᾶλλον δοκεῖ*=*τῷ* *Γρμ.* Messer *καὶ τοῖς ἄλλοις*, *ἃ παρεβάλομεν.* *βλ.* Мéчъ.

Мы (ἡμεῖς) μεῖς, ἐκ τῦ ἀρχ. μὶς (ἐγὼ), ὅθεν ἡ γενικ. μέος, μέως, μοῦς, κτλ. ὡς πάλιν ἐκ τῦ ἀρχ. ἐμὶς, τὸ ἡμεῖς.

Мы́ло (σμῆμα, σαπώνιον). Мы́лю (σμήχω, σαπωνίζω.) μήλω, ὅθεν σμήλω (σμάλω, ἀόρις. σμῆλαι = ῥύψαι. Ἡσύχ.), καὶ " μηλάσασθαι (ἀντὶ τῦ ἡμαρτημένυ μυλάσασθαι)=τὸ σῶμα καὶ τὴν κεφαλὴν σμήξασθαι. Κύπριοι. (Ἡσύχ.), οἷον μῆλον = μήλη = σμήλη (σμῆλον, σμῆμα, σμῆγμα). τὸ θέμα μάω, σμάω· συγγεν. Мы́ю, Мóю. ὡς, νίτρον ἐκ τῦ νίζω, νίπτω. βλ. καὶ Мѣ́ль.

Мы́съ (ἀκρωτήριον) μύσις = μύτις, συνήθ. μύτη = ῥὶς, καὶ πᾶσα προβεβλημένη ἐξοχὴ, ἐκ μεταφορᾶς τῆς ῥινὸς. βλ. Нóсъ.

Мы́то (τελώνιον.) μῆτος. [ἐκ τῦ μάω, ματὸς, μάτος (ζήτησις) ματέω=ζητῶ, ἐρευνῶ· καὶ τὸ τελώνιον τόπος, ἐν ᾧ ματεύυσιν οἱ τελῶναι ὡς μαςευτῆρες, ἐκλέγοντες καὶ μεταλλῶντες τὰς εἰσαγομένας ἐμπολὰς, καὶ τὰ λαθρεμπορεύματα ἐσμασσόμενοι (δι' ὃ καὶ οἱ παρ' αὐτοῖς σειρομάςαι, Σ. σῦβλαι, παρὰ τὸ σειρὲς μαςεύειν). τὸ δὲ μῆτος=μῆδος, ἐκ τῦ μήδω, μήθω, μάθω]. Мытáрь (τελώνης) μητὰρ= ματὴρ, καὶ μαςὴρ, μαςευτὴρ. („ μαςῆρες δὲ καὶ οἱ τὰ φυγαδευτικὰ χρήματα εἰσπράττοντες· Φωτ. λεξ. ὡς καὶ οὗτοι μαςεύοντες.)

Мы́чу, Мы́каю (ξαίνω, οἷον λίνον, κτλ. συνήθ. λαναρίζω) μύζω, μύσσω = ἀμύσσω (τὸ

α, εὐφωνικὸν), ὅθεν ἀμὺξ, ἄμυγμα (ξέσμα) ἄμυξις, ἀμυχὴ (ξέσις) κτλ. καὶ Мо́чка, καὶ Мы́чка (τὸ ἐπὶ τῆς ἠλακάτης μήρυμα) ὡς ἐκ τᾶ Мы́ча = μυγὴ, μυχὴ, ἀμυχή· [οὐ γὰρ οἶμαι κατὰ τὸ Му́чу = μίκω (μίω, = τρίβω, λεπτύνω· ὅθεν τὸ μικρὸς), καὶ (μιςὸς) μιςύλλω, καὶ μυςίλλω, ὡς ἐκ τᾶ μύω = μίω. βλ. Мука̀]. βλ. Ῥείμ. λ. μύζω.

Мычу̀, μύζω = μύκω, μυκῶμαι (ἐπὶ βοῶν) συνήθ. μϐγκρίζω, λτ. mugio (ἐκ τᾶ μύγω, = μύκω, ὅθεν καὶ μυγὸς, μύγης, = μυδὸς mutus, καὶ μογγὸς, καὶ μυττὸς παρὰ τὸ μύττω (μύσσω, μύζω), λτ. musso, mussito (Σ. μϐσσϐνίζω)· πρ́βλ. καὶ τὰ Γρμ. muchsen, muttern, Ἀγγλ. to mutter, κτλ. συγγεν. Мурчу̀.

Мы́шлю (λογίζομαι, βϐλεύομαι) μήσσω, μήσω, ἐκ τϐ μήδω, μήδομαι. Мы́шль, μῆσις, μῆτις, μῆδος (βϐλὴ, ἔννοια, γνώμη, λογισμός·) τὸ θέμα Мыс (Δοβρόβ. σελ. 123.) βλ. Му́дрый.

Мы́шца, καὶ Ῥωσσ. Мы́шка, μύσκα, μύσκος, ἀντὶ μυΐσκος (μῦς, μυὼν, βλ. Ῥείμ. λ. μύσκος) ὑποκορις· ἐκ τᾶ Мы́шь, ὡς καὶ τὸ λτ. musculus, Γρμ. Muskel, καὶ Maus, Γλ. muscle, κτλ. καὶ Σλβ. Мы́шца=βραχίων. λτ. brachium (Δοβρόβ. 309), διὰ τὸ μυῶδες τᾶ βραχίονος.

Мы́шь, μῦς (ἐκ τᾶ μύω, μύκω, Мкну̀· ὡς τὸ Кро́тъ ἐκ τᾶ Кро́ю, Кры́ю, κρύβω. βλ. Кро́тъ καὶ Кры́са). λτ. mus, Γρ. Maus, Ἀγγ. mous, κτλ. καὶ Περ. mouscs, Мыша́-

стый, Мыша́сть, *μύϊνος, μυώδης (ἐπὶ χρώματος,=φαιὸς) οἷον μυσάτος, μυάτος· ὡς τὰ τῆς Συν. κρασάτος (οἰνωπὸς), κνηκάτος, κροκάτος. κατὰ τὰ εἰς ωτος, (κροκωτὸς, χειριδωτὸς)· καὶ ατης (ητης) ὑπηνάτης, γενειήτης. ὅθεν καὶ τὰ εἰς* atus, *λτ.* barbatus, manicatus, *ἀφ' ὧν κυρίως τὰ εἰς ατος τῆς συνηθ.*

Мыю, *βλ.* Мо́ю.

Мѣдь (*χαλκὸς*) *μεδὸς, ἀντὶ μελδὸς* (*δ=λ· βλ.* Ме́длю),=*μαλὸς*, mollis, *καὶ οἷον μελδὸς ἐκ τοῦ μάλω, μέλω,* Мелю̀, *μέλδω (τήκω, ἀναλύω, Γρμ.* schmelzen)· *ὅθεν, μελίβδω, μόλιβδος, μόλυβος, μόλιβος (ὡς μέταλλον τηκτὸν, εὔτηκτον· βλ. 'Ρείμ. λ. μόλιβος). Οὕτω καὶ τὸ χαλκὸς ἐκ τοῦ χαλάω, χάλλω, χάλω, χάω, χέω (χύω, χύνω). Τὸ δὲ Γρμ.* Kupfer, *'Αγγλ.* kopper, *Γλ.* cuivre, *κτλ. ἐκ τοῦ λτ.* cuprum, æs Cyprium=*Κύπριος (ὡς ἐκ τῆς νήσου Κύπρου τὸ πρῶτον εἰς 'Ρώμην μετενεχθέντος τοῦ χαλκοῦ.* Festus). *Τὸ δ' ἓν μέταλλον (παρὰ τὸ μέτος = μέσος, μετάω, μετάλω, μεταλλάω) ὃ παραβλητέον πρὸς τὸ* Мѣдъ.

Мѣлъ (*κιμωλία γῆ, Σ. ἀσπρόχωμα, Τουρκ. τεμπεσίρ) μήλη (μέλη)=σμήλη. συγγεν.* Мыло. *"Η μᾶλλον παρὰ τὸ* Мелю̀, *μύλω, (τρίβω), ὡς καὶ* (Ме́ль) От-мѣль=*σύρτις (Σ. ῥηχὰ νερά). καί τοι καὶ τὸ μάω, σμάω (ὅθεν σμήλη), συγγεν. οὐ μόνον τοῦ μάω, μόω,* Мыю, Мо́ю, *ἀλλά πως καὶ τοῦ μάλω, μύλω, μέλω,* Мелю̀.

Ἕτερον δὲ τῦ Мѣлъ, *καὶ τῆς σμήλης, ἡ Μηλία (ἐκ τῆς Μήλου νήσου), ἡ καὶ Μηλιὰς (ἄλλο γῆς εἶδος, λτ.* melinum, *καὶ τῦτο διάφορον παρὰ τὸ μηλὶς = ὦχρα. βλ. Πλάτ. περὶ τῦ πῶς διακρ. τὸν κόλ. τῦ φίλε· καὶ περὶ εὐθυμίας· καὶ Διοσκουρ. Ε, 71, καὶ* 80, *κτλ.). ὁ γοῦν Γαληνὸς καὶ ὁ Ἐρωτιανὸς σμηκτίδα, καὶ σμηκτρίδα, τὴν κιμωλίαν καλῦσι (λεξ. Ἱπποκρ.)· ἐκ τῆς Κιμώλε δὲ νήσου ἡ κιμωλία, λτ.* creta, *Γρμ.* Kreid, *Γλ.* craie, *κτλ. τοῦτο δ᾽ αὖθις οἱ μὲν ὡς ἐκ τῆς Κρήτης, οἱ δὲ παρὰ τὸ Γερμ.* gritten, gratten, *= χαράττειν, ἡτυμολόγησαν, ὡς μάλιςα πρὸς χάραξιν καὶ γραφὴν ἐπιτηδείας ὔσης ταύτης δὴ τῆς γῆς·* (*βλ.* Adelung). Мѣлю (*κιμωλίᾳ χρίω*) *μηλόω, σμηλόω.*

Мѣняю (*ἀλλάσσω, ἐκ τῦ* Мѣнѹ̀, *κατ᾽ ἐπένθεσιν τῦ* н. = мѣю) *μέω, ὅθεν (ἀμέω, μετὰ τῦ εὐφωνικ. α· ὡς, μέργω, ἀμέργω, κτλ.) ἀμέϜω, ἀμεύω, καὶ (ἀμέβω) ἀμείβω (=ἀλλάσσω)· ἐκ τῦ ἀμέω, μέω, τὸ λτ.* meo = *ἀμείβω τόπον, κινῦμαι, μεταβαίνω, εἶμι.*

Мѣрю (*μετρῶ*) *μέρω (μείρω, μέμορα, ὅθεν) μέρος, μοῖρα,* Мѣра (*μέτρον*)· *ὁ γὰρ μετρῶν μερίζει τὸ μετρέμενον κατὰ τῦ μέτρου τὸ ποσόν· ὡς καὶ τὸ δατέομαι (μερίζω) = μετρέω, ἐπὶ ὁδοῦ· „ δατέοντο ποσὶ χθόνα (Ἰλ. Ψ,* 121).

Мѣсто (*τόπος*) *μέςος (εἴποι τις ἂν) = μεςὸς*

[ἐκ τȣ̃ μέω = ἐκτείνω, μέτος, μέσος, μέτω, μέδω, μέζω, μεςὸς, οὗτινος ἔν τῷ μεταξὺ τί ἐςιν· ἤτοι ὁ μὴ κενὸς=πλήρης (βλ. 'Ρείμ. λ. μετὰ)· ὁ δὲ τόπος καὶ τὰ πάντα χωρεῖ (ὅθεν καὶ χώρα, χῶρος, χάω), καὶ ἔκτασιν ἔχει· ὡς καὶ τὸ λτ. spatium, Γλ. espace (ἐκ τȣ̃ Αἰολικ. σπάδιον = ςάδιον, ςάω), καὶ τὸ Γρμ. Stelle, ἐκ τȣ̃ stellen = ςέλλεν, ςέλλειν, ςέω, ςάω· ὅθεν καὶ τὰ, διάςημα, ἀπόςημα, κτλ.]. Ἔμοιγε δ' ȣ̃ν πιθανώτατα δοκεῖ τὸ Мѣсто = (μέςον) μεςὸν,-ςὸς, ἀντὶ βεςὸς=βαςὸς, =βατὸς, βάτος (παρὰ τὸ Веду̀, Вести́=βάδω, βέδω, βέζω, βεςὸς· ὡς βάω, βατὸς, βάζω, βαςὸς, ὅθεν βαςάω, βαςάζω)=βάδος (=Γρμ. Boden) = πάτος (= Γρμ. Pfad),=πέδον. [ἐκ τȣ̃ πάω, παίω, πάτω, πάτος, πατέω· καὶ π= β, βάω (βάτω) βάδω, βάδος, βαδίζω, Γρμ. waden,-ten, λτ. vado, καὶ (ὡς ἐκ τȣ̃ vio=βείω, βέω) via· ἐκ τȣ̃ πάω, πάϜω καὶ τὸ λτ. pavio, ὅθεν pavimentum, Γλ. paver, pavè, pavage· καὶ πάζω,=βάζω=μάζω (α=ο, μόζω, μόσδω, Мощу̀. βλ. τὸ συγγεν· Мо́стъ), κτλ. τὸ δὲ πάω, ἤχου ὀνοματοποιΐα, ὡς ἐκ τȣ̃ κτύπȣ τῶν βαδιζόντων, ἅτε δὴ παιόντων τὸ πέδον ἐν τῷ πατεῖν, καὶ πλησσόντων ποδὶ χθόνα πεπηγυῖαν καὶ ςεῤῥάν. καθὰ καὶ τὸ τόπος=δάπος, δόπος, δοῦπος, τύπος, κ-τύπος· ἐκ τȣ̃ τύπω (δύπω) δέπω, δάπω, Γρμ. tappen, tüppen, tüpfen, κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. πάω, καὶ τύπος].

Мѣсяцъ (*μὴν ἐκ τῦ* Мѣс-яцъ *κατάληξις*) *μὴς, μεὶς* (*μές· ἐκ τῦ μέω, οἷον μέσ-αξ, μέσας, ὡς καὶ ἐκ τῦ μείν-ς, μεινὸς, τὸ λτ.* mensis· *τὸ δὲ μέω* (*καὶ μάω*) = *ἐκτείνω, τείνω, λτ.* meo (*εἶμι*), *ὅθεν μήνη, ἡ περιοδεύσα καὶ αὔξσα καὶ μειεμένη σελήνη· καὶ ὁ μὴν, χρόνου τάσις, καὶ μέτρον* (*βλ. Ῥείμ. λ. μὴν*), *καὶ μὰν, μὴν, μὴς, μηνὸς, ἀρχ. Γρμ.* man, *Κτσξ.* maan, *καὶ* mon (*ὅθεν* Mond), Monat, *Οὐλφίλ.* menath, *Ἰσλ.* manadur, *Λεττ.* mienes, *Λιθ.* menesi, *Ζενδ.* maongho, *Περσ.* meh, *Ἰνδ.* masi, masa, *κτλ.* 2, Мѣсяцъ = *μήνη* (*σελήνη*) *μηνὰς, μηνὶς, Δωρ. μάνα, Γοτθ.* mana, *Ἀγσξ.* mona, *Βελγ.* maand, *Γρμ.* Mond. *κτλ.*

Мѣчу, *ἀπαρέμφ.* Мѣшишь (*σημειῶ, ςοχάζομαι κατὰ σκοποῦ*) *μέζω, μέδω, μέτω* (*πρωτότυπον τῦ μέτος, μέσος, μέτρον, μετρέω*), *λτ.* metio, -or (*μετρέω*), meto, metor (*ὁρίζω*). Мѣша (*σκοπὸς*), *λτ.* meta (*μέτα, μέτη, ἐκ τῦ μέτος* = *μέσος, μέση. βλ. τὸ συγγεν.* Мечу̀, *καὶ* Между̀). *ἐκ τῦ μέζω, μίζω, μέμιςαι φαίνεται καὶ τὸ μισθὸς, συγγενὲς τῦ* (*μέζω, δω, -τω*) *μέτρον· τὸ θέμα, μέω, μίω, ὅθεν καὶ* (*μιςὸς, μιςὺς*) *μιςύλλω* (*καὶ μυςίλλω. βλ. Ῥείμερ.*), *ὡς διαιρέμενος δηλονότι καὶ διανεμόμενος, ἢ γῦν ὁριζόμενος μέτρῳ ὁ μισθός. βλ.* Мзда̀.

Мѣхъ (*ἀσκὸς*) *μέκος* (*μέχος*) = *πέκος, πέσκος*

[ἐκ τῶ πέκω, πέκος, πόκος, λτ. pecus· ἐκ δὲ τῶ πέκω, πέξω, πέσκω, τὸ πέσκος, καὶ (π=μ αἰολικ. βλ. Мчу̀) μέσκος=κώδιον. Νίκανδρ. καὶ Ἡσύχ.] „ вино̀ но́вое въ мѣхи новы влія-ти=Fοῖνον νέFον Fὲς μέχη νέFα βλητέον =„ οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς κενοὺς βλητέον (Μάρκ. β, 22). τὸ δὲ вліяти, ἐκ τῶ влію в-лію = λείFω, λείβω, ἐλλείβω = ἐγχέω, οἷον λειβητέον· [πρὸς τὸ μέσκος τῶ Ἡσύχ. οἱ Κριτικοὶ παρέβαλον τὸ χαλδαϊκὸν mesech, ἀλογήσαντες, ἢ γῶν ἐπιλαθόμενοι τῶ πέσκος].

Мѣшу̀=μαίσσω, μάσσω, μάττω (φύρω) ὅθεν

Мѣша́ю (μίγνυμι) ὡς ἐκ τῶ Мѣшу̀, μαίσσω (μάσσω, μάζω, μάγω, μάω=μίω, μίγω) μίσγω, μισγέω, λτ. misceo, Γρμ. mischen, καὶ mengen = μιγνύειν, Σβ. menga, Ἀγγλ. mingle, κτλ. τὸ μίγω ἐςὶν ὁ διὰ τῶ ι τύπος, τῶ μάγω, μάζω, Γρ. mängen. (βλ. Ῥείμ. λ. μίγνυμι).

Мя́гкій, Мя́гокъ, Σλαβ. Мя́ккый, Мя́къ, μα(λ)-κὸς, (μαλακὸς) ἐκ τῶ μάω, Мя́ю (βλ. Мну̀), μάγω, μαγὶς, μαγεὺς (ὅθεν οἷον μαγὸς, мяк, мяг-)= μακτὸς· ὡς ἐκ τῶ αὐτῶ μάω, μάλω, μαλὸς, μάλαξ, μαλακὸς, μαλκὸς· [τὸ Мя́гокъ, Мя́к-кый, φαίνεται καὶ ὡς τὸ αἰολικ. μαυκὸς (ἀντὶ μαλκὸς· ὡς ἔλεγον καὶ αὖσος ἀντὶ ἄλσος, θεύγω ἀντὶ θέλγω, αὖμα ἀντὶ ἅλμα. κτλ.) τὸ δὲ μαυκὸς (μαφκὸς ἢ μαβκὸς) εὐκόλως τρέπεται εἰς τὸ μαχκὸς, μαγκὸς, μακκὸς,

αυ = αβ = αφ = αχ, αγ, αϰ (ὅτι φ = χ, ϰαὶ β = γ)· οὕτω ϰαὶ τὸ μιϰρὸς οἱ Δωριεῖς εἶπον μιϰϰὸς· ϰαὶ ἄλλαι δὲ διάλεϰτοι ἄλλως τροποποιȣ̃σι τὸ λ· οἷον οἱ Ἰταλοὶ λέγȣσι bagno (ἀντὶ balneum), piova, fiamma, chiave ἀντὶ pluvia, flamma, clavis, ϰτλ.]

Мяздрà ϰαὶ Мездрà (я = α = ε) Κρτ. mezdra, Βοεμ. mazdra (μεμβράνα, διάφραγμα, ϰαὶ ϰυρίως, ἡ ἄτριχος τοῦ δέρματος ἐπιφάνεια, ἡ πρὸς τὴν σάρϰα ϰολλητή.) μασδαρὰ, μαζαρὰ = μαδαρὰ (ἐϰ τȣ̃ μάζω, μάδω, μαδάω μαδαρὸς. βλ. Ῥείμ. λ. μαδάω). βλ. Мязгà.

Мязгà ϰαὶ Мезгà, Σερβ. Мезгрà, Βοεμ. mizha, miza (δένδρȣ χυλὸς, ϰαὶ Κροατ. mézga τὸ λευϰὸν, alburnum·) μύσϰα, μύσϰος (αἰολιϰ. = μύξος, ξα). Τὸ δὲ μύζω συγγενες τȣ̃ μάζω· ὡς ϰαὶ τὸ μάδω (μάζω) madeo = μυδῶ (μύζω)· ὅθεν ϰαὶ οἷον μάσγα (σ = ζ, μάζγα, ὡς ἐϰ τȣ̃ τύπȣ μάζω· ϰαὶ Βοεμ. mizha, μύζα ὡς ἐϰ τȣ̃ μύζω) = (μύσγα) μύσϰα, μύξα (ἐϰ τȣ̃ μύζω, μύξω). βλ. ϰαὶ Мóзгъ.

Мя́млю, Σ. μαμȣλίζω (μαςάζω) συγγ. μοιμύλλω, μύλλω, μύω, μάω, Мя́ю.

Мя́со (ϰρέας) οἷον μάσον = μάσημα, μασητὸν, ἐϰ τοῦ μάσσω, μασσῶ, μασάω· ὅθεν ϰαὶ μαςὸς, ϰαὶ μάςαξ, ϰαὶ (μαίσω, Мѣшỳ, μάσσω) μαίσων = μάγειρος ϰαὶ βορὸς (Ἡσύχ.). μασσᾶται δὲ μάλιςα τὸ ϰρέας διὰ τὴν μαλαϰότητα, διὸ ϰαὶ ϰατ᾽ ἐξοχὴν μάσημα (Мя́со)

πρὸς ἀντιδιαςολὴν τῶν ἀβρώτων καὶ ἀμασήτων ὀςέων (*βλ.* Плóть). *τὸ δὲ μασσάω, μασάομαι παρὰ τὸ μάζω, μάσσω* (*μάσδω, μάδω, ὅθεν φαίνεται καὶ τὸ λτ.* mando, manduco· *ἐκ δὲ τῦ μάζω, μάγω, τὸ Σ. μάγϐλον, ἡ παρειά· καὶ μὴν καὶ τὸ Γλ.* manger, *'Ιτ.* mangiare, *κτλ. συμφωνῦσι πρὸς τὸ μάγω, μάγγω*)=*μάττω. Τὸ θέμα, μάω· ὅθεν καὶ τὸ* Мя́со, *ὡς ἀπὸ τῦ ἀῤῥήτϐ* Мя́ю (*βλ.* Мнỳ, *καὶ* Мя́гкій). *ἀλλὰ καὶ ὁ μαίσων = μάγειρος, μαγεὺς ἐκ τῦ μάγω, μάσσω* (*κυρίως, φύρω,* pinso, *κτλ. καὶ ἔπειτα* = *ἕψω, πέπτω, μαγειρεύω*), *μάσσει δὲ ὁ μαίσων τὸ* Мя́со. *πρβλ. ἀρχ. Γρμ.* mett (*σάρξ*), *'Αγγλ.* meat, *κτλ. καὶ 'Αρμεν.* mis, amissa, *'Αλβ.* miss, *Σνσκρ.* amissa, *κτλ. Πρὸς τὸ μασσάω παρέβαλεν ὁ κλεινὸς* Adelung *καὶ τὸ Γρμ.* Mast (*χιλὸς, ζώων τροφὴ, λτ.* pabulum) *οἷον μάςαξ* (*μάσσημα*).

Мя́тва (Мя́тϜа), *'Ρωσσ.* Мя́та, *λτ.* mentha (*χωρὶς τῦ ν*, meta, mata· *ὡς*, пять, *πέ(ν)τε*) = *μίνθη, μίνθα, αἰολ. μένθα, Γρμ.* Minze.

Мя́ти, Мя́ть, *ἀπαρέμφ. ἐκ τῦ ἀχρήςϐ* Мя́ю, *μάω, μάττω, βλ.* Мнỳ, *καὶ* Мя́со.

Мятỳ (*ταράσσω*) *μοτῶ, μοττῶ* (*'Ησύχ.*) *ἐκ τῦ μόω, μόϜω,* moveo, *μότος, μόθος, λτ.* motus=Мятéжъ (*ςάσις, ταραχὴ*)· (я=α=ο), *βλ.* Мотáю.

Мя́чъ (*πάλλα, λτ.* balla, *Γρμ.* Ball, Spiel-ball, *Γλ.* balle-à Jouer) *μάζα, λτ.* massa.

Н.

Н, ἦ, Н, н (Нашъ, νάσσ, nasch.) = *N*, *ν*.— Н̄ = ν′ (50) — ‚Н = ν͵ (50000).

На̀ (δεικτικὸν ἐπίῤῥημ.) συνήθ. νὰ, ἐκ τȣ̃ ἠνὶ, ἠν (ἀν, νὰ) λτ. en!

На̀ (πρόθεσ.) ἀν᾽, ἀνὰ (ἐπὶ), καὶ=ἐν, ἐνὶ, αἰολικ. εἰν, ἰν, λτ. in, Γρμ. in, ein, an, Γαλ. en. κτλ.

Нагій, На́гъ (γυμνὸς), Πολ. nagi, Βοεμ. nahy, Βενδ. nag, Γρμ. nacket, nackt, Σβ. nacot, Ἀγγλ. naked, Ἰσλ. naken, Ἰνδ. nagka, = νάκος, νάκα, νάκη [δέρμα· ὁποῖος φαίνεται ὁ γυμνὸς, = γύμενος = κύμενος, κυόμενος, οἷος ἐκυήθη, ἐξῆλθεν ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ. Τὸ γȣ̃ν νάκος ἐπιθετικῶς εἴη ἂν νακὸς, На́гъ (ὡς, τάχος, καὶ ταχὸς, αἰολ. ταχὺς, κτλ.), παρὰ τὸ νάζω, νάσσω = τίλλω, συγγεν. (νέζω) νέκω, καὶ νύζω, νύσσω. βλ. τὰ συγγ. Нѣгошь, Ну́да, κτλ. Ἐκ τȣ̃ νύζω φαίνεται καὶ τὸ λτ. nudus (νυδὸς, ὡς νυθὸς, κτλ.) συνώνυμον τȣ̃ (νακὸς) νάκος. τȣ̃το δὲ τὸ nudus τινὲς παράγȣσιν ἐκ τȣ̃ ἀνυπάρκτȣ νηδὸς (Περιζών.) οἷον παρὰ τὸ νὴ δύω (Βόσσ.). Ἐκ τȣ̃ νάκη, καὶ τὸ λτ. nacca (= fullo) = νάκτης, νακοδέψης = σκυτοδέψης]. Нагота̀ (γυμνότης, οἷον νακότης). Σημείωσαι τὰ τοιαῦτα ὀξύτονα ἀφῃρημένα κατὰ τὸν εἰς τὴς τύπον

* *

τῶν Ἑλληνικῶν καὶ παροξυτόνων καὶ ἐνίοτε ὀξυτόνων κατὰ διάλεκτον, ἀφῃρημένων τε καὶ μή· ὥς, ἀνδρότης, καὶ ἀνδροτὴς, δηϊοτὴς, πινυτὴς, ταχυτὴς, ποτὴς (καὶ τὰ εἰς τὺς Ἰωνικ. συγγενῆ τῶν εἰς τὴς, ὡς, ἐδητὺς, βρωτὺς, ποθητὺς, κτλ.). Ἐκ τέτων τῶν εἰς τὴς, καὶ (η = α), τὰς (χωρὶς τῦ ληκτικῦ σ, τὰ), τὰ Σλαβον. εἰς ma (κατὰ τὰ, ἀρετὰ, ἑορτὰ, τὴ), καὶ εἰς tas λατινικ. sanctitas, humanitas, Ἰταλικ. εἰς tà, santità, humanità (ὅθεν καὶ τὰ εἰς tè Γαλλικ. κτλ.). πρόσθες καὶ τὰ σπάνια τῆς Σ. ἄργητα, κάκητα, μάνητα, ἔχθρητα, (ἴσ. ἐκ συγκοπ. τῶν αἰτιατικ. ἀργότητα, κακότητα) ἀντὶ τῶν συνηθεςέρων τῶν εἰς της, καὶ παρά τισι χυδαίοις εἰς τη, ὡς, ἁπλότης καὶ ἁπλότη, μικρότης καὶ μικρότη, νεότης καὶ νεότη (τὰ δὲ νεάτα, ἐκ τῦ νέατος, -τον=νέος), κτλ. ἕτερα δὲ τὰ εἰς do, λατιν· = τοῖς εἰς δων (dulcedo, κτλ. ὡς τὰ ἀλγηδὼν, ἀχθηδὼν, τηκεδὼν, τερηδὼν, teredo, κτλ.). βλ. Μέρ. Α. σελ. 124.

Надѣю, -юся (ἐλπίζω) σύνθετον, οἶμαι, ἐκ τῦ На, дѣю=ἀνα-θέω, ἀνατίθημι. (ὡς τὸ ἀνάκειμαι)· ὅθεν Надéжда, (ἐλπὶς), οἷον ἀνάθεσις. Ἰλλυρ. Нада, ἐξ ἀποκοπῆς τῦ Надѣжда.

Нáдъ (На-дъ ἐπὶ, ὑπέρ) ἀνὰ, ἄ-νωθ-ι, ἄνωθε, θεν.

Нáкъ, βλ. Нúцъ.

*Налóй τὸ χυδαϊκὸν, ναλόγι = ἀναλόγιον, ἀνω-

λόγιον. (Ἐκκλησ.). Σημείωσαι τὴν ἀποκοπὴν τε̃ α ἐν τῇ ἀνὰ = Нà.

Напáрье (τρύπανον), (На=ἀν, ἐν, πάρω, πείρω, πειρὰ) οἷον ἔμπαρον· ἀνάφερε εἰς τὸ Прỳ, Перỳ.

Напрáсный (μάταιος, φροῦδος—αἰφνίδιος—ἄδικος) σύνθετ. ἴσως, ἐκ τε̃ На, καὶ прáздный, прáзденъ (прáз=прáс. на-прáс.), ὡς τὸ φροῦδος (πρὸ, ὁδε̃). βλ. Прáздный.

Нáрва, βλ. Невà.

Нáшъ, ша, ше (ἡμέτερος, ρα, ρον) ἐκ τε̃ Ны̀, Нáсъ, λτ. nos=νῶ, νῶϊ (νοὶ), οἷον νῳὸς (νῷς) νώϊος, (ὧς, σφώϊος, σφὸς, ἡμὸς, ὑμὸς) =νωΐτερος (νῴτερος), λτ. noster, Γλ. nôtre, Γρμ. unser, κτλ.

Нè = νε, νη, νο, νω, ταῦτα μὲν ἐν συνθέσει, τὸ δὲ Нè καὶ ἐν παραθέσει καὶ ἐν συνθέσει· οἷον, Невѣ́жда = νήϜϊδος, νῆϊς. Немúлостивъ, νηλὴς, νηλήμων, ἀμείλιχος (οἷον, νημείλικτος). Невидúмый, ἀΐδετος, ἀϊδνὴς (οἷον, νηϜίδημος)· καὶ, Не, Не (=οὐ, οὐ)· πρβλ. λτ. ne, non, Γρμ. nein, Γλ. ne, non, κτλ. καὶ Περσ. nen, Σνσκρ. na, no. τὸ δὲ Ἰσλανδ. ikce, ἀρχ. Τευτωνικ. ecke=οὐκὶ, οὐχὶ. βλ. Нѝ.

Нéбо (οὐρανὸς) συγγεν. (νάω, νέω, ναύω, νεύω) ναϜὸς, νεϜὼς (νεὼς) νευὼς, ναυὸς (αἰολ. = ναὸς. Ἀπολλών.), παρὰ Βρετταν. καὶ Βαλλησίοις nefo, nef. [Παρέβαλόν τινες

τὸ Небо πρὸς τὸ νέφος, καὶ φαίνεταί τις τῶν λέξεων ἀναλογία οὐ μόνον κατὰ φωνὴν, ἀλλὰ καὶ κατά τινα μεταφορὰν, καθ' ἣν τὰ νέφη καὶ αἱ νεφέλαι ἐκλαμβάνονται μάλιϛα παρὰ τῇ θείᾳ Γραφῇ καὶ ἀντὶ τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃, καὶ ἀλληγορικώτερον δὲ ἐπὶ τȣ̃ ὕψους τῆς θείας Μεγαλειότητος (βλ. Προφ. Ζαχαρ. β, 17. Ψαλμ. ρλδ, κτλ.)· ἀλλὰ τὸ Небо, παράγεται παρὰ τὸ νεύω (κλίνω, κύβω) συγγεν. Никну, Нику (νύκω, νύγω = νύϜω, νύω, νεύω. βλ. Ницъ), ὡς καὶ ἐκ τοῦ ναύω (νάω, νέω) τὸ ναὸς, καὶ νεὼς, καὶ ναῦς, καὶ νάπη, νάπος, κυρίως = κοῖλον χωρίον, κοίλωμα, κύτος (βλ. Ῥείμ. λ. ναὸς, ναῦς). παῤῥβλ. καὶ τὰ Γρμ. Nawe, Naue, Napf, Napp, Ἰτ. napa (κοῖλον σκεῦος, γάβαθον) κτλ. τοιȣ̃τόν τι ἔοικε καὶ τὸ Σανσκρ. nawa = αἰθήρ. Οὕτω καὶ τὸ λτ. cœlum (ȣ̓ρανὸς) Ἀλβαν. kiel = κοῖλον· καὶ τὸ Κτσξ. hefen, Ἀγγλ. heawen = hafen, λτ. cavus, καυὸς, χαυὸς, χαβὸς (κοῖλος). Ἐν πᾶσι τȣ́τοις ἐπικρατεῖ ἡ ἰδέα τȣ̃ κοίλȣ καὶ κυρτȣ̃, ὡς ἐκ τȣ̃ σχήματος τȣ̃ οὐρανίȣ θόλȣ, καθὸ καὶ, γῦρος ȣ̓ρανȣ̃, καὶ καμάρα, Γλ. voûte de ciel, κτλ. Τὸ δὲ Γρμ. Himmel, ἀρχ. Σβεκ. himin, παράγȣσιν ἐκ τȣ̃ heimen (καλύπτειν), ὅθεν καὶ Hemd, ἀρχ. Hemmet, -mat = εἷμα, -ματος, ἱμάτιον· παραβάλλȣσι δὲ καὶ τὸ ὑμὴν. βλ. Adelung.

Нева̀, ὁ διαῤῥέων τὴν Πετρȣ́πολιν κάλλιϛος πο-

ταμὸς Νευᾶς (ευ = εβ, Νεβᾶς· ἢ Νεῦα, Νέβα, θηλυκῶς, ὡς ἡ Νέδα, Παυσαν. Μεσσηνιακ. λς.), παρὰ τὸ νέω (νεύω)=νάω, ναύω (ῥέω), ὅθεν καὶ, Нáрва, (ἄλλος τῆς Ῥωσσίας ποταμὸς) = ναυρὸς, - ρὰ (ναβρὸς, - βρὰ μεταθ. ναρβὸς, νάρβα· ὡς, νάθραξ = νάρθαξ· νεῦρον, πρόφερ. νέβρον, νέρβον, λτ. nervum, κτλ.)=ναρὸς, νηρὸς· παρ' ὃ καὶ, νηρὸν καὶ νερὸν, συνήθως, τὸ ὕδωρ. (συγγεν. Ныряю). καθὰ καὶ Νάρων, καὶ Ναῦρος (ἄλλος ποταμὸς, βλ. Σκύλακ. περίπλ.). Πρόσθες καὶ τὰ (νέω, νέζω) Νέσσος, Νέσος (Ἀβδήρων ποταμὸς) καὶ Νέςος, καὶ Νέσων, ὅθεν καὶ ἡ Νεσωνὶς (λίμνη Θετταλίας), καὶ Νέδων (ποταμὸς Λακωνικῆς), καὶ Νέδα (νύμφης ὄνομα, καὶ πηγῆς ἐν Ἀρκαδίᾳ, καὶ ποταμȣ̃ διεξιόντος μεταξὺ Ἠλείας καὶ Μεσσηνίας), καὶ νεδία = αἴθυια (βλ. Нырóкъ). Παράβλ. δὲ καὶ τὸ Νεῖλος, συγγενὲς τȣ̃ ἑβραϊκȣ̃ Nahal=χείμαῤῥος, ποταμὸς (οὐ γάρ δήπου παρὰ τὸ, νέα εἰλὺς, " ὡς νέαν ἰλὺν δὶ ἔτους ἐπάγων)· ὁ δὲ Νεῖλος παρ' Ὁμήρῳ, Αἴγυπτος. (βλ. Ῥείμ. λ. νάω, καὶ νεῖλος). Εἰ δ' ȣ̃, τε Νάρβας καὶ ὁ Νευᾶς (ἢ γȣ̃ν ἡ Νάρβα καὶ ἡ Νεύα) ῥέουσι διὰ χώρας ὑπὸ Φίννοις πάλαι τελέσης, οὔ γέ μην ἕπεται παρὰ τȣ̃το καὶ τὰ σφῶν ὀνόματα φιννικῆς πάντως ἀλλὰ μὴ τῆς Σλαβόνων εἶναι φωνῆς· ἄδηλον ὂν, εἰ Φίννοι πρῶτοι τὴν χώραν ταύ-

την ἀνέκαθεν ᾤκουν, καὶ ὁ μᾶλλον Βένεδοι καὶ Σλάβονες· ἢ καὶ ἐξ αὐτῶν δὴ τέτων τῶν ὀνομάτων ἔξεςι ξυμβαλεῖν.

Невѣста (νύμφη) νυβευτὴ (νυβεςὴ) = νυφευτὴ, νυμφευτὴ (ὡς μνηςὴ, γαμετὴ· ὅτω καὶ νυμφευτὴς ὁ, = γαμέτης, πόσις), = νυϜὸς, νυὸς, ἐκ τε̃ νύβω (λτ. nubo, nubes, nupta), νύφω, νύφη, νύμφη, νυμφεύω. Уневѣщаю (μνηςεύω ἀῤῥαβωνίζω), κτλ. Τὸ νύβω ἐκ τε̃ νύω, συγγεν. νάω, νέω, ναύω, νεύω. ἐκ δὴ τε̃ νεύω (νέβω, οἶον невѣю) φαίνεται τὸ Невѣста, ὡς ἐκ τε̃ νύβω τὸ συνήθ. νύφη = νύμφη, νυμφευτὴ (τὸ δὲ νύβω, νεύω = κύβω, κύφω, κύθω, κεύθω = καλύπτω. βλ. Небо, καὶ ῾Ρείμερ, λ. νέφω). κατὰ δὲ τὸν Δοβρόβισκ. τὸ Невѣста, ἐκ τε̃ Невѣдѣти, ὡς μὴ εἰδομένην τὴν νύμφην, ἴσως δὲ ἣν φέρει καλύπτραν, οἷα καὶ νῦν εἴθιςαι πολλαχοῦ τῆς ῾Ελλάδος, ἔφερε δὲ καὶ τὸ πάλαι· ὅθεν περὶ αὐτῆς καὶ τὰ ἀνακαλυπτήρια, καὶ ἀνακάλυπτρα, τὰ καὶ ἄλλως ἀθρήματα, καὶ ὀπτήρια, καὶ θεώρητρα, καὶ ἤδη, παρὰ Βυζαντίοις μάλιςα, θώλετρα = θώρετρα (ἐκ τε̃ θωρῶ = θεωρῶ· ὡς, νώσω = νοήσω, βωθέω = βοηθέω).

Несу (ἄγω). Ношу (φέρω) νέσσω = νείσσω (πορεύω, ὅθεν νείσσομαι, νείσομαι. βλ. ῾Ρείμ. λ. νάω)· ἢ εἴσω, οἴσω (εἴω, οἴω), μετὰ προσθέσεως τε̃ ν (νείσω· βλ. Нýшръ).

Нéтiй (ἀδελφιδοῦς, ἀνεψιὸς) *Γρμ.* neffe, ὁ, *καὶ* niche, ἡ (ἀνεψιὰ), *Γλ.* neveu ὁ, *καὶ* niece ἡ, *κτλ. καὶ Περσ.* newe, *Σσκρ.* naptri, neptis, *συγγεν. λτ.* nepos, otis, *καὶ* neptis, (ἔγγονος) = *νέπους, νέποδος* (ἀπόγονος)· ὅ-θεν ἴσως καὶ (νεψιὸς) ἀνεψιὸς· ἢ τοῦτο πι-θανώτερον ἐκ τοῦ νήπιος.

Нзу̀, *νύζω, νύσσω,* (ἀπηρχαιωμένον. ὅθεν Во-нзáю, Во-нзу̀, ἐννύζω = ἐμπήγνυμι), *συγγ.* Нью. *βλ. καὶ* Нúжу.

Ни̑ (οὐ, μὴ) νὴ=μή. [τὸ Ни́, *καὶ* Нѐ, *συμφω-νοῦσι μὲν κατά τε φωνὴν καὶ κατὰ σημασίαν μετὰ τοῦ στερητικοῦ νη* (=ἄνευ, ἄνε, *ἀρχ. Γερ.* an, ahn = ohn, ohne, *καὶ Βοιωτ.* ἄνις, *λτ.* sine. *βλ.* 'Ρείμ. λ. νη, ἄνευ), *συμφωνοῦσι δὲ κατὰ φωνὴν καὶ πρὸς αὐτὸ τὸ καταφατικὸν νή, ναί· ἀμφότερα δ' οὖν τὰ μόρια τό, τε νη* (ἄνευ), *καὶ τὸ νὴ* (ναὶ) *παρὰ τὸ νάω=νύω, νεύω· καὶ γάρ τοι καταφάσκοντες μὲν κατα-νεύομεν, ἀποφάσκοντες δ' ἀνανεύομεν· τουτέστι καὶ οὕτω κἀκείνως νεύομεν· ὅθεν, ἴσως, καὶ τὸ λτ.* nego (ἀρνοῦμαι)=*νέϜω* (νέγω), *νέϜω* (νεύω. τὸ Ϝ=γ, καὶ υ· ὅθεν καὶ Нúку, *βλ.* Нúцъ), ἢ ὡς τὸ 'Ρωσσ Нéкаю = Не λέγω, ἐσχηματισμέ-νον κατὰ τὰ, τίζω (τὶ λέγω)· μύζω (μὺ προ-φέρω) κτλ. 'Εκ τοῦ ἀρχαίου στερητικοῦ νη, νε, προσθέσει τοῦ εὐφωνικοῦ α, ἐγένετο τὸ ἄνε, ἄνευ (εἰμή γε τοὔμπαλιν τὸ νη ἐξ ἀποκοπῆς τοῦ ἄνευ· τοῦτο δὲ = ἀν = ἀ, στερητικόν. *βλ.*

'Ρειμ. λ. νη). Διεῖλε δὲ τὰ μόρια ἡ 'Ελληνικὴ γλῶσσα πρὸς τὸ σαφέςερον, ἀντιτάξασα ἀντὶ τȣ̃ ne *(νε) τὸ μὴ, σχηματισθὲν ἐκ τȣ̃ τῷ ν συγγενȣ̃ς γράμματος μ. ἐχρήσατο δὲ ἐπὶ ἀρνήσεως καὶ τῷ οὐ, ὅπερ ȣ̓δὲν ἀλλ' ἢ αὐτὸ τὸ ςοιχεῖον ο (ἀρχαίως προφερόμενον ου). παρῴκεν δὲ καὶ ἐν τῷ ἀλφαβήτῳ ἀμφότερα τὰ γράμματα ἐκ γειτόνων πρὸς τὸ ν, ἔνθεν μὲν τὸ μ, ἑτέρωθεν δὲ τὸ ο, πρὸ τῆς εὑρέσεως ἀμέλει τȣ̃ ξ. τὸ δ' αὖ Γαλλ.* oui *(ναὶ, τȣ̓ναντίον σημαῖνον ἢ τὸ ταυτόφωνον οὐ), ἀνακτέον εἰς τὸ ῆε, ῆ (πάντως), ἐκ τȣ̃ ὑπαρκτικȣ̃ ἀορίς. ῆε, ῆν, ὅθεν καὶ τὸ (ὢν, ὂν) ὄντως· ὡς καὶ Γρμ.* wahr *(ἀληθὲς ἐτεὸν) ἐκ τȣ̃* war *(ῆν, ῆς, ῆρ, Fῆρ). βλ.* Ей. *Τὸ δὲ τῆς Σ. δὲν (= οὐ) οὐ παρὰ τὸ ȣ̓δὲν κατ' ἀποκοπὴν, ἀλλὰ τȣ̃το μᾶλλον ἐκ τȣ̃ ȣ̓, καὶ δὲν, παρὰ τὸ δεὶς=τὶς (ἴς, εἷς). „ δὲν, ἀντὶ ȣ̓δὲν ('Αλκαῖος. παρ' 'Ετυμ.) καὶ ἀντὶ, μηδὲν (Πλȣ́τ. πρὸς Κολώτ. § ς), ὅθεν Σ. παρὰ τοῖς Ποντικ. τίδεν = τὸ δὲν (τὸ ȣ̓δὲν), καὶ συνηθέςερ. τίποτε.]*

Нива (*χώρα, ἀγρὸς) νεῖFα, αἰολικ. = νειὰ, νειὸς, λτ.* novale· *συγγεν.* Новый, Новъ.

Нигва (*ψύλλης εἶδος,* pulex penetrans) *ἐκ τȣ̃* Нзу = *νύγFα, νυγὴ, νύγος.*

Нижу (*διείρω, διαπείρω εἰς ὁρμαθὸν, συνήθ. ὁρμαθιάζω, ἀρμαθιάζω.) ἐκ τȣ̃* Нзу̀ = *νύζω, νύσσω. ἢ, νήσω = νέω, νῶ (ὅθεν καὶ τὸ νήθω,* нію)

νάσσω, νάζω (*ἐπιτίθημι, συμπυκνόω, συμπιλόω, Γρμ.* nähe, nehe)· *τὸ λτ.* sero = (*σέρω*) *ἔρω, ἔρω, εἴρω, διείρω· ὅθεν σειρὰ,* series.

Ни́зъ (*κάτω, κατὰ*), *καὶ* Низу̀ (*κάτω*). Ни́зкій, Ни́жній (*χαμηλὸς. Γρμ.* niedrig, *ἐκ τȣ̃* nieder *κάτω, Ἀγγλ.* nether) *Σσκρ.* nischa. Ни́жу (*καταβιβάζω*) *νύζω, νύσσω=νύω, νέω, νεύω* (*κλίνω*), *νυσὸς,-σσὸς* [*συγγεν. νάζω, νάσσω* (=*ἵζω*), *νασὸς, καὶ* (*νέω, νέος*) *νέατος, νῆτος*] *οἷον νυζὸς,* (*νυζȣ̃*) Низу̀. [*Τὸ δὲ Γρμ.* nieder, *παραβάλλεται πρὸς τὸ νέρθε, ἔνερθε. ἐκ τȣ̃ ἔνερ, ἀρχ. Γερ.* inner· *ἐςι δὲ τὸ ἔνερ ἐκ τῆς ἐν* (*ὡς ἐκ τῆς ὑπ, ὑπὲρ, Γερ.* über, *λτ.* super, *ὅθεν* superus, *ὕπερος, ὑπέρτερος,* superbus, *κτλ.*)· *οὕτω δὴ καὶ ἐκ τȣ̃ ἔνερ, ἔνερος, ἐνέρτερος* (*καὶ νέρτερος*)· *καὶ μετὰ τȣ̃ F, ἔνFερ, ἴνFερ* (*ἐν=εἰν, ἰν*), *ὅθεν τὸ λτ.* infer, infra, inferus, -rius, infernus (*ὡς ἔνεροι,* inferi), *ἀφ' ȣ̃ καὶ τὸ Ἰτ.* inferno, *Γλ.* enfer, *ὁ ᾄδης, ὡς νέρτατα γαίης*]. *συγγεν* Ни́цъ.

Ни́тъ, *νητὸν, νῆμα, ἐκ τȣ̃* Ні́ю.

Ни́цъ, Ни́цы (*πρηνής*). Ни́кну (*κλίνω πρὸς γῆν, κύπτω, ἐκ τοῦ* Ни́ку) *νύκω* (*ὅθεν ἔμεινε τὸ νύξ*), *νύγω = νύFω, νύω, νεύω, γνύω,* Гну̀, (*λτ.* nuo, nuto, niveo, *καὶ* nicto (nico) *Γρμ.* nicke, neige *κτλ.*) *νυςὸς,* Ни́цъ, (*ὅθεν νυςάζω*)=*νευςὸς* (*νεύω*), *ὅθεν νευςάζω,-ζων* (*κύπτων*). *τὸ δ' ἔμπαλιν* Взна́къ (*ὕπτιος*) *ἐκ τȣ̃* вз, накъ (*Δοβρόβ. σελ.* 90). *πρβλ. Γρμ.*

Nacken (αὐχὴν, Καρν. nak, Ἰταλ. nuca, καὶ συνήθ. νȣ́κα) σύγγενὲς νȣ͂καρ (ἐκ τȣ͂ νώγω, νώζω, νώσσω, ὅθεν κνώσσω=νύσσω, νυςάζω = νεύω, νύω. βλ. Ῥείμ. λ. νȣ͂καρ). Ἐκ τȣ͂ νώσσω, νώω, νόω (νύω) νένωται καὶ ὁ νῶτος, τὰ νῶτα, ὅθεν τὸ Взнáкъ, Ῥωσσ. Háвзникъ=ἐπὶ νῶτα. Τὸ δὲ νύγω, νύω=γνύω, κνύω, γνάω=Γρμ. nagen, ὅθεν Nacken, ὡς ἐκ τȣ͂ nicken, πάλιν τὸ Genick, (Γαλ chignon) συνήθ. ζνύχι (ἰνίον, αὐχὴν) (οἷον, γνύχιον) ὡς γνύον, νύον, νεῦον. βλ. Выя καὶ Нóгошь.

Нищій, Нищъ (πένης, πτωχὸς) νῆςις (ὡς πένης, πένω=πεινȣ͂)· Нищáю (πένομαι) νηςέω-ςεύω. ἐκ τȣ͂ νη, ἔσθω, ἐσθίω. ἢ συγγεν. Ниць, ὡς ταπεινός· (κατὰ δὲ Δοβρόβ. σύνθετ. ἐκ τȣ͂ Ни, что.)

Нію (ἀπηρχαιωμένον) νείω = νέω, ὅθεν νήθω· λτ. neo, necto. ἐκ τȣ͂ νήθω, νητὸν, Нишъ = νῆμα (νένημαι). Τȣ͂ νέω συγγεν. καὶ τὸ Γρμ. nehe, nähe. βλ. Нижу.

Но, (ἀλλὰ) νὺ, νὺν, Γρμ. nun, (υ = ο).

Нóвый, Нóвъ, λτ. novus (νόϜος)=νέϜος, νέος Γρμ. neu, ἀρχαιότ. nivu, niu, Ἀγγλ. new, Γαλ. neuf, neuve, nouveau, Λιθ. navias, Περσ. nau, Σκρτ. nawa. Новѣю, νεϜόω, νεάζω. βλ. Нѣжный.

Нога̀ (ποῦς) ἐκ τȣ͂ νύγω (Ник(н)у=νύϜω, νύω, νεύω) νυγὴ (νογὴ, νωγὴ,-γὰ, ὡς ἐκ τȣ͂ νώγω. βλ. Ниць), καθὰ καὶ παρὰ τὸ νύω, Ϝνύω (Гнў) γνύω, τὸ γνῦ, γόνυ, Γρμ. Knie. τὸ δὲ

γνύω καὶ (γ = κ) κνύω=κάμβω, κάμπτω, καμπὴ, καμβὴ, μέσ. λατ. καὶ 'Ιτ. gamba, *Γαλ.* Jambe = *'Αλβαν*, cambe = *πȣ̃ς· ὥςε τὸ* Horà, *νυγὴ* = gamba, *κάμβα (παρὰ τὸ κάμπτεσθαι, γνύειν, νύειν, νεύειν). πρβλ. καὶ τὰ Γρμ.* gampe, gumpe, *καὶ* hamme, *κτλ. Οὕτω καὶ τὸ κνήμη ἐκ τȣ̃ κνάω = κνύω, γνύω, γνάπτω, κνάπτω.* [*τὸ δὲ* Horà *ἐκ μεταθ. τȣ̃ γόνα λέγειν, πρόχειρον μὲν, ἀλλ' ȣ̉κ ἀσφαλές.*] *βλ.* Нóготь.

Нóготь (*ὄνυξ*) *οἷον νόγος, νόγυς, μεταθ. ἐκ τȣ̃ ὄνυγς, ὄνυξ (ὄγκυς, λτ.* unguis, *κτλ. βλ.* кóготь). *τὸ δὲ ὄνυξ, παράγεσι καὶ ἐκ τȣ̃ νύσσω* (pungo), *νύγω, νύζω* (Нзу̀), *ἐξ ȣ̃ τὸ ἄῤῥητον νύγς, (ὡς τὸ ἐκ τȣ̃ πυκνὸς, πύκνς, ὅθεν τὸ πνύξ), νὺξ, μετὰ τȣ̃ εὐφων· ο, ὄνυξ (ὡς ἐκ τȣ̃ ῥύσσω, ὀρύσσω, ὄρυξ). ἐκ δὴ τȣ̃ νὺξ, νυγὸς (υ = ο) νόγος,* Нóготь. *Πρβλ. Σνσκρ.* naga, *ἢ* noga, *Περσ.* nachum, *Γρμ.* Nagel, (*ἐκ τȣ̃* nagen, knagen = *νάγειν, νύγειν, κνάειν, κνύειν*), *'Αγγλ.* nacl, *Δαν.* nägl, *κτλ. βλ.* Нóю, Ныю, Нзу̀, Нúцъ. [*νάω, νέω, νίω, νόω, νύω, νώω θέματα πολλῶν παραγώγων λέξεων παντοίας κινήσεως, οἷον ῥοῆς, νεύσεως, κάμψεως, θλίψεως, ὅθεν κνήσεως, νύξεως, τρύσεως σημαντικῶν. βλ. 'Ρείμ. λ. νάω*].

Нóжъ (*μάχαιρα*) *συγγεν.* Нзу̀, *νύζω, νύσσω, νύσσω, καὶ νώζω, νώσσω (οἷον νώζα, νώγα)*

=νύσσα, νύσσουσα, νύγος, νύγμα, νῶγμα. Οὕτω καὶ τὸ συνήθ. νυςέριον (σχαςήριον)=νυςήριον, ἐκ τοῦ νύσσω (νυςὸς, νυςήρ). βλ. Нóготь.

Норà (γωλεὸς, τρώγλη, φωλεά). παρὰ τὸ νύρω =νορὰ, ἀντὶ νυρὴ=νυγὴ, νύγμα, ἐκ τοῦ νύγω, νύσσω, νύω (Ныю. βλ. Нóготь) νύσω, καὶ (σ =ρ, δωρικῶς), νύρω· ὅθεν καὶ νυρίζω (Ἡσύχ.). Ἐκ τοῦ νύρω, αἰολ. νόρω, φαίνεται καὶ τὸ νορύω ,, νορύειν, τὴν γῆν ὀρύσσειν. (Ἡσύχ.), οὕτω καὶ νάρω (ὅθεν, νάρκη)=νάσω, -σσω, νάζω, νύσσω. Ἀλλὰ καὶ τἄλλα τὰ ἐκ τῶν συγγενῶν τοῦ νύω ῥημάτων νάω, νέω, παραγόμενα, οἷον, ναῦς, νάπος (νάπω=νάβω, ναύω νάω, βλ. Нéбо), σημαίνουσι κοῖλον, κύτος, χάσμα· [παράβαλε καὶ τὰ Νῶρα, πόλιν Καππαδοκίας (Στράβ. ιβ. 537). Ἐκ τοῦ Норà καὶ Нырà (νυρὴ) τὸ Σλαβον. Нырище (μεγεθυντικὸν) οἷον νώραξ, νύραξ,=μεγάλη τρώγλη. ἐν ψαλμ. ρα ,, Нощный вра́нъ на̀ нырищи=νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ· κατ' ἄλλους κώδηκας, на̀ развáлинѣ (ἐρείπιον, χάλασμα) ἐκ τοῦ Развáлъ, Раз-валю=ῥάσσων βάλλω, φάλλω, σφάλλω (βλ. Раз, καὶ Валю. τὸ δὲ λτ. vallis (κοιλὰς), Γλ. vallée=αὐλὼν, -λὸς. ἢ, ἐκ τοῦ σφάλω (ὅθεν καὶ σφαλάω,-σσω, σφαλὸς, σφέλας)=σφάω, σφάζω, σφάξ (διασφάξ)=φάω, πάω, σπάω, σπέος, σπήλαιον]. βλ. καὶ Нóрцы.

Нóрцы (Νῶρκοι), μία τῶν ἀρχαίων ἐπωνυμιῶν τῶν Σλαβόνων, ὡς ἱςορεῖ Νέςωρ, ὁ τῆς Ῥωσ-

σίας αρχαιότατος ἱςοριογράφος· τῦτο δ᾽ ἂν εἴη ἐ παρὰ τὸ Нора̀, *ὡς τινες παρήγαγον*, (*βλ.* Siestrzencewicz, sur l'origine des Slaves), *οἷον τρωγλοδύται, ἀλλὰ μᾶλλον = Νωρικοὶ* Norici. *Ἔςι δὲ Νώρικος, πόλις Φρυγίας. καὶ Νώρακος, πόλις Παιονίας* (*ἴσ. Παννονίας, τὸ λτ.* Noricum. *βλ. Στέφ. Βυζ. καὶ Σῦΐδ. καὶ Εὐςάθ.*), *ὅθεν καὶ Νωρικοὶ, Νωρίκιοι, λτ.* Norici *οἱ κάτοικοι ἐ μόνον πόλεως μιᾶς, ἀλλ᾽ ἁπάσης τῆς Παννονικῆς χώρας, τῆς ἤδη ἄνω καὶ κάτω Αὐςρίας, καὶ Στειρίας, καὶ Καρινθίας καὶ Κρανίας, κτλ. τὸ δὲ Νώρακος=Νώραξ, νώροξ = νώροψ, καὶ τῦτο = ἀνώροψ* (*ἄνωρ, ὄψ*) *ἀνδρικός. ὅθεν καὶ τὸ κύριον ὄνομα Νώραξ* (*Παυσαν.* 10, 27)· *νώροπα δ᾽ ἐπονομάζει τὸν χαλκὸν ὁ Ποιητὴς ὡς εὐήνορα, ἀνδρὸς ὄψιν καὶ ἀλκὴν παρέχοντα τῷ τὰ ὅπλα φέροντι* (*βλ. Ῥείμ. λ. νώροψ*). *Νώρικον δὲ πάλιν ὁ Πλέταρχος λέγει καλεῖσθαι φρυγιςὶ τὸν ἀσκὸν* (*ἴσως παρὰ τὸ νώρω, νόρω = νύρω, βλ.* Нора̀· *ὡς κοῖλον, καθὰ καὶ τὸ κύτος, σκύτος, κτλ. ἐκ τῦ κύω· καὶ ὁ ἀσκὸς, ἐκ τῦ σκέω, σκεύω, σκεῦος, σκύω, κύω*)· *ὅθεν οἱ παρὰ τῷ Νέςορι* Норцы *εἴησαν ἂν ἢ Νωρικοὶ, Νώρακες, νώροπες* (*ὡς καὶ τὸ Νωρικὸν κατασχόντων τῶν Σλαβόνων*), *ἢ Νωρικοὶ=ἀσκοφόροι, κωδιοφόροι,* Козаки (*κωδικοὶ*) *ὡς ἐκ τῆς Νωρίκου ἢ τῦ νωρίκε τῶν Φρυγῶν.*

Нόсъ (ῥὶς) λτ. nasus, Γρμ. Nase, 'Αγγλ. nose, Σβεκ. näsa, 'Ισλ. nos, Γλ. nez, Σνσκρ. nasa, κτλ. καὶ Αἰγυπτ. nak, ἐν δὲ τῇ νέᾳ Γουινέᾳ, nisson, κτλ. συγγεν. νᾶσος, ἢ νασὸς, ρ = σ, ἀντὶ ναρὸς. ['Εκ τοῦ νάω = ρέω, γίνεται ἡ νᾶσος, νῆσος (ὡς περίῤῥυτος γῆ), ὅθεν φαίνεται καὶ τὸ λτ. nasus, κατὰ τὸ, ῥὶν, ῥὶς, ἐκ τȣ̃ ῥίνω = ῥέω „ ὅτι ἐξ αὐτῆς ῥέουσι τὰ περιττώματα τῆς κεφαλῆς (Μ. 'Ετυμολ.)· ὥςε καὶ ἡ ῥὶς = νάουσα (νᾶσα) Нόсъ, νᾶσος, nasus, καθὰ καὶ τὸ λτ. nares (ῥώθωνες) ἐκ τȣ̃ ῥήματος nare (nao) no, νάω, νέω, παρ' ὃ καὶ τὸ ναρὸν, νηρὸν (ὑγρὸν. βλ. Нáрва, Нырóкъ, Нырáю), καὶ ναρὸς, ναυρὸς (ναϜρὸς) ὁ μυξώδης, μωρὸς, (Γρμ. Narr). Ἴσως δὲ καὶ ἐξ αὐτοῦ τὸ ναρὸς προῆλθε τὸ λατ. nasus, νασὸς (ρ=σ. βλ. 'Ρείμ. λ. ναυρὸς)· οὕτω καὶ τὸ 'Αλβαν. khunde (ῥὶς) = χύνδη, χύδη, ἐκ τȣ̃ χύω. Ὅ γέ μην 'Αδελέγγιος παραβάλλων τὸ nasus πρὸς τὸ νῆσος ἐκδέχεται τὸ ὄνομα ἴσον τῷ χερσόνησος (ὡς ἐν τοῖς, Πελοπόννησος, κτλ.), θεωρῶν δηλαδὴ τὴν μεταφορὰν ἐκ τῆς ἐξοχῆς, καθ' ἣν προέχουσιν ἥ τε ῥὶς τȣ̃ προσώπȣ, καὶ ἡ χερσόνησος τῆς ξηρᾶς. ὅθεν, λεγει, καὶ τὸ Σβεκικὸν näsa, καὶ τὸ Αγγλοσαξ· naesa σημαίνȣσιν ἀκρωτήριον, παρ' ὃ καὶ οἱ Νασαμῶνες (Nasamones) τȣτέςι nase-männer (ἀκρωτηρίων ἄνδρες, ὡς πρὸς τοῖς ἀκρω-

τηρίοις ἐνεδρεύοντες)· ἀλλ' ἴσως ἀπὸ τῆς κυρίας σημασίας τῆς ῥινὸς μετενήνεκται τὸ Nase *καὶ εἰς τὴν τῶν ἄκρων σημασίαν, ὡς καὶ τὸ ῥίον (ὄρȣς ἐξοχή), συγγενὲς τȣ̃ ῥίς· καὶ τὸ τῆς συνηθ. μύτη (μύττις = ῥίς) σημαίνει μεταφορικῶς ἄλλα τε ἄκρα ὀξέα, καὶ αὐτὸ τὸ ἀκρωτήριον (βλ.* Мысъ). *ὡς δ' αὔτως καὶ τὸ τȣρκικὸν* burnu, *κτλ. βλ. καὶ ἄλλας ἐτυμολογίας παρὰ τῷ* Adelung. *λ.* Nase.] *Ἐκ τȣ̃* Нόсъ, *τὸ* Ноздрѧ̀ (*ῥώθων*) *καὶ* Ноздрѝ *πληθυντικ.=ῥώθωνες, ὡς ἐκ τοῦ ἀχρήςου* Ноздерь, (*σύνθετ. ἐκ τȣ̃* Нόс, *καὶ* дерў, дѝра=*θύρα, τρύπα, ὡς τὸ Γερμ.* Nasenloch. *οἷον ῥινότρυπαι, ῥινοθύραι*). *ἄλλοι πρβ. τὸ Γρμ.* Nüstern.

Нόчъ, *Σλαβον.* Нόщъ, *νύξ, αἰολικώτερον, νόξ, ὡς, σοφὸς, συφὸς*), *λτ.* nox, noctis, *Ἰτ.* notte, *Γλ.* nuit, *Γρμ.* Nacht, *Ἰσλ.* natt, *Ἀγγλ.* nigt, *Ὀλλ.* nagt, *Ἀλβαν.* nata, *Λεττ.* nakts, nakte, *Σανσκρ.* nischa, *καὶ Ἑβραϊκ.* nach. (*τὸ ἑλληνικ. νὺξ ἐκ τȣ̃ νύκω, νύγω, νύσσω, νύω, νεύω=κλίνω. βλ.* Нѝцъ, *καὶ Ῥεἰμ. λ. νύξ*). Нощный (*οἷον νυκτινὸς*)=*νυκτερινὸς, λτ.* nocturnus, *νύχιος* (*ἐκ τȣ̃ νὺξ, νυχὸς, ὅθεν καὶ* [*νυκερὸς*] *λτ.* niger). Ночўю (*νυχύω*) *νυχεύω, ἐννυχεύω, συνήθ. νυκτερεύω.* Ночéсь, *νυκτὸς* (*τῆς παρελθούσης νυκτός· ὡς τὸ συνήθ. ὀψὲς, ἐψὲς, ἐχθὲς τὴν νύκτα*)=Нόче, съ, сiѝ. *βλ.* Здѣ̀.

Ношў, *βλ.* Несў.

Ню́ю, *βλ.* Ны́ю.

Нра́въ, *'Ρωσσικ. κοινῶς*, Но́ровъ, *Σερβ.* Наравъ (*ἦθος, ἔθος*), *ἴσως συγγεν. νῶρος, νῶρϜος* (*νόω, γνόω*, зна́ю, *γνῶρος, λτ.* gnarus, *ὅθεν τὸ γνωρίζω*) = *γνώμη. ἢ*, = *λτ.* mos, moris, mores, (*μ* = *ν*)? *Βοεμ.* nrawy, *νῦν δὲ*, mrawy.

Нỳ (*οὖν*) *νὺ, νὺν* (*τοίνυν*), *Γρμ.* nu, nun (*συγγεν. τῦ* Ны́нѣ, *νυνὶ, νῦν, ἐκ τῦ νύω· ὡς τὸ ναὶ, νὴ, ἐκ τῦ νάω, νέω, νύω, νεύω. βλ.* Ни́, *καὶ 'Ρειμ. λ. νῦν.*)

Ну́да (*ψώρα*) *νύδα* (*νέδα*) *ἐκ τῦ νύζω*, (*ὡς κνίδα, ἐκ τῦ κνίζω*). *τὸ δὲ νύζω*=*νύσσω* (*ὅθεν καὶ νυθὴς, καὶ νύσος* = *νοῦσος, νόσος*). *Ἢ καὶ* (*κ*)*νύδα, κνύδα, κνύζα* = *κνήφη, κνῆσις ἐκ τῦ κνάω, κνίω, κνύω, κνίζω, κνύζω* (*ὡς Γερμ.* knagen, nagen·)=*γνάω, Ϝνάω, νάϜω, νύϜω, νύγω, νάγω, νάζω, νάσσω, ὅθεν νάκος, κτλ. συγγ.* Ны́ю, Ну́жда, Но́гошь, Нагі́й.

Ну́жда (*χρεία, ἀνάγκη*). Ну́жду, Ну́жу (*ἀναγκάζω, βιάζω*) *νύζω, νύσσω, νύσδω* (*νύσδα*) *νυγὴ, νύξις* (=*κέντησις, κεντῶ*), *ὡς ἐκ τοῦ νέζω, νέκω, λτ.* neco (*Γρμ.* necken=*νύσσω*) *τὸ λτ.* necesse, necessitas=*ἀνάγκη· καὶ τῦτο*=*ἀ-άγκη* (*τὸ ν, εὐφωνικὸν, ὡς, ἔγκω, ἐέγκω, ἐνέγκω*), *παρὰ τὸ ἄγγω, ἄγχω· καὶ τὸ Γρμ.* Noth, *συγγεν.* nehen, nähen (*νάσσειν, συγγ. νάγειν*) *νύγειν, νύσσειν. οὕτω καὶ νύκω* (noco), *ὅθεν λτ.* noceo (*βλάπτω*). *ἐκ τῦ νέκω, νείκω, καὶ ἡ νίκη* (*νικάω*), *καὶ τὸ νὲξ, νέκυς, νέκυρ* (*νεκυρὸς,*

νεκρὸς), *λτ.* nex, necis, *κτλ. βλ. καὶ τὰ συγγ.* Ньію, Нзу̀, Ну́жда, *κτλ.*

Ну́ръ (*ἔδαφος, γῆ*)· *ὅθεν* Поню́рный, Поню́ръ (*ὁ κάτω νεύων τὴν κεφαλὴν, ἐπὶ ἵππων κτλ.*) *ἐκ τοῦ νύρω=νύσω, νύσσω, νύω, νεύω, νευσάζω, οἷον νυρὸς = νεύων· καὶ ἡ γῆ* Ну́ръ (*ὡς χαμαὶ κεκλιμένη*)· *καὶ* Поню́ра (*ἐπινύρων*) *ὁ νεύων κάτω τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὁ τῆς συνηθ. χαμαΐδὴς* (*χαμαὶ, ἴδω*). *βλ.* Нора̀, Ни́цъ, Но́готь.

Нурю̀, *νύρω = νύσσω. βλ.* Нора̂.

Ну́тръ, Нутро̀ (*τὸ ἔνδον, ἐνδότερον*) *ἐκ τοῦ* у́тръ, *ὅθεν καὶ* Утро́ба, *προσλήψει τοῦ ν* (*Δοβρόβισκ.*). *τὸ δὲ λτ.* intra, interior, *ἐκ τοῦ* inter (in = *εἰν, ἐν*) *ἔντερ = ἐντὸς* (*ὅθεν ἐντόσθιον*, intestinum. *βλ. καὶ* '*Ρείμ. λ. ἔνδον*), indus, indu, *ἔνδοι. 'Αλλ' οὐκ ἂν εἴποι τις καὶ τὸ* Ну́тръ *συγγεν. τοῦ* intra, inter, *καὶ Σκρ.* ontor, (*οἷον ἐκ μεταθ.* niter, нутръ), *ὡς τὸ Γρμ.* unter, = *λτ.* inter]. *βλ.* Нѣ̂дро.

Ны̀ (*ἡμεῖς*) *Σλαβ.* = *νοὶ* (*ἀρχαῖον, ὅθεν νόϊ*) *νῶϊ, νῷϊ, νῷ, λτ.* nos, *'Ιτ.* noi, *Γλ.* nous, *Γρμ.* uns, *κτλ.*

Ныне̂, *νυνὶ* (*νῦνε*) *νῦν, λτ.* nunc = *νῦνγε. ὡς, τοδὶ καὶ τόδε, οὕτω νυνὶ καὶ* Ні́нѣ (*νῦνε*). *βλ.* Ну̀.

Ныро́къ (*εἶδος αἰθυίας*, mergus albellus) *συγγεν.* Ныря́ю, *οἷον νυρῶν = νέων, κολυμβῶν. ἢ νηρὸς* (*ἐκ τοῦ ναρὸς, νάω*), *ὡς καὶ Νηρηΐς*·

οὕτω καὶ νεδία (βλ. Нева̀), καὶ δύπτης, καὶ κολυμβὶς, κτλ. καὶ τὸ λτ. mergus, mergo, συγγεν. ἴσως τοῦ μέργω = μέλγω (ἐπὶ τῆς σημασίας τῆς ὑγρότητος). καὶ Нӹрка (ἰχθύς τις, λτ. salmo) ἴσ. συγγεν. Нырóкъ (ναρὸς, οἷον νάραξ· Ἕτερον δὲ τὸ νάρκη ἐκ τοῦ νάρω = νάσω, σσω, νύσσω [Ῥείμ.], ὡς καὶ νύρω = νύσω, σσω, Нурю̀).

Нырꙗ́ю (βυθίζω ἐν ὕδατι, καταδύω) νυρέω, νύρω = νύσω, νύω, νεύω. [νάω, νέω, νίω, νύω, τύποι συγγενεῖς· ὅθεν νάω, νάρω, ναίρω = ἀμέλγω (διὰ τὸ ὑγρὸν), ἀφ' οὗ καὶ τὸ Ἰρμ. nähre (τρέφω) = λτ. nutrio = νύ-(θ)ρω (νύρω)· καὶ ναρὸν, νηρὸν· καὶ νίω, νίβω, νίπτω, νίσσω· καὶ νέω, νεύω, νεύσω (πλέω, κολυμβῶ), ὅθεν νέσος, νῆσσα, κτλ. καὶ νύσω (ἀντὶ νεύσω) = νύρω, -ρέω]. βλ. Нырóкъ.

Ныю, Ῥωσσ. Нóю (ἀλγῶ) νύω, νώω. [ἐκ τοῦ νόω, νώω, νώσσω, νωθής· καὶ ἐκ τοῦ νύω, νύσσω, νύσος, νοῦσος, νόσος, νοσέω]. "зубъ ноетъ, ὀδοὺς νύττει (ἀλγεῖ). Нóй (ἄλγος) οἷον νύος (= νύσος) ἐκ τοῦ νύω, (ὡς ἐκ τοῦ κνύω, κνύος). πρβλ. Ἰτ. noia (en-noja), Γλ. en-nui, κτλ. Унóжіе (ὀδύνη ψυχῆς, ἄλγος) οἷον ἔννυξις (νύξις ἐσωτερικὴ, ὡς τὸ κατάνυξις.). Τοῦ νύω εἴπομεν συγγεν. τὰ, κνύω, γνύω, Гнỳ (ὅθεν ἴσ. καὶ Кнýтъ), κνάω, κνίω, κνίζω, κνίγω· ὅθεν καὶ τὸ Книга εἴη ἂν συγγεν. τοῦ Ныю, Нзỳ. βλ. Нóготь.

НѢдро, καὶ Нꙗ́дро (κόλπος), Βοεμ. Нꙗ́дра, ἐκ

τῦ ядро, προσλήψει н (Δοβρόβισκ.)· ἀλλ' ἴσως συγγεν. τῦ Нутрò, Нýтрь (ν-όδερος, ν-έδερος = ὄδερος, οὖθαρ,-ρος, uterus (βλ. Утрóба)· ἄλλο δὲ τὸ νείαιρα, νεῖρα (γαςὴρ), ἐκ τῦ νειρὸς (νεαρὸς), = ἔσχατος· ἕτερον δὲ καὶ τὸ ἄντρον, λτ. antrum (ἐκ τῦ ἀνάτορον).

Нѣжный, Нѣженъ, (ἁπαλὸς, μαλακὸς, τρυφερὸς) συγγεν. νέσσος, νέςος (νέσδος, ὅθεν νέζος· ἐκ τῦ νέω, νάω) ἤ· νέσσαξ, ἀντὶ νόσσαξ = νεοσσὸς· νέσσος δὲ κυρίως, ὁ ὑγρὸς (λακωνικῶς, νῆσσος), ἐκ τῦ νέος, καὶ τοῦτο παρὰ τὸ νέω, νάω, ὡς ναρὸς (ὑγρὸς), καθὰ καὶ ἐκ τῦ νέος, νεαρὸς, νευρὸς, νεβρὸς· καὶ τὸ βρέφος δὲ, παρὰ τὸ βρέχω, διὰ τὸ ἁπαλὸν καὶ ὑγρόν). πρβλ.'Αγγλ. nasche, nice (ἁπαλός). Нѣжу (μαλακύνω, ἁπαλύνω) νέζω (ἀντὶ νίζω = ὑγραίνω, βρέχω) παρὰ τὸ νέω, νίω, (βλ. 'Ρειμ. λ. νάω). 'Εκ τῦ νόσσαξ, κος, καὶ ἡ παρὰ τοῖς Ποντικοῖς "Ελλησι (κατὰ Τρίπολιν καὶ Χαλδίαν) νοσσάκα = τῇ ἄλλως Σ. πωλάδᾳ. βλ. Полярка.

Нѣмый, Нѣмъ (ἄλαλος, μυδὸς, μυτὸς, λτ. mutus.) νέμος, νέμιος, νήμιος, ἀντὶ νήπιος (μ = π. ὡς, ματῶ, πατῶ. τὸ δὲ νήπιος ἐκ τοῦ νὴ, ἔπω, ὁ μὴ ἔπων, μὴ λαλῶν = ἄφωνος, ἄβαξ). Нѣмѣю (ἀβακέω, ἄνεως γίνομαι, ἀναισθητῶ) νημιάω = νηπιάω.

Нѣтъ = ни есть, νὴ ἐςὶ (οὐκ ἔςι, καὶ = οὐ). βλ. Есмь.

Нюхаю (*ὀσφραίνομαι*), *φωνὴ οὐ μᾶλλον συγγενὴς τȢ* Носъ, *ἢ πεποιημένη ὡς ἐκ τȢ ἤχου τȢ ὀσμωμένȢ* (Ню), *ὃν ὁ Ἀριςοφάνης ἔγραψεν ὖ, ὖ, ὡς καὶ μῦ τὸν ἦχον τοῦ ἀναπνέοντος καὶ φυσῶντος διὰ τῆς ῥινὸς, ἀφ' Ȣ̓ τὸ μύζω, μύσσω, λτ.* musso, *μυσιῶ = ἀναπνέω* (*Ἡσύχ.*), *συγγενὲς τȢ μύκω, μυκάω. Ὡσαύτως ἐπλάσθη καὶ τὸ* Нюхаю (*οἷον, νȢχάω*)=*μȢκάω, μύζω* (*βλ.* Ухáю). *Παράβαλ. καὶ τὰ Γρμ.* schnuppen, schnauben, schnaufen, schnüffen, *κτλ.* [*Ὑπολάβοι δ' ἄντις ἐκ ἀλόγως καὶ τὸ* Гнію (*σήπω,-πομαι*) *συγγενὲς τȢ* Нюхаю (Нюху), *ὡς κακεῖνο πεποιημένον παρὰ τὸν φθόγγον, νῦ,* Ню = *μῦ, οἷον νύω, Ϝνύω, καὶ Ϝνίω* (Гнію), *ι = υ* = y, *οἷον* Гнýю=*μύω, μύζω, μύσσω*=Гнушỳ,-шáю. (*βλ.* Гнýсъ). *Ἐκ δὲ τȢ* Гнію *καὶ τὸ* Гнóй=*ἕλκος, καὶ πύον, καὶ κόπρος· ὡς μυσαρὰ καὶ σαπρὰ, ἢ αὐτόχρημα μύση* (*ἐφ' οἷς δηλονότι μύζομεν*). *οὕτω καὶ τὸ πύθω* (*σήπω, λτ.* puteo, putresco) *ἐκ τȢ πύω, πύσσω, πύζω, πύσω* (*Γρμ.* pusten) = *φυσῶ· ἀπὸ τȢ ἤχȢ πυ, φυ, φοῦ, ὃν οἱ μυσσαττόμενοι καὶ μύζοντες ἐκφέρουσιν ἐπὶ τῶν κακόσμων* (*βλ.* Пáхну), *ὅθεν ἐπηκολȢ́θησε καὶ ἡ τῆς δυσώδȢς σήψεως σημασία· εἴωθε δὲ πολλάκις ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων παρονομάζεσθαι τὰ αἴτια. βλ. Ῥείμ. λ. πύθω*].

Няня, (*τροφὸς*), *ὑποκορ.* Нянька, *νάννα, νάν-*

νη, νέννα, Σ. ὑποκρ. νεννέκα. [καὶ νόννα, συνήθ. ἡ θεία· καὶ νεννὰ, ἡ ἀνάδοχος, ὡς καὶ νεννὸς ὁ ἀνάδοχος ἔτι δὲ καὶ ὁ παράνυμφος, καθὰ τῦτον λέγουσι καὶ νῦν οἱ περὶ τὸν Πόντον, δεξάμενον δὲ καὶ δεξαμένην ὀνομάζουσι τὸν καὶ τὴν ἀνάδοχον· τὸ δὲ Σ. κυμπάρος, ἐκ τῦ compére (com-pater, Ῥωσ. кýмъ, кумà). οὕτω καὶ παρὰ τοῖς πρὸ ἡμῶν, νάννας, καὶ νάννος, καὶ νέννος, καὶ νέννας, ὁ θεῖος. Ἡσύχ. πρβλ. καὶ ἀννὶς, καὶ ἀνναία = μαῖα, καὶ τιθήνη (Ἡσύχ. τὸ δὲ λτ. anus, ἡ γραῦς = annus = ἔννος, ὡς vetula, vetus = Ϝέτος), Τυρκ. ανὰ (μήτηρ.), κτλ. καὶ Γρμ. Nänna (τροφός). Няньчу (ἐπιμέλομαι τῶν παιδίων ὡς τροφὸς) ναννάζω. [ὡς καὶ „ναννίον, ναυίον, καὶ νυννίον = βρέφος, (συνήθ. νυννὶ), καὶ „ναυάζον, παιζόμενον. „νύννιον, ᾆσμα τὸ ἐπὶ τοῖς παιδίοις καταβαυκαλούμενον. (Ἡσύχ.). ὅθεν συνήθ. νάνι, νανυρίζω, νανύρισμα, καὶ Τυρκ. νένι, νένι.]

О.

О, О, о (Онъ, ὄν)=Ο, ο. καὶ=α, ε, υ, .— ҃о = ό (70). — ҂о = ϙ (70000).

О, καὶ Óбъ (ὑπὲρ, περὶ) ὑ-, ὑπ· (ὅθεν ὑπέρ, ὑπὸ, κτλ.) τὸ δὲ υ, αἰολικ=ο (ὀπ)· ἔςι γῦν τὸ ο (υ) κατ' ἀποκοπὴν ἐκ τῦ ὑπ, Объ· ὡς καὶ τὸ λτ. a, ἐκ τῆς ab, abs=ἀπ, (ἀπὸ), καὶ ob·

οὕτω καὶ τὸ Ἰτ. o-mettere, Γλ. o-mettre, κτλ. Ἡ δὲ ὑπὲρ=λτ. super, Γρ. über, ober, κτλ.

Оба, ἄμφω, λτ. ambo (χωρὶς τȢ μ, ἄφω, ἄβω, μεταθ. ὄβα)· τὸ δὲ ἄμφω φαίνεται ἐκ τȢ ἄμος (ὁμὸς) ἅμα, ἅμω, καὶ τȢτο παρὰ τὸ ἄπω (ἅπτω), μ=β=φ, ἄμφος ἄχρης. ὅθεν δυϊκ. ἄμφω, παρενθ. τȢ μ (ὡς ὄμπα, ὄμπνη, =ὄπα, ὄψ), ἢ γοῦν παρενθέσ. τȢ φ=β=F ἐν τῷ ἁμὸς· ὡς καὶ ἐκ τȢ ὠμὸς, ὦμαξ, ὦμFαξ, ὄμφαξ.

Обаваю (μαντεύω)=Об-вавáю, ὑπο-βαβάω, βάω, φάω, φάσκω, Вѣщáю. βλ. καὶ Вѣщýю, Колдýнъ, κτλ.

Обáче (πλὴν, ὅμως) ὅμπαξ = ἔμπαξ, ἔμπης· ἢ ὅβως κε=ὅμως κε (βλ. Оба). Οἱ Κρῆτες καὶ Ταραντῖνοι ἔλεγον ἁμάκι καὶ ἁμάτις = ἅπαξ (μ=π), οὕτω καὶ Обáче (ὄπασκε)=ὅβως κε, ἢ ἔμπας κε (ὄμπασκε), ὡς, ἴς γε, ἴς κε, hicce.

Обéлъ, βλ. Облый.

Обида (ἐπήρεια), οἶμαι, σύνθετ. ἐκ τῆς Об, καὶ вúду, вúжду, вúжу (ἐπιβλέπω) ἐποφθαλμιάω· ὡς τὸ завúжду = invideo, φθονῶ, (ὅθεν ἐπηρεάζω), καὶ πάλιν τὸ не-на-вúжу, κτλ. παρηχεῖ δὲ ψευδῶς τὸ Обида πρὸς τὸ, ὄπιδα (ὄπις, ὄπιδος), καὶ τὸ Обиждáю, Обижáю (ἐπηρεάζω) πρὸς τὸ ὀπάζω, ὀπηδέω (καταδιώκω), καὶ τȢτο γὰρ=Об-виждáю.

Обúліе (καὶ из-обúліе, ἀφθονία, εὐθηνία). Обúлую (εὐθηνέω) ὀφειλέω, ὀφέλω, ὀφέλλω,

ὀφειλὴ=ὄφελος, λτ. opuleo, opulesco, opulentus, opulentia. ['Εκ τῦ ὀπὴ, ὀφὴ, ὀπὸς, Обо́щъ, ὄψ, λτ. ops, opes, opuleo, κτλ. ἐκ τῦ ops, co-ops, καὶ τὸ copia (ἀφθονία), καὶ opimus=ὄμπνειος (ὄμπη,-πάνη, ὄμπνη). βλ. καὶ τὸ συγγεν. Облый], κατὰ δὲ τὸν Δοβρόβισκ. ἐκ τῆς Об, καὶ вилъ.

Обла́ко, βλ. Влекꙋ̀.

Облый (παχὺς, εὐτραφὴς, εὐαυξὴς), καὶ Обе́лъ (εὔρωςος, ἰσχυρὸς) ὄβλιος, ἀντὶ ὄλβιος = αὐξηθεὶς ('Οδ. Λ, 448)· ἐκ τῦ ὄλβος, παραγώγου τῦ ὄφελος, ὄφλος, ὄφλω, ὀφέλλω. (βλ. Оби́лie)· ἢ ἐκ τῦ ὄλβω = ἄλφω = αὐξάνω· ἢ ὄλω (λτ. alo, τρέφω) ὄλβω, ὄλπω, ὄλφω, κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. ὄλβος.

Обезья́на (πίθηκος). παρὰ τὸ μιμέομαι, μιμέω, μίμω, χωρὶς τοῦ μ, τὸ λτ. (imo) imito. ὅθεν imia, μετὰ τοῦ σ τοῦ πνευματισμοῦ, simia=μιμία, ἀντὶ μιμὼ, (συνήθ. μαϊμὲ, ὅθεν καὶ τὸ Τερκικ. maimun). παρ' αὐτὸ δὲ τὸ imo, καὶ τὸ imago (εἰκὼν, μιμηλὴ) ἀρχαίως omago (ὡς τὸ Γρμ. omen, amen, ahmen = nachahmen), omaginis, ὅθεν (omagina, omegina, omegina, μ = β, καὶ γ = ζ) Обезья́на? οἷον (μ-ομάγινα) μιμάγω,=μιμαλὼ, μιμαλὴ, μιμηλὴ, μιμὼ (βλ. 'Ρείμ. λ. μιμέομαι). Οὐ γὰρ, οἶμαι, τὸ Обезья́на παρὰ τὸ бѣжа́nie бѣгꙋ̀ (φεύγω. οἷον φυγηλὴ, φυζακινή).

Ово́щъ (ὀπώρα) ὀπὸς (ὅθεν τὸ ὀπώρα· ἐκ τῦ

ὄψ, λτ. ops, opes, ὀπὴ, ὀφὴ, ὄφελος), Γρμ. Obst.

Óбразъ (μορφὴ, σχῆμα, εἰκὼν). φαίνεται ἐκ τε̃ ὄβρα (ὅθεν ὄμβρα, λτ. umbra, καὶ ὁ ὄμβρος, = ὄρβα, ὄρφα, ὄρφνη) ὀρφὴ, ὅθεν μορφὴ (ὡς, εἴραξ, μεἴραξ), ὄρφωσις (ὄρβωσις, ὄβρωσις, Образъ) = μόρφωσις. Образýю (μορφῶ, διατυπῶ, ὡς ἐκ τοῦ Образу̀) ὀβράζω = (ὀρβάζω, ὀρφάζω) μορφάζω, ἐκ δὲ τε̃ μορφὴ (μεταθ. φορμὴ), τὸ λτ. forma, formo: τὸ πρωτότυπον, μόρω, μάρω (βλ. Мрáкъ), μορὸς, μορϜὸς, μορβὸς, μορμὸς, κτλ. (βλ. ῾Ρεἰμ. λ. μορμῶ). Μᾶλλον δ' ἄν τις ἐκλάβοι τὸ Óбразъ σύνθετ. ἐκ τῆς Об, καὶ разъ (ῥάξις, ῥῆξις, Γρμ. Riss), ὅθεν εἴη ἂν συγγενὲς τε̃ Рисýю (βλέπε τὴν λέξιν)· ὡς τὸ σχέδη, σχεδάριον (σχέδω, σχίζω). οὕτω καὶ ῥυσμὸς (ῥυθμὸς = σχῆμα, τύπος· καὶ ῥυσμόω = τυπόω), ἐκ τε̃ ῥύω = ἐρύω, ἕλκω. ἀλλὰ καὶ τὸ Γλ. portrait, ἐκ τε̃ λτ. protractum (protraho = προέλκω), καὶ τὸ 'Ιτ. ritratto (retraho).

Óбручъ (κρίκος κάδου, συνήθ. ςεφάνιον.) ὄβρος, ὄρβος = ὅρμος, ὁρμαθὸς· (β = μ. ὅθεν καὶ τὸ λτ. orbis, = κύκλος).

Óбщій, Óбщъ, ща, ще (κοινὸς) ἄψιος (α = ο) ἄψος, ἄψις (ὡς ἀψὶς, ἐκ τοῦ ἅπτω, ἅπτομαι. ὅθεν καὶ ἄψεα, τὰ μέλη, ὡς ἡμμένα, συνημμένα, ἀπ' ὀνομας. ἄψος. τὸ δὲ ἄπω = ἔπω = ἴκω (βλ. Сѣщý), ἔχω, ὅθεν τὸ μετέχω, μετοχὴ,

μέτοχος = Общітель, *οἷον ἁψητὸς = ἁπτὸς* (*ἡμμένος, συνημμένος*). Общество (*κοινότης τὸ κοινον*) *οἷον* (*ἁψητὸν*) *ἁψὶς, ἁφὴ, συναφή.* (*τὸ δὲ Σ. συνάφι=κοινότης τεχνιτῶν, οὐχ, ὥς τινες ᾠήθησαν, ἐκ τȣ̃ συναφὴ, ἀλλὰ μᾶλλον, σινάφι, κατὰ μετάθεσιν τȣ̃ Τȣρκικ. καὶ Ἀραβικȣ̃. ἐσνάφ, πληθυντικοῦ τȣ̃ Ἀραβικ. σίνφ=ἑταιρεία*). Обтъ (*ἀθρόον*) *ἁπτῶς* (*ἑξῆς, ἐφεξῆς, ἐχομένως*), *κτλ. ἀλλ' ἴσως ζητητέον μᾶλλον τὸ* Общій *ἐν τοῖς συνθέτοις ἐκ τῆς* Объ· *οὐ γέ μην, οἶμαι, πιθανὸν, ὅ τισιν ἤρεσεν, ἐκ τῆς* Объ, *καὶ* вéщь (*ὁ περὶ τὸ πρᾶγμα*). *Τὸ δὲ κοινὸς, κοινῶς μὲν = ξυνὸς* (*ξὺν=σὺν=κὺν, λτ.* cum, *καὶ υ=οι*), *εἴη δ' ἂν καὶ ἐκ τȣ̃ οἰνὸς* (*μετὰ τȣ̃ πνευματισμȣ̃ κ=F. Ῥείμ.*), *λτ.* œnus, unus, *ἐκ τȣ̃ εἷς, ἴος, ἴα, μετὰ τȣ̃ μ, μία· ὡς καὶ ἐκ τοῦ ἴος, οἶος, οἰνὸς, ὀνὸς μετὰ τȣ̃ μ, τὸ μόνος, μȣ̃νος, ὅθεν, ἴσως, καὶ τὸ λτ.* (munis) com-munis, *ὁ κοινὸς* (*συγγεν. καὶ τὸ Γρμ.* gemein? *βλ. καὶ* Adelung. *λ.* gemein).

Обѣдня, *βλ.* Обѣдъ.

Обѣдъ (*ἄριςον, τὸ μεσημβρινὸν ἔδεσμα, καὶ ὁ χρόνος αὐτȣ̃, ὡς τὸ συνήθ. γεῦμα*). Обѣдаю (*ἀριστῶ, συνήθ. γευματίζω.*) *σύνθετ. ἐκ τῆς* Объ *καὶ* Ѣду (*ἄλλȣ σχηματισμȣ̃ τοῦ* Ѣдмъ, Ѣмъ, *ὅθεν* Ѣдéніе, Ѣдка, *κτλ.*)=*ἔδω, λτ.* edo, *Γρμ.* eten, essen· *καὶ ἄδω* (*ἄζω*) atzen, *κτλ. ὅθεν ἔδαρ, εἶδαρ* (*ἔδ*-Ѣдъ, об-Ѣдъ). *καὶ*

Обѣдня (ἡ θεία λειτεργία) ὡς ἔδανον (ἐδανὴ), ἐδητὺς, ἐδωδὴ (δεῖπνος μυςικός), καθὰ καὶ τὸ Γαλ. messe, καὶ Γρμ. Messe = λτ. mensa (τράπεζα).

Ове́нъ, βλ. Овцà.

Овцà (πρόβατον), καὶ Овчà (ἀρνίον). Ове́нъ (κριὸς) ὄϜιν, ὄϜις (ὄϊς), λτ. ovis (συγγεν. ἴσως καὶ τὸ Γρμ. Schaf, Κτσξ. schäp=ov, μετὰ τοῦ ἰσχυρȣ πνευματισμȣ, sch-ov-is). τὸ δὲ Овцà, Овчà, ἀπὸ ῥίζης Ов (ὄϜ-, ὄβ-ις), ὅθεν Ови́ча, συγκοπ. Овчà, οἷον ὀϜίτσα = ὀϜίσκα, ὀΐσκη (ὄϊς μικρὰ). Овчи́на μηλωτῆ (κατὰ τὰ εἰς ина, δερμάτων σημαντικὰ, ἐκ τȣ̃ ινος, ινη, κτητικȣ̃, ἀντὶ τῶν εἰς η, ια, εα (νεα, κεα τεα) ἑλληνικῶν (ὡς, κυνέα, ἡ, λεοντῆ, ἀλωπεκῆ) = ὀΐα, ᾠῆ, ᾤη (ἐκ τȣ̃ ὄϊς, ὄϊα, ᾤη) καὶ, " ᾤϊσχα, (Ἡσύχ. εἰ ὑγιές).

О́вый, о́въ, ва, во (ὅς, ἥ, ὅ, ὅς μὲν) ὅϜος, ὅος (ὅθεν ὅου = οὗ) = ὅς· καὶ О́ви, ὅϜοι (οἱ δὲ)· ἢ, ὅπος, ὅποι (ἐκ τȣ̃ ἀρχαίȣ πὸς, πὴ, πὸν, ὅθεν τὰ ἐπιῤῥήμ. ποῦ, ποῖ, πῆ, πῶς, ὅπως, ὅπη, κτλ. ἀλλὰ καὶ τὸ πὸς ἐκ τȣ̃ ὅς. βλ. О́нъ καὶ Ῥείμ. λ. πόθεν, καὶ, τὸς). О́во καὶ О́вогдà (О́вог-да, ἐνίοτε) ὁπόϜτε, ὁπότε, ὅϜῳ, ὅπȣ. τὸ Σνσκρ. Ijan=ὅϊον, -ος, οἷος, ὅς.

О́гнь, Ῥωσσ. Ого́нь (πῦρ), Βοεμ. ohen, Βενδ. oign, Λιθ. ugnis, Σανσκρ. aghni, λτ. ignis = λ-ιγνὺς, λιγνὺς (καπνὸς φλογὸς, καὶ αὐτὴ ἡ φλόξ· ὡς " ςέροψ λιγνύς. Σοφκλ. Ἀν-

τιγ. ςίχ. 1127.), *συγγεν. τȣ̃ λύχνος, λύκη,* lux, *ὡς καὶ τὸ Γρμ.* Lohe=*φλὸξ ('Ρείμερ.). 'Αλλ' ἐν μὲν τῷ* ignis *ἐκπέπτωκε τὸ λ. τȣ̃ λιγνὺς (ὡς λείβω, εἴβω· λάχνη, ἄχνη· λαμπήνη, λαπήνη, ἀπήνη.* labor, labos, *ἄπος, αἶπος· λιμβρὸς, παρὰ τὸ λίβω, λιβερὸς,* imber· liquor, *ἰχὼρ, παρὰ τὸ λίκω, λείχω), ἐτηρήθη γȣ̃μην τὸ ςοιχεῖον ἐν τῷ* lignum, *τὸ ξύλον, οἷον λύχνον, (λάμπον, καιόμενον, καθὰ καὶ [κάω] κᾶλον, καὶ [δάω] δανὸν, δαλὸς, δαυλὸς, κτλ.). Τὸ δὴ λ-ιγνὺς,* ignis, *τραπέντος τὸ ι, εἰς ο (ὡς αἰολικ. θρόδαξ, θρίδαξ), γίνεται* (ogn-is) Óгнъ. (*ὁ δὲ 'Αδελέγγιος παρέβαλε πρὸς τὸ* Óгнъ *τὸ ακὴ, ἀκὶς,* acies, *κτλ. διὰ τὸ ὀξὺ τῆς φλογὸς. βλ. λ.* Ecke.)

*Огуре́цъ, *ὑποκορ.* Огу́рчикъ, *συνήθ. ἀγγέριον, ἀγγȣράκι. μσ. λτ.* anguria, *Βομ.* Wokurka, *Γρμ.* Gurke, *κτλ. ἐκ τȣ̃ λτ.* cucumis, cucumeris, *'Ιτ.* cucumero, *Γλ.* concombre, (Adelung.)

Оди́нъ (*βλ.* Еди́нъ). *τὸ* Оди́нъ, *καὶ* о=е Еди́нъ *πιθανώτατά μοι δοκȣ̃σιν = ὁδεῖν, ὁ δεῖνα= δεῖν = τὶν, τὶς, τινὰ = ἶν, ἶς = εἷς· αἱ γὰρ ἀντωνυμίαι ὃς, ἶς, ἶν (μετὰ τȣ̃ πνευματισμ. τ = δ), τίς, τινὰ, δεῖνα, ȣ̓δὲν ἄλλο προφανῶς, εἰ μὴ αὐτὸ τὸ ἀριθμητικὸν εἷς, τοτὲ μὲν ἀριθμητικῶς, τοτὲ δὲ δεικτικῶς, ἢ ἀναφορικῶς, ἢ ἀορίςως ἐκλαμβανόμενον εἰς*

μονάδος ἢ μοναδικȣ̃ τινὸς δήλωσιν (*βλ.* Еди́нъ *καὶ* И́нъ, *καὶ* О́нъ), *ὅθεν ἡ Σλαβονικὴ ἔταξε τὸ ὁδεῖν, δεῖν, δεῖς, ἀντὶ τȣ̃ ἁπλȣ̃ ἀριθμητικȣ̃ εἷς* (*βλ. καὶ* '*Ρείμ. ἐν λ. εἷς, οὐδείς, τός*). *τὸ δὲ ο, τȣ̃* Одинъ, *ἢ αὐτὸ τὸ ἑλλην. ἄρθρ. ὁ, ὁδεῖν, καὶ, ο=ε,* Единъ. *ἢ μᾶλλον, πρόσθεσις εὐφωνικȣ̃ φωνήεντος, ὡς τὸ ε εἰς τὸ* (*εἷς*) *ἕεις,* (*ε = ο*)· *καὶ τὰ ὀςαφὶς, ἀςαφὶς=ςαφὶς, κτλ.* Одина́кій, *ἑναδικὸς, μοναδικὸς· ὅθεν* Одна́ко (*πλὴν*), *ὡς τὸ τῆς συνηθ. μόνον, μονάχα* (*τȣ́τȣ ἢ ἐκείνȣ μόνον ἐξαιρȣμένȣ*).

О́дрѣ, (*κλίνη*), *ἐκ=ἕδρα* (*ὅδρα, ὡς ἐφθὸς, ὀφθὸς, ὀπτὸς*), *ἀλλ' ἐκ τȣ̃* О-дрема̀ (*βλ.* Дремлю̀), *ἐν ᾗ δαρθάνομεν. συγκπ. ὡς τὸ* Н́скрѣ.

О́зеро, *βλ.* Е́зеро.

О́й, *ὠὴ, ἢ ὀΐ, ὀὶ* ,, oh, ey.

Ока̀ (*Ρωσσίας ποταμὸς παρὰ τὴν Περεμίσλην ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Καλούγας*)=*ἄκα, λτ.* aqua, *ἄχα, ἄα,* (*ο = α*). *Οὕτω καὶ* Ву́да *ἄλλο ποτάμιον* (*κατὰ τὴν Νοβογοροδικὴν ἐπαρχίαν*) =(*Fύδα,* uda) *Fύδα-ς, ὕδας, βέδυ* (*βλ.* Вода̀). *Ἔξεςι πρὸς τȣ̃το καὶ τὴν Βέδαν, πόλιν Οὐγκαρικὴν, παραβαλεῖν, καὶ τὰ νῦν Βοδενὰ* (*Βυδανὰ, ὑδανὰ*), *πόλιν Μακεδονίας* (*τὴν ἀρχαιότερον Ἔδεσσαν*), *οὕτω μετονομασθεῖσαν ὑπὸ τῶν εἰσβαλόντων Σλαβόνων. κατὰ τὸ, Ὕδη, κτλ. βλ.* Москва̀.

Окно̀ (*θυρὶς*), *παρὰ τὸ* О́ко = (*ὀπὴ = ὄψ,*

ὀπὸς, π = κ) ὄκος, ὀκὸς, (κατ' ἐπένθεσιν τε̃ ν, Окнò, (Окò), ὅθεν καὶ ὑποκορ. Окóшка (θυρίδιον)=ὀκίσκος(ὀκόσκα)·ἐντεῦθεν καὶ ἡ Σ. ὄκνα (κάδε οἰνοδόχε ἢ ἄνω ςρογγύλη θυρὶς), καὶ Βλαχ. ὄκνα (μεταλλεῖον ἅλατος).

Око, ὄκος, ὄκκος. λτ. (ocus) oculus, 'Ιτ. occhio, Γλ. oeil, Γρμ. Oge, Auge (αὐγὴ, ἢ αὖκος = ὦκος, ὄκος· ὡς αὖς, ὦς, οὖς)· τὸ δὲ ὄκος = ὄπος (κ = π), ὄψ, ὦψ· ἢ ὄσσος (ὄξ, ὦξ) ὄκος, ὄκκος (ἐκ τε̃ ὄπω, ὄπτω, αἰολ. ὄσσω, - σσομαι. βλ. 'Ρείμ. λ. ὄπω, καὶ αὐγή). Σβ. oga, Δαν. oge, 'Ολλ. ooghe, 'Αγσξ. eage, 'Αγγ. ege, Λιθ. akis, 'Ινδ. aksi, καὶ μὴν καὶ παρὰ τοῖς ἐν Ταυρίδι Τατάροις ogo, κτλ. ['Η λέξις εὑρίσκεται ἐν γλώσσαις πολλαῖς, φαίνεται δὲ ταύτῃ συγγενὲς καὶ τὸ, ὠγὴν, ὠγῆνος, ὠκεανός. καὶ ὄγγα, ὄγκα, 'Αθηνᾶς ἐπίθετον παρὰ Θηβαίοις. τὸ φοινικικὸν og, ogan, σημαίνει κύκλον· ὡς καὶ τὸ ἑλληνικὸν ὄκκαβος. βλ. Оковъ, καὶ 'Ρείμ. λ. ὄκος καὶ ὠγὴν.]

Око, ἡ συνήθ. ὀκὰ (εἶδος μέτρου καὶ ςαθμοῦ τριῶν λιτρῶν.) ἴσ. ἐκ τοῦ ἄγω, (βαρῶ, ζυγίζω) ἄγος (ὄγος) = ἄχθος. ὡς καὶ τὸ λτ. uncia, οὐγγία, οὐγκία (ἄγω, ὄγω, ὄγος, ὄγγος, ὄγκος).

Оковъ, πληθ. Оковы (κρίκος, δεσμὸς), ἐ παρὰ τὸ, ὄκαβ-ος, ὄκκαβος (= κρίκος, κίρκος. 'Ησύχ. συγγεν. ὄκος, ὄγγα, κτλ. βλ. Око.

ἀλλὰ τὸ Окóвъ = О-кóвъ, ἐκ τȣ̃ кýю, καὶ Окýю, Окóваю, Окóвываю (δεσμεύω, ἁλυσιδόω, σιδήρῳ περισφίγγω). βλ. Кóвъ, καὶ Кýю.

Окýниваю, καταδύω ἐν ὑγρῷ, βυθίζω καὶ πάλιν ἀναδύω, ἐκ τοῦ Окýну, О-кýну) χύνω (ὑποχύνω), ἐκ τȣ̃ χύω, χόω, χώω (ὅθεν καὶ συνήθ. χώνω). Ἐκ τούτȣ καὶ Окунь (εἶδος πέρκης = О-кунь) οἷον, χυνὸς (ὑγρὸς), χυτὸς· ὡς, χυτοὶ ἰχθύες = ῥυάδες. βλ. Рыба, καὶ Скидáю.

*Олáдья = Алáдья = ἐλάδια (ὡς, ἔλαιον, λτ. oleum. βλ. Елей. σημείωσαι καὶ ε = ο = α· ὡς, ἔργανον, ὄργανον, συνήθ. ἄργανον· ἀςακὸς, ὀςακὸς, κτλ. οὕτω καὶ Оли́ва, λτ. oliva, ἐλαίϜα, κτλ.)

Óле, (ἔλε), ἔλευ, ἐλελεῦ, συνήθ. ὄλελε (ἐπιφώνημα).

Олéнь, βλ. Елéнь. (ο = ε, ὡς ἔλιος, ὄλειος. ἔλινος, ὄλινος. βλ. καὶ Олáдья).

Óлово, (κασσίτερος, παρ' ἄλλοις ὁ μόλυβδος), Βοεμ. wolowo, μόλυβος, (ἀποβολῇ τȣ̃, μ. ὄλυβος· ὡς, ἄλω, μάλω· ἄλευρον, μάλευρον· καὶ λτ. ala, ἐκ τȣ̃ μάλα, μάλη) παρὰ τὸ μέλδω, μελίβδω (τήκω. βλ. Мѣдъ), συνήθ. μολύβι (καὶ παρά τισι μεταθέσ.) βολύμι. ὡς λτ. plumbum = πόλιμβον, ἀντὶ βόλυμ(β)ον, ἀρχ. Τευτ. pliwe, ὅθεν τὸ Γρμ. Bley (Ῥείμερ.).

Óнъ, Онà, Онò. ὅς, ἥ, ὅ, ἵς, καὶ ἵν, καὶ εἷν, καὶ ἵ (αὐτὸς), λτ. is, hic, (ἵγε), ἀρχ. Γρμ.

- his, hit, *καὶ ἐῒν (αὐτῷ), Γρμ.* ihm, ihn, ihr· *καὶ* er (*ὅρ=ὅς*), sie (*ᵹῆ*), es (*ὅ*), *ὡς τὸ Σλαβον. ἀδέτ.* е, еже, *κτλ. τὸ δὲ ἵς, ἵν, συγγεν. ἴος, ἴα, ἴον=εἷς, ἕνς, ἑνὸς, οἷος, οἰνὸς, ὀνὸς* (*λτ.* unus, na, num, *βλ.* единъ). *ὥςε τὸ* Онъ, нà, нò *= ὀνὸς, ὀνὰ,* ονὸν (*= μ-όνος, μόνη, μόνον*)· *καθὰ πάλιν τὸ* единъ, одинъ (*εἷς*) *= ὁδεῖν, ὁδεῖνα, = δεὶς = τὶς, = ἵς = εἷς, οἷος, ὅος, ὅς*· (*βλ. Ρειμ. λ. τὸς, οὐδεὶς*)· *διὸ καὶ τὸ Ἰταλ.* uno, *Γλ.* un, *Γρ.* eins, ein, *κτλ. καὶ τὸ νεώτερ. ἑλλην. εἷς, ἕκας, μία, ἓν = τὶς* (*ἐν τῷ ἀκμάζοντι ἑλληνισμ. εἷς τις, μία τις, κτλ. μετὰ δὲ ταῦτα καὶ ἁπλῶς, εἷς, μία. βλ. Ματθ.* 25· *καὶ* 27. *κτλ.*). *βλ.* Одúнъ, *καὶ* Иный. *Πρβλ. καὶ Ἑβρ.* hen, *Περσ.* an, œ, *Τερκ.* o, ol, on, *κτλ.* Онсица (*ὁ δεῖνα*) *ἐκ τοῦ* Онсiй=он, сiй*=ὅςτιος* (*ὅντινα*)· *ὡς καὶ τὸ* сíце *ἐκ τε̃* сiй (*σίως κε, τίως κε*), *λτ.* sicce (*βλ.* Сíце). Ондѣ, (*ὧδε*) *ὄνθε, ἀντὶ, ἔνθε, ἔνθα.* [*τὸ τῶν Κυπρίων ἄνδα=αὕτη* (*Ἡσύχ.*) *ἴσ. ἐκ τοῦ αν=αυ* (*ὡς αὐΐαχος=ἀνίαχὸς, αὐερύειν=ἀνερύειν*), *ἄντη, ἄνδη, ἄνδα.*]

Опако (*ἀντιςρόφως, καὶ πρηνὴς, συνήθ. ἐπίςομα=ἐπὶ ςόμα*) *ἐκ τῆς* О, *καὶ* паки, *πάλιν= ἔμπαλιν, ἀνάπαλιν.* [*τὸ συνήθ. ἐπίκωπα, τἀπίκωπα* (*ὡς καὶ τἀπίςομα = τὰ ἐπὶ ςόμα, τὰ ἐπίςομα*), *τὰ ἐπίκωπα, καὶ μεταθ. τἀπίπωκα = τὰ ἐπὶ κώπαν* (Kopf) *= κώβαν* (*κωβὴν, κυβήν, τὴν κεφαλὴν*), *ὅθεν, = ἐπὶ κε-*

φαλὴν· ὡς καὶ ἀνάποδα (= ἐπίςομα, ἐπίκωπα), ἐκ τοῦ, ἄνω πόδας (ὅθεν ἀναποδίζω)· καὶ πρέμυτα=ἐπίςομα (πρὸ, μύτη, μύτις = ῥίς· ὡς τὸ πρόχνυ = πρὸ γόνυ). Παράβαλε καὶ ἄλλα τινὰ τοιαῦτα ἐπιῤῥηματικὰ τῆς Ἑλληνικῆς· ὡς, ἀνάκαρ (ἀνὰ κάρα· ὅθεν τὸ συνηθ'. ἀνάκαρα = ἰσχὺς, ὡς ἄνω κάραν ὑψέντων τῶν δυνατῶν)· ἐπίκαρ (ἐπὶ κάρα = ἐπὶ κῶβαν, ἐπίκωπα)· κατάκαρ, ἢ κατωκάρα (κατὰ κάραν, συνήθ. κατακέφαλα, κατακεφαλῆς), κτλ. οὕτως ἐπλάσθη καὶ τὸ, ἀνάλαιμα = ἄνω λαιμȣ̃ (ἐπὶ τῆς τῶν βρωθέντων ἀναδόσεως, καὶ ἐπὶ κατάρας ,, ἀνάλαιμα νὰ τὸν γένῃ τὸ φαγίον=νὰ τὸ ἐξεμέσῃ, νὰ μὴ τὸ χωνεύσῃ, κτλ].

Опри́чь (*πλὴν.* = О, при́чь) = *πάρεξ, παρὲξ (πρὲξ, πρὶξ)=πρὶς, πέρις (πέρι, ὅθεν πέρις) πέριξ, περιξὸς, ἀφ' ȣ̃ περισσὸς-σσῶς (ὡς ἐκ τȣ̃ πλέον, πλήν)· Ἐκ τȣ̃ πέρις, πρὶς καὶ τὸ πρίν· ὡς ἐκ τȣ̃ παραὶ, τὸ λτ.* præ, præter=*πάρεξ. βλ.* Прú. [*τὸ ο, ἐν τῷ* Опри́чь, *φαίνεται οὐχ' ἧττον πρόθεσις, ἢ φωνῆεν κατὰ πρόσθεσιν, ὡς ἐν τοῖς, δὰξ, ὀδάξ· βριμῶ, ὀβριμῶ· σκάπτω, ὀσκάπτω· κέλλω, ὀκέλλω (βλ. καὶ* Орѣхъ). *τοιȣ̃το καὶ τὸ α ἐν τῷ ἀπρὶξ, πρὶξ, πρίω. κτλ.*]. Опри́чина (*φρȣρά τις τῶν παλαιῶν τῆς Ῥωσσίας Βασιλέων· καὶ 2, = προνόμιον) οἷον, πρισσεινὴ, περισσινὴ = περίσσειος, περίσσειον. ὡς περίσσειος,*

ἤτοι ἐξαίρετος μὲν ἡ φρουρὰ, ἐξαίρετον δὲ καὶ τὸ προνόμιον)· οὕτω καὶ τὸ περισσὸς, περιττὸς = ἐξαίρετος, egregius, exquisitus.

*Орденъ (τάγμα, Γλ. ordre). Ἐκ τοῦ „ ὄρδημα (ἡ τολύπη τῶν ἐρίων), τὸ λτ. ordo, ordinis, ὅθεν συνήθ. ὄρδινον (τάξις, σειρὰ, ὡς τὸ μίτος· „κατὰ μίτον), καὶ Орденъ. (Ῥείμ. λ. ὄρδημα).

Орéлъ (ἀετὸς) συγγεν ὄρνεον, ὄρνις (ἐκ τοῦ ἄρω, ὄρω, ὄρινος, συγκ. ὄρνις, ὄρενος, ὄρεν— ν=λ, Орéлъ), καὶ „ ὄρνις Διὸς, ἐξαιρέτως, ὁ ἀετός. πρβλ. Σβ. oren, Ἰσλ. uren, Ῥουνικὶ, aurn, Γοτθ. ara, ἀρχ. Τευτων. aro, Δαν. örn, Ἀγσξ. earn, Λαπλανδ. arnes· καὶ Γρμ. Aar = γὺψ (ὁ ἐν τῇ συνηθ. ἐξαιρέτως, ὄρνεον), καὶ πᾶν γυπῶδες πτηνόν· ὅθεν Adler ὁ ἀετὸς = edel Ar (εὐγενὴς γύψ. βλ. Adelung.). Ἐνταῦθα ἴσως ἀνήκει καὶ τῶν Κυπρίων τὸ ἀγὸρ, ὁ ἀετὸς = ἄϜορ, ἄορ, ἐκ τοῦ ἀέρω = ἄρω, ὄρω, (Ἡσύχ.).

Орýдіе (ὄργανον, ἐργαλεῖον) [συγγεν. ἔρδω (Γρμ. werde) = ἔργω, ὀρδέω, ἔορδα (ὅθεν λτ. ordior), ἐορδὸς, ἐόρδη, ὡς ἐόργη], οἷον ἐόρδιον (ὀρόδιον)· ὡς καὶ Ϝέρδιος, γέρδιος, γέρδης (ὑφάντης), λτ. gerdius. καὶ cerdo (γέρδων, κέρδων = ἔρδων, ἐργάτης, ὅθεν, sacerdo = sacer cerdo, ἱερὸς γέρδων, ὁ τὰ ἱερὰ ἔρδων = ἱερεύς). οὕτω καὶ (ἔργω) ἔργανον, γέργανον = ὄργανον. κτλ. (βλ. καὶ Бéрдо). τὸ δὲ, ἀρὶς, ἀρίδος, (Ἀνάλ. Α, 221) Σ.

ἀρίδα = τρύπανον (βλ. καὶ Adelung. λ. geräth)· βλ. Орю̀, καὶ Ружьѐ.

Орѣхъ (κάρυον). Οὔτ' = ὄρχις (ὅ τινες παρέβαλον. βλ. Tripart. p. 116, ἴσως κατὰ τὸ ὀρχὶς, καὶ ὀρχὰς, εἶδος ἐλαίας. λτ. orchis, orchas)· οὔτε μὴν (ὡς πρότερον ᾤμην) = ἄρυον = (ἄρυhον, Орѣхъ) " ἄρυα τὰ Ἡρακλεωτικὰ κάρυα· καὶ, αὔαρὰ τὰ Ποντικά. Ἡσύχ. (ἔςι δὲ τὸ ἄρυον = κάρυον, χωρὶς τȣ̃ κ. ὡς τὸ λτ. aper = κ—άπερος, κάπρος)· ἀλλὰ τὸ Орѣхъ σύνθετον δοκεῖ ἐκ τῆς ο, προθέσ. (ἢ ο, εὐφωνικ.) καὶ рѣжу (συγγεν. Рѣку̀, рѣхъ, рѣшу ш = χ. κτλ.), ῥήζω, ῥήσσω, ῥάγω, ῥήγω, ῥέγω, ῥέκω, ῥείκω, ῥίκω, ἐρείκω, ὅθεν ἐρεικτὸς, ἐρείκη, ἐρεικὶς, ἐρείκιον, κτλ. ἐρέχω (ὅθεν ἐρέχθω), οἷον ἐρέχ-ιον (ὀρέχιον. Орѣхъ ε = ο) = ἐρεικτὸν. ὡς ἐρεικτὰ καὶ τρωκτὰ τὰ κάρυα· καθὰ καὶ τὸ ὄροβος, ἐκ τȣ̃ ἐρέπω, -πτω, συγγ. ἐρέβινθος· καὶ τὸ ἄρακος, ἐκ τȣ̃ ῥάγω. βλ. Горóхъ. Ὡσαύτως καὶ τὸ λτ. nux, nucis (Γρμ. Nuss, Γλ. noix, κτλ.), οἶμαι, συγγ. νύγω (νύκω), νύσσω = νώσσω, νώγω (νὼξ, νὺξ = νωγὸς), νῶγος, ἢ νώγα, τὸ πρωτότυπον τȣ̃ νώγαλον, -λα, νωγαλεύματα = τρωγάλια, (Σ. ςραγάλια), τραγήματα, ἐκ τȣ̃ τράγω, τρώγω· καὶ τὸ νώγω δὲ = νάγω, Γρμ. nagen, knagen (knaupern), νάϝω, νάω, ϝνάω, κνάω, κναύω, χναύω, (Σ. τρωγαλίζω, τρα-

γανίζω, κρατσανίζω). βλ. λ. Нужда, καὶ Ῥείμ. λ. νωγάλευμα.

Орю̀, ὀρῶ, ἀντὶ ἀρῶ, ἀρόω, ἄρω (συνήθ. ὀργόνω, ἐκ τοῦ ἔργω, ὄργω), Σερβ. оремъ (ἄρωμι, ὡς ἄλωμι, ὅθεν ἀλῶναι, ἀλὸς), Καρν. orjem, Λιθ. aru, Λεττ. arru, λτ. aro. τὸ δὲ Γρμ. ackern (ἐκ τοῦ Acker = λτ. ager, ἀγερὸς = ἀγρὸς) οἷον ἀγρώσσω, ἀγρὸν ποιῶ (ὡς τὸ νεάζω, νεόω, ἐκ τοῦ νεὸς, νειὸς, καὶ νειοποιεῖν = novare agrum). Ора́ло (καὶ ἀποκοπῇ, ра́ло) ἄροτρον, λτ. aratrum. [ἐκ τοῦ ἄρω, ἀρῶ, ὄρω, ἔρω φαίνεται τὸ ἔρϜω, ἔργω, κτλ. ἄρω, ἔρω, ὄρω συγγενῆ. βλ. Ору́діе.]

О́ръ (ἵππος. βλ. Δοβρόβ. σελ. 271) (ὀρὸς, ὄρω, βλ. Оре́лъ), ὀρεύς? ἢ συγγεν. рѣю, ро́ю, (роню̀). βλ. Жребе́цъ.

О́сва (σφήξ), Ῥωσσ. оса̀, Βοεμ. wosa, λτ. vespa, Γρμ. Wespe, Wepse, κτλ. ἐκ τοῦ σφῆκα, μεταθ. φῆσκα (σκ=σπ. αἰολικ. ὡς, σκύζω, σπάζω· σκύλον, spolium), φῆσπα (φ=v) vespa (οὕτω καὶ σφέτερος, φέστερος, vester)· ἐκ δὲ τοῦ vespa (κατ' ἔκπτωσιν τοῦ v) espa, e = o, ospa = О́сва, καὶ πάλιν ἐκβολῇ τοῦ в, Оса̀, ὅθεν Ϝо́ca, wosa.

Осе́лъ, ὁ, Осля̀, ἡ, (ὄνος), λτ. asinus, Γλ. âne, ἀρχαιότερ. asne, Γοτθ. asilus (παρ' Οὐλφίλ.), Γρμ. Esel, Ἀγγλ. ass, Ὀλλ. ezel, Σβ. äsna, Δαν. asel, λτ. ὑποκορ. assellus. δοκεῖ μοι συγγενὲς τοῦ ἄσιλλα (ἄσιλλος, ἄ-

σιλος). ἄσιλλα κυρίως ὁ ἀναφορεὺς, ἴσως δὲ κατὰ διάλεκτον ἐσήμαινεν ἡ λέξις καὶ τὸν ὄνον, καθὰ δὴ καὶ τȣ̃το (παρὰ τὸ ὄνω, ἄνω = ἀνέχω) τάττεται ȣ̓ μόνον ἐπὶ τȣ̃ ζώȣ, αλλὰ καὶ ἐπὶ ὀργάνων βάρη ἀνεχόντων, ὡς, ὄνος ὁ τȣ̃ πλοίȣ (Σ. ἐργάτης), καὶ ὄνος μυλικὸς, κτλ. ὡς δ' αὔτως καὶ κίλλης, κίλλος λέγεται ȣ̓, τε ὄνος, καὶ ὁ κιλλίβας (βλ. Ῥείμερ. λ. κίλλος). ἔςι δὲ τὸ κίλλος συγγενὲς τȣ̃ ἄσιλλα, ἀμφότερα γὰρ, οἶμαι, παρὰ τὸ ἴλω, ἴλλω ἕλω, ἕλλω, (κινῶ), μετὰ τῶν πνευματισμῶν, τȣ̃ μὲν κ, κέλλω, κίλλω, κίλλος, τȣ̃ δὲ σ, σέλλω, σίλλω (βλ. Силáю), *σίλλος (ὡς τὸ σιλλὸς = ἰλλὸς), σίλλα (καὶ μετὰ τȣ̃ εὐφωνικȣ̃ α, ὡς, ςαφὶς, ἀςαφὶς), ἄσιλλα. Ὥςε τὸ σίλλος κίλλος (ἄ-κιλλος, ὄ-κιλλος· ὡς, κέλλω, ὀκέλλω) ἄσιλλος,* asilus, asellus, Oсéлъ, *καὶ* asinus (*ν = λ. ὡς, ἦλθες, ἦνθες, κτλ.*). *Εἰσὶ δ' οἵ παρέβαλον τὸ* asinus *πρὸς τὸ ἀσινὴς (ἀβλαβής)· ἀλλ' ὁ ὄνος πολλάκις καὶ βλάπτεται καὶ βλάπτει (σίνεται).*

Óсенъ, *βλ.* Éсенъ. *Καὶ τὸ* Веснà *φαίνεται ὡς ἀπὸ τȣ̃* Bécен = Ϝécен, Éсенъ, *ὅπερ ἄν τις εἴποι πάντα παρὰ τὸ* Вѣю=*αἴω=ἄω, ἔω, ὅθεν τὸ ἔαρ, καὶ ὁ εὖρος, καὶ ἡ ὥρα, καὶ ὁ ὦρος, κτλ. τὰ πάντα συγγενῆ τȣ̃ ἀήρ, ἄημα, ἄησις· καὶ ὡς ἐκ τȣ̃ (ἀέω), ἀέσω, μετοχ. ἀέσων. ἢ, αἴω, αἴσων, Ϝαίσων,* Éсенъ, *κτλ.* Ἢ *(αἴθω) αἶθος (λτ.* æstas, æstus, ætas, *ἔτος),*

αἶσον, Ϝαῖσον (σ=ϑ). τὸ δὲ λτ. autumnus, (φινόπωρον) δοκεῖ παρὰ τὸ augeo (αὐγέω) αὔγω, αὔξω, αὐξέω, οἷον auctumnus=αὐξόμενος, ἢ αὐξόμηνος (διὰ τὴν αὔξησιν τῶν νυκτῶν).

Óсмь, καὶ κοινῶς μετὰ τȣ̃ Ϝ, Вóсемь, λτ. octo, οκτώ. [σημείωσαι Σλαβονικ. c = λτ. c = κ· ὡς, дес-ять = dec-em = δέκ-α· сес-ть= sec-s (sex), = ἕκ-ς (ἕξ)· осъ, ос- =ac-sis (axis)=ἄκ-σων (ἄξων)· весь, вес- = vic-us, Ϝοῖκ-ος. κτλ. καὶ ос-мь=oc-to=ὀκ-τώ. βλ. ςοιχ. С). τὸ δὲ óсмь φαίνεται συγκοπὴ ἐκ τοῦ осmомь, (ὡς τὸ céмь, ἐκ τȣ̃ céдмь), μετὰ τῆς συνήθȣς παρὰ λατίνοις προσθήκης τȣ̃ μ ἐν τοῖς ἀριθμητικοῖς septem, decem, ἴσως ἀντὶ τȣ̃ ἐφελκυςικοῦ ν, ὅπερ οἱ Ἴωνες προσετίθȣν ὡς τελικὸν ἔν τισιν ἐπιῤῥήμασιν, οἷον ἔπειτεν, εἶτεν (εἶτα)· οὕτω διάλεκτός τις ἔλεγεν ἔπτεν (ἑπτὰ), septem· ὄκτων, ос(mo)м, óсмь· εὑρίσκεται μέντοι τὸ ἑπτὰ καὶ μετὰ τȣ̃ μ αἰολικ. ἕβδεμ, ὅθεν καὶ ἑβδεμήκοντα=ἑβδομήκοντα, κτλ. βλ. Ῥείμερ.], Γρμ. acht, Ἰσλ. aatta, Ἀγγλ. eight, Γαλ. huit, Περσ. est, Σνσκρ. achtome, καὶ παρὰ τοῖς Ζιγάνοις (Τσιγγάνοις) ochto. κτλ. Οὐ παντάπασιν ἀπίθανός μοι δοκεῖ ἡ τοῦ ὀκτὼ συγγένεια πρὸς τὸ ὄχθος, ὄχθη, κτλ. (ἔχω)· καὶ ἐμφαίνοι ἂν ἡ τȣ́τȣ ἰδέα ἐξέχον ὕψος, ὕβωμα, καὶ ἑπομένως κῦβον, ὡς ὁ τέσσαρα, τετράγωνον. βλ. Чеmыри.]

Осе́тръ, *βλ.* Сте́рлядь.
Осо́ба, Осо́бый, *βλ.* Себя̀.
Оспа, *βλ.* Сыпу̀
Островъ (*νῆσος*) *κατὰ Δοβρόβισκ. ἐκ τ8* о́стръ (*ὀξὺς*)· *πιθανὸν· ὡς καὶ,"* *νῆσοι θοαὶ* (*"Ομηρ.*) = *ὀξεῖαι, διὰ τὰ ἐξέχοντα ἀκρωτήρια· εἰ μή τις συνάπτειν ἐθέλοι τὴν λέξιν μετὰ τ8* Стру́я (*ῥεῖθρον, ῥεῦμα*). *οἷον ἀπὸ θέματος*, стру́ю (*ῥύω*) стро́в, (*ὡς* кры́ю, кро́въ), *μετὰ τῆς ο προθέσ.* Островъ = (*ςρύϜος, ῥύος*) *περίῤῥυτος* (*ὡς καὶ ἡ νῆσος παρὰ τὸ νάω*). *τὸ δὲ ςρόβος* (*μετὰ τ8 εὐφων. ο, ὄςροβ-ος*), *ςρόμβος, πάντη ἀπίθανον πρὸς τὸ* Островъ *παραβαλλόμενον* (*ὡς ἀλιςεφὴς δῆθεν καὶ περίςροφος ἡ νῆσος*).
Острый, Остръ (*μετὰ τ8* Ϝ, Во́стрый, *ὀξὺς*) *ὀςερὸς* (*ὄςρος*), *ἀντὶ ὀσκερὸς* = *ὀξερὸς* (*ὅθεν ὀξερίας*), *ὀξηρός. βλ. τὸ θέμα* Ость.
Ость (*ἀνθέριξ, ἀθὴρ ςάχυος*) *ὀςὸς, ὀςὺς* = *ὀσκὺς* = *ὀξύς.* [*κσ, καὶ μεταθ. σκ* = *ξ. ὡς σκίφος* = *κσίφος, ξίφος· σκερὸς* (*ὅθεν σκίῤῥος, σχερὸς*) = *κσερὸς, ξερὸς· κτλ. καὶ κσ, ἢ σκ* = *στ. ὡς* шесть = secs, sex, *ἕκς* (*ἕξ*)· стѣнь = *σκένος·* пясть = *πάκς* (*πάξ, πύξ.*) (*κατὰ τὸ στύβαλον* = *σκύβαλον· στυφαλμεῖν* = *σκυβαλίζειν*). *οὕτω καὶ Σερβ.* шт (*στ*) = *Σλαβ.* щ (*σκ*), *οἷον*, щеня̀, штене· щипати, штипати· щавель, штавлье, *κτλ. ἀλλὰ καὶ κ* = *τ.* (*ὡς, τῆνος* = *κεῖνος, ἐκεῖνος, κτλ.*

βλ. καὶ Тѝмонъ)· *καὶ τὸ τȣ̃ ξ δὲ συγγενὲς ψ (πσ, καὶ σπ) = στ. ὡς, ψὰρ, Γρμ.* staar· *ςολὴ, σπολὴ·* hospes, *ἐκ τȣ̃* hostis (*βλ.* Страна̀)· *ςάδιον, σπάδιον,* spatium· *καὶ πάλιν σκ = σπ = ψ = ξ· ὡς, σκοίθης = σποίθης = πσοίθης, ψοίθης (ψύθης)· ξάω, ψάω· ψηρὸς (σκηρὸς) ξηρὸς, (ψαρὸς), κτλ.*]. Остie (*ἀκίδες*) *ὀςεῖαι = ὀξεῖαι. κτλ.*

Ось, *ἄξων (ἐκ τȣ̃ ἄγω, ἄξω, ἢ ἐκ τȣ̃ ἀκὴ, ἀκὶς, λτ.* acies, acus, *ὀκὺς, ὠκὺς, ὀξὺς), λτ.* axis, *Γρμ.* Achse, *'Αγγλ.* axle, *'Αγγσξ.* astre, *Πορτȣγαλ.* eyxo, *'Ιτ.* asse, *Γλ.* essieu, *καὶ* axe, *Δαν.* axel, *κτλ. βλ.* Осмь.

Оте́цъ (*πατὴρ*) *ἄττας (α = ο, καὶ ε, ὄττας, ὄττης), λτ.* atta, *παρὰ Βάσκαις,* ait, *Γρμ.* atta, aetty, aette, ette, *Οὐγκαρ.* atya, *καὶ Ταταρ.* atza, tza, tcha. *ὡς, τάττα, τέττα, Γρμ.* Tate, Täter, Dot, *κτλ.* (*βλ.* Дѣдъ)· *γενικ.* Отца̀ (*συγκοπ. ὡς ἐκ τȣ̃* Оте́ца) *οἷον ἀττέσα, κλητ.* Отче (Оте́че, *οἷον ἄττασε, ἄτσε, ὄτσε*), *ὡς ἂν σχηματισθείη τὸ ἄττας συγκλινομένȣ καὶ τȣ̃ τελικȣ̃ σ κατὰ Σλαβονικὸν σχηματισμόν· εἴωθε γὰρ ἡ Σλαβονικὴ τηρεῖν τὸ τελικὸν σύμφωνον τῆς ὀνομαςικῆς καὶ ἐν ταῖς πλαγίαις, προςιθεῖσα τὸ χαρακτηριςικὸν τῆς πτώσεως φωνῆεν (ὡς καὶ ἡ 'Ελληνικὴ ἐν τοῖς πλείςοις δὴ τῶν περιττοσυλλάβων, οἷον, πάνθηρ, πάνθηρ-ος, κωλὴν, λῆν-ος, κτλ. τὸ μέντοι σ ἀποβάλλει ἐν ταῖς πλαγίαις, εἰ τȣ̃το τύχοι λη-*

κτικὸν τῆς ὀνομαςικῆς). Ἀλλ' ἡ Σλαβονικὴ καὶ τὸ Ἰησοῦς, Іисусъ ἐσχημάτισε μετὰ τοῦ τελικοῦ ς, ἐν ταῖς πλαγίαις, οἷον Іисус-а = Ἰησοῦ (γενική). Іисус-е, ὦ Ἰησοῦ (κλητική), κατὰ τὸ (Оте́ц-а) Отца̀, О́тце (О́тец-е). κτλ. βλ. Пита́ю.

О́тъ (ἐκ, ἀπὸ, ἀτ, ο=α) =ἀπ (π=τ. ὡς, πέσσυρα, τέσσαρα· πέλμα, τέλμα· πεσσὸς, tessera), λτ. ab, ob, a, Γοτθ. aba, abu, Γρμ. ab, Ἀγσξ. καὶ Σβ. af, of, κτλ. — ἢ, ὀκ (ἀντὶ ἐκ· τ = κ), ὡς καὶ παρὰ πολλοῖς τῶν χυδαίων συνήθως ,, ὀκ (καὶ ὀχ) τὴν πόλιν, ἀντὶ ἐκ τὴν πόλιν, (ἐκ τῆς πόλεως).

О́хта (ἐν Πετρουπόλει μέρος τῆς ὄχθης τοῦ Νευᾶ.) παρηχεῖ μὲν πρὸς τὸ ὄχθα, ὄχθη· παρωνόμαςαι δὲ παρὰ τὸ παραῤῥέον ῥυάκιον О́хта, ὄνομα, ἥ φασι, Σουηκικὸν, καὶ ἴσως συγγενὲς τῷ aqua (βλ. Ока̀).

О́хъ, Оха́ю = аха́ю, ἄχος, ἀχέω, ὀχέω, ὀχθέω. (πεποιημένον ἐκ τοῦ τόνου ἆ, ἄχ, ὄχ, ah, oh, κτλ. Ῥείμερ.), Γρμ. achen, ächzen, Ἀγγλ. to ache, κτλ.

О́цетъ (ὄξος) λτ. acetum, [ἐκ τοῦ (aceo) acuo (ἀκύω, ἀκέω. = ἀκάζω). τὸ θέμα ἄκω, ὅθεν ἄκος, acus, ἀκὴ, ἀκὶς, acies, ὀκὺς, ὠκὺς, ὀξὺς, acutus, ἀκμὴ, acumen, ἄκρις, ὀκρὶς, ἄκρος (ἀκὴ, ἀκερὸς), acer, acerbus = ἀκερϝὸς, κτλ.], Γοτθ. akeit, ἀρχ. Γρ. ezzich = Essig. βλ. У̑ксусъ, καὶ О́стъ.

Очень, *ἄγαν* (*ἄκαν*, *ὄκεν*, ц = *κ*=*γ*. *καὶ ε* = *α*, *ὡς*, *εἶτεν* = *εἶτα*). *ἢ ὄχα* ,, *ὡς τὸ* ,, *ὄχ' ἄριςος* (*ἔχω*, *ὄχος*, *ἔξοχος*). *τὸ πρῶτον πιθανώτατον*. *Ἄλλοι παρέβαλον καὶ τὸ Γρμ.* igen (Tripart.), *καὶ Σκρ.* Watza.

П.

П, П (Покóй, *ποκόη*.)=П, *Π*, *π· καὶ*=*φ καὶ β*. — П̄ = *π'* (80). — ͵П = ͵*π* (80000).

Павли́нъ, Пáва, *λτ.* pavo, *συνήθ.* *παβῶνι*, *παγῶνι*, *'Iτ.* paone, *Γλ.* paon, *'Aγσξ.* pawa, *Γρμ.* Pfau, *'Aραβ.* tavas, tavassa, *ταῶς* (*ταϜῶς*), *ταὼς*, *παϜὼς* (*παϜὼν*), *παβῶνι*, *παγῶνι*. *ὀνοματοποιΐαι ὡς ἐκ τῆς φωνῆς τȣ̃ πτηνȣ̃* (*πὰβ. ταβ*). *παῤβλ.* *τὸ Tȣρκικ.* tauk = *ὄρνις*. *βλ.* Ку̀ръ.

Паду̀ (*πίπτω*), *καὶ* Пáдаю, *πάτω*, *πατάω* (*ὅθεν πατάσσω*.)=*πέτω*, *λτ.* peto (aliquem lapidibus), *πετόω*, *καὶ πίτω*, *ὅθεν πίττω*, *πίσσω*. *αἰολικ.* *πίπτω*, *πιτνȣ̃*. *Κρν.* padem, *Σερβ.* паднемъ (падем). *συγγεν* БѢду̀ (*ὡς τὰ πάτω*, *βάδω*, *πέτω*, *πέδη*, *πεδάω*), *κτλ.* Падéжъ (*πάτησις*, *πέτησις*) = *πτῶσις* (*γραμματικῶς· καὶ* 2, *ἐπιδημία*, *νόσος καὶ θάνατος κτηνῶν*, *συνήθ.* *ψόφος*), *ὡς τὸ πέσημα*. Паду́нъ (*καταῤῥάκτης*) *ὡς*, *πάτων* (*πατῶν*, *παδῶν*), *πέτων*=*πίπ*-

των (ὡς, πίτυλος). Συγγενὴς φαίνεται καὶ ὁ Πάδος ποταμὸς, λτ. Padus, Γαλ. καὶ Γρμ. Po, ὅθεν καὶ Παδόσα, τὸ ἕτερον αὐτῦ τῶν ςομάτων· Πολύβ. (οὐ γὰρ οἶμαι τὸ πάδος=(πόω) πότος, ποταμός). περὶ δὲ τοῦ φυτῦ, πάδος, padus, βλ. Ῥείμ. λέξ. πηδόν]. Западáю, (διαπίπτω, ὑποπίπτω, ἐπὶ ἡλίου = δύω). Зáпадъ (δύσις), οἷον ζαπετόω, ζάπτωσις = διάπτωσις, πτῶσις. ὡς τὸ „ ἐν δ᾽ ἔπεσ᾽ ὠκεανῷ φάος ἠελίοιο (Ἰλ. Θ, 485). καὶ „ τὰ ἄςρα πίπτει = δύεται (Φιλόςρ.). πρβλ. λτ. occasus, occidens (occido) ἐκ τῦ cado (πίπτω). [τὸ δὲ cado = Паду̀ (πάδω) πάτω, c = π· ὡς, coquo, πέπω (πόπω, κόκω)· equus (ἔκκος, ἴκκος) ἵππος· sequo (ἔκω) ἕπω· ὅκως, ὅπως· σηκὸς, sepes, κτλ. καὶ τὸ d (δ) ἐν τῷ cado = τ· ὡς, πίδναμαι, πίτναμαι· πεδὰ, μετὰ· βάδω = πατῶ· ὅθεν καὶ (πάδω, πήδω) πηδάω, - δῶ, καὶ πέδον, πέζα. κτλ. (βλ. Ῥείμ. λ. πάω). Πρὸς δὲ τὸ Западáю συμφωνεῖ κατὰ νόημα καὶ τὸ Γλ. coucher = κλίνειν. ὡς τὸ „ κέκλικεν ἡ ἡμέρα (Λυκ. κδ. βλ. καὶ Ἡρόδ. Δ. 81.)· καὶ τὸ Τυρκ. giun bati (ἔδυ ὁ ἥλιος ἡ ἡμέρα) ἐκ τῦ batarim = βαθύνω, βυθίζω = δύω, καταδύω. [Σημείωσαι τὸν εἰς аю (καὶ яю) τύπον τῶν Σλαβονικῶν ῥημάτων = τοῖς εἰς αω ἑλληνικοῖς (βλ. Μέρ. Α. Τμήμ. β. κεφ. Ζ. § 15). χαίρει δὲ μάλιςα τῷ σχηματισμῷ τύτῳ ἡ Σλαβονικὴ, καὶ πολ-

λάκις αὐτῷ χρῆται καὶ ἀντὶ τῶν εἰς εω ἑλληνικῶν. φαίνεται δὲ τὸ σχῆμα τῆς ἀρχαιοτάτης γλώσσης ὂν, καὶ μάλιςα τῆς Αἰολικῆς, ὡς ἔςι ξυνιδεῖν οὐ μόνον ἐκ τῶν εἰς αω σωζομένων Αἰολικῶν ῥημάτων ἀντὶ τῶν εἰς εω Ἰωνικῶν καὶ Ἀττικῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς καθ' ἡμᾶς διαλέκτου· τὰ γὰρ πανταχῆ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος εἰς ῶ συνηρημένως ἐκ τῶν εἰς εω, καὶ αω προφερόμενα πρῶτα πρόσωπα (ἐρωτῶ, τρυπῶ, χαλῶ, πολεμῶ, γελῶ, κτλ.), εἰς αω ἀσυναιρέτως προφέρεσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖςον οἱ Ἰωαννίται καὶ οἱ λοιποὶ Ἠπειρῶται, καὶ ἐν ταῖς Ἰονικαῖς νήσσοις, καὶ ἀλλαχȣ̃, ȣ̓ μόνον ἐρωτάω, καὶ τρυπάω, καὶ χαλάω λέγοντες, ἀλλὰ καὶ πολεμάω, καὶ ἀδικάω, καὶ, τροχάω τὸ μαχαῖρι (τροχέω, τροχῶ, τροχίζω), κτλ. τὰ δὲ δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα τῶν ἀπὸ τῶν ἐς αω καὶ εω συναιρεμένων, εἰς ᾷς καὶ εἰς ᾷ, ἢ αϊ, αει προφέρομεν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖςον ἐν τῇ χύδην διαλέκτῳ σχεδόν τι πάντες Ἕλληνες· οἷον, τρυπᾷς, πᾷ, καὶ τρυπάϊ (ἢ, άει), ἀδικᾷς, -κάϊ, πολεμᾷς, -μάει, κτλ. φυλάττομεν ὅμως ἐν ἄλλοις καὶ τὸν εἰς εῖς, εῖ, ἐκ τῶν εἰς εω σχηματισμόν· οἷον, θαῤῥεῖς, θαῤῥεῖ (θαῤῥέω), θωρεῖς, ὁμιλεῖς, λαλεῖς, πωλεῖς, εῖ, κτλ.

Падубъ (πρῖνος) ἴσως συγγ. πᾶδος, πάδοϝος, πῆδος (ὡς καὶ τὸ λτ. ilex = ϝίληξ, φίληξ, φίλαξ=δρῦς, Ἡσύχ.). ἢ, σύνθ. Па-дубъ, ἐκ

τȣ̃ дýбъ (δρῦς). βλ. Дýбъ. βλ. καὶ Ῥειμ. λ. πηδὸν.

*Па́жъ, τὸ Γλ. page (νέος εὐγενὴς θεράπων βασιλέως). κατά τινας = παῖς· ὡς τὸ „ παῖδες βασιλέων (Πλȣτ.)· πρβλ. τὸ τȣ̃ μ'. λτ. pagius, Ἰτ. paggio (θεράπων, ὑπηρέτης). βλ. Adelung. λ. Page. φαίνεται δὲ τὸ pagius (πάγιος) ἀντὶ παίδιος, παιδίον· ὡς καὶ τὸ παίγνιος (παιγνὸς) = παιδνὸς, (παίδνιος), δ = γ· βλ. Ῥειμ. λ. παίγνιος.

Па́здеръ (καλάμη σίτου). ἠχεῖ ὡς τὸ, πάσαξ (πάσας, πάσαρ), πάσσαλος (Ἡσύχ.)· ἔςι δὲ συγγεν. Пажỳ, Пашỳ, φάζω, σφάζω, σπάζω, (ὡς σπαςὴ, τετμημένη ἡ καλάμη.).

Па́зъ (ἁρμὸς, χάραγμα. ἐπὶ ξύλων συναρμολογȣμένων καὶ ῥαβδωτῶν) ἐκ τȣ̃ Пажỳ (χαράσσω τοιούτȣς ἁρμοὺς, ὡς τὸ Γλ. canneler). βλ. τὸ συγγεν. Пашỳ.

Па́ки, Σλ. Па́кы, πάλι, πάλιν [τροπῇ τȣ̃ λ εἰς κ, ὡς παρ' Ἰταλ. λ = g, (balneum) bagno· καὶ cl = ch. clavis, chiave· παρὰ δὲ τοῖς Ἰσπανοῖς τ' ἀνάπαλιν cl = ll, οἷον llave, ἀντὶ clave, κτλ. γλωσσῶν ἰδιώματα]. ἢ, ὡς ἐκ τȣ̃ πάλλω (βάλλω) πάλω, πάλιν· οὕτως ἐκ τȣ̃ πάγω, πάζω, Па́ки (βλ. Па́кость). τὸ πάγω, παχὺς = πύγω, πυκὸς (πυκνὸς), ὅθεν πύκα = Па́кы (πάκυ, μεταθ'. ἢ, πάχει, ἐπὶ τῆς σημασ. τȣ̃ πυκνȣ̃)· καὶ τὸ Ῥωσ. О-пя́ть (πάλιν) = о-пакь (к = т. я = а). βλ. Па́че, καὶ Пята̀.

Па́кость (βλάβη, ἐπίπληξις). Па́кощу (βλάπτω)

συγγεν. πάγω, πάζω, πάσσω (=παίω, πλήσσω). ἐκ τȣ͂ πάγω, πάζω, πάξω (πάκσω, πάσκω) καὶ τὸ πάσχω, ὅθεν τὸ Пάкость, Βοεμ. Пак. ὡς τὸ πάθος, αἰολ. πάσος συγγενὲς πάξ, (πάκος) ἐπὶ τῆς φυσικῆς σημασίας τȣ͂ πλήσσειν. Τὸ ἄῤῥητον θέμα пáку (πάω, πάγω. συγγ. Пекỳ. βλ. Пекýся καὶ Пасỳ).

Палáта (παλάτιον, καὶ ἀκροατήριον), καὶ Палáтка (σκηνή), συγγεν. τῦ λτ. palatium=φαλάντιον (φαλὸς, ὁ λαμπρὸς), κατὰ τὸν Βόσσιον· ἐκ τȣ͂ φάλω (φάω), βλ. Палю̀, φαλάω, ὅθεν παφαλάω, παμφαλάω, καὶ παιφάλη=σκοπὴ (Ἡσύχ.).

*Палáчъ (δήμιος) συγγεν· παλαίω, παλέω (φθείρω· οἷον παλαςής· ὡς τὸ παλαιςὴς, ἐκ τȣ͂ πάλω, βάλλω· καὶ παλακῖνος = πολεμεςήριος (Ἡσύχ.), ὡς ἐκ τȣ͂ πάλαξ. τὸ Γρμ. pallasch, καὶ Ῥωσσ. Палáшъ (ξίφος), ὡς (πάλω, πέλω, πέλεξ) πέλεκυς, καὶ παλτὸν, Τȣρκ. baltá. βλ. Пилà.

Пáлецъ (δάκτυλος), λτ. pollex (ἀντίχειρ) ἐκ τȣ͂ πάλω (πάλος), πάλη, ὅθεν παλάμη καὶ παλαςή. — ἢ συγγενὲς τȣ͂ Пáлица (φάλος, πάλος)· ὡς καὶ φάλαγξ (τὸ ἀλύγιςον τῶν δακτύλων μέρος, κτλ. phalanx, indernodium). οὕτω καὶ τὸ Τȣρκ. παρμάκ = δάκτυλος καὶ κάγκελλον (κιγκλίς). τοιȣ͂τό τι βȣ́λεται καὶ τὸ ποιητικὸν ἐπίθετον τῆς χειρὸς, πέντοζος, ὡς πέντε ὄζȣς (δακτύλȣς) ἐχούσης·

Палица (*βακτηρία, ῥάβδος, κορύνη· ὡς ἐκ τῦ* Палицъ), *φάλαξ, φάλαγξ* (*ὅθεν φαλάγγη, φαλάγγιον, λτ.* planca, palanca, *Γρμ.* Planke· *ἐκ τῦ φάλος, πάλος, λτ.* palus (*πάσσαλος, συνήθ. πάλος, παλύκιον*), *Γρμ.* Fall, Pfal, *'Ιτ.* palo, *Γλ.* pal, *κτλ. καὶ* Палка (*βακτηρία*), *ὡς τὸ φάλκης* (*φάλκη*), *φάλκις, καὶ φόλκις* (*τὸ τῇ ςείρᾳ προσηλέμενον*), *λτ.* palicus, palcus, *ὅθεν καὶ τὸ Γρμ.* Balken, *'Ιτ.* balco, falco, *καὶ τὸ* balcone (*δρύφακτον, συνήθ. ἐξώςεγον, ἐξωπέτακτον, καὶ 'Ιτ. βαλκόνι, καὶ Τϑρκ. σαχνισὶ*), *καὶ τὸ τερατόμορφον τὴν σύνθεσιν* catafalco (*κατὰ*, falco), *καὶ ἡ 'Ιτ.* barca, *Σ. βάρκα.* (*ρ* = *λ. βλ.* Барка).

*Пальма (*φοῖνιξ.*) *τὸ λτ.* palma, *ἐκ τῦ παλαμος, παλάμη* (palma, palmus), *ὡς τὸ συνώνυμον δάκτυλος* (*ὁ φοῖνιξ*), *'Ιτ. καὶ Γρμ.* dattel, *κτλ.*

Палья (*εἶδος ἰχθύος,* salmo alpinus), *ὡς τὸ φάλα, φάλλη·* (*ἐκ δὲ τῦ φάλη, καὶ ἡ φάλαινα,* balaena. *τὸ δὲ Γρμ.* Walfisch, *βλ.* Влаю).

Палю̀ (*ἀνάπτω, καίω*) *φάλω* = *φλάω, φλέω, φλέγω,* (*καὶ φάλω* = *φάω· ὅθεν φαλὸς* = *λαμπρός· καὶ φαλάω, παφαλάω, παμφαλάω, κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. φαλός*).

Панъ, *ὁ.* Пана, *ἡ* (*κύριος, κυρία. Πολωνικόν*), *καὶ* Банъ, = *βάννας* (*'Ησύχ.*). *ὅθεν καὶ βάννος* (*Μπάνος*), *ἀξίωμα ἄρχοντος παρὰ τοῖς*

Δακίας Ἡγεμόσι. Ἐκ τȣ̃ Жупáнъ (Зу-пáнъ *ἄρχων, κριτὴς) καὶ τὸ νῦν ὄνομα τȣ̃ Ἠπειρωτικοῦ χωρίου Ζουπάνι. Πρὸς τὸ* Пáнъ, *παρέβαλόν τινες καὶ τὸ Παννονία (ὡς ἐκ τȣ̃ Πάννων, Πάννας, βάννας).*

Пáпа (*ἄρτος*) *παπᾶ, παππᾶν, φυσικὴ φωνὴ τῶν βρεφῶν, ὡς καὶ τὸ μαμμὰ, μαμμᾶν. (βλ. Ἀριςφν. Εἰρήν. ςχ.* 119). " papas parvuli cibum vocent (Varro), *ὅθεν καὶ* pappare (*Πλαῦτ.*), *Γρμ.* pappen = *τρώγειν. πρόσθες καὶ τὸ παρ' ἡμῖν ἐκ ζωμȣ̃ καὶ ψωμῶν ἔδεσμα, παπάρα. Ἡ λέξις φαίνεται καὶ συγγεν. τȣ̃ πάω, πάομαι = γεύομαι,* pasco, *ὅθεν καὶ πανὸς = ἄρτος (Ἀθην. γ.* iii), *ἀφ' ȣ̃ τὸ λατ.* panis. *Ἐκ τȣ̃ πάω = βόσκω, τρέφω, (πέπαται), καὶ ὁ πατήρ, καθὰ καὶ τὸ μαμμᾶν συγγενὲς μάω, (μέμαται), ὅθεν πάλιν ἡ μάτηρ, μήτηρ. βλ.* Питáю *καὶ* Мáтерь.

Пáпугай (*ψιττακὸς*) *συνήθ. παπαγάλλος. μσ. λτ.* papagallus, *Γρ.* Papagey, *ἀρχ. Γλ.* papegau, pappeguez, *Ἰτ.* papagallo, *Ἀγγλ.* popingua, *ἐκ τȣ̃ Ἀραβ.* bobagua.

Пáра (*ζεῦγος, συνήθ. ζευγάριον*), *Γλ.* pair, *τὸ Λατ.* par (*ἄρτιος*). *δοκεῖ δὲ καὶ συγγ. ȣ̓ τȣ̃* Прỳ (*βλ. καὶ* Прю̀, Прягỳ), *ἀλλὰ τȣ̃* Перỳ, *πέρω, φέρω, φάρω, πάρω, λτ.* paro (*ὅθεν* com-paro = *συμφέρω*), par (*πάρος*), *παρὰ* (*πρόθ.* = Пáра. *βλ.* Прй), *πόρος, πορὸν, ὅθεν (ἀνά-πορον) ἄμπρον (ζυγȣ̃ σχοινίον, καὶ ζυγός)· ὡς ἐκ*

τῆς φορᾶς καὶ τȣ̃ βάρȣς τῶν παραλλήλως συμφερομένων ὑποζυγίων (*βλ.* Берéмя). *τὸ δὲ φάρω, πάρω = καὶ* Порю̀, *ὅθεν πάλιν φάρος*, par (*φάρα*, Пáра), *ὡς ἐκ τῆς ἰδέας τȣ̃ σχιςȣ̃ καὶ εἰς δύω διαιρȣμένȣ ζεύγους. καθὰ καὶ τοῦτο ἐκ τȣ̃ ζυγὸς παρὰ τὸ δυγὸς, δύγω = δύω, δύνω* (*εἰσδύω*), *ὅθεν καὶ τὰ δύω = ἀριθμὸς διαιρετός·* (*βλ.* Два̀).

Пáра, *βλ.* Пáръ.

Пáрень (*νέος*) *συγγεν.* Пáръ, Пáрю, *φάρων, φέρων = θέρων, θερὴς, θερμός· ὡς τὸ αἰζηὸς, καὶ* (*ἄλω, ἄλδω, λτ.* alo, halo, olo, olesco, adolesco), adolescens. [*τὸ λακων. πάϊρ = πάϊς, παῖς παρὰ τὸ πάω, καὶ πόω* (*πόϊρ*) *Λατ.* puer, *ἀρχ.* por, *οὐδέν μοι δοκεῖ κοινὸν πρὸς τὸ* Пáрень· *οὐδὲ τὸ ἑβραϊκ.* par], *καὶ Δαν.* baru.

Пáрусъ (*ἱςίον, ὀθόνη*) *πάρος = φάρος, λτ.* parus (*ὅθεν* parullus, *συγκοπῇ* pallus, palla, pallium. *ὡς*, rarus, rarullus, rallus, ralla, *κτλ.*). Пáрусить (Пáруху) *ἐπὶ πλησιςίου ἀνέμου καὶ σφοδρȣ̃, = φαρύσσει, φαρύζει = σχίζει, πρήθει τὸ φᾶρος· καὶ τȣ̃το κἀκεῖνο ἐκ τȣ̃ φάρω*, (= Порю̀) = *σχίζω, ῥήσσω· καὶ τὸ φᾶρος = ῥάκος*).

Пáршъ (*ψάρα*), Пáршивъ (*ψωραλέος*) *σπάρξις, σπαρξήεις· ἐκ τȣ̃ σπάρω* (*σπάρξω, σπαράσσω, σπάραξις*) = *πάρω, φάρω*, Порю̀. *ὡς καὶ ἐκ τȣ̃ ψάω = ξάω, ψώω, ψώρα.*

Па́ръ, *Σλαβ.* Па́ра (*ἀτμὸς*). Па́рю (*ἀτμίζω, καπνίζω*) *φάρος, φάρω = θάρος, θέρος, θάρω, θέρω* (*αἰολικ. θ = φ, ὅθεν καὶ φέρϜω*, fervo, - veo, *φέρϜος, φέρϜορ*, fervor). *συγγεν.* Варю́, Ва́ръ (Варѣю), Врѣю.

Парю́, (*αἰωρῦμαι, πτερύσσομαι, ἵπταμαι ὑψοῦ*) *φάρω = φέρω* (*φέρομαι*), *πέρω, περάω, πόρος, πορέω· ὡς τὸ Γρμ.* fahren. (*βλ. 'Ρείμ. λ. φάρω*). *συγγεν.* Варя́ю. *βλ. καὶ* Беру̀, *κτλ.* *ἢ συγγεν.* Перю́, Перо̀ ($\alpha = \varepsilon$).

Па́смо (*ἀγαθὶς, συνήθ. κυβάριον*) *πάσμα.* ,, *πάσμα, μαλλὸς ἐξ ἐρίου* (*'Ησύχ. καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ* ,, *πάσμα μιταρίων, λέξις ὑφαντική. ἐκ τοῦ πάσσω*). *ἕτερον δὲ τὸ πάσμα = πεῖσμα* (*'Ησύχ.*). *ἴσ. συγγ.* Пасу̀, Паса́ю (Спаса́ю, *σπάω, ἕλκω*).

Па́смурный, Па́смуренъ (*σκοτεινὸς, ζοφερὸς*) *οἷον, πᾶς—μοῦρος* (*μαῦρος, μῶρος, μόρος*, morus), *πάμμαυρος* (*ὡς Σ. ὁλόμαυρος, ὁλοσκότεινος*), *ἐκ τῆς* Па, По (*ἐπὶ*) *καὶ* Сму́рый, Сму́ръ.

Пасу̀ (*βόσκω. τὸ θέμα*, Па́ю) *πάσσω, πάω* [*ὅθεν τὸ μέσον πάσσομαι, καὶ* (*πάζω*) *πάξω, πάσκω, λτ.* pasco = *βάσκω* (*ὅθεν τὸ φασκὰς = βασκάς*), *τὸ δὲ πάω=πόω=βόω, βόσκω*], *Κρν.* pasem, *Βοεμ.* pasu, *Κρτ.* paszem, *Σοραβ.* passu, *καὶ* passom, *κτλ.* Па́стырь (*πας῾ὴρ, πάςωρ, λτ.* pastor = *ποιμὴν, καὶ τῦτο ἐκ τῦ πάω, ποίω, ποία· ὡς, βόω, βόσκω, βοσκὸς*), *βώτωρ, βοτήρ· καὶ τὸ Σ. πιςικὸς, ὁ ποι-*

* *

μὴν, ἴσως, πηςικὸς (= παςικὸς) μᾶλλον, ἢ παρὰ τὸ πιςὸς, πιςεύω. τὸ θηλυκ. Пастина (οἷον παςίνη, = παςὰ, βοτά)· ὡς τὸ (ποιμένη) ποίμνη, ποίμνιον, πῶϋ (πόω, πάω. βλ. Питаю). 2, Пасу̀, Пасаю, ὅθεν О-расаю,-су̀ (φυλάττω, ἐπισκοπῶ· καὶ О-пасаюсь=φυλάττομαι, καὶ φοβοῦμαι· διὸ καὶ, Опасный, Опасенъ, πεφυλαγμένος, καὶ ἐπικύνδυνος· καὶ Опасность, κίνδυνος, κτλ.) πάω (πάσω), πάϝω, παύω, (ἀπὸ ἦχε πὰ, παῦ, paff)=αἰολικ. φάβω, λτ. paveo (φοβοῦμαι, δειλιῶ)· καὶ πάω (πάσω), πάτω (ὅθεν καὶ πτάω, πτήσσω) = πάπτω, παπτάω, παπταίνω = περισκοπῶ, περιβλέπω μετὰ φόβου, προσέχω. [Ἐντεῦθεν συμπίπτουσιν ἐν τοῖς ἐκ τε̃ Пасаю συνθέτοις παραγώγοις αἱ σημασίαι τε̃ φόβου καὶ τῆς προσοχῆς]. 3, Пасу̀, Пасаю, ὅθεν σύνθετ. С-пасаю (σῴζω). Спасъ, Спаситель (σωτήρ). Спасеніе (σωτηρία, κτλ.) πάω (πάσω) =παίω, παύσω, παῦσις, παυςὴρ (παυσίτωρ), ὡς τὸ " παύειν τινὰ τῶν δεινῶν· νόσου παυςὴρ, κτλ. Ἐκ τοῦ πάω, Паю, (βλ. Пну̀), καὶ τὸ σπάω (ἕλκω), ὅθεν τὸ Спасаю, Спасую, εἴη ἂν καὶ = σπάσσω, σπάω, σπαςὴρ (οἷον σπασίτωρ, Спаситель) = ῥύω, ῥύομαι, ῥύςης. [Τὸ ἀρχαιότατον πάω, (καὶ πόω, πέω, πίω, πύω) ὑπάρχει ῥίζα πολύχες πολλῶν ῥημάτων· ὅθεν αἱ διάφοροι σημασίαι καὶ ὁ αὐτὸς σχηματισμὸς ἐν τῷ Пасу̀. βλ. καὶ Пахну, Пашу,

Пашу̀, Паду̀, Пе́стъ. *κτλ.* *καὶ* '*Ρείμ. λ. πάω*]

Пау́къ, *Βοεμ.* pawuck, pawauck (*ἀράχνη*) *σύνθετον ἐκ τȣ̃* Па-ук (*ὡς καὶ* На-у́к) *ἐκ τοῦ* Учу̀ (*Δοβρόβισκ. ἔςι δὲ δήπου ἴδρις ἡ ἀράχνη, καὶ ἐργάνη τεχνῖτις*)· *ἀλλὰ τὸ τῆς συνηθ. πάγγος* (*ἀράχνη*) *φαίνεται ἐκ τȣ̃ πάγω,* (*πάϜω, πάω,* Пая́ю, *ὅθεν ἂν εἴη καὶ* Пау́къ), *πάγος, παγὶς, πάγη, ὅτι πήγνυσιν ὡς πάγην τὸν ἱςόν. ἐκ τȣ̃ πάω* (*σπάω*) *πέω, πένω, καὶ τὸ πᾶνος, πῆνος, πηνίον, πηνίζω· ὅθεν πάλιν ἐν τῇ συνηθ. ὑφαντάκος ἡ ἀράχνη* (*παρὰ τὸ ὑφαίνειν*), *ὡς καὶ Γρμ.* Spinne, *ἐκ τȣ̃* spinnen (*κλώθειν*) = *σπᾶν* (*ἕλκειν*), *ἢ πηνεῖν, πηνίζειν· καὶ τὸ* '*Αγγλ.* spider, *συγγεν. σπιδὴς, σπίδω, σπίζω* (*τανύω*), *ἢ σπαθᾶν* (*ὑφαίνειν*)· *καὶ τὸ ἑλλην. ἀράχνη, λτ.* aranea (*ȣ̓ παρὰ τὸ ἄρω καὶ ἄχνη· ἀλλὰ συγγεν. ῥὰξ, ῥαγὸς* = *φαλάγγιον, ῥάγω, ῥαγινὴ ῥάγνη· ὡς ῥιγανὸς, ῥιγνὸς, ῥικνός· καὶ ἀράγνη, -χνη. οὕτω καὶ ῥάσσω, ἀράσσω· ῥάκω, ῥέκω, ἐρείκω, ἄρακος, -χος. βλ.* Орѣхъ. *κτλ.*), *παρηχεῖ καὶ πρὸς τὸ ἑβρ.* arag = *ὑφαίνειν.*

Па́хну (*ὄζω, ὡς ἐκ τοῦ* Па́ху) *πάhω,* (*πάω*) = *πύω* (*ἐκπνέω, ὄζω· ὅθεν πύθω, λτ.* puto, puteo, *παρ' ὃ καὶ τὸ* pudeo· *καὶ ἐκ τȣ̃ ὄζω ὄδω,* odio, odi = *βδελύττομαι· καὶ τȣ̃το παρὰ τὸ πεποιημένον βδέω* (*σδέω, ζέω*). *ὡς καὶ μυσάττομαι ἐκ τȣ̃ μύζω* (*μῦ*), *μῦσος, ὅθεν καὶ μῖσος, μισέω. βλ.* '*Ρείμ. λ. πάω*)·

ὦςε, πάhω, Пáху (Пашỳ)=πύθω, πύhω, ἐκ τῶν ἤχων παh, πυh, puh, φῦ, φοῦ! phy, fi, pfui, καὶ ἰόφ (Αἰσχύλ. συνήθ. ὄφυ, ἤ, ὦ φου) ἐπὶ βδελυγμίας καὶ ἀποςροφῆς ἀπὸ τῶν κακόσμων. βλ. τὸ συγγὲν. Пашỳ, καὶ Нюхаю, καὶ Смéржду.

Пáхтаю (πήγνυμι βέτυρον) πακτόω, πηκτόω (ὅθεν καὶ πακτὰ = νωπὸς τυρὸς, τροφαλίς. Θεόκρ. εἰδυλ. β). Пáхтаніе, πάκτωσις (πῆξις). Пáхтальщикъ, πακτωτής (ὁ πηγνύων τὸ βέτυρον). βλ. Пáхъ.

Пáхъ (βουβὼν) πάχος, παχὺς (καὶ τὸ βυβὼν παρὰ τὸ βύω, βίζω, βύκω, διὰ τὸν ὄγκον. βλ. Пýхну). συγγ. Пáхтаю (ἐκ τῦ πάω, Пáю, βλ. Пасỳ) πάγω, πήγνυμι, παγὸς, παχύς.

Пáче (μᾶλλον, πλέον) πᾶσσον (πάχιον), ἐκ τῦ Пáки (πάχει, παχὺ, πάγω, πήγω, πύγω, πυκὸς, πύξ, πύκα, πυκνός· ὡς ἐκ τῆς ἰδέας τῦ ἀλλεπαλλήλυ. τὸ θέμα, πάω, πάσω, Пасỳ. βλ. καὶ Вящій). Най-пáче (μάλιςα)=ἐπὶ μᾶλλον, ἐπὶ πλεῖον. ἐκ τοῦ ὑπερθετικ. μορίυ Нáй, ἴσως παρὰ τὴν Нà = ἀνὰ (ἐπὶ), καὶ И (καὶ).

Пáчкаю (μολύνω, Пáчку) πάσκω (πάξω, πάζω, πάσσω, πάω) = πάσσω, ὅθεν „ πάσκος = πηλὸς (Ἡσύχ.). ἢ πάσκω = μάσκω, ἀντὶ μάξω, μάζω, μάσσω. βλ. Мóкрый.

Пашỳ (ἀροτριῶ) πάσσω = φάσσω, φάζω (ὅθεν σφάζω,-γω, σπάζω=φαρόω, σχίζω), ἀπαρέμφ. Пахáти (ш=χ·). ὅθεν Пахáніе (ἄροσις). Пáхарь (ἀρότης) κατὰ τὸν εἰς арь τύπον=λατ.

arius *συνήθ. άρις τῶν τοιέτων ἐπιθετικῶν. οἷον, σπαγάρις = σφαγάρις (σχίςης). Ἐνταῦθα ἀνήκει καὶ τὸ* Пάзъ, Пажу̀ = *σπάζω, σπάσμα (σχάζω, σχάσμα). βλ.* Пасу̀.

Пашу̀, Пахáть (*πνέω, οἷον πάσσω, φάσσω, ἐκ τοῦ πάω, ὡς ἐκ τῦ διὰ τῦ υ, συγγενῦς ἑλληνικοῦ τύπου τὸ, πύω [πύσω], φύσω, φυσάω)· ὥςε τὸ* Пашу̀, *φάσσω = φύσσω, φυσσάω, φυσάω. βλ.* Пáхну, Пищу̀, Пыщу̀, Пышу̀, *κτλ.*

Пая́ю, (*κολλῶ διὰ μετάλλου, ὡς ἐκ τῦ* Паю̀ = *πάω) ὅθεν πάFω, πάγω, πήγω, πήγνυμι. ἢ πάω, φάω, σφάω, σφάγω, σφήκω, σφίκω, σφίγγω, καὶ σφάζω,* Свяжу̀. *βλ.* Вяжу̀, *καὶ* Пáсу. *τὸ ἄῤῥητον θέμα* Паю̀ = Ваю̀ (*ὅθεν καὶ* Вая́ю) = *πάω, φάω, σφάω, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. σφάζω.*

Пéвгъ, *πεύκ-η (ἡ πίτυς, ἢ καὶ ἄλλως,* Cócна) *Γρμ.* Fichte, *λτ.* picea, pinus (*ἐκ τῦ ἀρχαίε πίνος, ὅθεν πίναξ). Παρὰ Κοΐντῳ, πίτται πάντα τὰ πισσοφόρα δένδρα, οἷον πίτυς, πεύκη, ἐλάτη· καὶ ἡ πεύκη δὲ, πίτυς ἀγρία. βλ.* Пекýся.

Пеку̀, *πέκω = πέπω, πέπτω (ὀπτῶ ἄρτον, μάττω, φύρω, ἀρτοποιῶ. παρὰ τὸ εὕω, ἕφω ἕπω (ἕψω), μετὰ τῦ πνευματισμῦ π, Fέπω, πέπω· π = κ)* Пеку̀, *ὡς λτ.* coquo (*ἀμφότερα τὰ π = κ, πέπω, πόπω, κόκFω), καὶ ἴσως, Fέκω (βέκω), ὅθεν βέκος, καὶ βέκκος, ἢ βεκὸς = ἄρτος· Φρύγες καὶ Κύπριοι, παρ' Ἱππώνακτι (βλ. καὶ Ἡρόδ. β. 2, καὶ Στράβ.*

η, 130)· πρβλ. Ἀλβαν. buk, Γρμ. Beck· καὶ backen (πέπτειν), κατὰ διαλέκτ. bagen, baken, paken. Σερβ. пéчем, Σλοβ. pecem, Περσ. pekhten, Σνσκρ. pactum, κτλ. Ἡ γȣ̃ν, φέγω, φέκω (φέω· ὡς φάω, φαύω, faveo· καὶ φαίω, φαίγω, φαίζω· καὶ φόω, φώγω, λτ. foco, ὅθεν suffoco, φώϝω, foveo) = φρύγω, καὶ ἕψω. (ἐκ τȣ̃ φέγω, φέζω, ὡς φώγω, φώζω, εἴη ἂν πάλιν τὸ βεκὸς = φεκὸς (κατὰ τὸ, Βρύγες = Φρύγες) = φωκὸς, (φωκτός)· καὶ Пéчь, Σλαβ. Пéщь (κάμινος, φοῦρνος) = φαὶξ (ὡς φάω, φάξ, φάκκες· καὶ φώω, φώξ, ὅθεν φώψ), φαικὸς (λαμπρὸς=φῶγος, φώγανον, Συνήθ. φωγοῦ, φῶκος, λ. focus = ἑςία). ἔςι δὲ καὶ παρὰ τὸ πέπω (πέπτω), πέσσω, πέσσος (Пéчъ), ὅθεν πέσσανος = = ἀρτόπτης (Ἡσύχ. λ. πάσσανος). τὸ δὲ Пéкло (δᾴς), λτ. facla, Γρμ. Fackel, ἐκ τȣ̃ φαίκελος, φάκελος (δέσμη ξύλων, δετή· καὶ τȣ̃το ἐκ τȣ̃ φαικὸς, φάξ· ἢ ἐκ τȣ̃ φάω, φάζω, σφάζω (φάκος), ὅθεν λτ. fax, facis, καὶ fascis, fasciculus. βλ. καὶ Пекýся. (ὁ Adelung πρὸς τὸ backen παραβάλλει ἑλληνικὸν, βῶ· ἴσως, φῶ, φόω, φάω, φαύω, φαύζω, φαύσκω, φώγω, φώγνυμι, φώζω, φώσκω, κτλ. κτλ.)

Пекýся, Пекýсь (κήδομαι, μεριμνῶ· ἐκ τȣ̃ ἀχρήςȣ Пекý) πέκω, ἀντὶ (πύγω, πύζω = πίω, πιάω, πιάζω, πιέζω=θλίβω), πύκω, πίκω·

[*ἐκ τῦ πάω, πίω, πέω, καὶ πύω, πύγω, πύξ, τὸ πυκὸς* (*ὅθεν πυκινὸς, πυκνός*)· *καὶ πευκὸς* (*ὅθεν πεῦκος, = πικρία· καὶ ἡ πεύκη*), *πεύκαλος* (*πέκαλος*) = Печáль (*λύπη*)· *ἐκ δὲ τῦ πεύκαλος τὸ πευκαλέος, κτλ. Παρὰ τὸ πυκὸς, καὶ υ = ι* (*αἰολικ. πίκς, πίξ*) *λτ.* pix, picis, *Γρμ.* Pech, = *πίσσα, πίττα, συγγεν. πίτυς* (*πῖνος, λτ.* pinus), *καὶ πεύκη, λτ.* picea. *Ἐκ τῦ πικὸς, πικερὸς, γίνεται καὶ τὸ πικρός· ὅτω καὶ τὸ Γρμ.* bitter *εἴη ἂν ὡς ἐκ τῦ πίττα, οἷον, πιττερός· ἢ τ=κ, πιτερὸς, ἀντὶ πικερός· ὡς, τόργος*, corvus]. *καὶ τὸ* Пéкло *δὲ, ἀρχαιότερ·*=Смолà (*πίσσα*) *οἷον πευκαλὸν* (*πέκαλον*), *ἐκ τῦ πεύκη· ὡς καὶ τὸ πίττα συγγεν. πίτυς* (*βλ. καὶ* Пекỳ, *καὶ* Печáть). *Ἀλλὰ καὶ τὸ λατ.* pungo (*νύσσω*), *Γλ.* piquer, = *πίγγω, πύγω* (*ἐκ τῦ πύω, ὡς ἐκ τῦ συγγενῦς πάω τὸ πάγω, πάγγω*, pango, *πήγω*, pingo, figo, *πήγνυμι. καὶ πάλιν ἐκ τῦ πύγω, πύζω, πύξ, πυγμὴ*, pugnus, *ὅθεν* pugno, pugna, *κτλ. τῦ δὲ* pungo, *πύγω, συγγενὲς φαίνεται καὶ τὸ πέκω, πείκω* (*ξύω, τίλλω, κείρω*). *ὥςε τὸ* (Пекỳ) Пекýся *περιέχει τὴν ἰδέαν κυρίως τῆς θλίψεως καὶ πιέσεως, καὶ ἐκ τῦ ἀκολέθε τῆς νύξεως καὶ ἀμύξεως τῦ τὴν ψυχὴν δαϊζομένε, καὶ πυκινῶς ἀκαχημένε καὶ μεριμνῶντος· ὡς καὶ τὸ κήδομαι, παρὰ τὸ κήδω*, caedo· *καὶ τὸ μέριμνα, παρὰ τὸ μέρω, μερίζω· οὐ γὰρ οἶμαι τὸ* Пекýся *παρὰ τὸ ἀνωτέρω* Пекỳ = *πέπω*].

Пеленà, Пленà (*σπάργανα βρεφῶν, κειρίαι νεκρικαί, ἐντάφια*). Пеленáю (*σπαργανόω*) *πελαίνω, πελλαίνω, πέλλανον, πέλανα· ἐκ τῦ πέλλα*, pellis. *βλ.* Плáтъ. *ὡς καί, πελλαςαί, πέλυντρα, πέλυτρα, καὶ „ πελλυταὶ = δεσμοί· „ πέλληον* (*γρφ. πέληνον, ἀόρις. ἐκ τῦ πελλαίνω*) *= ςρέψον, δέσμευσον* (*'Ησύχ.*). *βλ. καὶ Ρείμ. λ. πέλυντρον.*

Пелы́нь (*ἀψίνθιον*) *ὅθεν τὸ συνήθ. πηλῖνος καὶ πελῖνος. συγγεν. λτ.* fel, *καὶ* bilis *= φελή = χελὴ* [*χολή. φ = χ· ὡς, ὄφις, ἔχις· κόσσυφος, κόψυχος· Σ. ἀμπώχνω* (*ἀμπώχω*) *= ἀπώθω, ἀπωθῶ*]. *οἷον* (*φελῖνος*) *χολῖνος* (*κατὰ τὸν σχηματισμὸν τῦ πελεκῖνος, ςαφυλῖνος, καὶ ἄλλων ὀνομάτων φυτῶν*). *βλ. καὶ* Полы́нь.

Пеле́сый, Пеле́съ (*ποικίλος, ῥαντὸς, σποδοειδὴς, ἐπὶ κτηνῶν*) *πελλὸς, ἢ πέλλος = φαιὸς* (*'Ησύχ*). *βλ. καὶ 'Ρείμ. λ. πελλός. τὸ θέμα,* Пе́л. *βλ. καὶ* Перепе́лка.

Пе́мза (*κισσηρὶς· συνήθ. ἐλαφρόπετρα*) *οἷον ἐκ τῦ* Пе́мез (*ὡς τὸ Βοεμ.* Помеч *= 'Ρωσ.* По́мча, *ἡ πέδη, ἐκ τῦ* По-мкнỳ). *τὸ δὲ* Пе́мез*=λτ.* pumex, *ἴσως συγγεν.* spuma, *ἀφρὸς, ἐκ τῦ* spuo, *= σπύω* (*=πσύω, ψύω*), *σπύμα* (*ψύμα*), *ὡς καὶ πτύω = ψύω* (*πτ=πσ*), *πτύζω, πτύσμα. ἢ τὸ* pumex, *συγγενὲς πομφὸς* (*πόμφυξ*), *πέμφυξ, πέμφιξ* [*πομφόλυξ. πέμβυξ* (*ὡς, πομφόλυξ, βομβόλυξ*), *ἐκπτώσει*

τȣ̃ ἐπενθέτȣ μ, πέβιξ, πόβυξ, β = μ, πόμυξ?), Ἰτ. pumice, Γλ. ponce, Γρμ. (Bimsstein) Bimstein, Κτσξ. pimp-stein. κτλ.

Пéня (ἐπιτίμησις, 2, χρηματικὴ ζημία) ποινὴ, λτ. poena. τὸ δὲ Γλ. peine ἴσως = πόνος (πένω). τὸ Σκρ. pana = βάσανος, ἢ βασανισθείς. κτλ. Пенáю (ἐλέγχω, ἐπιτιμῶ) ποινάω, κτλ.

Пéнь (πρέμνον ςέλεχος) φὴν, φηνὸς = σφὴν (φάω, σφάω, σπάω, καὶ φέω, σφέω, ὅθεν καὶ σφέλω, σφέλας). [τὸ λτ. penis = πέος, μετὰ παρενθ. ν, πέ(ν)ος, καὶ σπέος, ἐκ τȣ̃ πέω, σπέω, σφέω, σφένω, φένω]. Τὸ δὲ Пéнь, λέγεται μεταφορ. καὶ ἐπὶ ἀνθρώπȣ ἀφυοῦς καὶ ἀναισθήτȣ (ὥς τὸ ςέλεχος, ςύπος, λτ. stipes, stupidus, Γρμ. Stumpf, καὶ τὸ συνήθ. κȣ̃τσȣρον, κτλ.). συγγενὲς Пинáю, βλ. Пнỳ.

Пéпелъ (κόνις, σποδὸς) παιπάλη, παπάλη, πασπάλη (ἐκ τȣ̃ πάλη, πάλλω, πεπάλλω, παλύνω, ὅθεν παλύνη, παλυντὴ, pollen, pollenta, κτλ. καὶ κατὰ διαλέκτ. Пóпелъ, (πε = πο). κατὰ τὸν Δοβρόβισκ. σύνθετον ἐκ τῆς По, καὶ (Пел, Пла, Плáю) Палю̀· καὶ τȣ̃το ὀρθόν. (βλ. Пыль). Пепелю̀, σύνθ. Изпепеляю (καταχέομαι σποδὸν), παπαλόω (συνήθ. πασπαλόνω, πασπάλη)· Пéпельный (σποδοειδὴς, σποδοῦ πλήρης) πασπάλινος, οἷον παιπαλόεις, Пéпеловый.

Пе́рвый (πρῶτος· ἐκ τȣ̃ Первъ) πέρϜις (ἴς=ὅς) =πέρϜος, πέρος, πέρις. [ἐκ τȣ̃ πέρος, ἡ πρόθεσις πρὸς, πρὸ, πρωΐ, ὅθεν προΐος, πρώϊος, ὑπερθετ. πρῶτος· ὡς καὶ ἐκ τȣ̃ πέρα ἤ, πέραν, τὸ πρὰν, πράϊος, ὑπερθετ. πρᾶτος= πρῶτος. οὕτω καὶ ἐκ τȣ̃ πέρις (ὅθεν πέριξ), πέριν (ὅθεν πρὶν), τὸ λτ. pris, pri, prior, priimus, primus. (τὸ δὲ priscus καὶ pristinus = priscinus, ἐκ τȣ̃ πρέσγυς, πρείσγυς, ἀρχ. λτ. preiscus, = πρέσβυς). βλ. ῾Ρειμ. λ. πρὰν].

Перѐ, βλ. Прѐ.

Пере́дъ, βλ. Пре́дъ.

Перепе́лка (ὄρτυξ. ἐκ τȣ̃ Пе́репелъ, = Перепе́лъ, пе́ла) πέλεια, πελειὰς (ἐκ τȣ̃ πελλὸς, πέλος, πέλα, οἷον περιπέλα), Σλβ. Препелица (ὑποκορις.), Δαλμ. prepeoka, Πολ. przepiorka, βλ. Пеле́сый.

*Пе́рецъ, πέπερι· αἰτιατικ. πέπερι, καὶ -ριν, ἐκ τȣ̃ ἀχρήςȣ πέπερις (συγκοπῇ πέρις, Пе́рецъ), λτ. piper, Κτσξ. peper, Δαν. beber, Γλ. poivre, Γρμ. Pfeffer, κτλ. καὶ Τȣρκ. biber, Περσ. pelpel, pilpel, ᾿Αραβ. fulfal. [τὸ ξενικ. πέπερι συμπίπτει καὶ μετὰ τȣ̃ πέπω (ὡς χρήσιμον πρὸς πέψιν), κατὰ τὸ πέπαρος, καὶ (πέπερος), πέπειρος. βλ. ῾Ρείμερ.]

Пержу̀ (ὡς ἐκ τȣ̃ Перду̀, Κροατ. καὶ Καρν. perdim, πέρδημι) πέρδω (δ = ζ), λτ. pedo, Γλ. peter, Γρμ. farzen (πάρδειν, καὶ Farz, Furz,

πορδή), 'Αγσξ. feord, *'Αγγλ.* fart, *'Ισλ.* freta. *κτλ.*

Перила, Перина. *βλ.* Перò.

Перò, *πτερὸν (περόν· ὡς, πτέρνα, πέρνα, λτ.* perna). *τὸ Γρμ.* Feder = *πετερὸν (ὅθεν πτερὸν), Σνσκρ.* pur, *Περ.* pere, *κτλ.* Перю̀, Перюся, *π(τ)ερόω, -ροῦμαι.* Перистый, Перистъ, *π(τ)ερωτὸς, πτερόεις.* Перина (*ςρῶμα, κοίτη ἐκ πτερῶν*) *π(τ)ερίνη.* Перила, *περίπτερον* (balustrade).

Персиˊ, *Σλαβ.* Прси̇ (*ςήθη*) *πέρσθια = πόρσθια, πρόσθια (ὡς καὶ Σ. παρὰ Χίοις, προσθινὸν, ἐμπροσθινὸν, ὅ, τε ςόμαχος καὶ τὸ ςῆθος), Γρμ.* Brust, *'Αγγ.* breest, *'Ισλ.* briest (*προύσθιον, πρόσθιον*). *βλ. τὰ συγγεν.* Прѐ, Прóстъ, *κτλ.*

Перстъ, *Σλβ.* Прстъ (*χοῦς, πηλὸς*) *συγγεν. φύρσις, φυρτὸς, φύρδη (ἐκ τοῦ φύρω = φάρω = μάσσω (ὅθεν καὶ φάρμα, φάρμακον), φυράω, φυράζω, ὅθεν φύραγμα = φύραμα· φύραξις (οἷον φύρξις, ξ = στ. φύρςις). βλ.* Перстъ.

Перстъ (Прстъ. *δάκτυλος*) *οἷον, φέρσις, φέρτης, φέρτος (ὁ φέρων, κρατῶν· ὡς τὸ Γρμ.* Finger, *ἐκ τοῦ* fangen)· *ἢ, πέρσις, περάςης [ἐκ τοῦ πέρω, πείρω, διαπείρω· τὸ δὲ πέρω, (περήσω, πρήσσω) = φέρω = φάρω, συγγεν. φύρω. βλ. 'Ρείμ. λ. φάρω. ὅθεν τὸ* Перстъ *συγγενὲς τοῦ* Перстъ. *βλ.* Порю̀, Перу̀, Перунъ.

Перу̀, *βλ.* Прю̀, *καὶ* Пру̀. 2, *βλ.* Перу́нъ.

Перу̀ (*πλύνω*) *φάρω* (*α = ε*)· „ *φάρω*, *λαμπρύνω· φορκὸς*, *λευκὸς* (*Ἡσύχ. τὸ δὲ φάρω = φάλω* [*φάω*] *λ = ρ.*)

Перу́нъ (*κεραυνὸς*, *καὶ ἀρχαῖον ὄνομα θεοῦ παρὰ τοῖς τὸ πάλαι εἰδωλολατροῦσι Σλάβοσιν = Ζεὺς κεραυνοφόρος*, *ἀστεροπητὴς*, *ἢ Ζεὺς βρονταῖος*, *ὑψιβρεμέτης*=deus tonans), *πέρων*, *πείρων* (*ὡς τὰ κύρια ὀνόματα Πείρην*, *Πείρας*, *Πεῖρος*, *κτλ.*), *ἐκ τῦ* Перу̀ (ferio, quatio· *Δοβρόβ*)=*πέρω*, *πείρω*, *πόρω*, (Порю̀); *ὅθεν καὶ*(*περόνη*,-*ρόνιον*,*Σ.περόνιον*),*περονάω*. *οὕτω καὶ* (*ἐκ τῦ βάλω*) " *βέλος ψολόεν*, *καὶ μάκελλα*, *καὶ πέλεκυς*, *συνήθ. ἀστραποπελέκιον* (*ὁ κεραυνός*)· *οὐ γὰρ οἶμαι τὸ* Перу́нъ =*φέρων*, *φέρω*, *φάρω*, Парю̀=*θέρω* (ferveo. *καὶ τὸ πυρόω*, *πυρῶ*, *πυρῶν*, *πάντη ἀπίθανον*). *ὁ τύπος εἰς* унъ = *ων*· *ὡς τὸ*, Бѣгу́нъ (*φέγων*), Падýнъ (*πάτων*), *κτλ.*

Пéстрый, Пéстръ (*ποικίλος*), *Πολ.* pstry (*πέστρ. πέρς*), *ἀντὶ πέρξ* (*στ = σκ = ξ. βλ.* Остръ), *περκὸς*, *καὶ* (*περκανὸς*) *περκνός*. [*τὸ περκὸς δοκεῖ μοι παρὰ τὸ πέρω* (*πέρσω*, *Γλ.* percer), *πείρω*, *πάρω* (*φάρω*), *πέπαρκα* (*βλ.* Прощáю), = *κεντῶ*, *νύσσω*, *στίζω*· *ὡς καὶ τὸ ποικίλος ἐκ τῦ πέκω*, *πέποικα* (*ξαίνω*), *διὰ τὰ στίγματα τῦ ποικίλυ. βλ. τὰ πολλαχῦ συγγενῆ*, *ὡς*, Пéрстъ, *κτλ.*]. *ὅθεν*, Пестру́гъ (pstrug, *Βοεμ.*), *καὶ Ῥωσ.* Пестру́шка *καὶ*

ἄλλως Форе́ль (*πέρκης εἶδος*, salmo fario, *ὅθεν καὶ τὸ* Форе́ль· *ἴσως δὲ καὶ τὸ* fario *ἐκ τῦ φάρω, πάρω*), *κτλ. παράβλ. καὶ τὸ συνήθ. πέςροφα* (=Форе́ль). *βλ. καὶ* Бе́ршь.

Песо́къ (*ἄμμος*) *ψῶχος* [*ἐκ τῦ ψώω, ψώγω, ψῶχος* (*Ἡσύχ.*)· *ὡς ἐκ τῦ ψέγω, ψεκάς. ψάω, ψάμμος*] = *πσῶχος, πσῶκος, καὶ* (*διαλύσει τῦ διπλῦ ψ, διὰ παρενθέσεως τοῦ ε*) Песо́къ· *ὡς καὶ τὸ πεσσὸς, συγγενὲς ψιὰ* (*οἷον ψιὸς, πσιὸς, πεσιὸς, πεσσός. βλ. Ῥείμ. λ. πεσσός*). *οὕτω καὶ πιτύω=πτύω· πινύω=πνύω, κτλ. καὶ οἱ Λατῖνοι δὲ διέλυον τὰ διπλᾶ σύμφωνα διὰ παρενθέσ. μάλιςα τῦ* u, *ὡς* Aesculapius = (*Ἀσκλάπιος*) *Ἀσκλήπιος,-πιὸς, κτλ. Καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ Σλάβονες παρεντιθέασι καὶ* и *μεταξὺ τῶν διπλῶν, ὡς ἐκ τῦ* Жму̀, жима́ю, Пожима́ю. Зрю̀, зира́ю, Назира́ю, *καὶ διὰ τῦ* о, Позо́рую, *κτλ. Διὸ καὶ ἡ Ρωσσικὴ μάλιςα φιλεῖ ἐπεντιθέναι τὸ ο ἐν τοῖς διπλοῖς συμφώνοις, τρέπεσα εἰς ο καὶ τὸ μετ' αὐτῶν συναπτόμενον α τῆς συλλαβῆς· οἷον* Кра́сma, Коро́сma· Кра́ва, Коро́ва, *καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ὡσαύτως, κατὰ τὰ, γλύφω* (*γολύφω*), *κολύφω, σκολύπτω· γλάφω* (*γολάφω*) *κολάπτω· καὶ διὰ τῦ α, γλύφω* (*γαλύφω*) *καλύφω,-λύβω,-λύπτω* (*καὶ κελύβω, πω, ὅθεν κλέπτω*)· *καὶ τὸ τῶν Παφίων, κάραξον =κράξον. κτλ.* (*βλ. Ῥείμ. λ. καλύπτω*). *Ταῦτα εἰσάπαξ πρὸς ἀπόδειξιν τῆς παρὰ*

Σλάβοσιν εἰθισμένης διαλύσεως τῶν συμφώνων δὶ ἐπενθέσεως φωνήεντος. βλ. καὶ Касáюсь, *καὶ* Кúслый, *καὶ* Пéсъ. *ὥςε τὸ* Песóкъ *φαίνεται παρὰ τὸ* Пхáю, Пихáю. *βλ. τὴν λέξιν.*

Пéстъ (*ὕπερον ἴγδίου*) *λτ.* pistillum *ὡς ἐκ τȣ̃* pistum=*πτίσσον, πτίσον· μεταθέσ. οἷον, πίςον (πέςον), ὡς ἐκ τȣ̃ πίςω κατὰ μεταθέσ. ἀντὶ πτίσω, πτίσσω· καὶ πίσσω, αἰολικ.* = *λτ.* piso, pinso. *τὸ θέμ. πάω, πέω, πέτω, πάτω, πίτω. βλ.* Печáть, *κτλ.*

Пéсъ, *γεν* Псà (*κύων ἢ, σκύλλα*) *πὲς, πὰς πάξ = σπάξ.* [*σπ* = *σκ· καὶ π* = *κ· ὡς σπάτος* = *σκύτος, Βοιωτικῶς. τὸ δὲ σκύτος ἐκ τȣ̃ κᾶς, κῶς, κὺς, σκύτος, σπύτος, καὶ (υ= α, ὡς, σάρξ, σύρξ), σπάτος. οὕτω καὶ τὸ ἀρχαϊκὸν σπάζω,* = *σκύζω, καὶ τȣ̃το ἐκ τȣ̃ κὺς, κὺν, (κύων), ὅθεν, ἡ γενικὴ κυνὸς, πληθυντ. κύνες. καὶ τὸ Γερμ.* Hund (*προσθέσει τȣ̃ Γερμανικȣ̃ τελικȣ̃* d *ἐν τῷ* hun= *κύν* = *κȣ̃ν· ὅθεν καὶ κȣ̃νες, οἱ κύνες, αἰολικῶς). τὸ δὴ κὺς* = *κὰς* = *πὰς* (*σπάζω*). *ὥςε καὶ τὸ* Пéсъ = *πὰς, κὰς, κὺς, κὺν κύων· ” σπᾶκα (ὡς ἐκ τȣ̃ σπὰξ) ἔλεγον καὶ οἱ Μῆδοι τὸν κύνα* (*'Ηρόδ. Δ*, 110), *καὶ τὸ 'Ρωσσικ.* Собáка = *σπάκα* (*κατὰ διάλυσιν τȣ̃ διπλȣ̃ σπ· βλ.* Песóкъ)· *καὶ „ σπάδαξ, κύων.* (*'Ησύχ.*). *καὶ "Ελληνες τοίνυν, μάλιςα οἱ Αἰολεῖς κατὰ τόπȣς, καὶ Σλάβονες καὶ Μῆδοι τῷ αὐτῷ σχεδόν τι ὀνόματι ἐκάλουν τὸν κύνα,*

ἑτεροίως ἕτεροι τὴν λέξιν σχηματίζοντες. ἀλλὰ καὶ τὸ σφὶγξ καὶ φὶγξ, καὶ Βοιωτικῶς φὶξ, συμπίπτει καὶ μετὰ τῦ σπάξ· = σφὰξ, σφὶξ, φὶξ, σφὶς, σπὶς (σπ=πσ=ψ), ψὶς, πσὶς, Псъ (ὅθεν ἡ γενικ. Пса̀), παρενθέσει τοῦ ε, Пе́съ· [ὡς καὶ τὸ Во́шь (Всь, βσὲ, πσὲ), ψὲς, ψεὶς, Σ. ψεῖρα=φθεὶς, φθείρ. βλ. Во́шь]. πῥβλ. τὸ Γρμ. Petze, Betze, Bitsch, Σβ. byskja, κτλ. βλ. καὶ Adelung. λ. petze. καὶ Ῥείμ. λ. σπάζω, σκίτος, σφίγξ.

Петру́шка (πετροσέλινον, Σ. μακεδονήσιον. παρὰ δὲ τοῖς Ποντικοῖς ἐν τῇ Χαλδίᾳ, γάραμψον). ἐκ τῦ πετροσέλινον, τὸ λτ. petroselinum, Γρμ. Petersilge, Γλ. (petersil) persil, κτλ. τὸ δὲ Петру́шка ὑποκοριςικ. ὡς ἐκ τῦ θηλυκῦ Петру́га (Петруг, πετρικὸν?), βλ. Пеще́ра.

Печа́ль (λύπη), Печа́лю (λυπῶ). πεῦκος, πεύκαλος, πευκαλῶ. „πευκαλεῖται, ξηραίνεται (Ἡσύχ.) βλ. Пеку̀.

Печа́ть (σφραγὶς). Печа́таю (σφραγίζω), ἐκ τῦ Пеку̀ (Δοβρόβ.)=πέκω, πύκω (πύγω, πυκός), πυκάζω, πυκτὸς, πυκτὶς (πυκατὶς, Печа́ть). τῦ δὲ πύγω, πύω, συγγενῆ τὰ, πάω, πάτω, Паду̀, πατάω, πατάζω, πατάσσω, πετάσσω, (ἀλλ' ἐκ ἂν εἴποις καὶ μεταθ. οἷον πεσσάτω, Печа́ту), ὡς καὶ συνήθ. „πατῶ τῆν σφαγῖδα. καὶ πατητήριον =σφραγιςήριον· πῥβλ. καὶ Γρμ. Petschaft, καὶ Petschier, καὶ patschen=(πάζειν), πάτειν, πατάσσειν-σσω, συγγ. πτήσσω· καὶ ἐκ τῦ πέτω (πε-

τίσσω), *πτίσσω*· (*βλ.* Пе́стъ), *κτλ. καὶ τὸ τȣρκικὸν* bassarim (*=πατῶ καὶ τυπῶ.* basma, *πάτημα καὶ τύπος, κτλ.*)· *οὕτω καὶ ἐκ τȣ̃ τύπω* (*τύπτω = πατάσσω*) *τύπος, τυπόω, κτλ. βλ.* *'Ρείμ. λ. πέτω.*

Пеще́ра, *καὶ* Пече́ра (*πήλαιον*), (*πεσσέρα, πεσέρα, =πετέρα*) *πέτρα.* (*ὡς ἐκ τȣ̃ πέτω, πετέρα, συγκοπ. πέτρα· οὕτω πεσέρα, ὡς ἐκ τȣ̃ πέσω, ἢ πέσσω, ἀντὶ πίσσω αἰολικ. = πίπτω· ἢ καὶ ἐκ τȣ̃ πετέρα,* ч = *τ*). *λτ.* petra, *καὶ Πολων.* pestka, *Βοεμ.* pecka=*πέτρα* (*ὡς ἀπὸ τȣ̃* Пе́ша). *'Εκ τȣ̃ πέτρος = πέτρα, καὶ τὸ κύριον Πέτρος* (*Πέτερος*), Пе́теръ, *Γρμ.* Peter, *κτλ.*

Пи́гва (*κυδώνιον*), (*πυκὸς*) *πύκα, πύκFα, πȣ̃κα* (*πύκτα, συνήθ. φȣ́κτα*), *ἀντὶ πυγμὴ*, pugnus, (*ὡς γρόνθȣ ὅμοιον. βλ.* Пеку́ся). *Τὸ δὲ* Кви́тъ, = *Γρμ.* Quitte = (*κFύτ-ων*), *κFύδων, κύδων, Σ. κυδώνιον, λτ.* Cydonium, *κτλ. οὐ γὰρ οἶμαι τὸ* Пи́гва *μεταπεπλάσθαι ἐκ τȣ̃* Кви́тъ.

Пи́каю, (*πίκω, κ=π*)=*πίπω, πιππίζω* (*ὀνοματοποιΐα ἐπὶ φωνῆς ὀρνίθων*), *λτ.* pipare, *Γλ.* pepier, *Γρμ.* pipen, *κτλ.*

Пила̀ (*ῥίνη καὶ πρίων*). Пилю̀ (*ῥινίζω, πριονίζω*) *συγγεν. πέλεκυς* (*πέλεξ*), *ἐκ τȣ̃ πέλω, πέλλω = πάλλω = βάλλω = φάλλω, σφάλλω, φάω, σφάω*), *σφαλὸς, ὅθεν σφαλάσσω* (*τέμνω, κεντέω*)· *τὸ δὲ πέλω, διὰ τȣ̃ ο=πόλω, πολίω, λτ.* polio, *βλ.* Полю̀. *πρβλ. Γρμ.* Feile (*ῥίνη*), feilen (*ῥινεῖν*). Пилика́ю, *πελεκάω*

(οἷον ἐξ ὀνόματος Пилúкъ, πέλεξ,-κος, ἡ πελεκίς).

*Пилюля τὸ λτ. pillula, Γλ. pillule, Γρμ. Pille (καταπότιον, σφαιρίδιον) ὑποκορ. τῦ pila = πῖλος (σφαῖρα).

Пинáю (λακτίζω· καὶ συνθέτ. Запинáю. Ἱερεμ. θ. 4). Распинáю, Распнỳ, καὶ Пропинáю (ςαυρόω, προσηλόω τῷ ςαυρῷ, κρεμῶ ἐπὶ ξύλου [ἐκ τῦ Пинỳ, Пнỳ, πάνω (πένω) =σπάω, σπάνω, Γρμ. spannen, σπέω, σπείω, (σπίνω), καὶ (ὡς, τάω, τέω, τάνω, τένω, τένδω, tendo), πάν(δ)ω, πέν(δ)ω, pendo, pendeo, Γλ. pendre, κτλ.]. οὐ γὰρ ἐκ τῦ πάω, πάγω, πήγω, πηγνύω, πήγνω, (γ=ν· ὡς φένω, φέγγω, οἷον, πήνω, πηνύω). βλ. Пнỳ.

*Пúра, πήρα. (σημείωσαι η = и), Γρφ.

Пúра (βρίζα, βρίζινον ἄλευρον) συμφωνεῖ πρὸς τὸ πυρὸς (σῖτος). καὶ Пирóгъ (πλακοῦς), ὡς τὸ πυρόεις, πυραμοῦς (πύρινος ἄρτος), πύρνος, κτλ.

Пúръ, βλ. Прáздный.

Питáю (τρέφω) πητάω = πατέω (ὅθεν πατέομαι=τρώγω, τρέφομαι. ἐκ τῦ πάω, φάω, φάγω, πάομαι, πέπαμμαι, πέπαται, καὶ (πάζω) πέπασαι, πασὸς, πάςωρ=βοτὴρ, βοτέω, κτλ. βλ. Пасỳ). πρβλ. Γοτθ. fodan, Ὀλλ. voeden, Ἀγσξ. fedan, foedan, ἀρχ. Γρμ. fuden, (ὅθεν Futter, füttern) κτλ. Ἐκ τῦ πάω, πέπαται καὶ τὸ πατὴρ, pater, Γρμ. Vater, Father, Pathe (βλ. Бáтя, καὶ Ῥείμ. λ. πάομαι, παῖς). καὶ τὸ ἄττας δὲ

(Отéцъ) *συμπίπτει μετὰ τȣ̃ ἄδω (ἄω, ἀάω) ἄζω (ὅθεν καὶ τὰ, σάζω, σάττω, ϳάττω), Γρμ.* atzen, eten, essen, *ἔδειν (βλ.* Ямь). *ἐκ τȣ̃ ἄω καὶ τὸ θάω, θάζω, θάσσω, ᾧ συνέρχεται τὸ τάττας (θάτας), τέττας. Ἀλλὰ καὶ τὸ μήτηρ, μάτηρ, ἐκ τȣ̃ μέμαται, μάω = πάω. (βλ.* Мáтерь· *κατὰ τὸν αὐτὸν σχηματισμὸν πέπλασαι καὶ τὸ θυγάτηρ, ἐκ τȣ̃ θύγω [=τύγω, τέκω, τίκω, τίκτω], τύκω = τεύχω, τέτυκται, τυγάω, τετύγαται. βλ.* Дщéрь)· *καὶ πάλιν ἐκ τȣ̃ παίω = πάω, παῖς = βοτὸς, τρέφος, θρέμμα. βλ. καὶ* Пáпа.

***Пи́хта**, *τὸ Γρμ.* Fichte = *πίτυς λτ.* picea abies. *βλ.* **Пекýся.**

Пишý *(γράφω) πήσσω=πήζω, πήγω (πήγνυμι) λτ.* pigo, figo, pingo, pictor *(ζωγράφος) καὶ* **Пи́сарь, Писéцъ**, *γραφεύς. [ὡς ἐκ τȣ̃ γράω, γραύω (ξύω), γράφω, καὶ γράπω, γρίπω* scribo· *οὕτω καὶ* Пишý = *πήσσω (ὅθεν μέλ. πήξω, καὶ πάσσω, πάσσαξ), πήγω, πήγνυμι τὸ γραφεῖον εἰς ἐγκόλαψιν τῶν γραπτῶν], Κρτ.* pishem, *Πολ.* piszę, pisywam.

Пищý, Пискáю, *(ἐπὶ φωνῆς μυῶν=τρίζω.* 2, *αὐλῶ), οἷον, φυσκάω, φύσκω, ὡς ἐκ τȣ̃ φύξω, φύζω, ἀντὶ φύσω, φυσσῶ, φυσάω.* **Пищáль** *(αὐλὸς· οἷον, φύσσαλος, φύσσα· ὡς καὶ αὐλὸς ἐκ τȣ̃ αὔω). βλ.* **Пыщý**, *καὶ* **Пашý.**

Пію́, *βλ.* **Пою́.**

Пла́ваю, *βλ.* Плыву̀. *Βοεμ.* plowu, *καὶ* plugi, *καὶ* plawim.

Пла́влю (*χέω, ἀναλύω· ὡς ἐκ τȣ̃* Пла́ву) *πλάϝω, πλάω, πλύω, φλάω, φλύω, λτ.* fluo, fluidus. *συγγεν.* Пла́ваю.

Пла́вый, Пла́въ, *καὶ 'Ρωσσ.* Поло́вый (*λευκὸς, ξανθὸς*)=*λτ.* flavus, *ὅθεν Βυζαντιν. φάλβας*= *φαῦλος* (=*φάβλος· μεταθ. φλάβος, φλάϝος* = *φαλὸς* = " *καλὸς, λαμπρὸς, εὐειδής· 'Ησύχ. ἐκ τȣ̃ φάω· βλ. καὶ 'Ρείμ. λ. φαῦλος*), *'Ιτ.* falbo, *Γρμ.* falb. *κτλ.*

Пла́мя, *πληθ.* Пла́мы· *καὶ* Пла́мень (*φλὸξ*), *λτ.* flamma, *Γλ.* flamme, *Γρμ.* Flamme, *κτλ. ἐκ τȣ̃* Палю̀, Пла́ю=*φλάω*, (flao), flagro, *φλάγω, παρακείμ. πέφλαμμαι,* flamma (*φλάμμα*)· *ὡς ἐκ τȣ̃ φλέω, φλέγω, φλέγος, φλὸξ, φλόγα* (*'Αλβαν.* flacha), *φλογμὸς, φλέγμα* = *λτ.* flemen, plemen, *κτλ.*

Пла́сть (*τεμμάχιον πλατὺ, ὁμαλὸν ἑκατέρωθεν*), *συγγεν.* Пла́щъ, *πλάξ. ξ=στ* (*πλάς.*) *πλαςὸν* (*πλάσσω, πλάττω*). *ἢ* = *φλας-ὸν, φλάζω* (*θλάζω*), *φλάσδω,* Пла́стаю. *τὸ Γρμ.* spalten, *συγγεν. σφάλω* (*σφάω, σφαλὸς, σφέλας. βλ.* Пила̀.)

*Пла́стырь, *Γρμ.* Pflaster, *Γαλ.* emplâtre, *λτ.* emplastrum, *ἔμπλαςρον,* (*πλαςερὸν, πλαςὴρ*) *πλαςόν.*

Пла́тъ, Плато́къ (*τεμμάχιον ὑφάσματος, πανίον, χειρόμακτρον, Σ. μανδήλιον, λτ.* mandile) *πλάτη, ἀντὶ* (*πλέτη*) *πέλτη* (= *σκύτος,*

κύτος, λτ. cutis, scutum, δέρμα· „ δέρματά τε γὰρ ἀμφιέννυντο, καὶ δέρμασιν ὡπλίζοντο· Πλέταρχ. ὅθεν καὶ πέλτη, ἀσπίδος εἶδος). ἐκ τοῦ πέλλα, πελλὸς, ὅθεν λτ. pellis, Γρμ. Fell, φελλὸς (ἴσως καὶ τὸ λτ. pallium, palla), καὶ τὰ, πέπλον, πέπλος, λτ. peplum (ὡς ἐκ τε͂ πέλος, πέπελος), ὅθεν καὶ, ἔπιπλον, κτλ. Плашно̀ (πανίον, καὶ χιτὼν, Σ. ὑποκάμισσον). Пла́шье (ἱμάτια). Пла́щъ (χλαῖνα, μανδύας), καὶ Плащани́ца (σινδὼν· καὶ ἡ ἱερὰ σινδὼν, ἐν ᾗ εἰκονίζεται ὁ τε͂ Σωτῆρος ἐπιτάφιος θρῆνος, ἡ συνήθ. Ἐπιτάφιος), ὡς τὸ πέπλωμα (ὅθεν τὸ Σ. πάπλωμα), πέπλιον, πέλυντρον, πελλυςὴ, πελλυτὴ, (οἷον πελατυνὴ, συγκοπ. πλατυνὴ, πλατυνίσκη), κτλ. (βλ. Ῥείμ. λ. πέπλον, καὶ πέλυντρον). βλ. καὶ Пелена̀.

Пла́ха (σχίζα πλατεῖα) πλάκα, πλάξ, ὅθεν καὶ Γλ. placque, Γρμ. Fläche, Flack, Bleich, κτλ. βλ. Бляха. = Пла́щъ.

Пла́чу, βλ. Полощу̀. συγγεν. τε͂ ἐφεξ. Пла́чу.

Пла́чу (κλαίω) ἀπαρέμ. Пла́кати (Пла́ку, πλάγω) πλάζω = φλάζω, φλάω, φλέω, λτ. fleo. ἢ καὶ πλάζω (πλάσσω, πλήσσω, πλήγω, πλάγω, πλάγγω, λτ. plango = κόπτομαι). βλ. Пле́щу. [Καὶ τὸ πλάζω, πλάγω = φλάζω, φλάω, φλέω, φλύω, πλέω, πλύω, πλύνω, κτλ. ἡ ἰδέα ἐμφαίνει καθόλε κίνησιν· ὅθεν καὶ φλοῖσβον, βλύσιν, δίνην ὑγρῶν· καὶ νασμὸν, καὶ πλῆξιν, καὶ πλήρωσιν, παρ᾽ ὃ καὶ

τὸ πλέω, πλήθω, πλάθω, πλάτος, κτλ. Διὰ ταῦτα ἐν τῇ Σλαβον. τὸ Плáчу 1,=πλάζω (πλήσσω). 2, = πλύνω (βλ. Полощу̀). 3, = πλήθω (πληρόω). πλα, πλε, πλο, πλυ, ὠνοματοπεποιημένοι φθόγγοι κινήσεως. βλ. πλείω ἐν τῷ Плыву̀, καὶ 'Ρείμ. λ. πλάω].

Плачу̀, (ἐκτίω, πληρόω) πλάτω, πλάθω = πλήθω (=πληρόω, συνήθ. πληρόνω)· ,, πληρῶσαι χθονὶ τροφεῖα (Αἰσχύλ.). βλ. τὸ προηγέμενον Плáчу.

Плáщъ, βλ. Плáтъ. 2, = πλάξ. βλ. Плóскій (ἐκ τε̃ Площу̀).

Плéва καὶ Плѣ́ва (ἄχυρον) καὶ, Плéвы, Плéвелъ, Плéвеліе (ζιζάνια), λτ. palea, ἀρχ. 'Ρωσ. Пела̀=(πάλλω) πάλη, πάλϜη (πάλβη). ὅθεν καὶ παιπάλη, κτλ. βλ. Пéпель.

Плéмя (γένος, ἔθνος, — φυλὴ, φῦλον, Пóль) πλήμη, πλῆμα (πλέμα, πλέω, πλῆμι)=πλῆθος, πληθὺς (αἰολ. πληφὺς, λτ. plebs· καὶ τὸ populus, ἀρχ. poplus, παράγεσιν ἐκ τε̃ πολλὸς, πολὸς, διπλασιασμ. πόπολος. Βόσσ.). ὅθεν Племени́тый (πολυγένεθλος), καὶ Племя́нникъ (ἀνεψιός· ὡς, φυλέτης, γεννήτης, συγγενὴς) οἷον πλημανὸς (ὡς καὶ τὸ πλημνὸς, πλέμνιος, ἐκ τε̃ πλημανὸς, ἐπὶ τε̃ πολλε̃ χρόνου). βλ. Пóлный.

Плена̀, βλ. τὸ 'Ρωσ. Пелена̀.

Плени́ца (ἐμπλόκιον, περιδέραιον, σειρὰ, δεσμός. Плени́ца влáсъ, πλόκαμος), συγγ. πλε-

γνύω (πλέκω), πλεκτάνη, πλέγμα, βλ. Плетý.

Плеснà, πέλμα (μ = ν, πέλνα, πλένα, Плеснà, μετὰ παρενθ. τῦ σ· βλ. Плѣснъ), παρὰ τὸ πέλλα· (βλ. Пеленà, Пленà). τὸ λτ. planta = πλάτα, πλάτη, πλατὺς (κατ' ἐπένθ. τῦ ν, ὡς Σ. πλαντάζω = πλατάσσω). οὕτω καὶ planta, τὸ φυτὸν, παρὰ τὸ αὐτὸ πλάτα, πλατανὸς, (ὅθεν καὶ ἡ πλάτανος)? καθὰ καὶ τὸ Γρμ. Blatt (φύλλον) = πλατὺ, ὡς τὸ πέταλον.

Плéсо (πλέθρον) ἐκ τῦ πλέω, πλέθω, δωρ. πλέσω (πλέθον, πλέσον), ὡς καὶ πέλεθρον, ὅθεν πλέθρον. (βλ. Пóлный). ἤ, πλάσιον (πλαίσιον, ἐκ τῦ πλατίον, πλατὺς, πλάζω. βλ. Ῥείμ. λ. πλέθρον). βλ. Плещà.

Плетý, πλέκω, Σερβ. Плéтêм, Σοραβ. platu, Βομ. pletu. [ἐκ τῦ πλάγω, (ὅθεν τὸ πλάζω, πλάσσω, πλάττω) πλήγω, καὶ διὰ τῦ ε (πλέγω), πλέκω (κ = τ, Плетý, ἀπρ. Плести́ πλέσκω) πλέξω, λτ. plecto. ὡς διὰ τῦ ι, πλίζω, πλίσσω, πλίγω, πλίκω, λτ. plico, Γρμ. flechten, Σβ. fleta, Βαλλησ. plega, Λιθ. plauku, κτλ.]. Плетени́ца (ὅθεν συγκοπ. Плени́ца) πλόκαμος, πλεκτάνη (πλεκτανίσκη), συνήθ. πλεξύδα, πλεξυδίτσα. Плéть, Плéтка, πλεκτή, (σειρὰ ἐξ ἱμάντων, ἢ σχοινίων). Плетея̀, πλέκτρια, κτλ. βλ. Плóтный.

Плéщъ, Ῥωσσ. Плечò (ὦμος) πλάτα, πλάτης (ὠμοπλάτης· ἐκ τῦ πλάω, πλατὺς, πλάτη· καὶ πλάστη, πλαςὴ, πλαςὸς, ὡς ἐκ τῦ πλάζω,

πλάσσω, (*πλα*=Пле). *συγγ.* Плéщу, Площỳ, *βλ.* Плóскій.

Плéщу (*πλήττω*, *χειροκροτῶ*, *πλήττω τὸ ὕδωρ. πλατυγίζω*) *πλήζω*=*πλήσσω*, *πλήξω*, (*πλήσκω*), *Σρβ.* Пльескам (*οἷον πλήξημι· κσ* (*ξ*)=*σκ*). *ἐκ τῦ πλάω* (*πλαύω*, *πλαύ*(*δ*)*ω*, plaudo), *πλάγω*, *πλάζω*, *-σσω*, *-ττω*, *πλήττω*, *καὶ πλατάω*, (*βλ.* Болшáю), *πλατάσσω*, *-τάγω*, *πλαταγίζω*, *-τυγίζω*, *συνήθ. πλατσαρίζω* (*πλαταρίζω*), *Γρμ.* plätschern, plantschen, *κτλ.* Плéскъ (*χειροκρότησις*) *πλῆσκις*, *ἀντὶ πλῆκσις*, *πλῆξις. βλ.*, *καὶ* Плúщъ, Полощỳ, Плáчу.

*Плúнтусъ, *πλίνθος*, *πλινθίον* (*βάσις κίονος*, *τετράγωνος πέτρα*)· *διάφορον τῦ* Плúнѳа, *ἡ πλίνθος*, *πλινθὶς*, *Σ. πλιθίον* (*ἐκ πηλῦ*).

Плúца (*κοτύλη*, *κοῖλον σκεῦος*, *ᾧ τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν σκαφιδίων ἐκχέϐσιν*) *ὡς ἐκ τῦ* Плиц= *πέλυξ*, *πέλυς*, *πέλις*, pelvis, *πελίκη*, *πελίχνη* (*καὶ* Плúца, *οἷον πελίσκα· ὡς κύλιξ*, *κυλίχνη*, *κυλίσκη*). *ἢ συγγ.* Плúщъ?

Плúщъ (*κρότος*). Плищýю (*κροτῶ.* Плищỳ) *πλήσκω*, *ἀντὶ πλήξω*, *πλήσσω*, *πλήττω*, *πλῆξις* (*πλὴξ*). *πλα*, *πλε*, *πλο*, *πλυ*, *ἦχοι φυσικοὶ*, *πολλῶν ῥημάτων θέματα. βλ.* Плáчу, *καὶ* 'Ρείμ. *λ. πλάω. ὅθεν καὶ συνήθ. πλάτσ*, *πλέτσ. Γρμ.* platz, platzen, *καὶ* (*πλατάσσω*, *πλατάζω*), *Σ. πλαντάζω* (= *λακέω*, *ῥήγνυμαι μετὰ κρότϐ· ὡς τὸ πλαταγίζω*, *κτλ.*). *συγγεν.* Плéщу.

Плóдъ (*καρπὸς· φλόδος*) = *φλόος, φλοῦς, ἐκ τᾶ φλέω, φλόω = εὐκαρπῶ, εὐθηνέω. ὅθεν φλόος, λτ.* flos (*ἄνθος*). *φλοίσσα ὀπώρα = χλωρά. φλιᾶς = ἡ τῶν καρπῶν ἔκχυσις. τὸ δὲ φλόω, φλύω, φλάω = βλόω, βλύω, βλάω, βλάζω, βλαςὸς, βλώω, βλώσκω, βλώθω, βλωθρός, κτλ. ἐκ τᾶ φλέω, φλέζω, ἢ φλύζω, φλύδω, φλοίδω, ἡ συνήθ. φλᾶδα* (*φλύδη*) = *φλοιός. οὕτω καὶ* Плóдъ (*φλόδος*). Плóжду (Плóду) *φλόδω, φλάδω, = βλάδω, βλάζω. πρβλ. μέσ. λτ.* bladum, bladus, (*εἶδος σίτου*), *'Αγσξ.* blaeda, *ὅθεν Γλ.* blè, *'Ιτ.* biada. (*βλ.* Adelung *λ.* Blatt, *καὶ 'Ρείμ. λ. φλέω, βλάω*). *ἢ τὸ* Плóдъ *συγγεν. πλάω, πλῆμι, πίμπλημι* (*κορέννυμι*) *οἷον πλατὸν = πλῆσμα, πλήσμιον? τὸ δὲ πλῆμι, συγγεν. τᾶ πλήθω. βλ.* Пложỳ.

Пложỳ (*πληθύνω, πολυπλασιάζω, πολυλογῶ*) *πλάζω, ἀντὶ πλήσσω, πλήσω* (*πλῆμι, πλέω, πλήθω, δωρικ. πλήσω. βλ.* Пóлный). *ἐπὶ δὲ τῆς σημασίας τᾶ πολυλογεῖν συμπίπτει καὶ μετὰ τᾶ πλάζω,* Плéщу = *βλάζω, φλάζω, φλάδω, πλάδδω, πλαδιάω,* blattero, blattern, pladdern, ploddern, *κτλ.*

Плóскій (*ὁμαλὸς, ἐπίπεδος*). Площỳ (*ἐπιπεδόω, πλατύνω*). Плóщадь (*πλατεῖα,* platea), *πλάζω, πλάσσω,-ττω, πλάθω, πλάτος, πλατίον, πλατὺς, πλὰξ* (*πλάσκ*), *ὅθεν* Плóскъ, Плóскій, *ὡς Σ. πλασκωτὸς* (*ἀντὶ πλακωτὸς*), *πλατυκωτὸς, κτλ. πρβλ. Γρμ.* platten, plätten, platt, flach,

Platz, *'Iτ.* platto, piatto, Блюдо, piazza, *Γλ.* plat, place, *κτλ.* (*καὶ τὸ λτ.* planus = *πλάνος* = *πέλανος*, *πελάω*, *πλάω*, *πλάτος*, *πλατὺς*, *ὅθεν καὶ τὸ*, latus.)

Плотва̀, Плоти́ца (*εἶδος ἰχθύος*) *ἡ Σ. πλατίτσα· ὡς*, *πλάταξ*, *πλατίςακος*, *μ'. λτ.* flota, *Γρμ.* Plötze, *κτλ.* (*πλάω*, *πλάσσω*, Площу̀) *βλ.* Пло́скій.

Пло́тный, Пло́тенъ (*ςεγανὸς*, *πυκνὸς*, *ςεῤῥὸς*). Плочу̀ (*συντίθημι*, *οἷον ξύλα· συνάπτω*, *πυκνόω*) = *πλάζω* (*α* = *ο*, Плочу̀), *πλατὸς* = *πλαςός*. (*πέλω*, *πελάω*, *πλάω*, *πλάσσω*, *πλάζω* = *πλάγω*, *πλήσσω*, -*ττω* (*παίω*)· *ὅθεν* ,, *πεπλημένος σκοπέλῳ* = *προσηλωμένος· τοῦ δὲ πλήττω*, *πλήγω*, *συγγεν. τὸ πλέκω*, Плету̀. *ὅθεν* Пло́тъ (*σχεδία*)· Опло́тъ (*φραγμὸς*) *πλόκος*, *πλοκὴ*, *πλοχμὸς*, *πλόχανον· καὶ πλάτη*, [*Γρμ.* Floss (*σχεδία*) = *πλωτὴ* (*πλώω*), *λτ.* pluta. *ἕτερον δὲ τὸ πόλτυς*, *λτ.* pluteus = *ξυλόκαςρον*, *ὡς τὸ*, *μόσυν*]. *βλ. τὸ συγγ.* Плету̀.

Пло́ть, Плть (*σάρξ*). *πλατὸν* (*α*=*ο*,=*πλαςὸν*, *πλάσμα*) *ἐκ τοῦ πλάω*, *πλάζω*, Плочу̀, *πλάσσω*, *πλάθω*. *ἢ πλάδος*, *βλάδος*, *πλαδὸς*, *πλαδαρὸς* (*διὰ τὸ πλαδαρὸν καὶ μαλακὸν τῆς σαρκός· καθὰ καὶ σάρξ*, *αἰολικ. σύρξ*, *ἐκ τοῦ σύρω· ἢ διὰ τὸ βλωθρὸν*, *εὐαυξές· ὡς τὸ* Пло́дъ, *παρὰ τὸ βλάω*, *βλάζω*, *βλώω*, *φλάω*, *φλόω*, *κτλ. βλ.* Пло́дъ). *Εἰσὶ δ' οἳ καὶ τοῦ* Пла́тъ *νομίζουσι συγγενὲς τὸ* Пло́ть (*ὡς σκη-*

νος ψυχῆς). πρβ. Βοεμ. plet', Πολ. płeć, (χρὼς, χρῶμα σαρκός).

Плохій, Плóхъ (φαῦλος, ἀμελὴς). Плошáю (ἀμελῶ, ἐκφαυλίζομαι) βλακὸς (πλακός· α=ο, χ=κ·), βλάξ, βλακέω, λτ. flacus, flaceo, flacesco, κτλ. βλ. Влáга, καὶ Плутáю.

Плсть βλ. Пóлсть.

Плутáю (πλανῶμαι· ὡς ἐκ τȣ̃ Плутỳ) πλάδω, πλάσσω, πλάζω, -ζομαι· ἐκ τȣ̃ πλάζω, βλάω, φλάω, συγγεν. φλύω, βλύω, βλύω, φλύζω (ὅθεν καὶ φλυδαρὸς = πλαδαρὸς), φλυδῶ (Плутỳ), ὡς καὶ φλάζω=πλάζω, πλάγω, πλάγχω (πλανάω, πλάνος), βλάζω (ὅθεν καὶ βλάβω, βλάπτω), καὶ βλάκω, βλακία = πλάκω πλακία (ἀμπλακία)· ὅθεν καὶ Плутýю (δολιεύομαι, πλανῶ, ἀπατῶ. α=υ) πλάδω, πλάζω, πλάτης = Плýтъ (ἀπατεὼν, πλάνος, δόλιος). βλ. Ῥειμ. λ. πλάζω· παράβλ. καὶ Блуждỳ, Блуждáю.

Плывỳ, Пловỳ, πλόϜω, πλείϜω, (πλέω, πλόω, πλώω, πλέϜω, πλεύω, πλείω· ὡς καὶ Плáваю, παρὰ τὸ Плавỳ, πλαύω, πλάω=πλόω, πλέω). 2, = φλύϜω, φλύω, βλύω (ῥέω). 3, =φλύω, φλάω, φλάδω, φλάζω (παφλάζω). Плáвлю (ἐκ τȣ̃ Плáву, τήκω, λύω, ῥευςόω) φλάϜω (φλάω, φλάδω, φλάζω, φλύζω)· ὅθεν Плáвный, Плáвенъ (ῥέων, ἐπὶ φωνῆς, ςίχων, καὶ = λεῖος, planus, οἷον φλάϜων, φλύων, βλύων =ῥέων· ὡς καὶ τὸ ῥέω, ἐπὶ ὁμαλῆς καὶ ἀνεμ-

ποδίϛου κινήσεως). πλάω, πλέω, πλόω, πλύω, λτ. pluo, βλάω, βλέω, βλόω, βλύω, φλάω, φλέω, φλόω, φλύω, τύποι συγγενεῖς ῥημάτων σημαινόντων κυμαινομένην κίνησιν, ῥοῖζον, ῥȣ̃ν ὑδάτων τε καὶ πνευμάτων, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς φερομένων, ἢ νηχομένων, καὶ πλήρωσιν, κτλ. ὅθεν τὰ λτ. volo (ἵπταμαι) καὶ flo, (flao) flare (φλάω, βλάω), φλάζω, Γρμ. blasen, καὶ βλάζω „ βλάζει, ῥεῖ, πτερύσσεται (Ἡσύχ. ἐν ἡμαρτημένῃ λ. βλαβύρει), Γρμ. fliessen (ἵπτασθαι). οὕτω καὶ φλέω, λτ. fleo, καὶ φλάζω=Плáчу (βλ. τὸ 2, Плáчу), ὡς καὶ βλύω, πλύω, πλύνω („ πλύνειν δάκρυ = βλύζειν). ὅθεν λτ. pluo, fluo· καὶ φλήνω, Γρμ. flennen καὶ fleuen, κοινῶς pleuen, κτλ. (βλ. Ῥείμ. λ. πλάω). συγγενῆ Плю́ю, Полощу̀, Плачу̀, Пы́ль. πρβλ. καὶ Блона̀, κτλ.

Плѣ́ву, Плѣ́ти, Σλαβ. (τίλλω, μαδῶ, evello, ὡς ἐκ τȣ̃ Плѣ́ю, ἀντὶ Плы́ю, Плыву̀) φλεύω, φλέϝω (φλέω = μυδῶ, καὶ τȣ̃το = μαδῶ). ἢ φλέω, φλάω = θλάω, ὡς καὶ (φλίω) φλίβω = θλίβω [ὅθεν λτ. fligo, φλίγω, ἀντὶ θλίγω, β=γ· παρ' ὃ καὶ (θ=σ, σλίγω) τὸ Σ. ζλίγω. βλ. Толку̀]. ἢ καὶ = vello, (βέλλω, μεταθ. βλέω, Плѣ́ю) = γέλλω = ϝέλλω (ἕλλω).

Плѣ́жу (ἕρπω) οἷον βλαίζω, βλέζω, ἀντὶ βλάζω, πλάζω (ὅθεν βλαισός), ὡς βέλλω=βάλλω, αἰολ. οὕτω καὶ τὰ Γρμ. slak (βλάξ) Schläks, Schlankel, Schlingel, schlägeln (χω-

λαίνειν, σφάλλεσθαι, πλάζεσθαι. βλ. 'Ρείμ. λ. βλάξ). βλ. τὸ συγγεν. Ползнў.

Плѣнъ (αἰχμάλωτος) 'Ρωσσικ. Полóнъ. καὶ Плѣнýю, Плѣнý (αἰχμαλωτίζω). ἐκ τῦ πάλω, πάλλω, πέλλω, λτ. pello, πέλω (ὅθεν πέλεμος, πόλεμος) πελάω, πλάω (=παίω, =πλάγω, πλήγω, πλήσσω), πελάνω (ὅθεν πελάνη, πλάνη, πλανάω), συγκοπῇ πέλνω (πλένω, Плѣнў) = πίλνω, πιλνάω, πίλνημι = βάλλω, ῥίπτω („ δρῦς πιλνᾷ χθονί. 'Ησίοδ. Ἔργ.), καὶ πέλανος (κυρίως πᾶν τὸ πεπληγμένον, πεπαλημένον, ὅθεν καὶ τὰ ἄλφιτα, καὶ πέμμα ἐκ παιπάλης, κτλ.), συγκοπ. πλανὸς (πλενὸς, Плѣнъ= πεπλημένος, βεβλημένος, pulsus). οὕτω καὶ τὸ planus, Γλ. plain, =πλανὺς(πλανύσσω) πλατὺς (ἐπὶ τῆς σημασ. τῦ πλάττω=πλήττω. ἐκ δὲ τῦ πάλω, καὶ τὸ παλέω=παλεύω, καὶ=παγιδεύω, ἀγρεύω. καὶ παλαίω=ἐκπίπτω, σφάλλομαι) κτλ. [ἡ λέξις ἐμφαίνει κυρίως τὸ βάλλω, πλήττω, σφάλλω, ῥίπτω κατὰ γῆς τὸν πολέμιον, ὅθεν αἰχμαλωτίζω. ὡς καὶ τὸ αἰχμάλωτος=αἰχμῇ ἁλωτὸς, ἐκ τῦ ἅλω=ἕλω (συνήθ. λαμβάνω, καὶ ἐπαίρω σκλάβον). πάλω, πάλλω, βάλλω, φάλλω, λτ. fallo, Γρμ. fälle, σφάλλω, τύποι συγγενεῖς. βλ. 'Ρείμ. λ. πάλλω, πλάω, κτλ.]. τὸ Плѣнъ Σλαβον. καὶ=αἰχμαλωσία, ἀφῃρημένως, ἀντὶ αἰχμάλωτοι, „ плѣнилъ еси плѣнъ, ᾐχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν ('Εφεσ. δ. 8.). βλ. Плѣжу, Ползнў. καὶ τὸ Плѣнáю, - ню, Плѣнў.

Плѣснь, Плѣсень (εὐρὼς, λάμπη, συνήθ, μέχλα) πλέννος, πλέννα, βλέννος, βλέννα, φλέννος, Ἰων. φλῆνος (ὡς τὸ mucor, μύκης, μύξα, βλ. Мо́крый), λτ. plennus, blennus, flennus. Плѣснѣю (εὐρωτιῶ) φληνέω, φληνύω (ἐπὶ περισσείας ὑγροῦ), οἷον ἐκ τȣ̃ Плѣю, φλέω. βλ. Плѣву, Плыву̀, Плюю. τὸ с, ἐπενθετ. οἷον πλέ(σ)νος. (βλ. Весна̀).

Плюю (πτύω) πλύω, φλύω, βλύω (βλύζω, Плющу̀). ,, φλύσσει (=βλύζει), ἐμεῖ (Ἡσύχ.) = Блюю. βλ. Плыву̀.

Пляшу̀ (ὀρχοῦμαι) πλάσσω, πλήσσω, ,, πλήσσειν ποδὶ χθόνα (ἐπὶ ὀρχȣμένων)· οὕτω καὶ τὸ συγγεν. πλίσσω = βηματίζω (Ὀδ. ζ, 318), ἀπὸ τȣ̃ κτύπȣ τῶν ποδῶν τῶν βαδιζόντων, καὶ ὀρχȣμένων. βλ. τὸ συγγ. Плйщъ.

Плюще, πληθυντ. Плюща Σλαβ., καὶ Κροτ. plyucha (Плю́ча, πλεύμων) οἷον φλύζα, φλυδὴ ἐκ τȣ̃ φλύω. (Плюю, Плющу̀) = φλάω, λτ. flo, συγγεν. πλέω = πνέω· ὅθεν καὶ πλεύμων καὶ πνεύμων (παρὰ τὸ πνεῖν)· καὶ (πλύμων, πύλμων) λτ. pulmo, συνήθ. πνεμῶνι, φλεμῶνι, Πολ. pluca, Βοεμ. plice, Καρν. pluzhe. βλ. καὶ Блющъ.

Плѣшь (φαλάκρα) ὡς ἐκ τȣ̃ Плѣх (х=ш. Δοβρόβ.)· οἷον ἐκ θέματος Плѣшу (Плѣю), ἴσ. συγγεν. τȣ̃ Плѣши, Плѣву (ὡς μαδαρόν). ἢ γοῦν καὶ ἐκ τȣ̃ βλάζω, βλάξ, βλάδος, βλαδὸς, βλέννος, Плѣснъ. ὡς καὶ τὸ μαδαρὸς ἐκ τȣ̃ μαδῶ = μυδῶ, διὰ τὴν ἐξ ὑγρασίας

τριχόῤῥοιαν). *οὐ γὰρ δήπε συγγεν.* Плáвый, Плáвъ = *φαῦλος, φάλος, φαλᾶς, φαλᾶντος, φάλανθος, φαλαντίας, ἐκ τε̃ φαλὸς* (*ὁ λευκὸς*), *φαλάζω, φαλακρὸς, φαλύσσω, κτλ.*—ПлѢшу̀ *ἄχρης. ὅθεν* ПлѢшивѢю (*φαλακρε̃μαι*) *φλάσσω, φλάζω, βλάκω,* flaceo· (*βλ.* Плóхій. *καὶ* Плыву̀)· *τὸ Βοεμ.* plechaty = *φαλακρός.*

Плюскà (*λέπυρον, ὡς ἐκ τε̃* Плю́съ) = *φλε̃ς, φλοιὸς* (*φλέσκα*) *Σ. φλε̃δα. ἢ συγγεν.* Полю̀.

Плющу̀ (*πλατύνω, οἷον πέταλον μετάλλε*) *πλάζω, πλάσσω, πλάττω.* (*πλύζω, α = υ, ὡς σάρξ, σύρξ. καὶ υ=*ю). *συγγεν.* Площу̀, (*βλ.* Плóскій). 2, = *βλύζω* (*ϛάζω*), *βλ.* Плю́ю.

Пну̀, *Σλαβον. ἀπάρμφ.* Пя́ти, *ἀόρις.* Пя, *ὡς ἐκ τε̃* Пя́ю [*ὅθεν τὸ ἄῤῥητον* Пану̀, *συγκοπ.* Пну̀, *καὶ* Пину̀] Пинáю. *πάω, =σπάω* (*=τείνω, ταννύω βλ. Ῥείμ. λ. φάω*) *σπάνω· καὶ σπέω, σπείω, σπίνω=σπίζω* (*βλ.* Пядь, *καὶ* Пять). *ὅθεν* Разпну̀ = *ϛαυρόω* (*κυρίως διατείνω, ταννύω ἐπὶ τε̃ ϛαυροῦ. τὸ δὲ* (*ἐκ τε̃ πάω*) *πάνω* (*ἀντὶ σπάω = ἕλκω*), *σῴζεται καὶ ἐν τῇ Σ. παρὰ τοῖς Ποντικοῖς* (*κατὰ τὴν Χαλδίαν*), *οἳ λέγεσιν, ἐκπάνω, τὸ ἐκσπάω, ἀποσπῶ* (*ἐκκολλάω, τὸ Σ. ξεκολλῶ*), *ὡς καὶ τὸ συνηθέϛατον σπάνω = σπάω* (*σφάω=ῥήγνυμι*). *βλ.* Пинáю.

Пò=*ἀ-πὸ, καὶ πο-τὶ=πρὸς,* (*πὸς, ὅθεν καὶ πόσθη ἀντὶ πρόσθη, πρόσθησις*)· *καὶ=λτ.* post (*μετὰ*)=*ὄ-πισθε, ὀπίσω, ὀψέ. πρβλ. Λιθ.* pa, *Σκανδιναβ.* paa, (*ἐπὶ*) *κτλ.*

*Пога́ный, Пога́нъ, τὸ λτ. paganus = ἐθνικὸς, εἰδωλολάτρης, ὅθεν καὶ μιαρὸς, ἀκάθαρτος· καὶ „ παγανὸς, ἰδιώτης, ἄφρων (Ἡσύχ.), ὡς τὸ ἄγροικος. ἐκ τȣ̃ λτ. pagus (ἀγρὸς) = πάγος (λόφος). Οὕτω καὶ παγανὸν (ἐπὶ βρέφους, παρὰ τοῖς νῦν Ἠπειρώταις), ὡς τὸ παρ' ἄλλοις μωρὸν, μωρȣδάκι, κτλ. = ναννίον, νήπιον. Οὐ γὰρ ἄν τις, οἶμαι, πιθανὰ λέγοι λέγων τȣ̃το = πηγανὸν εἶναι, παρὰ τὸ πάγω, πήγνυμι = πηγὸν = τρόφι, εὐτραφές· ὡς τὸ, πακτὰ, πηκτὴ, ἡ τροφαλίς.

Пого́да (По-го́да). βλ. Го́дъ.

По́длѣ (Под-лѣ). = ποτὶ (πρὸς), πλησίον (ὡς ποτί-νυ). βλ. Ли.

По́дъ (ὑπὸ) = ποτὶ, ποτ' (πρὸς). ἢ καὶ (ὑπὸ) ὕ-ποθι (ὡς, ἄνωθι)· ἢ γȣ̃ν ἐκ τῆς По, προςεθέντος τȣ̃ τελικοῦ д, ὡς ἐν τοῖς ἀρχ. λτ. marid altod=mari alto.

По́дъ (ἐσχάρα καμίνȣ) φῶδος (ἐκ τȣ̃ φώζω) = φῶγος, λτ. focus, συνήθ. φωγȣ̃ (οἷον ἐκ τȣ̃ φωγῶ· ὡς Ἰω, Ἰωνικ. Ἰοῦν· καὶ ἡ μιμῶ συνήθ. μιμȣ̃) = φώγανον. ἢ αὐτὸ τὸ ἄνω По́дъ.

По́здо, καὶ Σλβ. По́здѣ, (ὀψὲ, ἐκ τῆς По-с (= ζ) д. Посд—ὅθεν Пос-ля) ὀ-πίσω (οἷον ὀ-πόσθε) = ὄ-πισθε, ὄπισθε, αἰολ. ὄ-πισθα, καὶ ὄπισε, ὅθεν τὸ ὀψέ. По́здный, По́зденъ (ὄψιμος, βραδὺς), λτ posticus (post, post-ea, postea) = ὀ-πισθινὸς, ὀ-πσινὸς, ὄψιμος. Позда́ю, ὀψίζω, ὀψίσδω, ὀ-ψίσδω (οἷον ὀ-πισθέω).

Покà (*μέχρις, ἕως*) = *ποτὰ* (*τ* = *κ*) *ἀντὶ ποτὶ, πρὸς· ποκὰ Δωρικῶς=ποτέ.*

Покóй, (*ἀνάπαυσις, ἡσυχία*). Покóю (*ἀναπαύω, καθησυχάζω*), *οὐ παρὰ τὸ πάζω, πάξω* (*πάκω λτ.* paco, pacisco, paciscor, *πάξ*, pax = *παύλα, εἰρήνη, ἐκ τῦ πάω, παύω*), *ἀλλὰ σύνθετον ἐκ τῆς* По (*ἐπὶ*) *καὶ* кóй, кóю = *κόω, κοίω, κείω, κέω* (*κεῖμαι*), *κοῖος* (*λτ.* quies [requies], quietus, *κϝοιτὸς, κοιτὸς, ὅθεν ἄκοιτος*), quiesco, *ἐκ τῦ* quieo (*κοιέω, κοιέσκω*). *συγγεν* Почію (чію = *κείω*), *οἷον ἐπικοίω, -κείω, ὡς κατακείω, κατακοιμάω.* [*κείω, κέκοια, κοῖος, κέκοιμαι, κοίμη, κοιμάω, κῶμα, κώμη, κέκοιται, κοῖτος, κοίτη, κτλ. καὶ κῶος,* (*κοίλωμα* = *Γρμ.* Kewe, Keue, Koye). *βλ.* Кóйка. *Τούτων φαίνεται συγγενὲς καὶ τὸ λτ.* civitas (*πόλις*) *ἐκ τῦ* civis (*πολίτης*) = *κοίϝης, κοῖϝϊς* = *κοῖος, κῷος* = *κέων* (*κέω*), *ὡς τὰ κώμη καὶ κωμίτης*].

Пóлба (*εἶδος σιτηρῦ*), *ὡς πόλφος, πολφὸς, καὶ βολφός, λτ.* pulpa· *καὶ πόλτος, λτ.* puls, pultis.

Пóле (*πεδιὰς, ἀγρὸς, περιθόριον λευκὸν χάρτῦ ἢ βιβλίῦ γεγραμμένῦ, ὡς τὸ, σελίς· πίλῦ περιφέρεια. κτλ.*) *πολὴ, πόλος* (*τὸ δὲ πολὴ* = *ἐπιφάνεια, σῴζεται ἐν τῷ συνθέτῳ, ἐπιπολῆς*). Полюю, (*θηρεύω*) *πολέω, πωλέο-μαι* [*ὡς* „ *πωλέομαι κατὰ ἄςυ, ἀγρὸν, κτλ.* = *λτ.* versor in re· *καὶ πολάω,* polare agros· *καὶ πολίω ἐν τῷ λτ.* polio, *βλ.* Полю· *καὶ πο-*

λεύω = θεραπεύω, 'Ησύχ. ὡς ἐν τοῖς συνθέτοις, μυσοπόλος, αἰπόλος (αἰγοπόλος), κτλ. τὸ θέμα, πέλω (=ςρέφω), πέλλω, πάλλω. βλ. τὸ συγγ. Плѣнъ]. ἐκ δὲ τȣ̃ Поле, τὰ Польный, Польскій, Полевый (ἀγροτικὸς, τȣ̃ ἀγρȣ̃, οἷον τῆς πολῆς, καὶ ὡς ἂν εἴποις, πόλειος, πολικός). ὅθεν Полякъ, Поляки (πολακοὶ) οἱ Πολωνοὶ (Λέχοι), ὡς πεδιάσιοι, πεδιαῖοι, πεδιεῖς, οἱ Σ. καμπήσιοι, πρὸς διαςολὴν τῶν ὀρεινῶν, Σλαβ. Горняки=Ϝορεικοὶ, Σ. βουνήσιοι.

Ползу́ (Плзну̀, Плжу̀), 'Ρωσσ. Ползу̀, Σρβ. Пужем = Плжем, Καρν. Βοεμ. plazim, (ὀλισθαίνω, ἕρπω, ἐπὶ ἑρπετȣ̃ν), φαίνεται συγγεν. φάλω, φάλλω, λτ. fallo, σφάλλω (μλ. αἰολικ. φάλσω, πάλσω, α=ο καὶ σ=ζ. Ползу̀). οἶμαι δ' ἔν πιθανώτερον = πλάζω, βλάζω (α=ο, πλόζω, μεταθ. Ползу̀). 'Αλλὰ καὶ τὸ φάλλω = βάλλω = πάλλω, πέλλω, βέλω, βάλω, βλάω, ὅθεν καὶ τὸ βλάβω, πτω (κωλύω, πεδόω, κτλ.), καὶ βλάζω (βλόζω, μετθ. Ползу̀). βλ. τὸ συγγεν. Плѣжу, καὶ Плѣнъ.

Полей, Γρμ. Poley=λτ. pulegium (παρενθ. u, ἀντὶ plegium) = βλήχιον, βληχὼ = γληχὼ, γλήχων, γληχή.

*Полипъ (εἶδος σκώληκος)=πολύπους. (σημειῶσαι τὴν ἀποκοπὴν τοῦ μακροῦ ους· ἢ ὡς ἐκ τȣ̃ βραχυνθέντος πολύπος, καὶ ὀρθότερον, πόλυπος, 'Ιωνικ. πούλυπος, Δωρικ. πώλυπος·

* *

ὡς καὶ, Οἴδιπος, ἄρτιπος, ὤκυπος, ἀέλλοπος· τοιαῦτα καὶ τὰ, Πάνθος, Πόλυβος (πολύβους), εὖνος, χείμαῤῥος, κτλ.

Полица, ὑποκορ. Πόλκα (πῆγμα σανίδων εἰς ἀπόθεσιν σκευῶν, ἐπίπλων, κτλ. μσ. λτ. dres:orium, Γλ. dressoir, Γρμ. Thressor, ὡς ἀπὸ πρωτοτύπȣ Πόлъ, Πόля) ὅθεν Σ. (παρὰ Θετταλοῖς) πολίτσα. ἐκ τȣ͂ φολὸς (φολὶς, Σ. φολίτσα) = φωλίον, φωλεὰ, φωλεὸς = γωλεὸς (κοίλωμα). τὸ δὲ φολὸς, ἰωνικ. φωλεὸς, φωλὸς, συγγενὲς, ἴσως, καὶ τȣ͂ θυλὸς, ὅθεν τὸ θυλὴ, θύλαξ, θύλλις, θύλλιξ (διὰ τὸ κοῖλον· ὡς κύτος, σκύτος), αἰολικ. φόλλις (φ=θ, υ=ο) φολός. (βλ. Пу́ло, καὶ Πόлъ). ὅθεν 2, Πόлка (τὸ πρὸς τὸ πυρεῖον τȣ͂ πυροβόλȣ, οἷον τȣφεκίȣ ἢ πιςολίȣ, κοίλωμα, ἔνθα ἐγχεῖται ἡ πυρῖτις κόνις· ὡς ἐκ τȣ͂ Πόля) = Σ. φάλια (κυρίως, ἡ πρὸς τȣ͂το τὸ κοίλωμα τρύπα τȣ͂ πυροβόλȣ). βλ. Πόлый, Πόлъ.

*Полиція, τὸ λτ. politia, Γλ. police, Γρμ. polizey, ἐκ τȣ͂ πολιτεία.

Πόлкъ, Плкъ (λεγεὼν, τάγμα ςρατιωτῶν, Γλ. regiment· 2, ςρατὸς. 3, ςρατόπεδον) πόλχος, αἰολικῶς = ὄχλος (μεταθ. ὄλχος. τὸ π = Ϝ), Πολ. pułk, Βομ. pluk, Κροτ. puk (ἀποβολῆ τȣ͂ λ.), λτ. volgus, vulgus, Γρμ. Volk, Γλ. foule, κτλ. (τὸ Ταταρικ. pulk=σωρός. τὸ Τȣρκικ. buluk, λόχος, τάγμα ςρατιωτῶν, πλῆθος).

Πόлный, Πόлонъ, Πόлнъ (Плнъ, πλήρης.)

πολὸς, πολέων, ὅθεν πλέων, πλέως, πλεῖος, λτ. plus, plures· καὶ πλεῖν, πληνὸς, λτ. plenus, Γλ. plein· καὶ, πλήρης, πληρὸς, λτ. plerus, κτλ. Γρμ. voll, ἀρχ. full, ὅθεν καὶ viel, καὶ (veel) völle=viele, Κτσξ. vull (πϐλὺς), Ἀγγσξ. ful, κτλ. καὶ τὸ Τϐρκικ. bol = πολὺς (πλήρης, ἄφθονος). Полню, πολέ(ν)ω, πολέω = πλέω, πλῆμι, πλήθω (πληρόω)· ὡς τὸ πλήρης συγγεν τϐ πολὺς, ὅτω καὶ τὸ Полный συγγ. τϐ Бóлій, Болшóй.

Пóлозъ (τὸ κῦτος τϐ χαμουλκϐ, ἢ ἑλκήθρϐ, τῆς συνήθως σάνιας, Γλ. traîneau) φῶλος. βλ. Пóлый.

Полосà (σειρὰ, ὁλκὸς, λτ. tractus. 2, γῆς ἀπόμοιρα, φραγμός. 3, τὸ πλατὺ ξίφϐς ἢ μετάλλϐ, κτλ.). Полосу́ю (χαράσσω) φαλύσσω, φαλάσσω, σφαλάσσω (-λάττω, Γρμ. spalten=σχίζω, τέμνω, κεντῶ, νύσσω), ὅθεν φαλὸς, σφαλὸς, σφέλας (κυρίως ξύλα τετμημένα), ἐκ τϐ φάω, σφάω, ὅθεν φάλω=φάρω=πάρω, σπάρω, σπαράσσω, κτλ. (βλ. Ῥείμ. λ. σφάζω). συγγ. Пóлый.

Полошу̀ (φοβίζω, πτήσσω, τρομάζω). Полóхъ (τρόμος) πλάσσω (α=ο, Плошу̀)=πλήσσω, πλήττω (ἐκπλήττω), πλήγω, πληγὴ, πλαγή (α=ο Плох), πλῆξις (ἔκπληξις). συγγ. Площу̀, Плéщу.

Полощу̀, Ῥωσ. τὸ Σλαβ. Плáчу (πλύνω) πλάζω = φλάζω, φλάω, φλύω, πλάω, πλύω (ὅθεν πλύνω), καὶ πλύσσω (ἐκ τϐ πλύω, μέλ. πλύσω) = πλύνω· καὶ πλώσσω (πλόω) πλώω,

ὡς τὸ „ δάκρυ πλώειν=δάκρυ πλύνειν (ῥέειν), βλ. Плыву̀. [ἐκ τῦ πλύω, πολύω, πολύσσω (=πλύσσω, ζω, κατὰ παρένθεσιν τῦ ο· ὡς, πτύω, πιτύω· πνύω, πινύω, κτλ. βλ. Песо́къ). εὑρίσκεται καὶ „ φολύνω, μιαίνω (Ἡσύχ. ἡμαρτημέν. ἢ τῦτο ἐκ τῦ μολύνω, μ=π, πολύνω· ἕτερον δὲ καὶ τὸ λτ. polluo), ἀπάρμφ. Полоска́ть, οἷον ἐκ τῦ Пололоска́ю]. Полоскані́е (πλύσις, καὶ ἰδίως ἡ τοῦ λάρυγγος=γαργαρισμὸς, ἀνακογχυλίασις). ὡς πλύσμα, πλυσμὸς (οἷον πλυσκανία, ἐκ τῦ πλύσσω, ζω, ξω, πλύσκω· ὡς, βασκανία, λιτανία, κτλ.). ἐκ δὲ τῦ Полоска́ніе πάλιν τὸ συνήθως σπολοκάνιον καὶ σπαλακάνιον (μεταθέσει τοῦ σ), τὸ ἑλληνικώτερον πλυνοδόντιον (οἴνε ποτήριον τὸ ἔσχατον, ᾧ πλύνεσι τοὺς ὀδόντας ἀπὸ δείπνε)· τοῦτο δέ τινες τῶν ἡμετέρων εὐφυῶς μὲν, ἀλλ᾽ ἐκ ἀληθῶς παρήγαγον ἐκ τῦ „ ἀπὸ λεκάνης, ὡς μετὰ τὰ ἀπὸ τραπέζης χέρνιβα πινόμενον, κατὰ τὸ „ ἀπὸ λετροῦ· „ δὸς ἡμῖν ἀπὸ λετρῦ πιεῖν (Πλανέδης, Αἰσώπε βίῳ). βλ. τὸ 2, Пла́чу.

По́лсть (Плсть. πίλημα, πιλητὸν), Γρμ. Filz, Αγσξ. felt, μσ. λτ. filzata, feltrum, pheltrum, Ἰτ. felza, feltre, Γλ. feutre, faultre, κτλ. συγγ. πῖλος, πέλλα, pilus, pellis, vellus, κτλ. βλ. Пла́тъ.

По́лъ (πέδον, ἔδαφος), συγγεν. По́ле.

По́лъ (γένος) φῦλον (αἰολ. φόλον· ὡς, φύλλον, λτ. folium.)

Пόлъ, ὅθεν (Пόлов), Половина (ἥμισυς) παῦλος (αυ = ω = ο, πῶλος, Пόлъ. ὥς, αὖς, οὖς, ὦς), λτ. paulus = φαῦλος (Пόлов, ἀντὶ Полв παρενθέσει ο, οἷον φαύολος, παύολος, πάβολος, πάλοβος, Пόлов) = φαῦρος = παῦρος, parvus, parus, paucus (καὶ pravus), pauper, κτλ. ἐκ τȣ̃ φαῦλος καὶ τὸ Γρμ. faul. (βλ. Ῥείμ. λ. παῦλος, παῦρος). ἢ τὸ Пόлъ συγγεν. φῶλος (φολϜὸς), φάλω = φάρω (κόπτω). βλ. Полица.

Пόлый, Пόлъ (κοῖλον, κοῦφον, κενόν) φῶλος, φωλὸς, φωλεός. βλ. Полица.

Полы́нь, βλ. τὸ Σλαβ. Пелы́нь, Σ. πελῖνος (ἐν Μακεδονίᾳ μάλιςα καὶ κατὰ Θρᾴκην, καὶ πολλαχȣ̃ τῆς Θεσσαλίας, κυρίως ἐπὶ τῆς ἀρτύσεως τȣ̃ οἴνου· οἷον, " βάλε πελῖνον εἰς τὸ κρασίον· ὅθεν καὶ πελινάτον (ἐλλειπτ. κρασίον) = ἀψινθίτης (ἐλλειπτικ. οἶνος)· καὶ καταχρηςικώτερον, πελῖνος, ἀντὶ τȣ̃ πελινάτον. ἄλλως δὲ λεγȣσι τὸ φυτὸν συνηθέςερον ἀψινθία, καὶ (θ = φ), ἀψιφία, -φιὰ, ἀντὶ ἀψίνθιον = Полы́нь, Пелы́нь)

Пόльза, καὶ Пόлза (ὄφελος, κέρδος). Пόльзую (ὠφελῶ) = Пό-лза, ἴσως συγγεν. Ла́жу, οἷον τὸ ἀπολαζόμενον = ἀποφερόμενον, ἀπολαμβανόμενον. βλ. Лучу̀, Лѣжу̀, καὶ Льзя. οὐ γὰρ οἶμαι παρὰ τὸ Лоза̀, κατὰ τὸ λτ. lucrum, ὅπερ ὁ Βόσσ. παράγει ἐκ τȣ̃ lucus = λόχος, λόχμη. βλ. Etym. L. L.

Полю́ (*ἐκλεπίζω*, *συνήθ*. *ξεφλϐδίζω*, *καθαρίζω* *οἷον μῆλον*, *κτλ*.) *πόλω*, *πολίω*, *ὅθεν λτ*. polio, (*Γρμ*. poliren, *Γλ*. polir, *ὅθεν καὶ τὸ* '*Ρωσσ*. Полиру́ю = *λειόω*). *βλ*. Поле. *ἢ μεταθέσ*. *ἐκ τϐ λέπω* (*λόπω*, лупу̀ (луплю̀) *πόλω*, Полю̀), *ὡς καὶ τὸ φολὶς εἴη ἂν ἐκ τϐ*, *λοφὶς*, *λοπὶς*, *λοπὸς*, *λέπος*. *βλ*. '*Ρεὶμ*. *λ*. *φολὶς*.

Поля́рка, *καὶ* Пуля́рка (*ἐν Πετρϐπόλει*), *ἐκ τϐ Γρμ*. pollake (*ὄρνις νεαρὰ*, *καὶ ἐξαιρέτως ἡ θρεπτὴ*) *ἡ νῦν παρὰ Πελοποννησ*. *μὲν*, *πϐλάκα* (*πϐλακίδα*), *παρὰ δὲ Θετταλ*. *καὶ ἀλλαχῆ τῆς* '*Ελλάδ*. *πϐλάδα*, *πωλάδα* = *φωλὰς*, *φωλάδος* (*ἡ ἐμφωλεύϐσα*, *ὡς πρὸς τὸ ὠοτοκεῖν ἤδη ἐγγίζϐσα*)· *ὅθεν καὶ μεταφ*. „ *φωλάδα παρθενικὴν* ('*Ανάλ*. *Τ*. *Β*. 89, *ἀριθ*. 22), *ἀντὶ τϐ παρθένον νεαρὰν*, *ὡς καὶ ἐν τῇ Σ*. *τὸ*, *πωλάδα*, *πϐλαδίτσα*, *πϐλαδάκι*, *κτλ*. *τὸ δὲ τῶν Πελοποννησ*. *πωλάκα*, *πωλακίδα φαίνεται ὡς ἐκ τϐ φωλακὶς*, *φῶλαξ*, *ἀντὶ φωλὰς* (*κατὰ τὰ θύλαξ*, *καὶ θυλάς*· *θύλλιξ*, *καὶ θύλλις*), *παρὰ τὸ φῶλος*, *φωλεὸς* (*βλ*. Поли́ца). *οὐ γὰρ οἶμαι τὸ Σ*. *πωλάδα*, *παρὰ τὸ πῶλος*, *πωλίον* (*μεταφ*. *πᾶν ζῶον νεαρὸν*, *λτ*. pullus), *ὅθεν Σ*. *πϐλίον* (*πᾶν πτηνὸν*) *καὶ λτ*. pulli (*ὀρνίθια*), *διὸ καὶ ἐν τοῖς πατρωνυμ*. (*οἷον Νικολόπϐλος*, *Παππαδόπϐλος*, *κτλ*. *εἴθιςαι δὲ ταῦτα μάλιςα παρὰ Πελοποννησίοις*) *τὸ πϐλος*=*υἱός*, *ἔςι δ' ὅτε καὶ* = *νέος*, *μικρὸς*, *οἷον ἐπὶ τῶν νεογνῶν ζώων*,

ἀετόπελον, λυκόπελον = λυκιδεὺς, ἀετιδεὺς, κτλ. καὶ πάλιν, παιδόπελον, ῥαπτόπελον = παιδάριον, ῥάπτης μικρὸς, κτλ. ὑποκοριςικῶς. ἐν δὲ τέτοις τὸ πελον ἐδέτερον, ἐκ συγκοπ. τε πελίον.

*Понамáрь, ὅθεν Σ. (παρὰ τοῖς ἐν Ῥωσσίᾳ Ἕλλησι) παλαμάρις = κανδηλάπτης. συγκέκοπται ἐκ τε παραμονάριος (Βυζαντινοί).

Понѐ (По, не, γοῦν, κἂν) πω νή. ἢ λτ. penè (μόγις), ἐκ τε πόνῳ, ὡς ἐκ τε μόγος, μόγις, μόλος, μόλις.

Пóпъ, πόπ-ας, πάππας (ὁ συνήθ. παππᾶς, ἱερεὺς), λακων. πόπαρ = πάππας (πατὴρ), καὶ πάππος (ὁ συνήθ. παπες, ἐπ τε παπὺς, ὡς ἀπφῦς). ὅθεν Попадьѧ̀ ἡ συνήθ. παππαδία (ἡ καὶ πρεσβυτέρα, ἱέρισσα, ἡ σύζυγος τε πρεσβυτέρε, τε ἱερέως), ἐκ τε ἀῤῥήτε παππάδης, ἀντὶ παππᾶς, ὅθεν ἡ πληθυντικ. παππάδαις· [πάντων σχεδὸν τῶν εἰς ας, καὶ ης ἀρσενικῶν τὰς πληθυντικὰς ὀνομαςικὰς εἰς αδαις (αδαι) σχηματίζει κατακόρως ἡ χυδαία συνήθεια, οἷον ἀρχοντάδαις (ἄρχοντας)· βασιλεάδαις (βασιλέας, ἀντὶ, εὺς)· κριτάδαις (κριτὴς)· ῥαπτάδαις (ῥάπτης)· δεσποτάδαις (δεσπότης, δεσπότας)· θεριςάδαις (θεριςὴς)· ψωμάδαις (ψωμᾶς), κτλ. ὁ δὲ τοιετος τύπος σπανιώτατος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ἐκ τῶν εἰς αδης, καὶ ας διφορεμένων ὀνομάτων, ὡς τὸ κερατάδας, καὶ-τάδης, καὶ κερατᾶς = κερατίας, κτλ.]

*Порéй (*πράσον*) *τὸ λτ.* porrum, *ἐκ μεταθέσ. τε̃ πράσον* (*πάρσον, πάῤῥον· ὡς, πόρσω, πόῤῥω*), *Γλ.* poirreau, porreau, *κτλ.*

Порà (*καιρὸς*), *δοκεῖ μοι παρὰ τὸ* Пáрю (*βλ.* Пáръ)=*φάρος*=*φαρὸς* (*φαρὰ, φαρὴ*)=*θαρὸς, θερὸς* (=*θερμὸς*), *θέρος* (*βλ.* Врéмя· *ὡς καὶ τε̃το συγγεν.* Врѣю)· *καὶ τὸ* ætas=æstus, *αἶθος· καὶ τὸ ὥρα ἐκ τοῦ ἄω, αὔω, εὔω, αὖρος, αὖρα εὖρος, ε̃ρος, ὧρος* (*βλ.* Óсенъ). *Εἰ μή τις ε̃τω προχείρως ἐθελήσει τῷ* Порà *παραβαλεῖν αὐτὸ τὸ ὥρα, μετὰ τε̃ Ϝ=π* (*Ϝώρα, Ϝόρα, πόρα*), *ὡς, ὄχλος, ὄλχος, πόλχος*, Пóлкъ.

Порóгъ, *Σλαβ.* Прáгъ (*φλιὰ*) *φράγος, φραγὴ φραγμὸς* (*φράσσω, φράγω*). *βλ.* Прягỳ, *καὶ* Порóхъ. *βλ. καὶ τὸ* 2, Порóгъ.

Порóгъ (*καταῤῥάκτης, Ῥωσσικ.*) *συγγενὲς τε̃ ἄνω*, Порóгъ, Прáгъ (*διὰ τὸν τε̃ καταῤ' ῥάκτε φραγμόν*). *οὐ γὰρ, οἶμαι = φάραγος* (*σφάραγος, σφαραγῶ=σμαραγῶ, μαράσσω, ἐκ τε̃ ἀῤῥάσσω, ῥάσσω, ὅθεν καὶ ὁ καταῤῥάκτης. βλ. Ῥείμ. λ. σφάραγος*). Запорóгъ, Запорóжы, *Σλαβόνων ἔθνος, ἀμέσως μετὰ τὲς καταῤῥάκτας τε̃ Βορυσθένες περὶ τὸ Κίαιβον τὸ πάλαι κατῳκημένοι, οἷον παρακαταῤῥάκτιοι* (*ὡς τὰ, παράλιοι, παρώρειοι, παραποτάμιοι, κτλ.*), *κατὰ λέξιν* (Запрáгъ, жы) *ζάφραγοι,* (*γ = ζ, ζάφραζοι*), *διὰ=ζὰ, ὡς διάφρακτοι, ἢ φραγμῖται· ὅτι δὲ καὶ ἡ πό-*

λις Πράγα ἐκ τῦ Прагъ=Порогъ, *σεσημείωται ἐν* Tripart. p. 200 (*οἷον φράγα, φραγή*).

Порося, *Σλαβ.* Прася (*χοιρίδιον γαλαθηνὸν*) *πράξ, πρόξ, πόρκος* (*ἀρχαῖον Ἀττικὸν*), *ὅθεν λτ.* porcus (Varro), *ὑποκορ.* porcellus, *Φιννικ.* porsas, *Γλ.* porc, pourceau, *Γρμ.* Forg, *καὶ* Ferkel, *ᾧ συμπίπτει καὶ τὸ φάρξ· „φάρκες, νεοσσοὶ* (*Ἡσύχ. βλ. Ῥείμερ.*). *βλ. καὶ* Порозъ.

Порозъ (*ταῦρος, καὶ κάπρος βάτης, ἀνευνέχιςος*) *συγγεν. πόρκος, πρόκος, πρῶκος, πρώξ* (*οἷον πόροξ, παρενθέσ. ο*), *πράξ. βλ. Ῥείμ. λ. πρόξ.*

*Поромъ, *καὶ* Паромъ, *Ῥωσσικ.* (*πορθμεῖον, σχεδία*) *πέραμα* (*ε καὶ α = ο*).

Порохъ, *Σλαβ.* Прахъ (*κόνις = φράγ-*) *καὶ Σαξ.* prach, *συγγεν.* Прагъ (*βλ.* Порогъ) *παρὰ τὸ ἀρχαῖον* Праю (*βλ.* Прѹ), *ὅθεν καὶ* Прягѹ = *φράγω, φράγος = Ϝράγω, ῥάγω, ῥάγος, ῥάκος* (*ῥάχος, Ϝράχ*=Прах)=*ῥῆγμα, κτλ. τὸ* Прахъ *συμπιπτει καὶ τῷ λτ.* frax, -ces, *ἐκ τῦ* fraceo, frango=(*φράγγω*) *φράγω, φράγος* (Прах) *αἰολικ., ἀντὶ θράγω,* (*θραύω*) *θράγος, θρακὶς=θρίω, τρίω, τρίβω* (*τρύω, τρύγω, τρύξ*). *Ἐκ τοῦ θράω, θρέω* (*τρέω, τέρω,* tero), *καὶ τὰ θρᾶνος, θρῆνυς, θρόνος, κτλ. ὡς τριβόμενα, καθὰ πάλιν καὶ ἡ φλιὰ ἐκ τῦ φλίω, φλίβω* (*θλίβω*)· *οὕτω καὶ τὸ* Прагъ *συγγεν.* Прю.

*Портъ (λιμὴν) τὸ λτ. portus = πόρος (πόρτος), πορθ-μός. πρβλ. Γρμ. Furth· ἐκ τοῦ πάρω, πέρω, περῶ, πόρος = φάρω, φέρω, φορῶ, φόρος. τὸ δὲ portus ἐκ τῦ πόρος μετὰ τῦ τ· ὡς ἐκ τῦ μόρος, mors, mortis· καὶ φόρος, fors, fortis.

Порты, πληθυντ. ἐκ τῦ Портъ, Σλαβ. Пртъ, (πηνίον, Σ. πανίον, πῆνος, πάνος, λτ. pannus· καὶ 2, 'Ρωσσικ. ἱμάτιον,-τια) φόρτος, φόρτοι· ἐκ τῦ φέρω, Беру̀, Перу̀ = φορῶ = φόρημα, φόρεμα, φορέματα· ὅθεν Портки̂ (βρακίον, ια, οἷον, κατὰ τὸν ὑποκορ. τύπον τῆς Σ., φορτάκι, φορεματάκι)· καὶ Портной, ὁ ῥάπτης, ὡς φορεμάτων ποιητὴς (ἐκ τῦ Порт καὶ нóю, ны́ю, ὡς φορέματα νύων, νύσσων, κεντῶν = ῥάπτων). πρβλ. τὸ Κρτ. pert = πανίον λινῦν· καὶ Σρβ. Пртиште, ὀθόνια λινᾶ, lintea.

Порхаю (πτερύσσομαι, πτερυγίζω, ἐπὶ νεοσσῶν· ὡς ἐκ τῦ Порху, οἷον, Ϝόρχω, πόρχω, ϝπόρχω, σπόρχω) = πέρχω, λτ. pergo = σπέρχω, -χνω, Βομ. prchnu. (πάργω) σπάργω, σπαργάω (ἐκ τῦ, ὀρέγω, ὄρχω, -χομαι, μετὰ τοῦ διπλῦ πνευματισμῦ π, καὶ σ. βλ. 'Ρείμ. λ. σπάω).

Порчу (βλάπτω, φθείρω) πόρσω, ἀντὶ (πόρθω) πορθῶ, πέρθω, λτ. perdo (ὡς ἐκ τῦ πράθω, αἰολ. πραίθω, τὸ λτ. praedo, ὅθεν praeda, ἐξ ὧν πάλιν συνήθως πραῖδα, καὶ πραῖζα, καὶ πραιδεύω. βλ. Прю.

Порю̀ (διαλύω τὸ ῥαπτὸν, ἐξηλόω, συνήθ. ἐξηλόνω· 2, σχίζω, οἷον κοιλίαν ἰχθύος, κτλ. συνήθ. ξεκοιλιάζω = ἐκκοιλιάζω, ἐκκοιλίζω). φάρω (φόρω) φαρόω, φαρῶ (= σχίζω, χαράσσω). βλ. Перу́нъ.

По́слѣ (ἔπειτα, μετά. По́с-лѣ) ὄ-πισε(λυ) = ὄ-πισε(νυ), ὄπισεν, ὀπίσω = ὄ-πισθε, λτ. post. βλ. По́здо.

По́стъ (νηςεία) = Γρμ. Fasten, Ἀγγ. fast, fasting, κτλ.—Пощу́ся, Σλαβ. Пости́тися· καὶ Пощу̀ (Посту̀, Пости́ти, νηςεύω), καὶ Βενδ. posten, Φιλλανδ. paasten, κτλ. = ἀπαςέω, ἀπαςία (κατὰ τὸν Junium). ἢ (Wachter) ἐκ τῦ Γοτθικ. fasten = κρατεῖν (ὡς καὶ τὸ ἐγκράτεια)· τὸ δὲ fasten, οἶμαι, = βαςᾶν (βαςάζειν), ὡς καὶ συνήθ. βαςῶ, καὶ κρατῶ μεταφορικ. = ἐγκρατεύομαι· οἷον „ βαςᾷ, ἢ κρατεῖ τὴν Τεσσαρακοςὴν (νηςεύει, ἢ τηρεῖ, φυλάττει)· „ βαςᾷ, ἢ κρατεῖ νὰ μεταλάβῃ = ἐγκρατεύεται, νηςεύει. ὥςε τὸ По́стъ = βαςὸν (ὡς ἐπὶ τῆς κυρίας σημασίας τὸ συγγενὲς Мо́стъ, ἐκ τῦ Вестѝ, Веду̀, βέδω, βάδω = πάδω, Паду̀, Па́сти = βάζω, βαςὸς, βαςάω), βαςῶ = Пощу̀· Пости́тися, βαςᾶσθαι· По́стъ, βαςὴ (παςὴ) = βάςαξις, βαςαγή, (α = ο, β = π).

Пото́пъ, βλ. Топлю̀.

По́трохъ (ἔντερον) ἐκ = βόθρος (διὰ τὸ βαθὺ δῆθεν, καὶ κοῖλον, ὡς καὶ τὸ, κοιλία, καὶ ἔντερον, ἔντος, κτλ.), ἀλλὰ σύνθετον,

По-трóхъ = τρώγ-λη (τρύπα)· ἐκ τȣ̃ Трỳ, Трію. βλ. καὶ Требýха.

Пóтъ (ἱδρὼς). Потѣю (ἱδρόω, ἰδίω) πότος, ποτέω, (ποτίω) ποτίζω· ἐκ τοῦ Поỳ = πόω, ποτάω, ποταμὸς, κτλ. ὡς ἐκ τῆς ὑγρότητος τȣ̃ ἱδρῶτος· καθὰ καὶ ἐκ τȣ̃ Λακων. ὕδωρ, ὕδορ =ὕδος, ὕδας (ὕδα, водà), τὸ ἴδορ, ἴδος, ἱδρὸς, ἱδρώς=ϳὕδορ, λτ. sudor· ὅθεν ἰδίω, ἱδρόω (υ = ι, αἰολικ.)· καὶ τὸ Γρμ. Schweiss, schwitzen, ἐκ τȣ̃ Wasser, Water (Ϝάδορ = ὕδωρ, βέδυ), ὅθεν καὶ Schwaddern, Schwette, κτλ.

Почію (ἀναπαύομαι, καταπαύω, κεῖμαι. ἐκ τῆς По, καὶ τȣ̃ ἀπηρχαιομένȣ чію, ὡς ἐκ θέματος чи, Δοβρόβ. σελ. 104) = κείω, κέκοια, κοίω, (ἐπι-κείω). βλ. Покóй.

Пóчка (νεφρὸς. 2, ὄζος, ὀφθαλμὸς φυτȣ̃) φύσκα, φύσκη (φ = π, καὶ υ = ο, οἷον πόσκα). παρὰ τὸ φύω, φύζω, διὰ τὸ ὀγκῶδες. βλ. Пýчу.

Поỳ (ποτίζω) πόω (ἀρχαῖον· ὅθεν πέπωκα, καὶ πῶ = πῶθι, πόθι=πῖθι, πίε, ἐκ τȣ̃ πῖμι, πίω· ἀφ' οὗ καὶ πίζω=ποτίζω), λτ. poto.—Пьỳ, καὶ Піỳ, πίω (πίνω), Καρν. pijëm (οἷον πίημι =πῖμι), Βομ, pjm, pigu, Πολ. piję, pijam, κτλ. Σνσκρ. peju, Γαλ. boie, λτ. bibo, ἐκ τȣ̃ πίϜω. ὡς καὶ Пи́во = πῖϜος (ποτὸν), καὶ ἡ συνήθ. πίβα (ζύθος). Питіè, 'Ρωσ. Питьè, λτ. potio, πότις, πίτις (τ = σ), ἀντὶ πόσις, καὶ ποτὴς, ἡ. Пья́ный, Пья́нъ (μέθυσος) πιανὸς (ὅθεν

τὸ κύριον ὄνομα Ἀπιανός), συνήθ. πιωμένος. καὶ Пьянѣю (μεθύω). Піющій, πότης (ὡς πεῖσος, πίσος)· καὶ Ῥωσ. Δαλματ. Βοεμ. Потокъ (ποταμὸς, καὶ ῥύαξ) οἷον ποτὸς (ὡς, πότος, ὅθεν λτ. poto). ἐκ δὲ τοῦ πότος, ποτὸς (ποτάω), καὶ τὸ ποταμός. Пропиваю (καταδαπανῶ), ὡς τὰ, προπίνω, καταπίνω. Запой, ζάποσις = διάποσις (μέθη διαρκὴς, οὐ μόνον ὅλην νύκτα, ἢ ὅλην ἡμέραν, οὐδὲ νυχθήμερον ὅλον μόνον, ἀλλ' ἑβδομάδα νυχθημέρων ὅλην πολλάκις πίνοντος καὶ κραιπαλῶντος τοῦ ἅπαξ μεμεθυκότος).

Пою (ᾄδω, ψάλλω, ὑμνῶ. πόω)=φόω, φώω, βόω, βοῶ, βάω, φάω, φάσκω [ἐκ τοῦ ἄω, Ϝάω, Ϝόω· ὅθεν καὶ (ὕω) ὕδω, ὡς (ἀέδω) ἀείδω (ἀΐδω), ᾄδω, κτλ.]. Ἕτερον δὲ τὸ πόω, ὅθεν ποιῶ. (βλ. Ῥείμ. λ. πάω, ποιῶ).

Пра βλ. Про.

Правый, Правъ (εὐθὺς, ὀρθὸς, δεξιὸς, ἀληθής· καὶ δίκαιος, ἀθῷος) πράϜιος, πράϊος, πράϜος = πρώϊος, πρῶϜος (ὅθεν ἴσως καὶ τὸ μ. λτ. bravus, Ἰτ. brauo, Γλ. brave, ταῦτα δὲ κατά τινας = λτ. probus, probo, κτλ.). Ἐκ τοῦ πέρω (Перу), πέρος, πέραν, πρὴν, τὸ πράϊος (ὅθεν πρᾶτος), καὶ πρὸ, πρώϊος (ὅθεν πρῶτος), κυρίως ὁ προέχων ἐπ' εὐθείας (ὅθεν εὐθὺς, καὶ ἑπομένως ὁ δεξιός· τὰ γὰρ δεξιὰ, εὐθέα τε καὶ ὀρθὰ καὶ αἴσια ἀνέκαθεν ἐνομίζοντο. οὕτω καὶ τὸ Γρμ. recht (λτ. rectus ἐκ τοῦ

ἔρω, ὄρω, ὀρέγω, ὀρεκτὸς, Γρμ. aus-gereckt, ὄρθιος)=ὀρθὸς, εὐθὺς, καὶ δεξιὸς, καὶ ἀληθὴς (ὅθεν gerecht, κτλ.). Ἐκ τοῦ πέρω καὶ ἡ πρὸς (πέρος, πέραν), ὅθεν καὶ τὸ πρεῦς (πραῦς), παρ' ὃ (πρεύω) πρέπω, καὶ πράπω, πρέπον, πρόπος· οὕτω καὶ Прáвда (ἀλήθεια, δικαιοσύνη, δικαίωμα, κώδηξ πολιτικοῦ δικαιώματος)=(πράπτα) πρεπτὴ, πρεπτὸν, πράπον, τὸ πρέπον = προέχον, εὐθὺ (ὡς καὶ πρῆον, πρᾶϜον = ἐξέχον). πϱβλ. καὶ βράβα, βράβη, βράβης, βραβεὺς, (συγγεν. πράπω, πραύω, πρεύω, ὅθεν καὶ πρέσβυς = πρῶτος, προέχων), βραβεύω (βράβω, Прáву) Прáвлю (εὐθύνω, διοικῶ.), κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. πρὰν, καὶ πρέπω, καὶ πρέσβυς. βλ. καὶ Пéрвый, Прямый, Пропíвъ, καὶ Прè, κτλ. [τὸ δὲ λτ. verus (ἀληθὴς) δοκεῖ μοι παρὰ τὸν ὑπαρκτικὸν τȣ͂ sum μέλλοντα ero (= ἔσω, ἔσομαι, σ=ρ, δωρικ.), Ϝero, ἐσχηματίσθαι, κατὰ τὸ ἐτεὸς, ἐτὸς, ἐτὺς ἐκ τȣ͂ ἔω=εἰμὶ, ὅθεν καὶ τὸ ἐὸς, ἐὺς (βλ. Ῥείμ.) = ἐὼν, ἒνς, εἷς (ὢν), θηλ· ἔσσα, δωρικ. οὕτω καὶ τὸ Γρμ. wahr (ἀληθὴς) ἐκ τȣ͂ war (ἀορίςȣ τȣ͂ bin, ἀρχ. bim = Ϝειμὶ) οἷον Ϝᾶρ, ἀντὶ (ἆς) ἦς, δωρικ· = ἦν. ὡς καὶ τὸ Wesen = Ϝεσία, ἐσσία αἰολ. ἡ ἐσία· ἔςι δὲ καὶ ἐκ τȣ͂ ἔσω, ἔσις=ἐσία. ὅθεν ἂν εἴη, καὶ ἐσὸς, Ϝεσὸς, Ϝerus, ἐσσὸς, ἔσσιος. Ἀλλὰ καὶ τὸ Σλαβ. Йстина = ἐ(σ)τανὴ, ἐτανὴ, ἐτανὸς (=ἐτεὸς,

ἐτὸς), παρὰ τὸ Éсть, ἀντὶ Éстина. ὡς τὸ τῶν 'Ηλείων, ἴττεον (ἀντὶ ἔσσιον) = ἐσία ('Ησύχ.), ἔςι δὲ καὶ τὸ ε (ἐν τῷ ἐςὶ) κατὰ τὴν ἀρχαίαν προφορὰν = ει = ι = и. Τοῦτο νῦν μοι δοκεῖ πιθανώτερον τὸ ἔτυμον τȣ̃ Йстина, ȣ̉ παρὰ τὸ Йстый. βλ. Йстый, καὶ Éсшь, Ей, Нй.

Пра́здный, Пра́зденъ [ἀργὸς = κενὸς, ἐπὶ τόπου. 2, ἀργίας καιρὸς, σχολή· ἐπὶ χρόνȣ. 3, ἀργὸς, ἀεργός· ἐπὶ ἀνθρώπου· ὡς τὸ λτ. vacuus, κενὸς, vacuo, vacare = κενὸν εἶναι, καὶ σχολάζειν· καὶ τὸ τοῦ μέσȣ ἑλληνισμοῦ, σχολάζω, καὶ "σχολάζων τόπος (Πλȣ́ταρχ.)· καὶ τὸ συνήθ. εὔκαιρος καὶ ἄδειος, ὅ, τε κενὸς, καὶ ὁ σχολάζων, ἀργῶν]. Пра́здникъ (ἀργία = ἑορτὴ), ὡς ἀπὸ θέματος Празд— = πραστὸς, ἀντὶ περαςὸς (ὡς πρασιὰ = περασιά), περατὸς, περάσιμος· ἐκ τȣ̃ πέρω, περάω, Перу̀ (Пра́ю), περάζω (περάσω, ὅθεν καὶ τὰ πράσσω, πρήσσω), πράσδω (Празд-), κυρίως ὁ περάσιμος καὶ πόρον ἔχων, ὅθεν κενὸς = πορώδης = Поро́жній (κενὸς), κτλ. βλ. Прѐ, Пре́дъ. [ἴσως δὲ καὶ τὸ λτ. (feria) feriæ (ἀργία, ἑορτὴ) = πέρα, πορεία, πέρω, περάω, πειράω, ferio, πορέω. καὶ τὸ Σλαβ. Пи́ръ (δοχὴ, συμπόσιον) = feria. Пиру́ю (εὐωχȣ̃μαι) = ferior].

Прапрадѣда (προπροτέττας) = πρόπαππος. βλ. Про̀, καὶ Дѣдъ.

*Пра́поръ (σημαία λεγεῶνος) τὸ Βυζαντ. φλάμ-

μελον, Σ. φλάμπερον (μ = π), φράμπερον (φράπερον· φ = π, πράπερον), ἐκ τε̃ λτ. flammulum, flammeum vexillum (φλογοειδὴς σημαία), διὰ τὸ ἐπίμηκες τοῦ σχήματος ἐν εἴδει φλογός. flamme τε̃το καὶ οἱ Γάλλοι καλε̃σι. βλ. Пла́мя. Σημείωσ. καὶ ρ = λ.

Прася̀, βλ. Пороси̇.

Пра́гъ, βλ. Поро́гъ.

Пра́хъ, βλ. Поро́хъ.

Пра́ща (σφενδόνη) οὐκ, οἶμαι, οἷον φράσκα, φράσκις, ἐκ μεταθ. = φράξις = Fράξις, ὡς ἐκ τε̃ Пра́ю (βλ. Прещу̀, Прягу̀), ἀλλὰ μᾶλλον συγγεν. φάρω, πάρω (σχίζω), Порю̀. οὕτως ἐκ τοῦ σφένδω, λτ. fendo(= findo, fido), funda, σφενδόνη, Κρτ. precha, Κρν. prezha (Преча), Πολ. proca, Βοεμ. prak, καὶ praskati, prasstiti (παίειν) = φάρκω (φράκω), φάρξω, φαρκὶς, φάρξις (φράξις, φράσκις, = σχίσις). βλ. Проща́ю, καὶ Бразда̀.

Пра́щуръ (πρόπαππος) πράσγουρ, πράσγυρ, αἰολικ. = πρέσβυς (β = γ) πρέσγυς, λτ. preiscus, priscus. εὑρίσκεται καὶ σπέργυς, καὶ πέργυς (Ἡσύχ.). βλ. Пра́вый, καὶ Пе́рвый.

Пра́ю, ἄχρηστον, ὅθεν Попира́ю (πατῶ, ἐπιπατῶ), ἡ μετοχὴ По-пра́въ (πατήσας· ὡς ἐκ τε̃ Попра́ю). βλ. τὸ θέμα Пру̀, Прю̀.

Прѐ, Ῥωσσ. Перѐ, πρὸς, περὶ (καὶ = ὑπὲρ, ἐν συνθέσ. ὡς τὸ περὶ) ἐκ τοῦ πέρος, πέρα, πέραν, λτ. per, præ, Γρμ. ver, καὶ περρὲ =

περὶ, αἰολικ. οἷον, περῤέχειν = περιέχειν = ὑπερέχειν, (ὡς πέῤῥαν = πέραν)· ὅθεν περὲ, Прѐ, Перѐ. (τὸ θέμα πέρω, περῶ, Перꙋ̀. βλ. Пápa, Парю̀, καὶ Прѝ).

Прéдъ, Ῥωσσ. Перéдъ (πρὸς, πρὸ) προτὶ, = πρὸς, πρὸ=πέρος, πέρις, πέραν, πρὴν, Γρμ. firn=fern (=fer, feren), καὶ Перéдъ (ἔνδον, πέραν) περαίτερος, -ραίτερον, περαιτέρω, καὶ πρόσω, πόῤῥω, ποῤῥωτέρω, λτ. porro, (καὶ Γρμ. vor=πρὸ, vorn, fur, fort, κτλ.). Прéжъ, Прéжде (πρότερον)=πρόσθε, καὶ (πρῷζον) πρώϊζον, πρῴην. βλ. τὸ συγγενὲς Прѐ.

Прéзъ, Σρβ. Прѣзъ(παρὰ)παρέξ. Κρν.Брез(πλὴν).

Прекíй (ἐναντίος). Перéчу (ἀνθίςαμαι, ἐναντιῦμαι) πρόκος, -κὸς, προΐκος (προῖκος), πρὸξ, προΐζω. (ἐκ τῆς πρὸς, πρὸ, πέρω, Прѐ, ὡς ἐκ τῆς ἀντὶ, ἀντίος)· „πρόκος, πρόκοος, προῖκος· καὶ βρόκος, καὶ βροῖκος = πονηρὸς (Ἡσύχ.). βλ. Ῥείμ. λ. πρὸξ.

Прещꙋ̀ (ἐπιτιμῶ, ἀπειλῶ. ἀπαρέμ. Прещи́ти, ὡς ἐκ τῦ Прещꙋ̀) βρήττω, -σσω, βράσσω, βράζω, βράγω, βράχω = βρέμομαι, ἐμβριμάομαι. ἢ, φράζω, φράδω (α = e)· ὡς ἐκ τῦ λέγω, λέγχω, ἐλέγχω. [καὶ τὸ φράζω = = ῥάζω, Ϝράζω (ὅθεν βράζω), ῥάγω, ῥήσσω, Γρμ. brechen (βρέγειν, ἀντὶ φρέγειν, φράγειν =ῥάγειν), ῥηγνύναι· καὶ sprechen (φράγειν) φράζειν=ῥάζειν" ῥήσσειν=φθόγγον, φωνὴν, rumpere vocem]. βλ. καὶ Рещꙋ̀.

* *

При̏ (*παρὰ, πλησίον, ἐμπρὸς*) *παραὶ* (*ὡς ἐκ τȣ̃ πάρω = πέρω, βλ.* Прѐ, *καὶ* Пápa), *συγκοπῇ* (*πραὶ*), *λτ.* præ, *καὶ πέρις, πέρι, πρὶ,* (*πέριν· ὅθεν πρὶν, πρὶ*(*ν*), *λτ.* pris, pri, pridem), *Γλ.* près, auprès, *κτλ. ἐκ τῆς πρὸ, πρὸς, πρόπȣ* (*ὡς περί πȣ*), *καὶ τὸ λτ.* prope; *ὅθεν καὶ* (propiter) propter. *βλ.* Пре́дъ, Пе́рвый.

При́сный (1, *ἀΐδιος, καὶ* При́сно, *ἀεὶ*) *πρύσι*(*ν*)*ος* [*περύσιος. ἐκ τȣ̃ πέρυς, πέρος, πέρας, περῶ* (*βλ.* Прѐ, При̏, *κτλ.*), *ὅθεν διαπρύσιος = διαπερῶν, διάτορος, διόλου ἰὼν = διηνεκής. Ἐκ τȣ̃ πέρυς καὶ τὸ πέρυσιν ἐπὶ τȣ̃ παρῳχημένȣ ἤδη χρόνȣ, ὅθεν ἐσχηματίσθη καὶ τὸ περυσινὸς, περσυνὸς, κατὰ τὸ* При́сный. *ἀλλὰ τȣ̃το μὲν θεωρεῖ τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω ἰȣ̃σαν καὶ πόῤῥω τείνȣσαν τȣ̃ χρόνου γραμμὴν, ὡς ἀπέραντον· τὸ δὲ πέρυσιν ἐμφαίνει τὸ πρὶν, τὸ κατόπιν καὶ ὀπίσω λελειμμένον, καὶ πεπερασμένον ἤδη τȣ̃ χρόνȣ μόριον. οὕτω καὶ τὸ πρότερον σημαίνει τό, τε πρὶν, καὶ τὸ προτέρω = προσωτέρω· καὶ τὸ πρόσθεν, εἰς τὸ πρόσθεν* (*ἔμπροσθεν*) *= πρόσω, καὶ οἱ πρόσθεν* (*οἱ πρότεροι, οἱ ὄπισθεν*). *πῤβλ. λτ.* ante=*ἄντα, καὶ* abante, *ὅθεν Γλ.* avant, *καὶ* en avant, *Ἰτ.* avanti, *κτλ.*] 2, *γνήσιος, καὶ* При́снѣе, *γνησίως* (*καὶ τȣ̃το ἐκ τȣ̃ πρύσιος = διαρκὴς, διαρκὲς δὲ τὸ γνήσιον*).

При́тча (*παραβολὴ, παροιμία*). *ἐκ τȣ̃* При-

ткнꙋ = *παρα - δεικνύω, οἷον ἐκ τȣ̃* ткнꙋ = тику, *δείκω*. [*ὁ 'Ησύχ. ἔχει καὶ, τίξον, δεῖξον· ἴσως ἐκ τȣ̃ κατά τινα διάλεκτον τείκω = δείκω, δ = τ, ὡς, πελιτνὸς, πελιδνὸς· οἶτνον, οἶδνον· πίδναμαι, πίτναμαι· πεδνηλισσὸς, πετνηλισσὸς· ἔδνος (ἐδανὸς), ἔτνος, κτλ. βλ·* Пáдꙋ]. *ἄςε* Прúпича=*παράδειξις, παράδειγμα. βλ. καὶ* Ткꙋ̀.

Прò = *πρὸ, καὶ = περὶ, ἐν συνθέσει. 'Εκ τῆς* Прò, *καὶ τὸ* Прà, *ἐν συνθέσει· οἷον*, Прамáтерь, *προμήτωρ*. Прáдѣдъ, Прапрадѣда, *κτλ.* (*ὡς ἐκ τȣ̃ πέρος, συγκοπ. πρὸς, πρὸ, λτ.* pro· *οὕτως ἐκ τȣ̃ πέρα*, Прà, *καὶ πέραι, λτ.* prae, *κτλ.*). *βλ.* Прè.

Прóкъ (*ὑπόλοιπον. ὅθεν κέρδος*). Прóчу (*συντηρῶ, διατηρῶ, ἀποτίθημι*)=*πρόσσος, πρὸξ, πρόσω, πόῤῥω τίθεσθαι = ἀποθησαυρίζειν. βλ. τὸ συγγεν.* Прóчій, Прó.

Простый, Прóстъ (*ἁπλοῦς, ἀπόνηρος, ἰδιώτης, εὐήθης, ἀκαλλὴς, κοινὸς, ὁ προςυχὼν, συνήθ. πρόςυχος*). Простотà (*ἁπλότης*). Прóсто (*ἁπλῶς*)=*πρόσθιος, πρόσθος, πρόσθε(πρόσω= εὐθὲς, ἐπ' εὐθείας· ἀντιδιεςαλμένως πρὸς τὸ ςρεβλὸς, διεςραμμένος. ὡς τὸ ἁπλόη πρὸς τὸ διπλόη*). Прóсти = *ὀρθοὶ, - θὴ ('Εκκλ.) βλ.* Прè, Прò.

Протúвъ (*πρὸς, κατὰ, ἐναντίον, ἀντικρὺ*). Протúвный, Протúвенъ (*ἐναντίος, ἀντίος, ἀντίβιος*) *προτὶ. ὅθεν καὶ οἷον, προτίϜιος.*

[ἐκ τῆς πρὸ, ὅθεν καὶ πρωῒ, πρώϊος (πρῶτος), πρότερος, προτέρω. οὕτω καὶ ἐκ τῆς πρὸς (πρόσος, πρόσσος), πρὸξ, πρόσω, πρόσοθε, πρόσθε, πρόσθιος, κτλ. Ὡσαύτως ἐσχημάτιςαι καὶ τὰ, ἐκ τῆς παρὰ, πάρος, πάροιθε· καὶ ἐκ τῆς περὶ, πέρις, πέριξ (περιξὸς), περισσός· καὶ ἐκ τῆς ὑπὲρ, ὕπερος, λτ. superus, ὑπερῷϊος, ὑπερῷος· ἐκ δὲ τοῦ superus τὸ superbus = superϜus, ϜύπερϜος· ἢ τοῦτο=Ϝυβερὸς, ὕβος, ὅθεν (ὕβερις), ὕβρις, κτλ.]. βλ. Пре́дкій, Пре́дъ.

Про́чій, чая, чее (λοιπὸς, πὴ, πὸν) πρόσος πρόσοθε, πρόσθε, πρόσθιος (ὁ ὄπισθεν=ὑπόλοιπος). ἐκ τῆς πρὸς, πρόσος, τὸ εὔχρηςον ἐπίῤῥημ. πρόσω (καὶ μεταθ. πόρσω, πόῤῥω)= Про́чъ (μακρὰν)=πρὸξ (βλ. Ῥείμ. λ. πρόσω). συγγενὲς Про́къ, Про̀. βλ. καὶ При́сный. τὸ δὲ λτ. caetera=καὶ ἕτερα, κ' ἕτερα (χ' ἕτερα).

Прошу̀ (δέομαι, αἰτῶ) πρόσσω, πρόζω, πρῴζω = προΐζω (ἐκ τῆς πρὸς, πρὸ, προΐ), προΐσσω, πρόζω, ὅθεν προΐξ, πρὸξ, πρόκος = πτωχὸς, λτ. procus, καὶ proco,-cor, καὶ preco,-cor, (βλ. Ῥείμ. λ. πρόξ)· Σερβ. Просим, Περσ. porsiden, Σνσκρτ. prashtum.

Проща́ю (ἀφίημι, συγχωρῶ. ὅθεν Простѝ, πληθ. Прости́те· καὶ Проща́й, Проща́йте, =ἄφες, ἄφετε, συγχώρησον, ἀπόλυσον,-σατε· καὶ ἐπὶ ἀναχωρήσεως = ὑγίαινε, λτ. vale, ὡς, Γλ. adieu, Γρμ. lebe wohl), ὡς ἐκ τοῦ Про-

щу̀=λτ. parco (φάρω, πέφαρκα· ὡς καὶ δρέω, δράω, δράκω, δέρκω), φάρκω, πάρκω (μεταθ. πράκω, μέλ. πάρξω, πράξω, πράσκω, Прощу̀, α=ο· ἀπάρμφ. Простúти, στ=σκ, βλ. Остръ),=φάρω, Порю̀, πάρω (=σχίζω, ῥήσσω, κόπτω). τὸ λτ. parco,=φείδομαι, φείδω, καὶ τῦτο=φίδω, φί(ν)δω, λτ. findo, fido (φίζω = φάζω, σφάζω, σπάζω, σπάω, ἐκ τῦ φάω=πάω, ὅθεν καὶ τὰ, πάρω, φάρω. βλ. καὶ Щажду̀). Οἱ ἀπολύοντες φείδονται δι' οἶκτον, καὶ οἷον φείδυσι (ῥήσσυσι) τῶν λυομένων τὺς δεσμούς. [ὅθεν καὶ τὸ φείδεσθαι ἐπὶ φειδωλῶν, οἵ γε κωμῳδῦνται τά τε ἄλλα, καὶ ὡς κυμινοπρίσαι (πρίζυσι καὶ τὸν κύμινον), ἀκριβολογύμενοι περὶ τὰς δαπάνας ἀνελευθέρως]. Πρὸς τὸ πάρω, φάρω ἀνήκει καὶ τὸ Γρμ. sparen.

Пру̀ (λακτίζω, θλίβω, σφίγγω, ἀπρ̀μφ. Прáти ὡς ἐκ τῦ Прáю· καὶ Перу̀, Перéть) πρέω (ὅθεν τὸ λτ. premo· ὡς ἐκ τῦ τρέω, τρέμω, tremo. ἐκ τῦ, πρέω, πράω, καὶ τὰ πράθω, πρήθω, πρέθω, πέρθω). συγγεν. πρίω (Брíю, Брѣю. βλ. παρακατιών), ὀνοματοποιΐα ἤχυ θλιβομένων σωμάτων (βλ. Ῥείμ. λ. πρέω)· ὅθεν По-пру̀, По-пирáю, Попрáть (ἐπιπατῶ, καταπατῶ, πατῶ)· τὸ δὲ Пирáю ὡς ἐκ τῦ Прáю, πράω, πρέω, μεταθ. πέρω, Перу̀, ὅθεν συνεκόπη, ἢ συνῃρέθη τὸ Пру̀ (-πρῶ). ὡς δὲ τὸ πρέω (πρίω) συμπίπτει μετὰ τῦ πέρω,

οὕτω καὶ τὸ Прỳ *πρὸς τὸ ἄῤῥητον* Пра́ю, *περάω*, Перỳ (*βλ.* Пра́ждный). Пра́ю *δὲ καὶ τὸ θέμα τῦ* Прягỳ, *φράγω* (*φράϜω*, *φράω*), *ὡς καὶ τὸ* Пру́г (Су-пру́гъ) *φαίνεται οἷον ἐκ τῦ* (Прỳ) Пру́гу, *ἀντὶ* Прягỳ (*βλ.* Пру́дъ). *ὥςε τὰ* От-о-прỳ, *καὶ* (Пира́ю) От-пира́ю (*ἀνοίγω*), За-пира́ю (*κλείω*) *ἐκ τῦ* Прỳ, *συμπίπτουσι καὶ μετὰ τῶν* (*ἐκφράϜω*) *ἐκφράγω*, *ἐκφράσσω*, *δια*(*ζα*)*φράσσω*, *κτλ. ἐκ τῦ* Пра́ю *φαίη τις καὶ τὸ* Па́ра, *δοκεῖ δὲ μᾶλλον ἐκ τῦ* Перỳ (*βλ.* Перу́нъ, Прѐ, Па́ра). *Τοῦ* Пра́ю (Прагỳ = *φράγω*) *παράγωγον δοκεῖ μοι καὶ τὸ* Пра́гъ (*βλ.* Поро́гъ. *πρβλ. καὶ* Пра́хъ). *Τοῦ δὲ* Прỳ *σύγγεν· τὸ* Прю́, Прю́ся, (*ἐρίζω*, *μάχομαι*), *ἀπαρέμφ.* Прѣ́тися, *ὡς ἐκ τῦ* Прѣ́ю, *πρέω* = *πρίω*, *πρίομαι. ὅθεν* Прѧ̀ (*ἔρις*), *οἷον πρία* = *πρίσις.*

Пру́гъ (Пру́ги, Пру́жи, *πληθυντ. καὶ* Пружіе *ἀθροιςικῶς*, *ἀκρὶς*, *ἀκρίδες*) *βρῦχος*, *καὶ βρῦκος* (*βρῦγ-ος*), *καὶ βρόκος* (*Ἡσύχ.*), *βροῦχοι. ἢ συγγ.* Прыга́ю· *ὡς τὸ Γλ.* sauterelle (*ἀκρὶς*) *ἐκ τῦ* sauter=salto, salio,=*Ϝάλλω*, *ἅλω*, (*ἅλλομαι*) *ἁλτὴρ*, *ἁλτικός.*

Пру́дъ (*σύρτις.* 2, *λίμνη κατασκευαςὴ*). Пру́дный (*τραχὺς*, *ἐπὶ σύρτεων θαλάσσης*, *ἢ ποταμῦ*). Пружỳ (*συνάγω τὸ ὕδωρ διακόπτων τὸν ῥῦν*) *οἷον*, *φρύζω*, *Ϝρύζω*, *ἀντὶ φράζω*, *φράσσω*, *Ϝράζω*, *Ϝράσσω*, = *ῥάζω*, *ῥάσσω*, *ῥήσσω· ὅθεν ῥάχος*, *ῥῆχος*, Σ. *ῥηχὸς*, *ῥηχὰ* (*νερὰ*),

καὶ Ϝράχος, βράχος, βράγος = σύρτις, ἕλος (*Ἡσύχ.*). *τὸ δὲ* Пружу̀ (*τὸ ζ = δ*, Пруду̀), Пру́д(*οἷον βρύδος,-δη*), *ὡς τὸ φράζω = φράδω, φράδη, κτλ. βλ. καὶ* Пря́жу. *ἐςι δὲ τῦ* Пру́д *ἀρχικώτατον θέμα τὸ* Пру̀. *ὡς καὶ τὸ* Супру́гъ (Пру́г) *ἐκ τῦ αὐτῦ* Пру̀ (Пра́ю), *ὅθεν* Прягу̀. *γ καὶ δ συγγενῆ τῦ ζ. ἕτερον δὲ τὸ Σλαβ.* Бру́дъ (*λῦμα*) = *φορυτός, ἐκ τῦ* Бреду̀, *πρήθω* (*περάθω*), *περάω, πέρω = φέρω, ὅθεν καὶ φόρω, φορύω, καὶ ἐκ συγκοπῆς φρέω*, (*οὕτω καὶ* Бру́дъ *ἀντὶ* Беру́дъ, *φερυτὸς. βλ.* Бреду̀, Беру̀, Бере́мя).

Пры́гаю (*πηδάω, σκιρτῶ ὡς ἐκ τῦ* Пры́гу) *βρύγω* (*βρύκω*), *βρύττω, Γρμ.* springen, Sprung. „ *βρυάκτης, σκιρτητής.* (*ἐκ τῦ βρύω, βρύκω, βρύττω, β = Ϝ, ῥύω, ῥύγω, ἀντὶ Ϝρήγω, Ϝράγω, ῥάζω, ῥάσσω, ἀῤῥάσσω, βράσσω*). *συγγεν.* Брыка́ю.

Пры́щу, Пры́скаю, (*ἀναβρύω, ἐπὶ ὕδατος.* 2, *ἐνεργητ. φλύζω, βλύζω, πιτύζω, ψεκάζω ὑγρὸν*) *βρύζω = βλύζω. ἢ πρήζω = πρήσσω, πρήθω* (*ὡς* „ *ἀνὰ ςόμα πρῆσσεν αἷμα*), *Γρμ.* sprützen, *'Ιτ.* spruzzare, sprizzare, *κτλ.* (*ὀνοματοποιΐα*)· *συγγεν.* Бры́згу.

Пры́щъ (*φλυζάκιον, ψυδράκιον, ἐξάνθημα*) *οἷον πρὺξ, φρὺξ, φλὺξ* (*λ = ρ. ὡς, βρύω, βλύω· γλώσσαργος, -σσαλγος*) = *φλύζαξ, ὅθεν φλυζάκιον* (*ἐκ τῦ φλύζω = φλυκτὶς = φύσκη, καὶ φύσκα, σκ = στ, λτ.* pusta, pustula, *φύσκα-*

λὶς, συνήθ. φȣσκαλίδα)· ἢ μᾶλλον συγγεν. Прыщу. *ὡς ἐκ τȣ̃ πρήζω (πρήθω), πρηδὼν, πρῆσμα. βλ.* Прѣю.

Прѣ, Прѣдъ *ἄλλαι γραφαὶ τȣ̃* Прѐ, Пре́дъ. *ὡς καὶ* Дрѣво, Дре́во· Цѣпь, Цепь· Чрезъ, Чрѣзъ· Чрѣпъ, Чрепъ, *κτλ.* (ѣ=е *ἐν πολλαῖς λέξεσιν· ὅθεν καὶ* Вре́мя *ἐκ τȣ̃* Врѣю, *εὑρίσκεται δὲ καὶ* Врѣме *παρὰ Σέρβοις. βλ. Δοβρόβ.* 15.)

Прѣю, (*ἱδρόω ἐν λȣτρῷ.* 2, *παφλάζω.* 3, *ϛάζω, ἐπὶ ϛέγης διαῤῥεȣ́σης*) *βρέω, ἀντὶ βρύω* (=*Ϝρέω, Ϝρύω*). *ἐκ τȣ̃ ἀρχαίȣ βρέω=βρύω* (=*Ϝρέω*) *φαίνεται καὶ τὸ φρέαρ=Ϝρέαρ* (*ἀντὶ ῥέος*), *ὡς ἐκ τȣ̃ βρύω, βρύσις. εἰμή γε τὸ* Прѣю =*πρέω* (*πρωτότυπον τȣ̃ πρέθω, πρήθω, πρῆμι, πίμπρημι. βλ.* Прỳ)· *οὐμὴν*=Врѣю (*φρέω φέρω = θέρω*). *βλ. καὶ* Прỳ.

Прю̀, *βλ.* Прỳ.

Прягỳ (*συνδέω, ζευγνύω, συναρμόζω*) *φράγω=φράσσω· ὅθεν* Запряга́ю (*ὑποζεύγνυμι τοὺς ἵππȣς*). Сопряга́ю (*συζεύγνυμι*), *καὶ* Супру́гъ, *ὁ*, Супру́га, *ἡ* (*σύζυγος, σύνευνος. οἷον σύμφραγος, σύμφρακτος*), *ὡς λτ.* conjunx. *κτλ. τὸ θέμα* Пра́ю (*βλ.* Прỳ), *φράω, φράϜω, φράγω* (*ῥάω, ῥάγω*). *ὅθεν καὶ τὸ* Пра́гъ, (*φράγ-ος, φραγὴ,-γμὸς*). *βλ. καὶ* Бре́гъ, Бе́регъ. (*φρέγω = φράγω. ὡς θέρω, θάρω, αἰολ. βλ.* Пру́дъ).

Пря́даю (*πηδῶ, ὡς ἐκ τȣ̃* Пря́ду, *σ-πράδω*)

σπάρδω (σπ = σκ) = σκάρδω, σκάρθω, σκιρτῶ (ὡς καὶ σκάρω, σκαίρω = σπαίρω, σπάρω, σπάρ(δ)ω, ἀποβολῇ τῦ σ, καὶ μεταθ. πράδω) Пря́ду. *οὕτω παρενθέσει τῦ δ, καὶ μεταθέσει ἅμα, πέπλασαι καὶ τὸ βραδὺς ἐκ τῦ βαρὺς = βαρδὺς, λτ.* bardus = tardus, *βραδύς. ἐκ δὲ τῦ βαρδὺς τὸ Σ. φαρδὺς = πλατὺς, ὡς λαγγὸς =* longus. *βλ.* Лу́гъ). Воспря́даю (*σπέρχομαι, σπεύδω*)· *καὶ* Воспряну̀ *ὡς ἐκ τῦ* Пряну̀ (*παρενθέσ.* н *ἀντὶ* д, *πράνω*), *σπάρνω, ὅθεν συνήθ. σπαρνῶ = σπάρω, σπαίρω.*

Пряду̀ (*νήθω*), *ἀπρμφ.* Пря́сти· *Γοτθ.* pradan = *πράττω (ἐνεργῶ, ἐργάζομαι· ὡς, ἔργω, ἔρδω, Ϝέρδω, γέρδω, ἐξαιρέτως = ὑφαίνω. βλ.* Бе́рдо). *ἐκ τῦ πράττω, πράξω, καὶ τὸ πράσκω (πιπράσκω). τὸ θέμα, πέρω, περάθω, κτλ. τὸ Βομ.* pracugi = *πράσσω (ἐργάζομαι). βλ. καὶ* Пря́жа.

Пря́жу (*τηγανίζω*) *συγγ. φρύσσω (φρύζω), φρύγω (υ = α =* я· *ὡς, αἰολ. βυθὸς = βάθος· σὺρξ, σάρξ· καὶ τὸ συνήθ. ταβέλιον, ταβέλια, ἐκ τῦ ταβάλα, ταβῆλα, τὰ (Ἡσύχ. λέξις περσική· ὅθεν καὶ τὸ Ἰσπαν,* atabal, *Γαλ:* atabale,-les, *κτλ.). ὥςε φρύγω (φρύζω) =* Пря́жу (*φράζω*). *καὶ ἄλλως δὲ φράζω, φράσσω, φρύσσω, φρύγω, φρίσσω, φρίγω, τύποι συγγενεῖς· ὅθεν τὸ λτ.* frigo (*φρίγω*), *Γλ.* frire = *φρύγω. (ἐκ τῦ ῥάγω, ῥάσσω, βράσσω, βράζω, ῥίγω, ῥύγω, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. φρίσσω, καὶ φρύγω).* Пря́жмо, (*κολλυρὶς, λάγανον,*

Σ. λαλαγγίτα, τηγανίτα)=φρύγμα (φρύσμα), ὡς Σ. φρυγανία (ἄρτος φρυκτός).

Пря́жа, *καὶ* Пря́дь *(νῆμα), ἐκ τȣ̃* Пряду̀, *τȣ̃το δ' ἴσως μᾶλλον=βράδω=Ϝράδω=κράδω=ῥάδω (ῥάζω), Ϝράδος (κράδος), ῥαδανὸς, ῥοδανὸς. Σ. ῥοδάνη, τὸ παρ' ἄλλοις τζικρίκι (κρίκος), ὄργανον ᾧ νήθȣσι. βλ. ʻΡείμ. λ. ῥάδιξ, ῥαδινός.*

Прямы́й, Пря́мъ *(εὐθὺς).* Пря́мо *(ἐπ' εὐθείας, εὐθὺ)·* Пря́мный *(ὁ ἀπέναντι ἐπ' εὐθείας κείμενος) πράμος=πρόμος. (ἐκ τῆς πρὸ, πρὰν, ὅθεν καὶ πραμνὸς ἐκ τȣ̃ ἀχρήςȣ πράμος, ὡς καὶ ἐκ τȣ̃ πρόμος, προμνὸς, πρυμνός· καὶ ἐκ τῆς (πέρι) πρὶ, τὸ λτ.* pri, primus *(κυρίως ὁ προέχων, ὅθεν πρῶτος). βλ.* Пра́вый.

Пря́чу *(κρύπτω, ἀσφαλίζω· οἷον ἐκ τȣ̃* Пря́ту) *φράττω, φράσσω=φράγω· καὶ* Пря́сло, *φράξις, φραγμȣ̃ μέρος. [ἐκ τȣ̃ φράγω, μεταθ. φάργω, φάργνυμι, τὸ φαρκτὸς, ὅθεν καὶ τὸ λτ.* (farco) farcio, farctus]. *συγγεν.* Пряѓу̀.

Пшица (Пшиц—, *πτήξ, πτάω. ὡς ἐκ τȣ̃ πτώω, πτώξ), πτητὸν, πτηνὸν, πτηνὸς=* Пшене́цъ, *καὶ ὑποκορ.* Пше́нчикъ, Пши́чищъ, *πτηνάριον, πτηνίδιον. Καρν.* ши́ца, *ἀποβολ. τȣ̃ π· ὡς, πτίλλω, τίλλω· πτισάνη,* ptisane, *Γλ.* tisane, *κτλ.*

Пу́га *(τὸ κάτω πλατὺ τοῦ ὠοῦ) πύγα, πυγή? (καθὰ καὶ Σ. τȣ̃το τὸ μέρος τȣ̃ ὠȣ̃ λέγεται κῶλος, μεταφορικῶς, ὡς τὸ ἕδρα). ἴσως*

συγγεν. Пу́къ· *ὡς καὶ τὸ πυγὴ συγγεν. πύκα, πυκνὸς, λακων. πȣκός.*

Пуга́ю, Пужа́ю (*φοβίζω*) *φȣγάω* (*φουζάω*) = *φύγω, λτ.* fugo, fugio, (*ὡς ἐκ τȣ̃* Пугу̀), = *φέγω* = *φέβω, φοβέω. ἐκ τȣ̃ φέω, φέϜω· Ϝ=γ, καὶ β. βλ.* Бѣгу̀. [*ἔςι δ', οἶμαι, καὶ αὐτὸ τὸ ἄῤῥητον φέω αἰολικὸν,=θέω=δέω, δείω, δείδω, δεδίσσω, (καθὰ καὶ ἐκ τȣ̃ τρέω, τὰ, τρέχω, τρέμω· καὶ δρέω, δρέμω, δράμω, δράω, δράσκω, διδράσκω· καὶ θρέω, κτλ). τὸ δὲ θέω καὶ = σέω, σύω, θύω, σεύω, σέβω = θεύω, φεύω, φέβω, φεύγω, φύγω, κτλ. βλ. 'Ρειμ. λ. σύω*]. Пу́гало (*φόβητρον*) *οἷον φύγαλον, φυγαλέον· ὡς καὶ φυγαλέος, φυζαλέος, φυζηλὸς* = Пу́ганый, Пу́жаный, (*δειλὸς*), *καὶ φυζακινός. Εἰ δὲ βȣ́λει, παράβαλε τὸ θέμα πάω (ὅθεν καὶ παύω, φάβω,* paveo), *πέω, πύω· ὡς ἐκ τῶν ἤχων πα, πε, πυ. βλ. 'Ρειμ. λ. πάω*).

Пузы́рь (*κύςις ἡ ȣ̓ροδόχος.* 2, *ὕδατος πομφόλυξ.* 3, *φλάσκων*) *φοῦσιρ* (*ποῦσιρ*), *φύσιρ, δωρικ.* = (*φύσις*) *φύσιξ, φύσιγξ* (*φυσάω*) = *φύσκη, λτ.* vesica, *συνήθ. φοῦσκα* (*ἡ κύςις, καὶ ἡ πομφόλυξ. μεταφορικῶς δὲ καὶ ὁ φλάσκων, ὡς τὸ* (*πομφόλυξ*), *βομβόλυξ, βομβυλιὸς, βομβυλὶς, βομβύλη, κτλ. Καὶ τὸ φλάσκων δὲ ἐκ τȣ̃ φλάζω, φλάω* (*λ.* flo, flare, *φυσῶ*), *φλασκίον, Γρμ.* Flasche, *κτλ. ὡς καὶ τὸ βομβύλη ἐκ τȣ̃ βύω* (*βυβύω, βοβύω,*

βομβύω, βόμβος, βομβέω), ὅθεν καὶ βύζω, βυλλὸς, βυλλάω, λτ. bullio (ὀνοματοπ. ἐκ τῶν ἤχων βυ, βου, πυ, κτλ.). βλ. Пýчу, Пупы́рь.

Пýзо (κοιλία. 'Ρωσσ. κοινὸν) βύζα (βύζος), ὅθεν Σ. βεζὲ (μπεζὲ) = κόλπος (βαρβαρικώτερ. τζέπη). ἢ συγγ. Пýчу.

Пýкаю (ῥήγνυμαι μετὰ κρότε, λακέω) ὀνοματοποιΐα ἐκ τε̃ Пук = πυκ, βυκ, βουκ, βουκῶς, βυκάω, βύκω (βύω).

Пýкъ (δέμα, φάκελλος), Γρμ. Packe, 'Ιτ. paquetto, Γαλ. paquet = φακὸς, φαικὸς (ὅθεν φάκελλος, φαίκελος), λτ. fax, fascis, fasciculus. ἢ λτ. pagus = παγὸς, παγὸν, πακτὸν (ἐκ τε̃ πάγω, καὶ πύγω, πὺξ, πυκὸς, πυκνὸς, πεκὸς, Пýкъ).

Пýло (ἀρχαῖον νόμισμα = λεπτὸν) συνήθ. φόλλα, φολλίον (φέλλα, φελλίον, ὅθεν καὶ τὸ Τερκ. pul)· ἐκ τε̃ φολὶς = λεπὶς (ὡς τὸ λεπτόν). τὸ δὲ λτ. follis, = δωρικ. φόλλις, φόλλιξ = θόλλιξ, ο = υ, = θύλλιξ, θύλαξ, θύλακος (ὡς καὶ συνήθ. φύλακας, καὶ χαρτοφύλακας, τὸ χαρτοφόρον θυλάκιον). τὸ δὴ φόλλις, follis = βαλάντιον, σακκύλλιον (ὡς καὶ θυλὴ = πήρα. „πτωχῶν θυλαὶ ἀεὶ κεναί. παροιμ. = πτωχε̃ πήρα ὀ πίμπλαται. Καλλίμαχ.)· ὅθεν τὸ follis, καὶ ἐπὶ διωρισμένης χρημάτων ποσότητος· οἷον, decem folles (τετές. pecuniæ) = δέκα σακκέλια, καὶ σακκε̃λαι (καὶ πεγγία), ὡς λέγομεν συνήθως, ἐπὶ

διωρισμένης ποσότητος (πεντακοσίων γροσίων), ,, δέκα σακκέλας γρόσια. οὕτω καὶ τὸ τȣρκικὸν kissè. *Τὴν δὲ φόλλαν, πρῶτον, φασὶν, ἐπὶ τȣ̃ μεγάλȣ Κωνςαντίνȣ εἰσαχθῆναι ὡς νόμισμα ἰσοδύναμον πρὸς τὸ Ῥωμαϊκὸν* sertorium (Gronov. de pecun. veter.). *βλ. καὶ Ῥείμ. λ. φολλὶς.*

Пу́ля, *πάλλα, λτ.* balla, *Γλ.* balle, *κτλ. υ=α. βλ.* Пря́жу, *καὶ* Пу́ть.

Пуля́рка, *βλ.* Поля́рка.

Пу́пъ (*ὀμφαλὸς*) *πρωτότυπον* (*οἶμαι*) *τȣ̃* Пупы́рь, *οἷον* (*πουφ-ὸς, ποφὸς*) = *πομφὸς, πομφόλυξ· ,, πομφόλυξ=ὀμφαλὸς, ὡς ὁ τῆς ἀσπίδος, ὄγκος* (*Ἡσύχ.*). *ἐκ τȣ̃ πομφὸς, βομβὸς καὶ ὁ βομβὼν καὶ βουβὼν, διὰ τὸν ὄγκον. ὅθεν καὶ* (*βȣβωνιάω, βομβωνιάω*), *συνήθ. ἐν Θεσσαλίᾳ, βομβωνιάζω=οἰδαίνω· πρήζομαι, οὐ μόνον τȣ̀ς βουβῶνας, ἀλλὰ καὶ καθολικῶτ. οἷον, ἐβομβώνιασε, καὶ βομβωνιασμένον πρόσωπον.* (*βλ. καὶ* Пузы́рь, *καὶ* Пчела̀). *ἢ ἐκ τȣ̃, ὀμφὸς ὅθεν ὀμφαλὸς* (*μεταθ. μοφὸς, μ=π, ποφός*). [*ἐκ τῆς ἀμπὶ, ἀμφὶ* (=*περὶ, τὸ πέριξ*), *ἀμβὶ* (*λτ.* amb—*ἐν συνθέσει, Γρμ.* umb), *ἀμφὶς, ἄμβις, ὅθεν καὶ ἄμβυξ, ἄμπυξ, ἄμβη, ἄμβων* (*ἄμβος, ὄμβος, ὀμφὸς*), *τὸ λτ.* umbo, umbilicus. *Ῥείμερ. βλ. καὶ* Adelung. *λ.* Nabel]. *βλ.* Пупы́рь.

Пупы́рь(*φλυκτὶς, πομφόλυξ*) *πέμφις* (*πέμφιξ,-γξ*), *πέμφιρ,* (*πέφιρ, πόφιρ*)=*πομφὸς* (*ποφὸς,-φὸρ*),

πομφόλυξ [=βομβὸς, βομβόλυξ, βομβυλὶς· ἐκ τῦ βομβύω, βομβέω, βόμβος, αἰολικ. βόμβυς, λακωνικ. βόμβυρ. καὶ τῦτο παρὰ τὸ βόω, βύω, (ὅθεν βυλλὸς, ἀφ' ὗ τὸ λτ. bulla, βυλλάω, bullio), πεποιημένον ἐκ τῦ ἤχου βου, βὲβ (πὲπ, Пýп), βο, βυ (ὅθεν καὶ βύζω· βλ. Пýкаю, κτλ.), βύβος, ἐξ' ὗ βουβὼν (βομβὼν), αἰολ. βύβυς (καὶ ὡς ἂν εἴποις, βυβὺρ, Пупы́рь)=βόβος, ὅθεν βόμβος, κατὰ παρένθεσιν τῦ μ, διὰ τὸν ἀρχαῖον ὄγκον καὶ ϛομφαϛμὸν (ὡς, ὄπη, ὄμπη, ὄμπνη, κτλ.), καὶ (β=π, καὶ φ) πόμβος, πομφὸς, ἡ ἐκ τῦ ἠχοῦντος ὑγροῦ ἀναδιδομένη φυσαλίς· ὡς δ' ἐκ τοῦ ὄγκου τῦ πόμφῦ μετηνέχθη ἡ λέξις καὶ εἰς ἄλλα σώματα παραπλήσια τῇ πομφόλυγι (βλ. Пýпъ), ὡς καὶ τὸ λτ. bulla· καὶ ἡ τῆς συνηθ. βαμβέλα (τὸ τῦ βάμβακος καλύκιον)= βομβυλὶς, βομβόλυξ=πομφόλυξ· καὶ (βόμβυξ, βομβύκιον), βομβέκιον συνήθ. ὁ κάλυξ καθόλου, τὸ καὶ, παρ' ἄλλοις, βαβέλιον (βομβύλιον).

Пускáю, Пущáю, Σλβ. Пущу̀, Пустúти (ἀφίημι, ἀπολύω. οἷον ἐκ τῦ Пусту̀) τὸ προϛακτ. Пустѝ, Ῥωσσ. Пýсть = ἄφες (βοηθητικὸν μετὰ τῶν προϛακτικῶν, ὡς τὸ τῆς συνηθ. ἂς = ἄφς = ἄφες. βλ. Μέρ. Α.) φαίνεται = φύσκω, φύξω, φύζω, φυζάω, φυσδάω (φυξάω, φυσκάω) = φύγω (ἐνεργητ. ὡς τὸ λτ. fugo, fugare = φυγαδεύω. ἐκ τῦ ἐνεργητ. φυ-

ζάω τὸ παθητικὸν φυζηθέντες). ἔςι γέμην (ἦ μοι δοκεῖ) φύσδω, φύζω, φύξω, φύσκω =χύσδω, χύσκω=χύζω (ὅθεν χυςὸς=χυτὸς), χύδω, χύω [ὡς τὸ συνήθ. χυμάω, χυμῶ, χυμίζω,=ἀφίημι θέειν, ὁρμᾷν, ἐκχεῖσθαι δίκην ῥοῦ, καθὰ καὶ τὸ χέομαι (συνήθ. χύνομαι)=δίδομαι μετὰ προθυμίας καὶ ὁρμῆς, ὡς τὸ „ κεχυμένος εἰς τ' ἀφροδίσια, λτ. effusus, κτλ.]. Τὸ γοῦν φύζω, φύξω (φέξω, ξ=κσ=σκ, φέσκω, Пущу̀ καὶ φέζω, φέσδω, Пусту̀)=χύζω. [ὡς, ἐφύρη=ἐχυρὰ, ὄφις=ἔχις (ὄχις), καὶ λτ. fatisco =χατίσκω, χατίζω· fovea ἐκ τẽ φώϜω, φάω =χώω, χάω=φάω, φάϜω, favus=σχαδών· fundo, fudo=χύδω (χύω), καὶ ἄλλα ἐν οἷς φ=χ, ὡς π=κ]. αὐτὸ δὲ τὸ χύζω, χύω=χέω =χάω, χάζω=χωρεῖν, ἀναχωρεῖν, χάζεσθαι ποιῶ. βλ. Пу́стъ.

Пу́стъ, Пусты́й (ἔρημος, κενὸς). Пусты́ня (ἔρημος, ἡ). Пустошу̀ (ἐρημόω, πορθῶ), Γρμ. wüsten, wüste, Ἰτ. guastare, Γαλλ. gaster, ὅθεν gâter, λτ. vastare (de-vastare), vastus=χαςὸς, χ=φ=v, vasto (χάςω)= χάσδω, χάζω, χάω, χάος (=κενὸν), κτλ. (ἢ βαςὸς, βαςάω, βαςῶ=fero, auffero), ἀλλὰ τὸ πρῶτον πιθανώτερον. μαρτυρεῖ δὲ καὶ τὸ Пусти́ти, Пустѝ (βλ. Пуска́ю), συγγενὲς ὂν τῷ Пу́стъ. ὥςε καὶ τẽτο=φυςὸς (χυςός). βλ. καὶ Ῥείμ. λ. χαςὸς, καὶ βαςάζω.

Пу́ты (*ἀλύσεις, δεσμά· ὡς ἐκ τȣ̃ ἑνικοῦ* Пу́тъ)· Пу́таю (*δεσμεύω, ἐμπλέκω*) *πεδάω, πέδη, πέδαι* (*οἷον ποδάω, πόδαι, ποῦς, ποδὸς, καὶ πυδὸς, ὅθεν πυδαρίζω· παρὰ τὸ πόω=πάω, βάω, βάδω. βλ.* Пу́ть, Пѣшій), *λτ.* pedio (impedio), pedica.

Пу́ть (*ὁδὸς, τρίβος*) *πάτος* (*α=υ, ὡς σάρξ, σύρξ· βύπτω, βάπτω· βύκχις, βακχὶς· πάλλα,* Пу́ля. *βλ. καὶ* Пря́жу). *οἷον, πύτος* (*ὡς τὸ αἰολ. βύθος, βυθὸς, βυσσὸς* [*βλ.* Пучи́на]=*βάθος, βάδω, βατῶ=πατῶ, πάτος, πάτω,* Паду̀), *Βομ.* paut. *πρβλ. Σκρ.* padu, *καὶ ἀρχ. Γρμ.* padde, pedde, Pfad, *πάτος, πέδον, βάδος,* Boden, *κτλ.*

Пу́хну (*οἰδαίνω, πρήζομαι. οἷον βύκνω*)=*βύκω·* „*βεβυκῶσθαι, πεπρῆσθαι* (*Ἡσύχ.*), *βλ. τὸ συγγεν.* Бу́хну.

Пу́хъ (*χνοῦς, πτίλον*) *φȣ̃κος* (*ποῦχος, κ=χ. π=φ*) *συμφωνεῖ πρὸς τὸ φῦκος* (fucus, *τὸ βρύον, διὰ τὴν ὁμοιότητα πρὸς τὸ πτίλον. τὸ δὲ φῦκος ἐκ τȣ̃ φύω. οὕτω καὶ* Мохна̀, *τὰ ἐπὶ τῶν ποδῶν τῶν ὀρνίθων πτίλα, ἐκ τȣ̃* Мо́хъ=*μȣ̃σχος, τὸ φῦκος. βλ.* Мо́хъ). *εἴη δ' ἂν μᾶλλον τὸ* Пу́хъ *ἐκ τȣ̃* Пу́хну (Пу́ху, *βύκω, οἷον βύκος, βύχος, διὰ τὸ οἴδημα τῶν πτερῶν*).

Пучи́на (*δίνη, βυθὸς, πόντος, πέλαγος, ὡς ἐκ τȣ̃* Пучи́нъ=Пути́нъ) (*βυσσὴν*) *βυσσὸς* [=*βυθὸς, βυθμὴν, πυθμὴν, αἰολικ. υ=α. ἐκ τοῦ βάθος, βένθος· ὡς καὶ πόντος*=(*πύν-*

δος) λτ. fundus, funda, πύνδαξ. καὶ πυτίνη, Βμ. putna=βωτίνη, βύτις, βὖτις, Γρ. Butte, κτλ.]. βλ. Пу́ть καὶ Пу́чу.

Пу́чу (ἐξοιδαίνω) φύσσω, (φύζω), φύσω=φυσάω, συγγεν. Пыщу̀, ы=υ, καὶ υ=ου. τὸ δὲ Пучи́на ἐκ, οἶμαι, παρὰ τὸ Пу́чу (οἰδαίνω) ὡς, οἶδμα λίμνης, πόντε, κτλ.]

Пу́шка (πυροβόλον, τὸ συνήθ. κανόνιον, Γλ. canon) συγγεν. φάζω, φαύζω, φώσκω (φώσκη). ἢ πιθανώτερ. ὡς ἐκ τε̃ Пу́ша=φύσσα, (φύσκα) παρὰ τὸ φυσάω. ὡς „ φλὸξ ἱεῖσα φύσαν πυρός (Ὁμήρ. ὕμν. β, 114), παρὰ τὸ Пушу̀, ἀντὶ Пышу̀ (φεσσῶ, φυσσῶ, φυσῶ, φύω, πύω, ὅθεν καὶ τὸ πῦρ.).

Пха́ю, Ῥωσσ. Пиха́ю (τρίβω, ὠθῶ) πσάω, ψάω (χ = ш = σ) = ψέω, ψίω, ψώω, ψώγω, ψώχω, κτλ. ὅθεν, Пшено̀, καὶ Пшени́ца. (τὸ Ῥωσσ. Пиха́ю, κατὰ παρένθεσιν τε̃ и· ὡς τὸ е ἐν τῷ Песо́къ).

Пчела̀ (μέλισσα· ψελὰ) = ψιλὰ = ψιλὸς (ὡς ψύλλα = ψύλλος). „ ψιλὸς, πτηνὸν· ψίλον, πτερὸν. Δωρικῶς (Πανσαν. καὶ Ἡσύχ. βλ. καὶ Ῥείμ. λ. ψίλαξ, καὶ ψάω· τὰ δὲ ψέλλω, ψίλλω, ψύλλω, συγγενῆ· καὶ τὸ ψίλλω = πτίλλω = τίλλω· καὶ ψίλον=πτίλον· ψ=πτ). Ἐν ἀρχαίοις κώδηξι, καὶ Бчла̀ (б=п)· κατὰ δὲ Δοβρόβισκ. ὀνοματοποιΐα ὡς ἐκ τε̃ βόμβου бъч,=βύζ. [κατὰ τὸ, βύζα, καὶ βύας, ὁ βε̃φος (βε̃βος, βύβος, βύϜας) καὶ ὁ (ἐκ

* *

τε̃ βύω, βομβύω, -βύλω) βόμβυλος, ἢ βομβυλιὸς, συνήθ. βέμβελας, βέμβενας· καὶ βεβέλας, βαβέλας· τὸ δὲ βομβύω, καὶ βομβάω, -βαίνω (ὅθεν Σ. ἐν Θετταλ. βομβονίζει = βροντᾷ), καὶ βομβάλω = βομβέω]· βομβεῖ δὲ δήπου „ χ' ἁ βομβεῦσα μέλισσα (Θεόκρ.).

Пшени́ца (σῖτος· ὡς ἐκ τοῦ Пшенà) ψαίνα, ψαινὶς, ψάνη (ὅθεν καὶ ψάμμος) = ψάμμη, ψωμός. [ψάω, ψώω, ψαίω, ψαίνω, ψαίνημι, ψαινύσσω = ψωμίζω (κυρίως = ψώχω, τρίβω. βλ. Пха́ю). οὕτω καὶ τὸ λτ. triticum, ὁ σῖτος, ἐκ τε̃ tero (τέρω = τρίω, τρίβω, ὅθεν παρακ.) trivi, tritum = (τριτὸν) τριπτὸν, τετριμμένον, ἠλοημένον, trituratum]. τὸ δὲ ψάνη τῆς συνήθ. παρὰ Πελοποννησίοις (ἡ εὕςρα, ςάχεις φρυκτοὶ) = ἐψάνη, ἐψανὸς, νὴ, νὸν. βλ. Лапшà). Пшенò Сарачи́нское, ψαινὸν (σῖτος) Σαρακηνικὸν = ὄρυζα. ἐκ τε̃ triticum Saracenicum (εἶδος σιτηρε̃). βλ. Пха́ю.

Пыла́ю (ἀνάπτω, ἀναφλέγομαι· ὡς ἐκ τε̃ Пылу̀, συγγ. Палю̀, οἷον φύλω, φυλάω) = φλύω, φλυάω, τὸ δὲ φλύω = φλέω, φλέγω· „ ζῶντας περιφλύει = φλέγει ('Αριςφν). Пы́лъ (φύλ-, φλύ-ος) = φλόξ. ὅθεν καὶ Пы́ль (κόνις, ὡς φλεκτή· καθὰ καὶ ἐκ τε̃ κάω, καίω, κέω, κένω, κόνις) οἷον πήλη = πάλη, πρωτότυπ. τε̃ παιπάλη ἐκ τε̃ πάλω. (βλ. Пéпелъ). πρβλ. καὶ τὸ λτ. pulvis. [πάλλω, ἤτοι πάλω = πλάω,

βλάω, φλάω, φλέω, φλέγω, πλέω, κτλ. συγγενῆ· ἐν πᾶσι γὰρ τέτοις ἐπικρατεῖ κινήσεως ἰδέα συνημμένης μετὰ ποιȣ̃ τινος τόνȣ, ὡς φύσης πυρὸς (,, τὸ δὲ πῦρ οἷον πνεύματός τις φύσις. 'Αριςοτ.), πατάγȣ πνευμάτων, ῥοίζȣ ῥοῆς, βολῆς, κτλ. βλ. τὸν σοφὸν 'Ρείμερ. λ. πλάω, φλέω, κτλ.].

Пылъ, βλ. Пыла́ю.

Пыре́й (πολύγωνον, triticum repens) πυρὸς.

Пы́ро (ὄλυρα. 'Ιζεκ. β, 9. ἢ ἄρακος, горохъ). πυρὸς· (οὐκ = σπεῖρον, Σ. σπειρίον). ἢ φάρ, φαρὸς, λτ. far, ὅθεν farina.

Пыря́ю (κερατίζω, λακτίζω, βάλλω, ῥίπτω.) περάω = πείρω (πέρω). παρὰ τὸ Прў, Пра́ю, Пира́ю, καὶ Пыря́ю· ы = и. βλ. Прў.

Пыта́ю (πειρῶμαι, δοκιμάζω, βασανίζω, ὡς ἐκ τȣ̃ Пы́пту) πύθω, μαι, Σλοβ. pjtamse. [πύνθω, πυνθάνω,-νομαι. ἐκ δὲ τοῦ πύθω, τὸ πεύθω,-θομαι, ὡς, φύγω, φεύγω· ἐλύθω, ἐλεύθω. αὐτὸ δὲ τὸ πύθω ἐκ τȣ̃ πύω, πάω, πάhω (subolet mihi)=Пахнў, Па́шу. ὡς καὶ τὸ αἴσθω, αἴσθο- ἐκ τȣ̃ ἀΐω, αἴω· ὥςε καὶ τὸ Пы́шту συγγεν. Пышў, φυσσῶ, φύω, πύω]. ἢ πήθω, πάθω, (ἐκ τοῦ πάω, πάτω, Падў=πλήσσω· ὅθεν καὶ πέθω, πείθω, βλ. 'Ρείμερ. λ. πάσχω.)

Пышў (ἐπὶ φλογὸς ἐκτεινομένης καὶ πυρώσεως σφοδρᾶς) φύσσω, φυσῶ (βλ. Пу́шка, καὶ Пыщў).

Пыхчў (πνέω σφοδρῶς, φυσῶ, μύζω δι' ὀργὴν) φυσσῶ (οἷον φυξῶ, φυκσῶ· ὡς ἐκ

τῦ φύζω), φυσῶ, φυσιῶ. Пыха, φύσσα (φυσίωσις), χ = ш. βλ. τὸ συγγενὲς Пыщу̀.

Пыщу̀, φυσῶ, φυσσῶ. [πύω, φύω, τόνοι πνοῆς. ἐκ τῦ πύω, πύνω, μεταθ. πνύω, τὸ πνεύω, πνέω· ἐκ δὲ τῦ φύω (πύω, πῦρ) φύσω, τὸ φυσάω, φυσῶ. (καὶ κατὰ πύκνωσιν τῦ συριςικοῦ σ, οἷον φύσσω, φύζω, φύσδω, Пыщу̀, Γρμ. pusten (blasen) κτλ.]. Пы́шный (ὡς ἐκ τῦ Пы́шенъ) φυσῶν, φυσιῶν (πεφυσιωμένος, ὑπερήφανος, ὀγκώδης, πολυδάπανος, κτλ.). βλ. Пáхну, Пашу̀.

Пью̀, = Пію̀, βλ. Пою̀.

Пѣгій (ποικίλος, ἐπὶ ἵππου μελαίνας, ἢ καὶ ἄλλε χρώματος κηλῖδας ςρογγύλας ἔχοντος εἰς δέρμα λευκὸν) πηγὸς, Γαλ. pie. [Τὸ „κῦμα, πηγὸν, (Ὀδ. Ε. 238)=κῦμα τρόφι, καὶ τροφόεν (Ἰλ. Λ, 307)=εὔτραφὲς, μέγα· ὅθεν καὶ τὸ, ἵππους πηγοὺς (Ἰλ. Ι, 126) ἡρμήνευσαν εὐτραφεῖς, εὐπαγεῖς, μεγάλους, ἐκ τῦ πήγω, πάγω, παγὸς, ὅθεν καὶ τὸ παχὺς = παχὸς), καθὰ καὶ τὸ „ἀρνειῷ πηγεσιμάλλῳ (Ἰλ. Γ) = δασυμάλλῳ, πηκτοὺς καὶ εὐτραφεῖς μαλλὲς ἔχοντι. Ἀλλά τινες τῶν σχολιαςῶν ἐξέλαβον τὸ πηγὸς καὶ ἐπὶ χρώματος= μέλας, οἱ δὲ τἔμπαλιν, = λευκὸς, ὅθεν καὶ πηγὸς = πεπηγμένον ἅλας (τὸ καὶ πάγος) ὡς λευκὸν καὶ πάγου ὅμοιον (Στράτων παρ' Ἀθην. Θ, σελ. 383. πρὸς δ' παραβάλλουσι τὸ Γρμ. Pökel, ἀρχαιότ. piechel, Ἀγγλ.

pikle=ἅλας, ἅλμη. βλ. Adelung). καὶ „ πλόκαμος πηγὸς = λευκὸς (Λυκόφρ.). ὁ δ' αὖ Καλλίμαχος εἶπε „ κύνας ἥμισυ πηγὲς " ὅπερ οἱ μὲν τῶν ἑλληνιςῶν semialbos (ἡμιλεύκους), οἱ δὲ, semenigros (ἡμιμέλανας) μετέφρασαν. 'Αλλὰ τὸ Пѣгій (Пѣг) ἀποδείκνυσι τὸ πηγὸς (ἐπὶ χρώματος) = ποικίλος, ψαρὸς, ἢ λευκομέλας· ὅθεν ἐξελήφθη ἡ λέξις εἰς δύω παντάπασιν ἐναντίας σημασίας, τȣ̃ τε λευκοῦ, καὶ τȣ̃ μέλανὸς· ὡς καὶ τὸ πέλλος, ἢ πελλὸς=πολιὸς (λευκὸς), καὶ=πέλιος, πελιδνὸς, pullus, fuscus, lividus. Γρμ. schwärzlich· ἐκ τȣ̃ πέλος, πελὸς, συγγενὲς (κέλος, κέλας) κελαινὸς, μέλας, παρὰ τὸ ἐλὸς, ὀλὸς (θολὸς, ἔλας, εἴλας, μετὰ τῶν πνευματισμῶν π, κ, θ, μ.). Τοιαύτη τις ἐναντίωσις φαίνεται καὶ ἐν τοῖς παρὰ τὸ Пѣгій παραγώγοις. τὸ μὲν γὰρ Пѣжина σημαίνει μελανίαν, κηλῖδα ἐπὶ δέρματος λευκοῦ, τὰ δὲ σύνθετα Рыжепѣгій (ῥουσιόπηγος, ξανθόπηγος), Воронопѣгій (μελανόπηγος), Гнѣдопѣгій (πυῤῥόπηγος) σημαίνȣσιν ἵππον ξανθὰς, ἢ πυῤῥὰς κηλῖδας ἔχοντα ἐπὶ δέρματος τὸ ἔδαφος λευκοῦ, ὅπȣ τὸ Пѣгій, πηγὸς, ἐκλαμβάνεται = λευκός. Τὸ δ' αὖ ποικίλος σοφῶς ὁ σοφὸς 'Ρείμερος ἐτυμολογεῖ παρὰ τὸ πείκω (πέποικα, πέκω, πόκος, καὶ ποκή. ὡς ἐκ τȣ̃ ὀργὴ, ὀργίλος). ὁ δὲ Ed. S. εἰς Λεννέπ. (observ. ad stirpes ling. Graec.) ὑπέθετο τὸ ποικίλος καὶ οἷον ἐκ τȣ̃ (πέκω)

πόκις, ποῖκις, ἀλλὰ τῦτο ἐκ ἂν οἶμαι παραβαλεῖν πρὸς τὸ Пѣгъ, ὡς ἐδὲ τὸ Пѣгъ, παρὰ τὸ Пеку̀, Пекýся φαίη τις ἄν εἰκότως παρῆχθαι].

Пѣна (ἀφρὸς) φαίνα, φαινὴ, φαινὸς = φανὸς = φαλὸς (λευκὸς, ὅθεν φαλαρὸς, φαληριόων=ἀφρίζων.) ['Εκ τῦ (φάω) φάνω, φανὸς, καὶ φάλω, φαλὸς, ἐξ ὖ μεταθέσει τὸ ἀλφὸς, ἄλφος, λτ. albus, καὶ λ = ρ, αῤφὸς, παρ' ὃ πάλιν μεταθέσει τὸ ἀφρός. 'Εκ δὲ τῦ ἀφρὸς, ἄφρος (ψιλώτερον, ἄπρος) τὸ τῆς Σ. ἄσπρος = λευκὸς (παρενθέσ. τῦ σ πρὸ τῦ π). ἢ μᾶλλον ἐκ τῦ φαλὸς, φαρὸς, σφαρὸς (μετὰ τῦ πνευματισμῦ σ, ὡς φάραξ, φάραγος, σφάραγος, Σ. σπάραχνον), μεταθ. ἄσφρος, ἄσπρος. 'Εκ τῦ ἀρφὸς (ἀρβὸς) καὶ τὸ ἀργὸς (ὁ λευκός· ὅθεν ἄργυρος· τὸ γὰρ γ = β = φ· ὡς, τόργος, corvus). Τὸ δὲ φάνω, φάλω=φάω, Ϝάω, ἄω, ἕω, ὅθεν ἀὼς, ἕως, ἄλω, ἕλω, ἕλη, ἕλας, σέλας, ἄλιος, ἥλιος, ἐλάνα, σελάνα, κτλ. ὥςε τὰ (παρὰ τὸ φάω, φάλω) ἀφρὸς, ἄσπρος, ἀρφὸς, ἀλφὸς, albus, ἀργὸς=τῷ λευκὸς, παρὰ τῦ λεύω, λαύω, λεύσσω, λάβω, λάμπω· ἀμέλει τοι τὰ πάντα = λαμπρὸς, φωτεινός. βλ. καὶ Бѣлый]. Пѣню (ἀφρίζω) φαίνω, φάνω=φάλω, φαλάω (ἀφρίζω, λευκανθίζω). ὅθεν καὶ Пѣнка (ἡ γραῦς, ὁ ἐπίπαγος τῦ γάλακτος καὶ τῆς ἀθάρας,

ὡς ἐπιπολάζων ἀφρός· ἐκ τῦ Пѣна, *ὡς ἐκ τῦ φαίνω, φαίναξ, φαινάκη, φενάκη).*

Пѣстунъ (*παιδαγωγός*). Пѣстую (*παιδαγωγῶ*) *ἐκ τῦ παῖς παιδὸς* (*παισδύω*), *παιδεύω, παιδευτής.*

Пѣтýхъ, *Σλαβ.* Пѣтель (*ἀλέκτωρ*) *ἐκ τῦ* Пою (*ἄδω*), *ἀπρμφ.* Пѣти (*ὡς ἐκ τῦ* Пѣю=*φαίω, φάω, φόω, βόω, βάω, βάζω, βάσκω*=*ἄω, αἴω, Fαίω, ἀΐω, αὔω, ἀΰω, ἀΰσσω, κτλ.*) *οἷον φαίτης, φάτης* (*βώτης, ὡς βῶσαι*=*βοῆσαι*) *βόης, ἠπύτης. ὡς τὰ, ὀρθροβόας, ἠρισάλπιγξ* (*διὰ τὴν βοὴν, αὐδὴν, ᾠδὴν τῦ ἀλέκτορος*).

Пѣшій, Пѣшъ, *πεζὸς, καὶ* Пѣшечъ, *πέζιξ, πεζίτης* (*πεζοπόρος*). Пѣхóта, *πεζικὸν* (ш = *χ. ὡς ἐκ τῦ* Пѣх). Пѣшкóмъ (*πεζῆ*) *πεζικῶς, λτ.* pedatim, pedes, *'Ιτ.* pedone, *Γλ.* piéton, *ἐκ τῦ πέζα* = (*πὲς, πέω, πόω, πόος*) *ποῦς, ποδὸς, λτ.* pes, pedis, *Γρμ.* Fuss, *καὶ Σνσκρ.* pad, pode, *Περ.* pah, pai, *κτλ. τὸ δὲ Γλ.* patte, *'Ισπαν.* patta = *ποῦς κτήνους. βλ. καὶ* Пятà.

Пя́дь, (*σπιθαμὴ*) *σπάδη* = *σπιδὴ* (*ἐκ τῦ σπίζω σπίδω, σπιδὴς, σπιθὴς, ὅθεν καὶ τὸ σπιθαμή*)· *τὸ δὲ σπίζω*=*σπάζω, σπάω, πάω,* Пя́ю, *ἀπαρμφ.* Пя́ти (*βλ.* Пну̀, Пину̀), *σπέω,* (*σπένω*) *σπάνω, Γρμ.* spannen, = *τείνειν, ἐκτείνειν, ὅθεν καὶ* Spanne (*σπιθαμὴ*), *λτ.* spithama, *συνήθ. πιθαμὴ* (*χωρὶς σ, ὡς καὶ τὸ τέγος, ϛέγος*). *ἔϛι δὴ κυρίως ἐκ τῦ πρώτυ θέματος*

πάω, Пяю· ὅθεν τὸ σπάω, διὸ καὶ παδὴ, πάδη, Пядь, ἀντὶ σπαδὴ=σπιδή· καὶ Χρύσιππος δὲ παρ' Ἐτυμολόγῳ τὴν σπιθαμὴν ἔλεγεν ὠνομάσθαι διὰ τὸ ἀποσπάσθαι τὴν ὅλην χεῖρα· ἰδίως δὲ διὰ τὸ θαμὰ σπίζεσθαι τὰς δακτύλες, ὡς ἠτυμολόγησεν ὁ Εὐςάθιος. βλ. καὶ Пяпь πρὸς τὸ τέλος· Ἐκ τȣ̃ Пядь καὶ Мужъ ἔπλασεν εὐφυῶς ἡ Βοεμικὴ τὸ σύνθετον pidimuzlijk (νάννος), οἷον σπιθαμανδράριον, σπιθαμανθρωπίσκος, ὡς τὰ ἁπλᾶ ἑλληνικὰ, σπιθαμιαῖος, πυγμαῖος, λτ. pumilio (ἐκ τȣ̃ λακωνικ. πȣ̃μμα = πυγμὴ) οἷον πυγμαλὸς (τὸ δὲ Πυγμαλίων ἐπ' ἄλλης σημασίας = Σ. γρονθᾶς. Γρμ. fäustel)· καὶ τὸ τῆς συνηθείας γροθάριον (γρόνθου ἴσον).

Пялю (ἐκτείνω, τείνω), συγγεν. Пну [οἷον ἐκ τȣ̃ Пяю, Пяну, ὡς τὸ Пину· καὶ ν = λ. (ὡς, Бо́лъ, πόν-ος), Пялю, οἷον σπάλω, ἀντὶ σπάνω, σπάω].

Пясть (γρόνθος· πάστ) = πὰξ = πὺξ (α = υ· καὶ στ = σκ = κσ = ξ), πυγμὴ, λτ. pugnus =πυκνὸς (ἐκ τȣ̃ πάω, πύω, πύγω, πύκω, πυκὸς πὺξ, πέπυγμαι, πυγμὴ), Ἰτ. pugno, Γλ. poing, Γρμ. Faust, Κτσξ. fuust, Ὀλ. vuyst, Ἀγσξ. fyst, Ἀγγ. fist. (βλ. Adelung, λ. Faust). Βοεμ. piest, Πολ. pięść, Κροτ. peszt, Καρν. pest, Σερβ. Песница.

Пята (πτέρνα). Пячу, Пятить (ἀπωθῶ εἰς τὰ ὀπίσω, πτερνίζω). πάζω, πάσσω=πάτω, πάτος (πά-

τα, = πατῶν = πέλμα, Γλ. paton), συνήθ. πατῦνα (πρβλ. καὶ patta, patte. βλ. Пѣшій), ὡς πέδα, πέζα (καὶ τὸ Σκτ. pad = πῦς, ποδὸς). ἐκ τῦ πέτω, = πάτω, πατῶ, βατῶ, βάδω, βάδος, πάτος, βάω, πάω. βλ. Путь, καὶ Ῥεἰμ. λ. πάω). Τὸ δὲ πτέρνα ἐκ τῦ πέρνα (περόνη, πέρω, κατὰ παρένθεσιν τῦ τ, ὡς πόλις, πτόλις), ὅθεν λτ. perna. καὶ τὸ Γρμ. Ferse, ἐκ τῦ fahren = πόρειν, πορεύειν, περᾶν, πέρω (Adelung). βλ. Паду, καὶ Пѣшій.

Пятно (κηλὶς) πατηνὸν, πάτημα, πάτος (πηλὸς ῥύπος, κόπρος. Ἡσύχ.). Пятнаю (κηλιδόω· ἐπιβάλλω τύπωμα, σφραγίζω) πάτος, πατέω, Пятнаю, (οἷον πατνῶ, πατῶ, πάτω· καὶ Пятно ὡς ἐκ τῦ Пято· ὡς Окно, ἐκ τῦ Око. οὕτω καὶ ἐκ τῦ πίτω, πιτνῶ). βλ. Пята.

Пять, πέντε (χωρὶς τῦ ν, ὡς Мятва, Мята = mentha, μένθα· Ляща, ὡς ἐκ τῦ Лящ = lens, lentis· Па-мять (ἐκ τῦ Помню) = mens, mentis), παρὰ Σέρβ. καὶ Пѣть (ὡς καὶ, мѐ, мѐ, сѐ = мя, мя, ся· Ѣзыкъ, ἀντὶ языкъ, κτλ. ѣ = е = я = α· ὡς καὶ μάγαρον, μέγαρον· γὰ γὲ. κτλ.) οἷον πέτε, πάτε. Καρν. pet, Πολ. pięc, Ἰλλυρ. peet, Λετ. peczi, κτλ. αἰολικ. πέμπε· ὅθεν (π = κ = λτ. q.) quinque (Ἰτ. cinque, Γλ. cinq, Ἰσπ. cinco), καὶ (π = φ) Γρμ. fünf, κοινῶς fümf, Γοτθ. fimf, Ἰσλ. fimm, Ἀγγ. five, Ὀλ. vuf, Σβ. καὶ Δαν. fem, κτλ. Ἰνδικ. penschu, Περσ. peng, pentz,

καὶ Τȣρκ. bess. *κτλ.* Пятерня, *πεντὰς, συνήθ. πεντάρα (καὶ ἡ δρὰξ, διὰ τὸ πενταδάκτυλον).* Пятакъ *(νόμισμα πέντε κοπικίων, ὡς τὸ συνήθ. πεντάρι), ὅθεν καὶ ἡ συνήθ. πατάκα (ὡς τὸ πένταχα, πενταχῆ, ἐκ τȣ̃ ἀχρήςȣ πενταχὸς, χὴ, χὸν, ὅθεν καὶ πενταχα̃ς).* Пятница, *καὶ Σλαβ.* Пятокъ, *ἡ Παρασκευὴ τῆς ἑβδομάδος, ὡς πέμπτη ἀπὸ τῆς πράτης τῶν ἐργασίμων ἡμερα̃ν. Ἡ μὲν γὰρ Κυριακὴ,* Недѣля = *ἀργία (βλ.* Дѣло), *ἡ δὲ καθ' ἡμα̃ς Δευτέρα τῆς Ἑβδομάδος,* По-недѣльникъ = *ἡ μετὰ τὴν ἀργίαν, ἡ ὑςεραία (οἷον μετάργιος)=μεθέορτος. ἡ δὲ τρίτη,* Вторникъ *(ἐκ τȣ̃* Второй) = *δευτερεύουσα, ὡς δευτέρα δηλονότι ἀπὸ τῆς πρώτης τῆς ἐργασίμου, τῆς καθ' ἡμα̃ς δευτέρας. ἡ δὲ παρ' ἡμῖν Τετρὰς (Τετράδη), παρὰ τοῖς Σλαβονικοῖς λαοῖς,* Середа = *μέση (ὡς μέση τῆς ἑβδομάδος· καὶ παρὰ Γρμ.* Mittelwoche, *οἷον μεσεβδομαία, ὡς καὶ συνήθως τὸ μέσον τῆς ἑβδομάδος λέγομεν μεσοβδόμαδον)· ἡ δὲ παρ' Ἕλλησι Πέμπτη, κατὰ τȣ̀ς Σλάβονας* Четвертокъ = *τεταρταία (ὡς τετάρτη τῶν ἐργασίμων ἡμερῶν)· καὶ ἡ Παρασκευὴ,* Пятница, Пятокъ=*πεμπταία, πέμπτη. τὸ δὲ Σάββατον καὶ παρ' ἐκείνοις* Субота. *Σημειῶσαι δὲ καὶ τῶν τῆς ἑβδομάδος ἡμερῶν τὰ Σλαβονικὰ ὀνόματα σύμφωνα ὄντα τοῖς Ἑλληνικοῖς, ὡς ἀριθμητικὰ, κἂν δοκῆ πως*

διαφωνῦντα τῇ τάξει τῶν ἀριθμῶν. Αἴτιον δὲ ταύτης τῆς διαφορᾶς ἡγούμεθα τόδε· οἱ μὲν γὰρ Ἕλληνες ἀριθμοῦσι πρώτην τῆς ἑβδομάδος τὴν Κυριακὴν, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς Εὐαγγελίοις ὠνόμασαι ,, μία (πρώτη) σαββάτων (Ματθ. 28), καὶ δὴ καὶ κατὰ τὸ τῆς Γενεσεως ἐκεῖνο ,, ἐγένετο πρωῒ ἡμέρα μία (πρώτη)· ὅθεν καὶ δευτέρα, καὶ τρίτη, καὶ ἐφεξῆς μέχρι τῦ Σαββάτου, ὃ ἐςὶ κατάπαυσις, ἢ ἀργία. Οἱ δὲ Σλάβονες, ἐπειδήπερ ἡ τῦ Χριςῦ Ἐκκλησία τὴν τῦ ἑβραϊκοῦ Σαββάτυ ἀργίαν μετέταξεν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναςάσεως, ταύτην τε δικαίως καὶ ὗτοι ἀργίαν ὠνόμασαν, καὶ πρώτην ὑποθέμενοι τὴν μεθέορτον, τὴν καθ' ἡμᾶς δευτέραν, δευτέραν ἐκάλεσαν τὴν παρ' ἡμῖν τρίτην, καὶ τὰς ἄλλας ἐφεξῆς, ὡς προείρηται. Πότε δ' οὖν ἤρξαντο τὸ πρῶτον οἵ τε Σλάβονες καὶ πολλῷ δὴ πρότερον Ἕλληνες ἐκ τῶν τακτικῶν ἀριθμῶν τὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος παρονομάζειν, οὐκ ἔχομεν λέγειν σαφῶς. Ἡ μὲν γὰρ Κυριακὴ ἀπ' αὐτῶν ἤδη τῶν Ἀποςολικῶν χρόνων φαίνεται κεκλημένη (βλ. Це́рковь). *τὰς δὲ λοιπὰς τῆς ἑβδομάδος ἡμέρας ὕτως ἀριθμητικῶς ἔςιν ὅπυ καλεῖ καὶ ἡ Ἐκκλησιαςικὴ ἱςορία, μὴ προσδηλοῦσα, ὅσα γ' ἐμὲ εἰδέναι, τὸν πρώτως ὀνομάσαντα. τοὺς γέμην Σλάβονας ἔοικέ πως μετὰ τῆς εἰς Χριςὸν πίςεως καὶ ταύτας τὰς ἀριθμητικὰς τῆς ἑβδο-*

μάδος προσηγορίας παρὰ τῶν Ἑλλήνων παραλαβεῖν, καθὰ καὶ τὰ Ῥωμαϊκὰ τῶν μηνῶν ὀνόματα, ἃς ἄλλως πρότερον ὠνόμαζον (*βλ.* Грудь, *καὶ* Лисшъ). *Τὰ δὲ Γερμανικὰ, καὶ τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἔθνεσι τῆς Εὐρώπης, ὀνόματα τῆς ἑβδομάδος πέπλαςαι σαφῶς κατὰ τὰ Λατινικὰ, παρωνυμέμενα (πλὴν τᾶ Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς) ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πλανητῶν, ὧν ἑκάςῳ τινὶ ἑκάςη τις τῶν ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος τὸ πάλαι καθιέρωτο· Αἰγυπτίων δὲ πρώτων καὶ Χαλδαίων ταυτησὶ τῆς παρωνομασίας τὸ ἔθιμον, ᾧ περ Ἕλληνες ὀδέποτε ὀδαμᾶ φαίνονται νενομικότες (βλ. Δίων.* 5. *καὶ Φιλόςρ. βίῳ Ἀπολλων). Περὶ δὲ τῆς ἰδέας τᾶ πέντε ἀριθμᾶ, τί ποτε ἄρα ἀπολύτως σημαίνει, σαφῶς μὲν ὀκ ἔχομεν λέγειν· ἃ δ' εἰκάζομεν, ἐροῦμεν. Εἰ μὲν τοίνυν τὸ αἰολικὸν πέμπε ἀρχαιότερον (ἢ δοκεῖ) τᾶ πέντε, εἴη ἂν παρὰ τὸ πέπω [τὸ γὰρ μ κατ' ἐπένθεσιν· ὡς καὶ ἐν τῷ ὀμφὴ ἐκ τᾶ ἔπω, εἴπω· καὶ ἐν τῷ πέμπω* = mitto (*παρ' ὃ παράγει τὸ πέντε ὁ Λεννέπ.*), *ἐκ τᾶ πέπω* = *Fέπω, ἔπω, ὀπάζω. Ῥείμ.*]. *τὸ δ' οὖν πέπω παρ' ὃ φαίνεται τὸ πέμπε* = *πάπω* = *Fάπω, ὕπω, ἅπτω, ἅπτομαι· ὡς ἐκ τᾶ αὐτᾶ ἅπω τὸ μάπω, μαπὴ (μ καὶ π πνευματισμοὶ, ἕτερος ἀνθ' ἑτέρε κατὰ διαλέκτες μεταλαμβανόμενοι· ὡς, μέλας, πέλας, πέλος, -λὸς, κτλ.)· καὶ ἐμφαίνοι ἂν ἡ τᾶ πέμπε ἰδέα ἀφὴν,*

λαβὴν, ἢ χεῖρα· [ὡς καὶ τὸ μαρὴ (χεὶρ, ἐκ τῦ μάρω=ὄρω, αἴρω) = μαπὴ (=ἁφὴ), ὅθεν (ἐμμαπὴς) ἐμμαπέως, κατὰ τὸ Γαλ. maintenant, = main-tenant]. Εἰ δ' αὖ τὸ πέμπε ἐκ τοῦ πέντε (π = τ), ἔςι δὲ τῦ πέντε ἀρχαιότερον τὸ πέτε (τὸ γὰρ ν κατ' ἐπένθεσιν, ὡς καὶ ἐν τῷ πενθῶ, παρὰ τὸ πέθω, πήθω, πάθω· καὶ ἐν τῷ σπινθὴρ, ἐκ τῦ σπίδω, σπιθαρὸς, κτλ. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ Пять, καὶ Пѣть, ἄνευ ν ἀρχαιοτρόπως ἐκφερόμενα), εἴη ἂν τὸ πέντε συγγενὲς τοῦ (πέδω) πάδω, πίδω, ἀντὶ σπίδω (παρὰ τὸ πάω, Пяю, σπάω, σπάζω, σπάδω, ὅθεν τὸ λτ. pando, expando = πάνδω, πένδω, καὶ σπέω, σπείω, σπίω), σπίζω = ἐκτείνω, παρ' ὃ καὶ ἡ (σπιδὴς, σπιδὸς, σπιθὸς, σπιθὴ) σπιθαμὴ (βλ. Пядъ. καθὰ καὶ δῶρον, δᾶρις ἐκ τῦ δαρὸς, δηρὸς = τηλός. βλ. Длань). ὅθεν πάλιν ἡ τοῦ ἀριθμοῦ ἰδέα σημαίνοι ἂν ἀπολύτως τάσιν, καὶ ἰδίως τῆς χειρός· ἢ χεῖρα τοὺς δακτύλες ἔχουσαν ἐκτεταμένες καὶ διεςῶτας, ὡς ἡ σπιθαμή· ᾗ δὴ καὶ ὁ δέκα, ὁ διπλῦς τοῦ πέντε, πιθανώτατα συγγενὴς τοῦ δέκω, δέχω, δοχὴ, δοχμή. βλ. Десять). Εἰ τοίνυν δοκῦμέν τι λέγειν, ἔςι δήπου τό, τε πέντε συγγενὲς τῦ (σπιδὴς, σπιδέες, πεδέες, πενδέ-ες), σπιθαμὴ, Σ. πιθαμὴ, καὶ τὸ Пять ὡσαύτως σύγγονον τοῦ Пядь. Οἱ δέ τινες, τὴν ἐπιτομωτάτην βαδίζοντες, εἶπον τὸ πέντε παρὰ τὸ

πάντε, πάντες (πάντες ἀμέλει τοι οἱ δάκτυλοι τῆς χειρός. E. S.).

Пя́ю, Пя̀, Пя́пи, *βλ.* **Пнѫ̀.**

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Α ΤΟΜΟΥ.

